

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

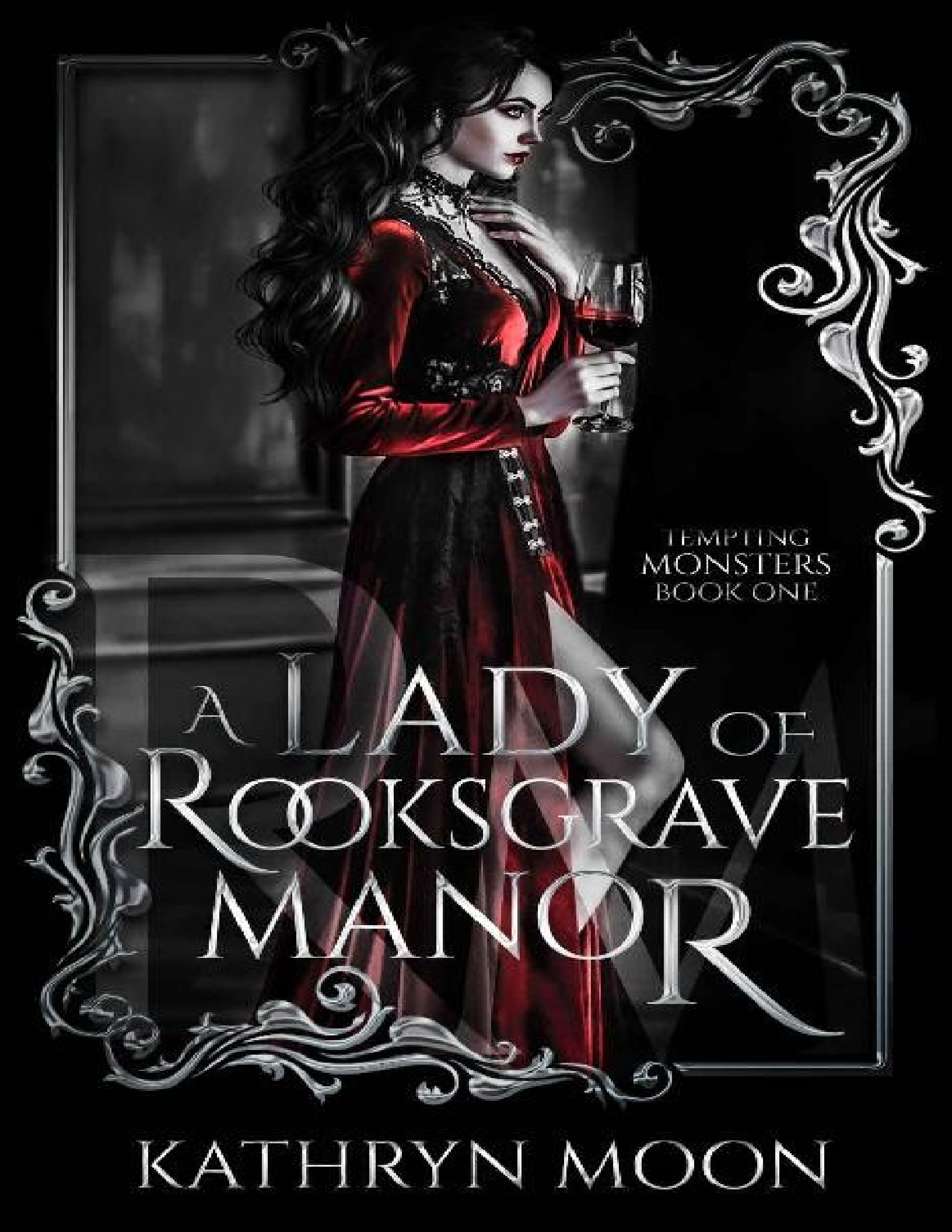
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

TEMPTING
MONSTERS
BOOK ONE

A LADY OF
ROOKSGRAVE
MANOR

KATHRYN MOON

ROOFISGRAVE MANOR'UN LADY'Sİ

Baştan Çıkarıcı Canavarlar, Birinci Kitap

flATHRVN AY

Telif hakkıyla korunan bir eserin izinsiz olarak çoğaltılması veya dağıtılması yasa dışıdır. Parasal kazanç olmadan yapılan ihlaller de dahil olmak üzere cezai telif hakkı ihlalleri FBI tarafından soruşturulur ve para cezası ve federal hapis cezası ile cezalandırılabilir.

Lütfen yalnızca izin verilen elektronik baskıları satın alın ve telif hakkıyla korunan materyallerin elektronik korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin. Yazar haklarına verdiğiniz destek için teşekkür ederiz.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler, markalar ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

✿ Vellum ile oluşturuldu

Telif Hakkı @ 2021 Kathryn Moon

Rooksgrave Malikanesi Leydisi, Baştan Çıkarıcı Canavarlar

Birinci Kitap İlk yayın: 23 Mart 2021

Jodelocks Designs tarafından kapak resmi

Düzenleme Bookish Dreams

Düzenleme Format Kathryn Moon

Tüm hakları saklıdır. Herhangi bir derlemede kullanım dışında, bu çalışmanın çoğaltılması veya kullanılması

Yayıncının yazılı izni olmaksızın, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir elektronik, mekanik veya diğer yollarla tamamen veya kısmen herhangi bir biçimde yayınlanması yasaktır.

Kathryn Moon tarafından

yayınlandı

ohkathrynmooon@gmail.com

Kathrynmooon.com

✿ Vellum ile oluşturuldu

Ölçekte 1 ya da 6. sırada olsanız da susamış canavar-sever dostlarım için!

İÇİNDEKİLER

<u>Önsöz Bölüm 1</u>
<u>Bölüm 2 Bölüm</u>
<u>3 Bölüm 4</u>
<u>Bölüm 5 Bölüm</u>
<u>6 Bölüm 7</u>
<u>Bölüm 8 Bölüm</u>
<u>9 Bölüm 10</u>
<u>Bölüm 11</u>
<u>Bölüm 12</u>
<u>Bölüm 13</u>
<u>Bölüm 14</u>
<u>Bölüm 15</u>
<u>Bölüm 16</u>
<u>Bölüm 17</u>
<u>Bölüm 18</u>
<u>Bölüm 19</u>
<u>Bölüm 20</u>
<u>Bölüm 21</u>
<u>Bölüm 22</u>
<u>Bölüm 23</u>
<u>Bölüm 24</u>
<u>Bölüm 25</u>
<u>Bölüm 26</u>
<u>Bölüm 27</u>
<u>Bölüm 28</u>
<u>Bölüm 29</u>
<u>Bölüm 30</u>
<u>Bölüm 31</u>
<u>Bölüm 32</u>
<u>Sonsöz</u>

Sonsöz

Ayrıca Kathryn Moon Teşekkür

Yazar Hakkında

Önsöz

"E sther! Burada *kalamayız*," diye tısladı Delilah, dirseğimi sertçe çekiştirerek.

Elinden çekip aldım, cevap olarak onu susturdum ve Ellerimi ona doğru salladım. "Sen git," diye mırıldandım, Bayan Pickering'in özel oturma odasından bir inilti daha yankılanırken yanaklarıma sıcaklık doldu.

Delilah bu iniltinin ne anlama geldiğini bilmiyordu ama ben biliyordum. Garip, mekanik vızıltıların ve genç doktorun ara sıra mırıldandığı soruların altında gömülüydü ama yine de oradaydı. Zevk. Hayatımda bu inlemelerden birkaç tane yapmışım ama Bayan Pickering'in Dr. Underwood'la oturma odasında yalnızken yaptığı kadar düzenli değildi.

Genç hizmetçi oflayıp pufladıktan sonra koridordan koşar adımlarla personel merdivenlerine doğru uzaklaştı ve beni sadece odadan gelen seslerle baş başa bıraktı.

Dr. Underwood uzun boylu, geniş omuzlu ve düzgün kalçalı bir adamdı. Bir doktor için genç ve çok yakışıklı olduğunu düşündüm ve sadece kadınlarla görüştüğü için oldukça popüler olduğunu hayal ettim. Biz hizmetçiler onun geldiğini her gördüğümüzde kıkırdardık. Bu, evin hanımı Bayan Pickering'in yine 'sinirsel şikayetleri' olduğu ve onun da ona bakmaya geldiği anlamına geliyordu. İçeriden gelen büyük uğultuyu, küçük gıcırtilarını ve iç çekişlerini dinlemek için kapısına ilk kez gizlice yaklaşmıyordum. Doktordan hiç böyle sesler gelmezdi, sadece sakın sorular sorardı, bu yüzden içeride her ne oluyorsa tek taraflı bir ilişki olduğunu biliyordum. Erkeklerin kendi zevklerine bakarken nasıl sesler çıkardıklarını biliyordum.

Dudağımı ısırđım ve koridordaki duvara yaslandım, vücudum Bayan Pickering'in küçük hıçkırık sesleriyle sanki kendi seslerimmiş gibi aynı anda zonklarken gözlerim iki uca gidip geliyordu. Ah, doktorun ne yaptığını bilmek için neler vermezdim. Bana yapılması için!

Ellerim önlüğümün kemerini büküyordu ama bir tanesi yavaşça güneye doğru ilerledi, dudaklarım hanımımın yaptığının hafif bir taklidiyle ayrıldı ve en çok acı çektiğim yere bastırdım.

"Oh, Tanrım!" Bayan Pickering içeriden haykırdı ve sürekli soluk alıp vermeye başlayınca uğultu biraz kesildi.

Kendimi acilen ovuyordum, uğultu bir kükremeye dönüştüğünde ve Dr. Underwood salondan aniden belirdiğinde, pembe yanaklı ama düzenli, kapı hafifçe ayrılmıştı.

Genç doktorun yanakları daha da koyulaşırken inleme ile şaşkınlık ciyaklaması arasında garip bir ses çıkardım. Tökezleyerek doğruldum ve ellerimi arkamda kavuşturarak, kalbim göğsümde uçuşarak düşük bir reverans yaptım. Onun ya da Bayan Pickering'in *odayı terk* edebileceğini hiç düşünmemiştim. Ahlaksız olabilirdim ama *aptal değildim*. Görünüşe göre birazcık öyleydim.

Dr. Underwood, gözleri eteklerim, yüzüm ve tavan arasında hızla gidip gelirken, "Hanımefendinin biraz suya ihtiyacı var," diye fısıldadı. "İyileşmeden gitseniz iyi olur," diye ekledi aceleyle.

Nefesim kesildi ve hızla başımı sallayarak adamın yanından geçip personel merdivenlerine yöneldim. Salon kapısı kapanırken Dr. Underwood'un gözleri beni izliyor, dudaklarında küçük bir gülümseme belirliyordu.

Ben geldiğimde Delilah mutfakta çay tepsisini hazırlıyordu ve dudakları aralandı, gözleri mutfaktaki yoğun faaliyette geziniyordu. Duyduklarım hakkında beni sorguya çekmek istediğini biliyordum ama Aşçı'nın gözetimi altındaydık ve aile hakkında bu şekilde konuştuğumuz için dayak yerdik.

"Hanımefendinin suya ihtiyacı var," diye seslendim Delilah'ya, aceleyle arka kapıdan avluya çıktım. Ve ahıra.

"Peki sen nereye gittiğini sanıyorsun, Esther Reed?" Cook tersledi.

"Parks'a Bay Pickering'den bir mesaj getirdim," diye yalan söyledim ve kapıya doğru koştum.

Cook beni yakalayacak kadar hızlı hareket edemeden oraya varmışım ama "Bu genç kadın bir işe yaramayacak" dediğini duymadan önce değil.

Yıllardır bunu duyuyordum. Yakışıklı yabancılara kolayca gülümseyen küçük bir kız olduğumdan beri. Bu yüzden işimi kaybetmişim.

Ama kendime engel olamadım.

Davey Parks, ben küçük at arabası evinin kapısına doğru yürürken bana sırtıttı. "Selam, Est-" Kemerini tutup onu arkadaki boş bir bölmeye sürüklediğimde sözleri aniden kesildi.

"Ne kadar hızlı sertleşebilirsin?" Nefes nefese kaldım, döndüm ve eğildim, vücudum nazik doktorun orantısız gülümsemesinin hatırasıyla zonkluyordu.

Birinci Bölüm

I Dr. Underwood'u izlemeyi hep sevmişimdir. Pickerings'te çalıştığım iki yıl boyunca bu yüzden başımı neredeyse biraz belaya sokuyordum. Ama adamda bir şeyler vardı. İçimde bir tür Onunla akrabalığım vardı. Olmam gerektiği gibi değildim; yeterince sessiz, yeterince özverili ve uygun değildim. Nedenini söyleyemesem de, aynı şeyin Dr. Underwood için de geçerli olabileceğini düşündüm.

Servis salonunun gölgelerine yaslandım ve onu ve alışveriş yapmak ve ailenin talihsizliği hakkında dedikodu yapmak için eve gelen diğer iyi beyefendileri ve hanımefendileri izledim. Evi dolaşıyor, Bayan Pickering'i aramıyordu ama açık artırmaya çıktığında hangi demirbaşları ve eşyaları satın almak istediğini seçtiğinden şüpheleniyordum. Zaten birkaç gün içinde işten çıkarılacakken küstahlık yüzünden kovulamazdım.

Bu kadar güzel bir pozisyonun, odamın ve iyi yemeklerin olduğu bir pozisyonun uzun sürmeyeceğini bilmeliydim. Benim gibi, etrafta yakışıklı erkekler varken eteklerini düzgün tutamayan ve alışkanlıkları yüzünden bir hizmet işinden çoktan çıkarılmış bir kız.

Anlaşıldığı kadarıyla Bay Pickering'in de kendi zayıflıkları vardı ve spekülasyon oyunu ona ticaret parasını kaybettirmişti. Şimdi büyük evi satıyor ve kalan azıcık parayı toparlamak umuduyla çalışanlarını serbest bırakıyorlardı. Karşılığında hepimize iyi referanslar vermişlerdi ama ben henüz bir pozisyon bulamamıştım. Özellikle de bu kadar iyi bir iş.

Dr. Underwood giriş holünde durakladı, büyük merdivene baktı, sonra olduğu yerde döndü ve benim gözetlediğim koridora doğru adım attı. Durmasını ve odadaki odalardan birini incelemesini bekliyordum.

Büfeler ya da sanat eserleri gibi... Bu yüzden personel koridoruna daldığında hâlâ şaşkın şaşkın ona bakıyordum.

Biraz geç ve nezaketsizce reverans yaptım, o da kızardı ve önümde sinirli bir şekilde sallanmaya başladı.

"Kayıp mı oldunuz efendim? Burada görülecek pek bir şey yok," dedim. "Ve daha azı satılık."

Elleri önünde dönüyor, bir mendil parmağına dolanıyor ve yumruğunun içinde buruşuyordu. Kıyafetleri inceydi ve zarif bedenine göre çok güzel dikilmişti ama sanki bir kaçış yolu arıyormuş gibi hareket ediyordu.

"Ah, aslında sizi görmeye gelmişim... ama adınızı öğrenemedim, Bayan..."

Dudaklarını büzerek tekrar öne doğru eğildiğinde bile dimdik ayağa kalktım.

"Esther Reed, efendim," dedim.

Sonra nefesimi tuttum ve konuşmasını bekledim. Bana bir pozisyon teklif edecek miydi? Pickerings beni tavsiye etmiş miydi? Eğer öyleyse, alışkanlıklarına dikkat etmedikleri açıktı. Dr. Underwood tam da başımı sık sık belaya sokan yakışıklı bir adamdı - ama genellikle onun kadar önemli bir beyefendiyle değil.

Konuşması çok uzun sürdüğünde, dinleyen olup olmadığını görmek için omuzlarının üzerinden ve benim etrafımdan kontrol ettiğinde, onun yerine ben konuştum.

"Bu bir pozisyon mu efendim? Bir hizmetçiye ihtiyacınız var mı?" Ben sordum.

Öksürdü ve gülümsedi. "Hayır, bende onlardan bir tane var ve o... kesinlikle o kadar çekici değil. Ama belki biraz daha az meraklıdır da" dedi. Aylar önce hanımım ile randevusu sırasında beni koridorda yakaladığını düşünerek kızarma sırası bendeydi. "Bu, şey... hassas bir tür... ve eğer kırıcı olabilirsem, lütfen söyleyin, ama-"

Bir adım daha yaklaştım, yanaklarımdaki sıcaklık onun çillerini bir ton daha koyulaştıran kırmızıyı yansıtıyordu.

"Bir metrese ihtiyacınız var mı, efendim?" Fısıldadım.

Böyle bir şey için yeterince iyi olduğumdan emin olmasam da, bu öneriden en ufak bir rahatsızlık duymadım. Genç bir hanımefendinin seviyesinin altında olabilirdi ama ben gerçek bir hanımefendi değildim. Bir aktris, bir opera sanatçısı ya da erkeklerin güzel Çeyler satın aldığı diğer türden kadınlar gibi -güzel evler, elbiseler, mücevherler ve bu türden Çeyler- uygun bir yeteneğim bile yoktu.

Dr. Underwood'un gülümsemesi sorum üzerine gevşedi ve neredeyse çocuksu görünüyordu, ancak şakaklarındaki gri tondan benden daha yaşlı olduğunu anladım.

"Tam olarak öyle değil," dedi etrafımızdaki salonu tekrar kontrol ederek. Ama diğer hizmetçilerin çarşafı yıkamak ve kurutmakla meşgul olduklarını biliyordum - tam da benim olmam *gereken* yerdeydiler - ve mutfak personeli çoktan kalan az şeyle bir yemek hazırlamaya çalışıyordu.

Ona bakmak için başımı arkaya eğmek zorunda kalana kadar yaklaştı. Yüksek elmacık kemikleri ve öpülesi dudaklarıyla nazik bir yüzü vardı ve bir adım daha yaklaşırsa ya ona doğru eğilebileceğimi ya da duvara yaslanıp beni köşeye sıkıştırmasına izin verebileceğimi düşündüm. İyi bir adamla oynarken bu oyunu severdim.

"Patronu olduğum bir ev var. Orada yaşayan kızlara iyi bakılıyor ve nazik davranılıyor." Ve bununla birlikte, kısa saçlarıyla aynı kızıl kahverengi olan kaşları yukarı doğru kalktı.

"Peki ben hizmetçi mi olacağım yoksa...?"

"Eğer istersen," dedi kaşlarını çatarak. "Ama daha çok hoşuna gidecek başka işler de olabilir." Sonra tekrar içeri girdi, ceketinde bir tütün kokusu vardı ve gözlerinin yumuşak mavisi biraz sertleşti. Ama geri adım atmadığımda ve göğüslerimiz birbirine değdiğinde gülümsemesi tatlıydı. Başını eğdi ve kulağıma fısıldadı, "Herkesin görebileceği bir koridorda ellerini kendinden uzak tutamayan bir kız için çalış."

"Bu büyük vızıltı sesini ne çıkarıyor?" Ona bakarak sordum.

Sırıttı ve nazik, gergin doktor geri döndü. "İsterseniz size gösterebilirim. Malikâneyi size özel olarak anlatmayı tercih ederim. Harley Caddesi'ndeki muayenehaneme gelir misiniz? Bu akşam geç saate kadar kalacağım."

"Evet efendim," dedim, bakışlarında ürkütücü bir yeşilin parlamışını izleyerek.

O akşam hava karardıktan sonra geldim. Dr. Underwood kapıyı kendisi açtı ve ofiste başka kimse yoktu. Kapıyı arkamdan kapattığında koridorda kendimi çok küçük hissettim. Koyu renkli ahşap paneller başımın üzerinde uzanıyordu ve yanımdaki masanın üzerinde bir lamba altın renginde parlıyordu. Kapı

kapandı ve kilit yuvarlandı, tangırtı açık koridorda yankılandı ve omurgamdan aşağı bir ürperti çekti.

"Bayan Reed, eğer rahatsızsanız-" diye başladı Dr. Underwood, bana yer açmak için bir adım geri çekilerek.

"Sorun o değil," demek için acele ettim, döndüm ve neredeyse burnumu onunkine çarpıyordum. Gözlerinin çok güzel bir mavi olduğunu fark ettim ve dikkatimi dağıtan bu düşünceyi bir kenara bıraktım. "Genelde bu tür şeyleri *planlamam*."

Bunun üzerine gözlerini kırıştırdı, gözleri büyüdü, ben de güldüm ve yere bakıp başımı salladım. "Oh, oldu, olması gerekenden çok daha fazla oldu. Ama bunu beyefendiyle daha önce hiç konuşmadım ve bütün gün ve sonra bütün akşam nasıl gidebileceğini düşünmek zorunda kaldım."

Dr. Underwood gülümsedi, çilli yanakları çukurlaştı. "Ah, beklenti," dedi. "Evet, bugün ben de bundan muzdaribim. Gel bakalım."

Eli şalımın altından sırtıma indi ve parmakları nazik olsa da, dokunuşlarıyla bir kez daha ürpermek için kendimi zor tuttum. Beni resepsiyon görevlisinin odasından geçirip koridordan aşağıya, kitap raflarıyla kaplı zengin bir şekilde döşenmiş bir odaya ve çoktan yanmaya başlamış kocaman bir şömineye götürdü. Dışarısı serindi ama Dr. Underwood'un ofisi sıcacıktı ve hemen şalım omuzlarımdan çekti.

"Umarım sakıncası yoktur ama üşümek isteyeceğini düşünmemiştim," dedi, ateşle benim aramda bir bakış atarak.

"Bunu sık sık düşündünüz mü efendim?" Sordum, soru istemeden gelmişti ama hayatım boyunca ağzımı tutmak için pek çaba sarf etmemiştim. Kaşları çatıldı, ben de ekledim: "Benim hakkımda, efendim. Beni buraya getirdiğiniz için mi?"

Yanaklarındaki kızarıklık için ateşi suçlamış olabilirdi ama gözlerindeki gök mavisinden garip bir şekilde canlı bir yeşile dönüşen o renk değişimine neyin sebep olduğundan emin değildim.

"Birçok kez," dedi ve sesi de değişti, bir hırıltının kaba kenarı belirdi. Şu anda bunu çok iyi yapıyor olmasaydı, hırlayan bir tipe benzemediğini söylerdim.

Bacaklarım eteğimin altında kıpırdandı, ona bakmak için başımı arkaya eğdiğimde kalçalarım birbirine bastırdı. "Peki sen bizi birlikte düşündüğünde biz ne yaptık?" Sırıışımı dizginlemek için dudağımı ısırarak sordum.

Göğsü daha hızlı yükseliyor ve gözlerindeki yeşil parlıyordu. "Tam olarak bu gece yapacağımız şey. Şimdi sakıncası yoksa Bayan Reed, ben hazırlanırken sizin de soyunmanızı istiyorum."

Bu istek üzerine ellerim otomatik olarak bluzumun düğmelerine gitti. "İzleyecek misiniz, efendim?"

Yeşil rengi soldu ve biraz daha kızardı, kendi sırtışı çiçek açarken yere baktı. "Ateşin yanında bir paravan var. Üzerini değiştir ve kıyafetlerini orada bırak. Korkarım seni çok dikkat dağıtıcı bulabilirim."

Bu açıklama adımlarımı hızlandırdı. Özellikle de ateşin önündeki perdenin ben soyunurken doktor için hoş bir gölge oyunu yaratacağını fark ettiğimde. Tüm katlarımı sıyrırken mümkün olduğunca çok eğilip bükülmeye dikkat ettim. Dikkatinin biraz dağılmasına aldırmadım. Belime kadar eğilmiş, çoraplarımı abartılı bir yavaşlıkla indirirken, perdenin diğer tarafından ani, gürültülü bir uğultu geldi. Garip bir şekilde yana doğru eğilip perdeye çarptığımda küçük bir kahkaha duyduğumu sandım.

Perdenin arkasından çıktığımda, ateşin sıcaklığı hâlâ tenimde parlıyordu, Dr. Underwood bana sırtını dönmüştü. Silüetinin şekli, odanın etrafındaki kitap raflarının üzerinde devasa ve çarpıktı, ince formunu alıp canavarca bir şeye dönüştürüyordu. Kendi gölgemin onunkine yaklaşmasını izledim ama hiçbir zaman duvardaki aynı devasa varlığa ulaşamıyor gibiydi.

"Beni nerede görmek istersiniz, efendim?" Ona böyle hitap etmek hoşuma gitmişti, ilk adını söylememiş olması da hoşuma gitmişti. Çoğu beyefendi eteklerini kaldırmadan önce isimlerini söylemenizi isterdi, sanki bu sizi kandırmadan önce bilecek kadar önemli olduğunuzu düşünmenizi sağlayacakmış gibi.

Dr. Underwood döndü ve uzun süre bana baktı, gözleri göğüslerimin üzerinde gezindi. Bacaklarımı kaydırıp ayırdım ve bakışları orada durdu. Elinde garip bir alet tutuyordu; siyah bir sapı ve yuvarlak metal bir kafası vardı, uzayan bir uzantısı vardı, kırmızı kauçuk bir ampul bana doğru dönüktü. Bayan Pickering'in her zaman ciyaklamasına ve iç çekmesine neden olan şey bu olmalıydı.

Belki de beni masasında isterdi, gerçi ben de rahatlamak için yumuşak bir yüzey umuyordum. Karnını doyurana kadar bekledim ve tekrar yüzüme baktım, gözlerindeki yeşil tekrar parladı ve yüzünün açılırları daha keskinleşti.

"Şezlonga gelir misin?" diye sordu, odanın ortasında duran uzun kolsuz kanepeyi işaret ederek. Koltuğa doğru yürüdüm ve o sözümü kesmeden önce oturmaya başladım. "Dizlerinin üzerine çök, ellerini başlığın arkasına koy."

Ben ne planladığını göremezken onun arkamda yükseldiğini düşününce nefesim kesildi. Bacaklarımı ayırabileceğim kadar geniş olan kanepeye diz çöktüm ve bu kez Dr. Underwood'un nefesi arkamda kekeleyerek kesildi.

"İyi misiniz efendim?" Çoğunlukla alay etmek için sordum. Sırtımı kızışmış bir kedi gibi kamburlaştırdım, ki bu aslında hissettiklerimden çok da uzak değildi. Derimin altında kaşınan, ağrıyan bir his vardı. Kendimi kanepenin kadifesine, Dr. Underwood'un düzenli takım elbisesine sürtmek istiyordum.

"Çok iyi, Bayan Reed," dedi, sesinin gerisinde hâlâ hırıltı vardı. Gölgesi önümdeki duvarı kaplayarak benim gölgemi engelledi ve eli sırtımın dibine, çok nazıkçe indiğinde şaşkınlıkla irkildim. "Rahat mısın?"

O bacaklarımın arasındayken sırtüstü daha rahat edeceğimi düşündüm ama bunu söylemedim. "Evet, efendim."

Eli popomun kabarıklığı üzerinden kalçama doğru kaydı ve parmaklarımı şezlongun yumuşak kadifesine gömdüm. "Sen çok güzel bir genç kadınsın," dedi.

"Biliyorum efendim," dedim duvara sırtarak. Bu sadece erkeklerin söylemeyi sevdiği bir şey değildi. Güzel, narin yüz hatlarım ve parlak siyah saçlarım vardı ve nasıl görüldüğümle ilgilenecek kadar kibirliydim. Büyürken hep cılızdım, ama Pickerings çalışanlarına karşı cömert davranmıştı ve orada geçirdiğim bir yılın ardından nihayet bir kadın gibi *görünmeye başlamıştım*, ki bu da yirmi yaşımı çoktan geçtiğim için iyiydi.

Eli bacaklarımın arasına daldı ve oynamayı çok sevdiğim küçük düğmemin üzerinde dönerek ilerlemeden önce açıklığının üzerinde gezinirken gözlerim genişledi. "Oh!"

Başım öne düştü ve parmaklarının alt dudaklarımın arasına girip sürtünerek kaydığı yere kadar göğüslerimin arasını görebiliyordum. Ona orada kalmasını söylemek istedim, erkeklerin asla yapmadığı gibi, yeterince uzun süre değil. O parmaklara sürtmek için kalçalarımı yuvarladım, dokunuştan olabildiğince çok şey almaya kararlıyım, ama o geri çekildi ve şikayet etmemek için dudaklarımı ısırarak zorunda kaldım.

"Sırtınızı dik tutun Bayan Reed," dedi.

Bana dokunduğu o çok kısa süre boyunca tuttuğum nefesimi içime çektim. Parmaklarından daha soğuk ve pürüzsüz bir şey bana dokunduğunda tekrar sırtımı kıvırdım ve sıkılmış dişlerimin arkasından ciyakladım. O şey

Alet. Klitorisime sürttü ve ben sertleştim, vızıltıyı bekledim, onu diledim, nasıl hissedeceğimi merak ettim.

Çalışmaya başladığında ciyakladım, gözlerim büyüdü ve yuvarlandı. "Oh, efendim!" Çingirak sesi hemen kesildi ama yine de çok yakından duyabiliyordum.

"Nahoş mu?" Dr. Underwood sordu.

"Geri koydum," dedim ona popomu oynatarak. Hoş değil miydi? Emin bile değildim. Daha yeni hissetmeye başlamıştım. Tek bildiğim ürkütücü ve *sert olduğu* ve daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemediği.

Açıklığımda acı veren bir gıdıklanma gibi göründü ve neredeyse geri çekiliyordum. Dudaklarım aralandı ve o ileri doğru kaydırırken nefeslerim çok hızlı geldi, vücudum desteklendi. Tekrar ciyakladım ama bu sefer geri çekilmedi. Parmak eklemlerim şezlongun arkasında bembeyaz olmuştu. Sanki içimde bir şimşek çakıyor, kemiklerimi gıcırdatıyor ve çok hassas tenimi yakıyordu. Sonra o ateşin bir yalımı karnıma ve göğsüme doğru titreşti ve gözlerim sıcaktan kapandı.

"Ohhhh, efendim," dedim, uğultudan zar zor duyuluyordu. Eğileyim mi, ritme daha çok bastırayım mı, yoksa geri mi çekileyim karar veremiyordum. Seçimi benim yerime onun yapmasına izin verecektim, zar zor düşünebiliyordum.

"Evet," dedi Dr. Underwood arkamdan, sesi yumuşaktı ve aletle daha sert bastırdı. "Alışmak biraz zaman alıyor."

Uzun ve yüksek sesle inledim, vücudum talimat almadan sallanıyordu. Kendimi kontrol edemiyordum, ne düğmemde vızıldayan kırmızı ampulü aşağı doğru çekmek istiyordum ne de açık ağzımdan çıkan hızlı endişeli sesleri. Tanrı'nın bu hediye kadınlara daha önce vermeyi düşünmemiş olması, eğer istersek bir erkeğin böyle bir şey yapmasını mümkün kılması utanç verici görünüyordu. Tüm vücudum titredi ve öne doğru eğildim, kollarım sandalyenin arkasına katlandı ve alnım oraya dayandı.

Dr. Underwood dizlerimi dikkatlice şezlonga doğru kaydırды, çalışması için beni eğimli tuttu ve aleti bir kez bile bırakmadı. Başım kollarımın üzerinde ileri geri sallanırken, kalçalarım ve karnım boyunca kıvrılan kaynayan bir sıcaklık hissediyordum. Ampulü tenimden uzaklaştırdı ve biraz ötemde durduğunu hissettiğimden emin olarak inledim. Tekrar rahatladığında, onu klitorisime doğru sertçe itti. Gözlerimin arkasında ışık patlarken ve içimden ürperti geçerken ayak parmaklarım kıvrıldı. Boğuk bir çığlıkla boşaldım, dişlerim kolumun derisi etrafında kenetlendi.

"Çok iyiydi Bayan Reed," dedi Dr. Underwood, sırtımı okşayarak ve bacaklarımın arasındaki makinenin dokunuşunu yumuşatarak. "Tam da beklediğim gibiydiniz."

"Korkunç derecede ahlaksız mı?" diye sordum, çünkü bunu daha önce Pickerings'teki aşçı söylemişti, beni birden fazla kez yakalamıştı.

"Kesinlikle öyle," dedi. Kalçalarımın arkasına bir yün sürtündü ve makine hala vızıldayarak uzaklaştı.

"Lütfen durmayın efendim," dedim nefesim kesilerek. "Hiç böyle bir his yaşamamıştım. Lütfen durmayın."

"Niyetim bu değildi," dedi, sırtıma doğru eğildi, onca zevkten sonra giysileri tenimde kaba bir his uyandırıyor. Sırtımı öptü ve sonra omurgamın uzunluğunu yaladı. Ampülü sağ uyluğumun dış tarafında gezdirdi, kalçamın kıvrımına bastırdı ve dokunuşu ne kadar derinden hissettiğimi görünce beni şaşırttı.

"Bu gece istediğim daha çok şey var," dedi Dr. Underwood, sesi zar zor kendisi gibi çıkıyordu, tüm tatlılık gitmiş ve yerine nefes nefese kalmama neden olan karanlık bir sertlik gelmişti.

Ona kendimin de birkaç öneride bulunacağımı söylemek istedim, ama daha söze başlamadan, arkadan bir parmağıyla amımın etrafında dönüyordu, dokunuşu önce biraz içeri daldırıp sonra derinlere bastırıyordu. Bacaklarımın arasındaki her santim deriyi, şişmiş küçük yumrularım dışında, parmağının üzerinde soluk soluğa kıvrılırken, aletle okşadı. Çok geçmeden, beklediğimden de kısa bir süre sonra, ikinci bir parmağı ciğerlerimi durduracak kadar hızlı pompalamaya başladı.

"Evet, evet, *lütfen*, efendim!" Daha sonra ne için yalvaracağımdan emin olmasam da söyledim.

Dr. Underwood benim yerime karar verdi, klitorisimi makinenin hızlı vızıltısıyla kapladı ve parmaklarıyla beni kabaca becerirken sabit tuttu.

"Sikiniz," dedim, aniden ne kadar çok istediğimi fark ettim, uçurumun kenarına uçarken bile. "Bana sikinizi verin, efendim. Lütfen. Lütfen."

"Yakında alacaksın," diye söz verdi, neredeyse hırlayarak.

Ve ben tekrar yalvaramadan parmaklarını içime doğru eğdi, makineyle tekrar sertçe itti. Işık, ısı ve harika, şiddetli bir his içimde patladı. Dizlerim altıma çöktü ve Dr. Underwood oyunağı yere bıraktı.

parmaklar dışarı. İnledim ve makinenin üzerinde kıvrandım, tekrar alamayacak kadar hassas ve kendimi kaldıramayacak kadar güçsüzdüm.

Arkamda bir kumaş hışırtısı vardı. Dr. Underwood'un dudaklarından sert, kararsız nefesler ve homurtular döküldü. Aleti altımdan itmeyi başardım ve yere düştü, tıkırdadı ve odada yankılandı. Ama doktor takırtısını durdurmak için onu kaldırmaya çalışmadı. Onun yerine ellerini kalçalarımın koydu ve göğsüm şezlongun minderine doğru kayarken, vücudum gevşerken bile onları havaya kaldırdı. Neredeyse hiç direnç göstermeden sikini içime soktu. İri bir adam değildi ama umurumda değildi. Kalçalarının bedenime çarpışını hissetmek, bir daha boşalamayacak olsam bile parçalanışını duymak istiyordum. Başımı çevirdim, onu görmeye çalışıyordum ki bir el ensemde kenetlendi.

"Hayır," diye homurdandı, "bakma."

Kaşlarım çatıldı, dudaklarım konuşmak için aralandı, tam o sırada çekildi ve tekrar içeri girdi, kelimeleri ağızımdan kaçırdı. Daha dolgun hissediyordum ve içimde zonkluyordu. Belki de o kadar da küçük bir adam değildi. Boynumun arkasındaki eli kaydı ve bir beyefendinin sahip olacağını düşünmediğim nasırlar tenimi sıyırdı. Diğer eli kalçamda sıkılaştı ve parmaklarının açıklığı öncekinden daha genişti.

Arkamdan alçak bir hırıltı geldi, insandan çok hayvani bir şeydi ve sonra tekrar neredeyse tamamen içimden çıktı. Bu sefer çarpmadı, çarpamazdı. Birdenbire zar zor sığıdı. Aleti beni iyice gererken küçük bir acı sesi çıkardım. Şezlongun minderinden başımı kaldırdım ve duvarın karşısında bir gölge belirdi, o kadar uzundu ki yüksek tavana ulaştı ve sonra köşenin etrafında eğildi. Şekil öncekinden daha genişti, omuzları iriydi ve saçları çılgınca dışarı çıkıyordu.

Sıcak kalçalar bacaklarımın arkasına çarpıyordu ve hâlâ içim geriliyordu, kalp atışı gibi yavaş nabızlarla. Dr. Underwood arkamda acıya yakın bir sesle homurdanıyordu.

"Doktor Dr. Underwood?" Fısıldadım.

Duvardaki gölgenin omuzları yuvarlandı ve başı kayarak geriye doğru eğildi ve tavanda eğrildi. Alet hafifçe dürttüğünde arkamda bir iç çekiş gürlledi, ancak ne kadar doldurulmuş hissettiğimi, içimde ne kadar çok yere dokunduğunu gözlerime çarptı.

"Burada doktor yok kızım," diye homurdandı arkamdaki ses. "Bana Bay diyor.

Tanner. Siz de bana efendim diyebilirsiniz."

Yavaşça çekilip daha dikkatli bir şekilde tekrar içeri girdiğinde inledim, ama vücudum bu sefer ona hazırды ve gerginlik sadece içimdeki ısıyı titretecek kadar yaktı.

"Evet, efendim," dedim, duvardaki figürün şeklini inceleyerek, onu görmek için dönmeme izin vermesini diledim.

"Aferin kızım," dedi Bay Tanner. "Şimdi istersen bağır."

Ciğerlerimde hava bulmam için dört ağır itiş gerekti, ama bulduğumda, ona yüksek sesle ve uzun uzun bağırdım, onu övdüm. Hareket edemiyordum, beni boynumdan ve kalçamdan sabit tutuyordu, ama bağırışlarım yüksek ve ince olana kadar beni kaydırdı, horozunun şişman başı yumruklarımı sıkan ve kollarımın minderlere çarpmasına neden olan bir noktaya çarptı. Nasıl hissettirdiğini anlatacak kelime bulamıyordum, elektrikli ve ağırdı, kanım amıma her vuruşunda bir kilise çanı gibi çınlıyordu.

"İşte böyle, küçük kız," dedi. "Benim için ciyakla."

Boşaldım ve başım ağzımdan çıkanları duyamayacak kadar ılık ve hisle doluydu ama bana karşı gülüyordu. İçimde hareketsiz dururken başparmağı enseme okşadı, beni hareket edemeyecek kadar sıkı kavramıştı. Çılgınca titreyerek sakinleştiğimde, ben kucağına oturup ateşe bakana kadar bizi hızlıca şezlonga çevirdi. Kucağına biraz daha gömüldüğümde ikimiz de inledik. O inledi, ben de inledim.

"Zıpla," dedi bana.

Bacaklarım titriyordu ama şimdi biraz daha fazla görebiliyordum, uyluklarının genişliğini ve gergin kaslarını, Dr. Underwood'un pantolonunun yırtık kumaşının yerde parçalara dönüştüğünü. Bacaklarındaki kıllar pas kırmızısıydı, ateş ışığında parlıyordu ve tenine beyaz yara izleri dağılmıştı. Ellerimi önümde birleştirdim ve bacaklarımdaki yanmayı görmezden gelerek, içimde kocaman ve kırmızı olan sikinin üzerine zıpladım, koyu renkli kıllar şişmiş etimi gıdıklıyordu. Arkamdan mırıldandı ve ben başımı çevirme isteğime direndim. Bana izin vermemişti.

Gözümün ucuyla dev bir elin yere doğru sallandığını ve sonra bana doğru uzandığını gördüm, doktorun makinesi avucunun içinde vızıldlıyordu.

"Bir kez daha etrafımda titremeni istiyorum, sonra seni dolduracağım," Mr.

Tanner bana talimat verdi.

Aleti elinden aldım. Küçük elimde çok daha büyük görünüyordu ve çılgınca sallanıyordu. Parmaklarımı sıktım ve onu hevesle

Bacaklarıma, klitorisime bastırduğında hemen minnettarlığımı inledim. Kendimi onun sikini ıslatırken hissedebiliyordum, sürüşü kayganlaştırıyordu ve makinenin vızıltısıyla kendimi yeni bir şevkle onun üzerinde çalıştım. Gözlerim ezici bir gerginlikle kapandı, acı veren ısı klitorisimde kıpırdandı.

Etli bir el şakacı bir şekilde kıcıma indiğinde odada bir çatlak sesi duyuldu. Bacaklarımdaki arasındaki aynı parlak yanık, onun tokadıyla kalçalarımdayankılandı.

"Evet, efendim!" Dedim. Daha önce de şaplak yemiştım ama böyle değil, sınıra bu kadar yakınken değil. Ona sarıldım ve homurtularını duydum.

"Yaramaz kız," diye hırladı ama bir gülümseme duyduğumu sandım. "O eve tam uyum sağlayacaksınız."

Sonra diğer yanağıma bir tokat daha attı ve ben haykırdım, ampulle daha sert bastırdım, kalçalarım hareketimin çabasıyla yanıyordu. Vücudumun pes edeceğini düşünmüştüm ve haklıydım, ama pes etmeden önce Bay Tanner'ın kocaman elleri kalçalarımı kavradı, parmak uçları neredeyse buluşacaktı ve işi benim için devraldı. Beni bir oyuncak bebek gibi kullandı, içime girerken ayaklarını yere dayadı.

Başım omuzlarımda üzerine düştü ve daha önce hiç çıkarmadığım her türlü nefes alma, yalvarma, sızlanma sesini çıkardım. Elim sapın etrafında uyuştı ve sonra içimde, karnımda, göğüslerimin ve gözlerimin arkasında bir yıldız parladı, parlak zevk patlamaları alevlendi ve tamamen kaybolana kadar beni ele geçirdi, bu hisle uçup gitti.

Dünyaya geri döndüğümde, kalçalarımdayapışkan bir ıslaklık ve arkamda kıvrılmış sıcak bir erkek vücudu vardı. Ama bu devin değildi, Bay Tanner'ın.

"Efendim?" diye sordum, bağırmaktan sesim kısılmıştı. Bütün mahalle beni duymuş muydu?

"Evet, Bayan Reed?" Dr. Underwood söyledi. İnce, nazik parmakları yan tarafımda gezindi, belimin üzerinden geçip bir göğsümü avuçlamak için yukarı çıktı.

"Malikanedekilerin hepsi senin gibi mi?" Bu fikre aldırış etmediğimi anlaması için elini kendi elimle kapatarak sordum.

"Benim gibi değiller," dedi bir süre sonra. "Tam olarak değil, ama hepsi... İnsanlar onlara canavar derdi."

"Ben Bay Tanner'a canavar demezdim," dedim hemen. "Çok tatlıydı."

Dr. Underwood bir kahkaha attı ve ben de yüzünü görebilmek için sırt üstü döndüm. Artık gözlerinde yeşilden eser yoktu ve çenesindeki gamzeye dokundum. Böyle... *nazik bir adam*, içinde böyle sevimli bir canavar barındırıyor. İkisini de eşit derecede seviyordum.

Dr. Underwood bana gülümseyerek, gözlerini ağır ağır kırpıştırarak, "O zaman belki de orayı o kadar dert etmezsiniz," dedi. "Eğer bu tür işlere aldırılmazsanız."

Bunu düşününce biraz başım döndü ama kötü anlamda değil. Bedenim bitkin düşmüştü ama Dr. Underwood hemen malikâneye gitmemiz gerektiğini, beni bekleyen daha sıra dışı beyler olduğunu söyleseydi kabul ederdim.

"Sanırım bu işi çok seveceğim," dedim. "Bu iş için hizmetçilikten daha uygun olduğum kesin."

Dr. Underwood homurdandı ama bunu kibar bir öksürükle gizledi. "Ah, evet.

Ailen asker miydi? Sen de böyle mi başladın?"

"Annemle babam... beni yetiştirmeye uygun değillerdi," dedim doktorun göğsüne sarılarak. "Teyzem de öyle söyledi. Beni büyüttü ve yeterince büyür büyümez hizmete aldı. Hiçbir zaman iyi bir uyum olmadı. Bu daha iyi olacak." Annemle babamı konuşmanın dışında tutmayı umarak ona sııttım. Nerede olduklarından ya da kim olduklarından emin değildim. Teyzem de azar mektuplarını göndermeyi az çok bırakmıştı, özellikle de önceki görevim olan Teague'lerden Pickering'lere kovulduktan sonra. Malikâne benim son şansım olabilirdi ama ne şans ama.

Dr. Underwood çocuksu ve memnun bir ifadeyle gülümsedi ve ben de yüzünü kendime doğru çektim, dudaklarını hızlıca ve sık sık gagaladım, ta ki ağzı benimkine yaslanıp öpücüğü uzun, derin ve güzelce pürüzsüz bir hale getirene kadar.

Sonuçta yeni bir pozisyona geçecektim. *İçtenlikle* dört gözle bekliyorum.

İkinci Bölüm

ROOKSGRAVE MALİKANESİ

Rooksgrave Malikânesi, neredeyse siyahı andıran koyu gri tuğlaları ve koyu renk perdelerle örtülü parlak cumbalarıyla o güne kadar gördüğüm en güzel evdi. Yuvarlak kuleler filizleniyordu.

Çatının altında derin ve geniş bir arazi vardı, turbanın üzerine yayılmıştı. Evin arka tarafını bir dere çevreliyordu, güneş suyun üzerinde sarı sarı batıyordu.

Araba, ahşap ve demirden oluşan ikiz devasa ön kapılarda durdu ve evin arkasına doğru devam etmemiz için uzun bir dakika bekledim.

Şoförüm omzunun üzerinden kaşlarını kaldırarak bana baktı ve "Sizi burada bırakacağım," dedi.

"Ah!" Tekrar kapılara baktım. Hiç bir evin önünden içeri girmemiştim. Gerçek bir evin değil. Ve bu bir ev bile değildi, bir malikaneydi. "Beni arka tarafa götüremez misin?" diye sordum. Belki bana daha uygun gelecek küçük bir mutfak kapısı vardı.

"Bunlar benim talimatlarımdı ve gerekenden daha fazla kalmayı planlamıyorum," dedi sürücü, atı gergin bir şekilde homurdanırken ve araba bir adım öne doğru sarsılırken.

Malikânedен yüksek bir inilti ve vıraklama sesi geldi ve kapılar sallanmaya başladı, o kadar siyah bir uşak üniforması giymiş devasa bir adam tarafından çekiliyordu ki, neredeyse arkasındaki evin gölgesinde kayboluyordu. Sürücü dizginleri sıkıca çekmeden önce atlar tekrar ileri doğru sıçradı. Kapı aralığındaki adam, başı neredeyse üstündeki çerçeveye değene kadar doğruldu. Araba yoluna çıktı, sarı güneş ışığı arabanın üzerine dökülüyordu.

Ürkütücü derecede soluk teni ve çatık kaşları. Neredeyse bir damar gibi mavi-gri bir yara izi bir şakağından diğer çenesine, burnunun üst kısmına doğru uzanıyordu.

Uşak hantal adımlarla arabaya doğru ilerledi, gözleri başımın üzerinde bir yere sabitlenmişti ve öyle bir güçle adım attı ki beni yerimden kaldırmaya geldiğinden emin oldum. Bunun yerine, küçük çantamın sabitlendiği arka tarafa gitti ve sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi onu kaldırdı. Dürüst olmak gerekirse, çok az ağırdı ve o kadar iriydi ki ceketinin kolları neredeyse patlayacak gibiydi. Çakıl taşlı yolda durdu, sırtı bana dönük, bekliyordu.

Şoförüm, "Atlayın ya da benimle Londra'ya geri dönün, ama oturup beklemek için para almadım," dedi.

Oflayıp puflayarak arabanın kapısını açtım, aşağı atladım ve "Sen gerçek bir prensin" diye homurdandım.

Sürücü cevap vermek ya da daha fazlasını duymak için beklemedi. Atlar hızla dairesel sürücünün etrafından dolanıp yola geri döndüler.

Yapacak bir şeyim, ellerimi meşgul edecek taşıyacak ya da tutacak bir şeyim olmadığı için kendimi huzursuz hissediyordum, bu yüzden kendimi uşağın arkasını kollarken buldum. Ya son zamanlarda büyümüş, takım elbisenin dikişlerini riske atacak kadar doldurmuştu ya da birileri onu tehlikeli bir şekilde giydirmeyi seviyordu. Onları suçladığımı söyleyemem, omuzlarının sırtı boyunca uzanması hoş bir manzaraydı.

"Teşekkür ederim, Booker."

Gözlerimi uşağın kışının kabarıklığından ayırdım ve omzunun üzerinden bakmak için ayak parmaklarımın üzerinde yükseldim. Konuşan, kapı aralığında zarif ve tuhaf bir kadındı, kollarında siyah güller olan ve korsajına dolanan kırmızı kadife bir bornoz giymişti. Cübbenin altında hiçbir şey yokmuş gibi görünüyordu ve süt beyazı teni uzun boynundan aşağıya, neredeyse göbeğine kadar açıktaydı. Saçları kırmızı bir türbanla sarılmıştı, ince siyah bukleler yüzünü çerçeveliyordu. Uzaktan bile ışığı bir tür mücevher gibi yakalayan kocaman, doğal olmayan gözleri vardı ve bana genişçe sırttı, dişleri büyük, parlak ve düzdü.

"İşte buradasın, küçük sevgilim," dedi bana. İri gözleri saçlarımdan ayak parmaklarıma kadar indi ve ekledi, "Evet, çok güzel olacaksın. İçeri gel, içeri gel."

Sonra malikânenin karanlık ağzına doğru eğildi, Booker da peşinden. Ön basamakta durdum, başımın üzerinde yükselen koyu renkli tuğlalara, önümdeki ağır kapıya baktım, ileride beni bekleyen karanlığı görmeye çalıştım. Sürünen, emekleyen bir endişe vardı

Sırtıma doğru sinsice ilerliyor ve iç organlarımı birbirine doluyordu. Burada güvende miydim? *Gerçekten mi?* Elimde sadece Dr. Underwood'un sözleri vardı.

Ama Dr. Underwood'u düşününce aklıma yine onun ofisinde geçirdiğim gece geldi ve gerginliğim muhtaç bir ürpertiye dönüştü, karnım ısındı. İri yarı Bay Tanner'ın benimle alay ettiğini, oynadığını ve benden aldığını düşündüm. Daha fazlasını istiyordum ve o da bu evde bunu bulacağıma söz vermişti.

İçeri adım attım ve kapı arkamdan kapandı. Dışarıda kasvetli bir gün vardı, ama kapı kapandığında, gözlerim uyum sağlamakta zorlanırken oda karardı.

"Oldukça kasvetli ortam için özür dilerim, hayatım. Londra'ya alışkın olduğumu biliyorum ama müşterilerimiz mahremiyetlerini tercih ediyor ve güneş ışığı bazıları için... zararlı olabiliyor. Booker, mum getir."

Bir ışık parlaması oldu ve giriş holü belirerek bayana vermeyi düşündüğüm her türlü cevabı çaldı.

Oda çok büyüktü. Pencerelerin üzerinde siyah perdeler asılıydı ve ayaklarımın altında, zeminde daha fazla koyu renkli kiremit spiral çiziyor gibiydi, bir dal kapıya, iki tane daha odadan çıkıp koridorlara, dördüncü bir dal ise malikânenin derinliklerine giden geniş merdivene çıkıyordu. Booker'ın bembeyaz yüzü önümdeki aynada yansırken, bir şamdanın dallarındaki ince mumları yakıyordu. Kadın önümde belirdi, gülümsemesi geniş ve dişlekti.

"Sana biraz daha bakalım," dedi, yumuşak bir elini çeneme doğru kaldırdı ama sıkıca kavradı. "Mhmm, güzel bir yüz. Nazik, açık, cesur. Tıpkı buradaki erkeklerimizin ihtiyacı olduğu gibi. Seksi sever misin, sevgilim?"

"Bayıldım," dedim düşünmeden ve sırtıttığında yanakları çukurlaştı ve benim dudaklarım da onunkileri yansıtmak için gerildi.

"Güzel, bu çok güzel," dedi. "Ben Magdalena Mortimer, sevgilim ve burası *benim* evim olmasa da, buranın sorumlusu *benim*. Sana verdiğim söz, harika bir şekilde şımartılacağın ve iyi bakılacağındır. Karşılığında senden istediğim tek söz, o nazik, açık ve cesur kalbini buraya seni görmeye gelen beyefendilerle ilgilenmek için kullanman."

"Dr. Underwood da o adamlardan biri mi olacak?" Dudağımı çiğneyerek sordum. Üzerinden bir haftadan biraz fazla zaman geçmiş olmasına rağmen, Bay Tanner'ın içimi doldurduğunu, hâlâ aynı gerginliği içimde hissettiğimi hayal ettim.

Magdalena yine sırtıttı. "Eğer istersen, öyle olmayı o istedi. Bu her zaman senin seçimin olacak."

"Evet, lütfen," dedim hızla ve Magdalena küçük bir kıkırdama çıkardı.

"Pekâlâ. Şimdi oturup biraz çay içelim ve bilmen gereken birkaç ayrıntıyı seninle paylaşayım." Kolunu benimkiyle birleştirdi, kadife tenimi gür bir şekilde okşadı. "Çay ofisimde, Booker, lütfen."

Magdalena beni götürmeye başlarken omzumun üzerinden baktım. Kâhyanın mavi-beyaz gözlerini ilk kez üzerimde yakaladım. Neredeyse ifadesizdi ama aldığı emirlere içerlemiş gibi görünmüyordu, sadece bir süre daha yüzüme baktı ve sonra hafifçe eğilip selam verdikten sonra doğruldu ve karşı salona doğru yürüdü.

Dikkatimi lambalarla loş bir şekilde aydınlatılmış, girdiğimiz salona çevirdim ve duvarlardaki sanat eserlerini gördüğümde ayaklarım kalın halıya takıldı. Her resim nefesimi kesiyordu, hepsinde çıplak kadınların yüzleri zevkten paramparça olmuş, canavarlar tarafından ele geçirilmiş görüntüleri canlı bir şekilde tasvir edilmişti. Magdalena bakmama izin vermek için yavaşladı.

Başını vecd içinde arkaya atmış bir kadın, yumrukları, yüzü kalçalarının arasına gömülmüş oniks tenli bir iblisin boynuzlarına sarılmış, vücutları lüks yastıklara gerilmiş. Bir diğerinde bir kadın, kolları gergin ve bağlı, bacakları ateş kırmızısı saçları olan solgun bir adamın kalçalarına sarılmış, ağzı kırmızı uçlu uzun dişleri ortaya çıkarmak için genişçe açılmış. Ve bir diğeri, mücevher siyahı gözleri olan pullarla kaplı bir erkek figürü, bir kadının sırtına gerilmiş, içine yuvalanmış zümrüt bir horozun sadece bir anlık görüntüsü, karanlık parmakları bir yastığı tutuyor.

"Malikane hanımlarımızdan birinin eserleri. Çok hoş bir ressamdır," dedi Magdalena hafifçe.

Ağzım kurumuştı ve dudaklarımı yalayarak düşünceleri tekrar aklıma getirmeye çalıştım. "Ve bu... Bunlar buraya gelen türden adamlar mı?" Bunun doğru olduğunu bilerek sordum.

"Bunlar ve daha birçok çeşit," dedi Magdalena. Gözlerinin beni izlediğini hissedebiliyordum ama ben daha çok kalçalarımın arasından sızmaya başlayan uyarılmayla ilgileniyordum.

"Ve hepsini alabilir miyim?" Ben sordum.

Magdalena o zaman güldü, parlak ve şaşkın. "Ne tuhaf bir yaratıksın sen," dedi. "Burada olmaktan senin kadar *memnun* görünen çok az kişi var."

"Pek çok erkekle birlikte oldum Madam, ama pulları olan biriyle değil. Gidiyorlar mı..." Ona kaşlarını oynattım.

Kızarmış olabileceğini düşündüm ama karanlık salonda bunu söylemek zordu. "Bilemeyeceğimden eminim, sevgilim," dedi. "Benim buradaki işim... öncelikle farklı bir doğaya sahip."

Yani onun da ölçekli bir adamı yoktu. Acaba benim de olacak mı?

Koridorun sonundaki bir odaya vardık. Magdalena kapıyı açtı ve içerisi şimdiye kadar gördüğüm en tuhaf odalardan biriydi. Bir masanın, kitapların ve kâğıtların olduğu düzgün bir ofis beklerken, bunun yerine alışılmadık nesnelerle dolu bir yuva vardı. Bir lambadan kemik telleri sarkıyordu ve kırımlardan sarkan otlarla kancalar sarkıyordu. Ortada yuvarlak bir masa, etrafında dört sandalye ve ortasında parlak altın bir sehpanın üzerinde duran cam bir küre vardı. Raflarda kitaplar vardı, ama eski ve sırtları kırılmış olanlar. Altın bir teneke kutudan kokulu bir duman tütüyordu ve pencereler perde yerine el yazısıyla yazılmış mektuplarla kaplıydı.

"İşte çay getiren adamımız," dedi Magdalena ve ben kapıdan uzaklaştım, Booker'ın arkamda içeri girmek için beklediğini fark etmemiştim.

Magdalena uşaktan çay servisini alıp ikimize de servis yaparken masaya doğru ilerledim ve oturdum. Booker kapı aralığında durmuş, bakışları başımızın üzerinden kayarak odayı boydan boya geçiyordu. Bana tekrar bakmasını istiyordum ve Magdalena bana yaprakları suyun içinde dönen, dumanı tüten bir fincan çay uzatana kadar ona bakmaya devam ettim.

"Şimdi, birkaç temel kural, sevgilim," dedi Magdalena. "Bu evdeki hiçbir erkek ya da kadın senin iznin olmadan sana dokunmayacak ve senin de aynı nezaketi göstermen bekleniyor." Ses tonu o kadar sertti ki kendimi hemen itaatkâr bir şekilde başımı sallarken buldum. "Bazı beyefendilerimiz... bölgeci olabiliyor. Herkesin istediği gibi dolaşması yerine, bir kızın birlikte olmaktan hoşlandığı belirli bir grup beyefendiye sahip olmasının en iyi sonucu verdiğini düşünüyoruz. Bu hem kızların işine geliyor ve fazla yorulmalarını engelliyor hem de beyefendilerin sinirlerini kontrol altında tutuyor. Kaç erkekle görüşeceğiniz size kalmış, ancak onların mutluluğunu ve huzurunu göz önünde bulundurmanızı rica ediyorum."

"Elbette," dedim. Bay Tanner'ın kaç tane almama izin vereceğini merak ediyordum. Başka hangi beyefendilerle tanışacağımı merak ediyordum.

"Oda ve yemek masraflarınız karşılanacak, maaşınızdan kesilmeyecek," diye devam etti Magdalena gülümseyerek. "Beyefendilerinizden bir dizi hediye alacağınızdan emin olsam da, her ihtimale karşı size birkaç elbise dikecek bir terzi var. Bu da t e m i n a t a l t ı n d a . Daha fazla

özenle ve sizin seçiminize bağlı olarak, konaklamanız sırasında beklenmedik bir şekilde çocuk sahibi olmamanızı sağlayabiliriz."

Nefesim kesildi. "Nasıl?" Alışkanlıklarında her zaman bir risk vardı, kaçınmak için elimden geleni yapıyordum ama düzenli olarak seks yapıyorsam bu çok daha büyük bir risk olurdu.

Magdalena sadece iyi niyetle gülümsedi ve omuz silkti. "Büyü, sevgili kızım. Sanırım ilgileniyorsun?"

"Çok," dedim, hızla başımı sallayarak.

Bir kâğıt parçasına kendisi için bir not yazdı. "Ben hallederim o zaman. Rooksgrave'de üyelik için bir bekleme listesi var ve ben sadece en iyileri kabul ediyorum. Senin gibi genç bir hanımla tanışmayı bekleyen bir avuç adamım var. Onlardan hoşlanmak ya da tam tersini yapmak gibi bir zorunluluğun yok ama... eminim seni görmekten çok mutlu olacaktırlar, sevgilim."

"Onlarla ne zaman tanışacağım?" Koltuğumda öne doğru eğilerek sordum.

Magdalena'nın sert ifadesi bu soru karşısında yumuşadı. "Artık burada olduğunuza ve sizinle tanıştığımıza göre, kime davetiye göndermem gerektiği konusunda daha iyi bir fikrim var. Eminim yakında gelirler. Sizin kadar hevesli olsalar da, onlar çok daha uzun zamandır bekliyorlar." Ellerini masanın üzerine koydu ve benimkilerle birleştirmek için uzandı. "Yatak odaları dışında, malikânede ve arazide istediğiniz yere gidebilirsiniz. Evimiz... genellikle çok gececedir, bu nedenle kızlara kahvaltı öğlen yemek salonunda servis edilecektir. Herkes gelmez ama beyleriniz hakkında dedikodu yapmanız için güzel bir zaman. Yakınlarda yürüyerek gidebileceğiniz bir köy var ama tedbirli olmanızı rica ediyorum. Dikkatleri evin üzerine çekmemeye çalışıyoruz."

"Evet, Madam," dedim.

"Güzel," dedi Magdalena ellerini birbirine vurarak ve sırtarak. "Booker size odanızı gösterecek. Ve hoşunuza gidecek birini bulana kadar, korkarım akşamları ev hareketlendiğinde odalarınızdan çıkmamanızı rica etmek zorundayım."

"Elbette, ama... neden?" diye sordum. "Eğer beyler bana zarar vermeyecekse..." "Hayır, yapmazlar. Ama bölgeci olan sadece onlar değil. Bizim

Biri seni çok fazla fark ederse kızlar kıskanabilir," dedi Magdalena göz kırparak. Sonra uzun bir kâğıt çıkardı. "Önce küçük bir evrak işi. Sana verdiğim sözlerin bir listesi. Altını imzalayabilirsin."

Kelimeleri zar zor okudum, sadece bana söylediği gibi olduklarını görecektim kadar, kalemi parmaklarından almadan önce. Benim imzam bir

Ne kadar hızlı imzaladığımı görünce heyecanlandım.

Malikânede Magdalena, Booker ve benden başka biri olduğuna inanmak zordu. Booker beni merdivenlerden çıkarıp batı kanadına götürürken koridorlarda hiçbir kıpırtı yoktu. Peşinden gittiğim adam kadar geniş ve solgun bir başka hizmetkârın titreşimini gördüğümü sandım ama bu sadece göz ucuyla bir bakıştı.

"Burada kaç kız yaşıyor?" Üst kattaki koridorda usulca ilerlerken Booker'a sordum.

Ayak sesleri bir an için kesildi ama tek kelime etmedi, sadece omuzlarını silktilti. "Yeni," dedi; burada yeni olduğunu *kastettiğini* anlamadan önce bir an kaşlarımı çatmıştım.

"O zaman birlikte bir şeyler öğrenebiliriz," dedim.

Booker bir kapının önünde durdu ve bana döndü, yine o ifadesiz bakışıyla aşağıya baktı ama bu kez yüzüme sabitlenmişti. Belki orada bir ifade vardı ama o kadar gizliydi ki kendimi ne görmüş olabileceğimi hayal ederken buldum. Minnettarlık ya da ilgi ya da reddetme.

"Birlikte," dedi başıyla küçük bir selam vererek. Sonra büyük bir yatak odasının kapısını açtı ve ikimiz de içeriye baktık.

Ahşap panelli bir duvara dayalı, sadece iki kişi için değil, kesinlikle üç ya da dört kişi için yeterince büyük, sayvanlı zarif bir yatak vardı. Perdeleri arkaya çekilmiş ve camları malikânenin arkasındaki göle bakan bir pencere duvarının yanındaki küçük bir masanın her iki yanında bir çift güzel koltuk vardı. Bir kapı aralığından banyonun beyaz fayanslarını görebiliyordum. Sağ tarafımdaki ocakta ateş yanmaya başlamıştı bile. Sağımdaki bir başka kapı, yuvarlak bir yemek masası ve raflarla, biblolarla, aynalarla ve incelenmeyi bekleyen kitaplarla dolu bir duvarın bulunduğu küçük bir odaya açılıyordu. Birden aklıma gelmeden önce uzun bir süre huşu ve kıskançlık içinde baktım.

Burası *benim* odamdı. Bu *benim* banyomdu. Kendim ve beylerim için özel yemek alanım.

"Ah." Bir şeyleri rahatsız etmekten, Booker'ın beni dirseğimden yakalayıp tekrar dışarı çekmesinden korkarak küçük adımlarla odama girdim. Bu bir hata olabilir miydi? Bana iyi davranılacağı söylendiğinde, bunun bana *önemli* biri gibi davranılacağı anlamına geldiğini hiç düşünmemiştim. Bu oda dört kişilikti.

Başka bir hizmetçiyle paylaştığımın iki katı büyüklüğündeydi ve artık sadece benimdi.

Arkamda çantamın hafifçe vurulduğunu ve ardından bir kapının gıcırdayarak kapandığını duymadan önce ahşap zemine serilmiş halıya kadar gelebilmişim. Arkamı döndüğümde Booker gitmişti.

Dışarıdan gelen ışık pembe bir gün batımından mor-mavi bir alacakaranlığa dönüşüyordu ve uzun bir süre sessizlikte durdum, ateş yanımda patlıyordu. Artık bir hizmetçi değildim. Kendimle ne yapacağımı bilemiyordum. Önceki akşam odamda yalnız kalma düşüncesine aldırış etmemiştim ama şimdi aşağıya inebilmeyi, diğer yüzleri görebilmeyi, gecenin bu saatinde her zaman olduğu gibi etrafımın insanlarla çevrili olmasını diliyordum.

İçimdeki kasveti silkeleyip çantamı aldım ve köşedeki devasa koyu ahşap gardırobun yanına götürdüm. Basit elbiselerim içerideki devasa alan için bir israf gibi görünüyordu. Malikâne bana ne tür elbiseler sağlayacaktı? Ne beklenebileceğine dair hiçbir fikrim yoktu ama kahverengi hizmetçi üniformam olmadığından emindim. Bay Underwood'un beni ne giyerken görmek isteyeceğini merak ediyordum.

Daha da iyisi, Bay Tanner? Muhtemelen hiçbir şey. Buna sıırttım.

Eşyalarımı yerleştirmeyi bitirdim, harçlıklarımı topladığım bir avuç dergiyi yatağın üzerine bıraktım ve pencerenin önüne geçtim. Evin altındaki dere durgundu ve penceremin altında geniş bir veranda ile kıyıya kadar uzanan ağaçlarla kaplı açık bir arazi vardı. Sabah hava güzel olursa, kıyıda biraz yürüyebilirdim. Suyun altında ne yaşadığını ve hiç eve girip girmediğini merak ederdim.

Bu düşünceyle kıkırdamaya başlamıştım ki, ağaçların arasında bir gölgenin ilerlediğini gördüm, yere çömelmiş ve sinsice ilerliyordu. Ağaçların arasından çıkınca nefesim kesildi. Bir kurt, kocaman ve karanlık. Evi izliyor, dikkatle yaklaşıyordu. Gözlerim o kadar uzun süre ona sabitlenmişti ki, neredeyse verandada beliren kadını fark etmeyecektim. Çimlere doğru adım atıyordu ve ben de açacak bir pencere bulmak, ona bağlamak ve hayvan hakkında uyarmak için çabaladım. Kadın yaklaşıyordu ve kurt ağaçların kenarından süzülüyordu.

Onu duyduğumda pencereyi yeni açmıştım.

"İşte buradasın," dedi, ışığın son damlaları solgun saçlarına vururken. Kurt bir hırıltıyla cevap verdi, ikisi de sadece bir avuç

Birbirinden birkaç metre uzaktaydı. Ağzım açık kalmış, kalbim göğsümde gümbür gümbür atarken kafam sahneye yetişmeye çalışıyordu.

Kadın dizlerinin üzerine çöktü, koyu renkli eteği bir an için dalgalandı ve onunla birlikte çimlere yerleşti. Sırtı bana dönüktü, sadece kurda doğru dönmüştü, öyle ki yukarı uzanıp elbisesinin ön düğmelerini açtığını görebiliyordum. Başını geriye yaslayıp beyaz boynunu hayvana gösterdi ve kurdun hırıltısı derinleşti. Onun. *Onun* hırıltıları.

"Kurt adam." Kelimeyi ağzımdan çıkardım. Bir keresinde bir penny dreadful'un arkasında onlar hakkında küçük bir hikaye okumuştum. Tabii ya. Bu eve gelen tam da böyle bir beyefendiydi, değil mi?

Evden beni duyamayacakları kadar uzaktaydılar ama onları gözetlediğimi fark etmelerini istemiyordum. Ayrıca onları gözetlemekten *vazgeçmek* de istemiyordum.

Elbisesini omuzlarından geriye doğru iten ve göğüslerini kurda doğru kaldıran kadına yaklaştıkça kurdun hırıltıları derinleşiyor, daha da yükseliyordu. Adam yeterince yaklaştığında kadının iç çektiğini görebiliyordum, hırıltılı ağzı kadının tenine batıyordu. Hırıltının sivri ucu kayboldu ve kırmızı bir dilin belirip bir göğsün ucunda gezindiğini gördüm.

"Tanrım, seni çok özledim," dedi kadın.

Kurt bir anda şaha kalktı ve tekrar ileri atıldı. Nefesim kesildi ama kükremesinin sesini bastırmak için vücudu gerildi, büküldü ve kadını yere çivileyen bir kurt değil, çıplak bir adam olana kadar değişti. Adamın teni kahverengileşmiş, buna karşılık kadının teni daha da solgunlaşmıştı ve koyu renk saçlı kolları kadının eteklerini o mükemmel solgun bacakların üzerinden yukarı doğru çekiyordu. İzlerken parmaklarım pencere pervazına yapışmıştı, duramıyordum, durmakla da *ilgilenmiyordum*. Onun gibi bir erkeğim olabilir miydi? Kadının etekleri beline kadar inmişken, adam kadının bileklerini ellerinin omuzlarını kavradığı yerden tuttu ve kadının içine girerken onu yere sabitledi. Kadının vücudu adamın altında yuvarlandı. Adam hâlâ hırılıyordu ama neredeyse Bir mırıltı gibiydi ve zevkini bastırmak için hiçbir çaba göstermiyordu.

Kendimi kalçalarımı altımdaki duvara bastırırken buldum, keşke onun yerinde yerde olsaydım ya da en azından odada yalnız olmasaydım. Amımdaki, göğüslerimdeki bu ağrıyı dindirecek birinin yanımda olmasını.

Adam kadının boynunu ve göğüslerini ısıyor, kalçalarını şaklatıyordu. Neredeyse onun altında boğuşacaktı, kolları ve bacakları kaçmak istercesine bükülüyordu,

Ama yüzündeki gülümseme muazzamdı ve çıkardığı sesler... bu seslerin ne anlama geldiğini biliyordum. Bu sesleri doktor ve arkadaşıyla da *çıkarmıştım*.

Kurt adam şaha kalktı ve ben de onları görebilecek kadar pencereden geri çekildim. O da gülümsüyordu, vahşilikle sevinç arasında bir şeydi bu. Hinzırca bir gülümseme. Onu uzun bir gece bekliyordu.

Pencereden bir adım daha geri çekildim ve gözlerimi kapatıp uzun bir nefes alarak onları dinledim. Tenin tokat seslerini, muhtaç sızlanmaları, çaba homurtularını duyabiliyordum. Odada kendi vahşi adamımı arar gibi döndüm. Hiçbir şey, hiç kimse bulamayınca koştum ve kendimi yatağa attım, yatak başlığından bir yastık kaptım ve kalçalarımın altına soktum.

Seslerine uyarak yastığa sürtündüm, alnım düğümlendi. Çok yumuşaktı. İçimde en çok ağrıyan yeri açacak hiçbir şey yoktu. Ama çok geçmeden onu hissedebildim, sadece biraz parıltılı bir tatlılık, istediğim şeye kıyasla soluk. Boşalana kadar durmadım, yarı yatağın üstünde, neredeyse hayal kırıklığıyla hıçkırma hıçkırma ağlıyordum.

Dışarıda devam ettiler, kadın yavaşça nefes nefese bir diğerine geçmeden önce yüksek bir tepe ile bağırıyordu. Yatak örtüsüne karşı nefes nefese kaldım, hala istiyordum, hala özlüyordum ve tekrar başlamak için dirseklerimin üzerinde yükseldim, bir sonraki finiş kadar onunla yarıştım.

Üçüncü Bölüm

AMON'U HAYAL ETMEK

O Ertesi sabah, bir gece önce çifti izlediğim yerde durdum. Otlar toprağa karışmıştı ama birlikteliklerine dair başka bir kanıt yoktu. Daha önce

Sonunda bitirdiklerinde huzur bulmuştum. Tek başıma ihtiyaç peşinde koşarken malikâne canlanmıştı ve terli kıyafetlerimden sıyrıldığımda koridorlarda kahkahalar duyabiliyordum. Yatağımın üstündeki tavan gecenin büyük bölümünde ritmik bir şekilde gıcırdadı ve komşularım her kimse, benden çok daha iyi vakit geçiriyorlardı.

Şimdi suya doğru yürüyordum, gölün üzerinde yoğun bir sis tabakası vardı ve çimenlere kadar uzanıyordu. Kazağımı göğsüme daha sıkı sararak dışarı baktım. Londra'da yaşarken, şehirde büyürken böyle bir manzarayı hiç görmemiştim. Gökyüzünde pembe, mor ve altının parçalanmış çizgileri kadar çok renk olduğunu bilmiyordum, malikanenin arkasından kızıl bir güneş doğuyordu. Çiğle kaplı örümcek ağlarına bakmak için eğilerek ve suyun kenarındaki ince çamur şeridi boyunca hayvanların ayak izlerini bularak gölün kenarında yürüdüm. Bu küçük pati izi kurt adama mı yoksa gerçek bir hayvana mı aitti?

Malikâneyi, suyu ve ötesinde uzanan büyük tepeleri iyi gören uzun bir bank bulduğumda gölün kenarındaki yolun dörtte birini tamamlamıştım. Güneş yükseldikçe sis dağılıyordu ve arkamdaki ağaçlarda kuşlar ötüyordu. Kendimi bankın üzerine uzattım ve sırtıma sert gelse de hava yeterince sıcaktı ve göz kapaklarımın kapanmasına izin verecek ve bu şekilde uyuklayacak kadar yorgundum.

Beylerim ne zaman gelecekti? Dr. Underwood diğerlerinden önce mi gelecekti? Mümkün olsa Bay Tanner'ı çarşaplarda bir kez daha yuvarlanmak için memnuniyetle götürürdüm ve belki bu sefer ona bakmama izin verirdi, *gerçekten bakmama*. Hayal kurarken güneşin üzerime vurduğunu düşününce tenim ısındı. Ağzım kurudu, kavruldu ve dudaklarımı yaladım, orada yabancı, tozlu bir tat buldum.

"*Esther.*"

Kulağıma fısıldayan ses, ismimi olduğundan daha güzel bir şeye dönüştürdü. Ey-ztar. *Bir yıldız*, dil hecelerin üzerinde geziniyor. Yumuşak bir şey koluma dokundu ve ağır gözlerimi açtım.

Dünya altın rengindeydi. Göl gitmişti ve etrafımda ateş-turuncu kar gibi tepeler vardı. Bir çöl. Bir keresinde bir resim görmüştüm, ama onu düz ve masum bir şey olarak hayal etmişim, oysa burası sanki... sanki etrafımda devasa bir kum denizi vardı. Aşağıya baktım, altımdaki kayalıktaki bank değil, geniş, uzun, tanıdık olmayan sembollerle oyulmuş bir sunaktı.

"*Esther.*"

Koltuğumda döndüm ve bir çığlık attım. Karşımda erkek olmayan bir adam vardı. Bir erkeğin yüzüne sahipti, şimdiye kadar gördüğüm en güzel yüze, pişmiş toprak gibi bir tene, kalın kara kaşlara ve parlak siyah saçlardan oluşan bir yeleye sahipti. Ama kaşları yukarı doğru uzanıyor, yumuşak bir şekilde kürkleniyordu ve uzun boynu daha altın sarısı kürkle kaplı geniş omuzlara doğru iniyordu. Bu omuzlar bir erkeğinkine benzemeyen bir göğse açılıyor, uzun kolları aşağıdaki kuma kadar uzanıyor, kocaman, kürklü pençeler ve parıldayan siyah pençelerle son buluyordu. Arkasında, tüyleri siyah, altın, pas ve bakır tonlarında parıldayan kanatlar uzanıyordu.

"Ne-" Yutkundum ve ona tekrar baktım. Bu aslan gibi büyük bir kedinin gövdesiydi ve uçmasını sağlayacak kadar büyük kanatları vardı. O bir insan değildi ama uykumun sisi dağılmaya başlamıştı ve onun benim için ne olabileceğini anladım. "Kimsin sen?" diye sordum.

Gülümsedi; insani, dostça, parlak ve geniş bir gülümsemeydi. Yanaklarımın kızardığını hissettim ve bunun üzerimizdeki güneşten, etrafımızdaki kum tepelerinden yayılan sıcaklıktan kaynaklanmadığını biliyordum.

"Benim adım Amon," dedi, dili 'dır' kelimesinin üzerinde biraz vızıldadı. "Ne olduğuma gelince..."

O kedi kalçaları üzerinde geriye doğru uzandı ve tekrar ayağa kalktığında, ısı onun üzerinde o kadar çok parıldadı ki, önümde bulanıklaştı. Dalga dindiğinde ne pençeleri ne de kedi omuzları vardı. Yüz hatları hâlâ

Kediye dair bir ipucu vardı ama çıplak göğsünden beyaz pantolonuna kadar uzanan koyu renk tüyleri saymazsak kürkü gizliydi. Yine de kanatları arkasında uzanıyordu ve koyu renkli kuyruğu kalçasının etrafında kıvrılıp sallanıyordu.

"Benim türüme sfenks derler," dedi çıplak ayaklarıyla sıcak kumların üzerinde tünediğim yere doğru ilerlerken. "Seni bekliyordum, benim küçük yıldızım." Platformun üzerinden eğildi, bir elini uzatıp yanağımı kavradı. Dokunuşuyla yumuşadım, sıcaklığa doğru eğildim, tepemizde kavrulan güneşten daha yumuşak bir histi bu.

"Buraya nasıl geldim?" Ağzını izleyerek ve daha da yaklaşmasını dileyerek sordum.

"Sen sadece rüya görüyorsun," dedi. Sesinin her 'r'nin üzerinde fazladan bir sıçrama yapıyor gibi görünmesi hoşuma gitmişti. "Bütün gece beni çağırdığını hissettim ama şu ana kadar sana ulaşamadım."

Bunun üzerine sııttım. "Malikâne geceleri çok gürültülü oluyor," dedim. "Yalnız kalmak istemedim."

Amon da sııttı ve platformun köşesini dönerek önümde durdu. Parmaklarım tenine dokunmak için kaşınıyordu. "Uzun süre yalnız kalmayacaksın yıldızım," dedi. "Bir gece daha."

"Geliyor musun?" diye sordum. diye sordum, ama cevap vermek yerine Amon öne atıldı, dolu ağzı benimkini bir öpücükle çevreledi.

Dudaklarının altında önceki gecenin tüm gerginliği üzerimden silindi. Elleriyle yüzümü tuttu, ben de kendi ellerimi kaldırıp ona sarıldım. Teni ellerimin altında sıcak ve sıkıydı; ellerimi sırtında gezdirdim, kalın kaslarını kanatlarının tüylü köklerine kadar takip ettim. Ben onları keşfederken öpücüğün içinde inledi, ben denerken tüyler hışırdıyordu.

"Artık denizdeyim," dedi Amon, burnumu kendi burnuyla okşayarak ve kara gözlerini görebileceğim kadar uzaklaşarak. "Ama benden daha yakın olanlar da var. Onları yakında göreceksin. Şimdi seni tatmama izin ver, küçük yıldız."

Amon beni tekrar kendine çekti, ben inleyip ağzımı ona açana kadar dudaklarımı emdi. Uzun, içen öpücüklerdi, sanki benden hayat çekiyordu ve kendimi onun büyüğü altında çökmüş hissettim. Dişleri çenemi kemirene kadar alt dudağımın üzerinde sertçe gezindi ve sonra dilini nabzımın üzerinde gezdirdi. Sadece ağzımı değil, her yerimi tatmak istediğini fark ettim. Tamamen sunağın üzerine düştüm ve Amon beni takip ederek kıvrak bir sıçrayışla ayrı dizlerimin arasına indi, kuyruğunun ucundaki tüyler ayak bileğimi okşuyordu. Kendini üstümde tuttu, avuç içleri

başımın iki yanında. Saçları öne doğru savruldu ve güneş ışığı saçlarının arasından parlayarak siyah bukleleri neredeyse kırmızıya çevirdi, aynı parlaltı kanatlarından da akıyordu.

"Şimdi biraz rahatlamak ister misin?" Amon kalçalarını benimkilere bastırmak için indirirken omzumun kıvrımındaki kelimeleri okşayarak sordu.

"Tanrım, *lütfe*," dedim, boğazımın arkasında bir inilti vardı. Ellerim tekrar sırtına ve dokunmak için haksız yere ipeksi olduğunu düşündüğüm saçlarına gitti. Eğilip dudaklarını bir meme ucunun etrafına doladığında parmaklarım saç tellerinde sıkıştı. Çok fazla kat giymiştim, bu yüzden dudaklarını dişleriyle değiştirene kadar bu his köreldi ve ona sırtımı dönerek bağırdım.

"Daha fazla, daha fazla," diye yalvardım, kalçalarımı kaldırmaya çalıştım, ama sadece karnına çarptılar ve bu neredeyse yeterli sürtünme değildi.

"Hanımefendi."

"Amon," diye iç geçirdim, söz verdiği rahatlamayı sağlamak için onu daha da aşağı itmeye çalışıyordum ama saçları parmaklarımın arasından kayıyordu.

"Bir kesinti. Kendine iyi bak küçük yıldız," diye fısıldadı Amon.

"Yakında." "*Hanımefendi*."

Çölün sıcaklığı gölden gelen bir esintiyle silinirken kısaltılmış bir bağırıyla doğruldum. Amon gitmişti ve ben sfenksimin bana vaat ettiği rahatlamadan yoksun bir şekilde küçük banka geri dönmüştüm ve daha önceki tüm hayal kırıklıklarım geri gelmişti. Önümdeki adamı suçladım.

"Peki, sen kimsin o zaman?" Sözümün kesilmesinden dolayı ses tonum ekşi ve keskin bir şekilde sordum.

Benim devim Bay Tanner ya da uşak Booker gibi olmasa da oldukça uzundu ve omuzları hantaldı. Sanki kendisi kesmiş ya da gözleri çok iyi görmeyen biri kesmiş gibi görünen koyu sarı saçları vardı ve teni güneşten kahverengileşmişti.

"Jacob Coombs, bayan," dedi sırtarak. Gülümsemesi çarpıktı ve bana doğru yaklaştı, öyle ki onu görebilmek için başımı arkaya eğmek zorunda kaldım, ama güneş arkasındaydı ve ona bakmak boynumu ve gözlerimi acıtıyordu. "Yürüyüşe çıkmıştım ve seni burada inlerken buldum. Hasta falan olmadığından emin olmak istedim."

Yutkundum, yüzümün kızarmamasını umuyordum. Eğer uykumda Amon'u hayal ederek inliyor olsaydım, sesimin *hasta gibi çıkmadığından* oldukça emin olabilirdim ve Jacob'ın sesinde de aynı şeyi söyleyen bir ton vardı. Banktan ayağa kalktım ama o bir milim bile kıpırdamadı ve bu bizi

birbirimize çok yaklaştırdı.

"Kötü bir rüya," dedim dişlerimin sıkıldığını hissederek.

Jacob'da yakışıklı bir şeyler vardı, bunu gördüm. Kesinlikle bir ay önce eteklerimi toplayabileceğim türden bir adamdı. Ama her yönüyle belirgin bir *insandı*. Bu da onun burada olmaması gerektiği ya da benim malikâneden çok uzaklaştığım anlamına geliyordu.

"Geri dönmeliyim," dedim, geniş gövdesinin etrafından dolaşmaya çalışarak, ama o da benimle birlikte adım attı.

"Sen o malikane kızlarından birisin," dedi ve bakışlarının yüzümde sabitlendiğini hissedebiliyordum. "Buraya ne için geldiniz? Bitirme okulu değil."

"Burası... burası kadınlar için bir ev," dedim omuz silkerek ve kararlı görünmeye çalışarak. Bunun ne anlama geldiğini ben de tam olarak bilmiyordum ama Dr. Underwood'un bana söylediğine göre evin adı buydu.

"Köyde kimseyle konuşmak istemeyen güzel genç bayanlar," dedi Jacob, keskin bir acıyla.

"*Seninle* konuşmak istemiyorum, belki," dedim ve sonra dudağımı sertçe ısırdım. Bunu söylemek istememiştim. Asık suratlı genç erkekleri dürtmemem gerektiğini iyi biliyordum. Herkesin iki katı egoya sahiptiler ve aybaşı dönemindeki bir kızıdan daha hassastılar.

"Hey," diye tersledi Jacob, ben atlayamadan kolumu avucunun içine aldı. Beni biraz sarstı ve bana doğru hırladığında tüm o çocuksu çiftlik cazibesi acımasızlığa dönüştü. "Kibarlık ediyordum, seni kontrol ediyordum. Şimdi sana *hanımlarının* evine kadar eşlik edeceğim."

"Tamam o zaman," dedim kolumu ondan geri çekerek.

"Hanımefendi."

Hem Jacob hem de ben çakıllı ses tonuyla sıçradık. Booker bir ağacın koyu gölgesinin altında durmuş, bakışlarını Jacob'ın üzerine dikmişti.

"Merhaba, Booker!" Dedim, sesim normal olamayacak kadar parlaktı ama onu görünce bir rahatlama dalgası hissettim. "Benimle malikâneye kadar yürür müsün lütfen? Böylece Bay Coombs da köye geri dönebilir." Jacob cevap vermeden önce aceleyle Booker'ın yanına gittim. Ona ulaşır ulaşmaz Booker önüme geçti ve Jacob'ın yüzünü görmediğim için mutlu oldum.

Birkaç homurdanma duydum ve sonra daha net bir şekilde, "Sadece sabahları gölü görmeye gel" dedim.

Booker'ın geniş sırtına baktım, Jacob'ın sırtı bize dönüktü ve hızla geri çekiliyordu.

"Beni uyurken buldu," diye fısıldadım. Booker homurdandı ve Jacob'ın ağaçların arasında kaybolup gölden uzaklaşmasını bekledik.

"Gel," dedi Booker, patikaya doğru yürürken.

Parlak güneş ışığının altında Booker'ın neden ağacın altında beklediğini anladım. Yaprakların gölgeleri teninin mermer beyazlığını ve derisinin altında uzanan mavi-gri iplikleri gizlemişti.

"Sen insan değilsin, değil mi?" Yan tarafındaki kolunu bulup kendiminkini ona dolayarak sordum.

Booker bizi bağladığım yere baktı ve bir an için hiçbir şey yapmadı, sonra kolunu bükte, böylece tutunmam daha kolay oldu. Tekrar yukarı, dosdoğru önüne baktı ve başını salladı.

"Peki malikanenizde kendinize ait bir hanımefendi var mı?" diye sordum. "Ziyarete gelen beyefendiler gibi mi?"

Bunun üzerine kaşları çatıldı ve bana baktı, gözlerinde sessiz bir şaşkınlık vardı. Sonra tekrar başını salladı. Kafamda kötü bir düşünce oluşmaya başladı.

"Hissedebiliyor musun, Booker?" diye sordum. Kaşlarını çatarak manzarayı seyretmeye devam edince boştaki elimi kaldırıp eline dokundum. Dokunduğum yere doğru baktı ve parmaklarını göğsüne dayadığı gevşek yumruktan ayırdım. Elini ters çevirdim ve avucunun ortasına dokundum. Tırnağım şingırdayan bir ses çıkardı. Cilalı taş gibiydi.

"Evet," diye cevap verdi.

Ona baktığımda şaşkınlığım geçti ve dudaklarında hafif bir gülümseme kıvrımı varmış gibi görünmesine neden olan şeyin güneş ışığının gölgesi olup olmadığından ya da gerçekten orada olup olmadığından emin değildim. Her iki durumda da ona gülümsedim. Magdalena'ya uşakla oynamaya iznim olup olmadığını sormam gerekecekti, ama eğer evet derse, taştan bir adamın nasıl dokunulmaktan hoşlanabileceğini öğrenmek için harika bir zaman geçirecektim.

Eve doğru uzun otların ve şırıl şırıl akan suyun arasından yürüdük ve yeterince yaklaştığımızda Magdalena'nın siyah bir gece elbisesiyle verandada durduğunu gördüm. Booker'ı bıraktım ve ona doğru koştum.

"Dikkat çekmek istememiştim," dedim aceleyle. "Sadece biraz kestirmek için oturdum ve sonra sfenks benim için geldi ve şey... Biraz gürültü yaptım ve-"

Madam Magdalena'nın kaşları her kelimedede alnında daha da yükseliyordu, ta ki gülmeye ve ellerini teslimiyetle kaldırmaya başlayana kadar. "Sakin ol Esther," dedi gülümseyerek. "O saman balyasını hissettiğimde Booker'ı gönderdim.

mülkümüze gizlice giriyor. Dolaşmakta özgürsünüz ama özellikle o genç adam neredeyse yirmi yıldır malikanenin başına bela oldu. Sen iyi misin?"

"Tabii," dedim elimi havada sallayarak. "Yıllardır bu tür adamlarla uğraşıyorum," dedim.

"Hmm, artık onlarla uğraşmak zorunda kalmamalısın," dedi Magdalena. "Ve bir sfenksten bahsetmiştin? O muydu?"

"Amon," dedim, yüzümün kızardığını hissederek. "Bu bir rüyaydı."

"Ahh," dedi Magdalena, bilerek başını sallayarak. "Tanıştırıldığınıza sevindim. Yarın akşam bir beyefendi daha geliyor. Auguste Thibodeaux. O... şey, aslında kızlarımızdan biriyle konuşmanızı istiyorum. Kahvaltı için içeri gelin."

Magdalena'yı içeriye kadar takip ettim, Booker bir gölge gibi peşimizden geliyordu ve beni devasa bir yemek salonuna götürdü. Koltukların yarısından biraz azı sabahlıklarını giymiş kadınlarla doluydu. Hepsi gülümsüyordu, gözleri hâlâ uykudan yarı kapalıydı ve onları suçlayamazdım. Nasıl bir akşam geçirdiklerini *duydum* ve kendiminkine sahip olmadığım için kıskandım.

Masayı taradım, bir gece önce çimlerde gördüğüm kadını arıyordum ve işte oradaydı! Genişçe esnerken bir elini ağzına götürdü, parlak morluklar boğazını renkli mücevherler gibi süslüyordu.

"Cassie, hayatım," dedi Magdalena, kırmızı bukleli tombul bir kızın oturduğu ve İngiliz çöreğinin üzerine parlak reçel sürdüğü bir koltukta durarak. "Bu Esther, daha dün yeni geldi. Ona George'unuzdan bahsedebilir misiniz diye merak ediyordum. Yarın kendi beyefendisi onunla tanışmaya gelecek."

Kızın parlak mavi gözleri genişledi, yanakları kahvaltı ve gülümsemeyle doldu ve yanındaki sandalyenin koltuğunu okşayarak hevesle başını salladı.

Oturdum ve Magdalena daha uzaklaşmadan Cassie hızlı ve neşeli bir şekilde konuşmaya başladı. "Vampirler var, biliyorsun, tıpkı hikâyelerdeki gibi. Ama aslında çok daha yakışıklı ve tatlılar," dedi Cassie, başını sallayarak ve bir ısırık daha alarak.

Yemek yerken konuşması hoşuma gitmişti, sanki o da diğer hizmetçiler ve benim gibi aceleyle yemek yemeye alışkındı. Burada bir hanımefendiden daha az olan tek kadın ben değildim.

"George çok *yaşlı*," dedi Cassie sırtarak, "ama benim yaşlarımda *görünüyor*."

Bu harika bir şey. Bir kadını nasıl memnun edeceğini çok iyi biliyor."

Aklıma bir gün önce salonda gördüğüm resim geldi, kırmızı uçlu beyaz dişler. "Peki seni ısırtıyor mu?"

"Ah evet," dedi Cassie başını sallayarak. Sonra bornozunun ön tarafına uzandı ve bir çift küçük delinme yarasını ortaya çıkaracak kadar kenara çekti, tamamen temizdi ve hiç tahriş olmamıştı. "Eğer istersen onları iyileştirir, ama ben burada ve orada küçük bir hatırlatıcıyı seviyorum."

"Acıyor mu?"

"Sadece birazcık," dedi Cassie.

"O zaman harika hissettiriyor," dedi daha yaşlı ve sofra adabı daha iyi olan başka bir kadın, kara kaşlarını kaldırıp yemek masasının karşısından ikimize sırtarak.

"*Harika*," dedi Cassie. "Onlar için düşündüğümde çok daha fazla... yer var ve her biri farklı hissettiriyor. Ve aldıkları çok fazla değil. Sadece yalıyorlar."

"İstedikleri sadece kan mı?" diye sordum. Önümde dumanı tüten bir yemek vardı ama ben daha çok bilgiyle ilgileniyordum.

"Tanrım hayır," dedi Cassie gülererek. "George'un kana duyduğu iştahın iki katı başka şeylere de var. Göreceksiniz. Sonunda beni ısırması için ona neredeyse yalvarıyorum."

Kalçalarım birbirine kenetlendi ve gözlerimi yiyecek yığınlarına dikerek dikkatimi henüz yerine getiremediğim bir başka *istek* dalgasından uzaklaştırmaya çalıştım.

"Meyveyi al," dedi masanın diğer tarafındaki kadın.

"Oh, evet, Sally haklı. Kanda tatlı tatlılara bayılırlar. Özellikle de taze olanları. Ve çikolata," dedi Cassie, bir kase çilek alıp önümdeki masaya bırakarak. "Sarımsak yememeye çalış, gerçi seninki George kadar tatlıysa şikayet etmeyecektir."

Auguste Thibodeaux, Magdalena'nın söylediği buydu. Adını yüksek sesle söylemek, dilimde denemek istedim. Bunun yerine, tabağımı çileklerle doldururken ve etrafımdaki kadınlar bana tatlı ekmekler, krepler ve şuruplar uzatırken aklımdan geçirdim.

"Peki, başka kimler var?" Cassie'ye sordum.

Dudaklarını kapatarak gülümsedi, çiğnerken mırıldandı. "Kocaman siyah kanatları olan bir adamım var, melek gibi ama *değil* tabii ki," dedi ve çay fincanına doğru kıkırdadı. "Ve bir ateş ruhu. Birlikte hiçbir şeyi yakamayacağı özel bir odaya gitmemiz gerekiyor. Ama benimde harika bir his uyandırıyor," diye fısıldadı.

"Yaşamak için sekse ihtiyacı olan biri var," dedi diğer tarafımdaki kadın. Neredeyse masa kadar koyu bir teni vardı ve harika bir allıkla parlıyordu. "Sadece o çünkü... şey, sonrasında günlerce dinlenmem gerekiyor."

Cassie iri gözlerle, "Odası benimkinin yanında," diye onayladı. "Kulağa biraz vahşi geliyor."

Kahkahalara boğuldum ve etrafımızdaki diğer kadınlar da erkekleriyle övünerek, kıkırdamalarla dolu sohbete katıldılar.

Dördüncü Bölüm

BİR BEYEFENDİ GELDİ

Magdalena ertesi gün akşamın erken saatlerinde odama geldi, kollarında canlı yeşil kağıt mendillere sarılmış büyük bir kutu vardı.

Onu içeri çekerken sırtarak, "Sana bir hediye aldım, sevgilim," dedi.

"Kimden? Auguste'den mi? Amon'dan mı?"

"Bilmediğimden eminim," dedi, bildiğinden emin olmamı sağlayacak şekilde hafifçe gülerek. "Bir kart var."

Birlikte yatağa oturduk, kutu aramızda duruyordu ve ben kâğıdın bir kıvrımına sıkıştırılmış küçük krem rengi zarfı buldum ve mührü yırtarak çıkardım.

Bir malikane hanımı olarak ilk akşamın için. Yakında görüşürüz.

Jonathon Underwood

"Jonathon! Onun gerçek adını daha önce hiç duymamıştım." Kartın kalın kenarlarına dokundum. *Aslında* bir aşk notu değildi, pek sayılmazdı. Ama yuvarlandığım bir adamdan hiç not almamıştım ve el yazısının beyazın üzerinde kıvrıldığını görmek göğsümü sıkıştırdı.

"Pekâlâ... kutuyu aç," diye ısrar etti Magdalena, parmakları köşelere kaymaya başlamıştı bile.

Sürprizimi bozmasına fırsat vermeden kağıdı elinden aldım, kağıdı yırttım ve içinde parlak krem rengi bir kutu buldum. Kapağı kaldırdım ve nefesim kesildi.

İçinde bir elbise vardı. Rengi allığın en zengin tonuydu, tıpkı eski hanımımın makyaj kabında parlayan pigment gibi. Kumaşı karıştırmadan önce ellerimi geri çektim.

Magdalena önden gidip elbiseyi kutudan çıkardı ve ben de onu görünce dudaklarımı dişlerimin arasına aldım. Pek düzgün bir elbise sayılmazdı ama böyle bir evde olması da gerekmiyordu sanırım. Işğın havadar kumaşın içinden geçtiğini görebiliyordum.

"Umarım iyi bir beden ölçüsü vardır, sana uyması için terzimi çağırarak vaktimiz yok ve benim çalışmam için biraz tüllü," dedi. Omzumun üzerinden eğildi ve kumaşın kolunun üzerinden sıvı gibi damlamasını izledim. "İç çamaşırı yok mu? Tabii ki yok. *Erkekler için*. Sanırım Auguste pek aldırmayacaktır. Muhtemelen bu fikri birlikte bulmuşlardır."

"Birbirlerini tanıyorlar mı?" Başımı korkunç güzellikteki elbisemden kaldırarak sordum.

"Auguste beni Dr. Underwood'la tanıştırdı. Sanırım Auguste'u Dr. Underwood'la Bay Tanner tanıştırdı," dedi Magdalena, elbiseyi tekrar kaldırarak. Elbisenin rengi odada parlıyor gibiydi. "Kızlarımı erkeklerle bir araya getirirken büyük özen gösteririm. Kişiliklerin uyuştüğundan emin olmak önemlidir. Ama Jonathon mektubu gönderdiğinde seninle ilgili içimde iyi bir his vardı."

Tekrar yanımdaki yatağa oturdu ve elbiseyi büyük bir dikkatle kutuya geri indirdi. "Bazı kızlar... yapı ister. Sert eller. Ama bunun işe yaraması için erkeklerin birbirleriyle pozisyon kapma yarışına girmemesi gerekir. Diğerleri kontrol ister ve onları rahatlatacak dengeleyici kişiliklere ihtiyaç duyar. Diğer kızlar tatlılığa, bolca şımartılmaya ve kur yapmaya ihtiyaç duyar. Ve bazı kızlar," dedi yüzümü ellerinin arasına alıp o kocaman bakışlarıyla doğrudan gözlerimin içine bakarak. "Bazı kızlar kendilerinden ne istenirse verir ve ne teklif edilirse memnuniyetle kabul eder. Bu yüzden beyefendilerinin de en az onlar kadar iyi kalpli olduğundan emin olmalısınız. Ve aralarında iyi bir çeşitlilik olmalı." Göz kırparak beni serbest bıraktı.

Karmakarışık ellerime baktım, ne diyeceğimi bilemiyordum. Bu sözler çok nazık görünüyordu. Ben açgözlü, kötü bir yaratıktım. Dr. Underwood'a göre nefis bir ahlaksızdım. Ve Magdalena beni daha tatlı bir şey olarak resmetmişti, oysa buradayken tek düşünebildiğim nasıl bir adamla tanışabileceğim ve çarşafların arasında bana neler hissettirebileceğiydi.

"Bunu deneyelim, olur mu?" Magdalena dedi ki. "Güneş batmak üzere ve Auguste'ün gelmesi de uzun sürmez."

"Bu mu? Bunu giyemem!" Elbiseye sırtımı dönerek söyledim.

"Neden olmasın?" diye sordu, kaşları içten bir kırgınlıkla çatılmıştı. "Onu mahvederim! Ben... Ben onu yırtacağım ya da lekeleyeceğim ya da korkunç bir şey yapacağım."

Magdalena'nın başı geriye düştü ve içinden beklediğim kadar zarif olmayan bir kahkaha döküldü. "Eğer... bu evin... mahvolmuş elbiselerden nasibini almadığını düşünüyorsan..." dedi kıkırdama nöbetleri arasında. "Aman Tanrım, Esther. Ne kadar komik bir şey söyledin! Bu elbiseyi mahvedecek biri varsa o da Auguste'dür ve o sana yeni bir tane bulabilecek kapasiteye fazlasıyla sahiptir. Şimdi, kalk bakalım. Gerekirse ufak tefek ayarlamalar yapabilirim."

Ayağa kalktım ve soyunmaya başladım, Magdalena da beni takip ediyordu, parmakları elbisenin arkasındaki neredeyse görünmez düğmelerdeydi. Auguste'ün beni bu kıyafetle gördüğünden bahsettiğine göre artık daha az korkmuyordum ama daha çok merak ediyordum. Merak demişken...

"Madam... Booker. O.... Nedir o?" diye sordum.

"O bir golem, sevgilim," dedi, sanki her şey apaçık ortadaymış gibi. Gerçi golem ne olduğunu gerçekten bilmiyordum. "Kendi yarattıklarından biri. Normalde kilden yapılır ama ben mermerin malikâneye daha çok yakışacağını düşündüm."

"Yani sen onun annesi gibisin?" Elbisemden çıkarak sordum.

Magdalena homurdandı. "Ah canım, hayal edebiliyor musun? Hayır, ben... Onu ben yarattım ama o kendi başına bir yaratık. Onu geri getirebilirim, sanırım. Ama zalim ya da yıkıcı olmadığı sürece kesinlikle yapmazdım. Ama ben hiç kötü bir golem yapmadım." Sesi çok gururlu geliyordu. Her şeyden önce mermerden bir adam yaptığını düşünürsek, gurur duymaya hakkı olduğunu düşündüm.

"Onlar... Golemlerinizi hiç..." Dudağımı çiğnedim ve kaşlarımı kaldırdım, benim yerime tahmin edebileceğini umuyordum. Ama o boş boş baktı. "Burada yaşayan kızlarla hiç vakit geçiriyorlar mı?"

Magdalena sırttı. "Ah, o. Sanırım öyle. Hanımlarımın kiminle yatacağı onlarla beyleri arasında. Ve golemlerimin boş zamanlarında ne yaptıkları tamamen onlara kalmış."

Yutkundum ve kapıya baktım. Yani Booker özgürdü.

"Booker'a gelince," diye devam etti Magdalena, sanki aklımı okuyormuş gibi. Belki de öyleydi. *Adam yaratabiliyordu.* "Her şeyden önce sizin hizmetinize atanmayı talep etti."

"Öyle mi dedi?" Kilometrelerce uzunluktaki parlak, serin ipeği başımın üzerine bırakmadan hemen önce başımı ona doğru çevirerek sordum. Tenimin üzerinden geçti.

Şarap gibiydi ve kol kayışlarının arasından titreyerek geçmeme neden oldu.

"Şey, hayır," dedi Magdalena. "Ona evin hangi bölümünde çalışmak istediğini sordum ve o da 'Esther' dedi. Ama benim cevabım daha zarıftı. Golemler pek coşkulu değildir."

Elbisemin eteğini düzeltmek için aşağı bakarak gülümsememi gizlemeye çalıştım.

"İşte oldu. Aferin Doktor," dedi Magdalena, elbisenin arkasındaki son düğmeyi düzeltirken. "Mükemmel uyum."

Auguste Thibodeaux ile tanışmamın - ki bu rahatça söyleyebileceğimden daha fazla bir ağız dolusu oldu - nasıl gitmesini beklediğimden emin değilim. Ama bunu mutfakta yapmayı kesinlikle beklemiyordum.

Saat neredeyse on birdi ve gecenin büyük bir kısmını odamda, elbisemi kırıştırmaktan korkarak volta atarak geçirmiştım. Akşam yemeği yoktu çünkü Magdalena, Auguste'ün benimle yemek istediğini söylemişti. Belki de Auguste'ün *beni yemek* istediğini kastettiğini düşündüm, çünkü... şey, vampir. Ama Magdalena'yı mutfaklara kadar takip ettiğimde yemek kokusu aldım. Özellikle de çikolata.

Ağzım utanç verici derecede sulanıyordu. Çikolata ve kek ve zencefil ve limon ve...

Tatillerde Pickerings'in mutfağındaki tatlıların kokusuydu bu, çay kaşığıyla ağzıma attığım ve hep daha fazlasını istediğim tatlar. Ve şimdi odanın ortasındaki ağır ahşap masanın üzerinde, sadece benim için hazırlanmış bir açık büfe gibi sıralanıyorlardı.

Mutfak lambaları loştu, oda sade ve dağınıktı. Magdalena'nın golemlerinden başka personel görmemiştım ve onların da burada çalışıp çalışmadığını merak ettim. Magdalena ve ben merdivenlerin başındaki kapı aralığında dururken, iş yerinde sadece bir kişi vardı. Tezgâhta sırtı bize dönük bir adam duruyordu. Ben akşam için imkansız bir elbise giymiştım, o ise kolları kıvrılmış beyaz bir gömlek ve kahverengi bir önlükle örtülmüş gri bir pantolonla orada duruyordu. Bu son derece adaletsiz görünüyordu.

"Auguste."

Magdalena'nın selamıyla döndü ve avuçlarımla terlemesine ve kalbimin çarpmasına neden olan gergin heyecanın bir kısmı geri çekildi. Üzerinde un izleri vardı.

önlüğüne ve solgun yanaklarına yayılmıştı. Ve *ah* ama yakışıklıydı. Amon'un enfes güzelliği gibi değil, ama sokakta yanımdan geçerken kıkırdamamı ve sırtımmı engelleyecek bir şekilde. Koyu renk saçları yüzünden geriye doğru savrulmuştu ve teni en güzel kadınıninki kadar solgundu ama yüz hatları güçlü ve genişti ve çenesinde siyah kirli sakal vardı.

Kenarları hariç neredeyse beyaz olan buz mavisi gözleri bir anda üzerime dikildi. Yüzü gevşeyip bana bakarken hissettiğim kadınsı gururu durdurmak mümkün değildi.

Dr. Underwood'un elbise zevkini ben de beğenmiştim. Koyu kırmızı-pembe rengi yanaklarımın kızarmasına neden oldu ve yaka kesimi skandal yaratacak kadar düşüktü. Burada başka kimse olmasa ve Auguste Thibodeaux beni görmeye aç görünmese, mütevazı bir mutfığa giriyor olmak gülünç olurdu.

"Sizi tanıştırmak üzere yalnız bırakayım," dedi Magdalena ve sırtıttığını duyabiliyordum ama karşımdaki adama bakamayacak kadar mutluydum.

Gözlerini kırıştırdı, yarım nefes kadar ona baktı ve "Teşekkürler Mags" dedi.

Kaşlarım kalktı. *Mags* mi? Gözlerini benden ayırmakta bu kadar zorlanmasaydı biraz kıskanabilirdim.

"I-" Tekrar durdu, gözlerini kırıştırdı ve başını salladı. "Ben... una bulandım." Sırtıttı ve yüzünün tüm keskin açıları iki mükemmel gamzeyle gizlendi, elini çok kirli olan önlüğüne uzatıp ellerini silmeye çalıştı.

Küçük merdivenlerden inerken elbisemin serin kumaşının tenimi yaladığını hissettim. "Bütün bunları sen mi yaptın?" Tepsi tepsi meyve, pasta ve bitter çikolataya bakarken ağızımdan salyalar akmaması için yutkunmak zorunda kalarak sordum.

"Pastacıydım," dedi bana ulaşmak için uzun masanın etrafında düzensiz adımlar atarak. Aksan orada gizliydi, ancak süslü kelimenin o küçük kıvrımında onu duyabiliyordum. "Pasta şefi," dedi benim için.

Yanaklarında kızarma yoktu, belki de vampirler *kızarmazdı* - kendime yardım edemediğimde bu haksızlık olmaz mıydı - ama dudaklarında beni biraz daha rahatlatan belirgin bir utangaç bükülme vardı.

"Ve bu benim için mi?" Kendi yanaklarımın şiştiğini hissederek sordum.

Masadaki uzunluğa baktı, kısa bir süre için bana döndü, gözleri yakamdan aşağıya, göğüslerimin arasına kayacak kadar uzun bir süre. "Seni beslemek istedim," dedi.

Homurdandım ve ağzımı kapattım ama Auguste bu onursuz sestem iğrenmiş gibi görünmüyordu. Yine gamzelerini göstererek sırttı ve gözleri üzerimde gezindi. "Fazla hazırlık yapmışım," dedi.

"Ya sonra? Seni besledikten sonra?" diye sordum.

Böyle bir tepki beklemiyordum. Çok sakın, utangaç ve tamamen insani görünüyordu. Ama bu öneriyle yüzü tekrar keskinleşti ve gözlerinin mavisi neredeyse siyaha döndü ve beni masaya bastırıp göğüslerimiz birbirine değene kadar üç uzun adım attı. Nefesimi tuttum, ısırmasını ya da öpmesini ya da bir vampire sataştığınızda ne olacağını bekliyordum. Ve başı eğildi. Burnunun ucu omzumun üzerinde gezindi ve sonra geri çekildi, uzaklaştı ve beni serbest bıraktı.

"Buna daha sonra karar verebiliriz," dedi sesi biraz kısık bir şekilde.

Titrek bir sesle nefesimi bıraktım ve rahatlamaktan ziyade hafif bir hayal kırıklığına uğradığımı fark ettim.

"Benimle otur," dedi ve şekerlemelerle dolu masanın altından bir bank çekti.

Gözlerimi tekrar yiyeceklerin üzerinde gezdirdim, Auguste'e baktım ve onu daha fazla kızdırmanın, kontrolünü biraz daha yıpratmanın buna değip değmeyeceğini düşündüm. Bunun yerine, gözlerim hamur işine ya da yakışıklı vampire değil, yuvarlak, mumsu görünümlü bir meyveye takıldı.

"Nedir bu?" İçinde durduğu kâseden bir tane alarak sordum. "Elbiseme uyuyor."

"Nar," dedi Auguste, narı ellerimden kaldırarak. Parmakları dokunulamayacak kadar soğuktu ve bankta yanına oturdum, bacaklarımız birbirimize bakacak şekilde ters yönle döndü. Parmaklarının meyvenin etine saplanışını izledim; narı yırtarak açtığında, koyu kırmızımsı-mor tohumlarla dolu mağaralar ortaya çıkarken parlak, zengin meyve suyu sızıyordu.

Tohumlardan birini kopardı ve ağzıma doğru kaldırdı. Eğildim, dudaklarımla parmaklarından kopardım ve dişlerimin parmak uçlarını sıyrmasına izin verdim. Tohum dilimin üzerinde kırılırken mırıldandım, ağzımı o kadar parlak, tatlı ve ekşi bir meyve suyuyla doldurdu ki, bu kadar küçük bir dozda gelmesi utanç verici görünüyordu. Başımı kaldırdığımda gözleri tekrar kararmış, dudakları sanki görmeyi çok istediğim dişlerini saklıyormuş gibi birbirine sıkıca kenetlenmişti.

"Yunanistan'da ona ölülerin meyvesi derler. Apollo'nun kan damlalarından büyüdüğünü söylerler."

"O da mı vampirdi?" Ben sordum.

Auguste gülerken yüzündeki açlık bulutunun bir kısmı dağıldı. "Hayır. Bir tanrı. O eski hikyelerden birini biliyor musun?"

"Dürüst olmak gerekirse," dedim masaya eğilerek. "Hıristiyan olanları pek tanımıyorum ve teyzem beni büyürken her Pazar kiliseye götürürdü. Kafamda yaramaz hikâyeler uydurmakla o kadar meşguldüm ki dikkatimi veremedim. Ama Şimdi bana bir tane anlatmak istersen, uslu duracağıma söz veriyorum."

"Hmm," dedi Auguste, gözlerini kısarak. Dudaklarıma doğru daha fazla tohum kaldırdı ve ben de onları açgözlülükle aldım, dilimin bir hareketiyle tenini yalarken yüzündeki kısa süreli sersemlemiş tepkinin tadını çıkardım. Kuru bir tadı vardı, genellikle birinin üzerinde tattığınız derinin tuzundan hiçbiri yoktu ve onun hakkında daha sonra keşfetmek istediğim bir düzine küçük Şey düşündüm. "Sana inandiğımdan emin değilim," dedi, gülümsemesi ağzının kenarından seğiriyordu.

"Söz veriyorum," dedim tekrar, kalalarımla onunkilere dayanacak Şekilde yaklaşarak. Vücut ısısı yoktu.

"İŞte," dedi Auguste, küçük bir tabak yuvarlak çikolata alarak. "Bunları meyvelerle birlikte deneyin, ben de size Persephone ve Hades'i anlatayım."

Tabaktaki ikolotalardan birini aldım ve dudaklarımla arasından geçirirken nefesim göğsümde düğümlendi. İnledim, gözlerim büyürken parmaklarımla ağzımı kapattı. Nar tanelerinin aksine acıydı ama dilimin üzerinde ipek gibi eridi ve her geçen saniye daha da tatlandı. Auguste gülümsedi ve tabağı yere koymadan önce bana birkaç tane daha çekirdek yedirdi.

"Persephone bahar tanrıasıydı, hasat tanrıçası Demeter'in kızıydı ve o... genç ve güzeldi," dedi, gözleri üzerimde öylesine somut bir Şekilde geziniyordu ki, utanıp kaçmak mı yoksa kendimi onun incelemesi için çıplak bırakmak mı istediğime karar veremedim. "Hayat ve enerji doluydu. Hayranları vardı. Bunlardan biri de Yeraltı Dünyası Tanrısı Hades'ti. Nehir yataklarına giderdi ve Hades Yeraltı Dünyası'ndan, nehirden yukarı bakar ve onu zlerdi," dedi Auguste. Bana bir tutam nar tanesi daha yedirdi ve bu kez parmak uçlarının alt dudağımın üzerinde gezinmesine izin verdi, soğuk meyve suyu dokunuşla yayıldı ve tenimi lekeledi.

"Bir gün onu nehir yatağından çaldı ve gelini olarak saklamak üzere kendisiyle birlikte Yeraltı Dünyası'na götürdü. Demeter'in kalbi kırıldı ve doğrudan tanrıların lideri olan Zeus'a gitti. Zeus ilk başta müdahale etmeyi reddetmiş, ama Demeter

Keder, ekinlerin solup ölmesi, güneşin çekilmesi ve dünyanın soğuması."

Sesinde neredeyse hikâyesi kadar hoşuma giden bir cızırtı vardı ve bana nar tanelerinden bir lokma daha yedirmek için uzandığında, onu kızdıramayacak kadar dinlemekle meşguldüm.

"Bunun üzerine Zeus, kardeşi Hades'ten Persephone'yi serbest bırakmasını istedi. Artık hiç kimse Yeraltı Dünyası'nda yiyip içemez ve oradan bir daha çıkamaz. Persephone bunu bildiği için Hades'in ona sunduğu hiçbir yiyeceği kabul etmedi. Ancak oradan ayrılabilcek duruma geldiğinde Hades ona bir nar sunmuş. Üç tanesini yemiş ve kaderini mühürlemiş. Şimdi yılın yarısını Yeraltı Dünyası'nda, yarısını da annesiyle geçirmek zorunda." Auguste narın kırmızı suyunu damlatan elini önlüğe sildi. "Onu kandırdı."

Alay ettim. "Hayır, yapmadı."

Auguste başını kaldırıp bana baktı, gözleri irileşmişti. "Gitmekte özgür olduğunu sanıyordu," diye açıkladı. Alay ettim ve Auguste gözlerini kırıştıırıp omuz silkti, "Bu... bu sadece bir hikaye."

"Hayır, onu kandırdığını sanmıyorum. Bence ona bir seçenek sundu," dedim.

Bunun üzerine kaşları kalktı. "Nasıl yani?"

"Hikâyenin ortasında bir bölüm eksik. Persephone'nin o nehir yatağından Hades'e baktığı kısım," dedim ve Auguste'ün kaşları biraz daha yukarı kalktı. Onun boşluğuna doğru eğildim. "Bence o tohumları tam olarak ne anlama geleceğini bilerek yedi. Ondan o tohumlarla kalmasını istedi ve bunun kendisine bağlı olduğunu anladığında o da onu seçti."

Şaşkınlığı yerini sevinçli bir gülümsemeye bıraktı. "Bir çikolata daha alabilir miyim?" diye sordum.

Beşinci Bölüm

FINE DINING

E Tanıdık tarçın ve vanilya, çikolatanın yoğun örtüsü ve baharatın, sıcaklığın ve tuzun yeni tatları hala dilimdeydi. Auguste yemek hakkında biraz konuşmuştu.

Her bir lokmaya giriş yaptım ama onun dolu ağız ve her bir parçayı bana yedirirken kolunu kucağımdan geçirip beni kendine yaklaştırması dikkatimi dağıtmıştı. Ortalama bir yemekten çok daha uzun sürmüştü ve ben her saniyenin tadını çıkarmıştım.

"Auguste?"

"Hmm?" Masayı tarıyor, bir sonraki ikramı arıyordu. Umarım birileri kalan her şeyi diğer kızlar için yemekhaneye götürme talimatı vermiştir.

"Beni mutfakta mı becereceksin yoksa yatak odama mı çıkacağız?" Gülmemek için dudaklarımı birbirine yapıştırarak sordum.

Auguste bana karşı sertleşti, gözleri tekrar büyüyüp karardı. Başını yavaşça bana doğru çevirdi ve o gözler yüzüme dikildiğinde sanki bakışlarının içine çekiliyormuşum gibi hissettim. Gözlerini kırıştırdı ve yavaş yavaş düşme hissi kırıldı.

"Kur yapmanı takdir etmediğimden değil," dedim şokunu yatıştırmak için. "Sadece belki de *çok* iyi gidiyordur."

Karartılmış gözleriyle yüzü biraz daha keskinleşmişti, sanki elmacık kemikleri daha yukarı kaymıştı. Eğildi, arkamdaki bankta duran eli omurgamın tabanından belime doğru kayd ve göğsümü kendine doğru tuttu.

"Gözlerini kapat, *mon coeur*," diye fısıldadı Auguste, dudakları yanağımda gezinirken. Ama gözlerim çoktan o noktacıklarla kapanmıştı.

Sırtımdaki parmaklarının baskısı, oradaki güç neredeyse bayılmama neden oluyordu.

"Senden istediğim bir şey var," dedi Auguste. "Ve bunu kolayca vermeni istemiyorum."

"Alabilirsin, her neyse," dedim omuz silkerek.

Auguste yanağıma doğru ofladı. "Sadece bir tadımlık," dedi, gerçi bunu kendi kendine de söylemiş olabilirdi.

Serin bir el yanağımı kavradı ve gözlerim ağzını görecektik kadar açıldı, dudakları ayrılmış ve iki beyaz dişi dışarı fırlamıştı. Sonra öpüşmeye başladık. Kucağına tırmanmak istedim. Sanırım bunu gerçekten denemiş olabilirim ama eli belimi sıkıca kavradı ve beni sabit tuttu. Alt dudağımı dudaklarının arasına aldı, ben *daha fazlasını* ve çok *daha* hızlısını isteyerek inleyene kadar hafifçe emdi. Gerçekten bir şey talep edemeden, dişlerinin dudağımın iç kısmına sürtündüğünü hissettim ve kanın acı tadı ağızımdaki hala tatlı tada katıldı.

İkimiz de inledik ve ya ben kendimi ona bastırmak için sıçradım ya da Auguste beni daha yakına kaldırdı. Kucağında iki büküm oldum, ben kendimi ona yasladıkça ve o dudağımdaki her bir kan damlasını yaladıkça sertleştiğini, hızla sertleştiğini görmekten çok memnun oldum.

Öpücükten uzaklaştığında ayaktaydık ama ben yer değiştirdiğimi hissetmemiştim.

"Üst katta," diye homurdandı ve gözleri her zamankinden daha da kararmıştı.

Neredeyse tartışıyordum. Onu *şimdi* istiyordum. Ama Auguste beni bankın üzerinden kaldırdı ve sırtımı ona dönerek beni ileri doğru yönlendirdi, ayaklarımız eteğime dolandı.

"Seninle eğlenmek için şafağa kadar vaktim var ve her saniyesini değerlendirmek istiyorum," dedi Auguste. "Devam et."

Odama dönerken yol boyunca koşabilirdim ama Auguste'ün ısrarlı dokunuşlarına rağmen o da aynı şekilde dikkatimi dağıtıyordu. Servis merdivenlerinin ilk sahanlığına vardığımızda, kolu etrafıma sarılmıştı, avuç içi elbisenin içinden göğsümü kavırıyor, ağzı boynum boyunca dikkatle emiyor ve ısıırıyordu. Tırnaklarını meme ucumun üzerinde gezdirirken göğsüne yaslandım.

"Lütfen," diye tısladım. "Bu da aynı derecede iyi."

Deneyimlerim merdivenlerin seks için *berbat bir* yer olduğunu söylüyordu, ama deneyimlerim aynı zamanda Auguste'ün beni yeterince yükseğe sarmış olduğunu da söylüyordu.

yarın gün ışıyana kadar yeni çürüklerimi araştırana kadar önemli olmayacaktı.

"Tatlı kız," diye mırıldandı Auguste kulağıma, serin eli elbisemin yakasından içeri kayarak göğsümü sıkıca kavramadan önce. "Seni almadan önce kendi ziyafetimi vermeyi planlıyorum." Dili kulak mememe doğru fiske vurdu ve ben de kalçalarımı onun sert aletine doğru geri yuvarladım.

"Ama sen hazırsın," dedim, sesimdeki ağlamaklı sızlanmadan dolayı yüzümü buruşturarak. "Açım," diye homurdanarak bana karşılık verdi, sonra beni kucakladı

Ayaklarım yerden kesildi ve merdivenleri koşarak çıktım.

Boynuna sokuldum, düşen yapraklar gibi kuru ve küflü kokusunu derin derin içime çektim. "Bir kat daha yukarı ve sola," dedim ve sonra dudaklarımı Auguste'e işkence etme, boğazını öpme ve yalama göreviyle meşgul ettim. Dişlerimle derisini parçaladım ve homurdandı, son basamakta neredeyse takılıp düşerken kollarıyla beni daha sıkı kavradı.

"Underwood senin hakkında haklıymış," diye homurdandı Auguste. "Korkunç derecede ahlaksız mı?"

Tahmin ettim.

"Gerçek olamayacak kadar iyi," dedi Auguste. "Hangi kapı?"

Kapıyı işaret ettim, o da bizi hızla içeri soktu. Ocakta ateş yanmaya başlamıştı bile ve Auguste kapıyı arkamızdan tekmeleyerek kapatırken odunlardan kıvılcımlar fişkırdı. Beni doğruca yatağa götürdü, sanki hava kadar hafıfmişim gibi beni örtünün üzerine yatırdı. Elbisenin askılarına uzandığımda, Auguste bana dokunduğu sürece elbiseyi yırtıp yırtmayacağımı umursamadan, elleri benimkileri durdurmak için kalktı.

Gözlerimi ona diktim ve o da sırttı, parlak beyaz dişleri bana doğru parlıyordu. "Bu kadar sabırlı bir adam hakkında ne düşündüğümünden emin değilim," dedim, ağzım her zamanki gibi beynimin önüne geçmişti.

Güldü, yatağa sürünerek üzerimi örttü, sırtım yatağa düz bir şekilde bastırıldı.

"300 yaşından fazlayım," dedi Auguste, başını eğip önce çenemi, sonra da boynumu öperek köprücük kemiğime kadar uzandı. "Şimdiye kadar sabretmeyi öğrenmemiş olsaydım, hâlâ hayatta olmazdım. Ayrıca arzu kanı çok güzel tatlandırıyor."

Omzumu öptü, bir kayışı aşağı doğru itti, ben altında kıvranırken bile tenimin her santiminde yumuşak ıslak baskılar bıraktı. Dizleri kalçalarımın iki yanındaydı, bacaklarımı sabitliyordu, böylece tek yapabildiğim en ufak bir rahatlama için kalçalarımı birbirine bükmekti.

"Elini elbisemin altına sok, arzunun bir sorun olmadığını göreceksin," diye homurdandım.

Sırtımı dikleştirdim ve Auguste güldü, elbisenin kumaşını aşağı çekerek bir göğsümü ortaya çıkardı. Ağzı pembe, yalvaran meme ucuma dolandığında, ısırığının acısını bekleyerek kendimi destekledim. Bunun yerine, o emdikçe, yaladıkça ve öptükçe kendimi erirken, yumuşarken buldum; elleri kaburgalarım ve göğüslerimin alt kısımlarına masaj yaparken, tenimin üzerinde yavaş bir spiral çizerek dışarı çıktı, sonra tekrar içeri girdi. Parmaklarımı saçlarında gezdirdim, sonunda rahatladım ve gözlerimin kapanmasına izin verdim.

Hızlı ve keskin bir şekilde vurdu ve dişlerinin şimşek gibi parlak batışıyla bağırdım, dişlerinin alt çizgisi beni ısırarak için yerinde tutuyordu. Kendimi elektriklenmiş hissettim, gözlerim fal taşı gibi açılmıştı ve yatağımın tavanına bakıyordum. Ama dişlerini geri çekip dilini sokup emmeye başlayınca tekrar sarktım.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım, onun yarayı çizdiğini ve cevap veren bir çekişin doğrudan bacaklarımın arasından yukarı çekildiğini hissettim. "Tanrım, *Auguste*."

Mırıldandı, ses hassas bedenimde titreşiyor ve beni ürpertiyordu. Geri çekilip elbisemin diğer yarısını aşağı kaydırmadan ve diğer göğsümle yeniden başlamadan önce tenimi küçük yalamalarla yaladı. Bu sefer onu teşvik ediyor, omurgamı kıvrıyor ve parmaklarımı saçlarına geçirerek onu kendime bağlı tutuyordum. İkinci ısırık da ilki kadar acıtmıştı ama bedenim şimdiden bu acıyı sevmeyi öğrenmiş, yaradan su içerken ardından gelen rahatlama için yalvarıyordu.

Diliyle ısırığı temizledi ve kendini üzerimden kaldırdı. Ağzı kıpkırmızıydı, dili de dışarı çıkmış, ağzının etrafındaki her izimi temizliyordu. Uzandı ve sol elimi saçlarından çekip aldı, parmaklarımı açtı ve avucumu öptü.

"Lütfen," dedim, bacaklarımı ayırmaya çalıştım ve onları hâlâ onunkilerin arasında sıkışmış buldum. Her parmağının ucunu öptü ve emdi, dişlerinin üzerinden geçmeme izin verdi ve kenarında sadece en ince mavi şeridi olan o tam siyah bakışa bakmak, kışın ölüsünde aya bakmak gibiydi. "Daha fazlasını istiyorum," diye yalvardım. Göğsüm sıkışmıştı ve nefeslerim kısaydı, sıcaklık ve ıslaklık merkezimde toplanıyordu.

Auguste'ün dişleri işaret parmağımı sıyrarak başparmağıma geçen yumuşak ete ulaştı. Bu kez ısırıldığında çığlık attım. Ateş gibi hissettim ve kaçmaya çalıştım, ama eli beni sıkıca tuttu, muhtemelen beni

Uzaklaşmaya çalışırken kendi derimi yırttım. Dudaklarını derin bir çekişle ince etime bastırduğında, dili tenimi okşadığında, ayak parmaklarıma kadar hissettim ve titrek bir iç çekişle gözlerim kapandı.

"Tamam mı?" diye sordu, tekrar emmeden önce bir an için geri çekildi ve beni inletti. Serin ağzının altında tüm yanma hissi kayboldu.

"Daha fazla," diye fısıldadım.

Kıkırdadı, elimde zonklayan ve nabzımın atışını amıma doğru yankılayan ısırığı temizledi. "Yana dön," dedi. Yataktan kalktı ve onu görünce gözlerimi kırpıttım.

"Hâlâ önlüğü giyiyorsun," dedim, boğazımda bir kıkırdama yükseldi. Daha da iyisi, önlük müstehcen bir şekilde bana doğru eğilmişti. Kucağıma baktığımda elbisemin eteğine un bulaşmış olduğunu gördüm. Yazık, gerçi o gece için elbiseme ne olduğunu umursama noktasını geçmiştim.

Auguste sırtarak hızla bağları çözdü ve önlüğün yere düşmesine izin verdi.

"Gömlek de," dedim, suları test ederek. Kaç talimat vermeme izin verilecekti?

Bir kaşını kaldırdı. "İyi bir kız gibi yuvarlanırsan, bir sonraki ısırığı almadan önce elimi bacaklarının arasında bulacaksın."

Hemen geri döndüm. Gücü başka bir zaman kazanmayı deneyebilirdim. Şimdilik sadece rahatlamak istiyordum. Ama küçük bir kumaş hışırtısı duydum ve omzumun üzerinden baktığımda Auguste gömleğini kollarından sıyrıyordu, soluk göğsündeki siyah saçları ve kalçalarında güzel bir kas kesimi olan sıkı bir karnı ortaya çıkarıyordu.

"Mutlu musun?" diye sordu, ben de ona gülümseyerek başımı salladım. "Kollarını elbiseden kurtar."

Parmakları sırtımdan aşağı inen düğmelerde çalışırken dudağımı ısırardım. Beni elbiseden sıyırdı, ellerinin tenimde gezinmesine izin vermek için her bahaneyi kullandı, parmak uçları kalça kemiklerimi, kıkırmı ve uyluklarımı okşadı, ta ki ben yatakta çıplak kalana ve elbise tıslayarak döşeme tahtalarına doğru kayana kadar. Yatağa uzandım, gerginliğimin bir kısmını atmaya, biraz sürtünme bulmaya çalıştım.

"Nefissin," dedi Auguste. Bu kez yatakta bana katıldığında, bacaklarımı aralarına sığacak şekilde ayırdı.

"Çok uzun sürdü," diye cevap verdim ona sırtarak.

Bu öneri Auguste'ün hızını değiştirmede. Aksine yavaşladı, sırtımın derisine desenler çizerken daha da fazla zaman ayırdı

Dilinin ucuyla. Klitorisimdeki ağrıyı yatağın üst kısmına yaslanarak dindirmeye çalıştığım da, Auguste ellerini kalçalarımın arkasına dolayarak beni sabit tuttu. Kıçımın yuvarlak kısmını öpüp ısır dı ve başparmakları amımın şişmiş dudaklarına dokunmaktan kaçınarak uyluğumun kıvrımını okşadı. Ağzı bacaklarımdan aşağı inerken inledim ve yumruklarıma karşı yalvardım.

"Lütfen, lütfen, lütfen," diye bağırdım. Gözlerimin kenarlarında hayal kırıklığına uğramış yaşlar vardı ve karnıma bir kramp girmeye başlamıştı. Auguste dizimin arkasını yaladığında ciyakladım, ayağım yatağa çarpıyordu. Sağ eli aniden altıma kaydı, şişmiş etime sürtündü ve altımda biriken sıvıyı yakaladı, ikimiz de inledik.

"Yatağı ıslatıyorsun," diye homurdandı Auguste.

"Sana söyledim," diye cevap verdim kendi küçük, kırık hırıltımla.

"*Merde*," diye tısladı Auguste, bir parmağını içime doğru bastırarak. İkimiz de dokunuşun ıslak kaymasını duyduk ve hemen kendimi onun elinin üzerinde hareket ettirmeye başladım, bana izin verdiği her saniyeden yararlandım. Bir parmağını daha içeri ittiğinde rahatlayarak hıçkırdım. Nihayet, nihayet.

"Durma," dedim, neredeyse bağıracaktım, fikrini değiştirmesinden çok korkuyordum.

Nabzımı emdi, diğer eliyle içime pompalarken boştaki elini bacağımanın tekrar tekmelemesini önlemek için hareket ettirdi. Ne olacağını biliyordum ama yaklaşan ısırik hakkında endişelenmeyecek kadar içime giren parmaklarına odaklanmışım. Zevkin parlak ürpertisi içimde artıyordu, dudaklarım aralanıyor ve küçük, acı dolu çığlıklar dökülüyordu.

Elini kurtarıp dişlerini damarlarıma geçirdiğinde küfredip çırpındım. Auguste uçuşan ellerimi yakaladı, sıkıca kavradı, vücudum geriye doğru eğildi, böylece beni aynı anda hem içebilecek hem de hareketsiz tutabilecekti.

"Seni pislik!" O ısırığı yatıştırırken bile hırladım. Amımda hâlâ cevap veren bir his vardı, ama bu beni bir dakika önce doğru gittiğim uçurumun kenarına itmek için *yeterli değildi*.

Gülerek geri çekildi ve beni sırtüstü yuvarladı, yatağın daha yukarısına itti ve kıvranan bacaklarımı omzuna attı. Saçlarını tuttum ve sertçe çektim ama Auguste'ün sırtışı daha da büyüdü.

"Underwood bundan bahsetmeyi unuttu," dedi.

"Auguste, daha fazla alay etme," dedim sesim titreyerek. "Buna dayanamıyorum."

Yüzü asıldı ve başını eğerek göbek deliğimin hemen altını öptü. "Tamam, *mon coeur*. Artık alay etmek yok."

Auguste sonunda bana acıdı, parmakları yavaş ama istikrarlı bir şekilde tekrar içeri iterken iç çekişim suluydu. Ağzı klitorisime indi, dili dışarı çıktı ve net bir amaçla dönmeye başladı. Saçlarını tutuşumu bırakmadım, ona beni tekrar reddetme şansı vermiyordum. Boşalmam *gerekiyordu*. Hiç kimse beni bu kadar uzun süre çalıştırmamıştı. Daha önce hiç böyle bir şansım olmamıştı. Her ne kadar Auguste'ün beni gönlünce azdırmasına izin vermek harika ve başka bir gece için eğlenceli olsa da, bu hafta bana yalnızken uzun bir ön sevişme oyunu gibi gelmişti.

Auguste parmaklarıyla beni sıkarak ve titreten bir noktaya odaklanırken, "İşte böyle," dedim. "İşte böyle, lütfen durma. Evet, evet, evet."

Dokunuşu içimde kıvrıldı, yukarı doğru bastırdı ve beni sözsüz bırakan ve içimde şimşekler çaktıran başka bir hassas yerden yakaladı.

"Lanet olsun, Auguste!"

Boşaldım ve ıslak bir sıcaklık patlaması oldu ama bu bendim, Auguste'un ellerini ve dudaklarını ıslatıyordu. Cinsel organımın dudaklarında bir çizik hissettim ve sonra Auguste bir süre kalçamın kıvrımına sokuldu. Dişleri bu sefer acı vermiyordu, daha önce olduğu gibi değil. Şimdi o ani sarsıcı bıçak darbesi bir coşkuydu ve boynunun arkasını sıkıca kavradım. Kanımın her çekilişi orgazmımın bir başka yankısı gibiydi ve o doyana ve içimdeki parmakları hareketsiz kalana kadar aldığı her lokmada soluk soluğa kaldım, yatakta titredim.

"Tatlı kız," dedi Auguste, ama ses tonunda karanlık bir şeyler vardı. Doğrulup oturdu ve bana, yaptığım dağınıklığa baktığını görebiliyordum. Parmaklarını içimden çekip ağzına götürdü ve emerek temizledi.

"Bu seni de besliyor mu?" Şaşıracak sordum.

Auguste bana sırıttı. "Egomu besliyor," dedi ıslak etimi okşayarak. "Tatmin oldun mu, *mon coeur*?"

Cevabımı düşünmem çok kısa sürdü. Sonunda gelmek beni rahatlatmıştı ama vücudum kaynamaya devam ediyordu.

"Hayır," dedim ve Auguste'ün gözlerinin açılmasını izledim. Dirseklerinin üzerine düşene kadar omuzlarını geriye doğru ittim. Auguste'ün yatağında gömleksiz ve şok olmuş halini takdir edecek çok şey vardı, ama gözlerim pantolonunun içinde hâlâ mevcut olan ereksiyona takıldı ve hemen düğmelere yöneldim.

"Yanlış anlama," dedim, Auguste'ün pantolonunu dizlerine kadar indirene kadar kurcaladım. Aleti gururla duruyordu ve bundan oldukça emindim.

Şimdiye kadar ona verdiğim tüm kan doğrudan o yöne gitmişti. Çoğundan daha uzundu ve çok güzel çevresi vardı ve onu içimde hissetmek için sabırsızlanıyordum. "Bu harikaydı. Ve şimdi daha fazlasını istiyorum."

"Esther," diye başladı ve sonra onu elime alıp kendimi onun üzerine yerleştirdiğimde ağzı açık kaldı, sert uzunluğunu serbest bırakılmaktan damladığım yere bastırdım. Kendimi ona doğru kaydırđım ve onu kendi sıvımla kapladım. Doğruluğ kalçalarım a uzandı, ben de bileklerini yakalayıp yatağı a geri ittim.

"Hayır," dedim ona ters ters bakarak. "Sen eğlenceni yaşadın."

Bana doğru kayacak kadar kaplandığı anda, Auguste'ün ellerinden birini bırakarak kendimi onun üzerine hizaladım ve sikine gömüldüm. O beni doldururken ikimizin de ağzından koro halinde inilti ler döküldü, vücudum onu memnuniyetle karşıladı.

"*Mon dieu*," diye mırıldandı, kalçaları kalkarken gözleri kapandı, beni doldurdu ve içimde yükselerek bir inilti çıkardı. "Esther, ne kadar uzun zaman olduğunu bilmiyorsun."

"Dayanabilir misin?" Ellerimi göğsüne koyarak yerimde sallanmaya başlamıştım bile. Kendimi dizginlenmiş bir at gibi hissediyordum, ileri fırlamak istiyordum. Ama bu yolculuğun çok çabuk bitmesini istemiyordum.

Bunun üzerine Auguste'ün gözleri açıldı, dişleri alt dudağına bastırdı. "İhtiyacın olduğı sürece," dedi, sesindeki gerginlik tırmalıyordu.

Bu benim için yeterliydi. Hızlı ve sert bir şekilde başladım, zıpladım ve bulabileceğim herhangi bir bitiş çizgisine koştum. Auguste'ün şerefine, her hamlemde beni karşıladı, ikimiz de nefes nefese kaldık ve homurdandık. Tenim onun leğen kemiğine çarpıyor, her temasta gözlerimin arkasında yıldızlar patlıyordu. Auguste'ün dizleri beni sırtımdan destekliyor, içime girerken ayakları şilteyi itiyordu.

"Tanrım," diye homurdandı. "Ne yaratık ama."

Boştaki eli yukarı uzanıp göğsümü kavradı ve sıktı, ben de şimdi kontrolü ele geçirmeyeceğıne güvenerek bastırdığım elimi bıraktım.

Klitorisimle oynama fırsatını değerlendirirken "Tanrım, evet," diye inledim. Artık alay etmek yoktu. Beni orgazm olmaya zorluyordu. Beklediğimden daha hızlı ve göz kamaştırıcı derecede iyi geldiğinde, hareketsiz kaldı, aynı şeyi yapmadan sürmeme izin verdi.

Ben aşağı inerken rahatladım ve Auguste ayağı a kalktı, kollarıyla beni çevreledi ve bacaklarını pantolonundan kurtardı.

"Biraz daha, tatlı kız?" diye sordu.

"Daha fazla," dedim, sesim boğuk çıkıyordu.

Auguste hareketi devralabilecek kadar yerimizi değiştirdiğinde, ben omuzlarına yapışırken o da beni yukarı iterken öpüştük. Dilimi dişlerine sürdüm ve kendi dişlerine bastırdım, bana karşı ürperişinden zevk aldım, beni eskisinden daha hızlı ve daha sert becerdi. Dudağını sertçe ısırđım ve Auguste hırlayarak beni yatağına yaptırdı.

Dr. Underwood ve Bay Tanner söz konusu olduğıunda, onları nasıl memnun edeceğimi düşünecek kadar bile nefes alamamıştım. Bu farklıydı. Auguste beni dümdüz bastırırken, kalçaları yuvarlanıp içime girerken bile, onu daha da kenara çekmenin yollarını buldum. Tırnaklarımı sırtına geçirdim ve o da gözleri tamamen kararmış ve burun delikleri açılmış bir halde öpücükten çekildi.

"Isır," dedim başımı çevirip boğazımı açarak.

Tereddüt etmedi, sadece ağığıya daldı, dişlerini boynuma gömdü ve ben çırpınana ve bağırana kadar kendini içimde öğüttü, orgazmımın davul ritmi boynumdan aldığı içki çekişleriyle eşzamanlıydı. İçimde tanıdık bir ıslak sıcaklık yoktu ama o da diğer erkekler gibi tenime karşı kükredi ve ben sırtını okşarken o da boynumdaki yarayı yalayarak mırıldanarak bana doğru sarktı.

"Memnunum," diye fısıldadım, şimdiden gözlerimin dolduğunu hissediyordum.

Auguste bana doğru gülerek, göğsüne sarılmam için bizi döndürdü. "Şimdilik," dedi ve ben homurdandım.

"Bu doğru," dedim. "Yarın gidiyor musun?"

"Birkaç gün kalacağım ama gündüzleri sizden uzakta olacağım," dedi. "Malikanenin altında."

Doğru. Vampir. "Sabaha ne kadar var?"

"Daha birkaç saat var," dedi tokaları saçımdan çekip çıkarırken. "Dinlenebilirsin."

"Ancak bir saat içinde beni yüzün kalçalarımın arasındayken uyandıracağına söz verirsen," dedim.

Auguste tısladı. "Kötü kız," dedi ama gamzeleri ortaya çıkmıştı. Bizi tekrar yuvarladı, elleri göğüslerimde ve karnımda geziniyordu. "Fikrimi değiştirdim. Bir saniyemizi bile boşa harcamayacağız. Sabah uyuyabilirsin."

Kısa bir süre önce ısırđığı göğsümün aynı yerlerini ısırırken kıkırdadım, ciyakladım. Biraz ağrıyorlardı ve ağrı hemen geçti.

Bacaklarımın arasına. Kalçalarımı iyice açtım ve Auguste'ün omuzlarını ittim.

"Sözünü tutan erkekleri severim," dedim, parmaklarımı saçlarının arasına sokarken o da karnımın üstünü öptü.

Altıncı Bölüm

TITREYEN BIR IŞIK

Auguste üç gece daha kaldı, beni zengin yemeklerle şımarttı -gerçi şimdi ne *kadar* kazanacağını daha iyi biliyordu- ve dönüşümlü olarak kimin sırası geldiğinde diğerini kesinlikle sürüyordu

yatakta çıldırdı. Bana sabırlı olmayı öğretmek istediğini söylüyordu ama sabrımı tamamen kaybettiğimde bundan hoşlandığını öğrendiğinden emindim.

Vampirler halı yanığından iyi iyileşir.

"Gitmeni istemiyorum," dedim gölün kenarında durduğumuzda, azalan ay tepemizde bir kaş çatıklığı gibi asılı duruyordu.

Auguste beni tekrar göğsüne yasladı, ellerimi tuttu ve kollarıyla birleştirerek beni sıkıca kavradı. "Çok geçmeden dönüp seni bir süreliğine Londra'ya götüreceğim." Bunun üzerine biraz gülümsedim. Dr. Underwood'u ziyaret edebileceğimizi ve onu bizimle birlikte tiyatroya götürebileceğimizi söyledi. Auguste beni nazikçe sıktı ve ekledi, "Ve bu arada yeni arayanların olacak."

Tırnaklarımı ceketinin kolundaki düğmelere geçirdim. Bir hafta önce olabildiğince çok erkekle tanışmak ve sırayla her birinin tadını çıkarmak için umutsuzca sabırsızlanırdım. Şimdi ise...

"Ne oldu, *mon coeur*?" Auguste saçlarıma fısıldadı. "Biriyle hiç bu kadar zaman geçirmemiştin..." Tereddüt ettim.

"Sevgilin mi?" Auguste kulağımın arkasını öperek cevap verdi. Biraz güldüm ama başımı salladım.

"Evet."

"Mmm, ve sen benden henüz bıkmadın," dedi Auguste, dudakları boynumdan aşağıya doğru ilerliyor ve beni titretiyordu.

Yüzümü ona dönmek için kıpırdandım ve kollarımı beline doladığımda paltoyu sırtıma sardı. "*Pek* hasta sayılmazsın," diye takıldım.

Auguste homurdandı ve ben öpmek için eğilirken kıcıımı çimdikledi. Malikânede gözüme bir şey takılınca durdum. Üst kat pencerelerinden birinde titreyen bir ışık bir uyarı gibi parladı. Auguste'ün dudakları yanağını sıyrıp kulağıma doğru ilerlerken ben parmak uçlarımda ayağa kalkıp omzunun üzerinden baktım.

"Yatak odamda biri mi var?" Arkama ve sonra tekrar pencereye baktım, ışıklar hala perdenin arasından gidip geliyordu. Avlunun üç kat yukarısında oturan benim odam olabiliymiş gibi görünüyordu.

Auguste beni bıraktı ve döndü, etrafımızdaki karanlığı taramadan önce pencereye uzun uzun baktı. "Ah... içeri girme vaktimiz geldi," dedi kaşlarını bana doğru kaldırarak.

"Ama..." Anlamam gerekenden daha uzun bir süre boş gözlerle ona baktım. İlk gece gördüğüm kurt ya da ona benzer bir şey, arkamızdaki vahşi doğada bekliyordu. Auguste elimi çekiştirdi ve ben de hızla atlayarak onu avluya ve kapıya kadar takip ettim. "Ama odamda kim var?"

"Bence gidip öğrenmeliyiz," dedi Auguste. İçeri girdiğimizde evin diğer kızlarından biri olan Danielle dışarı çıkıyordu. O ve ben birbirimize sırtırırken Auguste başını ona doğru eğdi.

"Biri seni bekliyor," dedim, kızardı ve aceleyle kapıdan çıktı.

Auguste ve ben kendi katıma çıktığımızda, koridor bir figür dışında boştu.

"Booker!" Kapımın önünde, salona bakan bir nöbetçi gibi duruyordu ve onu selamladığımda dönüp hafifçe eğildi, gözleri kısa bir süre bana ve Auguste'e kaydı. "Yatak odamda mıydın?" diye sordum.

Booker başını sallarken alnı hafifçe düğümlendi.

Auguste aramıza baktı ve Booker'a döndü. "Odasında başka kimse var mıydı? Işıkların yanıp söndüğünü gördük."

Booker'ın alnı tekrar gerildi ve kapıya baktı. Uzun bir aradan sonra, "Kimseyi görmedim," dedi.

Kapıya bakarken Auguste'ün yüz ifadesi gerildi. "Sakıncası yoksa bizimle içeri gel, Booker."

Booker'ı okumak zordu ama onun daha önce hiç bu kadar hızlı hareket ettiğini görmemiştim, kapı açıldı ve sanki harekete geçmek için sadece birinin iznini bekliyormuş gibi içeri girdi.

"O değildi," diye fısıldadım Auguste'e, belki golem arkadaşından şüphelenmiştir diye.

"Hayır," diye onayladı Auguste, önüme geçip elimi sıkarak. "Ben öyle düşünmüyorum."

Biz içeri girdiğimizde ışıklar hâlâ yanıyordu, en ufak bir titreşim olmadan parlak ve sakindi. Booker odanın ortasında durmuş, yavaş bir daire çiziyordu. Önümde Auguste derin derin nefes alıyordu, yüzü havayı kokluyormuş gibi kalkıktı. Burnu kırıkmıştı.

"Burada biri vardı," dedi Auguste, "Gitmişler. Kamp ateşi gibi kokuyor."

Kamp ateşini odada yanan şömineden nasıl ayırt edebildiğinden emin olmasam da, onun sözüne inanacaktım.

"Booker, Magdalena ben yokken Esther'le kalmana izin verir mi?" Auguste sordu. "Beyefendileriyle güvende olacak ama içeri kimin girdiğini öğrenene kadar yalnız kalmamasını tercih ederim."

Auguste'ün topuğuna bir tekme attım, o da bana doğru döndü. "Davetiyeleri *ben veriyorum*, teşekkür ederim," dedim kibarca. Ama Auguste'ün omzunun üzerinden Booker'a baktım ve "Lütfen?" diye sordum.

"Evet," dedi Booker, her zamanki duraksamasından eser kalmadan.

"Teşekkür ederim," dedim ve başımı sallayarak yanımdan ayrılıp koridora çıkarken kenara çekildim. Auguste'e bir kaşımı kaldırdım ve yüzümde belirlemek isteyen gülümsemeye direndim.

"Haklısın," dedi Auguste, o lanet gamzeleriyle sert kararlılığımı neredeyse mahvediyordu. "Özür dilerim. Hepimizi hizada tutmakta zorlanacaksınız."

Bunun üzerine gözlerim büyüdü ve Auguste'ü yavaş adımlarla yatağa doğru ittim.

"Yani diğerlerini *biliyorsun*?" Ben sordum.

"Biraz," dedi Auguste hafifçe dişlerini göstererek sırıtarak. Bana yatakta ders verme konusunda söyledikleri umurunda değildi, ona patronluk taslamam hoşuna gidiyordu. "Dr. Underwood bir arkadaş. Onun... arkadaşının doğaüstü varlıkların kokusunu alma konusunda özel bir yeteneği var. Bir gece beni avlanırken buldu."

"Avlanmak mı? Yani kan için mi?" diye sordum. Auguste'ün gözleri bir an odanın içinde gezindi. "Daha önce benim gibi başka bir kızın olmadı mı?"

Auguste bunun üzerine dondu kaldı ve yarım saat sonra beni kucağına aldı, gözleri kocaman ve masmaviydi. "*Mon coeur*, kaç tane 'senin gibi kız'

Sence var mıdır? Hayır. Küçük ilişkilerim oldu ama kan için değil. Benim de kanım vardı ama sevgiyle değil. Neredeyse iki yüzyıldır böyle bir eve davet edilmeyi bekliyordum."

Bunun üzerine kalbim göğsümde tekledi ve Auguste ikimizi de yatağın başucuna yerleştirdi, yüzü boynuma sokuldu.

Auguste boynumu öperken, "Bu kadar uzun sürdüğü için minnettarım," diye mırıldandı. "Magdalena ne hakkında olduğunu biliyordu."

"Dr. Underwood da," dedim, kucağına kıvrıldım ve dikkatini çekmek için boğazımı gerdim. "Beni o buldu."

Auguste onayını tenime doğru gürledi. "Evet, şimdi dayanılmaz derecede kendini beğenmiş olacak." Tırnaklarımı ensesinde gezdirdim ve o da ekledi: "Buna hakkı var."

"Peki ya diğer adamlar?"

Auguste beni yatağın daha da aşağısına sürükledi ve sırt üstü yatmam için bizi yuvarladı. Uysallaştırmaya çalıştığı siyah bukleli saçları çılgıncaydı ve ben de hemen buruşmuştum. Bana sırtıttı, "Açgözlü kız. Sfenksi sadece sen bahsettiğin için biliyorum. Şaşırmak zorunda kalacaksın."

Auguste'ün yakasındaki bir düğmeyi kopardım ve gözleriyle buluşmak için çenemi geriye doğru eğdi. Hâlâ oldukça maviydiler. Birlikte olduğumuz sürece onları açlıktan mümkün olduğunca siyah tutmayı amaç edinmiştim.

"Bana ne düşündüğünü söyle tatlı kız," dedi mırıldanarak ve göğsü alçak ses tonuyla benim göğsümde titreşti.

Müstehcen bir şey söylemek için ağzımı açtım ama ağzımdan çıkan tek şey "Ben de Booker'ı istiyorum" oldu.

Auguste buna güldü, başını eğip alnımdan öptü. "Evet, seni suçlamıyorum. Tam bir figür."

"Sakıncası yok mu?" Eteğim dizlerimi onun beline dolayabileceğim kadar yukarı kalkana kadar bacaklarımı tekmeleyerek sordum.

Elini kalçalarımın çıplak tenine koyarak beni kendisine yaklaştırdı ve gözlerinin kararmaya başlamasını muzaffer bir heyecanla izledim.

"Benim için fark etmez," dedi Auguste. "Ve şimdi onu ikna etmek için bolca zamanın olacak, ama bunun çok zaman alacağını sanmıyorum. İzlememe izin verecek misin?"

Bunun üzerine nefesim kesildi ve gözlerim büyüdü. Beni Booker'la birlikte mi izlemek istiyordu? Birden kafamda bir dünya olasılık belirdi. Eğer birden fazla arayanım varsa, birden fazla erkekle birlikte olabilir miydim?

Aynı gece mi? Aynı yatakta mı? Bu kesinlikle bir kalabalık için yeterince büyüktü.

"Evet," dedim, ince bir sesle.

Auguste, elleri eteğimin altında daha da yukarıya doğru ilerlerken, "Ahh, hıncır küçük tekerleklerinin döndüğünü görüyorum," dedi. "Ama bu gece seni kendime saklayacağım, *mon coeur*."

Gömleğinin önündeki düğmeleri çözmeye devam ettim. "O zaman beni meşgul etsen iyi olur," dedim.

Auguste sırtarak homurdandı ve emirleri yerine getirmeye hazır bir şekilde ağzıma daldı.

Yedinci Bölüm

DAVETSİZ BİR MISAFİR

"Booker?" Arkamdan hafif bir homurtu geldi, Booker gölün önündeki çimenlerde sandalyem gibi davranıyordu. O sırada kaçırdığım güneşin bir kısmını içime çekiyordum.

Auguste'un malikanede kalışı. Booker pek konuşmazdı, ne kadar ikna etmeye çalışsam da her zaman cevap vermenin bir yolunu bulurdu. Ona bakmak için döndüm ve onun zaten beni izlediğini, devam etmemi beklediğini gördüm.

"Hissedebildiğini biliyorum, ama bu... güzel mi?" diye sordum. Mermerden yapılmış olmasına rağmen şaşırtıcı derecede rahat bir destektir, sanki kendini bana uyacak kadar gevşetebiliyordu.

Booker'ın alnının ortası düğümlenmişti; dikkat çekici derecede zarif, küçük bir et kıvrımı. Eğer yaşayan bir adam değil de bir heykel *olsaydı* -bir çeşit- böyle bir ifadenin sanatçısı bu ayrıntı için alkışlanırdı.

"Bunun gibi," dedim, elini bacağının üzerinde durduğu yerden kaldırarak. Ortalama bir erkeğin elinden daha ağırdı ama kesinlikle bir kayanın ağırlığında olması gerektiği kadar değildi. Avuç içim yukarı bakacak şekilde ters çevirdim ve parmaklarımla elindeki çizgileri hafifçe çizdim. Tırnakların cilalı mermer üzerinde çıkardığı hafif bir gıcırta vardı. Düşündüm de, Madam Mortimer'ı detaycılığı için alkışlamıştım.

Booker'ın parmakları dokununca kıpırdadı ve ben de bu tepki karşısında gülümsedim. O da başını salladı.

"Komik," dedi.

Başparmağımı başparmağının altındaki et parçasına bastırdım ve daha fazla dirençle karşılaştım, ama aynı zamanda yumuşadı.

"Kendimi... erkek gibi hissediyorum," dedi Booker, yine sığ bir şekilde başını sallayarak.

Yüzümü ona dönmek için biraz daha döndüm, elini bıraktım ve benimkini yüzüne doğru kaldırdım. Dokunmak için soğuk ve katıydı, tam da olması gerektiği gibi, ama parmak uçlarımı alt dudağının üzerinde gezdirip bastırduğım da, taş etinde küçük bir çukur açtım. Gözlerine baktım ve o taş gibi gri bakışlardaki sıcaklığı hayal edip etmediğimi merak ettim. Oradaydı, gözlerinin köşesindeki hafif kırışıklıkta.

İnsan taştan bir adamı nasıl baştan çıkarır? Magdalena böyle bir şey olduğunu söylemişti ama kimin yaptığını söylememişti ve bu yüzden tavsiye isteyebileceğim kimse yoktu.

"Esther," diye gürledi Booker, hâlâ dokunduğum ağzının kenarlarını hafifçe kaldırarak.

Sözümüz kesildiğinde golemi öpmeye karar vermiştim.

"Esther, sevgilim."

Magdalena alt kattaki pencerelerden birinden eğilmiş, elindeki yelpazeyi ikimize doğru sallıyordu.

"Böldüğüm için özür dilerim ama sohbet etmek için sizi ödünç alabilir miyim?" diye sordu. Üzgün *görünmüyordu*. Neredeyse gülecek gibiydi. En azından kızgın görünmüyordu.

Booker ikimizi de çimlerin üzerinden kaldırdı ve belime doladığı kolu sıkıydı ama rahatsız edici değildi.

"İçeri," dedi ve sırtımı, kığımın hemen üstünü sıvazladı. Bunun üzerine kaşlarım kalktı. Yüzü yine taş gibi pürüzsüzdü, ama başka biri olsa bu fevkalade küstah bir flört olurdu.

İnsan gibi, demişti. Onun sözüne inanacaktım. Elini tuttum ve bizi malikâneye geri götürmeye başlarken kolumu onun koluna doladım. Magdalena pencereden ikimize de sırttı ve tekrar içeri girdi.

Sonunda malikânenin kıvrımlarını ve dönemeçlerini kavramaya başlamıştım ama Booker'ın yol göstermesi güzeldi. Koridorlardaki her kestirme yolu biliyordu ve bir anda Magdalena'nın ofisine vardık. Yuvarlak masada bizi bekliyordu, kristal küresi ona yakındı ve masa örtüsünün üzerine bir yığın resimli kart serilmişti.

"Daha fazla arayan mı arıyorsunuz?" Karşısına oturarak sordum.

"Daha fazla kız," diye mırıldandı Magdalena. "Eve katılmak isteyen birkaç yeni beyefendi var. Bildiğiniz biri var mı?"

Hayır demek için ağzımı açtım, Pickerings'te tanıdığım diğer hizmetçiler benden daha iyi davranmışlardı ve hepsi işlerini bitirmeden önce iyi pozisyonlar bulmuşlardı. Sonra hafızam başka bir seçeneğe takıldı. Eleanor Teague, ilk çalıştığım ailenin kızı. Birbirimizi erkeklerle yakalamış ve sırlarımızı saklamıştık. Bu sırlardan bir dostluk inşa edilmişti, çok fazla risk alıp evden ayrılmam istendiğinde kalbimi parçalayan bir dostluk.

Eleanor düzgün bir hanımefendiydi, en azından doğuştan, ama kötü bir hayal gücü ve kendi yasadışı alışkanlıkları vardı. Şimdiye kadar sıkıcı bir ihtiyarla evlenmiş olabilirdi ama... eğer evlenmemiş olsaydı. Bunu *kabul* etmeyebilirdi ama burası tam da onun hoşlanacağı türden bir evdi.

"Bir mektup gönderebilirim," dedim ve Magdalena'nın yüzü aydınlandı.

"Harika, yardım edebileceğinizi hissetmiştim," dedi. "Şimdi, sizi neden çağırdığıma gelelim. Amon hâlâ seyahatte, Dr. Underwood ve Auguste de işleriyle meşguller. Tanışmanız için başka bir talibim olabileceğini düşünmüştüm ama kartlar... şey, beklemenizi söylüyorlar. Sakıncası var mı?"

Ona göz kırptım ve sonra masanın üzerindeki kartlara baktım. Kiminle yattığım hakkında bir şeyler mi söylüyorlardı? Gözümün ucuyla hafif bir kayma oldu Booker ve ne kadar tuhaf olsa da kartların doğru olabileceğini fark ettim.

"Beklemenin sakıncası yok," dedim. Bu bana Booker'la olan davamı ilerletmek için zaman kazandıracaktı. Ya da onunla geçirdiğim zamanın tadını çıkarmam için.

"Çok güzel. Sen çok *tatlısın* Esther," dedi Magdalena, elimi sıkmak için uzanarak. "Bir iyilik daha. Booker'ı senden bir saatliğine ödünç alabilir miyim?"

"Ben hanımımla kalıyorum," dedi Booker ben daha itiraz etmeyi düşünmeden.

Hem Magdalena hem de ben aynı derecede şaşkınlıkla ona döndük ve onu kendi ayaklarına bakarken bulduk, yüzünde şaşkın bir açıklık vardı, ifadesi gevşekti.

"Auguste odamda bir yabancıнын kokusunu aldıktan sonra Booker'dan bana göz kulak olmasını istedi," diye açıkladım.

Magdalena hâlâ Booker'ı izliyordu ama onun alışılmadık konuşması karşısında mutsuz görünmüyordu. Yaşlı kadın ilk kez okunamaz bir haldeydi, bakışlarında neredeyse hesapçı bir keskinlik vardı.

"Anlıyorum," dedi bana dönerek. "İkinize de söz veriyorum, koğuşlarım davetsiz misafirlere karşı koruma sağlıyor. Kimse eşığimizi geçemez.

burada olması gerekiyordu. Muhtemelen diğer müşterilerden birinin yaptığı bir kazaydı. Çok güvendesiniz."

Bakışlarımı sanki yüzümü ellerinin arasındaymış gibi güçlü bir şekilde tuttu ve gözlerimi Booker'ı kontrol edecek kadar ayırmak için ciddi bir zihinsel çaba sarf etmem gerekti. Beni izliyordu, talimat bekliyordu.

"Tamam o zaman," dedim başımla onu onaylayarak.

"Söz veriyorum uzun sürmeyecek," diye güvence verdi Magdalena ve şimdi yüzü yumuşamış ve samimileşmişti, yanakları gülümsemeyle doluydu.

Ayağa kalkarken Booker'a, "Ben odamda olacağım," dedim ve Magdalena'ya, "Arkadaşıma ev hakkında yazacağım," diye ekledim.

"Harika!" Magdalena ellerini birbirine vurarak, "Harika!" dedi. "Teşekkür ederim, sevgilim."

Ben dışarı çıkarken Booker bana doğru kısa bir adım attı ama kendini durdurdu ve ben tek başıma yukarı çıktım.

Malikânenin en büyük sırlarını ele vermeden Eleanor'a ne kadar yazabilirdim? Pozisyonu netleştirmeliydim, bu konuda muğlak olmak olmazdı ama erkeklerle ilgili ayrıntılarda muğlak olabilirdim. *Özel* ihtiyaçları olan özel adamlar. Yoksa bu Eleanor gibi bir kız için biraz fazla mı olur? Kendi zevki konusunda utangaç olmadığını ilk elden görmüştüm ama Dr. Underwood gibi değişen bir adama nasıl tepki vereceğini bilmiyordum. Ya da kanın tadına bakan birine.

Yine de, istemiyorsa gelmek zorunda değildi ve geldiğinde onu ürkütmektense uyarmak daha iyi olurdu. Belki... belki de Auguste beni götürdüğünde onunla Londra'da buluşmayı isteyebilirdim. O zaman çok hassas bir şey yazılmamış olur.

Yatak odama ulaşip kendimi yatağa atmak için yöneldiğimde düşüncelerimi çiğnedim.

Ama üzerine düştüğüm bir yatak değildi. "Oof!"

Odada başka kimseyi görmemiş olmama ve kesinlikle önümde olmamasına rağmen, çarptığım bir bedendi. İri bir el ağzımı kapatıp bağırmamı engellerken, güçlü bir kol omuzlarıma dolandı ve beni görünmez figüre sımsıkı tuttu.

Bir adam kulağıma "Şşt, *puisín*, şimdi bağırmak yok," dedi ve yanağımda bir sakal çizdiği ve tenimde sıcak bir nefes vardı. Tekrar çığlık attım, gözlerim kocaman oldu ve beni kimin tuttuğuna dair bir ipucu bulmak için havayı araştırdım. Sesim adamın kavrayışından zar zor duyuluyordu.

Parmakları yanaklarımı sıkıca kavradı. "Sus artık, buraya güzel kafana zarar vermeye gelmedim," dedi, sözlerinde çınlayan İrlandalı bir brogue tınısı vardı.

Kafamın arkasında, kulağında böyle bir sestem ve kendiminkine karşı güçlü, geniş bir göğüsten hoşlanabileceğim tüm yolları katalogluyordum. Nazik ama sert davranıyordu ve Magdalena'nın bana geleceğini söylemediğini, yani yatağında olmaması gerektiğini kendime hatırlatmak zorunda kaldım. Kollarında gevşemesine yetecek kadar gevşedim ve sonra tüm gücümle çırpındım.

Elime geçen tek şey, büyük ve tamamen görünmez bir adamın beni sıkıştırmasıyla sırt üstü yuvarlanmak oldu. Şimdi kendi vücudumun tepkisiyle gerçekten tartışmak zorundaydım. Üstümde harika bir ağırlık hissediyordum.

"Sakin ol, *puisín*, *sakin ol*," diye yatıştırdı, dizlerini iyice açarak beni o kadar gerdi ki zar zor hareket edebiliyordum. "Şimdi bu... bu benim için iyi görünmüyor, izin vereceğim. Ama açıklamam için bana bir süre ver. Tamam mı?"

Gözlerimi yatağımın tavanına diktim ve ağzımı kapatan görünmez avuç içime karşı dişlerimi gıcırdattım. Vahşi olma çabalarım kıkırdadı.

"Adım Ezra MacKenna. Bu malikâneyi duyduğumda güneye seyahat ediyordum ve kendim için bir göz atmaya geldim," dedi, kalçaları beni sabit ve sessiz tutarken kendini rahat ettirmekten çok mutluymuş gibi benimkilere yerleşti. "Senin tatlı yüzünü pencereden dışarı bakarken gördüm, o köpek ve hanımının çimenlikte eğlenmelerini izliyordun. Ben de buraya üye olmak için uygun kanalları araştırdım."

Çenemle ağzımı kapatan elimi ittim ve kaşlarımı çattım.

"Çılgılık mı atacaksın *puisín*?"

Başımı salladım ve avucu konuşmam için yeterince gevşedi.

"Eğer malikânenin bir üyesiysen, neden bir kızın odasına gizlice giriyorsun?" diye sordum.

"Ah, işte mesele bu," dedi Ezra ve üzerimde biraz daha ağırlaşarak rahatladı. Bu baskı ilahi bir şeydi ve kendimi ona karşı kıpırdamamak için çok fazla konsantrasyon harcadım. "Üyelik ücreti... şey, dürüst olmak gerekirse, *puisín*, bu otoban soygunu. Ve bunu bilmem gerekir. Ben bir hırsızım."

"Pahalı mı?" Ben sordum. Dr. Underwood bir patron olduğundan bahsetmişti. Ve Auguste... biraz zengin görünüyordu. Bir adam ne kadar

Zamanının çoğunu senin kalçalarının arasında geçirdi. Ama şimdiye kadar her şeyin parasını kimin ödediğini düşünmemiştim. Bu, zengin *olmayan* sıra dışı bir beyefendi için bir karşılık olmadığı anlamına mı geliyordu? Bu adil görünmüyordu.

Ezra kelimeyi şakacı bir şekilde uzatarak, "Çok fahiş," dedi. Lanet olsun ona, gülümsemeye başlamıştım. "Ve biliyorum, kendimi uğurlamalıydım ama görüyorsun ya, bir sorunum vardı. Senin o hoş yüzünü çoktan görmüştüm. Daha da kötüsü, seni o küçük bankta zevk içinde kıvranırken izlemiştim." Ve başparmağını dudaklarımın üzerinde gezdirerek onları ayırdı. Ucunu ısırdım ama ikimiz de bunun bir uyarıdan çok teninin tadına bakmam için bir bahane olduğunu biliyorduk. Bir erkeğinki gibi acı ve tuzlu. "Yüzündeki o ifadeyi mümkün olduğunca sık gördüğümde emin olmak istedim."

"Sen hayalet değilsin," dedim, hâlâ dudaklarımda duran parmağı emme isteğine karşı koyarak.

"Hayır hanımefendi, değilim," dedi kalçalarını oynatarak ve... hatırı sayılır sağlamlığını göstererek. "Sadece talihsiz bir lanetin kurbanıyım. Bir cadıdan beni... gizli yapmasını istedim. O da beni görünmez yaptı."

Yüzünün tam olarak neresine bakacağımı bilmeyi dileyerek gözlerimi tekrar kısmıştım. Sahte bir masumiyet sergilediğinden emindim. "Bir şeyler çalmanızı kolaylaştıracak bir büyü istediniz."

"Ben dürüst olmayan bir mesleği olan dürüst bir adamım, *puisín*," diye mırıldandı. "Ama bazen lanetimi iyilik için kullanırım. Kurt gelmeden önce seni ve tüylü arkadaşını ormandan çıkardım, değil mi?"

"Bana ne deyip duruyorsun?" Altında kıvranarak sordum. Kelime 'pusheen' gibi geliyordu ve her seferinde mırıldanıyordu.

"Kedicik," dedi yumuşak bir hırıltıyla ve sonra eğilip nabzımı usulca yaladı.

İniltimi bastırdım ve düşüncelerimi toparlamaya çalıştım. Odamda titreyen ışıklar Ezra'ya aitti. Dudağımı ısırdım ve rahatlamaya başladım. "Madam Mortimer, burada olması gerekmeyen hiç kimsenin eşikten geçemeyeceğini söylüyor."

Ezra'nın yüzünün nerede olduğunu biliyordum çünkü burnunu benimkine dayamıştı. Balmumu ve odun dumanı gibi kokuyordu ve sakalının bıyıkları dudaklarımı gıdıklıyordu.

"O zaman doğru olmalı," dedi, vücutlarımızı yanaklarımızdan kalçalarımıza kadar birbirine uydurarak. Bacaklarım onun etrafında katlanmaya başlamıştı, mutlulukla

ne kadar geniş olduğunu keşfetti. "Burada olmam gerekiyordu, *puisín*. Seninle birlikte."

"Bunu kastettiğinden emin değilim," dedim nefes nefese. Ellerim ne zaman onun sırtında gezinmeye başlamıştı? Görünmez bir hırsız nasıl olur da kaburgalarına ve omuzlarına bu kadar çok kas yerleştirebilirdi? Üstümde bir dağ gibi duruyordu ve ellerimin kumaşa ve ete bu kadar sıkı tutunmuşken havada süzülüğünü görmek başımı döndürüyordu. Bu yüzden gözlerimi kapattım.

"Bunu sana kanıtlamam için bana bir gece ver," dedi Ezra, ağzını çenemin köşesine dayayarak. Dolgun dudakları ve yanağını dürtmeye devam eden, ona dikkat etmemi hatırlatan büyük bir burnu vardı. Kendi kendime sııttım. Bana yavru bir köpeği hatırlatıyordu.

"Booker bir saat içinde dönecek," dedim.

"O zaman bana bir saat ver, *puisín*," dedi ve sonra dili nabzımın üzerinde, tam da Auguste'ün istediğim gibi izini bıraktığı noktanın üzerinde gezindi. İnledim ve Ezra'nın altında kavis çizdim. "Ne diyorsun?" diye homurdandı.

Başım dönüyordu. Magdalena beni malikaneden atacak mıydı? Böyle bir ev için bile fazla mı ahlaksızdım? "Çok güçlü bir argüman olması gerekecek," dedim.

Ezra güldü, dudaklarımı bir öpücükle kapladı ve rahatlama iniltimi yuttu. Öpücüğü sert ve yiyip bitiriciydi, kirli sakalları kaşınıyor ve dişleri Auguste'ün dudağımın iç kısmında bıraktığı yara izinin üzerinde geziniyordu. Ben nefes nefese kalıp kalçalarımı onun sert uzunluğuna doğru sallarken dili benimkine sürtünüyordu. Beni kızdırmadı ama benimle birlikte de sallanmadı, sadece ağırlığıyla beni yatağın derinliklerine bastırmaya devam etti.

İstilacı dili kabaca emdim ve Ezra hırladı, ses içimde titreşti. Ellerim kaba gömleğinin altında sıkıştı ve kumaşı başının üzerinden yırtmama yetecek kadar kendini kaldırdı. Kolları serbest kalana kadar hissettiğim şey aniden görünür hale geldi, koyu renkli kumaş havada uçuşarak fırlattığım yere bir yığın halinde düştü.

"Nasıl oluyor o zaman?" Bakmak için boynumu eğmeye çalışarak sordum, ancak Ezra boğazımı emme ve ısırma fırsatını yakaladığında gözlerim tekrar kapandı.

"Sihir, *puisín*, şimdi dikkatini ver," dedi Ezra, köprücük kemiğimi yalayarak ve yine o şefkat ihtiyacıyla burnunu bana sokarak.

Ellerimi sıcak ve kaslarla kabarmış tenine götürdüm ve havada süzülüyormuş gibi görünen rahatsız edici görüntüsüne karşı gözlerimi kapattım.

"Tadını ne zamandır hayal ettiğimi bilmiyorsun," diye inledi Ezra, tenimi bir kez daha uzun uzun yaladı, hava ıslak izlerin üzerinden geçerek içimi ürpertti.

"Tek istediğin tadına bakmaksa saatini boşa harcayacaksın," diye inledim, eteğim kalçalarımın arasına sıkıştırdığı adamın ağırlığını bastırmak için yukarı kalkmıştı.

"Evet, sanırım öyle. Ama yalvarırken *sesin* çok güzel çıkıyor, *puisín*. Seni gece kan emicinle duydum," diye gürlledi Ezra.

Sırtının derisini sertçe çimdikledim ve bana doğru eğilirken nefesi kesildi. "Ona öyle deme. O bir centilmen."

Ezra gülerken nefesi sıcak bir şekilde boynuma çarptı. "İnan bana, senin kadar tatlı bir şey teklif edildiğinde hiçbir erkek centilmen değildir."

Ellerinden birinin izini kaybetmiştim ama aniden yeniden ortaya çıktı ve yakamı çekip bir düğmeyi kopardı. Kalın parmakları korsemim üst kısmına saplandı ve Ezra beni ağzına alıp baş döndürücü bir öpücükle göğüslerimi okşarken ben de haykırarak doğruldum. Diğer eli eteğimin kumaşını belime dolamak için yukarı doğru iterken, ellerimden biri utangaç bir şekilde kalın, tüylü saçlarına doğru gitti, parmaklarımı buklelerinde sıkıttı ve onu bana tuttu.

Dokunuşu kayboldu ama kumaş hışırtılarının sesi benim iniltili nefeslerime ve onun göğsümün etrafındaki sabit iniltisine karışıyordu. Öpücüğü serbest kaldı ve aniden dudaklarımın üzerinde parmakları belirdi. Gözlerim parlayarak açıldı ama görececek bir şey yoktu, sadece ani ve derin bir itişten önce etin merkezime kısa süreli sıcak dokunuşu vardı. İçimi doldururken Ezra'nın elinin arkasından çığlık attım. Acı verici değildi - Auguste'la geçirdiğim onca geceden sonra değil- ama yine de şok ediciydi. *Ve enfesti*.

Ezra güldü ama sesi zor çıkıyordu ve sanki daha derine batacak bir yer olup olmadığını test ediyormuş gibi kalçalarını yaklaştırmaya devam etti. Kalçalarımızın zaten kabaca birbirine bastırılmış olduğunu düşünürsek, gerçekten yaptığı tek şey gözlerimin tekrar kapanmasına neden olacak şekilde klitorisime sürtünmek oldu. Eline karşı sızlandım ve elini çekti, kalçalarımı kavradı ve kığım kucağında diz çöküp siki içimde lezzetli bir şekilde sürtünene kadar yataktan kaldırdı.

"Ah, Ezra," diye nefes verdim, kendimi gerilmiş ve hazır halde görmek için tekrar baktım, seksimin ıslak dudakları parlıyor ve saçma bir şekilde geriliyordu. Önümde bir ayna olmasını dilemem garip miydi?

Üzerimdeki elbiseyi çekiştirdim ve ben kıpırdandıkça Ezra homurdandı, oturdu ve onun boyunda kıpırdandı.

"Ne yapıyorsun, *puisín*?"

"Sen göğüslerimle oynamayacaksan ben oynarım," dedim sırtarak, elbisemi yatağın kenarından aşağı atarken, kucağına biraz bindim ve sürtünme ve gerilmeden, en ufak bir yanmadan iç çektim. Bu görünmez ukala yeni arkadaşım kalındı. Auguste'den daha kalındı ama onun kadar uzun değildi.

Ezra'nın nefesi gürültülüydü, parmakları etimde daha derin girintiler bırakırken, korsemın bağlantılarını içeri uzanabileceğim kadar açmamı, meme uçlarımı kenara çekmemi ve parmak uçlarımın arasına sıkıştırıp hafifçe bükmemi ve çekiştirmemi izledi.

"En güzel resim sen değil misin?" Ezra alçak sesle ve neredeyse hırıltılı bir şekilde mırıldandı ve yavaşça içimden çıkarken nefesimi tuttum, şimdiden-

Tokat!

"Oh!"

Ezra gülerek, "Sessiz ol, *puisín*," dedi, amım onun içime aniden girmesiyle zonkluyor, yavaşça tekrar çekilirken uzunluğunu emiyordum. Bir dahaki sefere daha iyi hazırlanmıştım, Ezra zorla içeri girerken, tenimiz uyarılmamdan dolayı ıslak bir şekilde birbirine çarptı, vücudum zıpladı ve darbeye titredi. "Dikkatli olmazsan o küçük tatlı kiraz uçlarını inciteceksin."

Göğüslerimi mengeneyle kavramıştım, ellerimin onlar üzerindeki sıkışma ve yanma hissi beni Ezra'nın tekrar boşalmasını nefes nefese beklemekten uzaklaştırıyordu. O içeri girdiğinde, zevk çılgınlıklarını bastırmak için bir göğsümü bıraktım, kendi parmaklarımı ısırdım, diğeri kendi tenimde kabaca büküldü, sanki göğsümden amıma bir ip varmış ve her iki ucundan da çekiliyormuş gibi itişlerinin baş döndürücü ağrısını arttırdı.

"Daha fazla, daha hızlı," diye yalvardım parmaklarımın arkasından, korsemın bir kopçasını daha çekiştirdim, tam bir nefes alabilmek için aşağı doğru ittim.

Ezra ofladı ama parmakları kalçalarımda kenetlendi ve bu sefer geri çekilirken daha az sabırlıydı. Tekrar içeri girerken inledi, bir eli yukarı uzandı ve açıkta kalan bir göğsüme vurdu. Vücudumun onun hamleleriyle sallanışını izlerken ellerim çarşafın içinde sıkıştı. Hızını artırdı, beni kalçalarının üzerinde biraz daha yükseğe kaldırdı, böylece horozunun başı içimde güzelce sürüklendi, ön duvarlarımda tekrar tekrar okşadı.

Bacaklarım titriyordu, hatta onları kalçalarının etrafında sıkarken bile, havada kıvrıldıklarını gördüğümde kıkırdıyor, onu sürdürdüğümde kıcının topuklarımın altında olduğunu hissediyordum.

Daha sert, daha hızlı, daha fazla. Kelimeleri haykırıyor muydum yoksa sadece düşünüyor muydum emin değildim, Ezra'yı kendi kalçalarımın dönüşü ve tekmeleriyle teşvik ediyordum.

"Ne güzel bir amcık," diye tısladı Ezra, sikişi neredeyse vahşiceydi. Ama istediğim buydu ve kendimi görmenin ürkütücü bir güzelliği vardı. Eğer o sessiz olsaydı, yalnızmışım gibi davranabilirdim ki bunu garip bir şekilde heyecan verici buluyordum.

"Bir dahaki sefere ayna istiyorum. Görmek istiyorum," diye haykırdım.

Ezra inledi, kalçaları tekledi, hızlı ritmini tekrar bulmadan önce klitorisime kabaca sürtündü.

"Bana gizlice yaklaşmanı ve tek kelime etmeden bana sahip olmanı istiyorum," dedim, kendi düşüncelerim karşısında gözlerim büyüyordu.

"Tanrım!" Ezra ağır bir şekilde üzerime indi, ezilmemeleri için bacaklarımı yüksekte tutmaya dikkat etti. Nefesimi kesti ve sonra dili ağzıma dolanırken nefesimi tekrar çaldı. Ellerimi geniş yüzünün etrafında kenetledim ve aynı ivedilikle onu öptüm, yakınlığımızı kendimi ona sürtmek ve kendi zevkimi kovalamak için kullandım.

"Ne kadar yaramaz küçük bir şeysin sen. Tahmin ettiğimden de iyiymişsin," dedi Ezra soluk soluğa. "Seni böyle bir uykudan uyandırayım, olur mu?"

"Evet!"

"Ağzım o güzel küçük amcığının üzerindeyken ve ellerin yatağa bağlıyken beni durdurmak için yapabileceğin hiçbir şey yok, tamam mı?"

Bu düşünceyle inledim ve alnım Ezra'ninkine çarparak başımı salladım. "Lütfen."

Ezra kıkırdayarak, "Seni banyoda yalnız yakalayacağım ve köpüklerinin altında parmaklayacağım," dedi ama sesi gerilmişti ve sikişmesi çılgınca bir hal alıyordu.

Cevap veremedim, nefes alamadım ama tırnaklarım sırtını çizdi ve damarlarımda bir sıcaklık ve yıldız ışığı kasırgası dolaşırken inledim.

Ezra kulağıma, "Bir daha tek başına yürürsen seni o bankın üzerine yatırır ve herkesin görebileceği şekilde kıcını havaya kaldırarak sikerim," diye homurdandı. Kasırga dikenli ve baskıcı bir hal alıp baş döndürücü bir ağrıya beni yutarken titremeye başladım. "Belki o kıcı bile sikerim."

"Esther?"

Boşalıırken Ezra'nın omzunu ısırarak çığlık attım, kanımın ritmi kapımın nazikçe çalınmasıyla eşzamanlıydı. Ezra'yı itemeyecek kadar ileri gitmiştim ve görünüşe göre o da öyleydi çünkü içime derinlemesine girdi, vücudu benimkinin üstünde gergin ve sertleşti, boğuk bir inilti kulağımı titretti.

"Size bir sürprizim var," diye seslendi Madam Mortimer kapının diğer tarafından.

Ezra kendini çekerken içimdeki işi daha yeni bitmişti, bir gümbürtüyle kendini yataktan atıp tişörtü yerde kaybolurken döllerinden küçük bir parça kalçama sıçradı.

"Bekle!" Yüzüm kızarmış, saçlarım birbirine karışmış, amım hâlâ artçı şoklarla titrerken doğruldum ve çarşafı yukarı çektim ama kapı çoktan yarı açıktı.

"Aman Tanrım," dedi Magdalena bana göz kırparak. Omzunun üzerinden vurduğumduymaz bir Booker geçti ve - midem bulandı.

Amon kaşlarını kaldırarak beni süzdü; koyu renk buklelerimden, belli ki olanları örtmekte yetersiz kalan çarşafıma kadar.

Ezra'yla seks yapmaktan başım dönüyordu, onun ani yokluğundan acı çekiyordum ama beynimin o anda hiç bu kadar hızlı çalışmadığından emindim. Ezra görünmezdi ve ben de...

Cinsel iştahımı gizlememiştim. Elbette yardım almadan kendime zarar vermişim gibi davranabilirdim. Kimse çok yakından bakmadığı sürece... Ezra'nın sakalının boğazımda bıraktığı izleri kapatmak için çarşafı kaldırdım. Kendimi toparlamak için yeterince uzun süre mazeret bulduktan sonra kaçabilirdi.

Beceriksizce bir plandı ama işe yarayabilirdi.

"Kim bu adam?" Amon homurdanarak ileri atıldı, gözleri omzumun üzerinden Ezra'nın çömelmiş olması gerektiğini bildiğim yere bakarken hem kendisini hem de Magdalena'yı odanın içine taşıdı.

Sekizinci Bölüm

HAYAL KIRIKLIĞI YARATAN BİR GİRİŞ

"I Bu benim hatam, Ezra'nın değil, Madam-"
"Bunun farkındayım Esther," dedi Magdalena
soğukkanlılıkla, kaşlarını bana doğru kaldırarak. Sıcağa daha
fazla gömülme isteğime direndim.

kadının uyarıcı bakışları altında banyomdan çıktım. "Bu aynı zamanda Bay MacKenna'nın da suçu. Ve görünüşe göre benim de, çünkü davetsiz misafir konusundaki endişelerinizi ciddiye almam gerektiği kadar ciddiye almadım."

"Kasıtlı olmayan hiç kimsenin içeri giremeyeceğini *söylemişsiniz*-"

"O bir üye değil," dedi Magdalena hızlıca, benim küçük umut kırıntımı ezerek.

Ezra pencereden hızlıca kaçmaya çalışmıştı ama Amon daha hızlıydı ve görünüşe göre görünmez adamı *görme konusunda oldukça* yetenekliydi. Zayıf protestolarda bulundum ama Magdalena duruma sıkı sıkıya el koyarak Booker ve iki adamı ofisine gönderdi ve beni doğrudan banyoya yönlendirdi.

"Fiyat yüzünden reddedildiğini söyledi," dedim biraz asık suratla. Başımı eğdim ama sütlü suyun yansımasında Magdalena'nın dudaklarının düz kesikliğini yakaladım.

"Olabilir."

"Beni dışarı atacaksın," diye fısıldadım, gözlerimi kapatarak.

Magdalena ofladı. "Kesinlikle atmayacağım. Esther, bana bak."

Anında reddettiği için gözlerimi kocaman açtım ama bakışlarında affedicilik bulamadım. Her zamanki gibi sertti, hatta kaşları öncekinden biraz daha çatıktı.

"Bay MacKenna'nın tesislerimize girmesine izin verilmedi, bu kadar basit. Şimdi burada bulunmasından o ve ben suçluyuz. Siz suçlusunuz."

Sanırım onu cesaretlendiriyor. Erken gelip bizi bu oldukça tehlikeli duruma soktuğu için de Amon'un suçu var."

Amon'un gök gürültüsünü andıran yüz ifadesini hatırlayınca irkildim. Hayalini kurduğum o baştan çıkarıcı ve şefkatli adam gitmişti. Şok olmuş, kırılmış, hakarete uğramıştı... *kızgındı*.

Magdalena kararlı bir şekilde, "Bu adamla seks *yapmana* kesinlikle itiraz etmiyorum ama müşterilerini dikkate almamana itiraz ediyorum," dedi.

Amon'un geleceğini *bilmediğimi söylemek* için ağzımı açtım ama hemen kapattım. Auguste'e Booker'ı istediğimi söylemişim ve belli ki bu isteğimi gerçekleştirmeden önce yapmıştım bunu. Ezra beni baştan çıkarmıştı ama ben ona izin vermişim. Kendi kaprislerim ve arzularım karşısında gerçekten bu kadar çaresiz miydim?

"Özür dileyeceğim," diye fısıldadım.

Magdalena homurdandı ve gözlerini devirdi. "Oh, *kesinlikle* yapacaksın. Ve sadece Amon'a değil."

Sertçe yutkundum, Auguste ya da Dr. Underwood'un da Amon kadar hayal kırıklığına uğrayıp uğramayacağını merak ettiğim için göğsüm aniden sıkışıp rahatsız oldu. Auguste Booker fikrine sıcak bakıyordu -izlemekle ilgileniyordu, heyecanla hatırladım- ama Ezra'nın diğerleriyle sürtüşme çıkaran bir adam olabileceğine dair bir sezgim vardı.

Peki bu bende neden gülümseme isteği uyandırdı?

Ezra bana biraz kendimi hatırlatıyordu. Harika bir siki ve kötü bir dili olması dışında.

"Özür dilerken o kendinden memnun ifadeyi takınmamaya çalış," dedi Magdalena sert bir şekilde.

Kıkırdamalarımı yuttum ve kendimi ayılttım, bir kez daha ılık suyun altına girdim ve sonra kendimi hızla temizledim.

"Onu kaybedebilirsin," dedi Magdalena yumuşak bir sesle ve ben de gözlerimdeki suyu silerek ona baktım.

"Amon mu? Yoksa Ezra mı?" İki adamla da birlikte olamayacağımı düşünerek kaşlarını çatarak sordum. Şu anda Ezra'yı biraz daha fazla seviyordum ama Amon'u üzgün olduğu için suçlayamazdım - sadece kötü zamanlaması için biraz.

Magdalena kaşlarını çattı ve bakışları arkamdaki fayanslara kaydı. "Emin değilim," dedi yavaşça, kaşları çatılmıştı. Daha fazlasını bekledim ama sadece kendini salladı ve tekrar bana baktı. "İşini bitir, giyin ve

Ofisime gelin. Onlarla orada konuşacağız. Booker size eşlik edecek."

Magdalena beni derin küvette yalnız bırakırken dudakımı dişlerimin arasında sıkıyordum. Ezra'nın içimde bıraktığı gerginliği ve acıyı, son zamanlarda aldığım zevkin sıcak zonklamasını hâlâ hissedebiliyordum ve her şeyden çok onu burada, suyun içinde yanımda istiyordum. Rooksgrave'den önce, eylemden sonra yatak partnerlerimin arkadaşlığından zevk almak için pek fırsatım olmamıştı. Dr. Underwood'la geçirdiğim gece ve Auguste'le geçirdiklerim şimdiden bir fark yaratmıştı.

Artık sadece seks değil, şefkat de arzuluyordum.

"Booker?" Yumuşakça seslendim.

Küvetin kenarına yaslandım, Booker kapıyı açıp hiç utanmadan içeri girerken gülümsedim. Sudan yavaşça çıktım, soğuktan tüylerim diken diken olmuştu ve Booker'ın bakışları vücudumun kıvrımlarını takip ediyordu. Titriyordum ve bunun nedeninin sevimli, iri golemim mi yoksa sıcaklık mı olduğundan emin değildim.

Booker benden uzaklaşarak yumuşak havluların kancalarda beklediği tuğla duvara doğru ilerledi. Tuğla duvar odamdaki şömineyi çevreleyen duvarla aynıydı ve havlularımı sıcak tutuyordu. Dokuma halının üzerine çıktığımda iç çektim, Booker kumaşı omuzlarıma sararken ayak parmaklarımı kıvırdım. Sert elleri tenimi okşayarak ovuşturdu ve beni kurulama işini titizlikle yaparken yüzündeki yumuşak ifadeyi izledim.

Dizleri donuk bir *gümbürtüyle* yere değdi ve havluyu aşağıya doğru çekip kalçalarım ve bacaklarıma odaklanırken kollarımı yukarı kaydardım. Tahrik olmuşum, dokunuşuyla kendimden geçiyordum ama aynı zamanda yatışmışım da. Anladığım kadarıyla Booker kasıtlı olarak erotik davranmıyordu, sadece titiz davranıyordu. Dokunmak benim zayıf noktamdı ve Booker'ın geniş omuzları ve yoğun kasları da beni incitmiyordu.

Elleri havluyu da alarak ayak bileklerime kadar indi ve bir ayağını kaldırıp her parmağının arasını özenle silerken dengede durmak için bir elimi omzuna koydum. Tenim kızarmış ve sıcaktı, nefesim öncekinden biraz daha derindi ama ben de *sakindim*.

"Teşekkür ederim," dedim, daha da yaklaşıp Booker'ın iri gövdesine uzanma isteğime direnerek.

Booker ayağa kalktı ve havluyu yerde buruşturarak bıraktı. Dolgun ağzında hafif bir kıvrılma vardı ve ben parmaklarına değil o gülümsemeye odaklanmışım. Tam boyuna ulaştığında parmakları seksimin üzerinde hafifçe gezindi ve

Serin ve yumuşak dokunuş karşısında nefesim kesildi. Sert ve sağlamdı ve klitorisim tepki olarak titreşti, gözlerim büyüdü.

"Giyin," diye gürledi, geri adım atarak.

Banyodan çıkarken arkasından bakakaldım.

BOOKER beni Magdalena'nın ofisine götürürken elini tutmama izin verdi. İçeri adımımı attığım anda Ezra'nın nerede oturduğunu anladım, çünkü Amon'un öfkeli, kehribar rengi bakışlarını pencerenin kenarına diktiği yer tam olarak orasıydı. Kanatları ve kuyruğu gizlenmiş gibi görünüyordu ama ışığa vurduğunda derisinin altındaki kedi tüylerinin bir ipucunu yakaladığımı düşündüm. Pencerenin yanında bir kumaş hışırtısı oldu, Ezra ayağa kalktı ama Magdalena gıdıkladı ve Ezra'nın ofladığını duydum.

"Amon," dedim, sfenksin gözlerinin bana kaymasını bekledim, derinliklerindeki öfkenin bir kısmı kayboluyordu. "Yaşadığın şok için özür dilerim. Seni beklemiyordum ve ben..."

"Seni suçlamıyorum, küçük yıldız," dedi Amon, ama ağzında tam olarak affedilmediğim anlamına geldiğini bildiğim bir baskı vardı.

"Yapmalısın," dedim ve bir elimi Ezra'nın yeniden kıpırdanmaya başladığı pencerenin yanındaki boş alana doğru kaldırdım. "Bir seçim yaptım ve bunun insanların beni hayal kırıklığına uğratmasına yol açacağını biliyordum. Ben... Ezra..."

Ezra, "Duygularıma aldırma, *çocuk*," diye mırıldandı.

Yüzümü buruşturdum ve derin bir nefes aldım, Amon'a dönmeden önce kör bir şekilde ona doğru baktım ve çenemi kaldırarak bakışlarını karşıladım. "Çok eğlendim. Bu tür şeylerden genelde keyif alırım. Seni ya da Magdalena'yı hayal kırıklığına uğratmak istemem ama ben... yaptığım şeyden pişman değilim."

Oda bir an sessiz kaldı, sonra Amon'un gözleri bana dikildi, Magdalena derin bir nefes aldı ve elimin arkasından bileğime doğru yumuşak bir parmak ucu dokunuşu oldu. Ezra'nın dokunuşu, sıcak ve kendini yataktan attığından beri özlediğim şey.

"Anlıyorum," dedi Amon kaşlarını çatarak ve başını öne eğerek. "Peki ya bu serseri senin müşterin olsaydı ve ben de araya giren olsaydım?"

Amon'la paylaştığım rüyayı, beni tatması için ona nasıl yalvardığımı hatırlayınca yanaklarımdaki sıcaklık yükseldi.

"Eminim ben de olsam aynı şeyi yapardım," dedim.

Ezra sadece güldü ve şaşırtıcı bir şekilde Amon'un dudakları kıpırdadı.

"Bu durum koşulları değiştirmez Bay MacKenna. Siz Rooksgrave Malikanesi'nin bir üyesi değilsiniz-"

"Ama-" Ezra ve ben aynı anda söyledik.

Magdalena bir kaşını kaldırarak, "Başvurunuzla ilgili konuyu inceleyeceğim," diye devam etti. "Bu uygunsuz görünmezlik meselesini de. Bu süre zarfında malikânedен uzak durmayı kabul edersen, ki buna araziyi de dâhil ediyorum, sana üyeliğimizi teklif etmek ve seni Esther'in yanına yerleştirmek için elimden geleni yapacağım."

"Bu konuda müşterilerinin onayını almanız gerekmiyor mu?" Amon havladı, başını salladı ve siyah saçları hareketle birlikte ışığı yakaladı.

Magdalena oturduğu yerde omuzlarını dikleştirerek Amon'a baktı. "Biliyorum. Şu anda sadece Auguste Thibodeaux ile resmi bir anlaşması var. Sen daha yeni tanıştın Amon."

Amon kaskatı kesildi ve yanaklarında bir öfke ya da utanç kızarması yakaladığımı sandım.

"Bildiğiniz gibi, son kararlar her zaman hanımlarımın elindedir," dedi Magdalena, gözüme çarparak.

Göğsüm sıkışmış, yanaklarım kızarmıştı. Şu anda bana hanımefendi denmesi biraz gülünç geliyordu. Magdalena'yı içinde bıraktığım utanç ve rahatsızlığa rağmen, Amon gibi bir adam karşısında bile beni ve seçme hakkımı desteklemişti.

"Şimdi, Bay MacKenna, sanırım en iyisi sizi bir süreliğine dışarı çıkarmamız ve Esther ile Amon'u biraz yalnız bırakmamız olacak. Booker, rica etsem?"

Booker, benim sabit gölgem, dışarı çıktı ve Ezra'ya doğru bir el uzattı, ancak avucuna yumuşak bir gümbürtü gelip kapanana kadar adamın nerede olduğuna dair net bir fikri olmadığı açıktı.

Magdalena oturduğu yerden kalkarken Ezra dudakları yanağını okşayarak, "Yakında görüşürüz küçük *hanım*," diye fısıldadı.

Amon hırladı ve görünmez adama doğru baktı, elleri iki yanında yumruk olmuştu. Üçü odadan çıkarken hareketlerini takip etti ve ben ne söylemek istediğimden, hatta hâlâ bu adamla burada olmak isteyip istemediğimden emin olamadan yerimde kıpırdandım.

"Özür dilerim," dedim.

"Yakalandığın için," diye ısırıldı Amon.

Bunu inkâr edemezdim ve başımı eğdim. "Seni de üzdüğüm için."

Amon içini çekti ve bana yaklaştı, elleri yanlarında gevşedi. Güzel, baharatlı ve baş döndürücü kokuyordu ve Magdalena'nın darmadağınık, ev gibi ofisinde hiç de yeri yokmuş gibi görünüyordu. Etrafında bir pırıltı vardı, çöldeki güneş ışığının pusu, şimdi burada bu kasvetli, soğuk ortamda olduğumuzda bile.

"Lütfen küçük yıldız, bana bak," dedi Amon nazikçe, sonunda rüyamda tanıştığım adam gibi konuşmuştu.

Başımı kaldırdığımda nefesimin ortasıdaydım ve nefesim ciğerlerimde aniden dondu. Amon mükemmeldi ve bakışları yüzümde sıcacıktı. Ona sarılmak, son bir saatin olaylarını silmek ve rüyamda kaldığımız yerden devam etmek istedim.

"Ben sana bir kraliçe gibi davranmak için buradayken neden zamanını böyle bir adamla harcıyorsun, küçük yıldız?" Amon sordu.

Ses tonu şurup gibi ve pürüzsüzdü, bakışlarının sıcaklığı içimi yakıyordu ama kelimelerin kendisi kaşlarımı çatmama neden oldu. Gözlerimi kırıştırdım, çekiciliğin sersemliğini biraz olsun üzerimden attım ve soru üzerinde kafa yordum.

Magdalena işleri berbat ettiğimi kabul etmişti ama gerçekten *yanlış bir* şey yaptığımı söylememişti. Beni şaşırtan ve sonra da yatakta biriyle bulduğu için kızan kişi Amon'du. Suçsuz değildim, bunu biliyordum. Ve belki Ezra sadece bir alçaktı, ama...

"Çünkü ben bir kraliçe değilim. Ben sadece sevişmeyi seven bir kıyım," dedim, onun romantik tonuna karşılık kelimeler sade ve garipti.

Boğulma ve gülme arasında yumuşak bir ses çıkardı ve bir eli çenemi kavramak için aramıza uzandı. "Sen bundan çok daha fazlasısın."

Düzeltildiğim için kaşlarımı çat t ı m ama Amon öne doğru eğildi ve kaşlarımın arasındaki noktayı öptü.

Kendisi.

"Ben... yarın döneceğim. O zaman yeniden başlayabiliriz," dedi Amon, dolgun dudakları alnıma değerken. Çok kararlı ve emindi. Sırf bu yüzden ona uymak cazip geliyordu ve o uzaklaşırken kendimi başımı sallarken buldum.

Booker ve Magdalena döndüğünde Amon çoktan gitmişti. Onlara Amon'un planlarından bahsettım ve Magdalena başıyla onayladı.

"Eşini ararken ondaki kararlılığı ve gururu fark ettim. Diğerlerine uyuyor ama şüpheleriniz varsa onu tutmanıza gerek yok," dedi beni izleyerek.

Şüphelerim vardı ama bunlar daha çok kendimle ilgiliydi. "Burası için doğru kız olduğuma emin misin?"

Magdalena hareketsiz durdu, elleri belinde dondu ve kaşları yukarı kalktı. "Sevgilim, bu malikâne için *daha* uygun bir kız olduğundan emin değilim."

"Ama-"

Magdalena ellerini salladı. "Gardiyanlarımın bocalamasını hesaba katmadım ve bu nedenle Bay MacKenna'nın müşterileriniz arasında yarattığı sıçramayı tahmin edemedim. Zevkinize layık her beyefendiyi kabul edeceğinizi biliyordum, bu yüzden daha çok birbirlerine nasıl uyum sağlayacaklarına odaklandım. Bu bir tür bulmaca yaratıyor ama çözülebilir. Şimdilik, ilgilenmem gereken koğuşlar var."

"O zaman başarısız oluyorlar?" Ben sordum.

"En azından yıpranıyor," diye itiraf etti kaşlarını çatarak. "Ve Ezra..."

Magdalena'nın dudakları sempatik bir şekilde büzüldü. "Üyeliğiyle ilgili meseleyi çözene kadar geri gelmeyecek. Özür dilerim."

Başımı salladım ama bu haber benim de biraz midemi bulandırdı. Tüm olay çok... ani olmuştu ve banyoma rağmen, sonrasında kendimi biraz kirli hissetmeye başlamıştım.

"Neden yukarı çıkıp biraz dinlenmiyorsun, sevgilim? Amon'un da dediği gibi, yarın yeniden başlayabiliriz."

Magdalena çoktan ofisinin etrafına saçılmış tuhaf malzemeleri karıştırmaya başlamıştı. Alışkanlığımdan dolayı reverans yaptım ve koridorlardan geçip beni yatak odama götürecek merdivenlere yöneldiğimde Booker arkamdaydı.

Geldiğimde odamdaki çarşafklar hâlâ birbirine dolanmıştı ve kamp ateşi ile seks kokuyordu. Ezra'yı becerdiğim yere bakarken alt dudağım titredi. Ne zaman görebileceğime dair net bir fikrim olmadan yanımdan hızla uzaklaştırılan Ezra -bu düşünceye homurdandım ve *kendimi* düzelttim-onunla tekrar karşılaştım.

Booker kapının dışında kaldı. Beni korumakla görevlendirilmişti ama şimdi odamdaki varlığın sadece Ezra olduğunu biliyorduk. Yine de Booker'ı da yanımda götürmek, başka yerde bulamadığım teselliği ondan almak istiyordum.

Tam da seni bu karmaşanın içine sokan şey, diye düşündüm, dudaklarım hayal kırıklığıyla büküldü. Koridordaki kapıyı kapattım ve sadece

günün geri kalanı için kendi şirketim.

Dokuzuncu Bölüm

ITİDAL KONUSUNDA BİR DERS

"E sther. Esther, uyan."
İnledim ve yuvarlandım, gözlerim açık perdelerimin arasından sızan şafak ışığının parıltısıyla irkilerek açıldı. Bir gölge

Önümde kıpırdayan, yatağımın yanındaki Magdalena'ydı ve uyanmış olmaktan aynı derecede rahatsız görünüyordu.

"Whussit?" Yastığıma doğru mırıldandım. Bir gece önce zar zor uyumuş, küçük odamın içinde volta atmıştım. Malikânenin akşam eğlencelerinin sesleriyle yatağımda dönüp durmuştum.

"Amon," diye ısırdı Magdalena.

Hâlâ tam olarak uyanmamış bir halde doğruldum ve gözlerimi kırptım.

"Sfenksler sabah insanlarıdır," diye ekledi büyük bir tiksintiyle. "O burada mı?" Kapıya bakarak sordum.

Magdalena başını salladı. "Ve sana bunu getirdi."

Aptal aptal ona bakarken, yatağımın ayak ucunda beni bekleyen, kalın siyah kâğıda sarılmış başka bir giysi kutusuydu.

"Onunla kahvaltı yapmanı istiyor."

Midem boş hissediyordum. Booker bir gece önce bana bir tepsi getirmişti ama kafamın içinde kendimle, Ezra'yla ve Amon'la tartışmakla meşgul olduğumdan fazla ilerleme kaydedememiştim.

"Ve seni onunla bırakır bırakmaz kendi yatağıma dönebileceğim," diye tersledi Magdalena.

Kendimi şaşırtarak güldüm. Magdalena bazı açılardan işverenim gibiydi, ama bazı açılardan da daha çok bir akran, hatta bir kız kardeş gibiydi, sert ve alaycıydı aynı anda. Kutudaki kâğıdı açmak için yatak örtülerimden sıyrıldım. İlk başta, içindeki şey benim için tanınmaz haldeydi,

Magdalena gördüğü manzara karşısında sevinçli bir ses çıkardı. Bir tür ağ şeklinde düzenlenmiş narin kehribar ve metalik boncuklar ve onun altında şeffaf mavi bir tül vardı. Yakanın derin V kısmını bulup neyi tuttuğumu anlamam için bir süre bakmam gerekti.

İçindeki elbise bir vardiyaydı, transparan ve desenli boncuklarla süslüydü ve ayrıntılı düğmeler yoktu, sadece omuzlarımda tutturmak için iki ince bağ vardı.

"Geri kalanı nerede?" Yatak odamda yanan ateşin közleri elbisemin üzerinden parlarken sordum.

"Takmak zorunda değilsin ama bu eski Mısır'ın üst sınıfı için çok geleneksel bir şey," dedi Magdalena başparmağını boncukların arasında gezdirerek.

Sana bir kraliçe gibi davranmak için buradayım. Amon'un sözleri kafamda yankılandı ve içimden meydan okuyan bir ses elbiseyi reddetmeyi, hatta ona Rooksgrave'den önceki eski kıyafetlerimle gitmeyi düşündü ama zaten sfenksimi aşağılamak için yeterince şey yapmışım. Cömert davranıyordu ve bunun Dr. Underwood'un elbisesinden daha az samimi bir jest olduğunu düşünmemeliydim.

"Kahvaltıda giymek için komik bir şey gibi görünüyor," dedim ama yatağın üzerine bıraktım ve soyunmaya başladım.

Magdalena elbisenin düz durması için bağları bağlamama yardım etti ve boncuklu kabuğun mavi tül kumaşı yerinde tutarak kendi kıvrımlarıma uyum sağladığını görünce şaşırdım. Boncukların arasında uyluğumun ortasına kadar uzanan bir yırtmaç vardı ve bacaklarımın rahatça hareket etmesini sağlıyordu. Meme uçlarım nakışların çizikleriyle oynaşıyordu ve böyle bir elbisenin Rooksgrave'den çok daha sıcak bir iklime ait olduğu konusunda hiçbir tartışma yoktu.

"Seni özel bir odada bekliyor. Donmadan önce seni oraya götürelim," dedi Magdalena.

Bir battaniyeye sarınmak istedim ama narin giysinin takılmasından ya da yırtılmasından korkuyordum ve sabahın bu erken saatinde malikanede kimse yoktu.

Yatak odamdan çıkarken Booker o hafif gülümsemesiyle beni inceledi, ama tek kelime etmedi ve yolu açan Magdalena oldu.

"Neden kahvaltıyı odamda yapmıyoruz?" diye sordum.

Birinci kata inerken Magdalena, "Güneş daha yeni doğmuştu sevgilim, soru sormadım," dedi.

Auguste de ilk buluşmamızda beni yemeğe davet etmişti ama Amon'la olanın çok farklı olacağına dair bir his vardı içimde.

Büyük pencereleri olan ve yavaş yavaş yükselen güneşin boş masanın üzerinden içeri sızdığı, göl manzaralı küçük bir oda seçmişti. Açık büfe yiyeceklerin bulunduğu bir büfe vardı ama masada tek bir çay fincanı ya da kaşık yoktu ve masanın başında sadece tek bir koltuk vardı. Sfenksler de yemek yemiyor muydu? Beni Auguste gibi mi besleyecekti? Amon, sırtı bize dönük bir şekilde pencerenin önünde duruyordu, saçları kırmızı ve turuncu bir güneş ışığı halesiyle parlıyordu, siyah kuyruğu yere sürünerek uzun ceketinin altından dışarı bakıyordu.

"Booker dışarıda olacak," dedi Magdalena. "Bir şeye ihtiyacınız olursa onun adını söyleyin."

Başımı salladım ama gözlerim Amon'un sırtına sabitlenmişti. Pek modaya uygun giyinmemişti, geleneksel kıyafetlerinin bu bölgede gerekli olan daha sıcak batı tarzıyla karışımı olduğundan şüpheleniyordum. Başını, gözlerinin beni bulmasına yetecek kadar çevirdi ve gözleri altın rengi bir ışıkla parladı.

Amon bilmediği bir dilde bir şeyler mırıldandı ve ardından ekledi: "Nefis."

Bir el uzandı ve bakışlarıyla -derinliklerinde bekleyen davetle-Magdalena'yı, Booker'ı ve hatta bir gün önceki olayları unutturdu.

"Buraya gel, yıldızım," dedi Amon, kelimeler sertti.

Ben yürürken elbise etrafımda fısıldadı ve Amon'un gözleri her santimi takip ederek arkalarında ısı kıvılcımları bıraktı. Dün aramızda hissettiğim tereddüt şimdi buharlaşmıştı. Belki hâlâ yarı uykuluydum, belki de Amon bakışlarıyla beni hipnotize etme yeteneğine sahipti. Sanki beni oltaya takıyormuş gibi doğrudan ona doğru ilerledim. Ve oltanın tam olarak nerede olduğunu biliyordum. Asla karşı koyamadığım, dokunulmak ve ilgi görmek için yalvaran ve kalçalarımın arasını nemli hale getiren o sinir bozucu uyarılma, içimde çarpıyordu.

Amon'un elleri belimin etrafında kenetlendi, biri kalçamın üzerinden geçip aşağı inerek kıkırmı kavradı. Göğüslerim boncuklar tarafından uyarılıp göğsüne bastırılana kadar beni kendine çekti. Karanlık bakışlarıyla karşılaşmak için başım boynuma düşmek zorunda kaldı ve taktığı kapüşonlu bakış, içimdeki yalvaran parçaya doğru fırladı.

"Dünkü öfkem için özür dilerim," dedi Amon, gözleri benimkiler arasında gidip gelirken.

"Özür dilerim-"

"Sus, özrünü diledin." Amon hafifçe döndü ve nefesim kesildi. Kalçamı kendi kalçamın arasına bastırdı ve ben daha da yakınlaşırken, boncukların çıplak seksime karşı büyüleyici bir sürtünme yaratmasını izledi. Bakışları, alt dudağımı ıslatmak için dışarı fırlayan dilimi takip etti. Kendimi ona sürtmek, elbisenin sunduğu hisleri keşfetmek istiyordum. Amon'un eli kıcımlı ovmaya başladı ve gözlerim kapandı, kalçalarım sallanıyor, boncukların donuk çiziklerinin ve vücudunun benimkine yaptığı baskının peşinden gidiyordu.

"İşte bu, küçük yıldız," diye fısıldadı Amon. Ellerim paltosunun kalın kadifesini kavıyordu. Odada ateş yoktu ve hava serindi, ama Amon yeterince ısı sağlıyordu ve onun tarafından çevrelendiğim önüm ile soğuğa açık bırakılmış sırtım arasındaki tezat harikaydı.

"Bütün geceyi bana söylediklerini düşünerek geçirdim." Sözleri üzerine gözlerim yeniden açıldı ve gözlerinin arasında ince bir kırıksıklık buldum. "Bu evdeki gibi anlaşmalar belli beklentileri de beraberinde getirir."

"Yapmamam gerektiğini biliyorum-"

Amon bir öpücükle sözümü kesti, başını eğdi ve dili hevesle ağzımı yaladı, benimkini okşayarak kanımdaki ateşi yükseltti. Tadı en güçlü alkol gibiydi, tatlı ve baharatlıydı, başım dönene kadar aklımı başımdan alıyordu. Tekrar çekildiğinde, nefes nefese kalmıştım ve neredeyse bacağına biniyordum, kirpiklerim nakışın bana karşı baskısı ve yuvarlanmasıyla çırpınıyordu.

"Biz canavarlar seninle geçirdiğimiz saatler karşılığında kadınlara hediyeler ve zenginlikler yağıdırırız," dedi Amon usulca, yine beni izleyerek.

Kaşlarımı çatarak elimi yakasına soktum ve dikkatimi dağıtan şehvet sarmalından kendimi kurtarmaya çalıştım. "Siz canavar değilsiniz. Hepiniz bana karşı çok naziktiniz."

Amon sözlerime aldırmadan devam etti. "Ama sen hediyelerle satın alınmak istemiyorsun, küçük yıldız." Başını eğdi, yanağını şakağıma dayadı, dudakları kulağımın memesini ısırmak için aşağı indi ve hırladı: "Becerilmek istiyorsun. İyice ve güzelce. Daha fazlası için yalvaracak halin kalmayana kadar. Evet mi?"

İki eli de şimdi kıcımdaydı, beni ona doğru yuvarlıyordu, seksim zaten ıslaktı ve ince kumaştan sırılsıklam olmuştu.

"Evet," diye nefes aldım, çünkü o anda tek istediğim *rahatlamaktı*. Eğer Amon'a daha önce kızmış olsaydım bile, şimdi bu kızgınlık gitmiş, yerine sadece arzu, etrafımda dans eden, ulaşamayacağım ama mükemmel bir unutuş vaat eden bir orgazm talebi gelmişti.

Dr. Underwood'dan aldığım güzel kırmızı elbisemi sevdim. Auguste ile sohbetimi ve bana yaptığı lezzetli yemekleri sevdim. Ama hediyeleri olmasa da her iki adamla da seks yapacağım doğrudur. Yakışıklıydılar ve ben de zevk almaktan hoşlanıyordum. Seksten *sonra* şımartılmak benim için yeni ve değerli bir deneyimdi. Bir ilişkinin fiziksel yönü dışında arkadaşlığı ve yakınlığı keşfetmek bana yalnızken hissettiklerimin sadece seks arzusundan daha fazlası olduğunu, başka biriyle birlikte olmanın verdiği zevki arzuladığımı öğretiyordu.

Diğer kızlar gerçekten de önce süslenmek mi istiyorlardı, yoksa Amon'un inandığı şey sadece bu muydu?

"O zaman sanırım kahvaltı vaktim geldi," diye homurdandı Amon, ellerimi sıkıp beni ayağımdan kaldırarak.

Amon beni yemek masasına taşıırken kıkırdamalarım kesildi. Birden neden sadece bir koltuk olduğunu anladım. Yemek yemeye değil, yenmeye davet edilmiştim.

"En son seninle eğlenmeye çalıştığımda yarıda kesilmiştik, küçük yıldızım. Bugün öyle olmayacak," dedi Amon, sandalyeyi masayla aramıza sığacak kadar geriye iterek. Beni ayak parmaklarımın ucuna oturttu, boncuklu kabuklu elbiseyi kalçalarımın üzerinden çekiştirerek masanın kenarına itti. "Arkana yaslan."

Dirseklerimin üzerine yaslandım ve Amon'un koltuğu alıp masaya olabildiğince yaklaştırmasını, bakışlarını bacaklarımın arasına sabitlemesini izledim. Hâlâ şeffaf kumaşla örtülüydüm ama beni onun görüşünden saklayacak kadar sağlam değildi.

Bir dizimi eğip kendimi gizlediğimde Amon homurdandı ama ayak parmaklarımı baldırında gezdirip ayağımı sandalyenin koluna dayamadan önce kısa bir süre kalçasının üst kısmına sürttüğümde homurtu yumuşadı. Hareketi diğer ayağımla tekrarlayıp kendimi ona açtığımda bana sırtıttı.

"Çok iyi, yıldızım," diye mırıldandı Amon, sandalyenin kenarına doğru ilerleyerek.

Amon beni elbisenin kumaşından öperken inledim, gözlerim kapandı. Dilini düzleştirerek boncuğu seksimi örtecek şekilde hareket ettirdi ve

Kukumun üzerine sürterek, kayganlaşana kadar uyarılmışlığımı tenime yaydı. Kalçalarım ona doğru eğildi ve Amon'un elleri onları tekrar masaya yasladi, sıkı ve emredici bir şekilde kavradı.

"Amon," diye yalvardım.

"Daha önce tekrar özür dilemene gerek olmadığını söylemişim ve bunda ciddiyydim," dedi Amon, nefesinin sıcaklığı nemli kumaşın üzerinde gezinirken. Gözlerimi açtım ve bakışlarına karşılık verdim. "Ama şimdi, bu sabah, affını kazanmak için burada olmanı istiyorum."

Dudaklarım aralandı ve Amon elbiseyi hassas etime sürterek tekrar içime girmeye başladığında nefesimi tuttum. "Ne demek istiyorsun?"

"Gelmek ister misin, küçük yıldız?"

"Her zaman," dedim düşünmeden ve Amon kıkırdayarak iç uyluğuma sokuldu ve oradaki boncukların sürtünmesinden ne kadar hoşlandığımı görünce beni şaşırttı.

"O zaman seni inkârla cezalandıracağım," dedi Amon, yüzümü aç bir ilgiyle izleyerek.

Hiçbir şey belli etmemeye çalıştım ama sırtıttığımdan emindim. Auguste benimle bu tür oyunlar oynamıştı ama aklımı kaybedip daha fazla dayanmayı reddettiğimde bundan hep zevk almıştı.

"Taş adaminiz dışarıda. Benden kaçmak istiyorsan onu çağırabilirsin," dedi Amon parlak ve tehlikeli bir sırıtışla. "Ama bunu yapana kadar benimsin. Uslu durman için ne gerekiyorsa yapacağım ve seni bu masanın üzerine sabitleyeceğim."

Sözlerini düşünürken dudaklarımı yaladım. Bana kaçış anahtarını vermişti. Booker'ın beni kurtarmasına ihtiyacım yoktu, Amon sadece golemi çağırırsam bunun sonum olacağını söylüyordu.

"Ne kadar sürecek?" Nefes aldım.

"Ben istediğim sürece," dedi Amon, gözlerini kısarak. "İçtenlikle daha fazla dayanamayacağına inanana kadar. Sonra seni affedeceğim ve gelmene izin vereceğim."

İçimi çektim ve biraz rahatladım. Belki aptalın tekiydim -hayatım boyunca pek çok insan bana bunu söylemişti- ama eninde sonunda rahatlayacağımı bilmek benim için yeterliydi.

"Muhtemelen beni bağlamanız gerekecek," dedim, dizlerimi ayırarak uyluklarımdaki gerginliği hissedene kadar davet ettim.

Amon kıkırdadı, başı aşağı inerken parmakları ayak bileklerime dolandı. Beni yavaşça, metodik bir şekilde yaladı.

Dudaklarımı emmek ve dilini içime daldırmak için nakış ve kumaş. Beni daha çabuk zevkten mahrum etmek için çabucak zirveye çıkarmaya çalışacağını düşündüm, ama bunun yerine beni ağzının tatlı okşamalarında kaynamaya bıraktı.

Ve haklıydı. Çok daha kötüydü.

Kıpırdamadan durmaya, vaat edilen bağışlanmaya daha çabuk ulaşabilmek umuduyla itaatkâr olmaya çalıştım. Adını inledim, yalvarışlar ve minnettarlık iç çekişleriyle birbirine bağladım, ses tonumu tatlılaştırdım. Tek düşünebildiğim orgazm olmaktı. Beni ne zaman sınıra getirecekti? Teslim olmadan önce beni kaç kez asılı bırakacaktı? Auguste bir keresinde bunu bir düzine kez yapmıştı ve ben de misilleme olarak neredeyse tırnaklarımla sırtını oyuyordum.

Amon'un yöntemleri daha yavaştı. Beni uçurumun kenarına kadar kovalayıp sonra tekrar geri çekmiyordu. Beni yavaşça oraya yönlendiriyor ve sonra beni yerimde tutuyordu.

Dili klitorisime odaklanmaya başladı, iki daire çizdikten sonra tam ortasını yaladı. Her ikinci dönüşte tırnaklarım masanın yüzeyini çizdi ve her yukarı kaydırışta inledim.

"Tadın bana bal likörünü hatırlatıyor," diye mırıldandı Amon, kalçalarım ağzını kovalamak için yükselirken hızla geri çekildi. Bir eliyle onları desteklediğinde, serbest bıraktığı ayak bileğim tekmelendi, vücudum refleks olarak onu bana geri çekmeye çalıştı. Amon güldü, diğer ayağımdaki eli tenimi ısıtıyordu. "Seni kontrol etme zamanının geldiğini görüyorum."

Sıcak metal, oturduğu sandalyeye bağlı olarak tenimi kelepçeledi ve bileğimi süsleyen altına bakmak için doğruldum. Sağlamdı, geometrik desenlerle oyulmuştu ve görebildiğim kadarıyla bir tokası yoktu. Amon büyüü diğer ayak bileğimde de tekrarladı ve sonra ellerini bacaklarımın iç kısmına doğru okşadı, giderken elbiseyi yolundan itti.

Göğsümde küçük bir panik havası esmeye başladı ama bu heyecanla harmanlanmıştı. Kendime sadece gerçekten korkarsam Booker'ı çağırmam gerektiğini hatırlattım. Amon bana zarar vermemişti, tam tersine beni neredeyse acıya dönüşen harika bir sınırdan tutmuştu ve şimdiden onun yerine geri dönmesini, beni aynı sınıra sabitlemesini istiyordum.

"Uslu duracak mısın, küçük yıldız?" Amon mırıldandı, bakışlarında tenime giydirdiği altınla uyumlu gömülü bir ışıkla beni izliyordu.

Dudağımı ısırdım, şimdi göğsümde dans eden o tehlike heyecanını düşündüm ve başımı yavaşça salladım.

Amon dişlek ve kedi gibi sırttı. "O zaman arkana yaslan da seni zincirleyeyim."

Titreyen bir nefes verdim ve kendimi masanın yüzeyine bıraktım, üstümdeki şamdanlara baktım ve zincir şingirtılarının ani müziğini dinledim.

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyor, ter saçlarımdan süzülüyor, çıplak göğsümden süzülüyor, sırtımdan masaya doğru yavaşça yuvarlanıyordu. Pencerelerin üstünden gökyüzündeki güneşi görebiliyordum ama düşüncelerim geçen zamanı ölçemeyecek kadar zayıflamıştı.

Amcığım ağlıyor, hiçbir şey emmiyor, zonkluyor ve orgazma o kadar yakındı ki, Amon'un beni uçurumun kenarına itmek için başka bir sihi olup olmadığını merak ettim.

"Lütfen," diye mırıldandım, bakışlarım odanın içinde uçuşuyordu, odaklanamıyordum. "Lütfen, Amon."

Kelimeler işe yaramazdı. O kadar çok tekrarlamıştım ki dudaklarım çatlamıştı. Amon'un parmakları göğsümün ortasında bir aşağı bir yukarı geziniyordu. Yıllardır amıma dokunmamıştı ama her dokunuşunda sanki oramı okşamayı ve yalamayı hiç bırakmamış gibi ıslanıyor, sıkılaşıyordum.

Elbise gitmişti, tenim boncuklar yüzünden o kadar işkence görmüştü ki artık zevk vermiyordu ve sadece aşındırıyordu. Altındaki masa bile bunaltıcıydı, tenim terden yapış yapış olmuştu.

Amon mırıldandı, koyu renk saçları köprücük kemiğime sürtünüyor ve kuyruğunun ucu bir bacağımın iç kısmına doğru ilerliyordu. Sıcak dudakları morarmış bir meme ucumu sardı ve ben yüksek bir çığlık attım, vücudum olabildiğince yaylandı, şimdi ayak bileklerimden masaya bağlanmıştım, bileklerim yüzeyin altındaki bir zincirle bağlıydı. Amon göğsümü emdi, bir tırnağı diğerinin etrafında hafifçe dolanıyordu ve bedenim titriyordu.

Sonunda, nihayet! Amım çırpınıyordu ve-

"Hayır!" Amon tekrar uzaklaşırken çığlık attım, ağır hıçkırıklar kopuyordu.

"Şşşt, yıldızım, şşşt."

"Lütfen, lütfen, lütfen, yapamam-" Kelimeler boğazımda düğümlendi, başım titriyor, gözyaşlarım masaya damlıyordu. Bu nakaratı o kadar çok söylemişim ki

bir fark yaratacağını düşünüyorum.

Ama dilimin ucunda olsa bile Booker'ın adını bir kez bile söylememiştim.

"Haklısın, tatlı kız. Haklısın. Yeter artık," diye mırıldandı Amon, bir eli kısa bir süre kalçamı okşadı.

İlk başta kelimeleri anlamadım. Titreyen kalçalarımı okşayan sıcak bir ten bulana kadar nefesimi tuttum ve Amon'un ne dediğini anladım.

"Çok iyi iş çıkardın Esther. Sen benim misin? Benim yıldızım?"

"Yesss," diye tısladım, kendimi daha yakına itmeye çalıştım, Amon'a bakmak için başımı zayıf bir boyun üzerinde kaldırdım. Daha önce gömleğini çıkarmış, ben çırpınıp beni tutan zincirleri çekiştirirken kendini üstüme sürtmüştü.

"Ben de senin olacağım, burada, bu evde," diye hırladı Amon.

"Diğerleri-" diye başladım. Gergindim, hâlâ becerilmek mi yoksa buzlu bir banyoya mı atılmak istediğimden emin değildim ama Amon'un sözlerindeki dile getirilmemiş talebi duydum.

Homurdandı ve kör bir siki girişime yumuşak bir şekilde bastırmasıyla sözümü kesti. Sözlerim çaresiz bir solukta buharlaştı ve sonra içeri itmeye başladı. Klitorisime kısa bir fırça darbesiyle boşaldım, çığlığım çaresiz ve rahatlamıştı, aynı anda hem acı hem de zevk veriyordu. Bu kadar uzun süre oynandığım, parmaklandığım ve yalandığım ve sonra ağrırken görmezden geldiğim için şişmişim ve Amon içimde özellikle dolu görünüyordu.

Metalden yumuşak bir çınlama sesi geldi ve kollarımdaki, sonra da bacaklarımdaki gerginlik kayboldu. Hâlâ Amon'un siki içimde sallanırken boşalıyordum, ama rahatlama yeni bir güç verdi ve ben ayağa kalkıp kendimi daha yakına iterek bacaklarımı kalçalarına doladığımda Amon güldü.

"Evet Esther, artık affedildin. Ne istiyorsan al," dedi Amon, sesi sonunda kendi arzusuyla yırtılmıştı.

Zayıf kollarımı Amon'un omzuna doladım, onunki de yapış yapış göğsüm Amon'unkine bastırılana kadar belimin etrafında dolandı. Çok sıcaktı, bana karşı çok sertti ama vücudunun benimkinin üzerindeki ritmine onu bırakamayacak kadar çok ihtiyacım vardı. Amon beni kabaca becerirken masa altımda gıcırdadı, kendi bedenim ona katılmak için zorlanıyordu.

"Oh, Tanrım!" Amon'un sikinin bir sonraki geri çekilişiyle iç duvarlarıma kalın ve sert bir şey çarptığında bağırdım. Arkama yaslandım ve siyah buklelerle çevrili tabanı koyu renkli sikine bakarak çekilmesini izledim.

Geri çekildi ve tamamen çıkmadan önce tekrar hissettim, içimde bir şey kabaca yakaladı, sanki üç parmak beni içimden yakaladı. Bu his karşısında sızlandım, acı verici değildi ama... "Oh! Amon, ne-"

"Benim kancam. Bizi bir arada tutmak için," diye soludu Amon. "Benim türüm arasında eşsizdirler."

Küçük bir çığlık attım, beni tekrar yakaladığında gözlerim kapandı. Amon beni kalçalarına daha da yaklaştırdı ve bir sonraki geri çekilişte içimde şimşek çaktıran yeni bir yere çarptı.

Amon'un adını haykırarak tekrar boşaldım, zevk o kadar yoğunu ki kendimi ayırmaya çalıştım. Ama siki bizi bir arada tuttu ve Amon beni kasıtlı bir açıyla sikmeye başladı, kancasını aynı hedefe tekrar tekrar vurmaya zorladı.

"Gelmene izin vermedim, şimdi de durmana izin vermeyeceğim," diye homurdandı Amon, gözlerini bana dikmiş, koyu renk kanatları üzerinde parlıyor, havadaki ani esnemeleri hızına hız katıyordu. "Bedenine sözde çok arzuladığı bu zevki öğreteceğim."

"Lütfen," diye inledim, uzuvlarım titriyor, başka bir dalga içime çarpıp beni gevşek bırakırken güçlerini kaybediyorlardı. Amon'un beni serbest bırakmasını mı yoksa devam etmesini mi istediğimden emin değildim.

Beni daha sıkı tuttu, masadan kaldırıp pencereye taşıdı, pencereyi açıp beni pervaza oturttu, inlemelerim ve çığlıklarım suya doğru yankılandı. Serin hava tenimin üzerinde dolaşıyor, Amon'un içimde yarattığı ateşi yatıştırıyor, meme uçlarımı çakıllıyor ve hassas tüylerimi diken diken ediyordu.

Amon'un ağzı benimkine yapıştı, beni tekrar tekrar tahrik etmeye devam ederken sesimi yuttu, beni tekrar dışarı çekebilecek hiçbir şey olmayacağından emin olana kadar beni kendinden geçmiş bir delilik girdabının derinliklerine yuvarladı, kalbim vücutlarımızın birlikteliğindeki vuruşlarıyla aynı anda çarpıyordu.

SU dilime ekşi geldi ve önce biraz öksürdüm, Amon'un eli yanağımı okşayıp saçlarımı geriye itti. Bardaktan uzattığı bir sonraki yudumda derin derin yutkundum. Limon ve başka bir şey, suyun içinde temiz ve ferahlatıcı bir şey. Bir nefes çektim ve sonra

bardağı tutmak için titreyen elimi kaldırdım. Su boş mideme çarptı ve tepki olarak hırlayıp kramp girmesine neden oldu.

Kafamda bir sis vardı ama yavaş yavaş dağılıyordu. Pencere kenarındaki koltukta kambur duruyordum, kucağıma ince bir battaniye örtülmüştü ve Amon yanımda, bana dönüktü. Bol pantolonunu giymişti ama başka bir şey giymemişti ve pencereden içeri giren serin havadan hiç rahatsız olmuş gibi görünmüyordu. Kuyruğu ayak bileklerimden birine dolanmış, orada sahiplenici bir şekilde duruyordu ama kanatları yine yoktu.

"Önce seni doyurmalıydım," dedi Amon hafifçe yüzünü buruşturarak. "Çok sabırsız davrandım."

Suyum boğazıma kaçtı ve Amon su bardağını geri alıp beni oturur pozisyona çekti, gülmeye başladığımda kaşlarım havaya kalktı.

"Sabırsız mısın? Sonunda beni becermeden önce bana ne kadar işkence ettin?" Amon sırttı. "İki saat sonra izini kaybettim."

Nefesim kesildi, düşünceyle vücudum sertleşti, hayatta kaldığıma ve buna bir son vermediğime şaşırımdı.

"Herhangi bir acı hissediyor musun?" diye sordu, başını eğip suyu geri uzatarak.

Bir yudum daha aldım, bardak neredeyse bitmişti. Hâlâ hassastım ve vücudum ağrıyordu ama bunun Amon'un sertliğinden çok kaslarımın gerilmesiyle ilgisi vardı.

"Sanmıyorum," dedim yavaşça, ona dikkatle bakarak. "Bugünkü deneyimi tekrarlamak istemiyorum."

Amon kaskatı kesildi ve sonra başını geriye attı, büyük bir kahkaha attı ve aramızdaki havayı ısıttı. "Küçük yıldız, gururum okşandı. Hayır, sanırım bugünün geri kalanındaki hedeflerim seni beslemek, yıkamak, masaj yapmak ve belki de bu gece seni memnun ederse sevişmek olacak."

Teklif karşısında gözlerim fal taşı gibi açıldı. Beslendikten, yıkandıktan, masaj yapıldıktan ve genel olarak günün geri kalanını Amon'un eşliğinde geçirdikten sonra, akşama kadar tekrar becerilmek için yalvaracağımdan oldukça emindim. Buna 'sevişmek' demek de kulağa hoş geliyordu.

"Ve... kancan?" Amon'un özel aletinin içimde, ayak parmaklarımın kıvrılmasına ve gözlerimin arkasında yıldızların parlamasına neden olan bir yerde davul çalmasının verdiği ek hissi düşünerek sordum.

Kaşlarını çattı ve kendi kucağına baktı. "Ben... eğer sen-" "Bayıldım," demek için acele ettim, sırttım ve Amon y a n a r k e n kıkırdadım, bana bakıyordu. Genellikle yaşlanmamış, garip bir şekilde resmi görünüyordu, ama sadece

Şimdi Davey Parks'ın göğüslerimle oynamasına izin vermeyi ilk teklif ettiğim zamanki kadar mutlu görünüyordu. "Her zaman bu kadar uzun sürer mi?" Çünkü Amon beni uyarmakta haklıydı. Orgazmlarım sonlara doğru acı vermeye başlamış ve vücudum ağırlı bir sızıya dönüşmüştü.

Amon ofladı, siyah saçları omzunun üzerinden savrulurken öne doğru eğildi. Bardağı elimden alıp yere koydu ve yanağımı avuçlayarak beni yavaş bir öpücüğe doğru çekti.

"Bu sadece sana dersini vermek içindi ve zevkinin tatlı çağrısına direnmek senin için olduğu kadar benim için de sinir bozucuydu. Bir dahaki sefere birbirimize karşı daha nazik olacağız. Şimdi arkana yaslan ve seni beslememe izin ver, küçük yıldız."

İçimi çektim, biraz ısınmak için battaniyeyi tekrar üzerime aldım ve Amon'un uzun, güzel kahverengi sırtının benim için bir tabak hazırlarken kas ve kedi zarafetiyle değiştiğini görünce sııttım. Bazı taleplerini ve Ezra'ya olan itirazını dile getirmek istiyordum ama günün güzel balonunu bu kadar erken patlatmak istemedim.

Eğer Amon beni dizginlemek için uhrevi bir sikişin yeterli olacağını düşündüyse, sonunda büyük bir hayal kırıklığına uğrayacaktı. Aynı şeyin tersi için de geçerli olmayacağını umuyordum çünkü içimde sfenksime çoktan bağlanmış olduğuma dair bir his vardı.

Onuncu Bölüm

ISTEKLER VE İHTİYAÇLAR

A Mon arşıflarımın üzerine yayılmıştı, bana hatırlattığı kara aslanın her bir parçasıydı, gözleri yırtıcı bir hayvan gibi hareketlerimi takip ediyordu. Yataktan kalkıp giyinmem onun fikriydi ama

Gözlerindeki bakış, bunu sadece beni tekrar kıyafetlerimden ayırmak için bir bahanesi olsun diye mi yaptığını merak etmeme neden oldu.

"Bana öyle bakma, küçük yıldız," diye homurdandı Amon, bakışları kukuletalıydı.

Homurdanarak gözlerimi devirdim ve elbisemin önündeki düğmeleri iliklemeyi bitirirken aynadaki yansıma odaklandım. "Bunu sen başlattın."

Amon yatakta kıkırdadı, daha fazla güneş ışığına doğru yuvarlandı ve gerindi. Bunu dün sabah sözde kahvaltımızda Amon başlatmıştı ama günün geri kalanında ve gece boyunca devam etmesi için onu kesinlikle teşvik etmiştim. Onu görünce ağzım sulandı, uzun uzuvları ve yoğun kasları, ışıktaki kızıla çalan koyu renk saçları. Doğasına dair tek ipucu derisinin altındaki parıltı ve arşıfların arasında salınan uzun kahverengi kuyruğuydu. Kürkü ve kanatları gibi kuyruğunu da gizleyerek ortama uyum sağlayabileceğini söylemişti ama ben onun oyuncu doğasını sevmiştim ve benim yanımda kendini gizlemesini istemiyordum.

"Neden giyiniyorum ki?" diye sordum.

Amon'un başı yatağın kenarından kaymış, siyah saçları yere kadar sarkmış, aynadan bana ters ters sırtıyordu. "Ben de aynısını yapacak gücü buluyorum. Yanımda sıcacık ve ırılıplakken çok fazla baştan ıkarıcısın."

Mırıldanarak onayladım ve kaşlarımı kaldırarak ona baktım, sırtışı yanaklarını daha da derinleştirdi.

"Bugün kalmayacak mısınız?"

İçini çekti ve kendini dikleştirdi ve göğsündeki kas oyununu izledim, içime doğru iterken ve bir orgazmdan diğerine onun horozundaki kancayı sürerken, karın kaslarındaki gece ateşi ışığından benzer bir görüntüyü hatırladım.

"Yakınlarda bir ev bulmak istiyorum. Artık yerleştiğimize göre yakınlarda olmayı tercih ederim," dedi Amon, uzun, zarif, *hünerli* parmaklarını yelesinde gezdirirken.

Bir yanım bu jest karşısında heyecanlandı. Amon'un yakınlarda yaşaması, acı çektiğim yalnızlık günlerinin bir kısmını ortadan kaldırmaya yardımcı olabilirdi. Öte yandan.

"Başkalarının da olacağını biliyorsun," dedim ve dönüp yataktan kalkışını izledim.

Kısa bir süre durakladı, yerdeki pantolonuna uzandı ve bana dün sabah teninde bıraktığım çiziklerle birlikte kışının güzel bir görüntüsünü verdi. "Dr. Underwood saygıdeğer bir adam ve Thibodeaux da eski bir tanıdık."

Gözlerimi Amon'un sırtına diktim, bana bakmaktan kaçındığından oldukça emindim. "Peki Booker?"

Amon şaşkınlıktan ağzı açık kalmış bir halde arkasına döndü. "Hizmetçi mi?"

"Onu istiyorum," dedim omuzlarımı dikleştirecek. Amon günü benimle geçirmeyecekse, bu fırsatı Booker'la geçirebileceğimi eklemeyi düşündüm. Ama Amon'un sırf beni engellemek için planlarını değiştirmesini istemiyordum ve aslında aktivitelerimizden dolayı oldukça ağrım vardı.

Amon buna kaşlarını çatı ama omuz silkti. "Sanırım senin için oyuncak gibi bir şey olabilir. Ama dikkatli olmalısın, o mermerden yapılmış, sana zarar verebilir."

"O yapmaz. Ve o taştan daha fazlası. En az senin ya da benim kadar hissedebilir. Peki ya Ez-"

"Hırsız bu evin bir üyesi değil," diye tersledi Amon, giyinmek için acele ederken neredeyse kendi kollarına dolanıyordu.

"Magdalena dedi ki-"

Amon oflayıp pufladı ve aniden harekete geçti, öyle hızlı ve bakışlarında öyle bir ateşle bana doğru hışımla geliyordu ki geri çekildim. "Adam alçağın teki, bunu bana kendisi söyledi. Bir hırsız! Sana nasıl bakacak? Başka bir kadından almadığı neyi sana getirecek?"

"Hediye ihtiyacım yok!"

"Sana bir-" gibi davranılmalı.

Boğazımdan boğuk bir hırıltı yükseldi ve ben konuşurken Amon'un gözleri büyüdü. "Amon, ben bir kraliçe *değilim* ve böyle bir muamele beklemiyorum. Tanrı aşkına, ben bir hizmetçiydim. Rooksgrave bırakın çalışmayı, yaşadığım en güzel yer. Ve bundan utanmıyorum." Yüzüm kızarmıştı ama bu utanç değil öfkeydi. Amon bana Ezra'nın beş para etmediğini kanıtlamaya çalışıyor olabilirdi ama Ezra benimle akraba gibiydi. Düşüncesiz ve evet, yoksul. Kötücül.

"Daha iyisini hak ediyorsun," diye homurdandı Amon. "Bu evden daha iyisini hak ediyorsun, hatta seni burada bulduğum için ne kadar minnettar olsam da."

Kendime Rooksgrave'den daha iyi bir istasyon bulabileceğim fikrine güldüm. "Kim demiş?"

"Ben söylüyorum!" Amon kükredi. Ben irkildim, o da geri çekildi, derin bir nefes aldı ve dudaklarını büzerek bir an sessizlik için pencereden dışarı baktı. "Adamla ne kadar, bir saat mi geçirdin? Onun hakkında bir hırsız olduğu ve işleri düzgün yapmak için yeterli onura sahip olmadığı dışında neredeyse hiçbir şey bilmiyorsun. Sana verdiği hiçbir sözü tutmaya niyeti olmayan bir adam için bağlantımızı riske atmayı reddediyorum."

Buna itiraz edemeyerek gözlerimi kırdım. Dr. Underwood, Auguste ve Amon daha önce seks yaptığım hiçbir erkeğe benzemiyorlardı. Ezra...

Belki de geçmişimdeki erkeklere biraz fazla benziyordu ve belki de Amon haklıydı ve istediğini çoktan elde etmişti. Bir kez daha gelebilirdi ve bu çok eğlenceli olurdu ama bu onun birkaç dakikalık tutkudan daha fazlasını planlayacak biri olduğu anlamına gelmiyordu.

Bunu bilemezsin, diye kendimi rahatlattım. *Her iki şekilde de bilmiyorsun.*

Amon içini çekti ve daha da yaklaştı, sıcak elleri omuzlarımı kavradı, biri boynumdan yukarı kayarak çenemi biraz daha yukarı kaldırdı, gözlerim onunkilerle buluştu. "Üzgünüm yıldızım. Onaylamıyorum. Ama bu seni benim yapma niyetimi değiştirmiyor." Ağzımı açtım ve Amon başını eğerek nazik bir öpücükle beni düşüncelerimden uzaklaştırdı. "Bırak da Bay MacKenna ve Magdalena onun üyeliği meselesini çözsünler. Eğer zamanınızı onunla paylaşmaya razı olmam gerekiyorsa, o zaman..."

Amon omuz silkti ama yüzünde böyle bir olayın gerçekleşme ihtimalinin ne kadar düşük olduğunu düşündüğünü belli eden hafif bir kendini beğenmişlik ifadesi vardı.

"Seni beş erkeğe yetecek kadar şımartabilirim, tek bir serseriye bırak," diye ekledi Amon, beni tekrar öperek, kaşlarımı şakacı bir şekilde çatarak

ve burnumu çekerek

Sonunda rahatlayıp bir kahkaha atana kadar yanak.

"Sadece benim nasıl bir kız olduğum konusunda yanlış bir fikre kapılmanı istemiyorum," dedim.

Amon mırıldandı, öpücükler boğazıma doğru ilerledi ve omzumdaki eli aşağı inerek kıçımı kavradı, beni içine çekti. "Sanırım ikimiz arasında bu konuda kafası karışık olan ben değilim." Amon'un omzunun üstünden kaşlarımı çattım ama kızgınlığım beni ona doğru eğilmekten alıkoymadı. Omzumun üzerinden iç geçirdi ve yanağını bir anlığına oraya yasladı. "Eğer Magdalena senin için başka beyefendiler bulursa, kıskançlığımı kontrol altına almanın bir yolunu bulacağım."

Bu durumda muhtemelen Magdalena ile konuşmam gerekecek. Bir kızın erkeklerini bir tür uyum içinde tutmaya çalıştığını söylemişti ve Amon benim düzenlemelerimi bozuyor gibi görünüyordu. Ama o anda ona karşı duyduğum tüm hayal kırıklığına rağmen, yine de ondan vazgeçmek istemiyordum. Mesele hediye vaadi ya da vücudumda yarattığı baş döndürücü coşku değil, beni öpmek için başını eğdiğinde gözlerindeki hürmetti. Bu onun hediyelerinin en iyisiydi ve onu elimde tutmak için savaşıyordum.

AMON, Rooksgrave'in tüm kızlar için hazırladığı kahvaltıdan kısa bir süre önce ayrıldı ve henüz tam olarak tanışmadığım birkaç tanıdık yüzle birlikte açık bir koltuk buldum.

"Kahveyi uzatır mısın?" dedim, oysa çoktan cezveye uzanmıştım bile. "Sesinizin kısılmamasına şaşırdım. Dünün ç o ğ u n d a uluduğunu duyduk," dedi bir kız, beni ve diğer birkaçını kıkırdatarak. U f a k tefekti, parlak sarı saçları ve güzel ama hafif sıkışık bir ifadesi vardı. yüzüne.

"Hevesliyim," dedim omuz silkerek.

"Neydi o? Bir karabasan mı?" Lilah kahvemin kremasını uzatırken sordu.

Başımı salladım. "Bir sfenks."

Diğer kızlar bana boş boş baktılar ve ben de omuz silkerek Amon'un çöl rüyasında gördüğüm versiyonunu anlattım.

Beni ulumakla suçlayan kişi geri çekildi. "Aman Tanrım! *Bunu* sikmek zorunda mıydın?"

Gözlerimi kırıştırdım ve bunun mümkün olup olmadığını ve Amon'un ilgilenip ilgilenmeyeceğini düşünerek başımı öne eğdim. İlk başta sfenks formunda şok edici olmuştu ama eğer isterse denemeyeceğimi söyleyemezdim. Her halükarda o hala Amon'du ve belki kürkü hoşuma giderdi?

"Hayır. Bütün bu ziyaret boyunca çoğunlukla bir erkek gibi görünüyordu. Ama özel bir siki var," dedim ve Lilah'nın kendi meyve suyunu höpürdetmesini sağladım. Karşımdaki sarışına sırtıttım ve ekledim, "Bu yüzden uluyor."

Kızların geri kalanı dedikodu yapmaya, ayrıntıları sormaya hazır bir şekilde eğildiler ama sarışının sadece burnunu kırıştırıp yemeğine geri dönmesine şaşırdım. Belki de kıskanmıştı?

Sabah sosislerimiz üzerinde erkek anatomisi üzerine uzun bir tartışmadan sonra masa boşalmaya ve sessizleşmeye başladı. Keyfini çıkaracak süslü bir siki olan tek kız ben değildim, birinin Amon'un kancasına benzer bir sesi vardı, ama tabandaydı ve başka bir kız kendi kendine hareket eden bir siki tadını çıkardı. Bunu biraz kıskandım, çünkü fazla çaba harcamadan sarılıp sikilebilecekmiş gibi geliyordu.

"Bazen bu kadar enerjik olmak için biraz fazla büyük oluyor," dedi hafifçe irkilerek ve omuz silkerek.

Bay Tanner'ı ve bana ne kadar dolu hissettirdiğini düşündüm ve bunun bana hâlâ eğlenceli geldiğine karar verdim.

Beni utandırmaya çalışan sarışın Mary boğazını temizledi. "Bu öğleden sonra biraz para harcamak için köye gidiyorum. Belki yeni bir şapka alırım. Bana katılmak isteyen var mı?"

"Yeni bir şapka almamış mıydın?"

"Çizme tokaları," diye düzeltti Mary. Bana döndü ve fısıldar gibi yaptı. "Dün geceki beyefendi her ziyarete geldiğinde kendime güzel bir şeyler alıyorum. Yapmaktan hoşlandığı şeyler için bana fazladan ödeme yapması gerektiğine onu ikna ettim."

"Ama çok para alıyoruz," dedim gülerek.

Mary gözlerini devirdi ve omuz silktili. "Bunu karşılayabilir ve bu şekilde ben de kazancımı harcamak zorunda kalmam."

Demek Amon'un bahsettiği türden bir kızdı.

Magdalena'nın bana ilk maaşımdan verdiği parayı ve yıpranmış, çok küçük siyah botlarımı düşündüm.

"Gelirim," diye teklif ettim. Belki ziyaretçisiz günlerimde kırlarda dolaşmak için biraz daha güzel bir kıyafet de bulabilirdim.

Mary gülümsedi ama bakışları gözlerine ulaşmadı ve diğer kızlardan hiçbirinin bize katılmayı teklif etmediğini fark ettim. Onda dostça olmayan bir şeyler vardı ve bu istenmeyen beyefendi her kimse onun için kötü hissedebileceğimi düşündüm.

Yemeğimizi bitirdik ve aceleyle odama çıkıp ceketimi ve küçük çantamı aldım, Mary ile aşağıda buluştuk.

"Diğerleri beylerinin kendileri için hediye seçmesine izin veriyor," dedi Mary, malikânededen çıkarken benden biraz önde yürürken. "Ama ben hiçbir erkeğe benim için bir şeyler seçmesi konusunda güvenmiyorum."

Şimdiye kadar aldığım elbiseleri düşünerek küçük bir gülümsemeyle başımı salladım. "Sanırım kendi zevklerine göre seçiyorlar."

"Kesinlikle," diye tısladı Mary. "Hunter, bu adam, elinden gelse beni zincire ya da paçavra vurur."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Güzel zincirler mi?" Hafıflemesini umarak sordum. Mary ofladı. "Onun gibi konuşuyorsun," diye mırıldandı.

"Zalim mi?" Magdalena, Rooksgrave Malikanesi'nin bu tür şeylere müsamaha göstermediğini söylememiş miydi?

"O iğrenç biri," diye tersledi Mary, adımları yola varana kadar hızlandı, sonra biraz yavaşladı. "Hayır... zalim değil. Olmalarına izin verilmiyor, değil mi? Ama yapabildiği yanına kâr kalıyor ve ben de her dakikasını ona ödetiyorum."

Mary'nin yanında yürüyerek ona yetişmek için acele ettim. Benden birkaç santim kısaydı ama yolda topuklarında ateş varmış gibi yürüyordu. Ayrıntıları araştırmak istedim; pulları var mıydı, Amon'un dün bana yaptığı gibi onu cezalandırıyor muydu, Mary'nin nefret ettiği özel bir cinsel zevki var mıydı? Bu Avcı ve Mary'nin onu kullanma şekli için kendimi kötü hissettim.

Sonra aklıma Magdalena Mortimer ve onun beyefendileriyle hanımefendilerinin düzenleri üzerine yaptığı dikkatli çalışmalar geldi. Belki Hunter da Mary'yi kullanıyordu. Belki ikisi de biraz kötüydü ve birbirlerini hak ediyorlardı. Durumun böyle olmasını umuyordum.

"Kaç tane var?" Mary sordu.

"Üç. Resmi olarak iki, ama biri bana buradaki pozisyonu bulan kişiydi ve yakında ziyarete gelecek. Sen?"

"Şu anda iki tane. Başkaları da vardı ama taşındılar."

"Evdeki diğer kızlara mı?" Gözlerim büyüyerek sordum.

Mary elini sallayarak, "Diğer evler, bilirsiniz, Rooksgrave gibi ama başka bir yerde," dedi.

Belki de cüzdanlarını kurutmaya çalıştığın içindir diye düşündüm. "Diğer beyefendini seviyor musun?"

Mary yorgun bir iç geçirdi. "Daha katlanılabilir biri. Çoğunlukla birinin onu dinlemesini istiyor. Eninde sonunda yeterince birikimim olacak ve ne buraya ne de adamlarına ihtiyacım olacak," diye mırıldandı Mary, bakışları uzakta.

Ellerimi ceplerime soktum ve yolun geri kalanını sessizlik içinde yürüdük. Mary benimle pek ilgilenmiyordu, ki bu iyiydi ve ben onun cevaplarından biraz korkuyordum. Rooksgrave'den sonraki hayatı hiç düşünmemiştim, oraya gideli daha bir ay bile olmamıştı. Ama Auguste, Amon ve diğerlerinin beni sonsuza dek tutmak için para ödemek istemeyecekleri kesindi. Kahvaltı masasında birkaç yaşlı kadın vardı ama fazla değillerdi. Bunun nedeni erkeklerin onları istememesi mi, yoksa kadınların kalmak istememesi miydi?

Vardığımızda köyün farkına bile varmamıştım, o anın yıllar sonrasını düşünmekle meşguldüm. Mary etrafı iyi biliyordu ve bizi doğruca pencereleri ipek çiçekler, dantel tüller ve saten kurdelelerle süslü değirmenci dükkânına götürdü. İçeri girdiğimizde başımızın üzerinde parlak ziller çaldı, küçük dükkan aksesuarlar ve formlar üzerindeki şapkalarla doluydu.

Mary doğruca dükkânın önüne, tezgâhın yanına yürüdü ve ipek çiçekler ve tüylerle dolu, oldukça iğrenç görünen bir güneş şapkasına özenle bakmaya başladı. Onu gözlemlemek için kurdele makaralarının yanında durdum, izledikçe dudaklarımda hafif bir tebessüm belirdi.

Sadece şapkaya bakmıyordu, *poz veriyordu*, onu incelerken bir o yana bir bu yana dönüyor, pencereden gelen güneş ışığını elmacık kemiğinde yakalıyordu. Bir an sonra nedenini tam olarak anladım.

"Bayan Edmundson," diye alçak bir ses tökezledi, arka odadan tezgâhın arkasında bir adam belirdi. Kırklı yaşlarının sonlarında görünüyordu ama iri yarı ve yakışıklıydı; Mary'ye bakarken yüzünde beliren umutsuz ve şaşkın ifade olmasaydı, kalın siyah sakalı ve geniş omuzlarıyla neredeyse rakik bir görünümü olabilirdi.

"Bay Mondrake, iyi günler," diye içini çekti Mary, tezgâha dönüp kadınsı bir reverans yaptı, eli göğsünde duruyormuş gibi yapıyordu ama aslında sadece yakasına bastırıyordu.

"Bugün size yardımcı olabilir miyim?" Bay Mondrake öyle umutsuz bir ses tonuyla sordu ki neredeyse homurdanacaktım.

Mary hafifçe, "Sadece göz atıyorum," dedi ve hemen ekledi, "Bana yeni ne geldiğini söyle."

Mary'nin aklındaki Rooksgrave Malikânesi'nden kaçış yolunun bu olup olmadığından emin değildim. Bay Mondrake'in dükkânı çok güzeldi ama sadece küçük bir köydeydi. Belki de Mary'nin kazancını biriktirmeye bu kadar kararlı ve dışarıda harcamaya bu kadar hevesli olmasının nedeni buydu. Genç ve güzel bir kadın baştan çıkarıcıydı ama mütevazı ve bağımsız bir servete sahip genç ve güzel bir kadın da bekârlar arasından istediğini seçebilirdi.

O zaman onu görebiliyordum, bu küçük köyün yerlilerinden biri, kendi küçük evreninin kraliçesi gibi bu şapka dükkanında yürüyordu.

Ve kendimi onun yerinde hayal etmeye çalışana kadar, her şeyi ne yazık ki sıkıcı bulduğumu fark etmedim. Belki de Amon benim hakkımda haklıydı. Belki de *daha fazlasını* istiyordum, sadece zevk anlamında değil. Sadece bu daha fazlasının ne olabileceğinden henüz emin değildim.

On Birinci Bölüm

BOŞ HAVA VE KATI TAŞ

Amon akşam için geri dönmedi ve ben hayal kırıklığımı bastırmaya çalıştım. Rooksgrave'de akşamları hiç aşağıya inmemiştim, her zaman gece için beyefendimle meşguldüm, ve kutlamaların neye benzediğini merak ettim. Üst sınıfın akşam yemeği partileri gibi, içkili ve piyanoda beceriksizce çalan bir kızın olduğu kibar bir akşam yemeği mi? Yoksa gürültülü ve müstehcen, halka açık ve uygunsuz muydu?

Koridordaki ışıklar söndüğünde yatak odamdan gizlice çıktım ve merdiven boşluğunda oturup aşağıdaki sesleri dinlemeye başladım. Duyduğum bir inilti miydi, yoksa sadece alçak bir ağlama notası mı?

Arkamdaki halının üzerinde ayak sesleri duyuldu ve ben kaskatı kesildim, koltuğumda iki büküm oldum ve arkamdaki geniş gölgeye bakmak için boynumu büküm.

"Merhaba Booker," dedim iç çekerek ve duvara yaslanarak.

Booker yerde bana katıldığında ne bir çaba sesi ne de kemik gıcirtısı vardı; sadece ensemdede serin bir iç çekiş ve yaslanmak için daha iyi bir yüzey sunan vücudunun sert baskısı vardı.

"Hiç alt kattaki partilerden birine gittin mi?" Ben sordum. "İki tane."

"Eğlenceli miydi?"

Booker kayıtsızca homurdandı ve ben de gülümsedim. "Seks yapan var mıydı?" Onun yerine ben denedim.

"Evet."

"O zaman eğlenceliydi." Ve şimdi kendimi dışlanmış hissediyordum. Amon'un ziyaretinden kalan sızı olmasaydı, muhtemelen Booker'a beni aşağıya götürüp eğlenceye katılması için yalvarırdım. Ama eğer izleyeceksem

İnsanlar seks yapıyor, ben de kesinlikle kendi seksimi yapmak isteyecektim ve çiftlerden herhangi biriyle sorun yaşamak istemiyordum.

Auguste'u özledim. Bana katılacak, benimle dalga geçecek ve sonra diğerlerinin önünde benimle oynayacaktı.

"Üzgünsün," dedi Booker.

Kımıldamadan durdum ve başımı kaldırıp baktığımda Booker'ın bana baktığını ve yüz ifademi incelemek için başımın üstünden eğildiğini görünce gülümsedim.

"Burayı seviyorum ama yine de henüz kendimi bulamadığımı hissediyorum," diye itiraf ettim. Booker sadece bana baktı. Alt dudağımı yaladım ve gözleri bir o tarafa bir bu tarafa kaydı. Banyom sırasında takındığı o arzu dolu bakış yoktu, bu seferki daha endişeliydi.

Merdivenlerde yankılanan uzun bir inilti daha duydum ve içimi çekip titreyerek Booker'ın bedenine yaslandım, arkamı dönüp ona sürtünmeyecekmişim gibi davrandım.

"Esther?"

Yerimde sıçradım, iki büklüm oldum, yanaklarım kızardı ve suçluluk duygusuyla koridorun ortasında benim ve Booker'ın arkasında duran Magdalena'ya baktım. Sonra aslında yanlış bir şey yapmadığımı hatırladım.

"Sadece... dinliyordum," dedim.

Magdalena'nın her zamanki gibi benimle alay etmesini ya da beni azarlamasını bekliyordum, ama bunun yerine beni duymuyor gibiydi. Ya da en azından dikkatini vermiyordu. Gözleri sanki birini arıyormuş gibi koridorda geziniyordu.

Ezra mı? Gizlice geri mi girmişti?

"Her şey yolunda mı, Madam?" Sesimdeki umutlu tınıyı bastırmaya çalışarak sordum.

Magdalena, modası birkaç on yıl geçmiş olsa da güzel bir gece elbisesi giymişti ve elbisesi ayaklarının dibinde yere serilmişti. Elbisenin üzerine, omuzları hala biraz tozlu görünen özenli bir cübbe giymişti. Dalgın görünüyordu ve sadece bir yanağına renk sürmüş olabileceğini düşündüm.

Dikkati dağılmış bir halde mırıldandı. "Mmm, her şey..." Gözlerini kırıştırdı ve kafasını geriye atıp Booker'la bana baktı, daha tetikte ve biraz da ürkmüştü. "Esther, burada ne yapıyorsun? Booker, sanırım Esther'e odasına kadar eşlik etsen iyi olur."

Booker'ın elleri belime dolanıp beni bir oyuncak bebek ya da hafif bir mobilya parçasıymışım gibi yerden kaldırdığında ciyakladım. Bu bana Bay Tanner'ın beni kullanma şeklini hatırlattı. Booker onun kadar

Dr. Underwood'u paylaşan gizemli adam kadar büyüktü, ama onun kadar güçlü olduğunu hissediyordum ve etrafta savrulma fikri bana karanlık bir heyecan verdi, vücudum onun horozunu kolayca yönetti.

Odaklan, diye hatırlattım kendime, Booker beni ayak parmaklarımın ucuna oturtup Magdalena'ya doğru yürütmeye başladığında yanaklarım yeniden ısındı.

"Bu senin koğuşun mu?" Ben sordum. Yine mi başarısız oluyorlardı? Ezra içeri girmenin yolunu bulmuş muydu? Eğer bulduysa, beni tekrar yatağa girmeye ikna etmesine izin verecek miydim?

Yoksa gidip etkileyecek başka bir kız mı bulacak? diye kafamın içinde tıslayan bir ses merak etti. Belki de ilk bile değildim, sadece ilk yakalanan bendim.

"Ben... bilmiyorum," diye mırıldandı Magdalena dalgınca ve başka bir bakış atmadan yanımdan geçip gitti.

Sert olmasa da Booker tek başıma yürümeme zorlukla izin verdi. Beni kapıma kadar taşımasına izin verdim ve orada birlikte durduk. İçeride, ocakta yanan ateşim hoş bir şekilde çıtırdıyordu. Havada Ezra'nın kamp ateşi kokusuna dair hiçbir iz bulamadım ve umut beslediğim için kendime lanet ettim. Sadece birazcık seksti. Daha önce de çok seks yapmışım ve yakında daha da çok yapacağım. Adamdan tekrar zevk alabilseydim güzel olurdu ama bu arada onun için iç çekmenin bir anlamı yoktu.

İçeri girdiğimde Booker kapımın dışında kaldı ve onu içeri davet edip etmeme konusunda kısa bir süre düşündüm. Arkadaşlık iyi olabilirdi ama ellerimi ondan uzak tutabileceğimden şüpheliydim ve sonuncusundan bu kadar kısa süre sonra başka bir sert sikişe hazır değildim.

"Sabah görüşür müyüz?" Yüzümü ona dönerek sordum.

Yüz ifadesi taş gibiydi ama başını salladı ve beni selamladığında serin, sert dudaklarını yanağımda gezdirdi. Neredeyse fikrimi değiştirmeye yetecekti ama basit bir "İyi geceler Esther," diyerek geri çekildi ve aramızdaki kapıyı kapattı.

İçimi çektim ve odama döndüm, parmaklarım yatmaya hazırlanmak için elbisemin düğmelerine gitti. Odamın perdeleri çoğunlukla kapalıydı, süitin geri kalanına açılan kapı kapalıydı ve oda ateşten dolayı sıcaktı. Çarşaf larım hâlâ Amon'la geçirdiğim zamanın kokusunu taşıyordu ve çıplak uyuma düşüncesi bana cazip geliyordu.

Elbisemi çıkardım, parmaklarım korsem in çıtçıtlarına doğru ilerlerken ensemdeki tüyler karıncalanmaya ve diken diken olmaya başladı. Tenimde yavaş yavaş tüylerim diken diken oldu ve parmaklarım yavaşladı, metal çıtçıtlar odanın sessizliğinde duyulabilir bir klik sesiyle ayrıldı.

İzlendiğimi hissetmek için bir neden yoktu ama tenimin farkındalığını da inkâr edemezdim. Soyunmaya devam ettim, dudaklarım ayırık ve kaslarım gergindi, parmak uçlarımla ilk dokunuşunu ya da bir elin ağzıma vuruşunu bekliyordum.

Ezra burada mıydı? Beni uykumda becerme sözünü yerine getirecek miydi? Beklemediğim bir anda beni sandalyenin koluna mı oturtacaktı?

Dudağımı ısırardım, kendi çığlığını bastırmaya hazırlanırken korsemi bir kenara bıraktım ve aceleyle slipimi başımın üzerinden çıkarıp odanın ortasında çırılçıplak durdum. Tenim ateşten kızarmış, karıncalanmış ve farkındalıkla hassaslaşmıştı. Ayaklarım birbirinden ayrılarak cinsel organımı havaya kaldırdı ve nefesimi tuttum.

Hiçbir dokunuş gelmedi. Tek ses ateşin çıtırtısı ve nefesimin yumuşak soluğuydu.

Yavaşça yatağa doğru yürüdüm, ama çarşaflarda bir beden girintisi yoktu ve yatağa uzanıp bacaklarımı davetkar bir şekilde açtığımda sıcaklık da yoktu.

Parmaklarımı göğüslerimin üzerinde gezdirdim, meme uçlarımla küçük zirvelere doğru büzüldü ve sonra bacaklarımla arasına inip bekledim. Bekliyor ve umut ediyordum.

Sonunda vücudum hafifçe kaynamaya başladığında odaya doğru fısıldadım. "Ezra?"

Cevap gelmedi ve maruz kaldığım şey ürkütücü ve rahatsız edici gelmeye başladı. Kendimi yalnız hissetmiyordum ama Ezra'nın da odada olmadığını anlamaya başlamıştım ve güvenlik hissi buharlaştı. Doğrudum, yatağın ayak ucundan yorgani kaptım ve yan tarafıma kıvrıldım, gözlerimi sıkarak kapattım ve uyumayı diledim.

Ertesi gün sabah güneşi, geceki paranoyamı aptalca ve hüsnükuruntu gibi hissettirdi. Uyandığımda odam aydınlıktı, ateş sönmüştü, komodinin üzerinde dumanı tüten bir fincan çay vardı ve yatağa ağır bir ağırlık çöküyordu.

Tek gözümü açtım ve yatağımın kenarında oturmuş, pencereden dışarı boş boş bakan, düzenli üniforması içindeki Booker'a sııttım. Bütün yatağı devirmediğine şaşırmıştım. Güneş mermerinin tonunu ısıtıyordu.

Cildim neredeyse altın sarısı bir renge bürünmüştü ve ani bir dürtüyle yorganımı aşağı itip onu yeni bir battaniyeyle üzerime çektim.

Vücudumun nasıl hissettiğini test etmek için gerindim ve ben daha davetiyeyi çıkaramadan Booker konuştu. "Mortimer seni görmek istiyor."

İnledim ve suratımı yastığıma saklayarak yüzüstü yuvarlandım. Uşağı kirletme planımı yarıda keseceğini düşündüm.

"Sizin için ziyaretçi," diye ekledi.

Aniden doğrulduğumda dudakları kıpırdadı, çaya uzanırken onun önünde çıplak olmayı umursamıyordum. Çay içilebilecek kadar serindi ve Booker yataktan kalkıp dolaba doğru ilerledi. Karıştırarak içeri girdi ve basit mavi bir elbise çıkarınca gözlerim büyüdü. Booker az önce benim için kıyafetlerimi mi seçmişti? Bu neden biraz heyecan vericiydi? Kışkırtıcı bir elbise değildi ama bu onun seçimini daha da çok sevmeme neden oldu.

"Beni de giydirecek misin?" Alay ettim.

Booker elindeki elbiseyle sadece bana bakıyordu. Onu henüz becermek için bir fırsat yakalayamamış olmam gerçekten adil değildi.

Vardiyamı giymeme izin verdi ama korseme uzandığımda homurdandı ve elimi çeğiştirerek beni kendine doğru çekti.

"Onsuz daha yumuşak," dedi.

Bu açıklama üzerine kaşlarım havaya kalktı ve Booker elbiseyi başımın üzerinden indirerek beni lacivert bir perdeyle örttü. Elleri etkili ve nazikti, sanki bir çocukmuşum da kendim yapamıyormuşum gibi kollarımı kolların içine sokuyordu. Elbisenin önü de ilikliydi ve Booker beni belimden çeğiştirip düğmeleri iliklememe yardım ederken bir gülümseme kırıntısı daha yakaladığımı düşündüm.

Her bir düğmeyi iliklerken parmakları karnıma bastırıp sıyırdı, kesinlikle gerekenden daha fazlasına dokundu, elbiseyi göğüslerimin etrafında kapatırken göğsüm kabarana kadar yukarı çıktı.

"Booker," diye inledim, öpücüğü için çenemi kaldırdım ve bakışları göğüslerimde kalırken kıkırdama dürtüsüne direndim. Düğmeleri yakama kadar tamamladı, yumuşak bir parmak ucu boğazımı okşadı.

Ve sonra o parmaklar boğazıma dolandı, sıkılmıyordu ama beni sıkıca yerinde tutuyordu. Tutuşu karşısında gözlerim büyüdü ama Booker eğilmekle meşguldü, elbisenin eteklerinin altından bir elini daha uzattı.

"Oh!" Kalçalarım bacaklarımın arasındaki ani dokunuşla sarsıldı, vücudum boğazımdaki el tarafından yerinde tutuldu. Booker'ın dokunuşu soğuk ve inkar edilemez derecede sağlandı, iki parmağı seksimin dudakları arasından kayıyordu. Titredim

sıcaklık kontrastında, bakışlarım canlı heykelin boş ifadesine sabitlendi.

Booker dokunuştan hoşlanıp hoşlanmadığımı sormadı, sadece parmakları bana karşı kayganlaşana kadar ben onun elinde titrerken ovmaya devam etti. Belli ki parmaklarını kaplayan sıvının bundan çok hoşlandığının bir işareti olduğunu bilecek kadar çok şey biliyordu.

"Booker," diye soludum, uyarılmaktan sadece nefesim kesilmişti, "Booker, lütfen."

Ağzının bir tarafı kıvrıldı ve sonra iki parmağı içimde yukarı doğru itildi, hala soğuk ve çok kalın ve sert, bir horoz kadar iyiydi. Ama hiçbir alet içimde bu kadar soğuk ve yoğun, bu kadar şok edici hissettirmemişti.

Ayak parmaklarımın ucuna kadar yükselmeye çalışarak haykırdım ve sonra yapamayacağımı anladığımda sızlandım. Booker beni olduğum yerde tuttu, parmakları içimde yumuşak bir şekilde sikmeye başlarken gidecek hiçbir yerim yoktu, rahat bir hızda, sadece benimle dalga geçmediğini bilecek kadar hızlı ama beni bunaltacak kadar da değil. İçimde süründüğünü hissetmemi istiyordu, parmak uçları her hassas santimi kıvrırmak ve okşamak için nazikçe özen gösteriyordu.

"Her sabah," dedi ve ne demek istediğini anlamadan önce ona göz kırptım. Bu söz karşısında dizlerim titredi.

Evet, her sabah. Booker kesinlikle her sabah beni giydirip parmaklamalı. Kahvaltıdan daha iyiydi.

Eli büküldü ve sonra başparmağı klitorisimin üzerinde daireler çizmeye başladı. Mekanik ve samimi arasında bir şeydi, dokunuş o kadar gerçekti ki. Keşfetmek yoktu. Booker kararını çoktan vermişti ve bunu başka bir kız üzerinde denediğine dair ani, sahiplenici bir endişe duydum.

Sonra içimdeki parmakları ileriye doğru odaklandı, beni doğrudan baş ve işaret parmakları arasında ovuşturdu ve kiminle pratik yaptığını hiç umursamadım. Adını mutlu bir şekilde haykırarak boşaldım, dizlerim sarktı, vücudum boynumdaki parmaklar ve bacaklarımın arasındaki el arasında kaldı.

Booker homurdandı, gözleri benimkilerdeydi, parmaklarıyla beni kararlı bir şekilde çalıştırmaya devam ederken gülümsemesi yavaşça büyüyordu, ta ki serbest bırakılmamın bileğinden aşağı damladığından emin olana kadar. Zıt bir zevk sarmalı doğrudan ilkinin üzerine yerleşti ve Booker beni başka bir hızlı bitişe sürükledi, çılgılığım daha düzensizdi ve gözlerim kapanıyordu. Parmakları yukarı doğru uzandı, amımın etrafında kenetlenecek ve titreyecek bir şey verdi, hâlâ soğuktu ve o kadar katıydı ki, bu his sadece içimde yankılanabilirdi.

Göğsüne doğru sarkarken Booker beni yakaladı, boğazımı serbest bıraktı ve kolunu belime doladı. Diğer eli ıslak bir emme sesiyle hassas seksimden kurtuldu. Eteğimin altından çıkardı ve güneş ışığına doğru kaldırarak parmaklarının üzerindeki kaygan tabakayı inceledi. Ağzım bir karış açık kaldı ve arkama yaslanıp orta parmağını taşa vururcasına dudaklarına götürüşünü, sonra da alçak sesle onaylayarak emip temizleyişini izledim.

İnledim ve tadımın nasıl olduğunu sormak için ağzımı açtım ama ağzım hemen Booker'ın ikinci parmağıyla doldu. Gözlerim açıldı ve keskin, misk kokulu tadın şokuyla yanlışıyla parmağı ısırardım ama Booker umursamıyor gibiydi ve dişlerim ona zar zor bir çentik attı. Beni çevirdi, böylece o hayalet mavisini gözleriyle bana bakabiliyordu. Emmeye başladım, dilim Booker'ın pürüzsüz parmağını okşuyordu, kendi tadımdan çok ağzımda nasıl hissettirdiğini merak ediyordum. Gözleri kapandı ve ben kendi gülümsememle savaştım. Sikiğinin emmem için doğru boyutta olmasını umuyordum çünkü dilimin üzerindeki mermerin ağırlığında tehlikeli ve lezzetli bir şey vardı.

"Güzel," diye homurdandı ve ben daha hazır olmadan elini çekti.

Güldüm ve ona karşı kıpırdandım ve sonra durakladım, aniden hissettiklerimden endişelendim. Daha doğrusu, hissetmediklerimden.

"Booker... nasıl..." Bir elimi göğsünden aşağı, pantolonunun ön kısmına kaydırdım, bulduğum şey karşısında gözlerim büyüdü. Kesinlikle bir siki vardı. Açıkça şok edici olmasa da ilginç bir dokusu vardı ve önemli görünüyordu. Ama mermer kadar sert olmasına rağmen sarkıktı.

Booker bana göz kırptı ve küçük bir batma hissettim. Aleti sadece gösteriş için miydi? Bu utanç verici görünüyordu, ancak parmaklarıyla kesinlikle önemli olmayacak kadar yetenekliydi.

Tam Booker'la doğru dürüst bir sikişi kaçıracağımı düşünürken, elimin altındaki siki canlandı ve avucuma çarptı. Kalınlaşmadı ama çağrısına doğru yükseldi. Bir an sonra tekrar battı.

"İhtiyacınız olduğunda hazır olacağım," dedi Booker.

Dudaklarım küçük bir 'o' oluşturdu. Bu...

"İhtiyacım olduğu sürece mi?" Ayrıntıları doğru anlamak için sordum.

Booker gürlledi ve başını salladı. Elimin altındaki siki okşadım ve kaşlarımı salladım.

"Şimdi iyi," diye önerdim.

Booker kahkahası olan o nadir oflama ve ufalanma sesini çıkardı ve sonra beni omuzlarımdan tutup kapıya doğru döndürdü. "Mortimer."

Homurdandım ama gerçekten şikayet edemezdim. Beni zaten iki kez kurtarmıştı. Bu konuda daha fazla zaman harcamak açgözlülük olurdu ve Magdalena'nın 'yanlışıyla' tekrar içeri gireceğini tahmin etmiyordum. Ya da daha kötüsü, Amon'un, Booker'la ilgili gönülsüz iznine rağmen muhtemelen itiraz edeceğini.

Booker bana Magdalena'nın ofisine kadar rehberlik etti, gerçi yolu artık yeterince iyi biliyordum. Hâlâ dün geceki elbisesini ve sabahlığını giymiş, saçları biraz daha gevşemiş ve gözlerinin altında koyu halkalar oluşmuş bir halde içeride oyalanıyordu. Malikânede her ne oluyorsa, belli ki daha önce beklediğim kadar basit değildi.

Magdalena beni görünce karıştırmaya ara verdi, gözleri kısıldı. "Evet?"

Gözlerimi kırıştırdım, boş bir Booker'a döndüm ve sonra tekrar ona döndüm. "Beni mi görmek istedin?"

Birkaç dakika boyunca bana baktı, sonra içindeki karanlık sıkıntı buharlaştı ve bir eli gözlerinin önünde çırpınmaya başladı. "Tanrım, haklısın. Haklıydım. Gel, otur."

Ancak oturacak yer yoktu, her sandalye kitaplarla, kâğıtlarla, kemiklerle ve bitkilerle doluydu. Bu yüzden odanın içine doğru biraz daha ilerledim ve orada kaldım.

Magdalena bir kâğıt parçasını çekti, kaşlarını çattı ve sonra bir başkasını kaptı. "Ah, işte. Bu öğleden sonra bir ziyaretçi geliyor."

"Benim için mi?" Kaşlarımı kaldırarak sordum. Boş zamanlarımdan yakınıyordum, bu doğrudu ama üç erkeğin çok, daha fazlasının ise nadir olduğu izlenimini edinmiştim. Booker ve Ezra'yla biraz meşgulken, altıncı bir beyefendiyi eklemek biraz fazla görünüyordu.

"Kendisi bizim evimizin değil, başka bir evin üyesi ve seyahat ediyor. Nadir rastlanan bir durum ama aidatını ödemiş ve gerekli taleplerde bulunmuş," dedi Magdalena, gözlerini kırıştıırıp gözlerini kısmadan önce mektubu dalgınca tarayarak. "Biraz alışılmadık bir durum, kabul ediyorum."

"Ya Amon ziyaret etmeye çalışırsa?" Ben sordum.

Magdalena el sallayarak, "Müşteriyi almak istersen ona haber gönderirim," dedi. Durakladı ve nihayet bakışlarımla buluştuğunda başı öne eğildi.

"Zorunda değilsin hayatım, elbette. Son zamanlarda evdeki en misafirperver kız gibi görünüyorsun ve..."

"Ne *tür bir* beyefendi?" Dudaklarımı bükerek sordum. Kendime engel olamıyordum. Merakım çok fazlaydı ve eğer resimlerde gördüklerim gibi zevk alabileceğim başka tür erkekler ve sikler varsa, onları deneme fırsatını kaçırmak istemiyordum.

"Su iblisi," dedi Magdalena bana sırıtarak. "Onunla evin altındaki mağarada buluşacaksın. Ve her zaman olduğu gibi, tamamen-"

"Benim seçimim," diye tamamladım başımı sallayarak. Su iblisiyle mağarada buluşabilirdim - malikânenin altında bir mağara mı vardı? Bunun ne anlama geldiğinden bile tam olarak emin değildim. Ama onunla orada buluşabilir ve yine de onunla seks yapmamaya karar verebilirdim. İşlerin genelde böyle gittiği düşünülürse bunun gerçekleşmesi pek olası değildi.

"Bu tek seferlik bir şey ve dürüst olmak gerekirse, muhtemelen onunla kendim görüşebilirim, ama her şey çok kötü *gitti ve içimde* garip bir his var..." Magdalena onu bulduğum o boş yere geri döndü.

"Ben yaparım," dedim omuz silkerek. "Eğlenceli olabilir."

Midemde oluşan tuhaf duyguyu anlamamıştım ama bunun heyecan olmadığını görünce şaşırdım.

On İkinci Bölüm

GROTTO'DA

A Booker'ın benim için seçtiği elbiseyi ne kadar beğensem de, Rooksgrave'in beyefendilerinden biriyle tanışırken giyilecek türden bir şey gibi görünmüyordu. Dr. Underwood'un kırmızı elbisesini düşündüm.

Hatta -çok kısa bir süreliğine- Amon'dan boncuklu bir tane bile aldım ama bana erkeklerimi hatırlatıyorlardı ve onları başkası için giymek bir şekilde yanlış geliyordu.

Rooksgrave terzisinden aldığım ve henüz giymediğim ince, siyah, iki bacağına da yırtmaçları olan ve omuzlarımda neredeyse hiçbir şey olmayan bir elbise vardı. Elbiseyle uyumlu siyah bir demi-korse ve özenle hazırlanmış çoraplarım vardı ama Booker'ın bana 'yumuşak' diyen sesi kafamın içinde yankılandı ve ikisinden de vazgeçmeye karar verdim. Koyu renk saçlarım ve kırmızı lekeli dudaklarımla yeterince dramatik görünüyordum ve fazladan giysiler suda sadece ayak bağı olacaktı.

Booker'ı gülümsemediği zaman anlamak zordu ama kıyafetimi onayladığını düşündüm. Yine amıma elini sürmedi ama öğleden sonra bana aşağıya kadar eşlik ederken kalçamı biraz sahiplenici bir şekilde okşadı.

Henüz görmediğim bir odanın, içinde piyano ve arp olan karanlık bir kütüphanenin önünden geçtik ve Mary oradaydı, başını kanepedeki yerinden kaldırdı.

"Yine mi?" diye sordu bana. "Mortimer seni fazla çalıştırıyor." "Sanmıyorum," diye omuz silkerek cevap verdim.

Sadece gözlerini devirdi ve bir hışımla arkasına yaslandı.

Booker'a döndüm ve aşağı inen karanlık merdivenlere doğru ilerlerken biraz daha yanına yaslandım. "Diğer kızların gün içinde ne yaptığını biliyor musun?"

Booker ilk başta cevap vermedi ama artık onun yavaş konuşma

temposuna alışmıştım. Magdalena ona pek soru sorar gibi görünmüyordu.

Ona emir verdiğimde ve sorduğumda cevap vermekte her zaman acele etmezdi.

"Pratik başarıları," dedi, alnında sadece bir konsantrasyon kırıışıklığı vardı. "Cila," diye ekledi, elmacık kemiğimin üzerinde bir parmağını gezdirerek. "Uyu." "Boş durma konusunda pek iyi değılimdir," diye itiraf ettim. "Çalışmayı hiç sevmedim ama en azından beni meşgul ediyordu ve herhangi bir başarıım yok.

Artık hizmetçi olmadığımı göre..." Sıkıldım. Sıkıldım ve yalnız kaldım.

Merdiven boşluğu, derinlere indikçe daha da soğuyordu. Yağ lambaları, duvardan uzanan taş yumruklarda tutulan mumlara dönüştü. Kendi gölgelerimiz karanlık kanatlar gibi duvarların üzerinde süzölüyor, biz döndükçe dönüyor ve neredeyse başım dönene kadar basamakları iniyorduk.

Mağara, Magdalena'nın dediğı gibi, sadece mutfak ya da düzgün bir evin personel odası gibi bodrum katında değıldi, toprağın derinliklerine gömülmüştü. Sonunda merdivenlerin en derin, en karanlık kısmına ulaştığımızda kolum Booker'a yapışmıştı, karanlığın içinde belli belirsiz bir su sesi duyuluyordu.

"Ve beyefendi zaten burada mı?" Booker usulca ilerlerken önümde herhangi bir şekil görmeye çalışarak fısıldadım.

"Su," dedi Booker.

Soğuk, nemli taş omzuma sürtündü, Booker'ın sesi ürkütücü bir şekilde yankılandı. Bir koridorda olduğumuzu fark ettim. Önümüzde belli belirsiz bir parıltı vardı, arkamızdaki mumların turuncusu değıl, ay ışığı gibi parıldayan bir maviydi.

Mağara, Rooksgrave Malikânesi'nin kendisi kadar geniş ve karmaşık bir taş mağaraydı. Taş katedralin duvarlarında ve tavanında, önümdeki suyun nerede sığ, nerede derin ve siyah olduğunu görmeme yetecek kadar bir parlaklık vardı.

"Yukarı geri mi dönüyorsun?" Booker'a fısıldadım, kalbimin etrafında bir panik ipliğı dolanıyor, gözlerim mağaranın oyuklarını ararken daha da sıkılaşıyordu. Burada tek bir oda değıl, bir ağ varmış gibi görünüyordu. Su iblisinin geldiğı yer her neresiyse, benim geldiğim yönle aynı değıldi.

Booker başını omzunun üzerinden geriye doğru sallayarak, "Basamakların yanında," dedi.

Yavaşça, sallantılı bir iç çektim. O zaman sorun yoktu. Basamaklardan suyun sesini duyabiliyordum, yani Booker beni kesinlikle duyacaktı-

Düşüncelerimin vahşi izini durdurdum. Neden korkmuştum ki? Auguste ile tanışmıştım. Amon'la. Dr. Underwood'la tanışmak için Harley Sokağı'na tek başıma gitmiştim ve Bay Tanner ortaya çıktığında hiç korkmamıştım.

Bu sadece başka bir beyefendiydi. Sadece başka bir egzotik baştan çıkarma.

Omurgamı dikleştirdim, omuzlarımı dikleştirdim ve çenemi kaldırarak Booker'ın sabit bakışlarıyla karşılaştım. "Pekâlâ. Teşekkür ederim, Booker."

Booker başını sallayıp beni bırakmadan önce bir süre suyu, sonra tekrar beni inceledi; karanlık koridora çekilirken kel kafasının soğuk soluk tonu mavi mavi parlıyordu.

Tekrar suya baktım, parıldayan, alçalan yüzeyde bir adam aradım. Booker suda olduğunu söylemişti ama benim hayal ettiğim çıplak göğüslü bir adamdı, yüzüyor ve beni bekliyordu. Bir su şeytanı neye *benzerdi*? Magdalena'ya bir eleştirim olacaksa, o da biraz daha hazırlıklı olmanın onun için çalışan bizlere zarar vermeyeceğiydi. Her şey gizem ve gerilim olmak zorunda değildi, değil mi?

Bir nefes aldım ve parmak uçlarımla taş zeminin suyun kenarına kadar indiğı yere yaklaştım, uzun basamaklar mavi gölgeye doğru alçalıyordu. Hiçbir şekilde yüzücü değildim ama eminim ki kimse bu su iblisiyle dipte karşılaşmamı beklemiyordu.

Ayak parmaklarım kıvrıldı, havuzu oldukça rahat bir sıcaklıkta bulunduğuma şaşırdım. Elbisemin etekleri suyu emdi ve ben içeri girerken ayak bileklerimin etrafında amaçsızca süzüldü. Biraz üşümüştüm, ince elbisem göğüs uçlarını sıkıyordu ve bunaltıcı sessizlikte bana önceki geceki izlenme hissini hatırlatan bir şey vardı.

Yalnız değildim. Bu sefer izleniyordum. Sadece hangi yönden olduğunu bilmiyordum.

"Alo?"

Su baldırlarımı yaladı, biraz daha derine inmek için hafif bir dürtü duydum. Gözlerim bir ileri bir geri, bir gölgeli mağaraya bir diğeri gidip geliyor, müşterimden herhangi bir işaret bekliyordum. Sinirlerim derimin karıncalanmasına ve midemin bulanmasına neden oldu. Nefes alışlarım kısaldı. Ama tüm bunlarla birlikte, içimdeki heyecanın da farkındaydım. Biraz korkmuş olmak umurumda değildi.

Ezra düşüncelerimden geçti. Onun bana gizlice yaklaşıp beni becermesiyle ilgili alaycı sözlerimiz. Magdalena'nın beyefendilerinden birinin bunu yapacağını sanmıyordum, onun kurallarına göre değil, ama hayal etmeyi umursamadım.

"Ben Esther," diye seslendim, kendi kendime konuşurken biraz aptalca hissediyordum.

Bir basamak daha indim, dizlerime kadar suya battım ve kıpırdanma dürtüsüne direndim, göğsüm gergin nefeslerle kabarıyordu.

"Daha derine gel."

Nefesim kesildi ve donakaldım, gözlerim tam önümdeki figüre takıldı. Güzel ve tuhaf biriydi, teni canlı bir maviydi, sanki sadece suyun üstündeki taşın ışıltısını yansıtıyor ve güçlendiriyordu. Geniş ve belirgin omuzları sudan zar zor yükseliyordu ve altındaki her şey gölgeydi, ama sanki sadece yüzmüyor ya da yüzmüyormuş da ayaktaymış gibi görünüyordu.

Bir kez daha aşağı indim, ona utangaç bir şekilde gülümsedim, başımı eğdim ve yüz hatlarını inceledim. Genç ve yakışıklıydılar ama aynı zamanda insan gibi görünmek için birbirlerinden biraz fazla uzaktılar.

"Adın ne senin?" diye sordum.

Gülümsememi taklit ederek başını yana çevirdi, bir gözü hâlâ bana sabitti. "Sudan korkuyor musun?"

"Biraz," diye itiraf ettim.

"Olma," diye cevap verdi, ben tekrar aşağı inerken gözleri kısa bir süreliğine aşağı kayd, su belime dolandı, ayak parmaklarım neredeyse basamakta kayıyordu. "Sadece sana sarılmak istiyor."

Su yer değiştirdi, beni itti, bacaklarımın etrafını sıktı, aniden kaymaya ve okşamaya başladı. Su fokurdayıp bacaklarımın arasını okşarken küçük bir çığlık attım ve ayak parmaklarımın ucuna kadar yükseldim. Daha önce zevk aldığım hiçbir şeye benzemeyen bu his karşısında gözlerim kısa süreliğine dalgalandı. Su ısıtıyor, itiyor, bastırıyor ve ulaşabildiği her yerimi *yalıyordu*.

Bunun çok ileri bir adım olduğunu düşündüm ama bu beni gülümsetti. Auguste bir beyefendiydi. Amon baştan çıkarıcıydı. Bu doğrudan bir şeydi ve ben de doğrudan bir kızdım.

Rahatladım, dizlerim büküldü ve su cinsel organıma bastırıp emerken ve dürttüğünde inledim.

İblisin sesi "Daha derine gel," diye ısrar etti.

Belki de adını bilmeme gerek yoktu. Magdalena'ya göre bu sadece bir seferlikti. Rooksgrave'e geldiğimde olabildiğince farklı türde erkek denemek istemişim.

Bacaklarım titreyerek ileriye doğru adım attım ve su beni çekerek bir basamak aşağıya indirdi, sonra bir basamak daha, ta ki omuzlarıma kadar, su göğüslerimi ve kollarımı avuçlayıp okşayana, parmaklarımı emene ve avuç içimi öpene kadar. Becerilmiyordum ama daha önce hiç bu kadar çok yerime aynı anda dokunulmamış, zevk niyetiyle kuşatılmamıştım.

"Aman Tanrım," diye nefes aldım, kığımın hassas ve sıkı girişine vurulduka gözlerim tekrar açıldı.

Suyun ötesinde, iblis daha önce olduğu gibi ulaşlamayacak bir yerde görünüyordu ve mesafeye bakarak kaşlarımı çattım.

"Yaklaş, bana katıl," dedim, bir elimi suyun dışına uzattım, ancak parmaklarımı serbest bırakamadım ve su kabaca emerken, kolumu aşağı doğru sürüklerken, her santimine masaj yaparken ve yalarken mutlu iniltiler çıkardım.

"Hâlâ korkuyor musun?" diye sordu iblis.

"Yüzemiyorum," diye hıçkırdım, suyun içinde sallanıyordum, bacaklarımın arasındaki alıştırma karşı sürtünme bulmaya çalışıyordum, beni kızdıran aynı güç tarafından nüfuz edilmek ve gerilmek istiyordum.

Ben somurttuğa iblis sadece kıkırdadı ve sadece geniş gözleri bana bakana kadar aşağı indi. Ama "Su seni tutacaktır" dediğini çok iyi duydum.

Su beni ayaklarımdan kaldırıp göğsümü tırmalayarak, kalçalarımın içini ısırarak havuzun ortasına taşıırken, şaşkınlıkla tekme atarken kendi ayaklarım suyun karanlık gölgesinde kaybolurken, soluğum mağarada yankılandı. Su etrafımda sıkılaştı ve beni aşağı çekerken sertleştirdim, sadece dudaklarımı kararlı bir öpücükle yalayacak kadar.

Yine de su iblisinden daha yakın değildim. Mağaranın koridorlarından birine çekilmişti, gözleri gümüş gibi parlıyordu, yüz hatları çekiciliğini yitirmiş ve karanlıkta tamamen yabancılaşmıştı.

Hiçbir zaman gerçekten buharlaşmamış olan panik ipliği sadece gevşedi, tekrar sıkıştı. "Bekle!" Nefes nefese kaldım, suyun üstüne çıkmak için zorlandım, bunun yerine sesim kesilene kadar garip bir ağırlığın beni aşağı ittiğini hissettim. Su ağzımı bir dil gibi doldurdu, göğüslerimi sertçe çekti, kepçeledi ve seksime doğru okşadı. İnledim ve boğuldum, vücudum tekrar dokunuşlara doğru dönmeye ve sallanmaya başladı.

"Daha derine gel. Seninle tanışmak istiyor." İblisinkine benzer bir ses havada zonklıyor, suyun üzerimde titreşmesine neden oluyordu.

Dudaklarımı kapattım ama yuttuğum şey boğazımdan aşağı süzüldü, canlı ve somuttu, göğsümde yanıyordu.

Gözlerim genişledi, mağaranın kovuğundaki gölgeye, bana parıldayan soluk gözlerle sabitlendi.

*Lütfe*n, diye düşündüm, bunun baştan çıkarma olmadığını fark ettim. Hiç de değil, ne kadar iyi hissettirirse hissettirsin.

"Booker!" Bağırdım, ama su burun deliklerime kadar gelmişti ve sözcükler birbirine karışmıştı. Güç dudaklarımın arasına girdi ve onları tekrar kapatmak için savaştım, ağzım iblisin büyüğü tarafından becerildi.

Bir şey cinsel organımı dürttü ve ben de dönerek uzaklaşmaya çalıştım, hareketlerim yavaştı, ambarda sıkışmıştım, su akıntıları tarafından boğulmuştum.

Sonra bileğimden sert bir çekiş oldu ve aşağıya sürüklendim, tepemdeki taşların ışığı soldu.

Su, beni şeytanın gözlerini en son gördüğüm yere doğru çekerek itti. Bu Magdalena'nın benden kurtulma yolu muydu? Yoksa bu yaratık, bu sözde beyefendi, bir müşteriden daha fazlası mıydı?

Ciğerlerim yandı, yuttuğum su şıpırdadı ve beni boğdu. Ve etrafımdaki tüm su beni çimdikliyor ve dürtüklüyordu, dokunuşlar artık bir okşamadan daha sert ve kabaydı. Kıçım dürtüldü ve okşandı, ayak parmaklarım emildi, kalçalarım ısırıldı. Çırpındım ve çırpındım ama bu sudan çok koyu bir balın içinde olmak gibiydi. Sadece çekildiğim yerde sürükleniyordum.

Su ani bir şekilde titredi ve ayak bileğimdeki tutuş bir an için kayarak tekmelememe ve kıvranmama izin verdi. Fark etmedi, yine de battım.

Beyaz ve koyu çizgiler görüş alanımın etrafına yayılıyordu, başım çarpıyordu ve gözümü kırıp yukarı baktığımda hiçbir ışık belirtisi yoktu. Suyun çok derinlerindeydim. Ya da mağaraların çok uzağındaydım.

"Seni ona götüreceğim," diye söz verdi açık ve yankılı ses, yanaklarım şişerken ve göğsümde hala yılanlar gibi kıvrılsa bile, haykırma, hava için yalvarma, suyun daha fazla içime girmesine izin verme dürtüsüyle savaştım.

"Seni iyi kullanacak. Seni daha derine götüreceğim. Seni ona götüreceğim."

Belki de önce boğulmak daha iyi olur, diye düşündüm zayıfça, her ne kadar boğulmak her halükarda kaçınılmaz görünse de.

Bir şey koluma dolandı ve beni çekti.

Çekiştirme devam etti, şimdi bileğimde de, sert ve sıcak, iki tutuş beni zıt yönlerde doğru yırtıyordu.

Sıkı, güçlü bir şey belimi çevreledi ve savaşı kazandığında dudaklarımın arkasından çığlık attım, bileğim ani hareket değişikliğiyle yandı ve koptu.

Kabarcıklar yanımdan hızla geçti. Artık acele ediyorduk, su ağır ama akıcıydı. Bir vücut yan tarafıma sürtündü, beni öne doğru itti ve itmeye devam etti, kaburgalarımındaki kavrama şiddetliydi.

Sonunda fark ettiğimde neredeyse irkilerek ağlayacaktım. Bir kurtarma.

Işık yukarıda küçük bir noktaydı, havuzun mührü boyunca dalgalanıyordu ve görüşüm o küçük umut parıltısı için neredeyse tamamen siyahtı.

Ve sonra yüzeye çıktık. Serin hava yanaklarımı öptü. Saçlarım tenime çarptı ve arkamdan büyük bir nefes sesi geldi.

Hala nefes alamıyordum.

"Hadi *puisín*, biraz daha ilerle."

Su ipleri hala göğsümdedydi ve ağzım açık kalmasına ve başım öne doğru düşmesine rağmen hiçbir şey serbest kalmadı.

"Esther!"

Sağlam ve kararlı bir tutuş kollarımı sıktı, sudan çıkarılırken bedenim ölü bir ağırlığa dönüştü.

"Nefes alamıyor." "Çok

fazla su var." "Ne

yapacağız-"

Çok yakıcı, korkunç bir ağrı. Uyuşma da var. Nasıl ikisi birden olabilir?

Kısa bir süre için hiçbir şey yoktu, kendi dehşetimden başka hiçbir şey. Ses yok, hava yok, dokunma yok, sadece derin bir siyahlık, ben aşağı sürüklenirken olduğu kadar kalın ve aşılmaz. Ölüm, diye düşündüm sakince.

Sonra sarsıldım. Sırtıma canlı ve gürültülü bir ağrı saplandı.

Ve her şey boğazımdan geri geldi, taşların üzerine siyah ve parlak bir şekilde döküldü, gözlerim kafatasımın içinde ağrıyordu, alarmla genişledi. Tırnaklarım taşı tırmaladı ve karnımın derinliklerinde bir yerden gelen ve ciğerlerime kadar yükselen ani şaplak geri döndü. Kabaca yerden koparılmadan önce tekrar kasıldım.

Ve sanki nasıl olduğunu unutmuşum gibi, kendimi derin bir şokla nefes alırken buldum. Daha önce ciğerlerimdeki havanın hiç bu kadar farkında olmuş muydum?

Bir çığlık attım, yanaklarımdaki görünmeyen ama sıcak dokunuşa karşı çırpındım.

"Şşşt, Esther, şşşt."

Yumuşak bir ses, "Sanırım daha geride, Bay MacKenna," diye ısrar etti. "O-"

Şimdi aniden nasıl nefes alacağımı hatırlayarak, daha fazla çekemeyinceye kadar derin bir nefes daha çektim. Ve sonra gitmiştim.

On Üçüncü Bölüm

GRUP MÜZAKERELERİ

MGözlerim yandı, bileğim zonkladı ve cildim o kadar hassaslaştı ki sanki hafifçe kaynatılmış gibiydim, ama bir başlangıçla ve kesin bir şekilde uyandım.

"Ezra!" Ağladım.

Daha dik oturduğumda sıcaklık sırtımı takip etti, sert kasların desteği ve bir nefes omzumun üzerinden aktı. "Al bakalım tatlı kız," diye homurdandı.

Oda biraz bulanık ve sisliydi ama yalnız değildik. Sağımda kapının yanında bir figür daha vardı, solda da bir üçüncüsü, ama bakmak başımı döndürüyordu, bu yüzden gözlerimi kapattım.

Parmak uçları dikkatlice omzuma dayandı, dokunuşları rahatladı ve ben iç çekip Ezra'nın göğsüne geri dönerken aşağı kaydım. O buradaydı. Bunca zamandır burada mıydı yoksa...

"Burada olmaman gerekiyordu," dedim ve sonra yüzümü buruşturdum. Ezra sadece kıkırdadı.

Başka bir el sol dizime yerleşti, başparmağım bir kez fırçaladı. "Şimdi öyle,
mon coeur."

Gözlerimi zorla açtım, uzandım, Auguste'ün eli dizimden kalkıp elimi sıkı ama rahatlatıcı bir şekilde kavradığında biraz inledim. Solgun, mükemmel gözleri siyah ve ifadesi gergin, benim centilmen vampirim. Daha da yaklaştı, alnını benimkine bastırmak için eğildi.

"Bay MacKenna'nın üyeliğiyle ben ilgileniyorum," diye mırıldandı Auguste. Ezra kıllı çenesini diğer omzuma yasladı ve ben de yavaşça nefes alıp verdim.

ezici.

Auguste diğerk adama, "Mags seni şimdi dışarı atmaya cesaret edemez," diye ekledi.

"Deneseydi de işe yaramazdı tabii," diye mırıldandı Ezra. "Yine de zar zor zamanında geri dönebildim."

"Suyun içinde ne vardı?" diye sordum, ürperirken sesim titriyordu. Magdalena'nın beni neyle buluşmaya gönderdiğini bildiğine inanmak istemiyordum.

"Su perisi. İllüzyonlar konusunda yetenekli."

Sesi algılamam biraz zaman aldı ve odayı araştırdığımda nihayet yemek alanımın kapısında iri gölgeyi buldum. Bay Tanner.

"Magdalena şu anda durumla ilgileniyor," dedi Auguste. "Jonathon ve ben yarın akşam seni şehre götürmek için buraya geliyorduk ve o seninle ilgilendi."

Tekrar gürlendiğinde gözlerimi kısarak Bay Tanner'ın gölgesine bakıyordum. "Gözlerin yakında iyileşecek. Zorlamasan iyi olur."

"O zaman daha yakına gelmelisin ki seni görebileyim," dedim ama homurdandı ve karanlık odada kaldı.

Geriye kapının yanındaki figür kaldı. Siyah takım elbiseli ve soluk tenli. Booker.

Yatağı okşadım ve Booker'ın adımlarının yaklaştığını, yatağın onun ağırlığı altında gıcırdadığını duyduğumda gözlerimin tekrar kapanmasına izin verdim.

"Yüzme bilmiyorum," dedi Booker, kelimeler boğazında düğümleniyordu.

Parlak ve biraz da sersemletici bir kıkırdama duyuldu ve bunun benim kıkırdamam olduğunu anlamam bir anımı aldı. Booker yüzemezdi. Tanrı aşkına, o mermerden yapılmıştı, batardı. Histeri beni ele geçirmeden önce nefesimi tuttum ve dik oturmak için Ezra'nın sıcaklığına karşı kıkırdandım.

"Bana ne olduğunu anlat."

Ezra'nın kolları belime dolandı, kalın, rahatlatıcı kas bantları, görünmez ama güven verici bir şekilde mevcut ve tanıdık.

"Madam Mortimer'a verdiğim sözü tuttum ve koğuş sınırlarının dışında kaldım. Ama yakın durdum ve... koğuşlar tuhaf bir duygudur. Biraz diğerk yöne dönme dürtüsü. Bu yüzden farklı yerlerde çatırdamaya devam ettiklerinde anladım. Tam ona kendim söylemek için geliyordum ki seni ve Booker'ı aşağı inerken gördüm ve ben..."

Dudaklarım hafifçe kıvrıldı ve başımı eğerek yanağımı Ezra'nınkine sürttüm. "Takip etmekten kendini alamadın mı?"

Mırıldanarak onayladı. "Booker'ın senin için böğürdüğünü duyana kadar merdivenlerde bekledim. Oraya vardığımda boğazına kadar suya batmıştı ama gidip Mortimer'ı getirmesini söylediğimde beni dinledi."

"Ne kadar uğraşırsam uğraşayım o şeyden kurtulamadım," dedim kaşlarımı çatarak.

"Ah, şey, bu cadının tılsımının bir parçasıydı - yakalanamam. Dürüst olmak gerekirse, şu ana kadar işe yaradığını bilmiyordum."

Auguste boğazını temizledi. "Canavar çabalarını Esther üzerinde yoğunlaştırmış olabilir. Ne olursa olsun, yakınlarda olduğunuz için çok minnettarım."

Booker homurdanarak onayladı ve Ezra taş golemime doğru yürümeme yardım etti, Auguste bileğimi destekli tutmaya dikkat etti.

"Oh, Booker, sırlıslıkam olmuşsun!" Ona sarılmak için etrafına uzandığımda nefes nefese kaldım. Dudaklarımı yanağına bastırdım, elleri kıcımlı kısa bir süre sıkmaya yardım ederken öpücüğe gülümsedim. "Beni kurtarmaya çalıştığın ve Magdalena'yı getirdiğin için teşekkür ederim. Tanrım, çok ağrım var!"

Hareket etmeye çalıştığımda tüm vücudum titriyor gibiydi ve yatakta benimle birlikte yatan üç adam da beni tekrar yatar pozisyona getirmekte gecikmedi. Gölgelelerin arasından Dr. Underwood çıktı, parlak saçları lambanın altında parlayarak yanımıza geldi, gözlerinde küçük bir yeşil parıltı kalmıştı.

Underwood, gözleri yüzümde hızla ileri geri gezinirken, "Kendini kurtarmaya çalışmaktan kaynaklanan bir zorlanma," dedi. "Başka bir yeriniz burkulmuş gibi görünmüyor ama başka bir ağrınız olursa bana söyleyin."

"Buraya gel," diye mırıldandım ve Auguste hızla doktorla yer değiştirdi. Öne doğru eğilerek endişeli yüzüne gülümsedim. "Jonathon."

Dr. Underwood, *Jonathon*, iç çekti ve elleri yüzümü kavrayacak şekilde uzandı, dudaklarıma ve sonra alnıma nazik bir öpücük kondurmak için beni kendine çekti. O anda yatak odamın kapısı açıldı ve kadınsı iç çekişi tanıdım ya da en azından kimden geldiğini tahmin ettim.

"Esther, *çok* özür dilerim," dedi Magdalena kapı aralığından, elinde bir tepsi çay, yüzünde yorgun, yıpranmış bir ifade, saçları garip açılarla dışarı fırlamıştı. "Bilmelisin ki, *hiçbir* fikrim yoktu-"

"Tabii ki hayır," dedim omuz silkerek, her ne kadar sudayken olayın karanlık versiyonlarını düşünmüş olsam da.

"Geleceğini düşündüğüm beyefendi bu *değildi*. Bu tamamen bir aldatmacaydı ve ben-" Magdalena'nın nefesi kesildi ve tepsi tıkırdadı, Booker

ondan almak için ayağa kalktı. "Biraz panik içindeyim. Bir şeyler çok yanlış gidiyor ve ben-"

"Belki de bu konuyu başka bir yerde tartışsak daha iyi olur," dedi Auguste ve yüzündeki agresif ifade, kadına dik dik bakması ve kollarını göğsünde kavuşturarak durması beni şaşırttı. Kızgın görünüyordu ama bunun Rooksgrave'in Madamına karşı olduğunu fark etmemiştim.

Magdalena doğruldu, kendi yüzü sertleşti ve çenesi kalktı. "Mağaraya bir Wraith girdi. Nasıl olduğunu ve kişisel iletişimimiz aracılığıyla kendini nasıl tanıttığını tespit edeceğim. Rooksgrave'i tekrar kontrol altına aldığımdan emin olana kadar yabancı ziyaretçi olmayacak-"

"Esther'in yeterli olduğunu düşünmediniz-"

"Auguste," diye seslendim ikisi karşı karşıya geldiğinde. Yüzüme bir fincan çay fırlatıldı ve Booker homurdanarak vampirimi ve işverenimi görmemi engellemek için hareket etti.

"İç."

Magdalena soğuk bir tavırla, "Mösyö, bu konuda ne kadar iyi oyuna getirildiğimin fazlasıyla farkındayım," diye cevap verdi.

"Dikkatsiz davrandın," diye tersledi

Auguste. "Bunu inkâr etmiyorum."

Jonathon'ın eli benimkini beşiğine aldı ve dudakları seğirerek göz göze geldik.

"Sevgili miydiler?" Ona sordum ve kaşları havaya kalktığında, biraz somurtkan bir şekilde, "Öyle tartışıyorlardı," diye ekledim.

"Kesinlikle değildik. Hiçbir vampir bir cadıya karışmaz," diye bağırdı Auguste.

Ezra, "Duyduk duymadık demeyin," diye mırıldandı.

Auguste, Magdalena'ya tekrar saldırmadan önce dayanışma içinde başını salladı, ağzı bir hırıltıyla açıldı.

"Bana ne dediğini bilmek isteyen var mı?" Ben sordum.

Bir an için numarayı yaptığımı sandım. Herkes bana döndü, gözleri fal taşı gibi açılmıştı, sanki neredeyse ölüme sürüklendiğimi ve belki de bunun canavarca bir spordan daha fazlası olduğunu yeni hatırlıyorlardı.

Ve sonra Amon odaya daldı.

"Tanrım, işte başlıyoruz," diye mırıldandım. Ezra kıkırdadı ve ben de onun kolunu çimdikledim.

"Ne oldu böyle?" Amon'un nefesi kesildi. "Ne tür bir işletme işletiyorsunuz? Mülkümüzü hiç mi *umursamıyorsunuz*?"

"*Mülkiyet* mi?!" Yine boğuluyormuşum gibi hissederek ciyakladım.

"Ve bu iğrenç adamın burada ne işi var!" Amon hırladı ve Ezra'yı işaret etti.

"Bu iğrenç adam benim hayatımı kurtardı, aslında bu benim *kendi* malım, başka kimsenin değil," diye terslendim, doğrulmaya çalışırken bileğimi incittim. "Lanet olsun bütün bu konuşmaya. Herkes *otursun!*"

Sabrımın tükendiğini görmeye alışık olan ve görünüşe göre bundan oldukça hoşlanan Auguste sırtlamakla yetindi ve yatağın kenarına döndü. Gereksiz yere tartışmakla meşgul olmayan bizlere çay dağıtmayı bitirmiş olan Booker da öyle yaptı.

Magdalena'nın dudakları büzüldü ama kibirle bir sandalyeye süzüldü. Amon yatağımın üzerindeki kalabalığa -ki ona yanımda oturacak yer kalmamıştı- ve daha fazla sandalye bulunmayan odaya ters ters baktı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

Amon'a, "Eğer sakın olur ve çeneni kapalı tutarsan, her şey düzenli bir şekilde açıklanabilir," dedim.

Gözleri adeta *alev alev yanıyor*, dudakları bıçak gibi keskin bir şekilde kıvrılıyordu. "Pekâlâ yıldızım," dedi ona böyle şeyler söylediğim için daha sonra bedelini ödeyeceğimi ima eden bir tonda.

Ki bu iyiydi, gerçekten. Eğlenceli olacaktı. Ama şimdilik korkunç bir canavar gibi davranıyordu.

Ezra'nın dokunuşu çenemden omzuma kadar indi ve birden göğüslerimi tüm odadan gizleyecek kadar yüksekte duran bir çarşafın altında çıplak olduğumu fark ettim. Gerçi burada onları görmeyen kimse yoktu.

"Biri bana bir gecelik uzatabilir mi?" Yanaklarımın kızarmasına aldırmadan sordum.

Magdalena bir parmak ucunu alt dudağının üzerinde ileri geri gezdirerek, "BU BİR İBLİS DEĞİL, BİR DİNDİ," dedi. Jonathon'un ayak bileğimde kullandığı sargılar üzerinde küçük bir büyü yapmıştı, böylece bandaj bir an soğuktu, sonra yavaşça ısındı ve tekrar eski haline döndü. Auguste'ün zarif ellerinin onu nazıkçe destekleyerek tutmasıyla birlikte, zonklamanın en kötüsünü uzak tutuyor gibiydi.

"Bu da illüzyon konusundaki becerisini açıklıyor," dedi Amon, yatağın ucunda bir ileri bir geri volta atarak.

Auguste, Magdalena'ya ters ters bakarak, "Ama senin sağduyunu nasıl çarpıtabildiğini değil," dedi.

Acıya karşı dişlerini sıkarak ayağını elinde oynattım ama işe yaradı. Auguste'ün başı teslimiyet ya da özür anlamında eğildi.

"Bu... Wraithlerin her zamanki müttefikleri var mı?" Ezra sordu. Çarşafın altında beni okşuyor, o yavru köpek tavrıyla bana sokuluyordu ama sevgi gösterileri her ne kadar sürekli olsa da Amon bize doğru bakarken biraz daha kararlı olduklarını fark ettim. Benim kötü görünmez adamım kasıtlı olarak sorun çıkarmaya çalışıyordu.

"Tam tersi," dedi Magdalena kaşlarını çatarak. "Efendisi her kimse, Wraith'i kendi emirlerini yerine getirmeye ikna etmek için güçlü bir köleliğe sahip."

"Takviye çağırarak mısınız?" Dr. Underwood ona sordu.

"Kesinlikle." Magdalena aramıza baktı ve sonra bir kaşını kaldırdı. "Bana başka sorunuz var mı?"

"Esther'i yeni evime götürmek istiyorum," dedi Amon.

"Hayır," dedim başkası fırsat bulamadan.

Auguste mırıldanarak aramıza baktı ama söz alan Magdalena oldu. "Davetsiz misafirimizin amaçlarını öğrenene kadar daha güvenli olabilir."

Ezra arkamda kaskatı kesilmişti ve Booker kaşlarını çatmıştı ama Underwood ve Auguste bu fikre katılıyormuş gibi görünüyordlardı.

"İtirazınız mı var?" Amon dişlerini sıkarak ve yüzünün kenarlarını daha ciddi bir suçluluk duygusuyla keskinleştirerek konuştu.

Derin bir nefes alıp gözlerine baktım ama aklımdan geçenleri söylemekten korktuğum için Magdalena'ya döndüm. "Beni mağaraya göndermek zorunda mı hissettin?"

Magdalena başını salladı. "Hayır, önce iki kişiye daha sordum ama ilgilenmediler."

Başımı salladım ve Amon'a döndüm. "Buradaki diğer kadınlardan daha fazla tehlikede olduğumu sanmıyorum. Ve eğer seninle kalırsam, diğerlerine karşı hoşgörülü ve adil davranacağını bana dürüstçe söyleyebilir misin?"

"Adil olmak görecelidir," diye homurdandı Amon.

Bunun üzerine Auguste'ün kaşları kalktı. "Bir bakalım. Mags, Esther'in programında şu anda kim var?"

"Kendini iyi hissediyorsa, Dr. Underwood yarın akşama kadar, ikinizin de onu Londra'ya götürmeyi planladığınız zamana kadar."

"Dört gözle bekliyordum. Gitmek istiyorum," dedim hemen.

Underwood, "O zamana kadar dinlenmeniz gerekecek," dedi ama diğer adamlara bakıyordu.

"Bir günlüğüne buradaki konaklama yerinde kalacağım. Esther'in bileği iyileşmezse iki," dedi Auguste ve Underwood arasında hızlı bir bakış alışverişi oldu. "Bay MacKenna, artık resmi olarak siz de onun misafirisiniz,"

-"Ve Bay Booker da onun yoldaşı elbette. Aramızda kalsın, onun güvenliğini sağlayabiliriz. Underwood ve ben Londra'da ona büyük özen göstereceğiz. Yolculuktan sonra olası ikamet değişikliklerini tartışabiliriz, değil mi sfenks?"

"Bay MacKenna, şu anki avantajınızı malikâneye göz kulak olmak için kullanmaya istekliyseniz, görünmezliğinizin daha... gönüllü olmasını sağlamak için üzerinizdeki büyüü değiştirmeyi kesinlikle görmek isterim," dedi Magdalena, oturduğu yerden kalkarak.

Bunun üzerine daha dik oturdum. "Oh, evet lütfen!"

"Memnuniyetle, Madam," dedi Ezra, o cazibesini takınarak, parmakları gizlice geceliğimin buruşuk eteğinin altından yolunu bulup kalçalarımın içini okşadı. "O halde ayna fikrinizi pek çok şekilde kullanabiliriz, *hanımefendi*."

Ben kıvranıp kızarıırken Magdalena kapıya doğru yöneldi. Orada durakladı, etrafımı saran adamları görmezden gelirken ifadesi yumuşadı. "Esther, tekrar özür dilerim. Koşuşları bağlamaya çalışmakla o kadar meşguldüm ki, bakışlarım dışarıya odaklanmıştı ve çoktan içeri girmiş olan şey yüzünden senin güvenliğini riske attım."

Ona baktım ve kendimi inceledim. Şimdi biraz temkinliydim ama onu suçlamıyordum. Wraith beni yakalayamadan önce kendi hevesli merakım beni suyun içine çekmişti. "Beni asla tehlikeye atmak istemeyeceğini biliyorum," dedim.

Magdalena'nın gülümsemesinin kenarlarında hüznü vardı ama başını salladı ve kendini odadan dışarı attı. Sonunda beş beyefendiyle -toplum tarafından böyle bir unvana sahip olsunlar ya da olmasınlar- odada yalnız kaldığımda duraksadım ve ne söyleyeceğimi bilemez halde buldum kendimi.

"İstiyorsan bir şeyler yemelisin. Bizim için yemek yapayım mı?" Auguste sordu.

Ona gülümsedim, diğerlerini de dahil ettiği için minnettarım ve yanımda Booker tek bir "Yardım edin" ifadesiyle ayağa kalktı.

"Bunun için çok minnettar olurum," dedi Auguste goleme, bana göz kırpmadan önce onu ilgiyle bir aşağı bir yukarı süzerek. Auguste'a Booker'ın sabahlarla ilgili açıklamasını anlatmak için oldukça heyecanlıydım ve belki de birlikte golemi akşamları da bu eylemi tekrarlamaya ikna edebilirdik, böylece Auguste da izleyebilirdi.

Kapıyı arkalarından kapattılar ve ben üç kişiyle kaldım. Jonathon yataktan kalktı, bitmiş çay bardaklarını topladı ve beni Ezra'nın kollarına bıraktı, Amon ise bize ters ters bakmıyormuş gibi davranmaya çalıştı.

"Amon'la konuşmak istiyorum," diye mırıldandım, yanağımı Ezra'nın kollarına kısa bir süre değdirdikten sonra Amon'un bakışlarıyla karşılaştım ve kollarımı uzattım. "Benimle diğer odada konuşur musun?"

Amon'un yüzünde bir zafer ifadesi görmeyi bekliyordum, özellikle de Ezra benden uzaklaşıp yatağın ayakucuna kaymama yardım ederken, ama yüzünde bir panik parıltısı olduğuna yemin edebilirdim - geniş gözler, düz bastırılmış dudaklar ve boğazındaki adem elmasının sert bir şekilde sallanması. Öne doğru bir adım attı, beni kollarının arasına aldı ve yavaşça bağlantılı oturma odasına taşıdı.

"Beni kucağına oturt," dedim ve kolumun altında omuzları gevşedi.

İkimizi de bir koltuğa oturttu ve duvarda bir lamba canlandı. Karanlık yerini sıcaklığa bırakırken iç çektim ve Amon'un göğsüne yaslandım.

"Bana kızgın mısın?" diye sordum.

Birbirimize sarıldığımız için Amon'u iyi okuyamıyordum ya da onun ışıltısı, yüz hatlarının mükemmelliği dikkatimi dağıtıyordu. Parmaklarımı çene çizgisinde gezdirerek yüzünü bana doğru çevirdim.

"Hayır, yıldızım," diye fısıldadı, kendi gözleri de aynı ilgiyle yüzümü arıyordu.

"Seninle kalmayı reddetmeme rağmen mi?"

Bunun üzerine yüzünü buruşturdu ama başını eğerek onayladı. "Haklıydınız. Zamanınız konusunda adil olmakta zorlanacağım. Ben de zorlanıyorum."

"Ama deneyeceksin?" Cevabını beklerken kalbime saplanan sızı beni şaşırtmıştı. Daha önce erkeklere hiç bu kadar kolay bağlanmamıştım. Ayrıca, bana Amon ve Auguste gibi davranan erkekler de hiç olmamıştı.

Sadece kendileri için değil, benim için de yoğun bir tutku. Amon sahiplenici ve çileden çıkarıcıydı ama bu kadar çok istenmek benim için de gurur vericiydi.

Amon'un ifadesi sorumla birlikte ısındı. "Seni elimde tutmak için ne gerekiyorsa öğreneceğim."

Gözlerim kısıldı. "Sevgilin olarak mı yoksa malın olarak mı?"

Amon başını eğdi ama yanaklarının hafifçe kızardığını fark ettiğimi sandım. "Sevgilim," dedi, pek de inandırıcı olmayan bir ses tonuyla.

"Mhm."

Kalçama yerleşmiş olan eli kıcıma doğru yükseldi ve kısa bir süre sıktı. "Sonunda paylaşmaya istekli olmam çok mu kötü?"

"Ohh, senin üzerinde çalışmamız gerekecek," dedim hışımla, ama güldüm ve Amon'un ağzını kendi ağzımla buluşturdum, o da beni öpmek için yaklaştırdı.

Dili benimkine karşı sıcaktı ve bu sıcaklık içimde Wraith'in saldırısından kaldığını bile fark etmediğim bir ürperiyi yakıp yok etti. Öpücüğün içinde eridim, kontrolü Amon'a verdim -ödülü hak ettiğine karar verdim- ve daha fazlası için zorlamadığı için biraz homurdandım.

"Doktor haklı, dinlenmelisin," diye mırıldandı Amon, hâlâ ağzını benimkinin üzerinde gezdiriyordu, dudaklarının ve ellerinin dokunduğu yerlerde tenimde sıcaklık birikiyordu, ta ki ben uykulu ve gevşek olana dek.

"Beni neyin daha iyi hissettireceğini biliyorum," diye mırıldandım, ellerimi ceketinin altına sokmaya çalışarak.

Beni hiç zorlanmadan sandalyeden kaldırdı ve yatak odama götürdü. "Başka bir zaman. Eğer adil olacaksam, şimdi başlamalıyım."

Saçmalık. Bu açıklamayı sadece beni inkar etmek ve suratımı asmak için kullanacaktı. Ama Amon beni tekrar Ezra'nın yataktaki görünmez kollarına bıraktığında bu çok uzun sürmedi. Gözleri omzumun üzerinden hırsızına kısa bir süre dik dik baktı ama bir an sonra alnıma son bir öpücük kondurduğunda gözleri kayboldu.

"Londra'dan döndüğünde, seninle *geçireceğim* zamanı talep *edeceğim*," dedi Amon biraz hırlayarak. "Ve beklerken, evimi ziyaretiniz için hazırlayacağım."

Eğer bu bir hile gibi gelmediyse-

"İyi geceler, yıldızım. Onu güvende tut," diye ekledi karanlık bir sesle diğerlerine.

Jonathon, Amon'un arkasından kapı kapandıktan sonra yumuşak bir sesle, "Neşeli biri," dedi.

"Onu evcilleştirecek," dedi Ezra. "Değil mi *puisín*?"

"Üzerinde çalışıyorum. Neden Bay Tanner'ı görmeme izin vermiyorsunuz?" Bakışlarımı doktoruma çevirerek sordum.

Jonathon kıkırdadı ve ellerini masum bir hareketle kaldırdı. "Zamanımı Bay Tanner ile paylaşıyorum ama kesinlikle onu kontrol etmiyorum. Muhtemelen tam tersi. Bunu bir dahaki sefere onunla konuşmanız gerekecek."

Öne doğru eğildim ve hiç de etkilenmiş görünmeyen Jonathon'a kirpiklerimi fırlattım. "Sence bu ne zaman olacak?"

Jonathon eğildi, çenemi parmaklarının arasına aldı, gözleri yeşil parlıyordu ama sadece kısa bir süreliğine. "Ağrılı, yorgun olmadığınız ve kendinizi üzücü bir deneyimden uzaklaştırmaya çalışmadığınız zaman, Bayan Reed. Bay MacKenna

."

"Sizler, hanımlarınız ve beyleriniz. Ben Ezra."

"Ezra, o zaman. Ben mutfaktakileri kontrol ederken sen de Esther'e banyoda yardım eder misin?"

"Sen... sen tercih etmezdin..." Ezra durakladı ama ne soracağını biliyordum ve ben de aynı şeyi merak ediyordum. Dr. Underwood beni kendine almak istemiyor muydu? Bu onun gecesi olmalıydı.

Ama sakın, hoş Jonathon sadece gülümsedi. "Esther Londra'da bana bol bol kalacak ve Magdalena birlikte geçirdiğiniz zamanın oldukça ani olduğunu söyledi. Belki hoşunuza gider..."

Nefesimi tuttum. Ezra malikânenen ayrıldığından beri bir aşağı bir yukarı gidip geliyor, aramızda olanları tekrar tekrar düşünüyordum. Bir ay önce, çarşafların arasında kısa bir süre yuvarlansa bile zerre kadar umurumda olmazdı ama Amon'un yaygaraları, Magdalena'nın kaşlarını çatması ve benim diğerlerine duyduğum sevginin artmasıyla birlikte rahatsızlığın ilk işaretlerini almıştım. Ezra'nın bir sikişten daha fazlası olmasını istiyor muydum?

Her zaman sevişmekten daha fazlasını mı istemiştin, yoksa bu adamların etkisi miydi?

"Sanırım demek istediği, sana düzgün bir kucaklaşma borçlu olduğum," dedi Ezra, dudakları kulağıma sıcak bir şekilde *değerek*. Beni görünmez kollarıyla sarmaladı ve beni yataktan kaldırıp banyoya götürürken nefesimi tuttum, havaya benzeyen şeye tutunmaya çalıştım.

Bölüm On Dört

BİR KÖKEN HİKAYESİ

B Ezra'yla banyoda yalnız kalmak, mağarada yalnız kalmaya biraz fazla benziyordu. Işık loş ve yanan mumlardan dolayı sıcaktı, su Ezra'nın dokunuşuyla buharlaşıyor ve dönüyordu.

ama o bana dokunmadığında yalnız olmadığımı hissetmek zordu.

"İçeri girmek zorunda değilsin," dedi ve sıçramamak için kaslarımı sertleştirdim. "İstersen seni bu şekilde yıkayabilirim."

Sesi, Wraith'in garip yankısına kıyasla kalın, basit ve insancaydı ve omuzlarım bu sesle gevşedi. Başımı salladım ve çenemi kaldırdım.

"Cesur küçük kız," diye mırıldandı. "Öne çıkarsan seni tutarım. Ya da sola doğru adım atarsan suya kendi başına girebilirsin."

Bu güzeldi, net bir yön ve seçim benim için ortaya konmuştu. İleriye doğru adım attım, ayak parmaklarım yanlışıyla Ezra'nınkilere takıldı ve sonra iç çekerek tekrar kollarına atıldım.

"Yapmak zorunda değilsin, biliyorsun," dedim. Ezra cevap olarak mırıldandı ve ben de "Sarılma" diye devam ettim.

Ofladı ve bir kolunu bacaklarımın altından geçirerek beni nefes nefese bıraktı, havada asılı kalmış gibiydim. Suyun içine tırmandı ve beni suyun üzerinde tuttu. "Senin o güzel küçük amcığını becerdim diye seninle işimin bittiğini düşündüren ne?"

Dudaklarım kendi gülümsememle savaştı ve ayaklarının bariz delikleriyle eğlenerek suya baktım. "Bu çok komik. Çizme gibi. Sence-"

Ezra suya dalarak sorumu yarıda kesti.

"Ah!" dedim, kollarından kayarak kurtuldum ve büyük küvetin içinde dönerek ona baktım. Hala garip ve ürkütücüydü, sudaki bu garip boşluk, sanki

Bir heykelin içi boştu ama Ezra'yı ilk kez bu kadar net görebiliyordum ve büyülenmişim. "Büyüksün."

Ezra güldü ve kollarını iki yana açarak biraz daha eğildi, böylece göğsünün tüm genişliğini görebildim. Eğri büğrü ve dalgalıydı ve muhtemelen suyun merceğinden bakıldığında biraz daha büyük görünüyordu ama kesinlikle bana karşı hissettiğim kas ve erkek genişliği idi. Bacakları etrafıma yayılmıştı, dizleri suyun hemen üzerinde olacak şekilde bükülmüştü, yerinde iki garip oyuk vardı. Ellerimi uzattım ve dokunana kadar olması gereken yerde gezdirdim.

"Umarım o cadı madamınız teklifini yerine getirir," diye gürledi Ezra. "Gözlerimiz sonunda buluştuğunda o anın tadını çıkarmak istiyorum."

Göğsümde bir sıcaklık hissettim. Bu... sarılma teklifinden daha iyi bir güvenceydi. Ellerimi Ezra'nın kalın kalçalarından aşağıya, sikinin ve taşaklarının bulanık karmaşasına doğru kaydırđım, dokunuşumla onları suyun içinden anlamlandırabildiğimden daha kolay haritalandırdım. Ezra homurdandı ve iç çekti, ben küvetin en ucundaki boynunun ve çenesinin izini seçene kadar dokunuşuma gömüldü.

"Her ne kadar kaldığımız yerden devam etmek istesem de, *puisin*, doktorun önünde söylediklerimde ciddiydim. Seni bırakma şeklimden memnun değilim. Ve aletimi suda ıslatmanın bunu telafi etmenin doğru yolu olduğunu sanmıyorum."

İddiasına rağmen, elimde sertleşmeye başlamıştı ama uyarılmışlığını görmezden geldiğini bilmek, en başta orada olmasından daha gurur vericiydi. İçimi çektim ve tekrar öne doğru kaydım, Ezra yanağımı omzuna yaslayabileceğim şekilde oturdu.

"Aletini suda ıslatmaktan başka bir şey yapabileceğini sanmıyorum," diye cevap verdim, bariz anlamdan kaçınarak.

"Çok zekice... Sana yakında döneceğimi söylemiştim."

Başımı salladım. "Yaptın, ama..." Ezra sessizdi, bir eliyle sırtımı okşuyor, diğer eliyle bacaklarımı hafifçe kaldırıp onunkilerin üzerine örtüyordu. "Bütün erkekler ikinci kez gelmiyor."

"Eğer bir adam ikinci, üçüncü ya da daha fazla kez geri geliyorsa ve bir daha dönmek üzere gitmeden önce kaç kez yardım isteyeceğini biliyorsanız, o adam sizin teklifinize değmez."

Bunun üzerine gözlerim açıldı ve Ezra'nın yüzünü gerçekten görebilmeyi dileyerek yüzümü kaldırdım.

Kıkırdadı ve alnıma nemli bir öpücük kondurdu. "Hiçbir zaman o adamlardan biri olmadığımı söyleyemem. Ama şunu söyleyebilirim ki, beni bulmadan çok önce

Yatağınıza girmem, kolay kolay vazgeçemeyeceğim bir ayrıcalık olurdu."

"Neredeyse boğuluyordum diye mi tatlı davranıyorsun?" Alay ettim.

Ezra homurdandı ve kalçalarımın üzerinde duran eli suyun içinden geçerek kıcıma vurdu. "Bana doğruyu söyle. Sfenksin şüphelerinle bir ilgisi var mı?"

Kaşlarımı çatarak suya baktım ama Ezra sadece mırıldandı. "Belki... diğerlerinin ödeme yapması bana biraz daha mantıklı geliyor, böylece geri geliyorlar," diye sessizce itiraf ettim.

Ezra, "Eğer bedavaya sahip olabileceklerini düşünselerdi, onları bir daha asla göremezdiniz," diye cevap verdi.

Beni kesinlikle bedavaya alabileceklerini söylemek için ağzımı açtım ve Ezra ıslak parmağını dudaklarıma götürdü. "Şşş. Bırak da hepimiz sana biraz daha kazandıralım, *puisín*. Sonra onlara iyi haberi verebilirsin. Şimdi otur da her santimini yıkayayım."

Bunun üzerine sırttım ve Ezra'nın yıkama versiyonunun daha kirli bir yere varmasını bekleyerek emirlere uydum. Yine de beni şaşırttı, dokunuşu nazik ve titizdi ama alaycı ya da kışkırtıcı değildi. Burkulan bileğime hassas, cinsel organıma şefkatli, omuzlarıma ve boynuma, saçlarıma kadar, ben kollarında gevşek ve mutlu bir karmaşa olana kadar iyice güçlüydü. Birazcık tahrik olmuştum ama aynı zamanda bu duygudan utanıyordum da; suda Wraith'le birlikte tahrik olduğumun farkındaydım ve şimdi bu kadar çabuk ve bu kadar az düşünerek geldiği için biraz utanıyordum.

Ezra ya yaşıadığım çatışmayı biliyordu ya da ağrılı ve sarsılmış olduğumu varsayıyordu, çünkü herhangi bir cinsel cazibeyi görmezden geldi ve beni sadece banyodan çıkardı, sağlam ayağımın üzerinde dengede dururken beni kabarık bir havluyla kuruladı.

"Auguste nasıl oldu da senin üyeliğini karşılamayı teklif etti?" Ezra uzun, işlemeli ipek bir bornozu kancasından çıkarıp havada süzdürerek omuzlarıma örttüğünde sordum.

"O ve doktor seni buraya getirdikten kısa bir süre sonra yatak odasına daldılar. Magdalena onlara seni çıkardığımı söyledi, bana üyeliğim için düzenlemeler yapmaktan bahsetti ve sonra ikisi bunun için ödeme yapma ayrıcalığı konusunda tartıştılar." Ezra elimi omzuna doğru kaldırdı, böylece omuz silktiğini hissedebildim. "Herkes bu konuda bu kadar neşeli olacaksa sanırım kahramanı oynamaktan hoşlanmaya başlayabilirim."

Güldüm ve onu daha yakına çekmek için elimi kullandım, çenemi kaldırdım ve ağzı benimkiyle buluştuğunda iç çektim. Ezra'nın öpücüğü de tatlı ve şefkatliydi, nazikti.

ama eksiksiz.

"Kendimi daha iyi hissettiğimde..." Ağzı benimkinin üzerinde ileri geri gidip gelirken mırıldandım.

"Seni en yakın yüzeye fırlatıp yürüyemez ya da doğru düşünemez hale gelene kadar becereceğim," diye homurdandı Ezra, kıcıımı kısa bir süre sıkarak. "Ama şu anda ben de biraz sarsılmış durumdayım ve seni çıkardığım zamanki kadar hüzünlü olmadığını gördüğüme sevindim."

Ezra beni ayağımdan kaldırdı ve süitin küçük ekstra odasına girdiğimizde hem Dr. Underwood hem de Auguste havada sallanırken beni görünce gözlerini kırıştırdılar.

Auguste dudaklarını bükerek, "Onu ayaklarından uzak tutmanın bir yolu da bu," diye mırıldandı.

"Evet, ama bu gidişle beni çok yoracak, o yüzden onu başka bir şanslı piç alsa iyi olur," diye homurdandı Ezra, kaba haline geri dönerek.

"Ben," dedi Auguste hemen, bir sandalyeyi masadan geriye iterek. Önünde büyük bir tabak yemek vardı ve kesinlikle yemediğine göre, beni kucağından beslemeyi planlıyor olmalıydı. Beni Ezra'nın elinden dikkatlice aldı ve Dr. Underwood bacağını sandalyenin kolunun üzerinden kaldırarak bileğimi yeniden sarmaya başladı.

Önümdeki tabağı inceledim, ince kesilmiş yumuşak, kanlı et ve yoğun bir yığın kokulu buharda pişirilmiş yeşillikle doluydu. Meyveler de vardı, suyunu çekmiş koyu kirazlar ve kalın bir et suyuna batırılmış, üzerine fındık serpilmiş gevrek patatesler.

"Beslenmeye ihtiyacın var," dedi Auguste, önce bir dilim kızarmış eti çatalına alıp dudaklarıma götürerek. "Birlikte yapacağımız yolculuk için planlarım göz önüne alındığında, özellikle demire ihtiyacın var," diye kulağıma fısıldadı.

Bana kalırsa demir sadece karanlık bir makine parçasıydı ama Auguste daha önce yemeğimde ve kanımda bulunduğunu ve benden içmek istediğinde yenilenmek için önemli olduğunu söylemişti. Ve ben de kesinlikle benden içmesini istiyordum.

Eti dişlerimin arasına aldım, zenginliği ve tuzu karşısında mırıldandım. Jonathon ve Ezra da kendilerine yardım ediyorlardı -Ezra'nın ağzıyla buluştuğunda yemeğin yok olması eğlenceli bir görüntüydü- ve bu sahne ev içi ile resmi arasında bir yerdeydi, ikisine de pek aşına değildim.

Booker kısa süre sonra bize katıldı, masadaki dördüncü koltuğa oturdu, Auguste beni beslerken gözleri dikkatle beni izliyordu. Dördünü de yiyene kadar

Onlar benimle birlikteyken, sohbet zayıf ama dostça ilerlerken, geç saat her geçen dakika göz kapaklarıma daha da ağır gelirken, neyin eksik olduğunu fark ettim.

Amon'un diğerleriyle nasıl uyum sağlayacağını kim bilebilirdi, biraz fazla sahiplenici ve gururluydu ama o benim seçtiğim adamlardan biriydi. Beni seçenlerden biriydi ve masadaki yokluğunu, zaman içinde hepimiz için bir çözüm bulmak zorunda kalacağımı bilecek kadar hissettim.

Auguste ve Ezra'nın arasına sıkışmış bir şekilde rahatça uyuyakalmıştım ama ertesi sabah geç saatlerde uyandığımda yatakta benimle birlikte tek bir beden vardı ve bu ikisi de değildi. Jonathon Underwood bana sarılmamıştı, yatağın ayak ucunda kolları kıvrılmış beyaz bir gömlekle oturuyordu. Saçları dağınıktı, gözleri yeni uyanmış gibi biraz ağırdı ve ayak bileğimi kalçasına dayamış, nazikçe hareket ettirip masaj yapıyordu.

"Çok yakışıklısınız efendim," diye selam verdim, kıkırdarken ve yanaklarının pembeleşmesini izlerken boğazımdaki uykuyu temizledim. "Hep öyle düşünürdüm ve eve geldiğinizde sizi gözetlemeye bayılırdım."

"Hatırlıyorum," dedi Jonathon, dudakları titreyerek ve gözleri bana doğru kayarak. "Ben de koridorlarda seni aradım. Acı mı?"

Ayağımı hafifçe geri itti ve kaşlarım çatıldı. "Birazcık. Sadece biraz acıyor."

Jonathon başını salladı. "Hâlâ hassas. Yatakta kahvaltı o zaman. Bu kadarını bekliyordum ve Booker yakında bizim için bir tepsiyle döner."

Baldırımı okşadı ve sonra ayağa kalkarak ayağımı hafifçe şiltenin üzerine koydu. O yataktan uzaklaşmaya başladığında ben de ayağa fırladım.

"Kahvaltıda bana katılıyorsan, yatakta da katılmalısın," dedim, kalçamın yanındaki çarşafları okşayarak ve umutla doktoruma bakarak.

Jonathon durakladı, gözleri ona önerdiğim yerdeydi, vücudu gerilmişti. Başını eğdi ve bakışlarında Bay Tanner'ın o yeşil bakışını saklayıp saklamadığını merak ettim. Tekrar konuşmadan önce boğazını temizledi ve bundan emindim.

"Yanınıza bir sandalye çekeceğim," dedi. "Tanner dün geceki olaylardan sonra hâlâ tedirgin ve sana karşı gerektiği kadar dikkatli olabileceğinden emin değilim."

"Ama-"

Jonathon kollarını kavuşturmuş, bakışlarını bana dikmişti. "Auguste ve benim Londra'da sizin için harika planlarımız var Bayan Reed. Bunların tadını çıkarabilmeniz için yeterince iyi olmanıza ihtiyacımız var. Bay Tanner bunu biliyor."

Jonathon pencerenin yanındaki sandalyeyi kaldırıp yatağımın yanına getirdiğinde içimi çektim ve yastıklara gömüldüm. "Beyefendilerin seks için sabırsız olmaları gerektiğini sanırdım."

Jonathon öksürerek bir kahkaha attı, saçlarının bir kısmı ellerimin uzanıp dokunmak için can attığı bir şekilde gözlerine doğru büyüleyici bir şekilde dökülüyordu. "Dikkatimi kayıtsızlıkla karıştırma Esther," dedi, kelimeler biraz karanlık ve gülümsemesi çarpıktı.

Booker o anda elinde dumanı tüten yiyeceklerle dolu kocaman bir tepsiyle içeri girdi -Jonathon'ın da benim de tek başımıza yiyebileceğimizden çok daha fazlası- sanki hiçbir şey ağırlığında değilmiş gibi. Tepsiyi aramızdaki yatağın üzerine koydu ve sonra hızla posterlerin etrafında yürüdü. Jonathon ve ben Booker'ın yanıma oturup yüzünü bana dönmesini ve büyük bir ciddiyetle yüzümü incelemesini izledik.

"Ye," diye emretti.

Golemimin sert ve düz tonuna güldüm ve Jonathon bana maşasına sosis saplanmış bir çatal uzattı.

"Bay Tanner hakkında bir şey sorabilir miyim?"

Ben sorumu sorduğumda Jonathon kendine bir fincan çay dolduruyordu ve fincanı bitirmeden önce biraz su sıçrattı ve sonra bir tane de bana koydu. "Elbette, bunu bekliyordum."

"Ne... ya da kim o?"

Jonathon çayından bir yudum aldı, gözleri düşünceli bir şekilde odanın içinde geziniyordu. "Ben küçükken ailem onun benim hayal gücümün bir ürünü olduğunu söylerdi. Onu geceleri ya da sinirlendiğimde duyardım. Küçük bir çocuğun hayali bir arkadaşına sahip olması gereken yaştan çok sonra benimle kaldı. Ve sanırım birbirimize karşı bir tür sadakatimiz olmasına rağmen tam olarak bir arkadaş değildi."

Jonathon durakladı ve ben de çatalı dudaklarıma götürerek kaşlarını kaldırıp dikkatle tabağıma bakana kadar bekledim. Bir ısırık daha aldım ve devam ederken gülümsemesi nazikti.

"Onun zihnindeki varlığı beni tıp çalışmalarına ve psikolojinin yeni yollarına iten şeydi."

"Neyin?" Gülümseyerek sordum.

"Psikoloji. Zihnin bilimsel olarak incelenmesidir. İnsan düşüncesi ve duyguları. Takıntılar, ruh hali ve kaygılar," diye sıraladı Jonathon. "Düşüncelerinizde başka bir adamın sesinin olması normal değil, biliyorsunuz."

Omuz silktim. "Teyzemin de kafasında şirket olan bir oğlu olan bir komşusu vardı. Oh! Bu bir gün onun da-"

"Ara sıra onlara mı dönüşecek? Hayır. Ben... Ben Bay Tanner'ı ortadan kaldırmamın bir yolunu aradım." Bunun üzerine kaşlarımı çattım ve Jonathon'un gözleri yorgun ve bitkin bir hal aldı. "Onun iştahı bana ait değildi. Benim karşı çıktığım dürtüleri vardı. Şiddet yanlısıydı ve dünyada görmezden gelmeyi tercih ettiğim yaratıkları görebiliyordu. Bunların hepsinin delilik olduğuna inanmak istedim. Ayrıca, kadınlara karşı rahatsız olduğum bir tavrı vardı. Kendimi ondan kurtarabileceğimi düşündüm ve deneylere başladım. Sanırım bu süreçte neredeyse kendimi yok ediyordum."

Çatalımı yere bıraktım, ellerim kucagımda kenetlendi, gözlerim nazik doktorumun yüzüne dikildi. Bay Tanner adına öfkeliydim ve uzanıp karşımdaki adamı sarstım istiyordum ama o da çok yorgun ve hayal kırıklığına uğramış görünüyordu.

"Bay Tanner'ı kafamdan çıkarmanın bir yolunu arıyordum ve sonunda başardım," dedi Jonathon, dudakları hafifçe bükülerek. "Başlarda cehennem gibiydi. Hayatımın saatlerini kaybediyordum. Kendimi *onun* zihninin girintilerinde bulmak. Ama ben de onun hakkında, görmezden gelmeye çalıştığım ve şimdi gerçek olarak kabul etmek zorunda kaldığım dünya hakkında daha çok şey öğrendim. Ve Bay Tanner daha cömertti. Her zaman geri çekilirdi. Benden daha güçlü, isteseydi kontrolü kesinlikle elinde tutabilirdi.

Jonathon derin bir iç çekerek, "Sonunda birlikte huzuru bulduk," dedi. "Ve sonunda dostluğumuzu da. Hayatımın üzerinde bir centilmen merceği vardı ve bazen daha çirkin olsa da dünyayı daha zengin renklerle görmek özgürleştirici oldu. Zevk kesinlikle beklediğimden daha karmaşık bir yelpazeydi."

Tüm bunları sessizce düşündüm, bir dilim reçelli tosttu kemirdim. Her zaman biraz fazla sapkın biri olarak görülmüştüm ve bundan nadiren utanç duymuştum ama başkaları tarafından sürekli olarak utanmam *gerektiği* hatırlatılıyordu. Bay Tanner ve ben birbirimize benziyorduk ama en azından Dr. Underwood bizim gibi hissetmeyi öğrenmişti.

"Ve o benimleyken, sen..."

"Bir gözlemci," dedi Jonathon yumuşak bir sesle, ben bakışlarımı on üzerime çevirirken un.

Gecemizde o güzel titreşimli makinesiyle beni boşaltmıştı. ama sevişmeye başlar başlamaz Bay Tanner devralmıştı.

Jonathon gülümsedi ve başını öne eğdi. "Hazır olduğunda bana seninle zaman tanıyacak. İkimiz arasında daha sabırlı olan benim ve ona bu kadarını borçluyum."

"Keşke ikinize birden sahip olabilseydim," dedim dalgınca ve Jonathon'ın kızarmasına sııttım. "Yani... şey, evet, öyle. Ama sen de benimle aynı şekilde var olabilseydin."

Jonathon sııttı ve çay fincanını tepsiye bıraktı, eğilip parmaklarını saçlarımın arasına soktu ve boğazımı ortaya çıkaracak şekilde geriye doğru itti. "Dizginler çoğunlukla Bay Tanner'ın elinde ama belki bir gün paylaşmaktan çekinmez."

Jonathon geri çekilmeden önce nabzıma yumuşak, sonsuz bir öpücük kondururken iç geçirdim.

Jonathon kahvaltısına dönerek, "Bugün güneş batana ve Auguste yola çıkmaya hazır olana kadar sakın bir gün geçireceğiz," dedi.

Booker'ın gözlerini hâlâ üzerimde, dudaklarını bükmüş halde buldum. "Ben yokken beni özleyecek misin Booker?" Alay ettim.

"Evet," dedi basitçe ve ben nefesimi tuttum, bakışlarım onun soğuk mavi bakışlarına takıldı ve kalbim durdu ve çarptı. Onu ben de özleyecektim, fark ettim. Rooksgrave'in, bir kızın aynı anda sadece bir ya da iki beyefendiyle görüşebileceği şekilde işlemesi utanç vericiydi. Hepsinin her an yanımda olması için giderek daha fazla açgözlülük duyuyordum.

On Beşinci Bölüm

LONDRA'DA MODAYA UYGUN BİR GÜN

LErtesi sabah eski perdelerin aniden çekilmesiyle uyandım, güneş ışığı Auguste'ün gecenin bir vakti beni yatırdığı yatağa dolmuştu. Londra'da.

Gözlerimi kısarak açtım ve toprak rengi kahverengi teni ve sivri uçlu kulaklarıyla bana ters ters bakan ufak tefek yaşlı bir kadınla karşılaştım.

"Günaydın," diye tersledi ve bunun bir selamlama mı yoksa bir gözlem mi olduğundan emin değildim.

Bir an için bu kelimeyi bir emir gibi kullandığı için yataktan kalkmam gerektiğini düşündüm ama sonra kalkmamayı tercih ettiğime karar verdim. Elimi hafifçe sallayarak esnedim ve yatakta yuvarlandım, krem ipekle kaplanmış yumuşacık kuş tüyü yastıklara sırtarak uzandım.

Hem Jonathon hem de Auguste'ün özel kompartımandan yararlanmayı reddettiği bir trene bir vagondan binmiş ve Jonathon'un Harley Street'teki evine değil, Londra'nın gözde sanat bölgelerinden birinde bir konağa varmıştık. Auguste'ün evine.

Evle ilgili pek bir şey hatırlamıyordum ama kendimi içinde bulduğum yatak odasının bu kadar aydınlık ve açık olması beni şaşırtmıştı. Duvarlarda çerçevelenmiş güzel sanat eserleri -çiçek yataklarında şehvetli pozlar veren kadınlar- yerde yemyeşil halılar ve koyu renkli ahşap mobilyalar vardı ama burası da aydınlık ve havadardı, Rooksgrave'de alıştığım karanlık ve gotik dramdan eser yoktu.

Bana hizmetçiyken girip çıktığım bazı kadın odalarını hatırlattı ve yorganın içine daha da gömüldüm, özenli pervazlarıyla yüksek tavana ve tavan arasında asılı duran narin avizeye gülümsedim.

odanın ortasında. Sonra örtüler geri çekildi ve ciyaklayarak doğruldum.

"Sabah olması neden umurunda olsun ki? Patronun kesinlikle uyanık olmayacaktır," diye tısladım kadına. İnsan olmadığı ilk bakışta anlaşılıyordu ve Auguste'ün de insan olmadığını bildiğinden şüpheleniyordum.

"Günaydın. Yemek yiyelim. Doktor ziyareti. Elbiseler."

"Dr. Underwood ziyarete mi geliyor?" diye sordum. Dürüst olmak gerekirse, bir gece önce bizimle birlikte arabadan inip inmediğini fark etmemiştim, çok yorgundum.

Kadın, her ne idiye, oflaya puflaya bir gardıroba doğru yürüdü, içinden allık pembesi güzel bir bornoz çıkarıp bana getirdi, gelirken de terliklerini bana doğru tekmeledi.

Bileğim sıkıca bir bandajla sarılmıştı ve ayağımda sadece hafif bir ağrı kaldığını görünce rahatlayarak, terlikleri görmezden gelerek yataktan zahmetsizce kalktım.

"Adın ne senin?" Küçük kadın beni bornozun içine sokarken sordum.

"Cork."

Gözlerimi kırıştırdım ve başımı salladım. "Esther."

Cork buna homurdandı ve bir an için ellerimiz bornozumu kimin bağlayacağı konusunda tartıştı. Cork kazandı ve belimi sıkıştıran bir düğümle kapatırken homurdandım.

"Şimdi yemeğini ye," dedi ve yatak odasının kapısına doğru yürüdü. Kapıları büyük bir gürültüyle açtı ve uzun pencereleri, güzel koltukları ve daha koyu çiçek tonlarında sanat eserleri olan büyük bir giyinme odası ortaya çıktı.

Kızıl adımlarla onu takip ettim, halı ayak parmaklarımın arasında ezildi, döşeme tahtaları pürüzsüzdü. Her iki odada da ateş yanıyordu ve Londra'da ilk kez güneşli bir gündü, bu yüzden devasa odalar rahattı. Ezra'nın Rooksgraves üyeliğinin ne kadar pahalı olduğunu söylediğini ve Auguste'ün şimdi iki kez ödediğini hatırladım. Yine de bu ev, bu odalar ve benim adıma satın alındığı belli olan o güzel ipek terlikler vardı.

"Evet, biliyorum, ye," dedim Cork bana bağırmadan önce, ama acele etmedim, odanın etrafında yavaşça bir tur attım. Beş, hayır, yedi yerde taze çiçekler. Güzel kadife yastıklar ve koltuklar. Narin kristal ve altın biblolar. Odayı daha da büyük hissettiren uzun aynalar.

Taze meyveler, yumuşak haşlanmış yumurtalar, doyurucu etler, çörekler, bir kap sıvı çikolata ve kremalı soslarla dolu küçük, yuvarlak bir masa beni bekliyordu. Cork, tüm emirlerine ve itip kakmalarına rağmen, bana bir fincan doldururken güzel Çin çaydanlığına nazik davrandı ve başımı arkaya eğip beklenmedik bir gözyaşı telaşını kırpma zorunda kaldığımda bakışlarını kaçırdı.

Seksten zevk alma tutkum, bu gibi ödüller için uygun bir neden gibi görünmüyordu.

Ama bu sadece seks değil, diye kendime hatırlattım. Mary gibi çıkarıcı değildim. Auguste bu cömertliği yapsa da yapmasa da benim sevgime ve ilgime sahipti. Ne olursa olsun minnettarlığımı hissetmesini sağlayacaktım.

"Teşekkür ederim Cork," dedim usulca, ani bir hareketle benim için bir sandalye çekerken.

Bir kez yemeye başladığımda, nasıl duracağımı bilmiyordum. Bir şeyi ziyan etmek utanç verici görünüyordu ve ne zaman yeterince yediğimi düşünsem, belirli bir lezzetten başka bir örnek için can atıyordum.

Jonathon beni bir şezlonga uzanmış, bir lokma daha çöreği bir fincan çikolataya batırırken buldu, karnım zaten ne kadar tok olduğum için ağrıyordu. Beni görünce kıkırdadı, kapıları arkasından kapattı ve yemeğe doğru yöneldi.

Jonathon kendine küçük bir tabak hazırlarken, "Auguste yaşlılığında uygun bir porsiyonun neye benzediğini unutmuş," dedi.

"Eğer siz ya da Bay Tanner bu sabah yatakta bana eşlik etmeyi umuyorsanız, korkarım tüm işi sizin yapmanız gerekecek. Hareket edemeyecek kadar tika basa doluyum," diye inledim ve adamın boğulma sesine biraz sııttım.

"Aslında, sizi bir randevuya götürmek için buradayım."

Bunun üzerine oturmak için kıpırdandım. "Cork doktor ziyareti ve giyinmeyle ilgili bir şeyler söyledi."

Jonathon kaşlarını çatı ve sonra kaşları havaya kalktı. "Ah! Pek sayılmaz. Ben ziyaretçiyim. Elbiseler ise randevu. Ne yazık ki bugün muayenehanemde yapmam gereken birkaç iş var ama terzi yakınlarında olduğu için sizi oraya bırakacağım."

"Ama yanımda elbise getirdim," dedim başımı eğerek.

Jonathon bir an sırtarak, "Çok da güzeller," dedi. "Ama bu akşamki tiyatro gezimiz için pek uygun değil."

Nefesim kesildi ve doğruldum, çikolatayı tabağa döktüm. Auguste'den aldığım güzel bornozumu yanlışlıkla mahvetmeden önce dikkatlice bir kenara koydum. "Sen

Beni tiyatroya götürecek misin? Ne izleyeceğiz? Bir Wilde oyunu mu?"

"Wilde'ı tanıyor musun?" Jonathon şaşırmış bir ifadeyle sordu. "Seni memnuniyetle *Salomé*'yi görmeye götürürdüm, ama hayır, bu gece tabelalarda göremeyeceğin türden bir tiyatroya gidiyoruz."

Heyecandan çığlık atarak şezlongdan kalktım ve aceleyle masaya gittim. Geceliğimin ve sabahlığımın eteğini kaldırıp oturmak için kucağına uzanmamı, kollarımı omuzlarına dolamamı ve kıpırdarak yerleşmemi Jonathon iri gözlerle izledi.

"Söyle bana," dedim, tostı parmaklarından alıp dudaklarına götürürken. Bir erkeği beslemek iyi bir metresin yapacağı türden bir şey gibi görünüyordu ve Jonathon'ın gözleri kocaman açılmıştı, ipek örtünün altından şeklimi tarıyordu, elleri geçici olarak kalçalarımın üzerinde duruyordu. Elimdeki tosttan bir ısırık aldı, gözleri parlıyordu.

"Bence şaşırmalısın," dedi biraz düşündükten sonra. "Ama cevapları benden öğrenmeye çalışabilirsin-Mph." Kalçalarımı onunkilerin üzerinde yuvarlarken gözleri kapandı.

"Sen ve Auguste gibi adamlar için bir tiyatro mu?"

"Biz kendimize canavar diyoruz Bayan Reed," diye mırıldandı Jonathon, ben yer değiştirip sağlam ayağımı aşağıdaki sandalyenin demirine dayadığımda ağzı bir karış açık kaldı.

"Ben bilmiyorum," diye cevap verdim, biraz sallanarak. Başını geriye attı ama parmakları beni sabit tutmak için kalçalarımın gömüldü.

"Bizim türümüzden olanlar için evet. Erkekler ve kadınlar," dedi Jonathon. "Ama beni getirebilir misin?" Ben sordum.

"Orada insanlar olacak," dedi Jonathon, dudaklarında hınzır bir sırıtış ve bana bakarken gözlerinde elektrik yeşili vardı. "Ve eğer bugün uslu *durursan*, Bay Tanner ve ben sana bir ödül vereceğiz."

"Uslu durmak...?" Ben bir kaşımı kaldırdım, Jonathon da bir kaşını kaldırdı. "Evet. Uslu dur. Yani beni, seni o odaya çekmem için kışkırtma.

ve o günkü randevularımızı kaçırmamıza neden olur."

"Yani sana kahvaltı *veremeyecek miyim*?" Sırıtarak sordum.

Jonathon omzumun üzerinden yemeğe baktı, sonra kucağında yayıldığım yere baktı. Çoktan yarı yarıya sertleşmişti, bana baskı yaptığını hissedebiliyordum ve eminim ki ona yaslanmış olan seksimin sıcaklığını da hissedebiliyordu. Yumuşak bir inilti çıkardı ve yutkunurken boğazının titremesini izledim.

"Yapabilirsin ama bu akşam yemekten sonraya kadar orgazm olmak yok," dedi iç çekerek. "İkimiz için de."

Buna ve onu beslemek için dönüp bir dilim pastırmaya uzanırken çıkardığı homurdanma sesine güldüm, göğüslerimi yüzüne doğru ittiğimden emin oldum. Orgazm olmak için beklemek zorunda kalsaydım, beylerimin de benim kadar acı çekmesini sağlardım.

"NEFES A L ."

Modacı korsemin bağcıklarını çekiştirirken dudaklarımı büzerek homurdandım. Daha önce hiç bu kadar sıkı bir korse giymek zorunda kalmamıştım ve Dr. Underwood'un pazarlığını yerine getirmesinin mümkün olup olmayacağını merak ediyordum. Belim ve kaburgalarım ağrıyordu ve nefesim şimdiden kesilmeye başlamıştı.

Terzi, aynada kızarmış yanaklarıma bir bakış atarak, "Bu oldukça dar, zaten yeterince güzel bir vücudu var," dedi. Kollarında bir kucak dolusu koyu bakırmısı kırmızı kumaş vardı, tiyatrodaki gecem için provasını yeni bitirdiği elbiseydi bu.

Auguste'ün *tek bir* elbise sipariş ettiğini sanmıştım ama aslında bana altı tane elbise dikilmişti, hepsi de solgun tenimi parlatan koyu mücevher tonlarındaydı. İçlerinde en dar bele sahip olanı buydu ve Auguste bu geceden sonra bana yine bu kadar dar bir şey giydirmek isterse gidip kendi kanını emebileceğine çoktan karar vermiştim.

Göğüslerim *çok yukarıdaydı*. Neredeyse dışarı fırlamaya hazırdı, belki de amaç buydu. En azından tam bir büstiyer yoktu. Nefes alamam bile tiyatroda oturabilirdim.

Terzi hafif bir kıkırdamayla, "Sanırım biraz gevşetsek iyi olacak, Sarah," diye ekledi. "Eminim Mösyö Thibodeaux ona bakmaktan daha fazlasını planlıyordur."

Giydirici Sarah homurdandı ve bağcıkları neredeyse tam bir nefes almamı sağlayacak kadar gevşettiğinde nefesim kesildi.

"Daha iyi mi?"

Terzi Aida'ya minnetle gülümsedim ve sonra Sarah'yla birlikte elbiseyi başımın üzerinden geçirip beni içeri sokarken ve arkasını bağlarken kendimi tuttum. Safir mavisi boncuklar, beni saran ve şekillendiren tüyler yarattı.

Göğüslerimin ve kalçalarımın üzerinde, ben döndükçe yerde dalgalanıyor ve etek sallanıyordu. Alçak yakası boyunca ince bir dantel süslemesi vardı, bu da gözleri göğüslerimin yüksek kabarıklığına çekmeye yetiyordu. Eteğin arka kısmı drapeler ve kıvrımlarla doluydu ama ön kısmı düzgün bir şekilde aşağıya doğru iniyor ve beni olduğumdan biraz daha uzun gösteriyordu.

"Bir mücevher parçası gibi görünüyorum," dedim ve kadınlar unutulmuş iğneleri aramak için ellerini üzerimde gezdirirken dönüp aynada kendime baktım.

Aida, "Evet, erkekler kollarındaki kadınları bu şekilde seviyor gibi görünüyor," diye düşündü. "Biri saçına bir şey yapacak, değil mi?"

Gülmeye başladım ama sonra elbisenin içinde bunun için yeterince hava olmadığına karar verdim. "Eminim." Umarım Cork değildir çünkü kafamda hiç saç bırakmayacakmış gibi görünüyordu.

"Mm. En azından sende bolca var," diye mırıldandı Aida, uzanıp koyu renk bir tutam saç elinin etrafında döndürerek. "Senin için saç tokası yok. Ve Mösyö çoğu erkekten daha iyi bir elbise zevkine sahip, bu yüzden bu gece mücevherleriniz de olacak."

Aynada kendime göz kırptırıyor, saçlarım toplanmış, yüzüm boyanmış ve mücevherler takılmış halde nasıl görünebileceğimi hayal etmeye çalışıyordum. Belki de Auguste ve Amon o kadar da farklı değillerdi. İkisi de beni gerçekte olduğumdan daha büyük bir kadın haline getirmeye mi çalışıyordu? Umursuyor muydum ki?

"*MON DIEU*, ŞU HALINE BAK."

Taburenin üzerinde döndüm, parmak ucumda dudaklarıma sürdüğüm ruj izi hâlâ duruyordu.

"Bekle, tam etkisini görmelisin," dedim ayağa kalkarak. Terzide ayakta geçirdiğim onca zamandan sonra bileğim ağrıyordu ve Auguste'e dönerken bileğimi yukarıda tutarak yerimde zıpladım. Bana teklif ettiği süitin kapısında duruyordu, gözleri kocaman açılmış ve dudakları ayrılmıştı. Cork kafa derimi acımasızca yumuşak kıvrımlı bukleler haline getirdikten sonra az önce çıkmıştı ve ben de gözlerime biraz sürme çekip dudaklarıma kırmızı bir leke sürmüştüm. "Bütün parana değdi mi?" Beni hayranlıkla izleyebilmesi için kollarımı uzatarak alay ettim.

Auguste'ün gözleri kısıldı ve gülümsemesi hüznü bir hal aldı. "Nefret mi ediyorsun?"

"Hayır!"

"Doğruyu söyle, *mon coeur*."

Yutkundum ve kollarımı yavaşça indirdim, gözlerim yere düştü. "Bu çok güzel."

"Çok güzelsin ve bunu çarşaf, erkek pantolonu, çuval ya da bu elbiseyi giyerken de *söylüyorum*. Ben sadece senin hakkını vermek ve seni biraz şımartmak istedim."

"Biraz mı?" Bir kaşımı kaldırarak sordum.

Auguste güldü ve sinsice yaklaştı. "Güzel. Bu gece seni giydirip göstermek istedim. Beni affeder misin?"

"İstiyorum," dedim, çünkü bu konuda dürüsttü ve eğer onun iyiliği içinse, çok da umursamadım. Bana ulaştığında nefesim kesildi, eğildi ve başını eğdi. "Bekle! Yüzümle uğraşmayı bitirmedim."

"Yüzün mükemmel Esther. Eğer ağzın biraz daha kızarırsa, zavallı doktorumuzu akşam yemeğinde yalnız bırakacağız," diye homurdandı Auguste.

"Akşam yemeği var mı?" Umutla sordum.

Auguste sırtıttı ve yanağını öptü, sonra omzumu öpmek için biraz daha aşağı eğildi ve muhtemelen tam da bu amaçla yukarı itildikleri göğüslerimi ısırmak için aşağı indi.

"Akşam yemeği senin için," diye gürledi Auguste. "Ben kendiminkini sonra yerim."

"Şimdi alabilirsin," diye nefes aldım, hafifçe eğildim ve kendimi onun gezinen dudaklarına sundum.

"Geç kalmadan olmaz," diye homurdandı Auguste, tekrar dik durarak. "Al, bu da senin için. Setin içinde bir kolye var ama takmak istemezsen boğazının açık olmasını tercih ederim."

Auguste, sanki içinde bir kitap ayracı ya da kaleminden başka bir şey yokmuş gibi, kıpkırmızı bir kurdeleyle bağlanmış uzun, ince, siyah kadife bir kutu uzattı bana. Açtığımda bilezik sarsıldı, safirler bakır ayarlarda parladı, böcek kabukları ve çiçek tomurcukları birbirine bağlandı. Ben şaşkın şaşkın bakarken Auguste bileğime takmak için kendine yardım etti.

"Bunlar gerçek değil, değil mi?" Nefes aldım. Auguste sadece güldü ve ben yüzümü buruşturarak ona baktım. "Bunu yapmak zorunda değilsin. Bunun gibi hediyeler. Ne olursa olsun seni istediğimi biliyorsun."

Aramızdaki sessizlikte toka kapandı, Auguste'ün yüzü kalktı, göz bebekleri karardı ama ifadesi yumuşak ve açıktı. Bu da söylediklerimin hoşuna gittiği anlamına geliyordu, öyle ki beni ısırmak istiyordu, ama genelde yaptığım gibi cinsel bir tavırla değil.

"Oh, *mon coeur*," diye mırıldandı Auguste, elleri yüzümü kavrayacak şekilde kalktı. Serin dokunuşunu özlemiştim ve şimdi ona doğru eğilerek iç çektim. "Eğer sana rüşvet vermek istersem, bunu seksle yaparım, söz veriyorum. Bu sadece bir hediye."

Bunun üzerine sııttım ve eğilip usulca öpmesi için ağzımı kaldırdım, az önce benden içmiş gibi dudaklarını boyayan renkle eğlendim.

"Şimdi bizimle yemeğe çıkın. Planladığımız çok yoğun bir akşam var." Auguste döndü, elimi elinin arasına aldı ve beni süitin kapısına doğru götürmeye başladı.

"Canavar tiyatrosunda mı?" Gözlerimi ondan ayırmadan sordum.

"Underwood'dan bu kadarını mı çıkardın? Ama daha fazlasını değil, yoksa bana milyonlarca sorunuz olacağından eminim. Bu sürpriz hoşuna gidecek. Şimdi gel."

On Altıncı Bölüm

TİYATRODA BİR GECE

"Y

"Daha fazla yemeliydin, *mon coeur*."

"O elbiseye daha ne kadar sığmayı bekliyordun bilmiyorum, Gus," dedi Jonathon, bana karşıdan sırtarak.

Arabayı. Bir sokak lambasının yanından geçtik ve gölgeler yüzünün açılarını sertleştirerek bana Bay Tanner'ı düşündürdü.

Bir köşeyi döndüğümüzde Auguste mırıldandı ve arabanın penceresine doğru eğildi. "Ah. İşte geldik. Eğer bayılırsa..."

Jonathon, "Eğer bayılırsa Tanner onu bütün takımdan çıkarır ve gecenin geri kalanında senin pelerinini giymesine izin vermek zorunda kalırsın," diye karşılık verdi.

İki adam yemek boyunca ve tiyatroya olan hızlı yolculuklarının neredeyse tamamında didiştirler - ki tiyatro Covent Garden'da ya da yakınında değil, şehrin daha pis bölgelerinden birindeydi. Küçük tartışmalarını kesen ani kahkahalar ve kocaman sırıtmalar olmasaydı arkadaşlıklarını merak ederdim. Bu biraz da uşakların kendi aralarındaki özel şakalarından birine denk gelmek gibiydi ama beyefendilerim birbirlerine takılmakla meşgul olmadıkları zamanlarda beni de aralarına almak için ellerinden geleni yaptılar.

"Eğer yapsaydı bunu bir kurtarma görevi olarak görür müydün?" Auguste bana sordu. "Bu gece seni bir kez bile rahatlamış görmedim sanki."

"Çünkü bu korse beni tek bir pozisyonda sabitliyor," dedim.

"Sorun değil Esther. Sana aldığım elbiseyi daha çok beğendiğini söyleyebilirsin," dedi Jonathon, dudakları seğirerek.

"Düşündüm de, o elbiseyi daha çok sevebilirdim," dedi Auguste, ben garip bir cevap vermek zorunda kalmadan önce.

Araba durdu ve ben öne doğru eğilerek pencereden Auguste'ün etrafına bakmaya çalıştım ama tek gördüğüm çok karanlık ve biraz da korkutucu bir ara sokaktı.

Jonathon, "Bu manzara yine de güzel," diye mırıldandı ve kaşlarımı çatarak onun elbisemin yakasına ve neredeyse elbisemden nasıl dışarı taşığıma baktığını fark ettim.

"Dikkat et, gözlerin yeşile dönüyor," diye uyardım onu.

Jonathon kızarıırken Auguste kıkırdadı ve vampirim arabanın kapısını açarak bana elini uzatmadan önce dışarı çıktı.

Serin, boş sokağı daldım ve minnetle Auguste'ün yanına adım attım. Omuzlarım için küçük bir pelerinin vardı ama beni sıcak tutmak için çok az işe yarıyordu ve koruma sağlamak için daha da az.

"Anladığım kadarıyla burası balkonlu ve şamdanlı bir tiyatro değil," dedim sesimi parlak tutarak. Bu bölge daha çok bir tür boks maçı için gelinebilecek bir yer gibi görünüyordu, depolarla ve kırık pencereli binalarla doluydu.

"Şaşırabilirsin," diye cevap verdi Jonathon, bizi takip ederek ve bana da kolunu uzatarak.

Üçlü olarak ileri doğru adım attık ama gittiğimiz yer kaldırım değildi. Auguste ve Jonathon beni doğrudan ara sokağı götürdüler, ıslak, koyu renkli tuğlalar her iki tarafta da yükseliyordu, derinlere doğru yürüdükçe lambaların zayıf güvenliği arkamızda kayboluyordu.

Auguste bana, "Bir insanın tesadüfen rastlamayacağı bir yerde olmalı," diye mırıldandı. "Onu koruyan koğuşlar da var."

"Bu koğuşlardan bazıları girişi biraz daha korkutucu hale getiriyor. Ve sen bahsettiğine göre, Auguste ve ben özel bir locayı paylaşıyoruz," diye ekledi Jonathon. Tüm güvencelerine rağmen, karanlık yürüyüşümüzün daha az ürkütücü görünmesini sağlayan hiçbir şey yoktu, ta ki Auguste ani bir sağa dönüş yapıp öne çıkarak bizi daha da karanlık ve dar bir sokak.

Bir anda, ıııklı bir sahnedeki perdenin kalkması gibi, dünya yüksek ve parlak yanan lambalarla aydınlandı. Tam önümüzde, üzerinde *The Company of Fiends Presents* yazan bir kemerin altında birbirine kenetlenmiş yoğun bir figür denizinden gelen gürültülü sesler birbirini selamlıyordu. Bunun altında, boyalı küçük bir tabelada '*Tantalizing Nightmares*' yazıyordu.

Her şeyi içime çekerken Jonathon'ın gülümsemesini yüzümün yan tarafında hissederek nefesimi tuttum. Çoğunlukla, önümüzdeki kalabalık

bizim gibi insana benziyorlardı. Biraz daha solgun olan bazı kadın ve erkekler de vampir olabilirdi. Bana Bay Tanner'ı hatırlatan bir grup devasa adam merdivenlerin başında duruyordu. En az benim kadar şık giyinmiş, biraz sıradışı görünümlü erkeklerin kollarında kadınlar vardı, ama aynı zamanda şık bir otel restoranından ziyade küçük bir meyhaneden gelmiş gibi kaba ve neşeli görünen çiftler de vardı.

Auguste gerçekten de beni onlara göstermeye çalışıyordu. Bir dahaki sefere, basit bir şey giymeme izin vermesi için onu ikna ederdim.

"Sence kışkırtıcı bir kabus nedir?" Auguste'ün kulağına fısıldadım.

Sırttı ama göz göze gelmedik. "Sanırım perde açıldığında öğreneceğiz."

Kapıda ne bir bilet gişesi ne de bir yer gösterici vardı, sadece kalabalık ama şık bir lobide bir araya gelmiş, bir dizi kapıya yönelen büyük bir kalabalık vardı. Daha iyi giyimli çiftler odanın iki ucundaki merdivenlere doğru ilerledi ve Auguste bizi sağ tarafa yönlendirdi.

Yanından geçtiğimiz bazı kafa karıştırıcı yüzler bir yana, etrafımdaki kadın ve erkeklerin insan olmadığının en açık göstergesi, birçoğunun beni kalabalığın içinde bulmadan önce havayı koklaması ve gözlerinin açlıkla parlamasıydı. Bir hafta önce olsa, bu beni heyecanlandırabilirdi ve omurgamda bir ürperti hissettiğimde biraz şaşırdım, gözlerim kalabalığı tarıyor ve gözümün ucuyla Wraith'in gölgesini bulmayı bekliyordum.

"İyi misin? Ayak bileğin mi?" Jonathon kulağıma sordu.

Auguste endişeyle kaşlarını çattı ve omzunun üzerinden geriye baktı. "Seni yukarı taşıyabilirim."

Başımı salladım ve bir kahkaha attım. "Ben iyiyim, gerçekten."

Jonathon'un kolu belime koruyucu bir şekilde sarılmışken, onun nazik ve yönlendirici çekişinin ardından aceleyle yürüdüm. İddiama rağmen doktorum her adımda beni adeta kaldırdı ve etrafımızdaki kalabalık azaldıkça merdivenlerde nefes almak daha kolay oldu. Etrafımızdaki gruplardan birkaçı başlarıyla selam verdi ama kimse yaklaşmadı.

"Onları tanıyor musun?" Jonathon'a fısıldadım.

Cevap vermek için başını eğdi. "Biliyoruz. Ve misafirimiz olduğunuzu biliyorlar. İnsan misafirler söz konusu olduğunda bir görgü kuralı vardır. Davetimiz olmadan kimse yaklaşamaz."

Yani tüm o aç bakışlar sadece bundan ibaretti. Bu tuhaf bir rahatlamaydı ama beni biraz daha cesur ve arkama bakma konusunda daha pervasız yaptı. Orada bir

Cork'un ki gibi sivri kulakları ve asit sarısı gözleri olan siyahî bir adam, ona doğru baktığımda bana sinsî bir sırıtış fırlattı; bir diğeri ise şapkasını yeni çıkarmış ve alnındaki üç gözü daha ortaya çıkarmıştı. İki de zengin giyinmişti, beş gözlü olanın üzerinde neredeyse pelerin gibi bir şey vardı ve altından hareket ettikçe dalgalanıyordu.

"Bu taraftan," dedi Auguste, aval aval bakmamı keserek.

Yukarı çıkan ikinci bir basamak daha vardı, ama biz aşağıya, iki kırmızı perdeli kapısı olan daha alçak bir sahanlığa eğildik.

Auguste ikincisini iterek açtı ve ben nefes nefese kaldım.

Tiyatro çok *güzeldi*. Ara sokağa gelmeden önce beklediğim türden lüks bir mekândı. Koltuklar koyu altın kadife, halılar kırmızıydı ve ana katın üzerinde devasa bir kristal avize vardı. Sahnenin önünde küçük bir çukur ve sol kanadın yanında da bir org piyano vardı.

Jonathon beni içeri itti ve geniş bankta durup ellerimi gür kumaşın üzerinde gezdirdim.

Jonathon Auguste'e, "Çok etkilendi," diye fısıldadı.

"*Hayretler içindeyim*," diye nefes aldım. "Böyle bir yeri nasıl gizli tutuyorsunuz?"

Auguste omuz silkerek, "Kendimizi gizli tuttuğumuz gibi," dedi. "Biraz büyü. Büyük bir sadakat. Şimdi gel ve aramıza otur, birazdan lambaları söndürecekler ve başına gelecekler konusunda *küçük bir* uyarıyı hak ediyorsun."

Auguste'ün yanına oturmak için aceleyle bankın etrafından dolandım, gözlerim kocaman açılmıştı. Üçümüzün rahat edebileceği kadar genişti, ama Jonathon'un bana biraz daha yakın oturması, kolunu arkaya atması ve parmaklarıyla boynumun dibindeki gevşek bukleleri okşaması beni memnun etti.

"Seninle geçireceğimiz geceyi Rooksgrave'deki olaylardan önce planlamıştık," dedi Auguste sesini alçaltarak ve başparmağını şefkatle yanağımda gezdirerek. "Bizimle oyun oynamayı seviyorsun ve bunu eğlenceli bulacağından şüphelenmiştim. Ancak şimdi korkarım ki sahnedeki bazı sahneler sana saldırını biraz fazla hatırlatabilir."

"Oh!" Başlık, 'Kışkırtıcı Kabuslar', kafamın içinde çınladı. Mağarada olanlardan bazıları, en azından ilk başta, kışkırtıcı olmuştu. Dudağımı çiğnedim ve Jonathon bir omzumu öpmek için eğildi.

"Rahatsız olursanız, istediğiniz zaman gidebiliriz. Ama bilmenizi isterim ki, sahnelerin tasvir ettiğinin aksine, sahnedeki herkes çok hevesli bir gönüllüdür. Bir kurban rolünü oynuyor olsalar bile."

Jonathon nazikçe, "Bunlar öncelikle insanlar olacak," diye ekledi.

Ağzım yuvarlandı, gözlerim büyüdü ve kalbim hızlansa da bu korkudan değildi.

"Sakıncası yok, değil mi?" dedi Auguste, yüzümdeki ifadenin değiştiğini, endişesinin sevince dönüştüğünü izleyerek.

Başımı salladım ve parmaklıkların üzerinden hızla dolan odaya, sonra da sahnenin kapalı perdelerine baktım. "Ne *tür* sahneler?" Utangaç olmaya çalışarak sordum ama Auguste ve Jonathon kıkırdayınca başarısız oldum.

Jonathon kulağıma mırıldandı: "Hoşunuza gidecek şeyler, Bayan Reed," dedi.

Auguste'ün parmakları bir elime, Jonathon'ın parmakları da diğer elime dolanırken koltuğuma geri yerleştim. Işıklar sönmeye başladığında yerde hâlâ sohbet uğultusu vardı, gölgeler bir lambadan diğerine geçiyordu.

"Pixies," dedi Jonathon bir tanesi locamızın önünden hızla geçerken. "Sahne yöneticileri."

Bu haber üzerine soluk soluğa bir kıkırdama duyuldu ve ardından müzik çukurdan yükselmeye başladı, hüzünlü ve baygın, alçak ve uğursuz ve aynı zamanda kıvrımlı. Birkaç hipnotik çubuktan sonra bir figür sahneye çıktı ve Auguste ile Jonathon elimi bırakarak salonun geri kalanıyla birlikte alkışlamaya başladı. Onlara geç katıldım ve nefessiz kalarak, güzel siyah takım elbiseli adamın kollarını açmasını izledim. Altı kolunu da. Çok sayıda süslemeyle selam verdi, sonra döndü ve orga doğru yürüdü ve arkasında sürüklenen kuyruğun abartılı bir moda parçası değil, gerçek bir kuyruk olduğunu fark ettim! Siyah ve siyah uçlu, döşeme tahtalarına çarpan pullardan oluşan küçük bir tıslama.

"Çok eğlenceli birine benziyor," diye mırıldandım, kaşlarımı salladım ve Auguste eteğimin altından kalçamı çimdikleyince güldüm. "Bütün o elleri düşünsene."

"Bu gece dört kişiyle idare edeceksiniz," diye mırıldandı Auguste. "Ama belki Rooksgrove'e döndüğümüzde birkaç kişi daha toplayabiliriz."

Ona bir sırıtış attım ama müzik uzun ve sürekli bir notada birleşip perde açılmaya başlayınca hemen dikkatim dağıldı.

Solgun bir figür açılan perdenin yanından hızla geçti ve parlak, kadınsı bir ılgık atarak hızla geri dönüp spot ışıklarının altına girdi. Sahnenin ortasında soluk soluğa duran ve üzerinde dayanıksız, yırtık bir gecelik olan genç bir kadındı bu. Saçları kahverenginin soluk bir tonundaydı, gözleri iri ve koyu renkliydi ve giysisi aşağı yukarı şeffaftı, uçları

Meme uçları kumaşın üzerinden pembe pembe parlıyordu. Belki de benim dudaklarım gibi o da onları sertleştirmişti.

Auguste ve Jonathon'a baktım ve ikisinin de sahnedeki güzel, neredeyse çıplak kız yerine bana baktıklarını görünce içten içe sevindim. "İzle," diye mırıldandı Jonathon.

Dudağımı ısırdım ve kızın amaçsızca tökezlediği, bulamadığı bir çıkışı ararken küçük inilti ve ağlamalar çıkardığı sahneye döndüm. Alçak bir hırıltı duyuldu ve kız ayak parmaklarının ucuna kadar yükseldi, vücudu donmuş bir dehşetle kamburlaştı. Bu onun için sorun değildi ama lanet olsun, hırlayan her neyse onu görmek istiyordum.

Auguste güldü, ben öne doğru eğildim, gözlerim aktrisinki kadar büyüdü, onunla birlikte sahneyi araştırdım.

Sonunda canavar ortaya çıktı, uzun ve genişti, tüylü koyu kürkle kaplıydı, kafası kocaman ve dişleri parlıyordu. Arkadan sahneye fırladı ve kız çılgınca titredi, bakışlarına kapıldı, güzelce korktu. Ayı gibi bir şeydi, onun kadar büyüktü ama daha uzun ve biraz daha insani uzuvları vardı. Geniş gövdesi kollarını açmış, kendini olabildiğince büyük gösteriyordu ve kız daha da zayıf ve av gibi görünüyordu.

Kalçalarının arasında, yavaşça yükselen, uzun, öfkeyle kızarmış ve parlayan aleti vardı. Kız dehşet dolu bir çığlık attı ve sola doğru koşmaya başladı, ama çabasının ne kadar beyhude olduğu hemen anlaşıldı.

Jonathon kulağıma, "Bu bir ayı," diye fısıldadı. "Burada o kadar yaygın değil ama-"

"Şşşt," diye susturdum onu, öne doğru eğildiğimde kıkırdaması sıcak nefesini boynumda gezdirdi. Ayı o kadar yüksek bir kükreme çıkardı ki odayı salladı ve avizeyi titretti, sonra dört ayak üzerinde ileri fırladı, kız çığlık attı ve kanat çıkışını korurken ayakları kaydı. Kız bir anda döndü, giydiği ince elbise bir bulanıklık içinde etrafında döndü ve bir sonraki yöne doğru ilerlemeye başladı.

Bunun bir performans olduğunu, onun da benim kadar olaylara istekli bir şekilde katıldığını, ayının koreografiyi takip ettiğini bilmem önemli değildi. Kalbim göğsümde uçuşuyor, ellerim kucağımdaki kadife yumrukluyor, gözlerim kırpmayı reddediyordu.

O anda neyi desteklediğimi bile bilmiyordum - kızın kaçmasını mı yoksa yakalanmasını mı?

Kovalamaca sürdü, canavar bir noktada neredeyse onu yakalıyordu ve elbisesinin eteğini kalçasına kadar yırttı, böylece koşarken soluk bir bacak parladı. Sahnenin karşı taraflarındaydılar ve bir an için onun zaferinin yasını tuttum, çünkü çıkış yapmak üzereymiş gibi görünüyordu. Perdenin arkasına geçti ve ardından parlak bir çığlık duyuldu ve sahneden ikinci bir kükreme yükseldi.

İkinci bir ayı belirlediğinde seyirciler hep bir ağızdan çılgınca bir tezahürat yaptı, kız omzunun üzerinden baygın bir şekilde fırlatıldı. Sahnenin ortasındaki bir tuzak kapısı açıldı, önce duman yükseldi ve ardından büyük bir taş platonun karanlık gölgesi belirdi. İki canavar orada buluştu ve kadını platonun yüzeyine yaydılar. Elleri kadının uzuvlarını çember içine aldı, gerdi ve dört köşesinden demir prangalara bağladı. Ayılar etrafında dönüp dururken kadın başını öne arkaya salladı, sersemlemişti.

"*Mon coeur,*" diye mırıldandı Auguste, bir elini çıplak kolumda gezdirerek beni ürpertti.

"Ne yapacaklar?" Fısıldadım.

"Ne yapmalarını istersin?" diye alçak sesle cevap verdi, dudakları gülümsemeye kıvrılmıştı.

Ya ben olsaydım? İri, hayvani ve tuhaf vücutlarına ve kalın ama muhtemelen Bay Tanner'ınki kadar olmayan siklerine baktım. 'Her şey' diye cevap vermek için ağzımı açtım ama sonra ayılar hareket etmeye başladı, devasa ağızları sanki onu yutacakmış gibi açıldı.

Bir bakıma öyle de oldu.

Ayılar pençelerini taşa bastırıp derisini yalamaya başladığında kadın inledi. Bir tanesi çürük elbisesinin yakasını pençeleyerek göğüslerini ortaya çıkaracak şekilde yırttı ve büyük, nemli, siyah bir burun tenini ısırmaya başladığında nefesim göğsümde hıçkırdı. İnledi ve uykuda kıvranmaya başladı, ama bunun korku mu yoksa uyarılma mı olduğunu söylemek zordu.

İkisi de. Bu ikisiyle de ilgili ve nerede buluştuklarını fark ettim. Ve buna bayıldım.

Onu sadece izlemek değil, sahnedeki kadın olmak istedim.

Auguste'ün kolu beni kendisine doğru çekti ve neredeyse itiraz edecektim ki başını eğip boynumu ve omuzlarımı emmeye ve yalamaya başladı, dişleri ara sıra hafifçe tırmalıyordu. Ohhh, evet bu daha iyiydi, ben izlerken dokunulmak. Jonathon kolumu tuttu, gözlerini sahneye dikmiş, en hassas olduğum iç taraftaki yumuşak etimle oynuyordu.

İçimi çektim ve Auguste bir elini kaldırıp elbisemin dar yakasından içeri sokarak göğsümü kavrayıp yuvarladı.

Sahnedeki kız uyanıyordu, ayılar onu bir ziyafet gibi yalayıp kemirirken inlemeler ve sızlanmalar sıklaşıyordu. Auguste boğazımı ısırtıp yaratık kızın merkezini bulduğunda ve coşkuyla yaladığında küçük bir sempati çığlığı attım.

"Oh, Tanrım. Başımız belaya girecek mi?" Fısıldadım.

Jonathon buna güldü ve diğer ayı elbisenin geri kalanını yırtıp taşın üzerine tırmanarak sikini kızın yüzüne doğru uzatırken bana baktı.

Jonathon, "Diğerleriyle birlikte yerde olsak bile olmaz," diye cevap verdi. "Yine de sizi kendimize saklamak daha zor olurdu."

"O zaman biri beni bu elbiseden çıkarsın ve siksin," diye nefes nefese kaldım.

Auguste sadece güldü. "Gösteri daha yeni başladı! Eminim ikinci perdeyi bekleyebilirsiniz."

"İçinde gerçekten sadece bir rol mü var?" Ben de biraz alaycı bir şekilde cevap verdim ve Jonathon kendi kahkahasını elinin arkasına gömdü.

"Bekleyeceksiniz Bayan Reed," dedi Jonathon, sert ama tatlı bir sesle, kaşları kalkık ve gözleri yeşil yeşil parlıyordu.

Dudaklarımı birbirine bastırdım, tartışmak istiyordum ama ne söyleyeceğimi unutmuştum, çünkü kadının başındaki ayıcık sonunda aletini kadının ağzına sokarak onun zevk çığlıklarını bastırdı. Adam kadının yan tarafındaydı, hafifçe üzerine doğru eğilmişti ama seyircilerin görüşünü engelleyecek kadar değil, ona ucunu yediriyordu. Yüksek sesle miyavlıyor, kıvranıyor ve emiyordu ve ben izlerken dudaklarımı yaladım.

Auguste bana, "Görüşünü engellemese seni de beslerdim," diye mırıldandı. Her ne kadar aktivitelerin tadını çıkarmak istesem de, sıradakini kaçırmak da istemiyordum.

Kız tekrar ayının sikinin etrafında ağlarken sahnedeki ışıklar sönüyordu, ikincisi hala içini oyuyor ve yalıyordu. Seyircilerden takdir dolu bir alkış yükseldi ve taş platformun gölgesi alçaldı.

"Kaşlarını çatma. Daha fazlası gelecek," diye söz verdi Jonathon şakağımı öperek.

"Onu doğru düzgün becermemişler," dedim kendi acıma duygumla savaşılarak.

Auguste bana sırtıttı. "Geri gelecekler. Bu bir mezeydi."

Ona gözlerimi devirdim ama sahnede gölgeler hareket ediyordu ve ışıkların tekrar yükselmesini beklerken parmaklarım Jonathon'inkilerin etrafında sıkıştı.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Sahnede, V şeklinde dizilmiş beş yeni insan figürü vardı. Dördünün bedenleri boyunlarından ve bileklerinden koyu renk çoraplara hapsedilmişti. Ortadaki ikisi öne eğilmiş, kalçaları yukarıda ve tamamen çıplaktı; sağda bir kadın ve solda bir erkek. Sahnenin önündeki iki kişi diz çökmüş, yere kapanmış, alınları kadife yastıklara dayanmış, bu kez sağdaki erkek ve soldaki kadındı. Ortadaki beşinci kişi ise bileklerinden zincirlenmiş ve başının üzerinde tutulan bir kadındı.

İnsanlar sessizdi, her biri kendi spot ışığıyla aydınlanıyordu, kızların saçları başlarında taçlar halinde örülmüştü. Sahnede sanki bir duanın ortasındaymışlar gibi saygılı bir hava vardı ama sahneye ilk çıkan bir melek değildi.

Rooksgrave tablolarındaki adamlardan birine benziyordu; kömür renginde bir teni vardı ve sırtından yarasalar gibi parıldayan siyah kanatları uzanıyordu. Koyu renk kıvrık boynuzları ve ateşle parlayan gözleri vardı. Çırlıçıplaktı, kasları kalındı ve aleti yumrulu ve sivriydi, tabanı son derece kalındı. Önce arka ortada zincirlenmiş olan kıza doğru yürüdü ve bir tapınan gibi önünde diz çöktü.

Bacaklarından biri kalktı, adamın omzuna asıldı, ayak parmakları adamın sırtına baskı yaptı ve sonra ikincisi de aynısını yaptı, adam eğilip onu yemeye başlarken boynuzları leğen kemiğinin etrafında bir kalp oluşturdu. Kadın adamın yüzüne doğru sallandı, zincirleri başının üzerinde şingırdadı, göğüsleri nefes alıp verirken yükselip alçaldı, vücudu tanıdık bir ritimle zıplamaya başladı.

"İblis," diye fısıldadı Auguste bana. "Çatallı dil."

"Beni kıskandırma," diye karşılık verdim.

"Öne eğil."

Auguste elbisemin bağcıklarını gevşetmeye başladığında hafifçe iç çekerek ellerimi parmaklıklara sımsıkı sardım. En azından bir başlangıçtı.

Sahnede başka bir canavar belirdi, bu daha çok bir erkeğe benziyordu, bronz tenli ama yoğun yara izleri vardı, gözleri süt beyazı, elleri kalın ve ayakları tanımsızdı. Hayır, insan değildi ve yara izleri de yoktu. Booker gibiydi ama kilden yapılmıştı! Elinde büyük bir kürek taşıyordu ve iblis, kil adam yaklaşırken dizlerinin üzerinde ziyafetine son verdi.

Zincirlenmiş kadının ayak parmakları yere değerken bacakları titriyordu. Anlayabildiğim kadarıyla boşalmamıştı ama spot ışıkları seksindeki uyarılma filmini aydınlatıyordu. Kil adam arkasına geçti, küreği kaldırdı ve salonda yankılanan bir sesle kışına indirdi. Sesi duyunca nefesim kesildi ama kadın sanki tokat onu iblisin ağzının getirmediği bir rahatlamaya kavuşturmuş gibi zincirlerini gevşetti.

İblis, elleri ve boynu bağlanmış, domalmış bir kadına doğru ilerledi. Pençe uçlu kavrayışıyla kadının kalçalarını sardı ve sertçe yutkundum, içine girmeden önce hızlı bir nefes yakaladım.

"Evet!"

Söylenen ilk kelime buydu ve beni yerimden sıçrattı. Zincirlere vurulmuş kadının aksine, hapishanedeki kadın yüksek sesle ve coşkuyla övgüler yağıdırıyor, ayak parmaklarının ucuna kadar yükseliyor ve daha fazlası için yalvarıyordu. İblisin kanatları havada çırpınırken, ateşli bakışları birleştikleri yere odaklandı ve o da hırlamaya ve homurdanmaya başladı.

"Bu uzun sürecek, *mon coeur*," dedi Auguste, beni tekrar geri çekerek.

Elbisemle uğraştığını fark etmemiştim bile ama artık bollaşmıştı, Korse hala sıkı sıkı bağlıydı.

"Bana yer açın," diye fısıldadı, dizlerinin üzerine çöktü ve önümde diz çöktü, başını sahneyi görebileceğim kadar aşağıda tuttu.

"Ne hakkında-" Auguste elbisemi omuzlarımdan aşağı sıyırırken onu izleyen Jonathon'a döndüm. Korse, Auguste'ün hemen yakasından yırtarak açtığı ince bir kombinezonun üzerindeydi ve elbiseyi kalçalarımın üzerinden çekiştirerek çıkarırken göğüslerime sokuluyordu.

Jonathon gülümseyerek, "Tanner'ın sırası daha sonra gelecek," dedi. "Şimdilik izlemem gereken çok iyi iki program var."

Her şey iyi ve güzeldi ama.

Elimi doktorunkinden çektim, bir an için endişeyle kaşları çatıldı, ta ki elimi kucağına yerleştirip pantolonunun üzerinden okşayıp avuçlayana kadar.

"Bay Tanner için sakıncası var mı?" Auguste meme uçlarımı emebilsin diye sırtımı kamburlaştırarak sordum, tenim üşümüştü ama açık salonda aşırı hassastım. Gözlerim sahneye kaydı, kil adam kadını sabit bir sıklıkta tokatlıyordu, kadının vücudu sarkmış ve başı geriye atılmıştı, yüzünde mutlu ve açık bir ifade vardı.

"Bay Tanner bu gece kendini çok sabırlı hissediyor," diye homurdandı Jonathon, koltuğuna çökmüştü, parmakları düğmelerini karıştırıyordu ki elimi içeri daldırıp onu gerçekten avucumun içine alabileyim.

Sahne de başka bir canavar belirdi; bu canavarın boyu son derece uzundu ve siki havada heyecanla sallanıyordu. Kil adamın yerini aldı ve titizlikle sahnenin önüne, diz çökmüş adamlardan birine doğru ilerledi ve ilk kadına yaptığı yavaş ama istikrarlı işkencenin aynısını ona da yapmaya başladı.

"Auguste, dokun bana," diye yalvardım, üstümdeki gecelikte yer kalmayınca kadar bacaklarımı açtım.

Auguste dişlerini bir meme ucunun üzerine geçirip emmek için ağzına götürmeden önce, "Her şeyin zamanı var," diye cevap verdi, ama kalçalarını gövdesine bastırmak için öne doğru sürükledi ve kıpırdanmama ve kendimi oraya sürtmeme izin verdi.

Bu aşırı duyusal yüklemeydi ve aynı zamanda yeterli değildi. Pullu adam zincire vurulmuş kadının arkasında diz çökmüş, kıcıyla ziyafet çekerken siki havada sallanıyordu, iblisli kadın zevkten inliyordu, adamın elleri şimdi onu sikişirken yerinde tutmak için demir parmaklıkları destekliyordu ve tokatlanan adam her raket darbesinde "teşekkürler efendim!" diye haykırıyordu. Daha fazla gölge sahneyi sikişle doldurmak için kanatlarda bekliyordu. Auguste bana bunun uzun süreceğini söylemişti ve haklıydı.

İçimde bir penis olmadan ikinci perdeye çıkmamın imkanı yoktu.

On Yedinci Bölüm

GÖSTERİYE DEVAM

"P Lütfen, lütfen, lütfen," diye bağırdım ama Auguste eliyle ağzımı kapattığı için kelimeler zar zor mırıldanıyordu. Jonathon'ın isteği üzerine elim hala onun kiyle dağınıktı. ama henüz tatmin olmamıştım.

Auguste'ün avucunun içine "Ara sikişmek için olmalı," diye yalvardım ama anlamsız bir ses çıktı.

"Bu bank sonsuza kadar onun gibi kokacak," dedi Jonathon, işaret parmağı amımın açıklığı etrafında nazikçe gezinirken, Auguste'un ki sadece kıcımda nazikçe oynuyor, hareketlerini pürüzsüz tutmak için ara sıra daha fazla uyarılmamı toplamak için aşağı iniyordu.

"İyi bir kız ol ve işimi bitir, *mon coeur*, sonra doktor ve ben sana üçüncü perde için ne planladığımızı söyleyeceğiz."

Üçüncü perde. Rooksgrave'den önce hayalini bile kurmadığım yaratıklar tarafından sahnedeki her zapt edilmiş insanın ağzının, amının, sikinin ve kıcının doldurulduğu oldukça muhteşem bir final olan birinci perdenin sonuna, birinin beni becermesi için çılgılık atmadan zar zor gelebilmişim ve benim için planları olmadan önce oturmam gereken bir perde daha olduğunu mu söylüyorlardı?

Homurdandım ve aşağıya daldım, Auguste'ün eli onu ağzıma alırken çekildi, çok fazla öğürmeden olabildiğince derine. Şimdi ona kesinlikle söylemeyecektim ama Auguste'ün sikini emmeyi gerçekten seviyordum. Tadı her zaman çok temizdi ve başımı doğru tutarak beni zorlamadan kendi başıma alabileceğimden daha fazlasını almam için beni cesaretlendirdi. Yanaklarımı çukurlaştırarak sertçe çektim ve kalçalarının bir hareketiyle ödüllendirildim.

Jonathon iç çekerek, "Keşke döktüğü tüm bu suyu yalayabilseydim," dedi, bunun yerine zaten kaygan olan kalçalarıma sürterek.

"Auguste homurdanarak beni biraz daha aşığı itti ve bir inilti çıkardı. Tiyatronun ışıkları titredi.

"Çabuk, *mon coeur*. Açılışı kaçırmak istemezsin."

Mızımızlandım ve açgözlülükle emmeye başladım, başımı sikinin üzerinde zıplatarak salyalarımın yolu kolaylaştırmasına izin verdim.

Auguste tısladı ve ağzımı sikmeye başladı, boğazımın arkasına hafifçe dokunduktan sonra uzun bir memnuniyet iniltisiyle kendini derinlere bıraktı. Aniden doğrulmadan önce sarkmasını ve seğirmesini durduracak kadar bekledim. İkisinin de elleri seksimden çekildi, artık dağınık olan kombinezonom tekrar yerine düştü. İkisine de kaşlarımı çattım.

Ceketlerini çıkarmışlar, kravatlarını çözmüşlerdi ve ikisi de serbest bırakıldıkları için kızarmış ve rahatlamış görünüyorlardı.

Onlar için ne güzel.

"Beni aptal yerine koymaktan memnun olacak bir seyircinin üzerine bu balkondan kuğu dalışı yapmamam için bana çok iyi bir neden söyleyin," diye tersledim.

Auguste'ün gözleri karardı ve kısık bir hırıltı çıkardı ama Jonathon sadece güldü ve beni kucağına alıp yanağımdan öptü.

"O sahnede olmak ister misin, küçük kız?" Jonathan mırıldandı.

Gözlerim büyüdü ve gözleriyle buluşmak için döndüğümde hareketsiz kaldım. Kenarları yeşil renkteydi. Bay Tanner sabırlı olabilirdi ama kesinlikle çok yakınımdaydı.

"Bu gece mi?"

Jonathon kaşlarını sallayarak, "Üçüncü perde izleyicilere açık," dedi.

"Bay Tanner size gösteriş yapmak istiyor."

"Evet."

Tereddüt bile etmedim ve Auguste gülerek pantolonunun içine geri soktu. "Sana söylemiştim."

"Çok iyi bir kız olman ve sana söyleneni harfiyen yerine getirmen gerekiyor," dedi Jonathon, sesi derinleşip çakıllaşarak. "Denemek istediğim bir oyuncak var, elektrik kullanıyor-"

"Evet," diye tekrarlardım çabucak. "Herhangi bir şey."

"Sadece evet deme," diye tersledi, yeşil gözleri parlıyordu, dudaklarımı kapatıp başımı sallamamı bekliyordu. "Acıyacak ama zevk de alacaksın. Bay Tanner seni sonra becerecek. Eğer istersen gözlerini bağlayabiliriz-"

"Göz bağı yok," diye ağzımdan kaçırdım.

Tiyatronun ışıkları çoktan sönmeye başlamıştı ve ben yerleşip sahneye dönmek istiyordum ama Bay Tanner'la o sahneye çıkma vaadini daha çok istiyordum.

"Karanlık seni rahatsız mı ediyor?"

Jonathon sordu. "Hayır... Ben sadece..."

"Onların kendisine baktığını görmek istiyor," diye yanıtladı August. Kızardım ama başımı salladım ve Jonathon sırttı.

"Tabii ki öyle," dedi ve alnımdan öptü. "Ve biz de sana hava atmayı seviyoruz, küçük mücevherimiz."

"Aferin kızıma," diye cevap verdim, çünkü mücevherleri düşünmek bana Amon'u düşündürüyor ve bu kadar çok gözün hayranlıkla izleyeceği bir sahnede olmam konusunda ne hissedeceği konusunda endişelenmeme neden oluyordu. Bu benim seçimimdi ve bunu ben *istedim*.

"En iyisi," diye mırıldandı Auguste, adamların arasına sıkışmam için yaklaşarak.

Auguste paltosunu yerden aldı ve üzerime örttü. Şu anda biraz dağılmış durumdaydım. Daha önce benimle oynarken slipimi yırtmış, sonra da ben ona sakso çekerken saçlarımı karıştırmıştı. Gelinliğim yerdeydi ve gösteri - ve performansım- bitene kadar onu giyebileceğimden şüpheliydim ama hâlâ bu lanet korsenin içinde sıkışıp kalmıştım.

Rahatsız bir şekilde kıpırdandım ve Jonathon bana bakarak dudak büktü. "Bundan gerçekten nefret ediyorsun, değil mi?"

"İstersen deneyip nasıl olduğunu görebilirsin," diye fısıldadım. Auguste bir kahkaha attı, dişleri alt dudağına sevimli bir şekilde bastırıyordu. "Özür dilerim, *mon coeur*. Ama nefis görünüyorsun," dedi eliyle bir fiske vurarak. gözlerimi göğüslerime dikti.

Cevap veremedim perde açıldı ve nefesimi tutarak bir sonraki perdeyi beklemeye başladım.

Sahnenin ortasına vuran tek bir ışık, ağzına kadar hafif bulanık suyla dolu devasa bir kare tankı ortaya çıkardı. Tankın dibinde mavi bir gölge yuvarlanarak her köşeyi dolduracak şekilde yayılıyordu. Soldan bir grup kadın girdi, kıkırdıyorlardı, elleri birbirine bağlıydı, sadece slipler, çoraplar ve basit iç çamaşırları giymişlerdi. Birbirlerini kovalıyor, dev tankın etrafında oynuyor, suyun içindeki çarpık görüntülerine gülüyorlardı.

Tankın dibindeki mavi leke yuvarlanıp hareket ederken nefesim kesildi. Canlıydı!

"Nereden bulmuşlar bir tane?" Auguste öne doğru eğilip diğer tarafımdaki Jonathon'a bakarak nefes aldı.

"Belki biri geldi-"

"Şşşt," diye tıslayarak ikisine de vurdum.

Kızlardan biri sahneden kaçmış ve tankın çıkıntısına bağladığı bir merdivenle geri dönmüştü. Hızlı bir şekilde yukarı tırmandı, birkaç adımda bir poz vermek için durakladı ve tankın çıkıntısına tamamen çıplak bir şekilde oturana kadar bir çorabını ya da slipini çıkardı. Dipte, kızlar tarafından görülmeyen mavi kütle tekrar yer değiştirdi, bir şey bükülerek daha soluk bir karın ortaya çıkardı, küçük yuvarlak vantuzlar cama doğru titreşti. Kız sallanarak ve arkadaşlarına sıçrayarak suya kaydı ve bir diğeri de yukarı çıktı.

"Ne oldu?" Nefes aldım.

"Esther, iyi misin?" Jonathon kollarımı okşayarak mırıldandı. Sahneye bakarken kaskatı kesilmiştim, bileğim beni çekiştirip sürükleyen bir tutuşun anısıyla zonkluyordu.

"Mağara," dedi Auguste aniden, doğrulup yüzümü ona çevirerek. "Özür dilerim, bunu düşünmemiştim. Dışarı çıkmak ister misin?"

Ama ben çoktan dönüp arkama bakmaya başlamıştım. İki kız tankın yüzeyinde sallanmaya başlamıştı bile, bir diğeri içeri kaymak üzereydi ve dördüncüsü merdivene tırmanıyordu.

"Esther."

"Sanırım iyiyim," dedim, nefesimi tutmakta zorlansam da. Ama içimden geçen sadece panik değildi. Belki suyun içinde olsaydım, bu çok fazla olurdu ama Auguste ve Jonathon ile güvende olduğumu biliyordum ve geri dönemeyecek kadar meraklıydım.

Beşinci kız tankın dışında duruyordu, ikimiz de içerideki yaratığın uyanmaya başlamasını, daha fazla emicinin ortaya çıkmasını ve uzun bir mavi dalın cam boyunca yukarı tırmanmasını izliyorduk.

"Kendi iyiliği için fazla meraklı," dedi Auguste başımın üzerinden, kendi düşüncelerimi okuyarak.

Jonathon bana yumuşak bir sesle, "İstediğimiz zaman dışarı çıkabiliriz," dedi.

Başımı salladım ve az önceki sorumu tekrarladım. "Ne oldu?"

"Bir akkorokamui," dedi Jonathon. "Yani, onun soyundan gelen biri. Bir Japon deniz tanrısı. Buralarda pek rastlanmaz ama Japonya'daki evlerin gözdesidir. Nedenini göreceksiniz."

Dipte mavi kütle genişliyor, yanlardan yukarı doğru yükseliyor, daha fazla dal suyun içinde kıvrılıyor, suda yürüyen çıplak ayak parmaklarına gittikçe yaklaşıyordu. İlki ani bir şangırtıyla birbirine bağlandı ve ben yerimde sıçradım,

Kız ığlık atıp suyun altına sürüklenirken panik içinde bir kıkırdamayı serbest bıraktı.

Auguste, "Dokunaçlar genişleyip daralabilir ve emicilerin bir ağzın gelişimi olduğu söylenir," diye açıkladı. "Bir ahtapotta sekiz tane vardır. Akkorokamui'de ise düzinelerce var."

Akkorokamui'nin pençesindeki kız aniden sarıldı, mavi dokunaçlar bacağının ve kalçalarının etrafından, göğüslerinin üzerinden ve boğazından dolanmaya başladı. İki kişi daha tuzağa düşürülürken, kız köpüklü damlacıklar saarak sudan geri itildi.

Dördüncü kız ani bir hamleyle kenara doğru yüzüp yukarı tırmanmaya çalışırken, parlak mavi bir kas ve emici dal suyun altından yukarı sıçradı ve kendini kızın iine soktu. Bir diğeri belirdi ve sarılmış tutsağın içine doğru kıvrılarak ilerledi, ikisi birden haykırdı.

Bir dakikadan kısa bir süre içinde, yüzmekte olan dört kız da canavarın dokunalarına dolanmıştı. Akkorokamui sırayla onları sudan çıkartıyor, bir sonrakini suya sürüklüyor ve her seferinde biraz daha sıkı bağlanıyordu. Bacaklarından, bileklerinden, gövdelerinden, hatta bazen boğazlarından. Bir kızın ağzına, kıına ve amına yavaşça bir dokunaç sokuluyor, suyun üzerinde eğilmiş bir şekilde tutuluyor, yavaşça döndürülüyor ve dndrlyordu, böylece her saldırıyı görebiliyorduk.

ığlıklar hızla inlemelere, homurdanmalara ve ara sıra övgü ya da daha fazlası için yakarışlara dönüşüyordu. Dokunaların kaslarının kasılmasını ve gevşemesini izleyerek sempati içinde nefes alıyordum.

Başka bir kız cama yapışmıştı, dokunaçlar kalçaları ve karnı üzerinde büyüleyici bir çapraz desenle bantlanıyordu, biri seksinin üzerine dklmştı, emici şüphesiz klitorisini okşuyordu, şehvetli ecstasy çığlıklarına bakılırsa.

"Jonathon."

"Mm?"

"Bence Esther'i Japonya'ya götürmeliyiz."

"Onu bir daha asla göremeyiz."

Buna biraz güldüm. Doktorum muhtemelen yanılmamıştı. Gördüğüm tüm yaratıklar arasında beni en çok korkutan ve beni en çok heyecanlandıran buydu.

Tankın dışında, yerde yatan beşinci kız dizlerini bkmş ve genişçe amıştı. Kendi göğüslerini sıkıyor, parmaklarıyla kendini beceriyordu ve akkorokamui'nin onun haraç verdiğini görüp görmediğini ya da bunun kendi zevki için olup olmadığını merak ettim. Umarım o -ya da o, gerçekten fark eder miydi?

izliyordum. Beni de görmesini umuyordum, nefes nefese izliyordum, bedenim tanktaki kızlara katılmamı istiyordu ama zihnim kıpırdamaya cesaret edemeyecek kadar korkmuştu.

Akkorokamui artık neredeyse yüzeye çıkmıştı, su bir sarmal halinde çalkalanıyor, hepsi de pençesinde kıvranan ve şarkı söyleyen kadınlardan oluşan ödülleri sergiliyordu. Biri çığlık atıp kaskatı kesildi ve yavaşça tanktan sahnenin zeminine indirildi, ıslak ve gevşekti, dokunaçlar yavaşça geri çekiliyor, bağlamanın kırmızı izlerini ve emici öpücüklerin beyaz yuvarlaklarını ortaya çıkarıyordu.

Bir diğeri doruk noktasına ulaştığında inliyor ve geri çekilen dokunaçlara uzanıyordu. Üçüncüsü. Dördüncüsü.

Ama ne hakkında-

Beş dokunaç şimşek gibi çakarak mastürbasyon yapan kızı kolları ve bacakları açık bir şekilde yakaladı. Kız havaya fırlatıldı ve suya indiğinde akkorokamui'nin açık kalbine indi, vücudu açık bir ağız gibi yayılmıştı. Dokunaçlar alçaldı, vücudu büzüştü ve canavar onunla birlikte tankın dibine batarken mutluluk dolu çığlıkları havaya yükseldi.

Sanki operadaki bir primadonnanın ariyasının son notalarıymış gibi, kalabalık ayağa fırladı, eller birbirini alkışladı, çığlıklar sahneyi sevindirdi.

Bu tiyatroya bayıldım.

Sahne perdesinin arkasında birlikte dururken ellerim Jonathon'ın ellerinde, ayaklarımın üzerinde zıpladım.

"Eğer gerginsen-"

"Heyecanlıyım," dedim, onun yanına yaslandım, döndüm ve çenemi omzuna dayadım.

Alnıma bir öpücük kondurarak cevap verdi ve bir süre usulca mırıldandı. "Biz de öyle," dedi, gözleri karanlıkta parlıyordu.

Auguste ara sırasında kulise koşmuştu. Seyirciler arasında son perde için sahneye çıkmak isteyen iki kişiden biriydim ve Auguste, Jonathon beni locada tutup birlikte ne yapacağımızı açıklarken ilk gitmem için beni kaydetmişti. İstedğim zaman durabileceğime dair sürekli güvence verdi ve ben de tüm bunlar boyunca dilimi tuttum.

"Ve bunu biliyorsun-"

"Eğer bir gösteriyi durdurmak istersem bunu söylerim ya da sol ayağımla kalçana vururum. Sahneden inmek istersem de söylerim," diye tekrarlardım, çenesinin köşesini ısırarak. "Size güveniyorum efendim. İkinize de. Bunu istiyorum."

Jonathon içini çekti ve perdenin diğer tarafındaki kalabalık susmaya ve sakinleşmeye başladı. "Bazen bize hayır diyemeyecek kadar tatlı olmandan endişeleniyorum. Sonra da bana bir mucize eseri bizimle aynı şeyleri isteyen bir kadın olduğunuzu hatırlatıyorsunuz. En ahlaksız anlarımızda bile," dedi ve sözlerini kıkırdayarak bitirdi.

Cevap verme şansım olmadı. Arkamda, aşırı gür siyah saçlarına bakarak aylardan biri olduğundan şüphelendiğim iri yarı bir adam usulca bize seslendi.

"Evin ışıkları sönüyor."

"İyi şanslar," diye fısıldadı Auguste daha geriden. "İyi eğlenceler!"

Belki sahne korkusundandı, belki de fark ettiğimden daha heyecanlıydım, çünkü bir an nefes alamadım, gözlerim perdedeki spot ışığının kırmızı parıltısına sabitlendi. Jonathon'ın parmakları parmaklarımın etrafında sıkılaştı ve ona döndüm, bakışları yeşil ve daralmıştı.

"Benim için iyi bir kız ol," dedi, kelimeler diğer yarısının vaadiyle öğütülüyordu.

Omurgamdan aşağı bir ürperti geçti ve sahne görevlisi perdeyi açmaya başladığında bir iç çektim. "Evet, efendim."

Jonathon bir adım öne çıktı, beni sahnenin ortasına götürürken elimi sıkıca kavrayarak beni sabitledi.

Orada beni özenle hazırlanmış bir tür koltuk bekliyordu, doktor koltuğu gibi bir şeydi ama ayaklarımı dayayabileceğim bir çıkıntıyla beni izleyicilere sunmak için biraz daha dik duruyordu. Yan tarafta küçük bir masa ve içinde Jonathon'un bana içinde cihazının olduğunu söylediği tahta bir kutu vardı.

Auguste'ün seçtiği güzel lacivert ayakkabılarımı giymiştim ve artık yırtılmış ve kirlenmiş olan korsem hâlâ üzerimdeydi. Jonathon çenesini dik tutarak ve omuzlarını dikleştirerek beni spot ışıklarının altına çekerken -o çok iyi tanıdığım utangaç ve nazik doktordan eser yoktu- ağzım kurudu. Yanaklarım kızardı, midem aniden döndü.

Bu utanç mıydı? Fikrimi değiştirecek ve sahne arkasının serin gölgelerine dönmeyi isteyecek kelimeleri şimdiden bulabilir miydim?

Gözlerim sağıma kaydı, bir an için seyircileri göremedim ve sonra yavaşça, spot ışıklarının parlak parıltısının ardında yüzleri belirdi.

Sadece ilk birkaç sıra. Ama her çift göz bana odaklanmıştı. Aç bakışlı erkekler ve kadınlar, göğüslerime açıkça bakan, dudaklarını yalayan ve öne doğru eğilen karanlıktaki garip yaratıklar.

Doktorumun bana işkence etmesini ve alay etmesini izlemek istediler. Parçalandığımı ve daha fazlası için haykırdığımı görmek istiyorlardı. Bu sadece bir canavar tarafından avlanan ya da yakalanıp mutluluğa zorlanan bir kızı izlemenin heyecanı ile ilgili değildi. Bu performans bir canavarın bir insan tarafından kabul edilmesi ve arzulanmasıyla ilgiliydi. Onlara dokunabilmek ve onları tatmin edebilmek.

Auguste beslenebileceği bir insan sevgilisi olmadan onlarca yıl geçirmişti. Bay Tanner hâlâ ona bakmama izin vermeyecek kadar temkinliydi. Amon sevgimi satın alması gerektiğini düşündü. Ezra çalmak zorunda kalacağını düşünüyordu.

Jonathon beni koltuğun önündeki yerime oturtup arkamda durarak nefesini enseme yumuşatırken ve sanki fiziksel bir muayenenin ortasındaymışız gibi kollarımı yanıma kaldırırken sinirlerim buharlaştı.

O anda, sadece arkamdaki adam ya da kanatlardaki Auguste tarafından değil, seyircilerdeki her bir çift göz tarafından arzulanıyordum. Bunun gücüyle, sadece o küçük düşünceyle gelen baş döndürücü uyarılmayla biraz sallandım.

"Hazır mısın?" Jonathon kulağıma fısıldadı.

Başımı hafifçe salladım ve eli enseme sıkıca sarıldı, beni hızla çevirdi, diğer elinin parmakları korsemın bağcıklarını hızla yırtarak beni soydu.

Nefesim hıçkırdı, sıcaklık amımda bolca birikti. Gözlerim kanatlara kayd ve dudaklarım beni izleyen ve hayranlık duyan Auguste'nin gölgesinde kıvrıldı. Bağcıklar koparılırken tısladı ve çizildi ve sonunda tam bir nefes aldığım anda neredeyse cinsel bir inilti çıkardım. Seyircilerden kadını ve sempatik bir kıkırdama geldi ve beni izleyen gözleri hatırlayınca zevkten kızardım.

Jonathon korseyi yere fırlattı ve sonra hızla kombinezonumun eteklerini topladı. "Eller yukarı," diye emretti ve kumaşı yukarı çekip çıkarması için kollarım hızla başımın üzerine kalktı. "Çok iyi. Geri çekil." Sallanırken kalçamdaki eli beni sabitledi. "Öne eğil."

Dudaklarımı dilimle ıslattım, yavaşça eğilirken önümdeki sandalyeye baktım, bunun tiyatro için ne sergileyeceğini biliyordum, yanaklarım ateşle doldu.

"Daha uzağa," dedi Jonathon, sesi karanlıktı.

Yutkundum ve göğüslerim bacaklarımdaki ipek çoraplara değene kadar eğildim ve çıplak seksime bakan yüzleri görebiliyordum. Sıcak bir el kıcıımı kavradı, aşağı doğru kayd ve Jonathon parmak uçlarını kıcıımın kıvrımında, klitorisime kadar gezdirirken gözlerim kapandı, titreyen bir nefes bıraktım.

"Dur. Dön." Jonathon arkamdan yaklaştı, gömleğinin dokusu her dokunuşumun aşırı farkında olduğum için tenimi neredeyse aşındırıyordu. "Sana sessiz olmanı söylemiş miydin?" diye kulağıma fısıldadı.

Elleri göğüslerimi kavrayıp tartmak için etrafıma uzandı ve başımın omzuna düşmesine izin verdim, boğazımdan yükselen hevesli bir inilti, meme uçlarımı keskin zirvelere sıkıştırırken boğuk bir ciyaklamaya dönüştü.

"Bacaklarını aç. Daha uzağa." Çok sert ve emrediciydi, kişiliksizdi ama onu tanıyordum, ona güveniyordum ve sanki rollerimizi oynuyorduk. O profesyonel doktor, ben de hasta.

İnledim, bacaklarımı iyice gerdiğimde Jonathon sırtıma yaslandı. Elleri bir süre karnımın üzerinde aşağı yukarı gezindikten sonra seksimin dudaklarını araladı. Bir parmağı klitorisimin etrafında dönerken diğeri içime daldı ve ben istediğim kadar yüksek sesle haykırdım, kalçalarım dokunuşa doğru sallandı.

Çatlak!

"Ah!" Klitorisimin üzerine inen tokatla kaskatı kesildim, gözlerim büyüdü, seyirciler usulca güldü.

Jonathon seyircilerin duyabileceği kadar yüksek bir sesle, "Terbiyeli ol," diye hırladı.

Tekrar dokunmaya başladığında ürperdim ve hareketsiz kalmaya çalıştım, kalçalarım eğilme, sallanma ve daha fazlası için yalvarma dürtüsüyle titriyordu.

"Aferin kızıma," diye mırıldandı çekilmeden önce, parmakları uyarılmamla parlıyordu. "Yerine otur."

Kısa bir süre titredim, tek başıma, o şaşırtıcı derecede parlak spot ışığının altında, yönümü bulmaya çalışıyordum ve sonra Jonathon kıcıma vurdu, ben de sıçradım, döndüm ve arkamdaki koltuğa doğru koştum. Dik bir eğime sahipti ama yaslanabileceğim küçük, minderli bir koltuk ve ayaklarımı koyabileceğim bir çıkıntı vardı. Başımın üzerinde, Jonathon'ın bir noktada muhtemelen isteyeceğim konusunda beni uyardığı tutamaklar vardı.

Tahta kutuyu açarken sırtı bana dönük olarak ayağa kalktım ve yerleştim, bacaklarımı iki yana açıp kulpları gevşekçe tutmak için uzandım. Sahnede kaldığım süre uzadıkça gözlerim spot ışığına alışıyor, yüzleri ve hatları daha net hale getiriyordu.

Açıkta duran seksime bakarken dudakları ya da elleri birbirlerini dolaşırken odakları benim üzerimde olan iki canavar adam.

"Günümüzde elektroşok terapisinin tedavi amaçlı kullanımına ilişkin çok sayıda çalışma var. Ben en çok ışık uyarımına yanıt olarak insan kaslarının istemsiz kasılmalarından etkileniyorum," dedi Jonathon, sesini yükselterek ve gerçekçi bir şekilde, bir sevgili yerine bir konferanstaki doktor gibi. "Bugünkü deneğimin elektrik stimülasyonu ile ilgili hiçbir deneyimi yok. Gördüğünüz gibi kendisi sağlıklı." Jonathon ön sıralardan yükselen yumuşak homurtulara kısa bir gülümseme attı. "Ve hiçbir sinirsel şikâyeti yok. O sadece çok sapkın, yaramaz küçük bir kız. Öyle değil mi?"

"Evet efendim," dedim çabucak, ses tonum çok daha nefes nefese çıkmıştı.

Jonathon izleyicilere doğru devam etmeden önce beni parlak bir sırtışıyla ödüllendirdi. "Hassas ve son derece düzenli bir nazik uyarım kullanımıyla, benim tarafımdan başka hiçbir dokunuş olmadan vücudunu zevk spazmlarına yönlendirebilirim."

Başımı arkaya yasladım, gözlerimi spot ışığına karşı kapattım ve nefesimi düzenlemeye çalıştım. Jonathon'ın titreşimli makinesini çok sevmişim ve elektrik bana biraz soğuk ve tıbbi gelse de, onun neyi sevdiğini biliyordum; müstehcen bir frekansta boşalmamı ve fişkırmamı istiyordu. Bay Tanner da bunu talep ediyordu.

Jonathon bir adım daha yaklaşarak, "Bir çimdik hissedeceksin," dedi.

Elinde uçları yuvarlatılmış iki ince pirinç çubuk ve kutusuna uzanan kablolar vardı.

"Şokun uygulanabilmesi için zıt kutuplara sahip iki akımın çalışıyor olması gerekir. Bunlar birbirine ne kadar yakın uygulanırsa şok o kadar derinden hissedilecektir. Deneğin güvenliğini sağlamak için şoklar mümkün olan en kısa frekansta ve son derece hafif bir ayar da tutulur," diye açıkladı Jonathon dinleyicilerimize.

Zaten hepsini duymuştum ve bizi izleyen canavarların özellikle bilimle ilgilendiklerinden emin değildim. Yaptığı şey beni beklentiyle gergin tutmaktı.

Jonathon asaları göbeğimin üzerinde tutarak, tiyatronun görebileceği şekilde kenarda durarak, "Sanırım başlamak için buradayız," dedi. Beklerken gözüme takıldı ve kısaca başımı salladım. "Rahatla," diye hatırlattı bana.

Kendimi gevşemeye zorlayarak nefesimi bıraktım ve o da hemen içeri girdi.

Asalar birbirine değdi, sadece kısa bir an için ve en hafif dokunuşla, ama tek gereken buydu. Haykırdım, gözlerim büyüdü. İğne batırılmış gibiydim, kısa ve keskindi ama midem titredi, şok kalçalarımın kadar indi ve beni sarsmaya başladı. Asalar çekilir çekilmez acı geçti ama titrek ve zayıf his bir süre daha devam etti.

Jonathon diğer tarafıma geçip kablolarıyla kalçama dokunduğunda, daha çok bu hissin şaşkınlığıyla nefes nefese kalmıştım.

"Bir asayı sabit bırakıp diğerini okşar gibi kullanabilirsin," dedi. Asalardan birini sağ uyluğumun iç kısmına dayadı ve ben irkildim, değişen bir şey olmayınca gergin bir özür kıkırdaması çıkardım. Jonathon cevap olarak sırttı ve sonra diğer asayı sol kalçamın iç kısmında hızla gezdirdi.

Bu sefer çığlığında ses yoktu, sadece vücudumun bir kavis ve bacaklarımın zayıf spazmı, titremeler tekrar kalçalarımın, dizlerime kadar uzanıyordu.

Koltuğa yaslandım, ellerim tutacaklara dolandı, parmaklarım yeni bir tutuş için kıpırdandı.

"Beğendin mi?" Jonathon bana sordu, ama beni kontrol etmekten fazlasını yaptığını bilecek kadar yüksek sesle.

Yutkundum, sanki bir maratonda koşuyormuşum gibi göğsüm kabardı. Vibratörü bu küçük değneklere her zaman tercih ederdim ama *nefret* de etmiyordum. Sadece hissettiğim şeyin zevk mi yoksa ilginç bir şey mi olduğundan emin değildim. Ama Jonathon sonuna kadar zevk almamı sağlayacak, sonra da Bay Tanner beni zevke boğacaktı.

"Evet, efendim," dedim, ayaklarımı tekrar yerine koydum ve göğüslerimi göstermek için omuzlarımı döndürdüm.

Jonathon bana sırttı, ağzının kıvrımlarında karanlık ve hınzırca bir şey vardı. "Öyle mi? Peki bunu yapmamdan hoşlanıyor musun?"

Asalardan birini göğsümün ucuna dayadı ve diğerini yavaşça yaklaştıırken parmaklarım sapların etrafında sıkıştı, gözlerim büyüdü. Sıkı bir nefes aldım ve sonra inledim, ikinci değnek meme ucumun diğer tarafına dokunduğunda ses boğucu oldu. Bu seferki kısa, ani bir bıçak darbesi gibiydi. Auguste'ün göğsümdeki dişleri gibiydi. Aynı hızla kayboldu, arkasında acı yoktu ama hatırası vardı ve gözlerim Jonathon'ınkilerle buluştu. Gözleri daralmış, bekliyor ve izliyordu.

Sandalyenin sert minderine yaslandım ve göğsüm kabarak derin bir nefes daha aldım. Jonathon'ın bakışları ısındı ve asasını diğer meme ucuma dayadı, beni tekrar şok etmeden önce nefes vermemi ve başımı sallamamı bekledi.

Bu kez, hazırlıklı ve bu hissiyata aşına olarak -kendi bedenim üzerindeki kontrolümü aniden ama kısa süreliğine kaybetmeye aşına olabileceğim kadar- daha fazla öğrenmeye çalıştım. Acının ısırması, sinir ve kasların dalgalanması, ardından gelen serbest bırakma ve titreme. Bir ısırık gibi, acı bir sıkışma ile amımda yankılandı ve zihinsel olarak bu duygu hakkında kararsız olduğum her şeye rağmen, fiziksel olarak kesinlikle gemide olduğumu fark ettim. Kalçalarım şimdiden kayganlaşmıştı.

Jonathon da aynı anda fark etti ve bir asayı kenara koyarak kalçamı yana doğru çevirdi. "Nem de hissi güçlendiriyor. Şokun gücünü azaltabilirim ya da denek güçlendirme konusunda rahatsa..." Jonathon sözünü keserek bana döndü ve 'seçim senin' dedi.

Başımı salladım, hareket biraz sarsıntılıydı ve Jonathon iki kalçama da vurarak onları açmamı hatırlattı.

"Gözlerini kapat ve hisset," diye mırıldandı. "Ağzını rahat tut ve istediğin kadar bağır."

İçimi çektim, emirlerine uyarak dudaklarımı araladım. Önce her iki asasıyla da sol kalçamın iç kısmına vurdu, çığlığım yüksek ve istemsizdi, sonra hızla sağa doğru hareket etti. Nefesimi tutmama izin vererek durakladı ve sonra vuruşlarını biraz daha yukarıdan tekrarladı.

Isır, ısır, nefes al. Daha yükseğe. Isır, ısır, nefes al. Daha yükseğe.

Sızlanıyor, kıvranıyor ve titriyordum ve Jonathon şokları azaltmış mıydı yoksa elektriğin şaklamasına, sıkışmasına alışıyor muydum bilmiyordum. Değnekler yükseldikçe spazmlar amıma daha çok giriyordu. Damlıyor, sıkılıyor, nefes nefese kalıyordum, cinsel organımın ıslak ezikliği dudaklarımdan yükselen inlemeler, sızlanmalar ve hıçkırıkların altına gömülmüştü.

Jonathon ritmini bozarak, "Bana bak Esther," diye tısladı.

Gözlerim açıldı, başım titriyordu ve bir an için onu bulamadım, her şey odak dışı kalmıştı.

"Hayır diyorsun," dedi bir kaşını kaldırarak. "Söylüyorum."

Öyle miydim? Öyleydim. Kelimeyi tekrarlayarak inliyordum ama durmasını istememiştim!

"Durma," diye düzelttim çabucak. "Durma. Lütfen."

Başıyla onayladı ve çubukları hemen kalçamın üst kıvrımına bastırdı.

Daha fazla ıslaklık. Daha fazla acı. Hiçbir şeye daha fazla sıkışma.

"Nefes al." Başparmağım alt dudağımı çekince bir nefes aldım ve gözlerim tekrar kocaman açıldı. "Güzel, iyi kız. Üç şokta daha boşalacaksın. Canın yanacak. Hazır mısın?"

Başımı salladım ve beynim kafatasımın içinde sallanıyormuş gibi hissettim. Gelmek umurumda bile değildi. Acı da umurumda değildi. Zevk ve ısırik arasında bulduğum bu akılsız yer şimdi can atıyordum.

Bir sonraki şokta kaskatı kesildim, o kadar yüksek ve seksime yakındı ki, boşalacağımdan emindim. Ama çok kısaydı ve sonra gitti, göğsüm hava almak için kabardı.

"Yine," diye mırıldandı Jonathon, ağlayan seksimin diğer tarafına dokunarak, ben kasıldıkça ve titredikçe beni dikkatle izliyordu. Gergindi, neredeyse titriyordu ve gözleri lambalar kadar parlaktı, Bay Tanner üzerimde çalışırken neredeyse yüzeye çıkıyordu.

"Sonuncusu," diye fısıldadı.

Oh Tanrım, beni şok edecek-

Asalar şişmiş klitorisimi öptüğünde çığlık attım. Islaklığım kontrol edilemez bir şekilde fişkırdı ve Jonathon değnekleri bir takırtıyla yere düşürdü, ellerim, kollarım, bacaklarım titrerken ve ben gevşerken kolları belime dolandı.

Bu serbest bırakma değil, ele geçirmeydi ve beni platformun çıkıntısından aşağı çekerken onun pençesinde çırpındım. Auguste kanatlardan dışarı fırladı ve birlikte beni çekip götüreceklerini düşündüm ama onun yerine tekli koltuğa geçti, onu döndürdü ve bir masa yapmak için yeni bir yöne doğru bükte.

Jonathon beni düz tarafa yatırdı, kolları sert ve titriyordu, sırtım ona dönüktü. Tahta serin ve cilalıydı ve titremeler içimde ileri geri hareket ederken ona karşı iç çektim. Bir kumaş telaşı ve ardından arkamda bir yırtılma oldu ve dudaklarım usulca kıvrıldı.

"*Mon coeur*, iyi misin?" Bay Tanner arkamdan hırlarken Auguste fısıldayarak yüzümdeki nemli bukleleri fırçaladı.

Başımı kaldırmaya çalıştım ama Auguste'nün eli enseme kavrayarak beni olduğum yerde sabitledi. Homurdandım ve surat astım, o da derimi çimdikledi.

"Ben iyiyim, onu göreyim."

Auguste, "Şşş. Ne diyorsa onu yap," dedi.

Sonra geri adım attı, dönüp kanatlara doğru ilerledi. Sahneyi yarılamıştı ve Bay Tanner'ın kalın parmakları henüz kalçalarımı çevrelemişti ki Auguste'ün yerinde durakladığını, gözlerini seyircilerden ayırmadığını gördüm. Gölgelere doğru iki kat hızla ilerledi ve arkamda taş gibi alçak bir ses gürledi.

"Becerilmeye hazır mısın, küçük kız?"

On Sekizinci Bölüm

FİNAL

"C hristiyan, evet!" Ben de karşılık verdim. Seyirciler tısladı ve güldü ama Bay Tanner homurdanarak elini kıcıma vurdu. Bir çığlık attım ve sonra kıpırdandım. sikini arıyordu.

"Uslu dur," diye homurdandı ama iki iri parmağı içeri dalıp beni hevesle sikmeye başladığında benden memnun olduğunu anladım.

İnledim, başım dönüyordu, gözlerim beni izleyen seyircideydi. Onu görüyordum. Zayıf ellerim yanlamasına yayıldığım koltuğun kenarına dolandı, kalçalarımı onun alması için yukarı kaldırdım ve hırıltı yumuşayarak bir mırıltıya dönüştü.

"Aferin kızıma," dedi parmaklarını serbest bırakarak. Beni kızdırmadı ve seyirciye de öğretmedi, sadece sikinin kalın ve sızan başını amıma dayadı ve dürtmeye başladı.

Bay Tanner beni en son becerdiğinde, yer değiştirirken çoktan içime girmiş, büyüdükçe bedenimi ona uyum sağlamak için germeye zorlamıştı. Şimdi, ona açılmam için beni ikna etmesi gerekiyordu. Şoka girmeden önce yaptığım gibi nefesimi bıraktım ve bir elimi ona kendimi açmaya yardım etmek için uzattım, bu da bana bir onay homurdanması kazandırdı.

"Ah, evet!" Şişko horoz kafası içeri girmeye zorlandığında nefes aldım, doldurup yuvaladım, gerginliğin yanması çekirdeğime kadar yankılandı. Yine de çok ıslaktım ve birkaç dürtmeyle daha derine batıyordu, yanık zevkli bir baskı noktasına yumuşuyordu. "Oh evet, efendim! Lütfen, lütfen, daha fazla!" diye haykırdım.

Seyirciler heyecanlıydı, canavar erkeğimin beni almasını izliyor, bunun için yalvardığını duyuyorlardı. Benim gibi bir kız istiyorlardı. Mızmızlanacak bir kız.

Ciddi bir şekilde yalvaran, gelip daha fazlasını isteyen.

Bay Tanner hafifçe sallandı, vücuduma onun inanılmaz genişliğini ve derinliğini almasını öğretti, tamamen oturana kadar, topları kalçalarımaya yaslandı.

"Seni görmek istiyorum," diye sızlandım.

Çekilirken hareketi duraksadı, elleri kalçalarımaya sıkıştı, parmakları şüpheşiz yanışıklıka beni yarın için bir çürük ile işaretledi.

"Lütfen, efendim. Lütfen, size dokunmak istiyorum. Sizi öpmek."

Seyircilerden biri inledi. Beni dolduran sikiñ üzerinde sallandım, dirseklerime kadar yükseldim ve kendimi sevimli harika canavarımın kütlesine doğru becerdim.

"Seni özledim," diye fısıldadım. "Sizi görmeme izin verin, efendim." "Siktir git," diye homurdandı Bay Tanner.

Dudaklarımı birbirine bastırdım, kaşlarım çatıldı ve tüm dikkatimi içimdeki inanılmaz yarağa verdim. Gecenin olaylarından dolayı o kadar ıslaktım ki, Bay Tanner beni doldurmaya yakın olmasına ve diğerk erkeklerimden daha fazla sürtünme olmasına rağmen hareketleri kolaylaştırdı. Bu hoşuma gitmişti. Her biriyle geçirdiğim zamanı seviyordum ama şimdi Bay Tanner'dan çok istediğim bir şey vardı.

İyi becerilmek ve kabul görmek istiyorlar. Bunu yapmak istiyorum, diye düşündüm, çabayla nefes nefese kaldım, kalçalarım Bay Tanner'ın uzunluğuna binip bükülürken ve sallanırken avuç içlerim altımda yayıldı, horozu amıma çarptı, beni eşiğe kadar doldurdu, uyarılma her itme ile yavaşça dışarı sızdı.

"Lütfen," diye tekrar yalvardım. "Lütfen, sana dokunmama izin ver."

Bay Tanner arkamdan hırladı, elleri sıkılaştı ve beni hareketsiz tuttu. Beni tekrar tokatlayabileceğini düşündüm. Kısa bir süreliğine, onu gerçekten kızdırdığımdan ve tamamen duracağından endişelendim.

Kendini içimden çekti ve masadan koparılıp etrafa savrulduğumda nefessiz kalmadan önce kaybettiğim için hıçkırık hıçkırık ağladım.

Elektrik yeşili gözler bana dik dik bakıyordu, bedenim bakır buklelerle iri, geniş bir göğse dayanmıştı.

"Ben senin *beyefendin* değilim, küçük kız," diye alay etti Bay Tanner.

Gözlerim irileşmiş, dudaklarım aralanmıştı. Bay Tanner, sert, neredeyse hayvani yüz hatlarıyla -keskin ve aşırı büyük, gaddar, yüz buruşturan dişleri belirgin alt dudağının arkasından görünüyordu- bakışlarım bir ileri bir geri gidip gelirken yüzünü buruşturdu. Kasları aşırı yapılıydı, çok büyüktü, çok kesikti, kemikleri çok belirgindi. Çirkin olmadığını söylemek yalan olurdu. Bu, bakma isteğimi engellemedi ve içimden geçen şey korku

ya da acıma değildi. Bu

karşımdaki adama hiç bakmamış olmama rağmen yumuşak bir aşinalık vardı. Canavarıma.

Eğildim ve tüm salon nefesini tutmuş gibi görünürken Bay Tanner'ın kolları beni sıkıca sardı. Gözlerim kesişse bile gözlerimi onunkilerden ayırmadım ve alt dudağını ısırıp emerek yüzünü buruşturmasının hafiflemesini bekledim. Gürledi, yumuşadı ve öpmem için ağzını ayırdı. Homurdandım, yüzünü ellerimin arasına aldım, dilimi ağzına daldırdım, topraksı, karanlık ve bağımlılık yaratan bir lezzet derinliği buldum.

Bay Tanner'ın hırıltısı benimkine cevap verdi, dili benimkini ele geçirdi, etrafında döndü, beni daha derine çekti, bir savaş değil ama hızlı ve kapsamlı bir hakimiyet. Bir kavgada kimin diğerine hükmedeceğine dair hiçbir soru işareti yoktu ve inledim, uykulu bir şekilde kucağa gömüldüm, öpücükten ziyafet çekmesine izin verdim.

Sırtım tahtaya yaslandı, Bay Tanner'ın ağırlığı beni örtmek için alçaldı ve kulak memesini çekiştirerek onu durdurdum. Nefes nefese kalarak öpücüğü bıraktım ve odanın duyabileceği şekilde seslendim.

"Hayır. Seni yerde istiyorum. Canavarımı becermek istiyorum."

Arkamızdan bir soluk sesi geldi ve Bay Tanner'ın sırtışı vahşi ve çarpıktı, ama bizi kaldırdı ve koltuğunu iri, hantal kolunun bir hareketiyle sahnenin uzak tarafına fırlattı. Bizi kolayca idare etti, beni döndürdü ve sonra beni üzerinde tutarak kendini yere indirdi.

Spot ışığı şimdi tamamen onun üzerindeydi, ışık saçlarını alevin güzel tonlarına çeviriyor, formunun abartılı çukurlarını ve yükselişlerini, saf *boyutunu* vurguluyordu. Az önce sürdürdüğüm siki de buna dahildi.

Tanrım. Daha önce görmüş olsaydım, bunu başarabileceğimize asla inanmazdım. Zonkluyor ve karanlıktı, beyaz sıvıyla ağlıyordu, uyarılmanın gözyaşları dibindeki buklelere doğru akıyordu. Bir tanesini parmağıma geçirdim ve Bay Tanner'ın açık bakışlarına baktım, ağır kaşları bakışlarının ışıltısını gölgeleyemiyordu ve parmağımdan emerken o lezzetli uzun dilin kendi ağzının üzerinde titreşmesini izledim.

"Bin bana küçüğüm," dedi ve sözlerinde bir yalvarışın en zayıf ipucu vardı.

"Memnuniyetle," dedim parlak bir şekilde, kendimi onun horozunun üzerine konumlandırımdım ve sabit bir sıçrama ile onu tekrar içime soktum. İçimi tekrar doldurduğunda ikimiz de inledik ve ben de avuçlarımı onun kalkık dizlerine koyarak kaldıraç bulmak için geriye uzanarak sevişmeye devam ettim.

Tenlerimiz ıslak bir şekilde tokatlandı, ses sahnenin etrafında yankılandı ve karanlık seyircilerden bir koro geldi, diğerleri birbirimizle aldığımız aynı zevkin tadını çıkarıyordu.

"Sen benimsin," diye nefes aldım Bay Tanner'a, nefesleri kesilmeye başladığında gülümsedim. "Bu horoz benim," dedim biraz daha yüksek sesle, tonumda yükselen bir sızlanma. "Oh Tanrım, çok iyi hissettiriyor efendim. Beni çok iyi hissettiriyorsunuz."

Bay Tanner inledi ve ses amımda yankılandı, elleri belime dolandı ve beni daha sert, daha hızlı zıplattı.

"Evet, efendim! Evet, aynen böyle. Kullanın beni, efendim, sizinim!"

Koltuklardan hırıltılar yükseliyor, bedenlerimizin birbirine her çarpışında sesim şehvetli bir haykırıyla zıplıyordu. Sonra ileri doğru ittim, ellerimi Bay Tanner'ın geniş göğsüne bastırdım, boğazını ısırarak için kısa bir süre eğildim. Kükreyerek içime girmeye başladı ve ben de övgülerimi haykırmak için başımı geriye attım.

"Evet! Siktir, evet. Tanrım, çok büyüksün. Sikin beni, efendim. Koca sikini seviyorum!"

Bay Tanner kıkırdadı ama durmadı ve bir sonraki hamlesi gözlerimi şaşı yapana kadar ona sııttım.

"Evet!"

Bay Tanner'ın beni ne kadar iyi becerdiğini tüm salonun bilmesini istiyordum. Ama daha da önemlisi, spot ışıklarının altına çıktığımda hissettiğim arzulanma gururunu onun da hissetmesini istiyordum.

"Oh, kahretsin, efendim! Durmayın, lütfen! Lütfen, evet!"

Bay Tanner beni becerirken homurdandı ve hırladı, onun gücünü tüm vücudumda hissedene kadar beni doldurdu. Orgazm kabarmaya başladığında gözlerim kocaman açıldı, bakışlarım seyircilerin üzerindeydi. Çalkalanıyorlar, birbirlerine dokunuyorlar, sevişiyorlar, öpüşüyorlar ve izliyorlardı. Bunu ben yapmıştım. Bu çılgınlığı ben yaratmıştım ve bilgi Bay Tanner'ın siki kadar hızlı ve derin bir şekilde akıyordu.

Ve seyircilerin arasından bir figür yükseldi, uzun boylu ve iyi giyimli, yüzü gölgeler içinde şaşırtıcı derecede net, garip bir şekilde sade, sanki yarı silinmiş, çoktan unutulmuş gibi.

"Tanrım, efendim, efendim, ben-" Yabancı bakışlarımı tutarken bile içimde oluşan korkunç, inanılmaz basınçla gözlerim açıldı.

Bay Tanner, "İyi bir küçük kız gibi bu sikin üzerine boşal," diye hırladı ve kalbim ve amım eşit bir zevkle zonkladı.

Tüm izleyiciler arasında katılmayan bir adam vardı. Durmuş beni izliyordu, yüz hatlarının kenarları bulanık, gözleri boş, gülümsemesi yağlıydı. Korku ve zevk beni aynı anda vurdu, adamın yüzünde imkansız bir aşinalık ve içimde nefes kesen güzel bir coşku fırtınası koptu.

Bir çığlıkla boşaldım, Bay Tanner benimle birlikte yerden bağıyor, beni kalçalarına sıkıca tutuyor, içimi ağzına kadar sıcaklıkla dolduruyor ve aramızdan fişkırıyordu.

Ayağa kalktı, kalabalığın içindeki adamın görüşünü engelledi, iddialı, sahiplenici, şefkatli bir öpücükle ağzımı aldı. Omuzlarına sıkıca yapıştım, artçı şoklar ve açıklanamaz bir dehşetle kollarında titredim ve sarsıldım.

Bay Tanner nefes almam için beni serbest bıraktığında, "Biri beni izliyor," diye nefes nefese kaldım, vücudum kaskatı kesilmişti.

Tek kaşını kaldırdı, dudaklarını büktü ama omzunun üzerinden bir bakışla beni yerden kaldırdı ve hâlâ ona sarılmış halde hızla kanatlara doğru yürüdü. Göğsü alçak bir hırıltıyla inledi ve bir elini kaldırarak yüzümü sıcak omzuna yasladı.

Kanatların karanlığına ulaştığımızda Auguste, "Birsha,"

diye tısladı. "Gördüm," diye homurdandı Bay Tanner.

"İşte, battaniyeler," diye mırıldandı Auguste. "Araba bu kapının hemen dışında. Daha önce gitmemiz gerek-"

"Elbisem kutunun içinde," dedim, başımı kaldırmaya çalıştım ama Bay Tanner'ın tutuşunu kıramadım.

"Zaten beğenmemiştin," dedi Auguste, ama sesi gerçekten alaycı olamayacak kadar gergindi.

"Hadi gidelim."

Bay Tanner ikimize de bir çift battaniye sardı ve kırmızı perdelerin kapanışına, geride bıraktığımız gülünç giysi ve alet karmaşasının hala sahne zemininde parıldamasına son bir kez bakabildim, gecenin şok edici soğuğunda dışarı çıkmadan önce, tiyatronun ara kapısından arabamıza daldık.

Bay Tanner zorla içeri girerken araba sallandı ama beni tekrar kucağına çekti, Auguste karşımızda oturuyordu ve arabanın tavanına vuruyordu. İleri doğru sarsıldık ve derin bir nefes alarak adamlarımın arasında bir ileri bir geri baktım.

"Birsha da kim?" diye sordum, toynakların ani şakırtısı ara sokakta yankılanıyordu.

Auguste başımın üzerinden Bay Tanner'a baktı ve Auguste konuşmadan önce beni tutan adamın iri cüssesinin cevap olarak omuz silktiğini hissettim. "Birsha, Gomorra'nın kralıydı."

Kaşlarım çatıldı ve Bay Tanner beni kucağında kaydırırken ciyakladım, iri bir eli seksimi kavradı, iki parmağı sanki beni tıkayacakmış gibi amıma daldı. "Gomorrah, yani...?"

"Sodom ve Gomora, evet," dedi Auguste gülümseyip başını eğmeden önce başıyla onaylayarak. "Kilisede dikkatini vermediğini söylediğini sanıyordum."

Homurdandım. "Konu günah olduğunda duymuştum. Ama Birsha'yı hiç duymadım." "Kralların çoğu öldürüldü-" diye söze başladı Auguste. Bay Tanner araya girdi.

"Birsha öldürüldü."

"-ama olacakları gördü ya da uyarıldı ve hazırlıklarını yaptı. Bir süre vampir olduğunu düşündük ama ölümsüzlüğü her neyse, benim türüm tarafından sunulmadı," dedi Auguste, pencereden dışarı bakarak.

"Takip ediliyor muyuz?" Bay Tanner sordu.

"Takip ediliyor olabilir miyiz?" Sertleşerek sordum. Bay Tanner içimdeki parmaklarla benimle alay etmiyordu ama araba yolculuğu sarsıntılıydı ve hafif sürtünme güzeldi, çarpan orgazmımın sıcak hissini ortaya çıkarıyordu.

"Ondan bir iz göremiyorum," dedi Auguste, *sesi* pek iyi çıkmamasına rağmen. rahatladım.

"Kral ne yapardı-" "Eski," diye düzeltti Auguste.

"Gomorra'nın eski kralı *benden ne* istiyor?"

Auguste ve Bay Tanner sadece güldüler. "Hepimiz aynı şeyi yapıyoruz, *mon coeur*," diye cevap verdi Auguste sırtarak, ancak Bay Tanner homurdandığında kaşları çatıldı.

"Gomorrah o tiyatrodan farklı değildi, ufaklık. Ya da Rooksgrave. Uzmanlık alanının tecavüz olması dışında," dedi Bay Tanner, onu daha iyi görebilmek için kucağında dönmeme izin vererek. Elim kalkıp sert çenesini kavrayınca iç çekti ve bana yavaşça göz kırptı. "Krallığı yerle bir edildikten sonra Birsha yeni bir krallık kurdu. Dünyanın her yerinde evleri var ama doğaları senin bildiğinden çok farklı."

"Rooksgrave müşterilerini kendilerine uygun kızlarla ayarlamayı sever ve bunun tersi de geçerlidir. Birsha'nın evlerinde her şey serbesttir ve bir müşterinin kendi zevkinin peşinde neler yapabileceğinin sınırı yoktur," dedi Auguste, gözleri korkuyla beni izlerken. "Son derece hedonistsin ama Birsha senin istekli ruhunu sana karşı kullanır. Senin neşeni yok etmekten zevk alır."

Bay Tanner'ın göğsüne yaslandım, karanlıkta gördüğüm o ürkütücü yüz izlenimini canlandırmaya çalıştım ama artık sisliydi. Yine de o anda hissettiğim dehşetin ani berraklığını hatırlıyordum.

"Mağaradaki hayaletten o sorumlu olabilir mi?" Ben sordum.

Auguste kaskatı kesildi ama Bay Tanner sadece mırıldandı, ona sarıldığımda fiçı göğsünden gelen titreşim beni rahatlattı. "Rooksgrave ve bazı kardeş evleri yüzyıllardır Birsha'nın saldırılarıyla savaşıyor. Rekabetten mi hoşlanmıyor yoksa sadece güzel şeyleri parçalamaktan mı hoşlanıyor bilmiyorum," dedi Bay Tanner, boştaki eli enseme ağır ağır dururken. "Eğer Rooksgrave'e saldırmak isteseydi, kızlardan birini çalmak iyi bir başlangıç olurdu. Ve *seni* bulduğunda... hedef daha da büyür. Magda'yı uyarmalıyız," diye ekledi başıyla onaylayan Auguste'e.

"Belki de sfenks Rooksgrave'den ayrılman konusunda haklıydı," diye mırıldandı Auguste, ama bana değil Bay Tanner'a bakıyordu.

"Birsha'nın iki yerden saldıracak kaynakları var, bunu biliyorsunuz," dedi Mr.

Tanner mırıldandı.

"Amon'u nereye gideceğimi belirlemesine izin verecek kadar iyi tanıdığımdan henüz emin değilim," diye ekledim.

"Ondan hoşlanmıyor musun?" Auguste gözlerini kısarak sordu.

"*Seviyorum*. Ama Ezra'dan hoşlanmıyor ve bence Booker'a sadece bir hizmetçi ya da araç olarak bakıyor. Beş kişi olduğunuzu biliyorum ama ben her şeyin eşit ya da buna yakın olmasını istiyorum."

Bay Tanner'ın parmakları saçlarımın arasına girerek iğneleri serbest bıraktı ve başımın tepesine bir öpücük kondurarak burnunu aşağı doğru çekerken nefesim göğsümde sıkıştı. "Doktorun programını boşaltması gerekecek," diye homurdandı Tanner.

"Rooksgrave'e kolayca taşınabilirim. Hırsız ve Booker ben gündüz uykusundayken ona göz kulak olabilirler ve akşamlarımı paylaşmak ya da malikâneye göz kulak olmak için kullanmak benim için sorun olmaz," dedi Auguste. "Korunacaksın, *mon coeur*."

"Rooksgrave korunacak," dedim bir kaşımı kaldırıp yan gözle Auguste'e bakarak. "Orada sadece ben yokum, biliyorsun."

"Ah, ama benim favorim sensin tabii ki," dedi Auguste.

Araba itişip kakışarak yavaşladı ve Auguste'ün kapısının önündeki lambalar tiyatronicun ara sokaklarından sonra parlak ve davetkâr bir şekilde yanmaya başladı.

"Birsha'nın Londra'da bir evi olmasaydı, benimle kalman için seni ikna ederdim," dedi Auguste iç çekerek. "Beni sfenksten daha çok seviyorsun ve seni nasıl yalvartacağımı biliyorum."

Amon'a ne kadar yalvardığımı düşünerek homurdandım.

"Siz ikiniz içeri girin. Doktoru getirmeden önce mahallede Birsha'nın farelerini arayacağım," dedi Bay Tanner ve ben gözlerimi açıp dudaklarımı ayırarak izlerken parmaklarını yavaşça seksimden çekip emerek temizledi. Başını eğdi, engin alnını hafifçe benimkine bastırdı. "Teşekkür ederim, küçüğüm."

"Benden bir daha saklanma," diye cevap verdim, çenemi yukarı kaldırıp ağzımı kısa bir süreliğine onunkine değdirdim. "Hepinizi istiyorum."

Bay Tanner homurdandı, bakışları parlıyordu ama Auguste'ün beni toplamasına engel olmadı.

"Arabada kal. Cork sana pantolon getirecek," dedi Auguste, beni battaniyeme sarıp arabadan inerken arkadaşına sırtarak. "Ve senin, *küçük hanım*, bir banyoya ihtiyacın var."

"Peki pasta şefimin bir ikrama ihtiyacı var mı?" Kaşlarımı sallayarak sordum.

Auguste güldü ama lambanın ışığında gözlerinin karardığını fark ettim. Gecem daha bitmemişti.

On Dokuzuncu Bölüm

KESİNLİKLE HİÇBİR ŞEY OLMAYAN BİR GÜN

I Sırtıma dolanmış sıcak, uzun bir figürle uyandım, nemli nefes omzumdan akıyordu. Güneş ışınlarının yakaladığı tozlar burnumun önünde parıldıyordu ve biri -muhtemelen Cork- kapıyı açmıştı.

Sabahın ışığının yatağa vurması için perdeleri açmıştı ama bu sefer uykuma daha saygılı davranmıştı. Muhtemelen benden ziyade Jonathon'ın iyiliği için.

Vücudum ağırlaşmıştı ve biraz ağrıyordu, özellikle de kalçalarım ve bunun Jonathon'un elektrikli aletini kullanmamdan mı yoksa Bay Tanner'ın sikine hevesle binmemden mi kaynaklandığından emin değildim. *Her ikisi de olabilir* diye düşündüm, gülümsemem kıvrıldı. Auguste'ün her iki göğsümde de taze ısırıklar -gerçekten ısırıklar- vardı ve cinsel organım ağrımasa da hassaslaşmıştı. Bir gece önce iyi kullanılmışım ama iyi de bakılmışım ve bu düşünce dudaklarıma bir gülümseme yaydı.

Ben yuvarlandım ve Jonathon da bu ivmeyi takip ederek sırt üstü döndü, boğazındaki ve göğsündeki çillerin üzerinden güneş ışığı süzülüyordu, kıvrak bir kol gözlerinin üzerine sarkmıştı. Ağzı gevşekti, uykuda yumuşak iç çekişler çıkarıyordu ve kucağındaki çarşafın hafifçe çadır kurmasına sııttım. Bir gece önce gösterdiğim ilginin bir kısmını geri verme zamanı gelmişti.

Çarşafın altına eğildim, dikkatlice yatağın derinliklerine doğru kıpırdandım, doktorun sikinin duruşuna baktım, pembe ve daha koyu bakır bukleler içinde yuvalanmıştı, aşağıda esmer bir kese görünüyordu. Bacakları, birinin üzerine tırmanıp aralarında diz çökmeme yetecek kadar açılmıştı. Yerleşirken kıpırdanmasını bekledim. Ya derin bir uykudaydı ya da benim istediğimi yapmama izin verdiği için mutluydu.

Parmak ucumu sikinin tabanından ucuna kadar gezdirdim, biraz büyümesini, kararmasını ve seğirmesini, başının dışarı çıkmasını izledim. Uykuda nefes aldı ve

Bacakları kıpırdadı ama ben yavaşça ve şakacı bir şekilde onun uyarılmışlığıyla dalga geçerken başka bir uyanma belirtisi yoktu, daha yakına kaydım ve başımı eğerken saçlarımın solgun kalçalarını okşamasına izin verdim. Sadece şişmiş ucunu dudaklarımın arasına aldım ve emdim, dilimi dikişin üzerinde aşağı yukarı gezdirdim ve sonra uyuklu bir inilti çıkarana kadar altında düzleştirdim. Kalçaları kıpırdadı ve onu elime aldım, hareket pürüzsüz olana kadar asasının her santimini yalarken ona becerecek bir şey verdim.

"Oh!" Sıkışmış bir nefes, bir sızlanma ve ardından alçak bir inilti.

"Kahretsin, Esther." Ah, *şimdi* uyanıktı. Dudaklarımı dişlerimin etrafına sardım ve emdim.

Jonathon'ın sikini indirebildiğim kadar indirdim, kızışmaya başladığında mırıldandım. "Siktir! Tanrım, seni kötü küçük şey, *buraya* gel!"

İki eli çarşafı geriye attı ve sonra beni koltuk altlarımdan yakalayarak sabah ikramımdan çekip çıkardı. Önce kızgın olduğunu düşündüm, yüzü kızarmıştı ve gözleri öfkeliydi ama sonra beni tekrar yatağa fırlattı ve hemen üzerime çıktı. Sıkı eller bileklerimi yakalayarak yastıklara sabitledi ve Jonathon'ın dizleri benimkileri aceleyle kenara itti.

"Bay Tanner uyuyor," diye nefes nefese kaldı Jonathon. "Ya da bana bir şans veriyor. Bir saniyesini bile boşa harcamayacağım."

Ağzımı açtım -kim demiş sakso çekmek ziyan *olur diye- ama* Jonathon kalçalarını umutsuzca bir çırpıda içime sokarken ağzımdan çıkan tek şey boğuk bir çığlık oldu. Bir önceki geceden dolayı hassastım ama Jonathon, Bay Tanner'ın sikine kıyasla daha kolay sığıyordu ve ben her zaman erkeklerin sert uyandığı kadar ıslak uyanırdım.

Jonathon bir kolunu belime dolamak için bir bileğini serbest bıraktı, beni kendisine doğru çekti ve vahşi sikişiyle beni yatağa çiviledi.

"Tanrım, Esther, affet beni," diye homurdandı durmadan.

Sırtına yapıştım, sonunda nefesimi tuttum ve onun itişlerine karşılık verebildim. "Durma Jon, lütfen!"

İnledi, kıllı yanağı yanağıma sürtündü ve sonra ağzımı kendi ağzıyla buldu, dili de sikiyle aynı iddiada bulundu. İnledik, birbirimizi okşadık, sürtündük ve sürdük, ama beni öperken hızı yavaşladı, durgunlaştı ve yumuşadı.

"Boşa gitmeyecek ve acele etmeyecek," dedi bir solukta, burnu benimkine değiyordu, gözleri nadiren gördüğüm kadar masmaviydi.

Uykudan buruş buruş olmuştu, al yanaklıydı ve güneş saçlarındaki akları yakaladığında bile çok genç görünüyordu. Kendimi sardım

Etrafında dolanırken bileğimdeki eli parmaklarımızın birbirine dolanması için yukarı kayıyordu.

Bu güzeldi. Hayır, güzel olan, bir delikanlının işine devam ederken sizin için de iyi hissettirdiğinden emin olmak için klitorisinizi biraz avlama duygusuna sahip olmasıydı.

Bu çok *güzeldi*. Ve tatlıydı. Jonathon dizlerinin üzerine kalktı, beni güçten ve akıl sağlığından yoksun bırakan yeni bir açı buldu ve ben de teşekkür ederek onun adını haykırdım. Göğüslerimiz terden yapış yapış oluyor, nefeslerimiz bir türlü birbirini tutmuyordu.

"Esther, ben-ben-" Jonathon inledi ve aşağıya daldı, dişleri alt dudağımın üzerinde geziniyordu ve kalçaları tekrar çatırdamaya başlamıştı. Sırtımdaki parmakları içime girdi ve ben de kendi parmaklarımı onun saçlarına uzattım, nefesi kesilip bana tekrar hava verene kadar saçlarını karıştırıp çektim. "Artık biz varız," diye nefes verdi, bakışları benimkileri yakaladı, gözbebeklerinin etrafında yeşil bir iplik vardı. "Tanner ve ben... Fuuuck..."

Gözlerim yaşlarla şişti, aramızda söylenmemiş yalın sözler vardı ve yüzümü boğazına bastırdım, sesim soluğum kesilmişti.

"Evet, sen benimsin." Parmaklarım sıkılaştı ve Jonathon hırıltılı bir inilti çıkardı, vücutlarımız birbirine çarptı. Eğer başka hiç kimse bu adamlara sahip çıkacak akla sahip değilse, o zaman sıkı sıkı tutunan ve asla bırakmayan şanslı aptal ben olacaktım. Daha fazlasını söylemek için çok erkendi ama bir ay sonra, daha garip ve heyecanlı gecelerden ve çökmekte olan yumuşak sabahlardan sonra...

Jonathon hafifçe geri çekildiğinde inledim, ama sonra eli aramıza uzandı, bir an bile tereddüt etmeden klitorisimi buldu ve kalçalarım kalçalarının etrafında bir mengene haline gelene kadar çimdikler ve daireler çizerek manipüle etti, ben eğilip titrerken onu bana tuttu, zevk duyguya dönüştü, ikisi sesimi boğmak için birbirine karıştı ve sonra beni gevşek bıraktı. Jonathon iki kolunu da etrafıma doladı, içimde sallanırken beni yatağa sabitledi ve sabrı hızlı ve titreyen bir salıvermeye dönüşene kadar aç öpücüklerle omzumdaki bir izi emdi.

Ağırdı ama rahatsız edici değildi ve ikimiz de diğerini bırakmadık, kollar ve bacaklar yatakta silinmez bir şekilde birbirine dolandı, yüzler yavaşça dönerek sokuldu ve nefesi paylaştı. Auguste bu bağlantı sanatı üzerine derslerime başlamıştı ve Jonathon anlayışımı daha da güçlendiriyordu. Bunu her sabah istiyordum. Onu ve bir yerlerde kilitli olan Auguste'ü istiyordum.

Gözlerimi açtığımda Jonathon'ın gözleriyle karşılaştım, gülümsemesinin köşelerinde küçük kırışıklıklar vardı.

"Günaydın, Bayan Reed," dedi, son derece kibar bir şekilde.

Ben homurdandım, o da sırttı. "İyi *günler*, sanırım, Dr. Underwood."

Jonathon mırıldandı ve ışığa karşı gözlerini kısarak pencereye baktı. "Haklı olabilirsin. Bana on dakika daha ver, sonra yatakta öğle yemeği ısmarlayacağım." Yuvarlandı ama beni de yanına alarak göğsüne çekti. "Bence bugün hiçbir şey yapmamak için elimizden geleni yapmalıyız, sence de öyle değil mi?"

"Kesinlikle hiçbir şey kulağa hoş gelmiyor," diye kabul ettim, göğsündeki çillerin üzerinde küçük bir desen çizdim.

Jonathon mırıldandı, sevişmenin ardından göğsü hızla inip kalkıyordu. Dakikalar geçtikçe dokunuşumla yavaşladı ve başımı kaldırdığımda onu tekrar uyurken bulduğumda sırttım, onu uyandırmadan önce olduğu kadar masumdu. Yavaşça çekildim ve odada bornozumu aramaya başladım.

Öğle yemeğini kendim sipariş ederdim ve sonra onu başka lezzetli bir şey için uyandırıp uyandıramayacağıma bakardım - yemek ya da başka bir şey.

"Birsha ve Rooksgrave Malikanesi konusunda ne yapacağız?"

Jonathon bacağımı çıplak kucağına yatırmıştı, cildim yaptığı masajdan dolayı hâlâ ipeksi bir yumuşaklıktaydı, burkulan bileğim dikkatli tedavisinden dolayı sıcak ve yumuşaktı. İkimiz de o gün için giyinmeye zahmet etmemiştik ve Jonathon bana satranç oynamayı öğretmek için elinden geleni yapmıştı. Ben ona dama oynamayı öğretmekte çok daha iyi bir iş çıkarmıştım.

"Biz..." dedi, ikimiz de bir süre birbirimize baktık ve o güldü. "Şüphelerimizi Magdalena'ya bildirdik, ama şimdilik en somut şey Birsha'nın sizi görmüş olması ve... dün gecedен sonra o tiyatrodа size göz dikmeyecek kimse yoktur. Benim bilgim ikinci elden ama Bay Tanner Birsha'yla tanışmış."

"Gerçekten mi?" Şezlonga oturarak sordum.

"Mm. Birsha onu almaya çalıştı. Bay Tanner eşsiz bir denek ve bence öldürölmesi imkansız. Ama sahiplenilmek istemiyor."

"Tabii iyi becerilmeye meyilli ufak tefek genç kadınlar tarafından değilse," diye ekledim, düzenli beyefendimin attığı şok kahkahaya sırtarak.

Bana dönüp bakarken gözleri yeşil renkte parladı. "Oldukça. Tanner'ın Auguste ile tanıştığı yer de onun evlerinden biriydi."

Bu açıklama üzerine doğruldum. "Bekle. Öyle miydi?"

"Mm. İkisinin de zevkine göre değil," dedi Jonathon sakince, bakışlarımı tutarak.

Auguste sevgilileri olduğunu söylemişti. Bana da anlatmıştı. O zalim evlerden birinde miydi, yoksa yemek bulduğu yer orası mıydı?

"Yani kiminle birlikte olduğumu biliyor," diye devam ettim.

Jonathon başını sallayarak, "Ve eğer daha önce bilmediyse, hangi evden olduğunuzu," diye bitirdi. "Magdalena malikâneyi yeni misafirlere karşı çoktan dondurdu ve eğer tehdidi bilirse korumaları daha güçlü ve hedefe yönelik olacaktır. Size kendisi söylemeyecektir ama Bay Tanner kimsenin karşısına almak isteyeceği türden bir adam değil. Yani Birsha'nın artık düşünmesi gereken çok şey olacak... bizi sahiplendiniz." Sesi tekrar yumuşak ve sevecen bir hal aldı, ikimiz de baş döndürücü gülümsemelerimizle savaşıp birbirimize bakarken eli baldırımı aşağı yukarı okşadı.

"Auguste birazdan kalkacak," dedim, sokakta bir lamba yanarken pencereden dışarı bakarak. Gökyüzü binaların üzerinde koyu maviye dönüyordu.

"Bana yaptığın gibi onu da uyandıracak mısın?"

Jonathon alay etti. Kaşlarım zıpladı. "Uyandırabilir miyim?"

Jonathon sırttı. "Henüz denemedin mi?"

Başımı hızla salladım. "Evin neresinde olduğunu bile bilmiyorum."

"Ben biliyorum."

Jonathon'ın bakışlarında hınzırca ve alaycı bir şey vardı ve dudağımı ısırarak yaklaştım ve eğildim. "Auguste'ü de seni uyandırdığım gibi uyandırdın mı?"

Jonathon da eğildi, dudakları kulağıma doğru giderken yanağımı okşadı. "Aç uyanıyor." Gözlerim büyüdü ve Jonathon geri çekilerek beni inceledi. "Senin için sakıncası yok, değil mi?"

"Bana her şeyi anlat. Ya da daha iyisi, göster bana!"

"Aslında bir kazaydı ve sadece bir ya da iki ısırıktı. Ama biz... birbirimize yardım ettik. Arkadaş olarak. Bay Tanner'ın pek ilgisini çekmiyor ama durumunu merak etmekten kendimi alamıyorum."

Jonathon anlamaya başlayamayacağım tıbbi bir tartışmaya girmek üzereymiş gibi görünüyordu, ben de sözünü kestim. "İzleyebilir miyim?"

Jonathon'ın kahkahası tekrar yükseldi. "Önce ben izleyebilirsem. Gel, sana saklandığı yeri göstereyim." Şezlongdan kalktı ve tutmam için elini uzattı, kulağıma tekrar fısıldamak için eğildi. "Ama Cork'un bizi görmesine izin veremeyiz. Onu bir Doberman gibi koruyor."

"Aldırmaz mı?" Parmak uçlarımda, kalp atışlarım boğazımda, ya Auguste'e gizlice yaklaşmanın heyecanından ya da belki de erkeklerimi birlikte izleme fikrinden dolayı sordum.

"Auguste kendini ona sunmaktan hiç rahatsız oldu mu?" Jonathon sordu, ben de cevap olarak güldüm. "Acele etsek iyi olur, muhtemelen uyanmasına az bir zaman kaldı."

Kaldığım süre boyunca Auguste'ün evini çok fazla görmemiştim. Sadece Auguste'ün hem zarif hem de kafamın tam olarak almadığı bir şekilde zengin olduğunu bilecek kadarını görmüştüm. Jonathon beni üst salona, gösterişli bir şekilde dekore edilmiş oturma odasının yanından geçirerek, gidecek başka bir yer yokmuş gibi görünen en sona kadar götürdü.

Jonathon yarım panelli duvara uzanıp parmaklarını kenarlığın altından geçirerek bir mandal gibi çekince, duvarın tamamı bir menteşe üzerinde sessizce içeri doğru sallanınca nefesim kesildi. Omzunun üzerinden bana sırttı, kaşları kalktı.

"Bizler gizemli yaratıklarız, aşkım. Gizli bir paneli takdir etmekten başka bir şey yapamayız. Beni takip edin."

Dudağıma ısırıldım, baş döndürücü heyecanım girdiğimiz merdiven boşluğunun ürkütücü karanlığıyla karıştı. Kapıyı arkamdan iterek kapattım ve etrafımızı saran karanlığın içinde donup kaldım.

"Jonathon?" Fısıldadım.

Önümde beliren bir çift canlı yeşil göz beni sıçrattı ve ardından tanıdık bir el benimkini tuttu. "Her şey yolunda. Bay Tanner ve ben görebiliyoruz. Güvendesiniz."

Jonathon'ın yüz hatlarını zar zor seçebiliyordum ama sesi nazikti ve diğer eli kalçamı kavrayarak beni dikkatlice merdivenlerden aşağı indirdi. Karanlıkta, sonsuza kadar devam edecekmiş gibi görünüyordu ve kalp atışlarım kulaklarımda yüksek sesle atıyor, adımlarımızla ve yakaladığım nefeslerimle yankılanıyordu.

"Biraz korkmak hoşuna gidiyor, değil mi?" Jonathon sordu.

Sertçe yutkundum ve başımı salladım, o da düşünceli bir şekilde mırıldandı.

"Auguste avlanmayı sever. İkiniz bir kovalamaca oyunu oynayabilirsiniz. Ve komuta altında ne kadar iyi performans gösterdiğinizi zaten biliyorum," diye devam etti Jonathon.

Beni manipüle ediyor, heyecanımdan yararlanmamı sağlıyor, karanlığı Auguste'ün ve onun merhametine kaldığım görüntülerle dolduruyordu.

"Ezra beni becererek sürpriz yapacağına söz verdi," diye mırıldandım ve Jonathon kıkırdadı.

"Oh, senin çıkarlarınla ilgileneceğiz, ufaklık," dedi hırslayarak.

Sonunda sıcak bir ışık belirdi ve sonunda merdivenlerin dibine ulaştığımızda iç çektim. Jonathon'ın gözleri maviye döndü ve bir elini uzatıp parmak eklemlerini elmacık kemiğimin üzerinde gezdirdi.

"Tamam mı?"

Ben hevesle başımı salladım, o da beni taklit etti.

"Seni çabucak tanıyacaktır. Isırdığında kıpırdamadan dur ki yırtılmasın," dedi Jonathon bakışlarımı tutarak.

"İyi olacağım," dedim, Jonathon gürlerken gülümsedim ve eğilip alınımdan öptüm.

"Biliyorum. Her zaman öylesin."

Bu övgüde bir farkındalık heyecanı ve aynı zamanda rahatlatıcı bir sıcaklık vardı ve sonra Jonathon bizi bir şarap mahzenine açılan taş bir salona çevirdi. Eski şişelerin hafif çingirakları eşliğinde bir başka hileli kapıdan geçerek sadece bir mumla aydınlatılan küçük bir bölmeye girdik. Önümüzde eski ahşap bir kapı vardı ve ben bu odanın burada ne kadar zamandır var olduğunu ve Auguste uykudayken onu içeride neyin koruduğunu merak ettim.

Jonathon omuz silkerek, "Genelde kilitli ama ona aşağı inebileceğimizi ima ettim," dedi.

Bunun üzerine biraz rahatladım, Auguste'ün mahremiyetini tamamen bozmak üzere olmadığımı bildiğim için rahatladım ve öne doğru bir adım attım. Kapı kolu eski bir demirdi ve önce takıldı, ben ittikçe kapı inleyerek açıldı.

Az önce geçtiğimiz alanlara benzer bir oda bekliyordum, soğuk taş ve kaba toprak zeminler, ama tabii ki Auguste'e hiç uygun değildi. İçerideki oda sıcaktı, kapının yanındaki pembe küreler tarafından hafifçe aydınlatılmıştı. Zemin daha yoğun yumuşak halılarla kaplıydı ve duvarlar koyu renkli ahşap ve jakarlı duvar kâğıtlarıyla kaplanmıştı. Romantik bir mekândı, yakın ve samimiydi ve ana odak noktası tam önümde duran, ince ipek ve kadife perdelerle örtülü devasa sayvanlı yataktı.

Yatakta kırmızı çarşaf lar içinde parlayan Auguste'ü seçebiliyordum. Bu bir tabut ya da mezar değil, doğrudan içine girmek istediğim, güzel bir karşılama resmiydi. Belimdeki bornozu çözdüm ve tam olarak bunu yaptım, parmaklarımı yatağı çevreleyen kumaşın üzerinde gezdirdim ve sonra onu kenara ittim. Auguste bir tabloya benziyordu, cennetten düşerken çökmüş bir melek. Kalçalarının üzerine örtülmüş çarşafı çekiştirdim, aç bir bakışla hareketsiz formunun santim santim ortaya çıkışını izledim. Onu orada nefessiz yatarken görmek tuhaftı ama bana *ölü gibi* görünmüyordu, sadece bir sanat eseri gibiydi. Dokunmama izin verilen bir sanat eseri.

Omzumun üzerinden baktığımda Jonathon'ın posterlerden birine yaslanmış beni izlediğini gördüm ve bana başını salladı.

"Siz gidin. Bir iki dakika içinde ben de katılacağım."

Dudağımı ısırdım, öne doğru süründüm, Jonathon'un beni hayranlıkla izlerken çıkardığı kısa homurtuya gülümsedim. Auguste'ün kolları başının üzerindeydi, vücudu bir kalçasının üzerinde hafifçe eğilmiş, bir dizi bükülmüş ve diğer bacağı yatağın kenarına uzanmıştı. Elimi uzun bacağında gezdirdim, kalçasını kavrayıp kavramadığımı test ettim ve herhangi bir hareket olup olmadığını görmek için yüzünü izledim.

"Onu nasıl sertleştirebilirim?" Auguste belli ki bizi duymaktan çok uzak olsa da fısıldadım.

"Genelde nasılsınız?" Jonathon mizahla sordu.

Uyuyan vampirimin üzerine çıktım, omuzlarını ve göğsünü öpmek için eğildim, kalçasından iterek onu tamamen sırt üstü yatırdım. Bu şekilde daha ağırdı ve benim ne yaptığımdan tamamen habersiz olduğunu bilmek korkutucu derecede heyecan vericiydi, sanki aniden avcı benmişim gibi. Aletine uzandım, parmaklarımı tabanının etrafına doladım, meme uçlarından birini kemirdim ve avucumun içinde zıpladığını görünce şaşırdım.

"Çevrimdışı olan onun beyni değil-" Jonathon'a ters bir bakış attım ve o da gözlerini devirdi. "Evet, tamam. Dersler sonra. Acele et, gün batımından önce fazla vaktin yok."

Doğru ve bu sabah Jonathon'la olduğu gibi Auguste'u uyanıkken kızdırmakla ilgili değildi. Auguste'ün sikini tamamen yumrukladım, elimde şişip sertleştikçe pompaladım.

"İşte," diye mırıldandı Jonathon, küçük, süslü bir sürahi yağ uzatarak.

Ona sırtarak karşılık verdim, avucuma biraz döküp Auguste'ün sikine sürdüm. "Bu ne için burada?" Alay ettim.

Odanın zaten kırmızı olan ışığında bunu söylemek zordu ama Jonathon'ın omuz silerken kızardığından oldukça emindim. "Asla çok hazırlıklı olamazsın."

Auguste'ün artık uzun ve sert olan sikinin üzerinde durmak için öne doğru kaydım, elimde tuttum ve başını klitorisime ve açıklığıma doğru sürterken iç çektim, kayganlaşana kadar ileri geri.

Jonathon yumuşak bir sesle, "Kendi zevkine bakarken çok sarhoş edici bir ifaden var," dedi.

Gözlerim kapandı, iç çekerken dudaklarım kıvrıldı ve Auguste'ün sikine gömüldüm. Onu içime alırken kendimle oynadım, parmağımı klitorisimin üzerinde gezdirdim, meme uçlarımı kopardım ve göğüslerimi kavradım, gözlerim uyuyan Auguste'ün görüntüsüne hayranlıkla bakmak için açıldı. Bu haliyle gerçekten çaresizdi ve ona ulaşabilecek birinin bu durumda ona zarar verebileceği düşüncesi kalbimi acıtıyordu. Ve bu endişenin hemen yanında, şu an için tamamen merhametime kalmış ve benimle tamamen güvende olduğu bilgisi vardı.

"İyi hissediyor mu?" Jonathon alçak ve sessiz bir sesle sordu, benim sürüşümün kaygan sesi altında zar zor duyulabiliyordu.

"Çok iyi, her zaman," diye iç geçirdim, hızımı artırdım, her an Auguste'ün uyanacağını ve kontrolümün buharlaşacağını unutarak. Belki o daha uyanmadan kendimi boşaltabilirdim? Eğer hızlı olursam...

Gözlerim Auguste'ün rahatlamış yüzüne sabitlenmişti, yumuşak bir inilti yükseliyordu, birdenbire dönüştü.

Havadaydım, bileklerim demir gibi sıkı bir kavramayla tutulmuştu, bir hayvanın hırıltısı ve siyah gözleri bana doğru koşuyordu. Auguste hızlı bir hareketle kollarımı arkamda birleştirdi, bir eliyle ikisini birden tutarken diğer eliyle enseme kavradı. Dişleri hızlı ve acımasız bir ısırıkla boğazıma kayd. Dondum kaldım, kalbim göğsümde durdu, gözlerim Jonathon'ın bakışlarındaki karanlık ifadeye dikildi, ısırığın acısı çabucak geçti.

Auguste inledi, çenesi gevşedi ve bana karşı ürperdi, ama tutuşu gevşemedi, kalçaları ani bir telaşla kalktı ve bana çarptı. Kanım boynumdaki yaradan fişkırdı, etimdeki ateş Auguste'ün bekleyen ağzına doğru kayd ve ben küçük bir çığlık attım. Auguste beni kollarına hapsedmiş, açlık içinde beni beceriyor ve benden besleniyordu. Dili, dişlerinin ısırdığı yeri yalayarak kanı topladı ve hırıltısı boğazımda titreşerek, itişleriyle amıma vuran basınç ve hızın tınısını yankıladı.

Auguste yavaşça ve sikişini durdurmadan beni yatağa indirdi, kalçalarımı içime soktu, beni çarşafın daha derinlerine itti, üstümde doyumsuzca güçlüydü. Kollarımı serbest bıraktı ve dişleri sonunda

ve yaranın şimdi öpüp okşadığı dudaklarına sızmasına izin verdi.

"Tanrım, Auguste, evet," diye inledim, açısı değişti, içimi okşadı, onun dışındaki her düşünceyi aklımdan uzaklaştırdı.

Jonathon arkamızda belirdi, cüppesini çıkarmıştı ve parlayan parmakları Auguste'un kıkına uzandığında gözlerim açıldı.

Auguste üstümde kaskatı kesildi, sonunda kafasını kaldırdı, gözleri vahşi ve ağzı kanımla çizgili ve parlaktı. "Siktir!" Çırpınışları sertleşti ve düzensizleşti, Jonathon'ın sondalı dokunuşundan kaçınmak için içimde daha derine inmeye çalışıyordu. "Lanet olsun, ikinize de. *Mon coeur*, sen-?"

Auguste'ün kasları gevşiyor, vücudu aramızda kıvranıyor ve ihtiyaç duyuyordu ve ben topuklarımı yatağa dayadım, uzunluğunun üzerinde sallanırken sırtını okşadım. Auguste'ün gözleri geri döndü ve ben klitorisimi ona doğru bastırırken zevkten titredi, kendi vücudum da sarsıldı. Kontrol gerçekten Jonathon'daydı, Auguste'ü inleyen bir çılgınlığa sürüklerken doktorun o soğuk maskesi yüzüne geri dönmüştü.

Jonathon'a "Siktir et onu," diye tısladım. "İkinizin de beni yere sermenizi istiyorum."

Auguste inledi, bıraktığı ısırığı hafifçe emmek için aşağıya daldı ve çeken ağzı doğrudan amıma doğru çekilirken nefesim kesildi. Orgazm ani ve kör ediciydi, beni Auguste'ün serin tenine doğru eğdi, kolları beni yakın tutmak için sırtımı çevreledi ve ben içimde akan yalama zevkiyle sarsıldım.

Jonathon daha yakına yerleşti, Auguste'ün ve benim bacaklarımı, ben gerildikçe sızlanana, ağrı sayıklamalarımı kesene kadar daha geniş itti. Jonathon omuzlarını kavrayıp ilk hamlesiyle homurdanırken Auguste böğürdü. Vampirim üzerime yığıldı, beni neredeyse nefessiz bıraktı, vücutlarımız Jonathon'ın kıkındaki kuvvetle sallanıyordu.

"Sizi küçük şeytanlar," diye kulağımı tırmaladı Auguste, öpücükleri şakağıma doğru ilerlerken, kıvrılan boğazından Fransızca bir yakarış yükseldi.

Jonathon bu sabah bana karşı nazik davranmıştı ama şimdi korkutucuydu, gözleri yeşil yeşil parlıyordu, kalçaları Auguste'e çarparken boğazında bir damar tıkanıyordu.

"Yine geleceksin ufaklık," diye homurdandı Jonathon ve sesinin sert olduğunu, doktorla canavarın karışımı bir şeyin o anda özgürlüğünü bulduğunu fark ettiğimde nefesim kesildi.

Emri yerine getirmek için elimden geleni yaptım, Auguste'e süründüm, Jonathon birbirine karışmış birlikteliğimizin içine girerken öpmek için ağzını buldum.

"*Mon dieu!* Lanet olsun! Jon, ben-" Auguste'ün ifadesi, doktorumuzun ve elektriğinin ellerinde bulduğum o zevkli acı yerine hapsolmuştu. Bu duygunun verdiği huzuru, işkence olsa bile, biliyordum ve amımı Auguste'ün uzunluğunun etrafında sıktım. Sızlanmasını yuttum ve kendimi daha kırılgan bir orgazma zorladım, bu da ani bir sıcaklıkla içimden geçti ve sonra Auguste kendi salıverilişini haykırırken beni yatakta kemiksiz bıraktı.

Jonathon bir solukla onu takip etti, gözleri kocaman ve parlıyordu, sırtı kamburlaşmıştı, parmakları Auguste'ün omuzlarına gömülmüştü. Titredi, yüzünde neredeyse korkmuş bir ifade belirdi ve sonra ilerlemeye başladı.

Auguste hızlıydı, üzerimden kalktı, Jonathon'ı döndürüp üzerinden yatağa fırlattı. Bir an için planımızı yanlış değerlendirdiğimizden ve Auguste'ün öfkelenişinden korkarak soluk soluğa doğruldum ama Auguste'ün yüz hatlarını belirleyen öfke değildi. Jonathon'un yüzünü iki eliyle kavrayarak yere eğildi ve Jonathon titrerken ağzını onunkinin üzerine eğerek öpücüğün içinde hırladı.

Onları izlerken elim gülümsememin üzerine kalktı, açıkça meraklıydım, hem onlara hayranlık duymak hem de aralarına girip dikkatlerini çekmek için heyecanlıydım. Jonathon'ın kolları Auguste'ün omuzlarına dolandı ve Auguste alt dudağını çekiştirip dişleriyle kaşıyarak kısa bir süre yudumlarken inledi.

Kısa bir öpüşmeden sonra birbirlerini bıraktılar ve Jonathon mutlu bir iç çekişle sarktı. Sonra ikisinin de yüzü bana döndü, gülümsemeleri tembel ve gözleri kapalıydı. Titredim ve Auguste homurdandı, sırtarak beni kendine çekti, üzerimden atlayarak sırtıma sıkıca kıvrıldı, böylece aralarında sıkıca sıkıştım.

"Sizi canavarlar," diye mırıldandı Auguste şefkatle, omzumu öptü ve sonra ısırık izini yaladı. Hâlâ biraz ağrıyordu ama uyandığım o ilk anda bile bana karşı dikkatli davranmış, heyecandan kendimi incitmemem için yeterince sert davranmıştı.

"Sorun etmedin mi?" Gözlerini yakalamak için dönerek sordum.

Jonathon soruma güldü ve Auguste burnumun ucunu ısırdı, sonra da orama sokuldu. "Seni kahvaltıda yemenin hiçbir sakıncası yok, *mon coeur*. Çok mu sert davrandım?"

Başımı hızla salladım ve Auguste bir kaşını kaldırdı. "Belki de bu gecenin geri kalanında biraz daha nazik olmam gerekiyordur."

Auguste güldü, Jonathon ofladı ve ben ikisinin arasına baktım, Jonathon'ın eli karnımdan aşağı kayarak Bay Tanner'ın bir gece önce yaptığı gibi seksimi avuçladı. "Komik olan ne?" diye sordum.

Auguste omuz silkerek, "Senin sonsuz iştahın," diye cevap verdi. "Ama evet, gecenin geri kalanında o güzel küçük amcığınan nazıkçe ziyafet çekeceğime söz veriyorum. Sadece dil ve dudaklar."

"Hayır, bekle, demek istemedim-"

Jonathon, "Onu tüylerle kızdırabiliriz," diye önerdi.

"Mm ve onu gül yapraklarıyla okşayabiliriz," Auguste de aynı fikirdeydi.

Ben onlara kaşlarımı çatarken Jonathon, "Sadece klitorisine öpücükler kondurun," diye devam etti.

"Bu durumda, neden birbirinizi eğlendirmekle yetinmiyorsunuz?"

Auguste hırladı ama sırt üstü uzanarak başımın üzerinden Jonathon'a baktı. "Küçük kızımız çok zeki. Esther, neden doktorumuza sikimi nasıl emeyeğini öğretmiyorsun?"

Jonathon doğrulduğunda ifadesi sertleşti ama yataktan kalkmak yerine Auguste'ün üzerine diz çökmek için üzerime tırmandı. "Esther'in tekniği kusursuz, bu doğru, ama zaten bilmediğimi varsayıyorsun. Tıp fakültesi çok titizdi, biliyorsun."

Nefes nefese bir kıkırdama çıkardım, Auguste'ün yanına sokuldum ve başımı omzuna yaslayarak doktoruma dudak büktüm. "Sanırım bu bir gösteri gerektiriyor, efendim."

Auguste alnıma sert bir öpücük kondurdu ve Jonathon'ın başı Auguste'un sikine değil kalçama eğildi, soluk kirpiklerinin arasından bana baktı. "Memnuniyetle, küçüğüm."

Yirminci Bölüm

HİYERARŞİ ÜZERİNE BİR ÇALIŞMA

Londra'da Auguste ve Jonathon'la geçirdiğim gecelerden sonra geceye dönüyordum. Rooksgrave'in büyük karanlık kütlesi -bulanık gece gökyüzüne karşı siyah bir gölge- dönüşte beni karşıladı, bulutlar parlıyordu

Ayın gücüyle perdelerinin arkasına saklandılar.

"Kaçırdın mı?" Auguste, arabada parmaklarını benimkilerle birleştirerek sordu.

Jonathon'u Londra'da bırakmıştık, böylece daha fazla zaman geçirmesine izin verecek kadar çalışmalarını düzenleyebilecekti ve bu yolculukta Auguste trenin özel kompartımanına olan ilgimi ikimizin de hoşuna gidecek şekilde şımartmıştı.

"Ben... diğerlerini özledim," diye yavaşça itiraf ettim. "Rooksgrave'i değil ama?"

Araba yolda yavaşlarken Auguste'e döndüm. "Rooksgrave tam da hepinizin beni görmeye gelmesini beklediğim yer. Ziyaretçim olmadığında yalnız kalabiliyorum."

Auguste'ün gözleri hafifçe büyüdü, eli uzanıp çenemi nazikçe kavradı, beni daha yakına çekti ve ağzını ağzımın üzerinde gezdirdi. "Artık arkadaşsız kalmayacaksın, *mon coeur*."

Bunun üzerine gülümsedim, ağzı benimkinin üzerine eğilirken gözlerim kapandı, dili benimkini kızdırmak ve okşamak için iç çekişimin üzerine kaydı. Kollarım omuzlarına dolanmak için yukarı uzandı, nerede olduğumuzu unuttum, Auguste'ün öpücüklerinin yavaşça ikna ediciliğinden başka her şeyi unuttum. Yolculuğumuzdan dönmek biraz yüksekten inmek gibiydi; güvenilir bir zemine geri dönmenin verdiği bir rahatlık vardı ama aynı zamanda heyecanımı da kaybettiğimi hissettim.

Auguste vagonun kapısı açıldığında beni kucakladı ve sırtarak beni dışarı çekerken öpücükten geri çekildim. "Nasıl olduğunu göreceğiz.

Tekrar huzur içinde kalmayı tercih etmen için ne kadar zaman geçmesi gerekiyor?" diye takıldı.

Bu konuyu tartışmak için ağzımı açtım -yalnız olmaktan hiç hoşlanmamıştım ve Londra'da en çok hoşuma giden şeylerden biri de akşamları hem Jonathon hem de Auguste'ün bana eşlik etmesiydi- o sırada kapı aralığında solgun bir yüz gözüme çarptı.

"Booker!"

Auguste beni ayak parmaklarımın üzerine kaldırdı ve kapıya doğru koştum. Taş uşağım her zamanki gibi ciddi ve kararlı görünüyordu ama gözleri benim üzerimdeydi. Evdeki diğer kızlardan bazıları golemeleri birbirinden ayıramazdı ama ben onun yüzündeki her koyu taş çizgisini kendi yüz hatlarımı tanıdığım kadar iyi tanıyordum.

"Tekrar hoş geldin, *puisín*."

Bir çift kalın kol belime bir tuzak gibi dolanıp kaburgalarımı sıkarak beni tekrar ayağa kaldırdığında irkildim, altımda çakıllar kayıyordu. Ezra dişlerini boğazıma geçirdi ve ben kıkırdamaya başlarken oradaki derimi emdi. Beni Booker'ın beklediği yere taşıdı ve sonra golemine üzerine bastırarak beni iki büyük formun arasına hapsetti, Ezra'nın duman ve tatlı bal kokusunun aksine Booker'ın temiz taş ve sabunu.

"Ohh, ikinizi de özledim," dedim, Ezra ellerini kalçalarımın götürürken yumuşadım, Booker'ın dokunuşu yüzümü kavradı ve kendine doğru kaldırdı. Süt mavisi gözleri beni son gördüğünden bu yana ortaya çıkmış olabilecek değişiklikleri katalogluyormuş gibi dikkatle inceledi. Bu arada Ezra tadıma bakmaya devam ediyor, ben aralarında kıvrana kadar dişleri ve diliyle boğazımı sıkıyordu.

"Merhaba dostum," dedi Booker.

"Merhaba," diye yankılandım, Ezra kasıklarının kıcıma sürterken nefesim kesildi. Ezra boğazıma doğru "Mortimer seni görmek istiyor," diye mırıldandı.

Derin bir nefes almadan önce kabaca bir kez daha.

"Bunu söylemeden önce Esther'in aklını mantıklı bir konudan uzaklaştırman iyi oldu," dedi Auguste kapıda yanımdan geçerken sertçe, ama ben başımı kaldırıp yanaklarım kızarıırken bana göz kırptı.

Ezra, "Hayır, Book, sen onları içeri götür, ben çantaları alacağım, dostum," dedi. O uzaklaşırken yerimde sallandım ve sonra kıcıma vurduğunda ciyakladım.

Kitap. Dostum. Booker'a sııttım. "Ben yokken arkadaş ediniyormuşsun."

Yumuşak bir homurtu çıkardı ve sonra elimi tuttu. Londra'ya harika bir yolculuk yapmışım, beylerimle harika vakit geçirmişim ama Tanrım, Booker'ın elimi tutması bile güzeldi, dokunuşu soğuk, sert ve tanıdıktı. Kaya gibi sağlam, kelime oyunu yapmıyorum. Belki birazcık.

Rooksgrove, gecenin ölümü ile yeni bir günün başlangıcı arasındaki karışık saatlerde bile aydınlık ve zengindi. Avizeler yanıyor, lambalar yanıyor, aynalar karanlık girişteki ışığı yansıtıyor, ilk gün adım attığım korkutucu ve gizemli alan yerine dramatik ve çökmekte olan bir yer haline getiriyordu. Sosyal odaya açılan bir kapı vardı, puro dumanı dışarı süzülüyor, kadın kahkahaları yükseliyor ve biri piyanoda popüler bir melodi çalıyordu. Yukarıdaki balkonda, Magdalena'nın ofisine doğru ilerlerken, bir çift koridorda koşuşturuyor, parlak, alaycı bir çığlığın ardından bir erkek hırıltısı yükseliyordu.

"Siz buradayken diğerleriyle bir akşam geçirebilir miyiz?" Booker ve ben onu takip ederken Auguste'a sordum.

Ayağının topuğu üzerinde döndü, bana bakarken kaşları zıplıyordu. "Sen yapmadın mı? Hayır, sanırım görmedim. Sfenks daha çok bir sabah kuşu, değil mi? Tabii ki. Akşamlarımızı istediğin gibi geçirebiliriz," dedi Auguste dişlek bir sırıtışla.

Ofisine vardığımızda Magdalena yalnız değildi. Magdalena'nın masasında elinde çay fincanıyla oturan başka bir kadın daha vardı; minyon tipli, güzel, parlak çilli ve soluk kirpikli, gerçekten iğrenç miktarda volanlı, dantelli ve ipek çiçekli giysiler içindeydi. Biz içeri girerken başını kaldırdı ve keskin, sivri dişlerle dolu bir gülümseme takındı. Auguste onu görünce kaskatı kesildi, önüme geçti ve sonra dönüp pencerenin yanındaki adamı bulduğunda omuzları kulaklarına doğru büküldü; uzun boylu ve genişti, teninde mavi ve yeşilin ürkütücü bir parıltısı vardı ve bize bakmak için döndüğünde garip bir tüy fısıltısı duyuldu.

"Geri dönmeli miyiz, Mags?" Auguste tersledi.

Magdalena içini çekti, çay fincanından başını kaldırdı ve bakışlarımı yorgun bir gülümsemeyle karşıladı. Gözlerinin altında koyu halkalar vardı ve saçları her zamanki gibi parlak değildi.

"Tekrar hoş geldin hayatım," dedi Magdalena bana. "Ve hayır, Auguste. Bu Gan Deireadh Evi'nden Siobhan ve Fleur Noir'dan Julian."

Auguste çok az da olsa gevşedi ve yabancı adam belinden eğildi.

"Rooksgrave'in kardeş evleri," dedi Magdalena bana. "Buradalar çünkü ikisi de yakın zamanda beklenmedik ziyaretçiler yüzünden bir kızlarını kaybetti."

Penceredeki adam bize doğru bir adım attı ve Fransızca olması gereken yabancı bir dili hızlıca tekrarladı, çünkü Auguste hemen "*En Anglais*" diye karşılık verdi.

Julian'ın dudakları bu istek karşısında mor bir tona büründü, ama bir huff çekti ve ağır aksanlı İngilizcesiyle yeniden başladı. "Wraith, kim tarafından gönderildiği hakkında hiçbir şey söylemedi mi?"

"Sadece beni... iyi kullanacak birine 'efendi' diyordu," dedim ve Auguste'ün elini bulup Booker diğerini tutarken boştaki elime aldım. Auguste'ün parmakları benimkileri sıktı ve beni odadaki yeni yaratıklardan hafifçe koruyarak daha yakına kayd.

Auguste, Magdalena'ya, "Birsha'nın kirli işlerini yaptırmak için başkalarını gönderecek kaynakları olduğu kesin," dedi. "Muhtemelen pis evlerinde faturalarını ödeyemeyenleri."

Siobhan'ın gözleri kısıldı ve beni aşağı yukarı süzüyor gibiydi. "Evimin Birsha'da hiç düşmanı olmadı. Kuzeye kadar hiçbir şeyi yok."

Julian burnunu çekerek, "Sizi işsiz bırakırsa bırakabilir," diye cevap verdi. "Ya da kızlarını korkutup işten attırırsa. Paris'e taşındığından beri böyle bir şey bekliyordum. Berlin'in evinde şimdiden sorunlar yaşandığını biliyorum."

"Esther, tiyatrodan bir şey anladın mı? Seninle herhangi bir şekilde konuştu mu?"

"Sanki onun yanına yaklaşmasına izin verecekmişim gibi, Mags!" Auguste tersledi ama ben onu zapt etmek için elini çekince oflayıp pufladı.

"Sadece... onu daha önce görmüşüm gibi hissetmem için bir neden yoktu, çünkü görmemiştim. Daha çok beni tanıdığını söyleyebilirdim" diye cevap verdim.

"Nasıl kaçtın?" Siobhan sordu ve Auguste ona dişlerini gösterdi. Auguste'ün yabancılara karşı neden bu kadar agresif olduğunu anlamıyordum ama sormak için yalnız kalana kadar bekleyecektim.

"Gizli bir önlem almıştım," dedi Magdalena ben daha cevap vermeden ve dudaklarım Ezra'yla ilgili cevabım üzerine kapandı. Bizimle ofise gelmemesine şaşmamalı. Magdalena onu bir sır olarak saklıyordu ve acaba bunun nedeni onun içeri sızabildiğini bilmelerini istememesi miydi, yoksa ona da casusluk yaptırıyor muydu?

Siobhan burnunu çekip gözlerini devirdi ve Julian kısık gözlerle beni incelemeye devam etti.

"Pekala, Esther. Yarın sen biraz dinlendikten sonra görüşürüz.
Auguste, sen-"

Auguste çenesini hafif bir meydan okumayla kaldırarak, "Öngörülebilir bir gelecek için kalıyorum," dedi.

Magdalena sadece başını salladı ve bunu duyunca rahatladığını hissettim. "Kalacak yerinizin hazır olduğundan emin olacağım. Booker, diğerlerinden birine haber verebilir misin? Teşekkür ederim. Hepinizle yarın görüşürüz."

Geldiğimizden daha sakın bir şekilde ayrıldık, Booker elini başımın tepesinde gezdirdikten sonra bizimle yollarını ayırdı. Koridorda yukarı çıkan merdivenlere doğru yürürken Auguste'ün çenesi gergindi.

"Ne kadar zamanımız var?" Ona fısıldadım, gözleri bana kaydı ve yumuşadı.

"Bir saat, belki biraz daha fazla. Sorunuz var mı?"

"Çok," dedim, dudaklarım zayıf bir gülümsemeyle titrerken Auguste bir kahkaha attı ve başını salladı.

"O zaman onlara cevap vereceğim. Banyo sırasında, ne dersin?"

İçimi çektim ve başımı salladım. Auguste ile banyo yapmak güzel olacaktı ve kısa görüşmenin gerginliğinden sonra istediğim gibi yakın ve samimi olacaktı.

Odama ulaştığımızda Ezra'dan iz yoktu, ancak çarşaf larım dağınık ve yaşanmış bir haldeydi, bu da kalbimi mutlu bir şekilde çarptırdı. Nihayet yatağa girdiğimde hırsızım gibi kokuyor olacaktı, bu da beni rahatlatıyordu. Son iki gecedir birinin yanında uyuyordum ve içine yuvarlanabileceğim başka bir bedenin olması, birinin sırtımı ısıtması ve nefesinin beni uykuya çekmesi rahatlatıcıydı.

Auguste banyoyu başlattı ve sonra beni soymak için döndü, nazik ve sevecen ama cinsel olmayan dokunuşlar yaptı. Kendimi alışılmadık derecede doygun hissettiğimi fark ettim. Eğer seks fikrini ortaya atsaydı, bu fırsatı değerlendireceğimden emindim ama ilk kez bunu talep eden ben değildim.

Auguste, "Haydi, sorularına başla," diye takıldı, önlüğümü başımın üzerinden çekti ve sonra buharlı suya girerken beni sabitlemek için bir el uzattı.

"Peki... tamam, neden Fleur Noir'ın değil de Rooksgrave'in üyesisin?" Suyun harika sıcaklığına dalarak, küçük yağ şişelerini kurcalayarak ve tatlı ve baş döndürücü bir şey ekleyerek, ellerimle çalkalayarak sordum.

Auguste'ün parmakları boğazındaki kravatta durakladı, gözlerini kırptırdı. "Oradan başlamanı beklemiyordum. Ben... Fleur Noir'ı düşündüm. Birsha'nın evlerinden daha iyi olduğu kesin ve ben de birkaç kez katılmıştım, oh... en azından bir asır önce," dedi, hatırlamaya çalışırken kaşları sevimli bir şekilde çatıldı.

"Yaşlandıkça bazı şeyleri unutuyor musun?" Alay ettim ve o da bana hırslayarak sırttı.

Auguste, "Le Fleur Noir her zaman inkübiler tarafından yönetilmiştir," dedi.

"Buradaki kızlardan birinin karabasan bir beyefendisi var. Sadece o var çünkü o-"

"Doyumsuzlar, evet, ünleri bu. Ama yapabilirler... partnerlerinde de uyarılmayı artırabilirler. Çok sık kullanılırsa insanlarda bağımlılık yapar. Ve Le Fleur Noir'da genç erkek ve kadınların her zaman istekli olmalarını sağlıyorlar. Elbette bu işle ilgilenenleri işe alıyorlar ve bunun farkındalar ama..."

"Ama bu karabasan büyü," dedim her şeyi düşünerek.

Auguste omuz silkerek, "Bunun gerçek olmadığı hissinden kurtulamadım," dedi ve gömleğini başının arkasına doğru çekti. "Ama o evin çalışanlarının ilgisinin güvenilirliğini takdir edenler de var. Siobhan'ın evini nasıl işlettiğini bilmiyorum, kendisi bir tür fae."

"Fae mi? Peri gibi mi?" Gülümseyerek sordum. "Onların küçük ve çekici olmaları ve taç yapraklı elbiseler falan giymeleri gerektiğini sanıyordum. Sanırım oldukça firfırlıydı."

Auguste güldü, pantolonunu tekmeledi ve neredeyse karşı taraftaki küvete adım atacaktı. Banyo kapısı çalındı ve Auguste kapıyı açmak için döndüğünde sırttım, sanki golem girişini engellemek hiç aklına gelmeyecekmiş gibi, suya girmeden önce Booker'ı da bizimle birlikte içeri soktu.

Auguste arkamda dizlerinin üzerine çökerken kaşlarını Booker'a doğru kaldırdı. "Ne düşünüyorsun? Magdalena misafirlerini seviyor mu?"

Booker suya uzandı, elleri omuzlarıma yerleşti ve nazıkçe kaslarımı kazımaya ve yoğurmaya başladı. "Müttefik istiyor."

"Mmm, teşekkürler Booker," dedim iç çekerek ve gülümseyen Auguste'e baktım. "Onun için müttefik olacaklar mı?"

"Sanırım öyle. Magdalena, müşterileri ve kadınları eşleştirme yeteneği ile Rooksgrave için eşsiz bir varlıktır, ancak Julian veya

Siobhan muhtemelen biliyordur. Incubi ve fae'ler diğer yaratıkların kendilerinden birinin eski bir kral tarafından zorbalığa uğradığını duymasını istemeyecektir. Ve eğer Magdalena yeteneklerini diğer evlerle pazarlık edebilirse, büyüünün yanı sıra daha fazla fiziksel koruma da elde edebilir."

"Kulağa siyaset gibi geliyor," dedim burnumu kırıştırarak.

Auguste güldü. "Ah, bir bilseniz *ma petite*. Bizim türümüz arasında böyle hiyerarşiler var."

"Gerçekten mi? Adamlarımın içindeki hiyerarşi nedir?" Başımı eğerek sordum.

Auguste'ün yüz ifadesi şakacı bir şekilde asıktı. "Bir şey söylediğim için pişmanım." Ona ters ters baktım ve suyu ona doğru fırlattım.

"Neden?"

Auguste sırtarak, "Çünkü ben zirvede değilim," dedi.

Onları kafamda gözden geçirdim. Eğer Auguste değilse, bu şu anlama geliyordu... "Ah. Amon."

Auguste mırıldandı ve başını salladı. "Bir ya da iki bin yıl daha yaşlı olsaydım, belki rekabet edebilirdim," dedi omuz silkerek ve soluğumun kesilmesine gülerek. "Onun türünden pek kimse yoktu ve eminim bir çeşit kraliyet ailesinden sayılıyordur-"

"Ne?!" Ben de Amon'un kraliçe muhabbetinin biraz abartılı olduğunu düşünüyordum. "O ne yapıyor-"

Auguste hırladı ve suyun öbür tarafına doğru hamle yaptı, gözleri kararmıştı ve yüzü aniden benimkinin önünde duruyordu. "Eğer Amon seni beklediğini söylüyorsa, ona inan, *mon coeur*."

"Ama ben gerçekten hiçbir şey yapmıyorum," dedim kıkırdayarak. "Yani, bilirsiniz, başarılar ve benzerleri."

"Kabul ediyorsun," diye mırıldandı Auguste, dudaklarımdan bir öpücük kaptı ve sonra bir tane daha eklerken, "Arzu ediyorsun. Sen de çok tatlısın, bahsetmiş miydim? Ve tadın da çok güzel."

"Hm, sanırım bu bir vampir önyargısı olabilir, ama teşekkür ederim. Bir dahaki sefere Amon'un kendi adına cevap vermesine izin vereceğim. Yani onun peşindesin?" Değerimin rahatsız edici ağırlığını konuşmanın dışına iterek sordum. "Ve sonra... Jonathon?"

"Mm, Bay Tanner, sanırım. Kendisi eşsiz, çok güçlü ve türümüzün kokusunu alma eğilimi herkesin ilgisini çekiyor. Bir bakıma, grubumuz bu konuyu incelemek için ince bir havuz. Sizin için pek çok seçeneği kaçırıyoruz."

"Fark ettim," diye takıldım ve Booker uzanıp göğsümün yan tarafını çimdiklerken güldüm. "Oh, sen de mi benimle dalga geçiyorsun!"

Döndüm ve onu belli belirsiz gülümserken buldum. "O zaman dördüncü müsün? Mr'dan sonra.

Tanner."

Booker basitçe, "Hayır, ben yaratıldım," dedi.

"Ezra lanetlenmiş durumda, ki bu genel anlamda çok etkileyici bir durum değil, özellikle de lanetin doğası göz önüne alındığında, ama teknik olarak..." Auguste kaşlarını çatarak omzumun üzerinden Booker'ı inceledi. "Düşündüm de, sosyal zincirimizin hayranı değilim. Ve Booker, bizimle birlikte olmaktan çok memnunum."

Bunun çok hoş olduğunu düşündüm ve Booker homurdanarak teşekkür ederken Auguste'ün yanağını öpmek için eğildim. "Ya Birsha?"

"Auguste dönüp küvetin diğer ucundaki yerine geçti ve ayaklarımdan birini ellerinin arasına alıp kaslarına masaj yaptı. "O bir insandı ama artık bir şekilde ölümsüz. Lanetli değil ve kendisi için biraz büyü öğrenmiş. Muhtemelen Bay Tanner'a yakındır. Onu güçlü kılan yüzyıllar boyunca inşa ettikleri. Ona iyilik borcu olanlar, yok ettikleri, onunla müttefik olmayı seçenler. Rooksgrave yalnız olsaydı onunla başa çıkabilirdi ama asla öyle olmadı ve ağı bizimkini çok aşıyor."

"Ama ağıımızı Le Fleur Noir'inkiyle birleştiresek...?" Parmaklarımı havada salladım ve Siobhan'ın evinin adını gevelemeye çalışsam daha iyi olacağına karar verdim.

Auguste kaşlarını çatarak üzerinde çalıştığı ayağıma baktı, parmakları kıpırdamadan duruyordu ve bakışları mesafeliydi. "Birsha'ya karşı gerçek bir savaşın neye benzeyeceğini bilmiyorum, *mon coeur*. Umarım iş o noktaya gelmez."

Dudağımı ısırdım, Auguste'ün yumuşak sesindeki aynı endişe kalbime doğru yol buluyordu. Booker omuzlarımı sıktı ve başını benimkinin arkasına yaslamak için eğdi.

"Sana dokunmayacak."

Auguste yutkundu, sonunda tekrar gülümsedi ve başını sallayarak onayladı, ama daha fazla güvence vermedi. Buna gerek olmadığını düşündüğünden mi, yoksa bunlara inanmadığından mı emin değildim.

Bölüm Yirmi Bir

HIRSIZ VE SFENKS

"A Burada neyimiz varmış bakalım? Tek başına küçük, kötü bir şey mi? Ne kadar da cazip."

Bir dokunuş vücudumun şeklini çizerken ürperdim. Göğüslerim sekiz şeklinde, karnımı zıplatacak kadar aşağı iniyor.

"Dokunmak istiyor mu? Bunun bir önemi var mı? Onu tatmak istediğimizde değil."

Yassı bir dil kalçalarımın üzerinden geçip karnımın yuvarlaklığını izlerken inledim. Düz bir zemine oturtulmuştum ve gözlerim uykudan yapış yapış olmuş, zar zor açılıyordu. Açılmış uyluklarımın arasındaki şekil pusluydu ve değişiyordu, asla bir yüze tam olarak yerleşmiyordu ama tenimin üzerinde gezinen dil uzun, sivri ve siyahtı.

İnledim ve bir fısıltı açıkta kalan cinsel organıma karşı sustu. "Burada benim için ne küçük bir hediye buldun, hm?"

Islak dil cinsel organımdan yukarı çıktı ve sonra tekrar aşağı indi, içime daldı ve ben nefes nefese kaldım-

-Bağırıyor ve yatakta çırpınıyordum. Kalçalarımın arasında rüyalarımındaki ürkütücü, huzursuz figür değil, kocaman bir adam vardı. Çılgılık atmak için ağzımı açtım ve kahverengi gözleri büyüdü, vücudu fırladı ve ağır bir şekilde üstüme indi, eli ağzımı kapattı ve horoz kalçalarımaya yerleşti.

"*Puisín!* Esther, benim, aşkım!"

Adamın altında kaskatı kesildim, kocaman yakışıklı yüzü bana endişeyle gülümsüyordu. Büyük bir burun, emmek için kocaman dolgun dudaklar, sarı-kırmızı saçları kafasının etrafında dağınık bir şekilde savrulmuş, yanları traş edilmişti. Yüzünde çiller

Burnunu, yanaklarını ve kızıl sakalını. Ve benimkilerin arasındaki o kalçalar, inanılmaz genişlikleri.

"Ezra!" Elinin arkasından mırıldandım.

Sırılsıklam olmuşum, rüyamla dalga geçiyordu ve güldüm, sonunda yatağa geri sarktım, gözlerim kapandı. Beni bu şekilde uyandırması konusunda şakalaşmıştık ama bunu hiç bek-

Elini çekti, başını eğdi ve ben tekrar sarsıldım, yanlışlıkla burunlarımızı birbirine çarptım.

"Urgh!" diye inledi ve geriye doğru yatağın üzerine düştü.

"Seni görebiliyorum!" Onun üzerine tırmanarak ciyakladım. "Ohhh, Ezra!"

Parmaklarımı göğsündeki kas oluklarında gezdirdim ve daha önce beni iyice gerdiğini görmeyi özlediğim sikine bir göz atmak için kalçalarının iki yanında dizlerimin üzerine yükseldim. Gözlerim ilgiyle dolarken Ezra güldü.

"Görünür olmak için konsantre olmam gerekiyor ama sürpriz hoşuna gider diye düşündüm," dedi Ezra sırtarak, çarşafımda onu hayal ettiğim tembel yavrunun her bir parçasıydı. Diğer erkeklerimden daha gençti, kendi yaşına daha yakındı. İki güzel ve büyük eli başını yukarı kaldırdı ve koyu bakır rengi kaşları bana doğru sallandı. "Peki, şimdi beni merhametine aldığına göre benimle ne yapacaksın, ha?"

Bunun üzerine homurdandım ve onu girişime hizalamak için aramıza uzandım. Ezra'nın alaycı kayıtsızlığı, onun ilk santimi içime girdiğinde parçalandı. İnledi, başı ellerinin beşiğine yaslandı, ben aşağı doğru ilerlerken boğazı esnedi. Titremeye başladığında kendimi tam olarak oturtmamıştım, kalçaları benimle buluşmak için yükseldi ve kaybolma hareketine kıkırdadım.

Sırtarak yeniden ortaya çıktı, elleri uyluklarımdan etrafında dolaşmak için aşağı uzandı. "Hangisini tercih edersin?"

"Beni uyurken becermeyi başaramadığına göre-" "Elimden geleni yaptım!"

"Bence olabildiğince uzun süre görünür kalmaya çalışmalısın. Bana bakacak güzel bir şey ver," dedim ona gülümseyerek.

Bunun üzerine gürültülü bir kahkaha attı ve ben de kalçalarımı oynatarak kahkahayı bir iniltiye dönüştürdüm, çatık ağzının görüntüsü kısa bir süreliğine kayboldu, sonra kaşları çatıldı ve tam rengine büründü, o parlak dost gözleri bana doğru parlıyordu.

"Bana bakılmayalı uzun zaman oldu," dedi sesi biraz kısık bir şekilde.

"Bu iş için gönüllü olmaktan mutluluk duyarım," diye cevap verdim, ellerinin yardımıyla kucağındaki hızımı artırdım, biri klitorisimi parmaklayabilmek için yukarı kayıyordu.

"İşlerden bahsetmişken, biraz araştırma yapmam gerekiyor," dedi Ezra, bakışları benimkilerden ayrılıp aramıza baktı, uzun boyunun içime pompalanışının görüntüsüyle vahşi bir gülümseme büyüdü.

"Mm. Çabuk o zaman," diye nefes nefese kaldım, daha hızlı, daha sert zıpladıkça kalçalarım yanmaya başladı.

"Bu güzel memelerle sen mi oynayacaksın yoksa ben mi oynayayım?" diye sordu, ikimiz de birlikte geçirdiğimiz ilk zamanı hatırlayarak sırıtıyorduk.

"Sıra sende. Oh!"

Ezra aniden doğrulup ellerini kıcıma koydu ve bizi yatağın üzerinde kabaca çevirdi, başı göğsüme doğru eğilebilsin diye sırtı yukarı doğru kalktı. Islak, kalın dudakları bir meme ucunun etrafını sarmış, nasırlı parmakları diğerini çimdikliyordu.

"Sür beni, *puisín*," diye hırladı Ezra.

Parmaklarımı saçlarının arasına soktum, uzunluğunun bana kabaca çekiştirecek bir şey vermesinden memnun oldum ve kendimi onun sikine doğru ittim. Ezra homurdandı, sırtındaki kaslar dalgalandı ve sonra uzunluğunu sıkmaya başladığımda kayboldu.

"Daha sert," diye fısıldadım, gözlerimi açık tutarak onu gördüğüm her saniyenin, üzerimde hareket edişinin tadını çıkarıyordum.

Parmaklarının arasına sıkıştırdığı meme ucunu büktü ve diğerini ısırdı; o andan itibaren oluşan baskı sonunda kırıldı, zevk dalgaları bedenimi gerdi. Ben gevşerken Ezra dik oturdu, ikimiz de nefes nefese kalmıştık ve tembelce gülümsüyorduk. Arkasındaki saate başıyla işaret etti.

"Saat kaç diyor?"

"On buçuk," diye cevap verdim, biraz kaşlarımı çatarak. Doğru dürüst uyuyamamıştım bile. "Beni çok erken uyandırdın."

"Tekrar boşalmanı sağlayacak kadar erken. Yastığı al, *puisín*," dedi Ezra.

Kıkırdadım ve parmaklarımı başımın üstündeki yastığa gömdüm, Ezra kalçalarımı sıkıca kavrayıp içime girmeye başladığında kahkaham bir çığlığa dönüştü, başım geriye savruldu ve uzun bir inilti yatağın tepesine kadar yankılandı.

Ezra, "Kendine dokunursan üç kez yapabileceğime bahse girerim," diye homurdandı.

Bir elimi klitorisime attım ve erkeğimin beni boşaltmasına yardım ettim. Çok erken kalkmak bunun için değerdı.

"DINLENDİN Mİ?" Magdalena gözlerinde bilmiş bir parıltıyla beni selamladı. "Yeterince iyi," diye cevap verdim, gülümseyerek.

Ezra beni yatağımda gevşek ve terli bir yığın halinde bırakmış, ben tekrar uykuya dalana kadar her yerimi öpmüştü. Tekrar uyandığımda Booker beni zar zor ısınmış bir kahvaltı ve Magdalena'yı görmem için bir mesajla bekliyordu.

Elini sallayarak, "Geçen, yani bu sabahki toplantıdaki gariplik için özür dilerim," dedi.

"Dürüst olmak gerekirse, bu dünyadaki tüm görgü kurallarını hâlâ öğreniyorum," dedim ve Magdalena bana bir fincan doldururken çay masasına oturdum. Siyah saçları nemliydi ve omzunun üzerinden örülmüştü, egzotik cüppelerinden birini giymişti, yüzü temizdi ama dün gece gördüğüm yorgunluk belirtileri vardı.

Magdalena başını kaldırıp hafif alaycı bir gülümsemeyle, "Mm, Auguste bölgeciydi, öncelikle Julian yüzünden, gerçi Siobhan'ın diğer evlerden kız aşırıldığı biliniyor," diye açıkladı. "Seninle ilgili endişelenmesini gerektirecek bir şey yoktu."

"Tabii ki hayır!" Dedim. "Sana böyle ihanet edemem."

Magdalena gülümsedi ve başını salladı. "Hayır, yapmazsın. Daha da önemlisi, adamlarınızı hiçbir şeye değışeğinizi sanmıyorum."

İçimi çektim ve koltuğa biraz daha gömüldüm, yanaklarım ısındı. "Bu doğru," dedim usulca, çayına bakarak.

Magdalena beni izlerken, "Amon buraya geliyor, sanırım seni kontrol etmek için," dedi.

Amon'la olan ilişkiimi dolduran gerginliğe rağmen neşelendim ve onun gülümsemesi arttı. Hâlâ endişelerim vardı ama onu görmeyi, yoğunluğunun ve şefkatinin o baş döndürücü karışımının tadını çıkarmayı dört gözle bekliyordum. Hatta sahipleniciliğinin bile. Diğerleri söz konusu olduğunda sürtüşmelere neden oluyordu ama kalbimin çarpmasına neden oluyordu.

Magdalena kirpiklerini sinsice kırpıştırarak, "Beyefendilerinizin düzenlemelerde kendi yollarını bulmalarına sevindim," dedi. "Ve şimdi Ezra'ya sahip olduğum için çok minnettarım. Oldukça yardımcı oldu, yine de gümüşlerimin bir kısmını nereye sakladığımı bulabilirseniz çok minnettar olurum."

Boğazım düğümlendi, gözlerim büyürken çay yanlışı borudan aşağı kaydı. Ezra Magdalena'dan mı çalışıyordu? Bunun için onun güzel yuvarlak kıcını deşerdim. Ve muhtemelen ikimiz de eğlenirdik.

"Tabii ki. Ve... Magdalena, yapabileceğim bir şey var mı?" Kaşlarımı çatarak sordum.

"Öyle mi?" diye sordu, gözlerini kırpıştırarak.

Yüzümü buruşturdum ve omuz silktilim. "Senin ya da diğerleri gibi... olmadığımı biliyorum.

Ama eğer savaşa yardımcı olabileceğim bir yol varsa-"

"Ah, sevgilim," dedi, yumuşak bir kahkaha yükseldi ve bu beni yardım etmeye daha da kararlı hale getirdi.

"Tuzak kurmaya yardım edebilirim ya da-"

"Esther!" Magdalena sertleşerek bağırdı. "Sakın Auguste ya da Amon'un böyle bir şey söylediğini duymasına izin verme. Kafamı tepside götürürler."

Dudaklarımı kısaca birbirine bastırdım çünkü muhtemelen haklıydı, her ne kadar bunun onları ilgilendirdiğini düşünmesem de. "Sadece biraz işe yaramaz hissediyorum."

Magdalena uzun bir iç çekti ve yavaşça başını salladı. "Bu durumda bana da hiçbir şey yapmamamın söylenmesini istemezdim."

Dudaklarım kaşlarımı çatarak amaçsızca odaya baktım ve Magdalena çay fincanından bir yudum alarak düşüncelerimi toparlamamı sessizce bekledi.

"Sanırım sadece bu sorun değil. Rooksgrave'den önce bir işim vardı - hayır, bunun da bir tür iş olduğunu biliyorum, ama kesinlikle öyle hissettirmiyor," diye aceleyle ekledim ve Magdalena parladı. "Ama buradaki bazı kızların işi bitti, bundan önce hanımefendiydiler ve başarıları var ve ben... Auguste çok yetenekli ve çok zengin, Jonathon bir tür çılgın dahi ve Amon görünüşe göre bir tür kraliyet mensubu ve ben-"

"Tatlı ve dürüstünüz ve belki yetenekleriniz ve ilgi alanlarınız kibar bir toplulukta konuşulacak türden şeyler değil, ama beylerinize rahatlama, zevk ve memnuniyet getiriyorlar," dedi Magdalena kaşlarını kaldırarak.

"Demek seks benim yeteneğim," dedim çay fincanımdan içerken ve ağzımdaki acı tadın çay yapraklarıyla bir ilgisi olup olmadığını merak ederken.

"Esther," dedi Magdalena yumuşak bir sesle, öne doğru eğilip elini masanın üzerinden bana doğru uzattı ve fincanımı bırakıp ikramı kabul etmemi bekledi. "Esther, sen daha çok gençsin ve dünyaya çok az erişimin oldu. Auguste sana hamur işi yapmayı öğretsin, Underwood sana deneylerini öğretsin, Amon'dan seni dünya turuna çıkarmasını iste, Ezra'ya gümüşlerimi çalmayı bırakmasını söyle ve-"

Ben kakhahayı patlattım ve Magdalena da bana sırtarak karşılık verdi.

"Her gün uyanıp aynı kişi olmak zorunda değilsin, sevgili kızım. Merakın var, bu yüzden onu takip et ve seni nereye götürdüğünü bul. Fiziksel tutkuların dışında da tutkular bulabilirsin. Kızlarımdan çok azı sonsuza kadar Rooksgrave'de kalmayı tercih eder. Bazıları aşık olur ve ayrılır, bazıları yeni bir maceranın peşine düşmek için bir yol bulur. Sen de kendi yolunu bulacaksın." Parmakları benimkilerin etrafında sıkıştı ve bir kaşını kaldırdı. "Yoksa mutlu musun?"

"Çok mutluyum," dedim hemen. "Ezra'ya yardım ettiğin için de teşekkür ederim. Bu sabah çok hoş bir sürpriz oldu."

Magdalena bana göz kırpmadan önce sert bir şekilde başını sallayarak, "Hiçbir kızın yanında gizlice dolaşmaması için emir aldım, ama bu öneriden rahatsız olmuş gibi görünüyordu, o yüzden bence gayet iyi olacak," dedi. "Daha önce ona iyice bakmadığın için çok iyi bir zevkin var."

"Mm, ama potansiyeli hissedebiliyordum," diye cevap verdim ve ikimiz de homurdandık.

Magdalena aniden başını kaldırdı ve arkasına yaslanarak pencerelerini örten harflerdeki bir çatlaktan içeri baktı. "Bu Amon'un arabasına benziyor. İyi şanslar, sevgilim."

Çayımı bitirmek için hızlıca bir yudum aldım ve sandalyeden sıçradım. "Teşekkür ederim Mags," dedim omzumun üzerinden gülümseyerek ve Auguste'den her zaman duyduğum lakabı kullanarak. Ben odadan çıkıp Amon'la yolda buluşmak üzere malikânenin girişine doğru koşarken o da kıkırdadı.

Üzerimde Auguste'un daha sade elbiselerinden biri vardı; soluk mavi, metrelerce uzunluğunda havadar bir etek ve omuzlarımin hemen üzerinden başlayan uzun takma kollar, prenses korsajından aşağıya doğru uzanan ve kolların yanlarını gözetleyen dantel paneller. Arabanın durması için tam zamanında malikânedenden dışarı adıımı attığımda etek rüzgârla dalgalandı. Londra'da kullandığımız araba kadar büyüktü, altın perdeleri ve özenle boyanmış altın süslemeleriyle koyu kiraz kırmızısı renginde parlıyordu.

Amon kapıyı iterek açtı ve o anda güneş çarpmış gibi oldum, parlayan bakışlarının gücü içimi aydınlattı. Benim

Dışarı adımını attığında nefesim ciğerlerimde düğümlendi, gün ışığı insan kılığının hemen altında saklanan kedi yüz hatlarının belli belirsiz parıltısını ortaya çıkardı.

"Yıldızım," diye mırıldandı.

"Amon," diye selamladım, alçak bir reveransla eğildim.

Mırıltısı aramızdaki boşlukta gürledi, cilalı koyu renk ayakkabıları mesafeyi yok etti ve sonra güçlü parmakları çenemi kaldırıp beni tekrar ayağa kaldırdı. Amon öne doğru eğildi, alnını benimkine yasladı ve ben de gözlerimin kapanmasına izin verdim, onun baş döndürücü kokusunu içime çektim ve kürkünün o kadifemsi dokunuşuna sokuldum.

Amon burnunu benimkine değdirerek, "Senin için acı çektim," diye mırıldandı. "Ben de seni özledim," dedim aramıza uzanarak.

Elleri bileklerimi yakaladı ve ona sarılmamı engelledi. "Bana gölün yerini göster. Birlikte yürüyelim."

AMON, etrafımızı saran tepeler ve rüzgârda oynaşan siyah saçlarıyla gölün kenarında özellikle romantik görünüyordu. Yürürken gözleri ileriye odaklanmıştı, ama ağzında ona ne kadar hayran olduğumun farkında olduğunu belli eden hafif bir kedi kıvrımı vardı.

"Tiyatro sizi keşfetmeden önce Bay Tanner sizi Rooksgrave için bulduğu için şanslıyız," dedi Amon. Gözleri biraz gergindi. Tiyatronun seyircilerinin beni sahnede izlemesi fikrinden hoşlanmadığını düşünmeme yetecek kadar, ama henüz bir şikâyetle bulunmamıştı.

"Muhtemelen doğru," dedim, kafası bana doğru döndüğünde sırtarak, dalga geçtiğimi anlayana kadar birazcık ters ters baktı. "Ama talimatlara uyma konusunda hiçbir zaman iyi olmadım."

"Mmm, takviye... gerekiyor," diye cevap verdi, gözleri karamel kahverengisine ısınarak. "Hayran olunmaktan hoşlanıyorsun."

"Benim var. Senin de var," diye belirttim ve o da başını eğerek onayladı. "Eğer bir akkorokamui ile karşılaşsak," diye kahkaha attı Amon, ben devam ederken başını sallayarak, "bir isteğim olabilir. Ama bunun dışında, ben..."

Neredeyse malikâneye dönmek üzereydik, yürüyüşün çoğu birbirimizi yakalamak ya da birbirimizin sessiz arkadaşlığının tadını çıkarmakla geçti ve Amon düşüncemi bitirmemi beklerken adımları yavaşladı.

"Partnerimi tanımanın getirdiği yakınlığı sevdiğimi öğreniyorum. Seksi daha iyi hale getiriyor. Ve kendi başına da değer veriyorum," dedim Amon'un tepkisinin her bir dakikasını izleyerek.

Gözlerini suya dikmiş, yüzeyin belli belirsiz dalgalanışını izliyordu. Onu bekleme sırası bendeydi ve ben de uzun bir süre boyunca dudaklarının çizgilerini ve teknenin baş tarafındaki derin eğimi ezberledim.

"Bunu seninle istiyorum yıldızım, ama sanki senin yanındaki yerimi çoktan almışım gibi hissediyorum," dedi, sesi sanki duymamam gerekiyormuş gibi bizden uzaklaşıyordu.

"Değil," dedim ve sonunda tekrar bakışlarımla buluştu, gözleri hafifçe genişledi. "Benden istediğin şey diğerlerine yer bırakmadan bana tamamen sahip olmak değilse tabii."

"Benden istediğin her şeyi sana verirdim," dedi Amon, beni yüzüne çevirerek, elleriyle omuzlarımı hafifçe kavradı, parmakları yakamdaki çıplak tenin üzerinde gezindi.

"Kendimi sana teslim etmek için istediğim şeylerin listesini eline tutuşturur bir kız olsaydım beni gerçekten isteyeceğini sanmıyorum," dedim usulca. "Bunu zaten bulabilirdin. Bana karşı iyi olabileceğini biliyorum ama onlara karşı da iyi olup olamayacağını bilmem gerekiyor."

Amon bana göz kırptı ve ben de nefesimi tuttum. "Onlarla bağlantılarınız var."

"Onlara aşık oluyorum," diye fısıldadım, cevabıma biraz şaşırmıştım. Bu doğrudu, küçük ölçülerde gerçekleşiyor olsa bile, artık sadece bir ivme meselesiydi. Amon'un ifadesi değişti, gözlerini kaçırdı ve ben de devam ettim. "İlerlememiz diğerleriyle aynı şeyi tehlikeye atmadığı sürece sana aşık olacağımı hayal ediyorum."

Amon'un boğazı bir yutkunmayla esnedi ve etrafımdan dolanmaya başladı ama eli kolumdan aşağı inip parmaklarımı yakaladı ve eve doğru geri dönerken beni de yanına çekti. Titreyen bir nefes aldım, adımlarımı hızlandırdım ve onu takip ederken ceketinin arkasına tutundum. Konuşma kırılıyordu, küçük anlam ve umut işaretleri vardı ama dürüst davranmıştım ve kendime, Amon'un beni paylaşmaya dayanamayıp dayanamayacağını bilmenin, bunun uzamasına ve diğerleriyle sürtüşme yaratmasına izin vermekten daha iyi olacağını hatırlatmaya çalıştım.

İçeri girdik, avlu kapısından geçip bir kütüphaneye girdik. Gözlerimi kırıştırdım ve güneş ışığının aniden kaybolmasına karşı gözlerimi kısıtım, ta ki Amon beni bir kanepeye oturtana kadar, minderler pencereden giren güneşten sıcaktı. Önümde diz çöktü ve gözlerimi yeniden ayarlarken, alındaki çatlağı düzeltmek için uzandım.

"Haklısın elbette. Beklemeye değmezsin çünkü kolayca satın alınabilirsin," dedi Amon.

Nefesimi tuttum, bunun istediğim yöne doğru gittiğini umarak, sanki beni bu şekilde terk etmesini engelleyebilecekmişim gibi ellerimi yakasına doğru kaydardım.

"Teklif ettiğin şeyi istiyorum, bunu anlıyorsun, değil mi?" Fısıldadım. "Sadece-"

"Anlıyorum, yıldızım. Tahmin ettiğimden de fazlasını teklif ediyorsun. Alışacağım ve öğreneceğim. Kendin için istediğin tüm aşkı hak ettiğini iddia edemem. Şimdi bana aşık olacağını bir kez daha söyle," dedi ve gülümsemesi sinsisi olsa da, ağzında içimi sızlatan bir titreme vardı.

Aşağıya daldım ve dudaklarımı dudaklarına bastırarak onu sabitledim ve Amon dizlerinin üzerinde yükseldi, öpücüğe geri itti, elleri kalçalarımı öne doğru çekti.

"Uslu dur," dedim dudaklarını ısırıp sırtarak. "Diğerlerine karşı nazik ve bana karşı sert ol."

"Şımarık," diye yumuşak bir hırıltıyla itiraz etti.

"İkisi de. Bana hediyeler teklif et ve itiraz ettiğimde beni hediyelerin içine sok. Geç saate kadar uyanık kaldığımda beni yatağa bağla."

"Esther," diye hırladı Amon, ben gülerken ayağa kalkıp beni kanepenin minderlerine doğru itti.

"Seni öpemeyecek kadar meşgulken adını haykırmamı sağla, oh!"

Amon derin bir öpücükle nefesimi çaldı ve zarifçe kanepeye sıçradı, Üzerime uzanıp beni kollarının ve bacaklarının çerçevesine hapsetti. Ağzı boğazıma doğru hareket etti, Ezra'nın Rooksgrave'e döndüğümde bıraktığı izi buldu ve o noktayı yalamaya başladı.

"Başka?" diye mırıldandı.

"Booker'a emir verme, o benim hizmetkârım değil," diye nefes nefese boynumu bükttüm. "Ezra'yla dalga geç ve hırsızlık yaptığı için onu azarla, ama onunla ne kadar benzediğimizi hatırlamaya çalış."

Amon homurdandı, daha fazla tenimi öpebilmek için parmaklarıyla elbisemin yüksek yakasının düğmelerini açtı. "Ona da sana yaptığım gibi güzel hediyeler vereyim mi?"

Kıkırdadım, ellerimi Amon'un paltosunun altından geçirip gömleğinin keteninden göğsünü okşadım. "Eğer yaparsan izlememe izin ver."

"Peki ya diğerleri?"

"Onlardan bir şeyler öğren," diye fısıldadım, Amon dokunuşum karşısında donakaldı. Dün gece Auguste ile sosyal rütbeler hakkında konuştuktan sonra bunun en riskli istek olabileceğini düşündüm. Amon en tepedeydi, bu da Auguste'ün muhtemelen kendi rütbesine en yakın kişi olduğu ve Auguste'ün kendisine göre hâlâ çok aşağıda olduğu anlamına geliyordu.

Amon başını kaldırdı, gözleri kısılmıştı. "Onlardan öğrenmek mi? Esther, farkında olduğunu sanmıyorum-"

"Beni göremeyeceğim kadar sert boşaltmak için elektriği nasıl kullanacağını biliyor musun?" Sfenksime masumca göz kırparak ve yakışıklı yüz hatlarını ele geçiren kabız ifadesine içten içe öterek sordum. "Ya da cinsel ilgi alanlarımdan nasıl zevk alacağımı, böylece kendimi keşfetmekte özgür hissedeceğimi ama bunu senin arkadaşlığının güvenliğinde yapacağımı?"

Amon oflayıp pufladı ve omzuma doğru inleyerek üzerime yığıldı. "Gördüğüm kadarıyla bugün benden boş vaatler yok."

"Benim için dene," diye mırıldandım saçlarına, ellerimi sırtındaki gerginliği yatıştırmak için gezdirdim.

Amon'un başı kalktı, gözleri tekrar benimkileri buldu ve beni inceledi. "Her akşam için bir beyefendiden daha fazla ziyaretçi istiyorsun."

"Bir evde seks karşılığında hediyeler sunabileceğin bir kızdan daha fazlasını istiyorsun," diye cevap verdim, biraz omuz silkerek. "Ve evet, istiyorum. Biriniz uzaktayken bunu hissediyorum."

Amon bunun üzerine gülümsedi, eğilip burunlarımızı ve ağızlarımızı birbirine yaklaştırdı. "O zaman ben de onlardan ve senden öğreneceğim. Ve eminim tam tersini de" diye ekledi biraz sertçe ama ben kıkırdayınca dudağımı ısırdı. "Ve şimdi beni ne kadar özlediğini öğrenmek istiyorum, benim küçük yıldızım."

Kolları beni sardı, kucağına yığılana kadar beni yukarı çekerken sırtıyordu. Uzun paltosunun altından kuyruğu göründü, kollarını kanepenin arkasına doğru uzatıp kendini bana öylece sunarken şakacı bir şekilde kalçama vurdu.

Auguste'ün bir gece önce Amon hakkında söylediklerini hatırlayınca kaşlarını kaldırarak onu hayranlıkla seyretmek için geri çekildim. "Senin

türün arasında bir çeşit prens ya da kral olduğun doğru mu?"

Amon kılık değiştirmesine izin veriyordu ve ben de bir parmağımı alnından burnuna kadar uzanan ve sıkıntıyla kırışan ince süet kürkünün üzerinde gezdirdim. "Sfenksler birbirlerine karşı eşit derecede saygılıdır, bizim böyle insan unvanlarımız yoktur."

"Hmm, o zaman sen benim kralımsın," dedim ve Amon'un bu kelimedenden duyduğu rahatsızlık cevabımla birlikte yok olmuş gibiydi. O gülerken ayağa kalktım ve tekrar reverans yaptım. "Sanırım bu durumda önünüzde diz çökmem gerekiyor."

Açılmış kalçalarının arasına girdiğimde Amon homurdandı, ama kanepeye doğru eğildi, pantolonunu cilveli bir şekilde açmamı izlerken gözleri kapalıydı.

Yirmi İkinci Bölüm

KEŞİFLER

"Y Onu evcilleştirmeye niyetlisin o zaman?" Amon'un Rooksgrove'in kapısında arabasına binişini izlerken Auguste kulağıma fısıldadı.

Amon'u Ezra ve benimle akşam yemeğine çıkmaya ikna etmeyi başarmıştım ve bana bir ömür yetecek kadar didişme yaşanmış olsa da, öncelikle mizahla halledilmişti. Auguste kalkıp odama geldiğinde, Amon vampirime hafifçe eğilerek selam vermişti ve bunun hem Auguste'u hem de Ezra'yı şaşırttığını söyleyebilirdim.

"Evet," dedim keskin bir baş hareketiyle, ama Amon'un arabası hareket ettikten sonra, beni duymadığından emin olmak için.

"Güzel," diye yanıtladı Auguste, eliyle belimi kavrayıp beni yanına çekti.

Cevabını merak ederek kaşlarımı kaldırdım ve dudakları kıpırdayıp detay vermeyince, iyi bir önlem için yan tarafını çimdikledim. "Söyle bana."

"Bay Tanner bizim türümüzden başkalarının sizinle ilgilenmesi için iyi bir caydırıcı. Amon daha da iyi olacaktır. İkisinin arasında parmağımı bile kıpırdatmama gerek kalmayacak," diye ekledi Auguste alaycı bir tavırla. "Ah! Ben ölümsüzüm, yenilmez değil, kadın!" Auguste gezinen çimdiklerimi yakaladı, bileklerimi kavradı ve sırtışıyla savaşıırken beni tekrar içeri çekti.

"Sanırım bu kelimeler gerçekten de aynı anlama geliyor," dedim kaşlarımı çatarak.

"Birçok vampirin ölümü yanlışlığınıza kanıtlayacaktır. Hayır, haklısın, çok ürkütücü. Senin küçük parmaklarınla ölmeyeceğime söz veriyorum," dedi Auguste, beni kabaca göğsüne çekerek ve kollarını

etrafımda. "Şimdi, bu akşam ne yapalım, hm? Yoksa Ezra ile mi geçireceksin?"

Başımı salladım ve Auguste'ün kulağına fısıldamak için eğildim. "Yarına kadar Magdalena için halletmesi gereken işler var." Julian ve Siobhan'ın tekrar yola çıkacakları zamandı bu. Auguste mırıldandı ve başını salladı. Magdalena'nın benimle daha önce yaptığı konuşmayı düşünürken geri çekildim ve ayak parmaklarımın üzerinde zıpladım. "Bana bir şeyler yapmayı öğretir misin? Senin yaptığın gibi."

Amon'un muhtemelen yapacağının aksine, Auguste bana hemen istediğim her şeyi yapmayı teklif etmedi, böylece işi kendim yapmak zorunda kalmayacaktım. Gözleri parladı ve başını salladı. "Elbette, ne öğrenmek istersin? Hayır, bu işin ustası ben olmalıyım, değil mi? Ve benim öğrendiğim gibi önce bilmen gerekenleri sana öğretmeliyim?"

Başımı düşünceli bir şekilde eğerek, "Sahibim olman hoşuma gidiyor," dedim ve Auguste alçak bir hırıltı çıkardı.

"Kötü sevgili kızım. Seni önce mutfakta kölem yapacağım, sonra da bu sözün için yatağa atacağım," dedi Auguste ve beni malikânenin arka tarafına doğru sürükledi. Kısa bir süre durakladıktan sonra geri dönüp sordu: "Diğerlerini ziyaret etmek istemez miydin?"

Geceleri malikânenin sosyal odalarını merak ediyordum ama diğer ev sahiplerinin de orada olmasının yarattığı tuhaf dinamiğin farkındaydım, bu yüzden başımı salladım.

"Yarın gece ya da Jonathon geldiğinde ben de..." Alt dudağımı yalayıp kızarak sözümü kestim ama Auguste sadece elimi sıkmakla yetindi. "Böylece hepimiz yanınızda olabilirsiniz."

Beni yavaşça içeri çekti, ifadesi yırtıcı ve şefkatli arasında ortak bir zemin buldu ve öpücüğü yavaşça ve yudumlayarak almadan önce ağzımı ona sunarak ayak parmaklarımın ucuna kadar yükselmemi bekledi.

Auguste, "Seni mutfağın zemininde tatlı niyetine yiyeceğim, *mon coeur*," diye homurdandı. Sonra gözlerini kırıştırdı ve alaycı bir tavırla, "Ama ancak öğretmeniniz olarak tam bir zorba olduktan sonra," dedi.

"Seni bir zorba olarak sevebilirim," diye cevap verdim ve sonra Auguste beni koridordan aşağıya, sessiz mutfığa sürükledi.

Ertesi sabah uyandığımda GERİNDİM ve ardından doğrudan affetmez sertlikte bir figürün içine yuvarlandım.

"Mrph!"

Ben iri ve sert iki el belimi kavrarken irkildim ve güneş ışığına doğru baktım. Booker benimle birlikte yataktaydı! Sanki sadece battaniyesiymişim gibi beni yukarı ve üzerine çekti, güneş soluk taş tonunu neredeyse hafif altın rengi bir şeye ısıtıyordu. Ona bakarken dudaklarım aralandı, gözlerim onun bakışlarıyla buluşmak için hafifçe aralandı.

"Günaydın," dedi.

Yavaşça içimi çektim ve onun yoğun vücudu da benimkiyle birlikte yumuşadı.

"Ezra yapabileceğimi söyledi," diye ekledi, gözleri bir an önce uyuduğum yere doğru kayd.

"Ben de yapabilirsin diyorum," diye cevap verdim, gözlerimi kırıştırarak ellerimi göğsünde gezdirdim -ilk kez siyah uşak ceket olmadan sadece beyaz gömleği vardı- başının iki yanından destek alıp kendimi yukarı kaldırdım. "Günaydın. Seni özledim."

Booker bunun üzerine başını salladı ve sonra belimdeki elleri aşağı inerek kıçımı ikişer kez kavradı. "Her sabah."

Gözlerimi kırıştırdım, kısmen yüzünde bir yara izi gibi uzanan gri damardaki belli belirsiz parıltı, kısmen de üzerine örtüldüğüm kas çıkıntısı dikkatimi dağıttı. Sonunda, Booker geceliğimi avuçlarının arasına alıp beni odaya teşhir etmeye başladığında, günler önce verdiği sözü hatırladım.

"Oh!" Parmakları aşağı doğru kayarak içime yumuşak bir şekilde batarken nefesim kesildi.

Alnım onunkine düştü ve sabahları beni boşaltma sözünü tutarken inledim, dokunuşu basit ama etkiliydi. Kendi ağzımla onun ağzını aradım, dudakları dolgun ve sertti ama ben ısırp etini çekiştirdikçe veriyordu, Booker karşılık olarak homurdanıyor, daha fazlasını istiyordu.

Aniden ayağa kalktı, beni de kendisiyle birlikte kalkmaya zorladı ama kollarım memnuniyetle omuzlarını sardı, bedenim içimdeki iki parmağa bindi. Dudaklarını öptüm, pürüzsüz çenesini, burnunun köprüsünü ısırdım ve Booker gürlerken sııttım, parmaklarını makaslayarak beni gererken geriye doğru eğildim ve inledim.

"Booker, sik beni, lütfen," diye inledim.

Dokunuşu durdu ve ona gülümseyerek doğruldum, hâlâ hareketlerimi onun dokunuşuyla kendimi becermek için kullanıyordum. Bana göz kırptı ve sonra kendi kucağına baktı ve tekrar yukarı çıktı.

"Auguste beklememi söyledi."

Şimdi donup kalma sırası bendeydi, Booker'ın eline gömülürken nefesim kesiliyordu, avucunun topuğu klitorisime sürtünüyordu, sanki konuşmamız ve onun seksime yaptıkları tamamen ilgisiz iki faaliyetmiş gibi.

"O ne? Ne zaman?"

"Beklememi söyledi. Dün gece."

"Neden?" Elimi havaya kaldırarak haykırdım.

Booker omuz silkti ve sonra ellerini değiştirirken dudakları kıvrıldı, şimdi uyarılmamla kayganlaşan parmaklarını alıp kıcımla kırımına götürdü. Bir parmağın kıcıma ilk kez bastırılmasıyla gözlerim büyüdü.

Auguste, Booker'a beni ne zaman becerebileceğini söylüyordu. Booker kıcımla oynuyordu. Ezra casusluk yapıyordu, Amon deniyordu, Jonathon burada bile değildi.

"Oh, Tanrım, Booker!" Amımı tekrar iki parmağıyla doldurup diğer parmağını üçüncü boğuma kadar sokup gülümsemesi artıkça oynatırken nefes nefese kaldım. "Neden... neden Auguste sana ne yapacağını söylesin ki?"

"Auguste'ü seviyorum," dedi Booker ve göğsümde küçük, sıcak bir çiçeklenme hissi uyandırdı. Öne doğru düştüm, içimde bir ritim dalgası yaratırken yüzümü Booker'ın omzuna sakladım. "Bugün ağzımla ve parmaklarımla istediğim her şeyi yapabileceğimi ama bu geceye kadar beklememi söyledi."

"İzlemek istiyor," diye soludum, Booker'ın parmakları arasında sallanırken ciyaklamalarımı dudaklarımla arkasına gömdüm ve her vuruşta onları içimde daha derinlere gönderdim.

"Nazik olmak zorundayım," dedi Booker, parmakları bükülürken yüzü saçlarıma döndü ve giydiği gömleğin kumaşına o kadar sert yapıştım ki, onu yırtabileceğimi düşündüm.

"Sert severim," diye fısıldadım. "Ben taştan yapıldım."

Bunun harika ve canlı bir şekilde farkındaydım, Booker'ın içimdeki dokunuşu tavizsizdi. Her ne kadar Auguste'ün benim yerime karar vermesini sınır bozucu bulsam da -taş kulağa hoş, pürüzsüz ve güçlü geliyordu ve Booker'ı daha sonra değil şimdi istiyordum- ikisi de dikkatli olmak konusunda muhtemelen haklıydılar. Her zaman yaptığım gibi kendimi kaptıracaktım ve belki Booker da kaptıracaktı ama Auguste güvende olduğumdan ve aşırı hevesim yüzünden yaralanmadığımdan emin olacaktı.

Booker'ın seksimdeki parmakları, kalçalarım karıncalanana ve orgazmımın ilk yumuşak sifonuyla donup kalana kadar ön tarafıma sürtünerek kıvrılırken kısık bir inilti çıkardım.

Beni yatağa çevirdi, rahatlayarak titrediğimde beni yatağa gömdü, ben sarkıp yumuşarken ikinci bir parmağı kıcıma girdi. Booker'ın parmakları amımdan çekildi ve karnının üzerine, kalçalarımın arasına yerleşerek beni incelemesi için açtı.

"Şimdi ağız," diye mırıldandı.

Gülmeye başladım ama soğuk, sert dilinin ilk darbesi ve klitorisimin etrafında dönmek için bir noktaya kadar daralmasıyla sesim çalındı. Auguste'le daha sonra seks hayatımı dikte etme konusunda konuşacaktım ama en azından iyi tavsiyeler veriyordu. Ellerim Booker'ın yuvarlak, cilalı ve sert kafasını kavradı ve onun onayının gümbürtüsüyle sarsıldım, ayak parmaklarım altımdaki yatakta kıvrıldı.

AYAKLARIMIN ALTINDAKİ YAPRAKLAR ÇITIRDADI, çenem tenimdeki sıcaklığı yakalamak için yukarı kalktı. Dışarıda güneşli ve şaşırtıcı derecede güzel bir hava vardı ve öğle yemeğinden sonra yatak odamda Ezra'dan bir not bulmuştum. Gölün kenarında her zamankinden daha fazla dolaşmış, haftalar önce Amon'u rüyamda gördüğüm ve üzerinde uyukladığım bankın yanından geçmişim.

Ezra'nın beklentiyle benimle dalga mı geçtiğinden yoksa zıt yönlerde mi dolaştığımızdan emin değildim, ama sonunda bir erkek homurtusu duyduğumda, sadece mola vermek için beni çimlerde bulmasına izin vermeyi tartışıyordum.

Bir sıra ağacın arkasına sıkışmışım ama diğer taraftaki küçük çimenlik açıklığı seçebiliyordum. Adımlarım durakladı, dinliyordum ve uzun bir inilti bana doğru gelen esintiyi yakaladı, ardından birkaç kadınsı nefes yakaladı. Gözlerim açıldı ve yavaşça bir ağacın kenarından dolanarak patikadan uzaklaştım ve açıklığa yaklaştım.

Sarı saçları uzun otların arasından görünüyor, çiftin inleme ve iç çekişlerine uygun bir ritimle sallanıyordu. İçimde ani bir öfke patlaması oldu.

Ezra yapmazdı...değil mi? Beni beklemekten vazgeçmiş miydi ya da onu bulmamı beklemiyor muydu-

Parmaklarım yumruk oldu ve ileri doğru yürümek için sarsıldım, dudaklarımı ayırıp adını haykırmaya hazırlanırken nasırlı bir el ağzımı kapattı.

"Benim, *puisín*."

Ezra sırtıma sarılıp dudaklarını kulağımın kabuğuna bastırınca şok edici ve utanç verici bir rahatlamayla sarktım.

"Seninle tanışmak istiyordum ama sonra bu ikisini yakaladım," diye fısıldadı olabildiğince sessiz bir şekilde.

"Röntgenci," diye mırıldandım avucunun içine.

Başını salladı, sakalı yanağını tırmalıyordu. "Öyle değil, gel de gör."

Ezra beni ayağımdan kaldırdı ve kendi kollarımı onun omuzlarına dolayabilmem için kollarında döndürdü. Bizi görebilecek herkese tuhaf görünebilirdi ama bir çifte habersizce yaklaşan biz olduğumuz için muhtemelen bunun bir önemi yoktu.

Ezra bizi çok yakına götürmedi, sadece bir sonraki ağaca kadar götürdü ama çimlerdeki sarışını daha net görmemize yetti. Yüzüm şoktan donuklaşırken Ezra elini tekrar ağzıma kapattı.

Mary! Pembe yanakları kızarmış ve yüzünde agresif bir konsantrasyon çatlağı olan Mary. Kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı -bu neden bir sır olsun ki? - ve sonra Mary'nin siktiği adam aniden doğruldu ve Ezra'nın ağzımı sıkı sıkı tutması iyi oldu çünkü bağırarak istedim.

Bu yüzü tanıyordum! Beni Amon'la olan rüyamdan uyandıran yerel insandı. Kahretsin, adı neydi?

"Jacob!" Genç adam homurdanmaya ve çılgınca çırpınmaya başladığında Mary ciyakladı, Mary'nin yüzü onun gücüyle irkildi.

Ezra beni sıkıca tuttu ve Jacob kendi kendine övgüler mırıldanarak işini bitirirken bizi ağacın arkasına çekip gözden uzaklaştırdı. Boğuk bir böğürtü ve ardından otların ve kumaşların hışırtısı duyuldu, ta ki sonunda tek ses nefes alıp vermeler olana kadar.

Ezra'yı görebilmeyi isterdim çünkü neden hâlâ burada beklediğimizden emin değildim. Jacob ve Mary pek de ilham verici bir çift sayılmazlardı ve onları birlikte bulduğumuz gerçeği kafamı kurcalıyordu. Mary değirmencinin peşinde değil miydi? Jacob'ın malikânenin etrafında dolanmasının nedeni o muydu?

Ezra'nın dudakları elmacık kemiğini sıyırdı, ama bu aşktan ziyade rahatlık hissi uyandırdı ve bir an sonra açıklıktan yeni bir ses geldi - metal şingirtisi.

"Boyun kısa," diye tersledi Mary.

"Bir dahaki sefere bunu telafi edeceğim."

Mary ofladı ve sonra mırıldandı, "Daha iyi olursun yoksa bir dahaki sefere olmayacak, Coombs."

"Hadi canım," dedi Jacob gülerek. "Sadece birkaç kuruş. Sanki bir tek ben varım, değil mi?"

Mary tısladı ve Ezra beni biraz daha yoldan çekerek başka bir ağaca yöneldi. Duyabileceğimiz kadar yakındı ama daha kolay saklanabilirdik.

"Eğer biri seni öğrenirse-"

"Biliyorum, biliyorum. Kendi eğlencemi bozacak değilim, değil mi?" Jacob sordu. Bir kemer tokasının şingirtisini ve bir öpücüğün ıslak şapırtısını duydum, sonra kaskatı kesildim ve ikisi ayrılırken Ezra'nın kollarına sarıldım. Jacob açıklığın derinliklerine, ormana, kasabaya doğru dönerken, Mary de Rooksgrove'e giden patikaya doğru aceleyle ilerledi.

İkisinin de duyma menzilinden çıkmasını beklerken Ezra şakağıma bir öpücük kondurdu. "Sizinle tanışmamak istemezdim ama genç bayanı yürüyüşünde yakaladım ve..."

"Ona para verdi, değil mi?" Ben de fısıldadım.

Ezra önümde belirdi, onu görmenin verdiği o baş döndürücü sıcaklık beni tekrar etkiledi ama bu sefer heyecan, az önce olanlardan duyduğum tedirginlikle karışıyordu.

Ezra bakışlarımı karşıladı, alışılmadık derecede ciddi görünüyordu ve başını salladı. "Anladığım kadarıyla Rooksgrove'in ne tür adamlar için olduğunu bilmiyor ama hepinizin ne iş yaptığını biliyor."

Bu düşünce ve onunla tanıştığımda benimle yaptığı çapkınlık girişimlerini hatırlayınca ürperdim. Mary ile yaptığı anlaşmanın aynısını ayarlayıp ayarlayamayacağını görmek istemiş olmalı ya da belki de daha fazlası için bunu tamamen atlamıştı.

"Magdalena sadece eve bağlı olmadığımızı söylüyor," diye mırıldandım güçsüzce.

Mary'yi mazur görmek isteyip istemediğimi bilmiyordum. Ezra'yı Rooksgrove üyesi değilken becermişim ve karşılığında para bile istememişim. Ama bu sahnede beni tedirgin eden bir şey vardı. I

Rooksgrave leydisi olmayı seviyordum ve beyefendime karşı bir şeyler hissetmeye başlamadan önce bile bu fikir beni heyecanlandırıyordu.

Ezra nazikçe, "Mortimer'a gördüklerimi rapor edeceğime söz verdim, *yavrum*," dedi. "Ve sanırım bu da bu anlama geliyor. Kız için herhangi bir sonuç olup olmayacağı konusunda kendi kararlarını verebilir. Ama şu anda sınırın ötesinde olsak bile, o delikanlının arazide dolaşması fikrinden kesinlikle hoşlanmıyorum."

Yavaşça içimi çektim ve başımı salladım. O kadarına katılıyordum. Jacob Coombs ağzımda kötü bir tat bırakmıştı.

"DİKKATİNİZ DAĞILMIŞ GIBİ GÖRÜNÜYOR, *MON COEUR*." Auguste eğildi, parmak uçları omzumdaki bir bukleyi sürükledi. Yemek masasında yan yana oturuyorduk, bu gece dışarıda olan diğer çiftlerle birlikte masanın etrafında genel bir konuşma durgunluğu vardı.

Rooksgrave'in başlarında tanıştığım siyah saçlı güzel Sally, masanın karşısında kendi vampiri Enrique ile birlikteydi. O ve Auguste birbirlerine aşına görünüyordlardı. Tam olarak arkadaşça değillerdi ve biz vampirlerin onayladığı yumuşak et, taze yemiş, meyve ve yeşilliklerden oluşan yemeklerimizi yerken ikisinin de Sally ve bana sokularak biraz gösteriş yapıyor olabileceklerini düşündüm. Masanın aşağısında Cassie, kara kanatlı adamıyla birlikteydi; Cassie'nin kızarmış yanakları ve sandalyesine çöküşü bir ipucu sayılırsa, gaga gibi bir suratı vardı ve sevgilisini eğlendiriyor gibiydi.

Ama dikkatimi dağıtan şey masanın karşısında, birkaç koltuk solumdaki misafirdi. Yüksek sivri kulakları ve öne doğru çıkık bir çenesi olan, zarif giyimli, yeşil tonlarında bir beyefendiydi; iki beyaz dişi tam üst dudakını çerçevelemek için yükseliyordu. Burnu buruna daha yakındı ve kaşları belirgindi, ama giysileriyle düzenli görünmek için bariz bir çaba sarf etmişti ve gür saçları yağlanmış ve yüzünden geriye doğru örülmüştü. Sağında Mary duruyordu, bu adam brendiyle ıslatılmış bir dilim armudu dudaklarına götürüp ikram ederken yüzü bomboştu. Bu adam Hunter olmalıydı, Mary'nin hakkında o kadar şikâyetçi olduğu adam. Belki özel hayatında zalim biriydi ama burada, masada, Mary'ye hak ettiğini düşünmediğim bir saygıyla bakıyordu. Özellikle de daha önce Ezra'yla gördüklerimden sonra.

Auguste omzuma bir öpücük kondurdu, nefesimi tuttum, ona döndüm ve dakikalar önce sorduğu soruyu hatırladım.

"Ben... Ezra'nın bize katılabileceğini düşünmüştüm ama öğleden beri ondan haber alamadım," diye fısıldadım. "Ve... Magdalena'nın konukları saatler önce ayrıldılar." Auguste'e göl kenarında gördüklerimi anlatma fırsatım olmamıştı ve anlatmak istediğimden de emin değildim. Magdalena için casusluk yapmak Ezra'nın işiydi ve motivasyonu ne olursa olsun başka bir kızı ihbar etmekten suçluluk duyuyordum.

"Mm," dedi Auguste, tekrar omzuma eğildi, ağzını o noktaya sürdü, ama yanaklarının seğirmesini yakaladım.

"Auguste? Nerede olduğunu biliyor musun?" Tısladım ve Auguste soruyu duymazdan gelerek elbisemin omzunu çekiştirip tenimi yaladı. "Ne planlıyorsun? Booker bana emirlerinden bahsetti, biliyorsun."

"Onları takip etti mi?" Auguste koyu renk kirpiklerinin arasından yukarı bakarak sordu, kahkahası gözlerinin kenarlarını kırıştırıyordu.

"Bütün yalvarmalarıma rağmen, evet," dedim kibarca.

"Mmm, o zaman çok etkilendim. Yalvarma konusunda çok başarılısın." Auguste dişlerini bana doğru kısa bir süre kaşıdı ve sonra doğrulup gözbebekleri ilgiyle büyürken bakışlarıyla beni içine çekti.

Auguste gülünce gözlerimi hafifçe devirerek, "Anlaşılan onun da taştan bir iradesi var," dedim.

O sırada Hunter ona hayranlıkla bakarken, itaatkâr bir şekilde yemeğini yiyen Mary bakışlarımı yakaladı ve bir an için yüz ifadesi küçümsemeyle açıldı, gözleri Hunter'a olduğu kadar Auguste'e de hiddetle baktı. Ona gerçekten sinirlendiğimi düşündü, çünkü o da böyle tepki verirdi. Hemen vampirime döndüm, bakışları için boğazımı gerdim ve kendimi onun yanına yaslayarak beni kucağına çekmesi için davet ettim. Bir elimi çenesine uzattım ve onu bir öpücüğün içine çektim, zevkle mırıldandığında gülümsedim ve sonra dilim onunkini okşamak için içeri girdiğinde inledim.

"Yeterince yedim. Beni yatağa götürür müsün?" Sesimi alçaltmaya çalışmadım ve Enrique başını eğerek bizi izledi.

Auguste'ün gözleri kuşkuyla kısıldı. Bir gece önce bana sosyal odaları göstermesi için ona söz vermiştim ama o başını yavaşça salladı. "Sana hava atmak istiyorum."

Buna homurdandım ve o da sırtıttı. Onun gibilerin hayranlık duyacağı bir avuç insan varken tiyatrodaki bana hava atmak iyi bir şeydi ama masadaki diğer erkeklerden herhangi birinin

kendi hanımları varken Auguste'ün benim için seçtiği güzel elbiseyi zerre kadar umursamazlardı.

Auguste ellerimi avuçlarının arasına alıp masadan kalkarken, "Gel, benden planlar yaptığım konusunda şüpheleniyorsun ve haklısın," dedi.

"Bana söyleyecek misin?" Peşinden gitmek için ayağa fırlayarak sordum. Yemek odasından çıkmaya hazırlananlar sadece biz değildik. Enrique ve Sally'nin yanı sıra diğer birkaç kişi de geliyordu. Cassie hâlâ tüylü beyefendisi neyin peşindeyse onun sancılarını çekiyordu ama Hunter, Mary'nin kulağına bir şeyler mırıldanıyor, onun kaşlarını çatmasını görmezden geliyordu.

Auguste omzunun üzerinden bana sırtarak, "Yapmayacağım, ama onları harekete geçirmeye başlayacağım ve sen ne olduklarını öğrenirken zevkle bekleyeceğim," diye cevap verdi.

Canım sıkıldığında gün ışığında sosyal odalardan birkaçını görmüş ve diğerleriyle birlikte gezmişim - dramatik tonlarda duvar kâğıtları ve kabarıp şişen, uzanmak için tasarlanmış gibi görünen kadife mobilyalarla döşenmiş birbiri ardına salon odaları. Kızlardan bazıları öğleden sonralarını burada geçiriyor, piyanoda sırayla çalışıyor ya da elbiselerine süslemeler işliyorlardı. Birkaçı kitap okumak için kütüphaneden yararlanıyor, diğerleri suluboya resim yapıyordu. Bunlar özellikle aşına olduğum beceriler değildi, ancak diğerlerinin arkadaşlığını seviyordum ve ara sıra dinlenmek ve iyi bir hanımefendiymişim gibi davranmak eğlenceliydi.

Bu gece, odaların ilkinde bir grup beyefendi ve birkaç kadın kokteyl içiyor, bir çift de piyanoda düet yapıyordu. Oda aydınlıktı ve sohbet fokurduyordu. Bana bir akşam yemeği partisini hatırlattı ve çoğunlukla herkes şık, kibar çiftler gibi davranıyor gibi görünüyordu, bir adamın yanan kömür gibi bir cildi olmasına ve yemek ceketinden hafifçe sigara içmesine rağmen.

"Bu Ivan," diye kulağıma fısıldadı Auguste, piyanonun başında nota çalmak için çenesini kaldıran ve bir çift sivri dişini gösteren solgun adama başını sallayarak.

"Korkunç mu?" Kaşlarım kalkarak fısıldadım. Kadim vampir hakkında söylentiler duymuştum ama onu kadife bir yelekle şarkı söylerken görmeyi beklemiyordum.

"Öyle mi düşünüyorsun? Ona aldırmiyorum," dedi Auguste bana göz kırparak. "Bir içki ister misin?"

Auguste'ün planları beni çok heyecanlandığı için neredeyse başımı sallayacaktım ama sonra bir dinleyicimiz olduğunu hatırladım. Çoğunlukla Rooksgrove'de,

Magdalena kadınlar ve beyler arasında mükemmel eşler bulma hedefine ulaşmış görünüyordu ama Mary tüm evde müşterilerine bir zevkten ziyade bir görev gibi davranan tek kız değildi. Auguste hakkında ne hissettiğimi tüm evin bilmesini istiyordum ve en önemlisi de onun bilmesini istiyordum. Onun kollarında olmaktan gurur duyduğumu ve benim kollarımda olduğu için şanslı olduğumu.

"Bir tane almalı mıyım? Bana en çok ne yakışır?" Auguste'ün gözleri cevap olarak karardığında bir anlık zafer hissiyle sordum.

Auguste sırtarak, "Sana kalmış, ama bence kızarmış ve uyuklu halinle çok güzel görüneceksin, bu hâlâ bir sır," dedi ve sonra beni köşedeki bara götürdü. "Kendini rahat hissettiğin kadar çok ya da az iç, ama unutma ki senin için planlarım var."

"Ne olduklarını bilseydim yardımı dokunabilirdi," diye takıldım.

Auguste bana neredeyse kana benzeyen bir bardak sunmadan önce zengin kırmızı meyve suyu, şarap ve koyu ve şuruplu bir karışımı karıştırdı. Tatlı, keskin ve baş döndürücüydü ve Auguste eğilip alt dudağıma yapışan bir damlayı yaladıktan sonra dilini ağzımın içine kaydırarak onun üzerinde tatmama izin verdi.

"Güzel bir vampir olur muydum?" Fısıldadım, ona sokuldum ve göğsünden yükselen hırıltıya sııttım.

Auguste'ün kolu belime dolandı, dudakları dudaklarıma yapıştı, dili ani bir açıklıkla ağzımı sikerken beni bir kitaplığa doğru bastırdı ve nefesim kesilene kadar beni orada tuttu. Yavaşça çekildi, ısırıldı ve daha fazlası için geri döndü, sonunda tamamen siyah olan gözlerini görmem için yeterince geriye yaslanmadan önce.

"Bana bir yıl sonra tekrar sor, *mon coeur*," diye homurdandı Auguste, yüzü keskin ve aç.

Gözlerim büyüdü, nefesimi tutmak için göğsüm kabardı. Çoğunlukla alay ediyordum. Bu Auguste'ün istediği bir şey miydi? Benim istediğim bir şey miydi? Auguste beni kitaplıktan çekti, çenesi yukarı kalktı, beni bir sonraki odaya açılan kapıya doğru aceleyle götürürken odanın gözleri bizi izliyordu.

Burası dumanlıydı, duvar lambalarının ışığı loştu. Odanın en ucunda birkaç çiftin toplandığı bir iskambil masası vardı ama gözlerim hemen koltuklardaki gölgeli figürlere odaklandı, kucaklaşan bedenler, yumuşak nefes alış verişleri.

"Gece burada neler olduğunu düşünüyorsun?" Auguste bana sordu.

"Bu," dedim başımı sallayarak ve soluk bir elbise giymiş bir kadının üzerine eğilmiş canavar figürüne bakarak. Görmek zordu, en karanlık köşeyi seçmişlerdi ama adamın kürkle kaplı olduğuna yemin edebilirdim ve kadının inlemelerine eşlik eden ıslak yalama seslerini duyabiliyordum.

"Mm, sadece bu mu?" Auguste sordu.

Gözlerim büyüdü ve odanın ortasında durup sırayla herkese bakmaya başladım. Gözlerimiz kazara karşılaşınca bir kadın kızardı ve başını çevirdi ama beyefendisi onun kıcına bir şaplak atıp kucağına oturttu ve boynunu öpmeye devam ederken bana sıırttı.

"Tiyatro gibi mi?" Fısıldadım. Kimse soyunmamıştı ve çoğunlukla öpüşüyor ya da en azından daha gayrimeşru faaliyetlerini gizlemeye çalışıyor gibiydiler.

"Gel," dedi Auguste elimi çekiştirerek.

Onu hevesle takip ettim, güçlü şarabımdan daha fazla içtim. Kanımı ısıtarak ve adımlarımı zıplatarak içime doldu. Yan odanın kısmen açık kapısından içeri girdiğimizde bu sıcaklık doğrudan içime işledi.

Bedenler birleşerek kayıyor, seksin tuzu ve misk kokusu küçük metal kaplardan çıkan aromatik bir dumanla karışarak havada yumuşak bir pus yaratıyordu. Lambalar renk renk gölgelenerek teni güzel gökkuşaklarına boyuyordu. Birdenbire koltukların sallanan sıvı yapısı anlam kazandı, kadınlar yuvarlanan koltukların üzerine örtüldü, şezlongun karşısında oturan ve onları okşayan erkeklerin kalçalarına doğru kaymak zorunda kaldılar.

"Alt katta daha fazla oda var ama onlar daha çok Bay Tanner'ın zevkine hitap ediyor. Sen ne düşünüyorsun, *küçük hanım*?"

Auguste beni izliyordu, sanki gözlerini bir kadının kalçalarını tutan, onu yavaşça ve istikrarlı bir şekilde beceren, geren ve bakışlarıma maruz bırakan boynuzlu, boğa suratlı adamdan ayırmakta hiç zorlanmıyordu. Homurdanarak hızını artırdı, ortağı zevkle inlemeye başladığında siyah gözleri gururla benimkilere dikildi.

"Esther," diye mırıldandı Auguste, parmak uçlarıyla çenemi nazikçe kavradı, yüzümü ona göz kırpacak şekilde çevirirken gülümsemesi alaycıydı.

"Evet. İzlemek istiyorum," diye nefes aldım, Auguste'ün omzunun üzerinden iki erkeğin arasına sıkışmış bir kadın görüyordum, Booker'ın dili amımı yalayıp sikerken kıcımla oynamasını hatırlayınca bedenim sıkıştı.

"İzle, *mon coeur*?"

"Bence izlemekten daha iyisini yapabiliriz, *puisín*," diye tısladı Ezra, nefesi enseme sıcaktı, ben soluk soluğa kalırken Auguste'ün sırtışı genişledi.

Yirmi Üçüncü Bölüm

HAREKET HALİNDEKİ BİR PLAN

Auguste önümdeki duvara yaslanmıştı, yanındaki şezlongda sevişen çifti görmezden geliyordu, ben inlerken gözleri kararmış ve bana odaklanmıştı, parmakları kadifeyi kazıyordu

Yastık.

Karnımın üzerine çökmüştüm, kemerli kanepenin üzerine sarkmıştım, eteğim kıkımını odaya gösterecek şekilde yukarı kalkmıştı. Güçlü parmaklar beni açık tuttu, bacaklarım mobilyaya yaslanmam için genişçe gerildi ve ıslak bir dil kıkımın sıkı girişini dürttü.

Yalvarmak, sızlanmak, beni sikmeye başlamazsa Ezra'yı tehdit etmek istiyordum ama Auguste izlemek için kenara çekilmeden önce bana tek bir emir vermişti. Uslu dur.

Ezra'nın dili içeri girdi ve ben de bu saldırı karşısında saçma sapan bir kıkırdama çıkardım. Uslu durmamın söylenmesine alışkındım ama bunun görünmez bir ağzın beni genellikle dünyayla paylaşmadığım yerlerimden yemesine izin vermem gerektiği anlamına gelmesine alışkın değildim. Ezra'nın dili geri çekilip ihtiyaçtan ıslanan yerlerimi temizlemek için aşağı kayarken iç çektim ve sarktım.

"Lütfen," diye fısıldadım, kendimi Ezra'nın yüzüne doğru itmeye çalışıyordum, sakalı ihmal edilmiş klitorisimi gıdıklıyordu.

Auguste'ün gözleri yukarı kaydı ve dilinin dudaklarını ıslatışını, dişlerinin iki yanındaki altın ve mavi lamba ışığında parlamışlığını izledim. Arkamda bir ayna vardı ve Ezra'nın görünmez olması Auguste'un seksimi mükemmel bir şekilde görebileceği anlamına geliyordu.

Sol tarafımdan gelen bir homurtu dikkatimi çekti ve Ezra klitorisime emici öpücüklerle işkence etmek için beni daha yukarı kaydırırken dudağımı ısırdım. Mary ve Hunter odaya girdiğinde şaşırmıştım, Ezra'nın beni yatağa yatırması uzun sürmemişti.

ve Őimdi onları inceleme merakıma karŐı koyamıyordum. Odadaki tűm çiftler, diğerlerini izlemenin keyfini çıkarmak kadar birbirlerine de dalmıŐ görünűyorlardı ve ben de bunu dikkatimin dağılmasına izin vermek olarak algıladım.

Mary, Hunter'ın önűnde diz çökmüŐtü, elleri ve baŐı düzenli bir Őekilde sallanıyordu ama benim ilgimi çeken Hunter'dı. Tamamen soyunmuŐtu, yara izleri ve bűkűlmüŐ kasları ortadaydı ve elleri Mary'nin saçlarını karıŐtırmak yerine banktaki kanepeyi yumrukluyordu. Gözleri kıçımdaydı, kocaman ağzı açıktı ve nefes nefese kalmıŐtı; arada bir yüzü çarpık bir acı ifadesine bűrűnüyor, kalçaları seğiriyor ve kalçaları biraz yukarı kalkıyordu. Hunter daha önce Mary'yi kucağına çekmeye çalıŐmıŐ, dudakları Mary'nin boğazına kısa bir öpűcűk kondurmuŐ, Mary de Hunter'la boğuşarak onu uzaklaŐtırmıŐ ve kendini yere atmıŐtı.

Eđer Magdalena Hunter'ı bana vermiŐ olsaydı, onu herkesin görebileceđi bir yere yayar, űzerine binerdim ve Mary'nin ona ne kadar kızdıđının farkında olmasa bile, Mary'ye takılıp kaldıđı için onun adına űzűlűrdűm. Umarım Mary sonunda gittiđinde daha iyi bir kız bulmuŐtur ve umarım o zamana kadar onu soyup sođana çevirmemiŐtir.

"Esther," diye homurdandı Auguste ve başka bir adama fazla ilgi gösterirken yakalandığımı fark ettiğimde kızardım. "Sıkıldın mı?"

Ezra bana doğru ofladı, seksimin dudaklarını ısırđı ve ciyaklamama neden oldu. Auguste duvarı iterek önűmde çömelip gözlerimi kalçalarının arasına çekerken baŐımı hızla salladım.

"Ama, evet, ama eğer ağzımı meşgul etmek istiyorsanız..." Nefesim kesildi ve odadaki diğer adamlardan biri inlemeden önce kıkırdadı, ıslak etleri köŐelerinden daha hızlı alkışlamaya başladı.

Auguste sırtarak alnımdan öptű ve omzumun űzerinden Ezra'ya dođru baktı. "Onu çıkar, sonra sıra ona gelecek."

"Onun mu?" Ciyakladım ve sonra Ezra'nın yüzü seksime göműlűrken, emmek, kemirmek ve bitirmek için çılgınca bir aceleyle beni yalarken, hayatım için yastıđa tutunuyordum.

Ağlamamı kadifenin içine gömerken sırtım kavislendi, kıçımı kaldırıp Ezra'nın ağzına bastırdım.

Çekip gittiğinde ve beni kanepede gevŐek ve nefes nefese bıraktığında, burnumun önűnde tanıdık bir çift parlak siyah ayakkabı bulmak için gözlerimi açtım.

"Oh, gidiyor mu-" Kadının sorusu boğuk bir iniltiyle kesildi.

Başımı yavaşça kaldırdım, Booker'ın geniş ve çıplak göğsüne bakarken çenem açıldı. Taştan teni lamba ışığında parlıyordu; mermer, vitrayların tonlarına bürünmüştü.

"Mortimer gerçekten de bir sanatçı," dedi Ezra sonunda ortaya çıkarak, üç adamım bir araya toplanırken kolunu nemli sakalına silerek, Ezra benimle birlikte Booker'a hayran hayran bakıyordu. Auguste goleme bir bakış atıp gülümsedi ama dikkatini bana vermişti.

"Kalk, Esther."

Sallanan bacaklarımın üzerinde doğruldum ve Auguste bana doğru ilerledi, parmakları hemen elbisemin arkasındaki düğmeleri açmaya başladı.

"Onu burada mı istiyorsun, yoksa yukarıda mı?" Auguste bana sordu. "Senin olduğunu biliyorum-"

"İşte," dedim hemen, Auguste'e sırtarak.

O da aynı şekilde dolu bir cevap verdi. "İzlenmekten ne kadar hoşlandığını biliyorum," dedi ve alnımı tekrar öptü.

"Ve plan yapmayı seviyorsun?"

Auguste omuz silkti, tevazu gösteriyormuş gibi yaptı ama bakışları benimkilerle buluştuğunda parladı. "Seni onun üstünde istiyorum. Seni doldururken ve mızraklarken neye benzediğini görmek istiyorum. Ve eğer bir şeyler ters giderse-"

"Şşş," dedim Auguste'den yumuşak bir öpücük alarak. "Burada olacaksın.

Hiçbir şey ters gitmeyecek."

Auguste elbisemi omuzlarımdan indirip kalçalarımın üzerinden geçirirken odadakilerin gözleri üzerimdeydi ama bu tenden daha fazlasıydı. Auguste'ün elleri kalçalarımı ve belimi kavrayıp göğüslerimi sıkmak için yukarı kayarken, Booker'ın pantolonunun düğmelerini çözmesini izleyerek Auguste'ün göğsüne yaslandım. İzleniyorduk ama bu da özel bir andı, sessiz pazarlıklarımız ve sözlerimiz.

"Sence kanepe onu taşıyabilir mi?" Ezra, Booker'la benim uzandığım uzun mobilya kemeri arasına bakarak düşüncelere daldı.

O şeyin yarı yolda kırılması umurumda değildi. Booker'ın kalçaları arasında asılı duran uzunluğu incelemekle meşguldüm. Büyüktü, evet, ama endişe verici boyutta değildi. Hayır, beni ilgilendiren boyutu değildi.

Magdalena bir sanatçıydı ve Booker aslında biçim olarak bir erkek olsa da -çok hoş bir erkek- yaratıcılığını özellikle bir alanda ortaya çıkarmıştı.

Neredeyse kıvrımlara ve kas iplerine benzeyen çıkıntıları vardı ve başlangıçta içine alması daha kolay olacak yumuşak bir uca doğru kıvrılan şişman, geniş bir kafası vardı. Ve dibinde, gri mermer damarlarıyla çizgili, oyulmuş beyaz bukleler vardı. O buklelerin klitorisimde nasıl bir his yaratacağını düşününce ağzım sulandı ve Auguste dikkatimi tekrar çekmek için boğazımdaki kaslara bir ısırık atmak zorunda kaldı.

"Mm?"

"Onları kıskandır dedim," diye fısıldadı Auguste kulağıma. "Beni kıskandır."

"Sonra beni becerecek misin?" Kalbim göğsümde çarpmaya başlamışken sordum.

"*Mon coeur, bu sırada seni becerebilirim,*" dedi ve bir elini çıplak kıkıma götürüp orayı okşadı.

Bu düşünce karşısında inledim, sonra Auguste ve Ezra odanın geri kalanıyla birlikte izlemek için duvara doğru geri çekilirken dudaklarımı yaladım.

Booker benim oturduğum kanepeye doğru bir adım attı ve ben de ona seslendim, "Bekle. Booker, bekle."

Hemen dondu kaldı. Tabii ki dondu. Booker isterse başkalarından emir alırdı ama kendi yaratıcısına benim onun metresi olduğumu ilan etmişti. Bu ayrıcalığı nasıl kazandığımı bilmiyorum ama bunu hafife alacak değildim.

Booker'la ortada buluştuk, ayak parmaklarımın ucuna kadar yükseldim, iri elleri kıkıma uzanırken gülümsedim. Yüzünü kavrayıp kendime doğru çektim ve dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdum, golemim dışında odadaki herkesi, hatta Auguste ve Ezra'yı bile unuttum. Odadaki diğer kişiler tarafından izleniyor, inceleniyor, hatta performans sergiliyor olabilirdik ama bu an sadece bize aitti ve acele etmek istemiyordum.

Booker'ın öpücüğü nazikti, dudakları benimkinin yavaş hareketini takip ediyor, ezmeye ya da zedelemeye dikkat ediyordu. Güçlüydü, hatta belki de yok edilemezdi ya da ona yakındı ama Booker öpücüğe kırılganmış gibi davranıyordu. Bana da öyle davranmıştı. Sert sevişmelerden, sahiplenilmekten hoşlanıyordum ama sadece bu öpücük bile içimi acıtıyordu. Yavaşça geri çekildim, bir avucumu yanağında gezdirdim ve sonra Booker'ın omzunun üzerinden Auguste'ün gözleriyle buluştum, vampir bakışlarım şefkatliydi.

Başımı salladım ve Auguste boğazını temizleyerek yumuşak bir sesle, "Sırt üstü yat lütfen, Booker," diye seslendi.

Booker kıkımı hafifçe okşadı, yarı gülümseyerek kıvrıldı ve sonra itaat edebilmesi için beni nazikçe yana çekti. Kanepe gıcırdadı, ama sadece biraz

Booker kendini minderlerin üzerine bıraktı, kalçalarını açtı, siki gururla sergilendi ve hemen altında koyu damarlı bir kese ortaya çıktı.

"Bunu bekliyordun, değil mi Esther?" Auguste sordu.

Başımı salladım, Booker'a aç gözlerle bakıyordum, eli yoğun bir şekilde oyulmuş karnının üzerinde durmuş, üzerine çıkmamı bekliyordu.

"Devam et o zaman," diye mırıldandı Auguste.

Mary bile beni izlemek için Hunter'la uğraşmaktan bir süreliğine vazgeçti; yüzündeki tiksinti dolu ifade Booker'ın zevkim için açık büfe gibi sunulan inanılmaz figürüne olan ilgimi azaltmadı. Bir nefes aldım ve sonra bir bacağımı kaldırarak Booker'ın kalçalarının üzerine oturdum, klitorisim onun sikinin dibindeki serin taşı öpene kadar kendimi aşağıya indirdiğimde zaten etkileyici bir esneme hissettim. Sıcaklıktaki zıtlıktan ürperdim ve elimi onun uzunluğunun etrafına koyup kendimi ona sürtmem için yerinde tuttuğumda Booker sert bir homurtu çıkardı.

"Tanrım," diye fısıldadım, Booker'ın dokusunun hassas amıma değdiği ilk anda gözlerim kapandı. Düşündüm de, Magdalena sık konusunda Tanrı'dan çok daha iyiydi. Neden bütün erkekler böyle şekillenmiyordu? Sızlandım, kendimi sürtünmeyle kızdıracak kadar zıpladım, Booker'ın bakışlarının elime sabitlendiğini görmek için gözlerimi tekrar açtım. Onu okşadım ve sesi içimde yankılanacak kadar derin, daha uzun bir takırtı daha çıkardı.

Göz ucuyla Hunter'ın kendini okşamaya başladığını ve arkadaşından vazgeçtiğini gördüm. Ona dokunamazdım -adil olmak gerekirse, adamlarımdan oldukça memnundum ve şu anda başka birine ihtiyacım yoktu- ama beni izlemesine izin vererek ona zevk verebilirdim ve bu yeterliydi.

Avuçlarımı Booker'ın göğsüne dayadım, meme uçlarının ellerime değen küçük noktalarına gülümsedim ve sonra yukarı kalkıp ucunun klitorisimi gıdıklamasını izlemek için aşağı baktım. Booker inledi ve kalçalarını yukarı doğru yuvarladı, nazıkçe ama baskıyı mükemmel bir şekilde arttırarak. Bir kez olsun yavaş hareket etmek, acele etmek yerine her saniyenin tadını çıkarmak istedim.

Auguste'ün başka fikirleri vardı. "Esther," diye homurdandı ve ben de ona sırtarak Booker'ın siki girişime gelecek şekilde öne doğru kaydım.

Kendimi aşağıya bırakırken Booker'ın gözlerinin içine baktım, ağzım şokla aralandı.

Soğuk, sert, çok pürüzsüz! Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım. Stone amımın içini itti, okşadı ve yaladı, ta ki ben dibine kadar batana, o oymalı bukleler seksimin dudaklarını okşayana kadar. Booker ve ben

Elleri bir kalçamı hafifçe kavrayıp kıcımlı sıkamak için hareket ediyordu.

"Esther," dedi Booker, bir çizik kadar yumuşak bir sesle. Gözlerim zevkten kapanmıştı ama şimdi onları açtım ve golemimin geniş bakışlarına baktım. "Sen mükemmelsin."

Oda sessiz, açık seslerle doluydu, dakikalar önce Ezra'nın benimle dalga geçerkenki çılgınlığı şimdi Booker'la geçirdiğim anın tatlılığıyla yatışmıştı. Yavaşça öne doğru eğildim, göğüslerim onun serin göğsüne değdiğinde iç geçirdim ve Booker'ın çenesini ulaşabildiğim yerden öptüm.

"Sen de öylesin," dedim usulca, Booker bana karşı gürlerken mırıldandım.

Auguste'ün izleyebilmesi için tekrar yukarı ittim, böylece ben de izleyebildim, kendimi kaldırdığımda Booker'ın alnının nasıl güzelce karıştığını görebildim, siki içimde mutlak bir günah gibi sürükleniyordu. Hızlı bir hamleyle daldım, mükemmel bir ıstırap ılgığı koptu, Booker'ın homurtusu sırtını kavislendirdi, kalçaları içimde daha derinlere gömülmeye çalıştı.

Aleti içimde kararlı bir parmak gibi kıvrıldı, zevkimi arıyordu ve gözlerim büyüdü, sesim tekrar yükselirken kırılganlaştı, başı Booker'ın sabah benimle ilgilenirken çoktan keşfettiği bir yeri öpüyordu. Bıraktım, yere düştüm, yolum kendi uyarılmamla kayganlaştı ve içimdeki o güzel taş uzunluğu hafifçe sallandı, en hassas yerimle teması sürdürdü. Sürmeye başladığımda ürperdim, gücüm beni hareket ettiren kaslar hariç her kası terk etti, kalçalarım sıkılırken ve ayak parmaklarım kıvrılırken başım boynuma düştü.

Auguste duvardan uzaklaştı, paltosunu çıkarıp Ezra'nın ellerine verdi, soluk zarif parmakları yakasındaki düğmelere gitti.

"Hoşuna gitti mi, *mon coeur*? Arkadaşımız Booker seni iyi hissettiriyor mu?"

"Çok iyi," diye soludum, Booker'ın gözlerinin siki benimle birleştiği yere sabitlendiğini görmek için öne doğru sallandım. "Booker, oh lanet olsun, sen çok-Ahh!"

Booker hareketlerimde bir ritim ve kendi vücudunda bir kontrol bulmuştu, böylece içimde sürekli sürüklenabiliyor, damarlar ve çıkıntılar yuvarlanıyor ve daha fazlası için yalvaran parçamı uyarıyordu.

"Hep bu adamla mı sevişmek istiyorsun?" Auguste kulağıma fısıldadı.

Auguste, Ezra ya da diğerlerini düşünmeden başımı salladım. "Evet, evet, evet," diye nefes nefese bağırdım içimdeki her darbede. Booker'ın elleri

Beni nazikçe sıkıyor, terli avuçlarım göğsünün üzerinde kayarken ve kenetlenirken hareketlerime yardımcı oluyordu.

"Mmm, evet, seni kötü şey. Booker'ınki gibi güzel bir sik için her şeyden vazgeçersin, değil mi?" Auguste tısladı.

"Ne olursa," diye nefes aldım, Auguste'ün ne istediğini fark etmiştim. Beni kıskandırmak.

Kelimelerin dökülmesine izin vermenin bu kadar kolay olmasından dolayı yanaklarım yandı. "Booker, durma. Durma, lütfen. Becer beni, çok iyi hissediyorsun."

"En iyisi," diye ısrar etti Auguste.

"Evet, en iyisi! Her şeyden daha iyi, oh-Oh kahretsin, Booker, evet!"

Booker'ın parmakları yumuşak kalçalarım kenetlendi, kontrolü ele geçirdi, her çarpışmamızda üzerimizdeki baskı çok keskin olmanın tatlı tarafındaydı.

"Evet, daha fazlasını istiyorum, Booker. Sen, seni istiyorum!"

Auguste arkamdan hırladı, bir şeyler yırtıldı, ama bu Booker'ı en ufak bir şekilde kesintiye uğratmadı, beni kullanımı acil ve talepkârdı. Dudakları ayrılmıştı, gözleri canlı ve netti, göğüslerimin zıplamasını izliyor, birbirine çarpan vücutlarımıza bakıyor, şok ve rahatlamayla gözlerime bakıyordu.

Auguste, "Onu kendine çek Booker, çılgılık atmasını sağla," diye emretti.

Booker içimde şişiyor gibiydi, beni kendisine doğru iterken siki sevişmemizin hareketini devraldı ve beni dibindeki buklelerin üzerine sürttü. Çılgılık atmadım ama bir haykırıyla öne doğru düştüm, tırnaklarım bağışlanmayan etimi tırmalıyor, mermere çarparak gıcırdıyordu, dudaklarımı Booker'ın boğazına bastırıp his seliyle sarsıldım, Booker ve Auguste beni mengeneye almışken vücudum kenetlendi ve gerildi.

Booker'ın yumuşak öpücüğü şakağıma değdi ve ben de onun üzerinde yumuşadım, onun serin bedeniyle benim sıcak bedenimin karşıtlığının orgazmımla gelen şoku yatıştırmasına izin verdim. Daha yumuşak ama aynı derecede soğuk bir dokunuş sırtımı okşayarak Booker'ın ellerini kenara itti. Auguste kaygan parmak ucunu göt deliğime bastırıp nazikçe girmesini isterken inledim.

"Çok güzel, *mon coeur*," diye fısıldadı Auguste, parmağıyla benimle alay ederek, küçük bir kıpırdanmayla rahatlamamı hatırlattı.

Gözlerimi kırıştırdım ve kısa bir kıkırdama çıkardım, ama Auguste ikinci bir parmağını daha sokunca bu kıkırdama hıçkırığa dönüştü.

"Acıyor mu?" diye sordu.

Ses tonunda parmaklarının etrafında gerilmeme neden olan soğuk bir şey vardı, gerginliğimde hafif bir yanma hissi vardı ve arkama bakmak için döndüm

ona baktım. Kızgın görünüyordu ama gözlerimiz birleştiği anda Auguste gözlerini kırıştırdı ve ifadesi yumuşadı. Eğildi ve Booker'ın beni tuttuğu ellerinin arasından sırtımın ortasını öptü.

"Acıyor mu?" diye tekrarladı.

İçimi çektim ve kendimi onun dokunuşunu kabul etmeye zorladım, yanma hoş bir nabız atışına yakın bir şeye dönüştü. "Hayır... Ben... Booker bu sabah bana üç tane aldırdı," dedim, kıskançlık oyununu bırakmanın zamanı gelip gelmediğini merak ederek.

Görünüşe göre öyle değildi, çünkü Auguste'ün dudakları kıpırdadı ve kaşlarını bana doğru kaldırdı. "Öyle mi? Mmm, peki bu konuda da seni becermekte olduğu kadar iyi miydi?"

Sertçe yutkundum ve Auguste'ün boştaki eli ben başımı sallayana kadar kalçamı sakinleştirdi. Beni taklit etti ve üçüncü parmağını sokarken gözlerimi tuttu, onları birbirine doladı ve gözlerim kapanana ve boğuk bir ses çıkarana kadar beni gerdi.

"Çok mu fazla?"

Öyleydi ama zaten amaç da bu değil miydi? Ne Auguste ne de Booker tek başlarına çok büyük değillerdi ama birlikte...

Başımı salladım ve Auguste'ün dokunuşuyla sallanmaya başladım, Booker homurdanıyor ve ben hareket ettikçe başımın üstünü öpüyordu.

"Hayır, senin gibi bir kız için çok fazla olmayacak," dedi Auguste nazikçe, gülümsemesi yine sevecendi. "Ve ben de sana neden seni siken tek bir aletten fazlasına ihtiyacın olduğunu hatırlatacağım, *ma petite*, mm?"

"Evet, lütfen," dedim çabucak.

"Böyle yumuşak kal. Herkes senin ne kadar iyi ve itaatkâr bir kız olduğunu görsün. Bizi ne kadar iyi kabul ediyorsun."

Auguste ve Booker da kömürden yapılmış olabilirdi, çünkü onun sözleriyle nasıl da kızarmıştım. Oyunun tüm pazarlıkları için bunu istiyordum. Auguste'ü kışkırtma kısmını değil, her ne kadar bu onu bir şekilde körüklüyor gibi görünse de, bana her zaman yanlış olduğu söylenen bir neşeyi alıp bu şekilde bir seyirci için sergileme kısmını.

Ahlaksızdım, kötüydüm, çok tutkuluydum ve çok gevşektim. Hatta ahlaksızdım. Tüm bunlara rağmen bana değer veriliyor, değerli ve imrenilen biri olarak gösteriliyordum. Auguste'ün parmakları serbest kaldığında nefesim kesildi, ıslak bir okşama sesi etrafımızdaki odanın yükselen soluklarına ve inlemelerine karıştı.

"Mükemmelsin," diye fısıldadı Auguste, sırtımı tekrar okşadı ve Booker'a başını salladı. "Kesinlikle haklı. Şimdi nefes ver ve rahatla, *mon*

coeur, işte iyi bir kız."

Auguste'ün kıcıma yavaşça bastırıldığı ilk inçle sertleştim ve sızlandım, ama o sadece orada bekledi, Booker altımda yavaşça sallanıyor, nazik bir zevk kaynağıyla beni acıdan uzaklaştırıyordu. İkilinin beni okşamaları ve öpücükleriyle yatıştırmaları, bedenimi yumuşamaya ve kabullenmeye ikna etmeleri uzun zaman aldı, Auguste içimde biraz daha yer açtığında tekrar kasılmam için.

Auguste biraz daha battıktan sonra, "Kahretsin, gerçekten iyi hissettiriyor," diye soludu.

Güldüm ve bu kahkahalar işe yaradı, Auguste kendini tamamen oturttuğunda üçümüz de inledik.

"Oh, oh, Auguste, Booker, sanki nefes alamayacakmışım gibi hissediyorum," diye soluk soluğa kaldım. Booker'ın elleri aramıza girdi, göğüslerime uzandı ve beni göğsünden biraz kaldırarak, birbirlerine sokulmalarını sağladı

İçimde.

"O kadar sıkısın ki, hareket etmeye korkuyorum. Acıyor mu, *küçük hanım*?" Auguste omzumu usulca emerek mırıldandı.

Başımı salladım ve sonra hareket etmeye başladım, ikisi de beni yavaşça yankıladı, biri içeri iterken diğeri dışarı çıktı, nefesimi çalarken birbirlerine sürtündüler.

Auguste boğazımı ısırarak, "İşte bu, yesss," diye tısladı.

Soluk soluğa küfür ettim, o kadar yoğun bir duyguydu ki beni neredeyse uyuşturuyordu.

"İyi kız, Esther, iyi kız."

Övgü içime hücum etti ve bedenim onlara sıkıştı, gözlerim genişledi ve duvara baktım.

Ezra oradaydı, odağa girip çıkıyordu, pantolonu yumruğunun içine sığabileceği kadar gevşemişti.

Tüketilmek, kendimi tamamen unutmak istediğimi fark ettim.

"Ezra," diye soluk soluğa bağırdım, Auguste ve Booker içimde hızlarını bulurken bir elimi sevimli haydutuma uzattım, görüşümde renklerin yanıp sönmesine neden olan bir el. "Ezra, lütfen, sana ihtiyacım var!"

Auguste isteğim üzerine mırıldandı, tenimi ısırıklar ve öpücüklerle sardı, Booker'ın parmakları göğüslerimi çimdikledi ve sıktı, hareketleri çok nazikti ama içimde ısrarcıydı.

Ezra ikinci kez sormama gerek bırakmadı, bize katılmak için acele ederken sırtışı çiçek açtı, onu dudaklarımın arasına sığdırmak için gerilmeden önce pantolonunun kapağını açmaktan fazlasını yapmadı, yüzünün bükülmesini izlemek için gözlerimi kaldırdım.

odağını kaybetti. Kendini dilimin üzerine bıraktı, parmakları saçlarıma dolanarak ağzımı dikkatlice ama kendi şartlarına göre kullandı.

O gözden kaybolduğunda Hunter ve Mary'nin yerlerinden ayrıldığını, yerlerine yeni bir çiftin oturduğunu fark ettim. Bizi izliyorlardı, kadın büyük boynuzlu iblisin kucığında ona doğru bakıyordu.

Ezra biraz fazla derine itti, öğürmeme ve diğerlerini sıkımda neden oldu ve hep birlikte inledik ve haykırdık, vücutlar aniden çılgına döndü.

"Ne inanılmaz bir iştahı var," diye mırıldandı odadakilerden biri.

Gözlerim kapandı, sevgililerimin akıl sağlığını elleriyle, ağızlarıyla ve penisleriyle almalarına izin verdim, bu yerde sonsuza dek vecd ve unutuşun kenarında yüzüp yüzemeyeceğimi merak ettim.

EZRA horluyordu, yanağı sol göğsüme yaslanmıştı, uykuda görünmez olduğu için göğsümü eğlenceli bir şekilde eziyordu, üstüme uzanmıştı. Auguste sağ tarafımda yan yatmış, Booker ise sol tarafımda uzanmış, gözlerini daha önce hiç görmediğim kadar net ve insani bir şekilde kırıştıırıyordu.

"Sadece biriniz için hiçbirinizden vazgeçmeyeceğimi biliyorsunuz, değil mi?" Auguste'e fısıldadım.

Aşağıda işimiz bittiğinde konuşamıyordum, zihinsel bir bulanıklık içinde kaybolmuştum, tüm vücudum karıncalanıyor ve farkındalıkla hassaslaşıyordu. Adamlarım beni nazıkçe banyoya sokmuş, doyduğumu, ağrıdığımı ve delicesine rahatladığımı fark edene kadar meyve ve çikolata yedirmişlerdi. Ama beni yatağa yatırdıklarında uyuyamamıştım, kafam günlerce süren seks, şefkat, sorun ve kafa karışıklığı içinde dönüp duruyordu.

Auguste başını bir elinin üzerine dayadı, ateşin ışığıyla ancak görülebiliyordu. "Bunu biliyorum, evet. Seni bu gece için daha iyi hazırlamalıydım, değil mi?"

"Mm. Sanırım sürprizleri seviyorum," diye gülümseyerek itiraf ettim. "Ama bir an için endişelendim."

"Özür dilerim. Böyle şeyleri konuşurken daha dikkatli olacağım ve sürprizleri sonraya saklayacağım. Gerçi belki de artık kötü fikirlerim tükeniyordur," diye ekledi Auguste sırtarak ve burnunu benimkine kısa bir süre değdirecek kadar öne eğildi.

"Kıskanılmayı seviyor musun?" diye sordum.

"Ben... sahiplenmenin ateşini seviyorum. Ama sadece senin yanında güvende olduğumu bildiğim için," dedi Auguste usulca, karşımda bizi izleyen Booker'a bakarak. "Eğer böyle bir şeyi zevk dışında söyleyeceğini düşünseydim, duymak istemezdim."

Bunun üzerine başımı salladım. "Seni ve Jonathon'ı izlemeyi seviyorum ve dışarıda olmanın verdiği hayal kırıklığını hissetmek eğlenceli ama sadece ikinizin de beni seve seve ortada bırakacağınızı bildiğim için."

"Kesinlikle," dedi Auguste başını sallayarak. "Ortada. Üstte. Aşağıda. Ve kendini orada mutlu bulduğun sürece benim yanımda."

Auguste eğilip beni öperken Ezra'ya çarpmamak için temkinli bir şekilde yana kaydı. Çılgınlık sırasında benden beslenmemiştii ama onu uyandırdığım gece aldığıının ona fazlasıyla yettiğini söylemişti. Ben iç çekip yumuşarken ağzını usulca benimkine bastırdı, tekrar tekrar.

"Peki ya kendimi orada sonsuza dek mutlu bulursam?" Fısıltıyla sordum.

"O zaman orada olacaksın," diye yanıtladı Auguste. "Şimdilik uyu, *mon coeur*. Sabaha kadar seninle olacağım."

Yirmi Dördüncü Bölüm

İŞGALLER VE ÇIKIŞLAR

I Ertesi sabah irkilerek uyandım, kalbim küt küt atıyordu, nefes nefese kalmıştım. Bir rüya ya da ona benzer bir şey görmüştüm - gece olanlarla hiçbir ilgisi olmayan bir şekilde çalışıldığına dair bir bilgi ve gözlerim açılır açılmaz hepsi buharlaştı, geriye sadece korku belirtileri kaldı.

Booker yatak odasının penceresinin yanında durmuş, güneş çıplak göğsünün üzerinden süzülüyordu. Bu onun için gururlu bir duruştu, kollarını arkasında kavuşturmuş, ayaklarını iki yana açmıştı. Daha önce Booker'ın duruşu hakkında, onu görmekten keyif almak dışında pek düşünmemiştim ama bu bana yabancı gelmişti. Etrafımdaki çarşafı uzanıp Ezra'yı aradım ve tam Booker omzunun üzerinden bana bakarken boş çıktım. Gözlerinin bir önceki geceki o güzel berraklığı yine kaybolmuş, yerini soğuk bir taş almıştı.

"Günaydın Booker," dedim, golemime gülümseyerek ve ona uzanarak, o canlı bakışı ortaya çıkarmanın, onu sürerken takındığı o karmakarışık ifadelere geri döndürmenin ne kadar kolay olabileceğini merak ederek.

Döndü ve yatağa doğru usulca yürüdü, dudaklarında sert, geniş bir gülümseme vardı, sanki Ezra ya da Auguste'ü taklit ediyordu. Ama yatağın kenarında dizlerinin üzerine çöktü, eğildi ve beni tekrar yastıkların içine itti, selamıma güldüğümde boğazıma sokuldu.

"Bu sabah keyfin yerinde," diye iç geçirdim ve çarşafın göğsümden aşağı kaymasına izin vermek için onun altına doğru eğildim.

Booker bir eliyle dizlerimi ayırdı, diğer eli omzumdan yukarı kayarak boğazımı kapattı. Kalbim güm güm atarken bile rahatladım, beni ilk kez parmaklarken bu şekilde tutuşunu hatırladım ve nazik kavrayışının tekrarlanması memnuniyetle karşıladım.

Ve sonra sıktı.

"Kendini koruma duygun yok, değil mi çocuğum?"

Yatağın içinde donup kaldım, bana bakan süt gibi gözlere bakıyordum, o kadar tanıdık bir yüzdü ki. Ama bu Booker'ın sesi değildi. Çığlık atmak için ağzımı açtım ama taş parmaklar sıkılaşıarak sesimi bir ciyaklamaya indirgedi. Boğazımdaki bileğine uzandım ama faydasızdı, tırnaklarım cilalı taş üzerinde çizilip kayıyor, hiçbir iz, mücadeleme dair hiçbir kanıt bırakmıyordu. Booker'ın yüzü sadece sırttı, o dişlek ifadeden ürkütücü bir kıkırdama döküldü.

"Golemler harika araçlardır, bir efendinin amacıyla doldurulacak boş kaplar. Ve işte bu, yaratıcısı için kaybolmuş, sadece var olan bir şeydi..." dedi ses, Booker'ın yakışıklı yüz hatlarını yanlıış şekillerde kullanarak.

Tekme atmaya çalıştım ama Booker'ın vücudundan çok kaval kemiğime zarar verdi ve onu kullanan her neyse-

Hayır, tabii ki. Booker'ın kimin elinde olduğunu biliyordum. "Birsha," diye mırıldandım.

"Mmm, ama o kadar da aptal değilsin o zaman," dedi, başını eğdi, kalçaları beni çaresizce sıkıştırmak için benimkilere doğru alçaldı. "Sıradan ama yine de olağanüstü. Her ne olursa olsun, seni herkes kadar hoş bulmam gerekirdi, ama yine de..."

Gözlerimi boş bakışlara diktim, boğazımdaki kavramanın bana verdiği küçük nefesleri çektim ve beni hapseden bedenim altında gevşedim. Booker bu adamın zalimliği için iyi bir araçtı. Mermere karşı savaşıyordum, ona zarar veremezdim ve bunu denerken sadece kendime zarar verirdim. Bunların hiçbiri, arkadaşımın yüz hatlarını taşıyan işkencecimin kalbimde yarattığı bıçaklanma hissi kadar şiddetli değildi.

"...Ve yine de sanırım seni tutmaktansa ezmeyi tercih ederim."

Dudaklarım kelimelerin etrafında şekillendi ve Birsha kaşlarını çatmak için Booker'ın yüzünü kullandı, kavrama konuşmama izin verecek kadar hafifledi.

"Çünkü kimsenin eğlenmesini gerçekten istemiyorsun," diye tısladım boğuk boğazımın arasından. "Acı çekmelerini, kendilerinden ve birbirlerinden nefret etmelerini istiyorsun."

Birşa sadece güldü. "Hiç de aptalca değil, belki," diye izin verdi. "Ama yine de saklamaya değmez."

"Booker bana zarar vermene izin vermez," diye telaşla konuştum. "O hiç de boş bir kap değil."

Booker'ın parmakları konuşmamı kesecek şekilde sıkılaştı ve Birsha güldü. "O taştan yapılmış, çocuğum. Senin için atan bir kalbi yok. Hiçbir

düşünce

Sana hava vermediğim için küçük yüzünün kıpkırmızı olduğunu görmek için yarışıyorum. Ben giderken uyanacak ve o-"

Ellerimi Booker'ın kollarında gezdirirken Birsha durakladı, biraz titriyordum, görüşümde lekeler belirliyordu.

"-Gördüğünde gözünü bile kırpmaz-"

Parmak uçlarımla Booker'ın boğazından yukarı çıkıp mermer elmacık kemiklerini ve geniş burnunu okşadım.

"-Senin cansız yığının görüyor-"

Dokunuşumu Booker'ın dudaklarında gezdirdim ve Birsha'nın sözleri durdu, kavrama gücü dünyanın biraz daha parlak ve acı verecek kadar keskin bir şekilde geri dönmesine yetecek kadar azaldı. İçime çekebildiğim kadar çektim, hava ciğerlerimi yakıyordu.

Booker'ın gözleri maviydi, irislerinin etrafında daha koyu bir halka vardı ve dehşetle irileşmişti.

"Merhaba dostum," dedim yüzünü okşayarak.

Yüz ifadesi hırıltılıydı, iki eliyle boynuma sarılarak beni yukarı çekti, Birsha çabalarını iki katına çıkardı, Booker'ın tutuşuyla o kadar sıktı ki, gerçekten kırılabilceğimi düşündüm ve-

Booker'ın dudaklarından büyük bir böğürtü patladı, bir kolu sırtıma dolandı ve beni göğsüne çekti, benimki de onu gevşekçe çevreledi. Ağzım boğazına ulaştı ve oradaki noktayı öptüm, Booker öfkeyle titrerken ona yapıştım, Birsha'nın tutuşuyla savaştım.

"Esther-"

"Onu dışarı it," diye tısladım ve Booker hırladı, taşlar gıcırdadı, kollar neredeyse çok şiddetli bir şekilde sıkıldı.

Yatak odamın kapısı açıldı ve Booker uzun bir inilti çıkardı, Jonathon çantasını bırakıp yatağa doğru koşarken parmakları nihayet gevşedi.

"Esther?! Tanrım, Booker, ne yapıyorsun? Bırak onu!"

Jonathon beni uzaklaştırmaya çalışsa da, yeni bir nefes alarak Booker'a daha sıkı sarıldım ve kendimi onun etrafında sıkıştırdım.

"Esther? Esther! İyi misin?! Tanrım, Booker-"

Jonathon'ın beni çekiştiren ellerinden birini yakalayarak, "Hayır," diye haykırdım. "Hayır, dur. Dur. Ben iyiyim. Booker?"

Booker ürperdi ama ne o ne de ben birbirimizi bıraktık ve Jonathon sonunda mücadeleyi bırakarak sırtıma bastırdı ve boynumu incelemek için saçlarımı kaldırdı.

"Esther, sevgilim, o ne yaptı?"

"Birsha," diye mırıldandım ve Booker'ın boğazını bir kez daha öptüm. "Birsha Booker'ın içine girdi. Ama onu dışarı itti, değil mi?"

"Esther, lütfen, sana bakmama izin ver."

Sonunda beni diğer adama geçiren Booker oldu, alını karışmıştı ve Birsha'nın onu tekrar çalmaya çalışması ihtimaline karşı aramızdaki bağdan vazgeçmeyi reddederek elini elime aldım.

Jonathon boğazıma bakacak kadar beni çevirirken tısladı, noktalara hafifçe dokundu ve yanımdan geçip Booker'a baktı.

"Bu onun hatası değildi. Yanlış bir şey yapmadı," dedim, Booker'ın parmaklarını sıkarak ve Jonathon'un yakında kesinlikle çürük haline gelecek bir yere vurmasıyla yüzümü buruşturarak.

Jonathon, "Birsha geri gelebilir," diye ısırdı.

"Hayır," dedi Booker, ani ve sert bir sesle. "Yapmayacak."

"Yine de Magdalena bir şeyler yapana kadar seni onunla yalnız bırakmayacağım," diye tersledi Jonathon. İçini çekti, gözlerini boğazıma dikti ve sonra diğer yerlerime baktı. Kalçalarım da parmak şeklinde morluklar vardı.

"Auguste," dedim parmağımı Jonathon'un çenesine vurarak. "Eğlenceli bir gece geçirdik. Ben iyiyim."

"Morarmışsın, şişlik olacak. Buzlu suya ve çaya ihtiyacın var ve-" Jonathon ürperdi, kendini toparlamadan önce gözleri bir an için sıkıştı. Yeniden açıldıklarında parlak yeşil renkteydiler. "Şimdi olmaz," diye homurdandı.

"Çıkarın onu," dedim. Jonathon haklıydı, boğazım acıyordu.

"Çok kızgın," dedi Jonathon.

"Onu dışarı çıkar ki güvende olduğumu bilsin."

Jonathon yataktan fırladı, sırtı gerildi ve kasıldı, büyük bir hırıltı çıkararak bitişik odaya doğru yürürken büyüdü. Kapı açıldı ve bir an için kimseyi göremeyince kaskatı kesildim, sonra Bay Tanner diğer odadan bir kükreme sesi çıkardı ve Ezra belirdi, gözleri kocaman açılmıştı ve üçümüz arasında gidip geliyordu.

"*Kahretsin, ne kaçırdım puisin?*"

BAY. TANNER beni yatağın ortasındaki kocaman bacaklarının arasına sokmuş, Auguste'den getirdiğim bornoza sarmıştı. Ezra, Bay Tanner'ın alanına tecavüz etmeden yakınımnda oturuyor, alnında endişeli bir sızı ile buz demetini boğazımda gezdirmemi izliyordu.

Magdalena, Booker'la birlikte yatağın ayak ucunda durmuş, burnunun ucuna bir çift renkli gözlük takmış, parmak uçlarıyla şakaklarını ovuşturuyordu. Nasıl bir bela olduğuma dair bir şaka yapmak istedim ama konuşamayacak kadar canım yanmaya başlamıştı ve sesimin yaralı tınısı Bay Tanner'ı daha da sinirlendirdi.

"Bir anlamda Birsha haklıydı. Booker'la olan bağlantın onun üzerindeki kontrolümü bozdu," dedi Magdalena, gözlüğü alıp çevirerek mor camdan dışarı bakarken yeşil cam parmaklarının arasında sıkıştı. "Bu daha önce olmamıştı. O... Şey, benim irademi onun üzerinde uygulayabilecek olan büyü ipliği artık gevşemiş durumda."

"Ama Birsha onu nasıl kaptı?" Ezra sordu.

"Aptal şans mı? Bir casus mu? Bilmiyorum," dedi Magdalena, bu fikirden özellikle rahatsız olmuş gibiydi. "Birsha bunun Booker'ı ve dolayısıyla seni tamamen savunmasız bıraktığını varsaydı. Booker'ın kendini benden kurtardığı gücün ona direnmek için de kullanılabileceğini düşünmedi."

"Birsha'nın tekrar tutunamayacağını nereden bileceğiz?" Bay Tanner homurdandı. "Ne yazık ki bilmiyorsunuz," dedi Magdalena iç çekerek.

"Bence öyle olurdu.

"Bağlantıyı tekrar bağlasam iyi olur."

"Hayır!" Bay Tanner beni yerimde tutmak için kocaman bir elini omzuma vurduğunda homurdanarak ayağa kalkmaya başladım. "Hayır, Booker'ın bağlanmasını istemiyorum."

"Güvende olmalısınız," dedi Booker, başkalarının konuşmasına fırsat vermeden.

"Ama özgür iradene sahip olmayı hak ediyorsun! Booker'ın birinin hizmetçisi olmasını istemiyorum. Ya da sadece beni güvende tutmak için onların emirlerini yerine getirmesini! Oh, dur! Yaşayacağım," diye bağırdım ve beni tekrar kucağına almaya çalışan Bay Tanner'a ters ters baktım. O da bana ters ters baktı ve bu benim yapabildiğimden iki kat daha vahşiceydi.

Magdalena omuz silkerek, "Bu endişeni gidermenin kolay bir yolu var, sevgilim," dedi. "Onu sana bağlayacağım."

Bunu takip eden sessizlikte bakışlarımı tekrar ona çevirdim. Gözlüğünü yeşil merceğe çevirmiş, dudaklarını büzerek beni inceliyordu.

"Hayır," dedim usulca, her ne kadar göğsümün derinliklerine gömülmüş garip bir şekilde sahiplenici bir yanımla bu fikir karşısında açgözlülükle sıklısa da.

"Evet," diye yanıtladı Booker.

Magdalena sadece gözlerini kırptırdı. "Zaten sana doğru süzülüyor. Ve Booker'ın büyüyen... benlik duygusu bana bağlanmasına izin vermeyecek. Başka birini kabul edeceğinden de şüpheliyim."

"Peki ya Auguste gibi biri?" Ezra kaşlarını çatarak sordu.

Bu kez Booker ve ben aynı fikirdeydik. "Hayır!"

Kendi hiddetim karşısında gözlerim büyüdü. Auguste'a kesinlikle güveniyordum, ama...

Ama Booker'ın vasiyeti bir başkasına ait olacaksa, bunun ben olmamı isterdim. Onu koruyacak, bana duyduğu güveni asla kötüye kullanmayacaktım. Magdalena'nın kolları göğsünün üzerinde kavuşturulmuş, dudaklarında aklımı okuyup okumadığını merak etmeme neden olan bir eğimle başını eğmişti.

"Sadece senin ifaden," dedi ve ben de beyefendilerimden birine yakışır bir hırıltı çıkarmaya çalıştım.

"Bu iyi bir fikir ufaklık," diye gürlledi Bay Tanner, elini kolumdan aşağı kaydırıp dizimi okşayarak.

Döndüm, parmaklarımı onunkilerin üzerinde yumuşattım, bakışlarıyla buluşmak için yukarı bakmadan önce boyutlarımız arasındaki absürt farka dalgınca eğlendim. Gözbebeklerinin yanında küçük bir mavi halka vardı, doktorum içeriden sakince izliyordu.

"Bırakın kalkayım. Booker'la konuşmak istiyorum," dedim nazikçe.

Magdalena'yı görmezden gelerek Booker'a doğru yürürken Bay Tanner ve Ezra yataktan kalkmama yardım ettiler. Birsha'yı silkelediğinden beri suratı asıktı ve Bay Tanner ile Ezra beni Booker'dan uzaklaştırır uzaklaştırmaz benden uzak durmaya başladı. Aramıza uzandım ve parmaklarımı alnındaki endişeli kıvrımların üzerine bastırarak yumuşamalarını sağladım.

Gözleri artık insandan biraz daha utangaçtı ve ifadeleri daha kolay geliyordu, ona dokunduğum sürece yanakları gülümsemeyle seğiriyordu.

"Sen olmalısın," dedi, sözcükler taş üzerinde sessiz çizikler oluşturuyordu.

"Kendi efendin olmana izin vermenin bir yolunu aramamızı tercih etmez misin?" Ona sordum.

Booker'ın elleri havaya kalktı, bir an belimin üzerinde gezindikten sonra hafifçe indi, hâlâ bana doğru dürüst dokunamayacak kadar korkuyordu. Ama bir adım daha yaklaştı.

Bu yüzden ona bakmak için arkama yaslanmak zorunda kaldım ve başını yavaş ve kasıtlı bir şekilde salladı.

"İstediğim şey bu. Seninle ilgilenmek. Bunu benim için de istiyorsun," dedi Booker gülümseyerek.

Kendi gülümsemesi o kadar küçük ve samimiydi ki, bu sabah ona müdahale edildiğini anlamamın nasıl bu kadar uzun sürdüğünü merak ettim. Booker haklıydı, onunla ilgilenmek istiyordum. Auguste'e güveniyordum, diğerlerine de ama bu onun güvenliğinden daha fazlasıydı. Kendi seçimlerini yapabilmesiydi.

"Ya yanlışlıkla irademi kullanırsam... bilirsin işte," dedim omuz silkerek ve kızarak.

Ezra arkamdan yumuşak bir kıkırdama çıkardı ve Booker başını eğerek sert dudaklarını kulağıma dayadı. "Benim için zevkti."

Bu cevap için göğsünü çimdiklemeye çalıştım ama tabii ki işe yaramadı.

Magdalena arkamızdan boğazını temizledi. "Eğer teselli olacaksa, Booker'ı etkilemek için odaklanmanız gerekecek. Tutkunun sancıları içindeyken muhtemelen kazara böyle bir şey yapma olasılığınızın en düşük olduğu zamandır."

"Pratik yapabiliriz," diye ekledi Booker cızırtılı bir fısıltıyla.

Bu öneri karşısında ürperdim, göz ucuyla ona baktım ama yükselen gülümsememe engel olamadım.

"Pekâlâ, evet. Ben ipi alacağım," dedim.

Booker şakağımı öptü, bir eli kıçımı avuçlamak için aşağı inerken diğeri Birsha'nın boğazımda bıraktığı izlere hafifçe dokunmak için yukarı uzandı.

"Onu bu işe karıştırmaktan nefret etsem de, sfenkse söylememiz gerektiğini düşünen başka biri var mı?" Ezra arkadan seslendi.

Ben gerildim ve Magdalena yorgun bir iç çekti.

"Auguste de," dedi Bay Tanner. "Bilmek isteyecektir."

"Bu gece o zaman," dedi Magdalena başını sallayarak. "Onlara bilgi verilecek ama seçimi Booker ve Esther yapacak. Şimdi, ne yazık ki, ilgilenmem gereken daha da tatsız bir iş var."

Magdalena odadan çıkarken Ezra gözüme takıldı, kaşlarımı kaldırdığımda dudakları düzleşmişti. Meryem, diye merak ettim. Magdalena'ya gördüklerimizden bahsetmiş miydi?

Ezra cevap olarak bir kez başını salladı ve dudaklarımdan bir nefes kaçtı. Rooksgrave alt üst oluyordu.

"ONLARI İYİLEŞTİRMEME İZİN VERECEK MİSİN?" Amon elini masanın diğer tarafına uzatıp benimkini hafifçe sıkarak sordu.

Jonathon daha dik oturarak Amon'a göz kırptı. "Yapabilir misin?"

Amon omuz silkti. "Kendim değil ama Heka yağı var-" "Biraz alabilir miyim?"

Amon'un gözleri Jonathon'a dikildi ve sonra ben onun sıkmasına kendi sıkımla karşılık verince tekrar gevşedi.

"Çalışmak için. Sadece küçük bir miktara ihtiyacım var," diye açıkladı Jonathon mahcup bir yarım gülümsemeyle.

"O halde, evet. Sanırım yeterince yedek var," dedi Amon.

Amon saldırı haberimi hiç beklemediği bir sakinlikle karşıladı, sadece morluklarıma bakıp "Bunu Birsha mı yaptı?" diye sordu. Anlıyorum."

Amon'a "Bu çok hoş olur, teşekkür ederim," dedim. Özel oturma odamda öğle yemeği için çorba içiyorduk. Yutması en kolay şeydi ama yine de her seferinde acıyordu.

Amon içini çekip masadan kalktı ve beni davet etmek için kucığına vurdu. Yerimden kalktım, geceliğim kucığına yapışmış bir halde kalçalarının üzerine oturdum. Kısa bir ilgi patlamasıyla aşağı baktı, kuyruğu bir baldırın etrafına dolanmak ve püsküllü ucuyla topuğumu gıdıklamak için yaklaştı.

"Yağın içinde ne var?" Amon cebinden şişeyi çıkarırken Jonathon yaklaşarak sordu. Bulanık sarı bir camdan yapılmıştı ve mantarı Amon'un ısırp tükürdüğü balmumuyla kapatılmıştı.

"Heka'ya sormalısın," dedi Amon biraz gergin bir sesle, "Tıp ve Şifa Tanrısı," diye eklemeyi önce.

Bu haber karşısında gözlerim fal taşı gibi açıldı ama ben daha soru soramadan Amon parmağını yağa batırdı ve boğazımdaki koyu renkli izlerin üzerinde gezdirdi.

"Oh!" Yağın ılık yakıcılığı karşısında nefesim kesildi, boğazım iç çekerken esnedi. Yağın bana Amon'un kendisini hatırlatan güçlü bir kokusu vardı ve cildimin karıncalanmasına ve neredeyse sürünmesine neden oldu, ama rahatlama neredeyse anında oldu.

"Kan damarlarını uyarıyor gibi görünüyor," diye mırıldandı Jonathon, Amon'un burnunun kısa süreliğine kırıştığını fark etmeden yaklaşarak.

"Daha iyi misin Esther?" Booker homurdanarak Jonathon'a bakmak için yanına geçti.

Ezra dudaklarında bir sırıltıyla diğerlerine katılırken Amon'un büyüyen kalabalığımızdan duyduğu belli belirsiz rahatsızlığa, dudaklarının hırıltıyla geriye kıvrılışına sırıttım. Hırsızım baş belası olmaya devam ediyordu. Amon'un hoşgörüsünü kucağında küçük bir kıpırdanmayla ödüllendirdim ve ellerimi ceketinin içine sokarak göğsüne yasladım. Daralmış gözleri kukuletaya dönüştü, dudakları eğlenceyle yumuşadı.

"Çok daha iyi," dedim başımı sallayarak ve hayranlıkla bakmaları için boynumu uzattım.

Ezra'nın gözleri geceliğimin açık boynuna doğru kaydı.

"Peki Booker'a bağladığın ip, Birsha'nın ona tekrar müdahale etmesini engelleyecek mi?" Amon sordu.

Başımı salladım, dudağımı ısırdım ve Amon'un itirazlarının şimdi başlayıp başlamayacağını görmek için bekledim. Kararımı sarsmayacaklardı ama Amon'un diğerleriyle iyi geçinme konusundaki kararlılığını test edeceklerdi.

Yavaşça başını sallayarak beni tekrar şaşırttı. "Bence bu akıllıca bir hareket. O iyi biri olacak-" Amon onu çimdiklediğimde yüzünü buruşturdu ve boğazını temizlemeden önce bana göz kırptı. "İkiniz böyle bir bağlantıyla daha güvende olacaksınız."

Amon iyileşiyordu. Teşekkür etmek için onu öpmek üzere öne doğru eğildim, tam o sırada dışarıdaki koridordan boğuk bir çığlık geldi. Amon kollarında ben varken sandalyeden aniden kalktı. Beni diğerlerinden birine vermeye çalışarak döndü ama onun Ezra olduğunu fark etmedi. Önemli değildi, hep birlikte kapıya doğru koşuyorduk, Amon'un omuzları gerginlikle yükseliyordu, Booker'ın adımları yanımda ağırlaşıyordu, eli elimi tutuyordu.

Ama Amon kapıyı açtığı anda ne olduğu anlaşılmıştı.

"Zaten bu lanet yerden nefret ediyordum!"

Yüzümü buruşturdum ve Ezra iç çekerek beni ayağa kaldırdı, Amon'un yanından geçip koridora bakmama izin verdi. Koridorda başka kızlar da kapı aralıklarından kafalarını uzatmışlardı, hatta bir tanesinin yanında elf bir adam vardı.

"Mary," diye tısladı Cassie koridorun diğer tarafından bana.

Başımı salladım. Mary'nin sesini hemen tanımıştım ve bunun olacağını biliyordum.

"Saygınlığının elimden alınması yeterince kötü, bir de bunu hayvanlar için yapmak!" Mary kendi odasının içinden çığlık attı. Orada bir taş vardı.

Golem kapısının önünde duruyordu, bir şeyler çarpıp kırılırken kıpırtısız ve sabitti. "Gitmek çok rahatlatıcı!"

"Madem bu kadar rahatlayacaktı, neden daha önce yapmadı?" diye mırıldandı bir kız kapısından. Birkaçımız buna karşılık kıs kıs güldük ama diğer kızlardan bazılarının donuk ifadelerle Mary'nin kapısını izlediğini fark ettim.

Meryem sonunda ortaya çıktı, saçları kızarmış yüzünün etrafında dağınık bir hale oluşturuyordu, hepimizi sahnesini izlerken yakaladığında gözleri çılgına dönmüştü.

"Ben bir vikontun kızıyım!" Mary tersledi ve gözlerinde parıldayan gözyaşlarını yakaladığımı sandım. "Canavarların zevki için kendimi aşağılamaktan bıktım usandım! Burası yansın da umurumda değil!"

Ardından gelen sessizlikte nefesi hıçkırdı. Herhangi birimiz ne söyleyebilirdi ki?

"Sen de biliyorsun," diye tısladı Mary, gözleri kısılmıştı, yumrukları titriyordu, biri aceleyle paketlenmiş bir çantaya kenetlenmişti. "Buranın iğrenç, korkunç bir yer olduğunu ve hepinizin onlara hizmet eden pis fahişeler olduğunuzu biliyorsunuz."

Elf adam arkadaşını sürükleyerek odaya geri götürdü, kapı hızla kapandı ve izleyen kızlardan bazıları başlarını öne eğdi. Yüzüm sıcaktı, boğazım yine gergindi ama bu sabahki saldırımın acısıyla değildi. Odamdan tamamen çıktım ve koridorun diğer ucundaki Mary'ye baktım.

"Burada bir nebze olsun neşe bulabileceksen tüm enerjini kendi utancına harcıyorsun. Neden gitmedin? Neden buraya geldin ki?" Dedim. Ama cevabı biliyordum; para istiyordu, başka bir şey değil.

Mary'nin çenesi sıkıştı, burnu yükseldi. "Herhangi bir hanımefendinin yapabileceğinden daha fazla yarak için domuz gibi ciyaklayan kızı dinlemiyorum-"

"Yeter," dedi golem, Mary'nin çantasını kapmak için eğilerek. Adamın ani hareketi karşısında irkilerek geri çekildi, kendi içine büzüldü ve bir eliyle dalgınca gözlerinin altını sildi.

"İçeri gel, küçük yıldız," diye mırıldandı Amon.

Mary'nin bana savurmak istediği zehir her neyse çözülmüş olmalıydı çünkü golemi merdivenlere kadar takip ederken ufak tefekti ve kamburu çıkmıştı.

"Bundan sonra kendi başının çaresine bakacak," dedi Amon, beni geriye doğru yönlendirirken, sesi kulağıma yumuşak geliyordu. "Yeterince birikimi ve onu yanına alacak bir adamı var. Sadece değişimden ve biraz da kendinden korkuyor."

Kaşlarımı çattım ve Amon'un kollarında iki büküm oldum. Bakışları

sanki yatak odanın duvarlarının arkasını görüyormuş, Mary'nin evden çıkışını takip ediyormuş gibi mesafeliydi.

"Nereden biliyorsun?"

"Bilmek bir sfenksin uzmanlık alanlarından biridir," diye cevap verdi Amon, sesi biraz yankılıydı. "Güneşin dokunduğu şeyi görürüz."

Diğerlerine baktım, Jonathon'ın kaşları şaşkınlıkla kalktı ve sonra tekrar Amon'a döndüm. "Neden buraya geldi?"

"Başka seçeneği olmadığını düşünüyordu. Eski bir aile dostuyla, onları borçtan kurtaracak biriyle sözlenmişti. Adam ona zarar vermeye çalışınca kaçtı ve buraya geldi." Amon gözlerini kırıştırdı ve kaşlarını çatarak başını salladı. "Bu kadar yeter."

"Özür dilerim... Bunu yapabildiğini bilmiyordum," dedim başım öne eğilerek.

Amon'un gülümsemesi sinsiydi. "Bir sfenks pek çok şey yapabilir, yıldızım.

Göreceksin... zamanla."

Yirmi Beşinci Bölüm

DOLANACAK IPLIKLER

"Q

"Auguste'un çenesini parmaklarımla sıkıştırıp bakışlarını Booker'dan uzaklaştırarak," dedim.

Auguste huffed ve yuvarlandı onun omuzlar, gözleri **k a p a n ı y o r**

ve çenesi sıkılıyordu. Amon'un olduğu yerde

sakinliğiyle beni şaşırtırken, Auguste öfkesinin yoğunluğuyla beni şok etmişti. Booker'ın taştan yapılmış olması iyi bir şeydi çünkü Auguste dişlerini göstererek ona saldırdığında olan tek şey acı verici bir şangırtı sesi ve Auguste'un hırlayarak çenesini çalıştırması olmuştu. Vampirimin neredeyse bir dişini kıracağından şüpheleniyordum.

"Bu iş bittiğinde sakın olsan iyi edersin. Booker'ın yaptığı bir şey değildi ve-"

"Biliyorum, biliyorum," dedi Auguste, iç çekerek ve başını sallayarak. Kendini salladı ve bana sırtıttı. "Uslu duracağım, *mon coeur*, söz veriyorum. Ben sadece..."

"Beni koruyorsun," dedim ve ayak parmaklarımdan ucuna kalkıp çenesini öptüm. "Bunun için teşekkür ederim. Şimdi iyiyim."

Auguste başını salladı ama boğazımda hâlâ kalan belli belirsiz gölgelere bir bakışıyla gülümsemesi kaşlarını çatmasına neden oldu.

"Oh, git ve diğerlerinin yanına otur," dedim gülerek, göğsünü iterek. Bu da işe yaramadı. Magdalena neden bana biraz itip kakmamın imkânsız olmadığı tek bir beyefendi vermemişti ki? Ezra bile sağlandı ve az çok insandı.

Auguste omzunun üzerinden Magdalena'ya bakması için yaptığım ısrarlara aldırmadı. "Bu ona zarar verecek mi?"

"Hiç de değil," dedi Magdalena. "Oldukça rahatlatıcı olacağını tahmin ediyorum. Ama eğer yoldan çekilmezsen bu gerçekleşmeyecek."

Auguste yumuşak bir hırıltı çıkardı, yaklaştı ve yanağıma yavaşça bir öpücük kondurdu. Auguste kulağıma, "Biraz daha sorun çıkarırsan seni gün boyunca yeraltında benimle birlikte hapsederim," diye fısıldadı.

"Yapamayacaksın," diye bağırdı Amon.

Auguste sonunda rahatladı ve alnını benimkine değdirdikten sonra diğerleriyle birlikte duvara yaslandı. Bodrum katına geri dönmüştük, mumlarla dolu boş bir odada, beyaz tebeşirle çizilmiş bir dairenin içindeydik, bu daire defalarca çizilmiş ve taşın derinliklerine kazınmıştı. Magdalena dairenin ortasında duruyordu, Booker ve ben de karşılıklı kenarlarda ona bakıyorduk.

Auguste'ün alaylarına rağmen, günü toprağın altında geçirmek istediğimden pek emin değildim. Belki de sadece bu odaydı ama omuzlarımda, bildiğim ama hatırlayamadığım bir isim gibi, kenarlarda gezinen bir tür ezilme hissi vardı.

"Esther? Hazır mısınız?" Magdalena sordu.

Alt dudağımyı çiğnedim. Öyle miydin? Tüm bunların nasıl işlediğini bile anlamıyordum ama... Booker'ın bakışlarını Magdalena'nın omuzlarının üzerinden gördüm ve başımı sallayarak iç çektim. Ne yapmam gerekiyorsa yapacaktım, sırf Birsha'nın Booker'ı bana ya da bir başkasına karşı kullanmasını engellemek için.

"Ağır işlerle ben ilgilenirim hayatım. Sadece senin ve Booker'ın birbirinize odaklanmanızı istiyorum. Mümkün olduğunca başka hiçbir şeyin düşüncelerinize girmesine izin vermemeye çalışın," dedi Magdalena.

Hemen başımı salladım ve o da kenara çekilerek Booker'ı görmemi kolaylaştırdı. Beyaz üniforma gömleğini ve siyah pantolonunu giymiş ama geri kalanını yatak odamda bırakmıştı. Bu değişimin Booker'ın artık kapıları açmak ve yemek servisi yapmaktan sorumlu olmayacağı anlamına geldiğini fark ettiğimde gülümsedim. Malikâneye üye olması gerekecek miydi yoksa Magdalena onun durumunda bunu göz ardı mı edecekti emin değildim. Ama fark etmezdi. O benim olacaktı ve gerekirse Amon, Jonathon ya da Auguste'ün onu koruyacağından emindim.

Booker'ın dudakları kıvrıldı ve aynı şeyi düşündüğümüzü hayal ettim. Onu henüz çok iyi tanıımıyordum ama dürüst olmak gerekirse o da kendini yeni yeni öğreniyordu.

Magdalena yan taraftaydı, bilinmeyen bir dilde bir şeyler mırıldanıyordu, renkli gözlüklerinin arkasından gözleri aramızda gidip geliyordu ama

Gözlerimin ucuyla onu görebiliyordum. Önümdeki her şey Booker'dı. Onun güzel şekli, bakışlarındaki nezaket benimkini tutuyordu. Buraya geldiğimde tanıştığım ilk kişi oydu; istikrarlı bir figür ve zaman geçirilebilecek kolay bir arkadaş. Booker beni sakinleştirdi, korudu. Bir an için, ona benim olmaya bu kadar kararlı olmasını sağlayacak ne teklif ettiğimi merak ederek bocaladım.

Endişe, Booker'ın beni seçtiğine asla pişman olmaması için onu keşfetmeye ve her gün tekrarlamaya yönelik kesin bir kararla geçti.

Odadaki mumlar titredi, alevler parladı ve kaşlarımı çatıp yeniden odaklanmadan önce olduğum yerde sıçradım.

"Magdalena," diye alçak sesle uyardı Amon.

"Onu hissediyorum. Esther, dikkatini topla. Booker, sen de!" Magdalena sesinin yükseldiğini söyledi. "Birsha içeri girmeye çalışıyor."

Çemberin etrafında imkansız bir esinti yükselirken nefesim göğsümde düğümlendi. İnceleniyor olmanın artık tanıdık ve huzursuz farkındalığı omurgamdan aşağı soğukkanlılıkla süzülürken kaskatı kesildim. Kaçmak, saklanmak için adamlarımdan birine koşmak istedim ama Booker karşımdaydı, parmaklarını yumruk yapmış ve kararlılıkla kaşlarını çatmıştı. Derin bir nefes aldım ve göğsümde tuttum, Booker'ın bakışlarını üzerimde tutarken gözlerim yaşardı.

O benimdi. Benim. Arkadaşımdı. Sevgilimdi. Ve onu güvende tutmak için ona sahip olmam gerekiyorsa, Birsha'ya karşı bile olsa bunu yapardım. Bu garip canavarlar ve büyü dünyasında sadece bir insan olsam bile. Booker'ı güvende tutmak için her nefesimde savaşırdım, tıpkı onun benim için yaptığı gibi.

Amon, Magdalena'nın karşısında durmak için hareket etmişti ve çember bir bal arısının vızıltısı gibi sıcaklık ve hoş bir vızıltı enerjisiyle titrerken nefesim kesildi.

"Neredeyse geldik," diye mırıldandı Magdalena.

Konuşmak için ağzımı açtım ve göğsümdeki ilk hassas çimdikle aynı hızla kapattım. Şefkatli, geçici bir dokunuştı ve bir an için Birsha'nın bu sefer Booker yerine beni hedef aldığını düşünerek neredeyse irkildim, ama bununla birlikte ani bir koruyucu şefkat dalgası geldi. Bu kez daha az acı veren bir baskı daha oldu ve Booker'ın ipinin bana dolandığını fark ettiğimde dehşete kapılarak yerimde sallandım.

Her telle birlikte kalbimde rahatça istiflenen hoş ve sıcak bir baskı geldi. Sahiplenme, eğlence, zevk, takdir. Üzerime serilen battaniye gibi özen, tıpkı golemimin yaptığı gibi beni sabitliyordu.

Birdenbire, az önceki sorumun cevabı netleşmişti. Booker beni onu tanımaya olan ilgim için seçmişti. Benim ona olan merakım önce kendisinde, sonra da bende bir merak uyandırmıştı. İkimizde de bulduğu şey hoşuna gitmiş, konuşma ve onu dinleme biçimimi, ona dokunma ve dokunulma isteğimi arzulamıştı. Kesinlikle harika bir kazayla, Magdalena'nın ona üflediği küçük büyülü kıvılcımı, onu yarattığı bağların ötesine geçene kadar yaşamak, merak etmek ve deneyimlemek için kendi dürtüselliğimle enfekte etmiştim.

Odadaki mumların alevleri söndü, ani bir rüzgar onları neredeyse söndürecekti, ama sona erdiğinde rahat bir nefes almış gibiydim. Birsha gitmişti ve ben kalbimin etrafında Booker'a ait yumuşak bir bağ tutuyordum.

"Yardımın için teşekkürler Amon," dedi Magdalena hafifçe eğilerek. "Esther, sen iyi misin?" Jonathon arkamızdan sordu.

Göğsümdeki hissi sanki bir olta ipiymiş gibi daha da yakınımaya çekerken Booker sırtıttı. Homurdandı ve öne doğru tökezleyerek güldü; sesi öncekinden biraz daha gürdü.

"Yavaşça, dostum," dedi Booker ve ben kızararak ileri doğru koştum. Beni çemberin ortasında yakaladı ve daha önce olduğundan biraz daha sıcak olduğuna yemin edebileceğim kollarına aldı.

"Güvendesin," dedim yanağımı onunkine bastırarak. "Ben seninim," dedi Booker çenemi öperek.

"Sanırım artık kendimi biraz kayıncıvalide gibi hissediyorum," dedi Magdalena ve Booker'la ben mutlu bir şekilde birbirimize sarılmış, birlikte geçirdiğimiz an için diğerlerini görmezden gelmeye devam ederken Auguste homurdandı.

Süitim ne kadar rahat olsa da, beş erkeğim etrafımdayken yatak biraz sıkıştı, kolları, bacakları ve sarılma şekilleriyle yaptıkları büyüleyici yuvada bile. Pencereden ay görünüyordu ve ateşin yakılmamasını istemişim - zaten Ezra bana sarılmış haldeyken gece çok sıcak uyandım - bu yüzden komodinin üzerinde sadece tek bir mum vardı ve bizi aydınlatıyordu. Başım Ezra'nın karnında, ayaklarım Auguste'un kalçasında, Jonathon da onun sırtına kıvrılmıştı. Booker beni yastık olarak kullanıyordu ama kendini dikkatli tuttuğunu hissediyordum çünkü kalçamda yeterince ağır hissetmiyordu.

Amon aramızda oturan tek kişiydi ve rahatsız olmaktan çok düşünceli görünüyordu, bakışlarını pencereden dışarı çevirmiş, hareketsiz ve sessizdi.

Boştaki elimi dizine doğru kaydırđım ve gözlerinin bana doğru kaymasını bekledim. "Bu geceki yardımın için teşekkür ederim. Bugünkü her şey için."

Amber bala dönüştü, Amon alnımı öpmek için eğildiğinde boğazından yumuşak bir mırıltı yükseldi. "Birsha büyüyor... hmm, nasıl denir?"

"Pantolonuna göre çok mu büyük?" Ezra önerdi.

Amon'un burnu kıırıştı ve isteksizce başını salladı. "Rooksgrave'in daha iyi korunması için gerekli düzenlemeleri yapacağım. Ve eğer hiçbiriniz itiraz etmezseniz, yakın zamanda bir akşam evimde bir yemek organize etmek isterim."

"Hâlâ kızımızı çalmaya mı çalışıyorsun, ha sfenks?" Auguste alay etti ama o da gerildi ve keşke uzuv yığınının arasından ona ulaşabilseydim diye düşündüm.

Amon dik oturdu ve vampire ters ters baktı. "Hepimiz için bir akşam yemeği."

Görünüşe göre kimse bu cevabı beklemiyordu çünkü hepimiz Amon değışmeye başlayana kadar ona baktık.

Fikrini değıştirmesine fırsat vermeden "Evet," dedim. "Kesinlikle. Hepimiz, yedimiz birden mi?"

"Altı," diye düzeltti Ezra.

"Yedi, Bay Tanner da," dedim Jonathon'a ve göz kırpışındaki yeşil ışıltıya gülümseyerek.

Amon elini havada sallayarak, "Evet, evet, hepiniz," dedi. "Kimse size yalnız bir akşamı çok görmez, gerçekten şaka yapıyordum."

Auguste kaşlarını çatarak konuştu ve Jonathon onun omzuna vurdu.

Amon'un omuzları dikleştı, gururlu ve biraz da kibirliydi belki ama bana bakarken gülümsedi ve bu onu yumuşattı. "Esther de bunu tercih ederdi."

Ayağa kalkıp dizlerimin üzerinde Amon'a doğru ilerlediğimde etrafımdaki adamlar homurdandı, kendimi göğsüne bastırdım ve dudaklarımı öpücük için uzatırken parmaklarımı o kalın parlak saçlarının arasına soktum.

Amon başını benimkine doğru eğerken "Öyle, teşekkür ederim," diye mırıldandım. Ağzı benimkinde sıkıydı, belimi sıkıca kavramıştı ama diğerleri izliyor diye talepkâr davranmıyor ya da gösteriş yapmıyordu. Öpücük tamamen ikimizin arasındaydı ve bu sadece onu üzerime çekme isteği uyandırıyordu.

Amon dudaklarından çıkan sıyrıklarla bana sataşarak, "Yine de sabahları Esther'le biraz vakit geçirmeyi tercih ederim," dedi.

"Evet," diye inledim, daha fazlası için eğildim, Amon beni kucağında diğerlerine doğru çevirip saçlarımı kadifemsi dokunuşlarla ensemden geriye doğru tararken homurdandım.

Auguste bana sırtarak, "*Mon coeur*, iştahın seni çok yoracak," diye alay etti.

"O haklı. Bu gece dinlenmelisin-"

"Ama ben bütün gün dinlendim ve sen sadece-"

"Esther," diye araya girdi Booker, elimi tutarak. Yüzündeki ifade öylesine mükemmel bir endişe resmiydi ki, beni suçlu hissettirmek için kasten böyle davrandığından emindim. "Daha sonra sevişebiliriz. Yaşayacaksın."

Ezra'nın göbek kahrkahası yatağı salladı.

Sabah Amon ve diğerleri arasında herhangi bir pazarlık olup olmadığını BİLMİYORUM, ama ağzı amımda ve baş başayken uyandım, bu yüzden şansımı sorgulamakla pek ilgilenmedim.

Şimdi, benim için birkaç orgazmdan sonra, Amon'un kancası içimde okşarken, aklımda tek bir hedef vardı - sfenksimin parçalanmasını izlemek. Tercihen beni delirtmeden önce.

"Ohhh, Ezzzstar..." Amon'un sesi yabancı bir dile dönüştü, titreyen kalçalarım, terli tenim ve mutlak bir kararlılıkla ona binerken kalçalarımın küçük pençeler belirdi. Başını yastıklara yasladı, topuklarını şilteye dayayarak içime girdi ve ben de boğazını yalamak ve ısırarak için eğildim, kendimi ona yaslarırken kuyruğu arkama vuruyor gibi görünüyordu.

Tapınılmak güzeldi, cinsel olarak zevkle işkence görmek lezzetliydi, ama bir erkeğin çözülmesini sağlamak gibi basit bir konuda benzersiz bir şekilde tatmin edici bir şey vardı. Özellikle de Amon gibi kontrolü elinde tutmaya kararlı birini.

Kendimi bir kraliçe gibi hissetmemi isteseydi, tek yapması gereken o nefes nefese yalvaran ses tonuyla adımları söylemekti ve-

Amon hırladı ve aniden sırtüstü yattım, büyük kara kanatları üzerinde parlıyordu, beni bağlarken vücudu acımasız ve güçlüydü

Altındaki yatağa. Yatağın ayakları yere çarptı ve ben de Amon'un kanatlarının dibini aynı vahşilikle kavradım ve kendimi onun etrafında sıkıştırarak ikimizin de bitmesini talep ettim. Kulağımın dibinde kükredi ve bu ses kanımda yankılanarak ani bir patlamayla gelen tatmine dönüştü.

Amon beni bitirene kadar sikmeye devam etti, kükremesi yumuşayarak mırıltıya dönüştü, hareketleri yavaşladı, sığlaştı. Dizlerini altıma sıkıştırdı, kollarını omuzlarıma doladı, burnunu çeneme dayadı.

"Bu seni birkaç saatliğine tatmin eder," diye mırıldandı Amon.

Homurdandım ve ağzından bir öpücük almak için başımı çevirdim. "En azından," dedim. Son zamanlarda iyice şımarmışım.

Amon iç çekti ve bizi yuvarladı, kanatları kıvrıldı ve sonra tamamen kayboldu, kanca içimde biraz çekildi. Yumuşuyor ve diğer horozlar gibi gevşiyordu ama hareket bittikten sonra bizi bir arada tutması hoşuma gidiyordu.

"Akşam yemeğini hafta sonu için planlayacağım. Diğerleriyle birlikte birkaç gün geçirirsin," dedi Amon, alnımdan öperek.

Kaşlarımı çattım ve gözlerine bakabilecek kadar arkama yaslanabilmek için kıpırdandım. "Keşke hepiniz benimle zaman geçirmek için pazarlık yapmak zorunda hissetmeseydiniz."

Amon'un dudakları kıvrıldı. "Eğer yapmasaydık, sürekli bir rekabet olurdu. Hiç dinlenemezsiniz. İşler kolaylaşana kadar bu konuda medeni olalım."

İçimi çektim ve çenemi omzuna koydum. "Sanırım."

"Ah, şok oldum. Dinlenmeye ihtiyacın olmadığına dair bir itirazın yok mu? Benim küçük yıldızım şimdiden bizden bıkmaya mı başladı?"

Tenini ısırdım ve Amon kıkırdadı. "Küçük yıldızın giderek tatmin oluyor ve seninle birlikte olmaktan seksten daha fazla zevk aldığını keşfediyor," dedim.

Amon'un iç çekişi yavaş ve uzundu, bizi tekrar yanlarımıza döndürdü. Alnıma, burnuma, yanaklarıma ve dudaklarıma öpücükler kondurdu. "O zaman gerçekten de çok şanslı adamlarız. Başarılarımızı devam ettirmek için bir neden daha."

Mırıldandım ve yumuşadım, küçük öpücüklerden ve okşamalardan memnun kaldım. Memnun olmaktan da öte. Keşfetmeye devam ettiğim bu duygular memnuniyetten daha derin ve mutluluktan daha zengindi. Bu önemsenmek, el üstünde tutulmaktı. Okşadım

Ellerim Amon'un sırtında bir aşağı bir yukarı gidip geliyor, jestlere karşılık veriyor, onun da aynı şeyi hissettiğinden emin olmaya kararlıyım.

Cassie, "Esther'in bizimle buluşacağını söylediğini sanıyordum," dedi.

Ağzımın üzerindeki parmaklar sıkılaştı, gözlerim çalışma odasının kısmen açık olan kapısına dikildi. İçimde, horoz tekrar hareket etmeye başladı ve salondaki kızların beni duyacağından ve keşfedeceğinden emin olarak, hareketin müstehcen ıslak sesi karşısında iniltimi yuttum.

"Belki aşağıdadır. Ama bugünlerde elleri dolu," diye cevap verdi başka bir kız ve grup kıkırdadı, Ezra seslerinin altında kalçalarını benimkilere vurma fırsatını yakaladı.

"İçeri girmelerini istiyorsun, değil mi *puisín*?"

Tıslayarak sorduğu soru karşısında gözlerim kapandı. Elbette haklıydı. Kızlardan birinin içeri girip beni duvara yaslanmış, eteklerim belime kadar kıvrılmış, bacaklarım havada asılı ve beni herkesin görebileceği şekilde teşhir ederken görmesi düşüncesi başımı döndürüyordu.

Ezra kahvaltı masasının altına gizlenmiş, ben evin diğer hanımlarıyla sohbet etmeye çalışırken parmak uçlarıyla eteklerimin altından bana sataşmıştı. Onlara gölün etrafında bir yürüyüşte katılmayı kabul ettiğimde bile neler olacağını biliyordum. Ezra beni odamdan aşağı inerken, elimde şalım, ayağında botlarımla yakalamış ve tek başıma çalışma odasına sürüklemişti.

Sesleri ayak sesleriyle birlikte koridora kadar taşındı ve Ezra tam kalçaları daha hızlı, daha sert bir şekilde kırılmaya başladığında elini çekti.

"Bak. Kendine bir bak," diye homurdandı.

Gözlerim açıldı ve karşımdaki aynada kendi yansımama bakarak bir inilti çıkardım. Ezra bana doğru bastırmış, kütlesiyle beni duvara yaslamıştı ama orada ondan hiçbir iz yoktu, sadece kızarmış, nefes nefese kalmış yüzümün ve nabızı atan, ıslak amımın resmi vardı, iç uyluklarım onun vücudunun iziyle işaretlenmişti. Ezra ellerimden birini duvara sabitlemişti, ben de diğer elimi sağ tarafımdaki rafa dayamıştım, her hamlesinde elbisem duvar kâğıdını çiziyor ve fısıldıyordu.

"Boşalacağım, *puisín*," diye nefes nefese kaldı Ezra. "Boşalacağım ve seni boşaltmayacağım. Seni damlayan ve ağrıyan bir halde bırakacağım. Sakın

Kendine dokun. Artık zevkini bize bırak, duydun mu?"

İnledim, kaşlarım çatıldı, emir karşısında sinirlenerek kıpırdandım. Ama bunu ben de seviyordum. Talep, inkâr, eninde sonunda onlardan biri tarafından tatmin edileceğini bilmek.

"Siktir, bu tatlı küçük kedi beni öldürecek," dedi Ezra, kelimeler bir sızlanmaya dönüştü, ritim düzensizleşti.

Ve piç kurusu haklıydı. Harika hissediyordum, vızıldıyor, heyecanlanıyor, ağrıyor ve boşalmaya çok az kalmıştı. Ama yeterince yakın değildi.

Ezra ağzımı kendi ağzıyla boğdu, iniltisini yutmam için beni zorladı, titredi ve beni sıcakla doldurdu, sığabildiği kadar derine gömüldü, içimde ağrılı bir şekilde itti.

Aynadaki yansıma ters ters baktım, Ezra nefes nefese çekilirken kremi salınım açıklığıma doğru kayıyordu. Önümde belirdi, gözleri zevkten biraz cam gibiydi, yüzü kızarmıştı ve yumuşak bir kahkahayla omzunun üzerinden baktı.

"Şimdi aklımda küçük bir oyun var," dedi gözleri parlayarak. Beni kollarına aldı, bir kanepeye götürdü ve koltuğa oturttu. "Buraya uzanacaksın, aynen böyle," dedi, omuzlarımı minderlerin içine doğru itti, kalçalarım yukarıda ve çıplak kaldı. "Mmm...evet, aynen böyle. Ve bekleyeceksin ve seni ilk kimin bulacağını göreceksin-"

"Ezra!" Islak seksimi okşarken ciyakladım.

"-ve sonra seni çıkarmaları için onlara yalvaracaksın. Ve, *puisín*, seni izliyor olacağım. İstedigimi yapmazsan haberim olur."

"Ezra, yapamam!" Güldüm ve doğrulmaya çalıştım ama o sadece zıpladı, omuzlarımı geriye itti ve tekrar ortadan kayboldu. "Ya Magdalena ya da diğer uşaklardan biri ya da kızlar ya da... ya da başka birinin beyefendisiyse!"

"Esther, dediğimi yapmazsan ağzın sikimle dolacak," diye hırladı Ezra, hâlâ omuzlarımı sıkıyordu. "Burada böyle kal ve uslu dur."

Ona ya da sırtığına şüphe olmayan yüzünün olduğu yere baktım ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. Tamam, burada uzanıp Ezra'nın beni biraz utandırmasına izin verecektim ama kesinlikle beylerimden biri olmayan birine yalvaracak değildim. Aklıma bir düşünce takılınca dudağımı ısırđım.

"Ya iyi olmayan biriye?" diye sordum.

Ezra mırıldandı ve eğilip alnımdan öptü. "Buradayım, değil mi?"

Gözlerimi devirdim ama haklıydı, kimsenin beni incitmesine izin vermezdi. Ve eğer işler kötü giderse, onu Auguste ya da Amon'a şikâyet etmenin zevkini çıkarabilirdim.

"Aferin kızıma," dedi Ezra ve ben de zevkten kızarmış yüzümü gizleyebilmek için yanağımı kendi omzuma yasladım. "Şimdi yalvaracağından emin olalım."

Ezra bacaklarımın arasına uzanıp parmaklarını klitorisimin üzerinde gezdirirken, kalçalarım onun dokunuşuyla sallanana kadar azalan uyarılmayı geri çağırırken inledim ve kıvrandım.

Bir kıkırdamayla geri çekildi ve ayağa kalkarken kanepe kayd. "Bu iş görür. Sadece rahatla. Güzel ve hoş."

"Bakalım bir daha senin aletini emebilecek miyim?" diye mırıldandım nefesimin altında. Yapardım. Ezra beni biraz fazla iyi tanıyordu. Herhangi biri tarafından bu şekilde yakalanma, bir yabancıya ya da kızlardan birine bana dokunması için yalvarmak zorunda kalma fikri tuhaf bir zevk veriyordu. Ezra bunu yapmama gerçekten izin verir miydi? Ben bunu yapar mıydım?

Muhtemelen, kendime itiraf ettim.

Dalgınca bir elimi kendi üzerimde gezdirdim, ağrıyı dindirmek için kaşınan merkezime doğru... Ezra'nın uyarı sesi odada yankılandı ve elim tekrar başıma doğru gitti.

"Ya kimse gelmezse?" Aniden sordum ve hemen susturuldum.

Ve orada, koridorda, döşeme tahtaları üzerinde ağırlaşan ayak sesleri geldi. Kan yanaklarıma hücum etti. Kahretsin. Kahretsin, bu olacaktı. Yakalanacaktım, eteklerim havada, amım ıslak, ve sonra-

Adımlar yavaş ve sabit bir şekilde yaklaşıyordu ve gözlerim odada görünmez bir Ezra aradı, kapıyı kapatıp şakayı bitirmesini bekliyordum. Ki bu bir şaka bile olmayabilirdi. Dudaklarımı açtım ve aynı hızla tekrar kapattım.

Ah canım, bunu istiyordum. Biraz korkmuştum, çok utanmıştım ve büyük olasılıkla başka birinin canavarının bana dokunması için yalvarmak zorunda kalırsam başım büyük belaya girecekti, ama kalbim hızla çarpıyordu ve amım sadece bunun fikriyle zonkluyordu. *Sen ahlaksızsın*, diye düşündüm. Ve umarım adamlarım beni affeder.

Kapı aralığında, geniş omuzlarıyla çerçevesini dolduran devasa bir figür belirdi. Tanıdık omuzlar.

Booker'ı gördüğümde içimden büyük bir kıkırdama sesi yükseldi, mavi gözlerini kırıştırarak hemen amıma dikti.

"Oh, Tanrıya şükür, Booker, lütfen. Lütfen, lütfen, lütfen. Dokun bana. Becer beni. Booker," diye sızlandım, kanepede titriyordum.

Yalvarmam üzerine Booker'ın dudakları kıpırdadı ama sakın adımlarla ilerledi, elleri çoktan pantolonunun kemerindeydi, hızla açtı, siki çağrım üzerine kalktı ve dışarı baktı. Tüm endişe, utanç ve heyecan, ani bir rahatlama ve sıcaklık çağlayanına karıştı.

"Tanrım, evet Booker, lütfen!" Açılmış kalçalarımın arasına girdiği anda haykırdım, soğuk dokunuşu kalçalarımı sarıyordu.

Hiçbir önsöz yoktu, sadece sikinin itaatkâr bir şekilde içime girmesi ve ikimizin de inlemelerinin yükselmesi vardı. Booker beni Jonathon'ın icatlarından biriymiş gibi becerdi, istikrarlı ve güvenilir, beni kaynatmak ve kıvranmak için mükemmel bir baskı. Başparmaklarından biri klitorisime doğru sıyrıldı ama sadece kenarlarını okşadı.

"Onu kenarda tut, Booker."

Jonathon'ın sesiyle gözlerim büyüdü ve çalışma odasının kapısı kapanırken iç çektim. "Seni piç, bunu sen planladın," diye soluk soluğa bağırdım, Ezra'nın kıkırdaması her şeyi açıklıyordu.

"Tabii ki o yaptı. Sanki başka birinin sana dokunmasına izin verecemişiz gibi," dedi Jonathon, kanepenin etrafında dönüp başımın önünde diz çökerken gülümsemesi şakacıydı. Omuzlarımın altına bir yastık itti ve elleri belinde, kaşlarını kaldırarak bana soru sordu.

Booker klitorisimin kenarını tekrar gıdıklarken ve Jonathon pantolonunun düğmelerini açıp sikini çıkarırken, "Sikeyim evet," diye inleyerek tısladım.

"Son bir sözün var mı aşkım?" Jonathon sordu ve sırtıışı özellikle bu şekilde baş aşağı hınzır görünüyordu, eli bana kafasında nemli bir damlacık sunana kadar horozunu okşadı.

Jonathon'ın gözleri yeşile dönerken zafer kazanmış bir edayla, "Auguste'ün bu gece seni içimde tatmasını istiyorum," dedim.

İkisi için de gerindim ve Ezra'nın görünmez ellerinden biri elbisemin yakasının içinde yolunu bularak bir meme ucunu çimdikledi ve Jonathon'ın sikinin başı etrafında ciyaklamama neden oldu.

Bana bir tane daha sunmadan önce her santimini emmemi ve yalamamı sağlayarak uzunluğunu istikrarlı bir sabırla besledi. Ellerimle kesesini nazikçe okşamak için uzandım ve onun temiz tadıyla mırıldandım. Nazik doktorumun boğazımı sikmeden önce kendini benim için hazırlaması ne kadar da hoşuma gidiyordu.

"Evet, evet öyle," dedi Jonathon iç çekerek. "Ne zaman istersen, Booker. Ve onu yapabildiğin kadar sık. Benim için ağlamaya devam etsin."

Nefesimi tutmak için kısa bir anım oldu ve sonra Booker'ın siki daha yukarı kayd ve başparmağı klitorisimin etrafında kasıtlı olarak döndü, bastırdı ve ben çırpınırken ve bir çığlıkla boşalırken yerine sürttü.

Ezra kıkırdayarak, "Onu böyle bağırtmaya devam edersen yakalanacağız," dedi.

"Güzel," diye homurdandı Booker, beni daha hızlı sikerek, ben ilkinden aşağı süzülüşümü tamamlamadan beni başka bir zirveye çıkardı.

"Görsünler bakalım," diye soludu Jonathon, parmakları saçlarımda sıkılaşıırken dikkatlice hareket etmeye başladı. "Hıncır küçük kızımızın bizi ne kadar iyi karşıladığını görsünler."

Yirmi Altıncı Bölüm

BİR AKŞAM YEMEĞİ PARTİSİ

I Rooksgrave'deki yaşamın hiç yalnız olmadığını, hayatımın herhangi bir gününün yalnız olabileceğini hatırlamak zordu. Bana uygun olduğu her an bir arkadaşım vardı, oyunlar, sohbetler ve her an elimi uzatan bir el

bir tanesine uzandım. Ben de aklıma gelir gelmez seks yaptım, bu da erkeklerimin beni ve benim onları ne kadar iyi öğrendiğimi daha da güzelleştirdi.

Amon akşam yemeklerinde bize katılırdı, ben de Auguste ile birlikte, genellikle diğerlerinden birinin yardımıyla yemek yapardım. Jonathon Ezra ile entrikalar çevirdi. Ezra Booker'la şakalaşırdı, Booker'ın anlayıp anlamadığından emin olmasak bile. Aramızda bir birlik vardı ve daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım. Aile gibi ama daha da kötü ve sevimli bir şey.

Hafta sonunda Amon'un evine giderken bindiğimiz arabada Auguste, "Amon'un karanlığı beklemesi... düşünceli bir davranıştı," diye düşündü.

Yanağımı omzuna koydum ve gülümseyerek başımı salladım. Booker ve Ezra karşımızdaki koltuğa sıkışmışlardı, Jonathon sağ tarafımda elimi tutuyordu. Ezra çoğunlukla sağlamdı, ancak zihninin ne zaman dağıldığını anlayabiliyordum çünkü hızla soluyordu.

"Ez, biz oradayken bir şey almamalısın," dedim aniden doğrulup.

Ezra dişlek bir sırıtışla yeniden ortaya çıkmadan önce bir anlığına göz kırptı. "Ne düşündüğümü nereden bildin?"

"Çünkü dün gece cep saatini çalmaya çalıştığında da aynı bakışı takınmıştın," diye cevap verdim.

"Seni ısırmasına izin vermeliydim," dedi Auguste ama Ezra'ya gülüyordu.

Ezra omuz silkerek, "Uslu duracağım," dedi ama gözleri başka yere kaydı.

"Yapmayacaksın," diye içimi çektim.

Jonathon, "Yapacak yoksa Bay Tanner kışına tekmeysi basar," diye mırıldandı. Ezra'nın gözleri bu tehdit karşısında büyüdü.

"Nasıl?"

"Bunun bir önemi var mı?" Jonathon savuşturdu ve Ezra önce soldu, sonra biraz silikleşti. "Sanırım değil."

Homurdandım, başımı salladım ve sonra vagonun penceresinin dışındaki manzaraya bakarak boğuldum. "Oh, Tanrım."

Auguste bakmak için öne doğru eğildi ve bir kolunu omzuma doladı. "Evet. Evet, bu çok hoş. Ne bekliyordun ki?"

"O sadece bir adam! Sfenks. Ne demek istediğimi anlıyorsun. Bütün bunlara nasıl ihtiyacı olabilir?" Önünde ilerlediğimiz saray benzeri devasa yapıya ağzım açık bakarak sordum. En az Rooksgrave kadar büyüktü, geceleri canlandığında içinde koca bir köy varmış gibi görünüyordu ama çok daha aydınlık ve genişti.

Ezra kolayca, "Gösteriş meraklısı," diye cevap verdi ve Booker onaylar ya da uyarır gibi homurdandı.

Jonathon biraz daha adil bir tavırla, "Seni etkilemek isteyecektir," dedi.

Hizmet dünyasında, böyle bir ev çalışabileceğiniz en güzel yerlerden biri olurdu. Ev hizmetçilerinin hepsi genelde aynıydı ama buradaki bir hizmetçi eski pozisyonumda benden daha kıdemli olurdu. Büyük taş eve yaklaşırken içimde tuhaf bir his vardı, kulelere kadar her süslü pencerede mumlar yanıyordu, içeri girmeme izin verilmeyecekti. Arka kapı bile benim gibi bir kız için fazla iyi olurdu.

Sertçe yutkundum ve koltuğun öbür ucundan, dar gözlerle evi inceleyen Ezra'ya baktım. O da bana baktı ve o anda ikimizin de aynı derecede rahatsız olduğumuzu anladım. Burası bize göre bir yer değildi.

Ve yine de...

Derin bir nefes aldım ve Ezra kaşlarını sallayarak bana ayna tuttu.

"Hayal etsene," diye mırıldandı ve ben de gülümseyerek başımı salladım.

"Neyi hayal edeyim?" Auguste aramızda bakışarak sordu.

Dizini okşadım ve başımı salladım, "Yok bir şey. Sadece... hayal ediyorum."

O devasa ön kapıdan içeri başım dik girebileceğimi, bir hizmetçi olarak değil de Amon'un misafiri olarak girebileceğimi hayal etmek. Evin altında koşuşturup duran birçok hayattan biri olmaktansa, onun yemek masasına oturup hizmet edebileceğimi. Çarşafın içinde uyuyabileceğimi

Genç bir kız şafak sökmeden önce kahvaltı için kalktığımda sıcak olsun diye ocakta ateş yakarken uyuyormuş gibi yaparak güzel bir yatak.

Araba uzun ve geniş merdiven boşluğuna yanaştığında kapılar açılmaya başlamıştı bile. Gece için beni giydirme sırası Jonathon'daydı ve Amon'un zevkinden ödün verdiğinden şüphelendiğim bir şey seçmişti. Üzerimdeki bol dökümlü ve ipeksi uzun beyaz elbisenin korse gerektirmediğini düşününce, onu giymekten çok mutlu oldum. Elbise omuzlarımdaki ay ve güneş şeklindeki iki altın kopçadan sarkarak etrafımdan akıyor, kalçalarımın ve bacaklarımın etrafında gevşekçe salınmadan önce belimi içine çekecek şekilde dikkatlice sıkıştırılıyor ve dikiliyordu.

Auguste, "Bir Mısırlı için biraz Grekçe," diye düşünerek Jonathon'un burnunu çekmesine neden oldu.

"Anlambilim."

Bu her ne anlama geliyorsa, Jonathon haklı görünüyordu. Amon bizi kendisi karşıladı, uzun beyaz pantolonu ve pürüzsüz göğsünü belli eden altın rengi tuniğiyle bana uyuyordu. Ezra beni arabadan indirirken hareketsiz durdu ve tenimi karıncalandıracak kadar detaylı bir şekilde beni inceledi.

"Sen ne büyük bir armağansın, yıldızım," dedi Amon, son birkaç basamağı inerken adımlarını sıklaştırarak ve boğazımın iki yanından uzattığı öpücüklerle beni selamlayarak. "Seni açmak için sabırsızlanıyorum."

"Zorunda değilsiniz," diye nefes verdim ve tüm beyler kahkahalarını bastırdı.

"Doğru," diye kabul etti Amon hoşgörülü bir gülümsemeyle. "Ama o zaman sen daha fazlasını kaldıramayacak kadar zayıflayana kadar durmayabilirim ve tüm bunlara başlamadan önce iyi bir yemeği hak ediyorsun."

'Tüm bunların' ayrıntılarını sormak için ağzımı açtım ve sonra Auguste yan tarafımı çimdikleyip başını uyarırcasına sallayınca bir gıcırtyla sıçradım.

Peki, şimdilik kadın rolünü oynayacaktım. En azından sabırsızlığın acısını tek başıma çekmiyordum. Kapıya doğru attığım her adımda birinin dokunuşu bana değiyordu, beşi de en az benim kadar temas açlığı çekiyordu.

Amon'un evi parlak ve açıktı, mumlarla o kadar iyi aydınlatılmıştı ki gün ışığı bile olabilirdi, küçük alevlerin sıcaklığı ince elbisemin içinde beni rahatlatıyordu. Yakınlarda bir hizmetkârdan iz yoktu ama Amon tek başına idare edecek birine benzemiyordu, belki de yolumuza çıkmamaları için talimat almışlardı ya da belki de tiyatrodaki periler gibiydiler, fark

edilemeyecek kadar küçüklerdi.

"Şu anda akşam yemeğini hazırlıyorlar. Bir içki ya da tur ister misin yıldızım?" Ben üst kata çıkan sarmal merdivene, zambaklarla dolup taşan vazoya bakarken Amon sordu.

Amon ve Auguste'un da benzer şekilde aydınlık ve açık alanlara sahip, gösterişli ve cömert bir zevke sahip oldukları görülüyordu.

Ezra, "Ben bir tur atarım," diye teklif etti.

"İçki," diye karşı çıktım hemen, Ezra'nın bir turda ceplerine ne kadar gizlice koyabileceğini merak ediyordum.

Amon bana sırtarak elimi tuttu ve kolunun kıvrımına sıkıştırdı. "Bu taraftan."

Diğerlerine baktım, Booker'ın elini Ezra'nın omzuna koyduğunu, onu grubumuzla birlikte tuttuğunu ve kaçmasına izin vermediğini görünce rahatladım.

Üst dudağımdaki ballı alkolü yaladım, gözlerim mum ışığında, taze meyve yığınlarının ve mükemmel yumuşaklıktaki etlerin üzerinden masanın diğer ucundaki Amon'unkileri yakalamak için yukarı kaydı. Auguste onun sağında oturuyordu, ikisi ara sıra sohbet ediyor, çoğu zaman da bana bakıyorlardı ve Amon'un Ezra'yı onun soluna yerleştirmesine şaşırıyordum. Gerçi bu belki de ona göz kulak olmak içindi. Amon'un yemek boyunca ağzından eksik olmayan gülümsemesi bana yine çöl rüyamda tanıştığım adamı hatırlattı.

Sonunda birlikte huzuru buluyorduk.

Amon'un evinin geri kalanı gibi masa da büyüktü ama birbirimizle konuşamayacağımız kadar büyük değildi. Jonathon'un bana açıkladığı gibi Amon'un hizmetkârları brownie'lerdi, hizmet etmeye meyilli bir fae türüydüler ve Auguste'un evindeki Cork'a benziyorlardı. Ellerinde taze içecekler ve tabaklarla gelip gittiklerini fark etmediğimi söylemekten biraz utanıyordum. Bunun sihirleriyle ya da benim erkeklerden oluşan akşam yemeği partime hayranlıkla dalmamla ilgili olduğundan şüpheleniyordum.

Puding kaşığındaki çikolatayı yaladığımda Amon'un gözleri kamaştı ve cevap olarak dilimin hareketini abartarak Jonathon'un kıkırdamasına neden oldum.

"Hınzır küçük kız." Jonathon'a sırttım ve ayakkabısı masanın altından benimkini dürttü. "Elinde değil, değil mi?"

Omuz silktim. "Denemeye zahmet ettiğimden bile emin değilim," diye itiraf ettim.

Amon masanın diğer ucundan boğazını temizledi, bakışlarımızı yakaladı ve sonra olduğu yerde kaskatı kesildi. Gözleri hepimizin arasında gidip geldi ve bir an sonra onun gergin görüldüğü gibi imkânsız bir sonuca vardım. Bu o kadar Amon'a yakışmayan bir şeydi ki, o konuşana kadar ona sadece aptal aptal bakabildim.

"Hepinizi buraya çağırmak için özel bir nedenim vardı," dedi sonunda, doğrulurken. "Geleceğinizi konuşmak istiyorum Esther."

"Geleceği mi?" Auguste kaşlarını hafifçe çatarak tekrarladı.

"Seninle demek istiyorsun," diye ekledi Ezra, aynı derecede ciddi görünüyordu.

Amon içini çekti, omuzları hafifçe çöktü ama sadece bakışlarıma karşılık verdi. "Bu kararı sadece Esther'in vermesi gerektiğini düşündüm ama seni dışlıyormuş gibi görünmek istemedim. Yani, hayır. Hepimizle birlikte."

Sözcükleri biraz sert bir şekilde söyledi, ama bu sözcüklerden rahatsız olmaktan çok, onlara alışık olmadığı izlenimini veriyordu.

Amon zorlukla yutkundu ve devam etti. "Rooksgrave'i seviyorsun, biliyorum

."

"I keyfini çıkarınSen,"

at Auguste. "I

I

yap

kesintiye uğradı, BAKIŞ

Keyfini çıkarın

Rooksgrave, ama..." Kelimeleri bulamıyordum, ağzım birkaç kez açıldı ama sesim çıkmadı. Yine de masanın etrafındaki adamlar sabırlı bir sessizlik içinde beklediler. "Başkalarıyla mutsuz olur muyum bilmiyorum ama sizinle, hepinizle mutlu olduğumu biliyorum. Ve eğer içinizden biri bu anlaşılmadan ayrılmak isterse, ben-"

Kalbim kırılırdı. Ne zaman olmuştu bu? Daha önce hiç aşık olmamıştım ve şimdi bu duygu beni patlayacak kadar dolduruyor gibiydi.

"Yok, *mon coeur*," dedi Auguste.

"Tam tersi," diye başını sallayarak onayladı Amon. "Zaman çizelgesi tamamen sana bağlı Esther. Rooksgrave'deki patronluğunuzu sonsuza dek sürdürebiliriz ya da size daha fazla... olabiliriz. Sen ne zaman istersen."

Ezra gülümseyerek bana göz kırptı ve "Malikânedeki kızların konuşmalarını duydum, küçük *hanım*," dedi. "Birçoğu beyefendilerinden biriyle gün batımına doğru at sürmeyi dört gözle bekliyor. Sen sadece beş tane alabilirsin. Hazır olduğunda."

Hazır mıydım? Müşterilerini alıp gidersem Magdalena gücenir miydi?

Hayır, fark ettim. Yapmaya çalıştığı şey de bu, birlikte mutlu olan çiftleri bulmak.

"Burada birlikte mi yaşayacağız?" Biraz kaşlarımı çatarak sordum.
"Auguste'nün bir evi, Jonathon'ın da bir muayenehanesi var."

"İstediğin her yerde yaşayabiliriz," dedi Amon, gözlerinde küçük bir çekingenlik olmasına rağmen.

Jonathon, "Dürüst olmak gerekirse, deneylerimle pratiğimden daha çok ilgileniyorum," dedi. "Özellikle de son zamanlarda."

Auguste omuz silkerek, "Londra'nın iyi bir yerinde ev sahibi olmak asla kötü değildir," diye ekledi. "Aslında birkaç yerde evim var."

Bu haber karşısında öfkeli bir nefes verdim ve o da bana sıırttı. "Evimi görmeni istiyorum," dedi Amon usulca. "Gerçek evimi. Mısır'da. Ama aceleyle gerek yok ve eğer zevkinize uygun değilse-"

Auguste şimdi burnunu kırıstırıyordu. "Mısır bir vampir için en iyi yer değil ama idare edilebilir."

Booker henüz konuşmamış olan tek kişiydi ve onun da beni izlediğini fark ettim. "Ne düşünüyorsun?" diye sordum. Booker ve ben birbirimize bağlıydık. Eğer seçim bana bağlıysa, ona da bağlı olmalıydı.

"Ben seninim," dedi.

Dudaklarımı büzdüm, masanın diğer ucundaki küçük konuşma uğultusunu ve Ezra'nın -muhtemelen Amon'u kızdırmak için- Dublin'den bahsetmesini duymazdan geldim. "Sen de kendine aitsin."

Booker gözlerini kırptırdı ve sonra masanın etrafına, koridora baktı. Bütün akşam sessiz kalmış, her odayı yoğun bir ilgiyle incelemiş, duvarlardaki sanat eserlerini incelemişti. Birden aklıma Booker'ın Rooksgrave Malikânesi ve mülkünün dışına ilk kez çıktığı geldi. Bundan hiç bahsetmeden bize katılmıştı ve sadece sessiz ve gözlemci değildi. Büyülenmişti. Birdenbire, sanki ip bir bakış ya da bir kelime olmadan iletişim kurmamıza izin veriyormuş gibi, cevabını biliyordum.

"Seyahat etmek istiyorum," dedi.

İçimde baş döndürücü bir heyecan kabardı. Booker'dan daha fazla dünya görmüştüm ama diğer beylerim kadar değil. Birlikte maceralar ya da en azından keşifler yaşayabilirdik.

Herkesin bizi dikkatle izlediğini görmek için geri döndüm ve evet deme konusundaki ani kararlılığımı dizginlemeye çalıştım. Daha çok sorum vardı, söz vermeden önce emin olmam gereken daha çok şey vardı.

"Rooksgrave'deki rolümü seviyorum. İşimi, eğer öyle denebilirse," diye başladım ve Amon hevesle başını salladı.

"Herhangi bir mali düzenleme konusunda endişelenmene gerek yok. Devam edebilir, hiçbir şey istemezsin, yıldızım."

"Paradan bahsetmiyorum, Amon! Sadece demek istediğim... Ya yeni bir şey isteseydim?"

"Senin olacak," dedi Amon kolayca.

Ofladım ve gözlerimi devirdim. "Yeni elbiselerden ya da mücevherlerden bahsetmiyorum. Ya bir şeyler öğrenmek isteseydim? Bir yeteneğim olsun. Günlerimi sizden birinin beni istemesini beklemek dışında başka bir şeyle geçirsem?"

Amon gözlerini kırptırdı, kaşları çatıldı ve göğsüme çöken ağırlık beni şaşırttı. Kendimi suçlu hissetmek zorunda kalmadan eğlenmeme izin verilmesinden başka bir şey istememiştim ama her zaman merak etmişimdir ve bu merakın seksle sınırlı kalması gerekebileceğini bilmek canımı yakardı.

"Senin kafesin olmak istemiyorum küçük yıldız. Ben senin evin olmak istiyorum," dedi Amon ve endişemi basit bir cevapla giderdi.

Jonathon masanın üzerindeki elime uzanarak, "Hiçbirimizin senin dünyanın sunduğu her şeyi keşfetmeni engellemekle ilgileneceğini sanmıyorum, Esther," dedi.

Auguste başını sallayarak, "Biz sadece sen bunu yaparken yanında olmak istiyoruz, *mon coeur*," diye ekledi.

Sonra Ezra'ya baktım ve onu sırtırken buldum. Sarktı, sönmüş gibi yaptı ve uzun bir iç çekti. "Sanırım bir ya da iki hobi edinmene izin verilebilir," dedi korkunç, genizden gelen bir İngiliz aksanıyla.

"Canavar," dedim sevgiyle.

"Sana öğretebileceğim bir iki şey var. Book, dostum, sen taştan yapılmışsın," diye homurdandı Ezra az önce yumruk yiyen kolunu ovuşturarak.

Booker hafifçe, "Biliyorum," dedi.

"Bu konuda gerçekten bu kadar emin misiniz?" Ben sordum. Ben mi? Benden bu kadar eminler miydi? Teyzem beni hizmet etmeye zorlamak için çok hevesliydi ve kendimi evden eve geçerken, uygun bir yer ararken bulmuştum. Rooksgrave neredeyse mükemmeldi, ama bu? Bu kulağa çok daha iyi geliyordu!

"Yeni olduğunu kabul ediyorum ama akşamlarımı birlikte geçirebileceğim daha iyi, daha uslanmaz bir genç bayan bulamayacağıma eminim. Yatakta, mutfakta ya da seni götürmeme izin vereceğin herhangi bir yerde," dedi Auguste.

Jonathon ve Ezra kadehlerini kısa bir süre kaldırarak onaylarını yinelediler ve masanın uzak ucunda Amon gülümseyerek beni izledi.

"Günlerimi ve gecelerimi iyileştireceğinden hiç şüphem yok ve ben de aynısını senin için yapmak istiyorum yıldızım," diye mırıldandı Amon, bu övgü karşısında yanaklarım sıcacık oldu.

Ezra masumca göz kırparak, "Kişiliğin konusunda epey ilerleme kaydetmiş bile," dedi.

Amon diğer adama dişlerini gösterdi ama omuzlarının bir kahkaha ile titrediğini düşündüm.

Jonathon elimi sıkarak, "Malikânedan ayrılmak için de acelemiz yok," diye hatırlattı. "Hazır olduğunda yola devam edebiliriz. Birlikte."

Derin bir nefes aldım, kendimi şimdi hazır ilan etmekle Rooksgrave'in yapısından ayrılma düşüncesinden çekinmek arasında kaldım. Bırakın beş kişiyi, daha önce hiç ilişkim olmamıştı. Ben onları öğrenirken onlar da birbirlerini öğrenmeye devam ediyordu. Ama zamanım vardı. Ve şimdi bu güzel seçim, bu hayat olasılığı önümde duruyordu. Şimdiye kadar yaşadığım en çılgın ve en yoğun seksin, arkadaşlığın, deneyimin ve evet, güzel elbiselerin, güzel evlerin ve yumuşak yatakların da olduğu bir hayat.

"O zaman kabul ediyorum," dedim usulca.

Amon'un yüzü aydınlandı ve sandalyesinden o kadar hızlı kalktı ki Auguste devrilmeden önce onu yakalamak zorunda kaldı. İfadesindeki bariz neşeye güldüm ve masanın etrafında koştururken onu karşılamak için sandalyemi geri ittim.

"Kabul ediyor musun?" Amon gözlerini kocaman açmış ve elleriyle belimi kavrayarak tekrarladı.

Başımı salladım, kendi gülümsememin gerilmesine karşı koyamadım. "Bu gece toparlanmaya hazır değilim-"

"Ne kadar zamana ihtiyacın varsa," diye atıldı Amon.

"-ama kabul ediyorum." Son heceyi zar zor söyleyebilmişim ki Amon'un dudakları benimkilerin üzerindeydi ve ağzımı kemiklerime kadar yankılanan güçlü öpücüklerle kapladı. Dudaklarımı derinleştirmek için ayırdım ve bakışları parlayarak geri çekildi.

"Bu bir kutlama gerektirir, beyler."

Yirmi Yedinci Bölüm

BİR KUTLAMA

"W Kutlama dediğinde-" Bir iniltiyle sözümü kestim, Ezra'nın omzumdaki elleri kaslarımı deşiyor ve hiç farkında olmadığım bir gerginliği ortaya çıkarıyordu.

Jonathon ellerimden birini avucunun içine almış, Amon ve Auguste'un her biri bir bacağıma bu çökmekte olan ovma işlemine tabi tutarken, Booker'a nasıl masaj yapılacağı konusunda koçluk yapıyor, her eklem ve nasıra hassas bir şekilde dikkat ediyordu.

"İçki, müzik ve dans demek istediğimi mi sandınız?" Amon sordu.

Ezra ellerini omurgamın dibine kadar indirip beni inleterek ve nefes nefese bırakarak, "Sikişmeyi kastettiğini sandı," diye cevap verdi.

"Evet, öyle," dedim ve Ezra'nın yolu boynuma dönüp parmak uçları orayı nazikçe yoğurana kadar başımı salladım.

Biraz Amon gibi kokuyordum, tenimi kimsenin dokunmadığı yerlerde bile sıcak ve karıncalı yapan yağla kaplanmışım ama onun yaklaşan fırtınayla ilgili notlarını özlüyordum. Zonkluyordum ve ateşliydim ama bu şekilde dokunulmanın, tamamen gevşeyene kadar okşanmanın ve masaj yapılmasının verdiği zevk yarıda kesilemeyecek kadar güzeldi. Sikişmek için bile.

"Olacaksın," dedi Amon dizimin arkasını öperek, bir eli ayak bileğime doğru inerken diğeri kığıma doğru iyice ilerledi. "Sana iyi bakıldığı zaman."

"Bu odaya adım atmadan çok önce benimle ilgilenilmişti. Bu işte nasıl bu kadar iyisiniz?" Kirpiklerim titreyerek mırıldandım.

Birlikte üst katta, tamamen bu amaç için tasarlandığından emin olduğum bir odadaydık. Geniş alanı sıcak tutmak için her iki uçta birer şömine vardı ve ben de mükemmel bir yastıklı platformun üzerine yerleştirilmişim.

parmak uçlarından ayak parmaklarına kadar uzanıyordu. Duvarlar koyu okkalı kırmızıya boyanmıştı ve üzerlerinde siyahla çizilmiş tuhaf geometrik şekiller vardı.

Auguste kıkırdarak, "Sanki sana dokunmak zor bir şeymiş gibi, *mon coeur*," dedi.

Bunun üzerine mırıldandım ve Auguste'ün dokunuşu uyluğumun iç kısmından seksime doğru ilerlerken iç çektim.

"Sabırsızlanıyor musun, vampir?" Auguste seksimin dudaklarını okşarken Amon sordu.

"Beni suçlayabilir misin?" Auguste cevap verdi. "Ama burası senin evin, istersen yönetici olabilirsin."

"Mmm, sanırım ona kutlama sözü verdim. Çevir onu."

Kıkırdadım, beş çift el beni dikkatlice sırtüstü yatırırken gevşek kaldım, bacaklarım ve kollarım platformun üzerine rahatça yayıldı ve birçoğu bana baktı.

"Kendimi açık büfe gibi hissediyorum," dedim sırtarak.

Jonathon beni tepeden tırnağa süzerek, "Kesinlikle tatlısınız," dedi.

"Sözü açılmışken, Mösyö Thibodeaux henüz yemek yemedi. Ben çok iyi bir

"Ona içecek bir şeyler vermemek nezaketsizlik olur, sence de öyle değil mi küçük yıldız?" Amon sordu.

"Kesinlikle. Ve ne teklif edeceğimi çok iyi biliyorum," dedim Ezra boynumu gıdıklarken gülerek. Bacaklarımı iki yana açtım, dizlerimi yukarı doğru büküm ve Auguste'ün gözlerinin açıkta kalan seksime kayarak kararmasını izledim.

Amon yolundan çekilirken Auguste yumuşak bir hırıltı çıkardı ve sonra eğildi, kollarıyla kalçalarımı sararak beni platformun kenarına sürükledi. Dizlerinin üzerine çöktü, ağzı mükemmel yükseklikteydi. Yavaşça yalamaya, yumuşak dudaklarıyla ısırma ve kanımı yüzeye çıkarmak için kalçamın kıvrımını emmeye başlamadan önce ancak bir nefes alma şansı bulabildim. Masajım boyunca kaynayan uyarılma hissi, dilinin her kasıtlı darbesiyle hızla çiçek açtı.

Ezra başımdaki platforma çıktı, parmaklarıyla saçlarımdaki iğneleri serbest bırakmak için uğraştı, masajı kafa derime doğru ilerledi. İkisi için de inledim, Auguste'ün dikkati benim zevkime, Ezra'nınki ise rahatıma odaklanmıştı.

"Bu... oh, bu çok güzel," dedim, ne kadar rahatlamış olduğumdan neredeyse sarhoş hissediyordum.

"Sadece güzel, hm? Kitap," diye sordu Ezra.

Serin, sert dudaklar bir göğsümü öperken, Booker'ın parmakları diğerini okşarken inledim.

Odanın içinde bir yerde bir müzik sesi duyuldu ve ben irkildim, Jonathon eliyle kolumu okşayarak beni rahatlattı. "Bu bir gramofon. Bir müzik kaydı, burada sadece biz varız."

"Benim için fark etmezdi," diye mırıldandım ve boştaki elimi Booker'ın kafatasının üzerine koyarak onu biraz daha sert emmeye teşvik ettim.

"Mmm, ama özel olmak da güzel, değil mi kötü kız?" Jonathon yumuşak bir sesle söyledi.

Başımı salladım ve Ezra'nın parmaklarının saç diplerimi kaşımamasını sağladım. Auguste'ün elleri beni sıkıca kavramış, dili içime dalmaya başlamıştı.

"Ohhh, Auguste, lütfen," diye nefes aldım. "Amon? Amon, ona beni boşaltmasını söyle."

Auguste seksime doğru ofladı ve Ezra saçımı çekti. Kıpırdandım, Amon yeniden yanımda belirmeden önce sıcak bir el bacağımdan Auguste'un omzuna geçti.

"Sanırım seninle nasıl oynadıklarını izlemeyi tercih ederim," dedi Amon, gözlerim açılırken gülümseyerek. "Evet. Herkesin sırası var ve sonunda bana patronluk taslayamayacak kadar zayıf düştüğünde sana sahip olacağım."

Kıkırdadım, ama Auguste klitorisime odaklandığı anda Booker bir meme ucunu emerken ses bir çığlığa dönüştü, ikisi birbirlerini izliyor ve duyularına saldırılarını organize ediyorlardı. Son birkaç haftadır yaşadığım cinsel çılgınlıktan sonra, bu yavaş ve durgun tempo lezzetli ve uyuşuktu.

Jonathon kulağıma, "Yarı uykulu gibi görünüyorsun," diye fısıldadı.

"Mm hayır, sadece çok iyi hissettiriyor, sanki-Oh, Auguste, yesss, işte!

Ah! Sanki

-Auguste klitorisime yapışıp sırayla öperken ve emerken nefes nefese kaldım. Booker göğüslerimin her bir ucunu kemiriyor ve mıncıklıyordu ve onların dikkatleri arasında bir elektrik teli vardı, beni içten aydınlatıyordu, aniden bir kıvılcım yağmurunda patlayana kadar devam eden her saniyede daha parlak ve daha parlaktı.

Auguste'ün parmakları içime kaydı, ben onun dokunuşuna sarılıp kasılırken ağzı seksimin yanında ısırarak hareket etti. Booker kendi alaycılığını yumuşattı, ben kafamdan aşağı inerken arkasına yaslandı, gözlerini kırıştırdı ve tembelce sırtıttı.

"Neden hâlâ giyiniksin?" Auguste'e sordum.

"Mm, göreceksin," diye yanıtladı Amon'a dönerek.

"Bay MacKenna, onu doldururken yıldızımızı iyi bir şekilde görmemize izin verirsiniz, değil mi?" Amon sordu.

Ezra'nın parmakları saçlarının arasından kaydı ve hevesle platformdan atlayıp gözden kayboldu ve Auguste'ün akşam yemeği için ona ısmarladığı güzel kıyafetleri çıkardı. "Hiç de değil. Zaten içine girdiğimde muhtemelen uzun süre göz önünde kalamazdım. Kendini çok iyi hissediyor."

"Burada uzanıp keyfime bakmam mı bekleniyor?" Bu fikirden rahatsız olmuş gibi davranarak sordum.

"Öylesin," dedi Amon sırtarak. "Yine de bir horoz emmek isteseydin, seni durdurmazdım."

Kirpiklerimi ona doğru savurdum, Ezra'nın dokunuşu kalçalarımın belirip beni platformda biraz geriye iterken hafifçe ciyakladım. Amon bir adım öne çıkıp ellerini pantolonuna götürdü ve ben de başımı diğer tarafa çevirdim.

"Booker, sakıncası var mı?"

Booker ayağa kalktı ve herkes sessizleşti.

"Bu güvenli mi?" Auguste mırıldandı ama diğerlerinden biri yerine Booker'a sorması beni memnun etti.

Booker kaşlarını çatarak, "Onun için, evet," dedi. "Benim için mi? Muhtemel işkence."

Onu kızdırmak için ağzımı açtım, ama sonra Ezra girişime geldi, beni tek bir vuruşla doldurdu, ikimiz de ani bağlantıda inledik.

"Onun böyle bir portresini yaptırmalıyız," diye düşündü Jonathon, diğerleri de aynı fikirdeydi.

Konuşmayı kavrayamadan, kafam içimdeki Ezra'nın baskısı ve gerginliğiyle çok meşgulken, Booker'ın gölgesi üzerime düştü, onun ve Jonathon'ın elleri beni kenara doğru kaydırды.

Booker da Ezra kadar hevesle tişörtünü çıkarmıştı, pantolonu çoktan dizlerine kadar inmiş, siki yavaşça kalkmıştı. Göğsünün çıkıntılarına ve vadilerine bakmak baş döndürücüydü, çenemi yukarı kaldırıp en ucuna bir öpücük kondurduğumda mavi gözleri beni izliyordu. O kadar hareketsizdi ki nefes almaya ihtiyacı yoktu ama ben alt tarafını emerken geriliyor ve sıkıyor gibiydi.

Ezra kalçalarımın arasında hareket etmeye başladı ve ben Booker'ın başını yuttum, Ezra'nın hareketinin dudaklarımı Booker'ın sikinin etrafında sallamasına izin verdim.

Boyundaki şişlikler ve tümsekler ağzımı öpücükler gibi okşarken dilim küçük ucun etrafında dönüyordu.

"Gıdıklanıyor," diye mırıldandı Booker ve sonra dişlerimi hissetmesi için dudaklarımı geri çektiğimde homurdandı. Kalçaları zıpladı, biraz daha derine indi ve kendini içeri ve dışarı kaydırmaya başladı, gözlerim genişledi.

Hoşuna gitti. Booker dişleri severdi. Sırıttım ve sallanmaya başladım, topuklarımla Ezra'nın kıcını buldum ve onu tahrik ettim.

Ben ağzımla onun uzunluğunu becerirken Booker gürledi, elleri saçlarımın arasına kayarak başımı kavradı ve doğru açıda dönmeme yardım etti.

"Bunu benimle denersen o güzel *kıcını* oturamaz hale gelene kadar kırbaçlarım, yavrum," diye soludu Ezra, ama beni daha hızlı sikmek için ısrarlarıma uydu, platformun üzerinde kaymamı ve sallanmamı sağladı, Booker'ı her seferinde biraz daha derin yuttu.

Güldüm ve hareketin büyüüne kapıldım. Sikişmenin ritmi, Ezra'nın homurtu ve inlemelerinin Amon'un açtığı hareketli müziğe karışması, Booker'ın kalçalarının avuçlarımla içinde küçük bir deprem gibi titremesi. Kimse dokunuşlarıyla benimle dalga geçmiyor, beni tekrar unutturmaya çalışmıyordu, sadece iki adamım tarafından alınıyordum.

Tabii bu kötü beylerin bir planı vardı.

Klitorisime soğuk bir dokunuş oldu, kısa bir uyarı ve sonra vızıltı amımda yankılanırken Booker'ın sikinin üzerinde bağıırıyordum. Titreşimli makine.

Aynı anda hem kaçmaya hem de bu hissin içine girmeye çalışarak çırpındım. Ezra ve Booker tutuşlarını sıkılaştırdılar, Booker beni kazara boğulmaktan kurtardı ve Ezra...

"Tanrım, lanet olsun, bunu taşaklarımda hissedebiliyorum!" Ezra'nın itiş kakışları çılgınca arttı, titreşimden benim kadar acı ve zevk alıyordu.

"Ona zarar vermiyor mu?" Amon sordu.

Jonathon, sesi biraz sertleşerek, "Onun hoşlanmayacağı bir şekilde değil," dedi.

Bir çılgınlıkla boşaldım, Booker ürperdi ve sonra çekildi, dizlerinin üzerine çöktü ve iniltilerini öpücükleriyle yutmak için üzerime eğildi, dili emdiğim siki daha yumuşak bir versiyonuydu. Ben de onu çektim ve Booker'ın elleri aşağı kayarak göğüslerimi kısa süreliğine sıktı.

Kendimi dirseklerimin üzerine ittim, vibratörün yanışını ve bana karşı vızıldamasını görünce nefes nefese kaldım, adamlarım Ezra'nın görünmez horozuyla boşalmamı izlemek için etrafımda toplandı. Gözlerim kapandı ve başım öne düştü.

Jonathon makinenin başını klitorisimin üzerinde döndürüp yuvarlarken, Ezra'nın çırpınışları çılginca ve düzensiz hale gelirken beni başka bir doruğa itti.

"*Kahretsin, puisin*, seni tekrar sikimin üzerinde fişkırırken hissetmek istiyorum," diye nefes nefese kaldı Ezra. "O güzel küçük amcığının beni iyice ıslatmasını sağla."

Gücüm tükenirken Booker'ın kolu omuzlarımın altına kaydı, ellerim sanki beni sürükledikleri yükseklikten uçmamı engelleyebileceklermiş gibi diğerlerine tutunmak için uçtu. Jonathon'ın eli karnıma bastırdı, beni bir sonraki orgazmımın ani ısıricı baskısı boyunca sürmeye zorladı, Ezra'nın çılgılığı aynı anda aynı zirveye çarptığımızda boğuldu, bedenler çarpıştı ve coşkuyla birlikte gerildi.

Rahatlayarak inledim, Jonathon sonunda makinenin ampulünü çekerken yere yığıldım, Ezra eğilip kaşlarını göğüslerime yasladı, nefesi tenimde nemli bir şekilde soluyordu.

"Hey, dikkat et, ben hala buradayım!" dedi, üstüme doğru kayarak.

Başımı güçsüzce kaldırdım ve Jonathon'ın sırtıtışına güldüm, elleri Ezra'nın kıkında geziniyordu.

Jonathon, "Zaman doldu, dostum," diye takıldı ve Jonathon'ın avucunun Ezra'nın kıkına çarpmasıyla çıkan ses ve Ezra'nın yuvarlanıp göğsümü ısırarak vedalaşırken çıkardığı iniltiyle kıkırdadım.

"Yorulmadın mı, *mon coeur*?" Auguste alnımdan öperek ve terli saç tellerimi iterek sordu.

Yorgun değildim ama platformda kendimi özellikle doymuş ve tembel hissediyordum. Ama Auguste'ün kararmış gözlerine bir bakışım beni titrek kollarımın üzerinde ayağa kaldırdı, platformda onun önünde çömelmek için döndüm, kıkımı Jonathon'a sundum.

"Henüz değil," dedim, dudaklarımı Auguste'ün öpücüğü için yukarı kaldırarak. Sessizce soyundu ve benimle birlikte platforma tırmandı, Jonathon arkamdaydı, ikisi de beni kollarının arasına aldılar, omuzlarımı aralarında paylaşmak için ağızları yer değiştirdi.

Auguste'ün emmesi için boğazımı çevirdim ve Amon'un hâlâ platformun kenarından onu izlediğini gördüm. Gömleğini çıkarmıştı ve ateş ışığı teninde göz kamaştırıcıydı, parıldayan altın kürkünün üzerinde ışıldıyordu, bir yanılsama değildi ama gerçekte ne olduğunu da tam olarak gizlemiyordu.

Eğildim ve Auguste göğüslerime doğru eğildi, beni kucağına çekti ve sırlıklam olmuş seksime karşı sikini okşadı.

"Bu seni kışkandırıyor mu?" Jonathon kıkıma dokunmaya ve okşamaya başladığında Amon'a gözlerimi kapatarak sordum.

"Hayır, yıldızım," dedi Amon ve benim iyiliğim için yalan söylemediğinden emin olmak için gözlerimi zorla açtım. Biraz şaşırılmış görünüyordu, beni paylaşan adamları izlerken platformun kenarında volta atıyordu. "Kıskanmadım. Hayret ettim. Onur duydum. Bu doğru, biliyorsun," dedi, neredeyse fısıldayarak, yanımda durdu ve yanağımı okşamak için kısaca uzandı, vücudum dokunuşa eğildi. "Bir kraliçenin eşleri olmalı."

Nefesim kesildi ve sonra Auguste beni kendi boyuna doğru çekti, aynı anda Jonathon da bir parmağını kışıma sokarak olacakların habercisi oldu. İnledim, her birine bir kolumu doladım ve kendimi anın sisine bıraktım, dalgayı onlarla birlikte sürmek için nadir bir sabır keşfettim, zaten kıyıya tekrar çarpmaya hevesliydim.

DUYARSIZDIM, kendi direktiflerimden çok beni tutan iri ellerin komutuyla hareket ediyordum. Bay Tanner beni kucaklamıştı, sırtım göğsüne dönüktü, parmaklarım zayıf bir şekilde saçlarına dolanmıştı, beni sikinde yukarı aşağı becerirken beni diğerlerinin bakışlarına maruz bırakıyordu.

Amon şöminenin önünde parlıyordu, izlerken ellerini sıkıp açıyordu, aleti çoktan sertleşmişti ve ben onu sadece kendimin yarı farkında olarak izliyordum.

"Küçük kız," diye kulağıma homurdandı Bay Tanner.

İNledim ve başımı eğip alnımı çenesine bastırdım, o da hızını artırıp içime girmeye başladı.

"Sfenks senin için sabırsızlanıyor."

"Evet," diye nefes nefese kaldım.

Tekrar kafamın içindeki o boş, baş döndürücü alana geri dönmüştüm, etler ıslak bir şekilde birbirine çarparken bile tüm dünya sessizdi, sesim yüksek ve nefes nefese inliyordu.

"Seni de becermesini ister misin?"

"Evet, evet, ben de Amon'u istiyorum," diye bağırdım ve Bay Tanner'ın kolu göğsümü sıkıca sararak kendimi anlamsızca Amon'a doğru fırlatmamı engelledi.

"O zaman iyi bir küçük kız ol ve bu sikin üzerine gel."

İNledim, gözlerimden yaşlar fışkırdı. Her şey yoğun ve basınç doluydu, harika hissettiriyordu, ama aynı zamanda çok uzaktı ve nasıl yapabileceğimi bilmiyordum

sisten çıkış yolumu bulmak.

Bay Tanner beni kullanmasına ara verdi, ellerimi saçlarından nazikçe çekip dizlerinin üzerine koydu. Ben kucağındayken platformda oturuyordum, kaval kemiklerim pozisyonundan dolayı biraz uyuşmuştu ve beni yeni pozisyona getirerek daha derine batmasını sağladı ve inlememi sağladı.

"Sür beni, Esther. Kendini becer." "O çok zayıf," diye homurdandı Amon.

Ezra, "Değil, o tembel," diye cevap verdi.

Dişlerimi sıktım ve adama ters ters baktım, ama alayları işe yaradı ve Bay Tanner'ın dizlerini aşağı doğru ittim, kendimi onun uzunluğunda yukarı ve aşağı sürükledim, gözlerim onun içimdeki vuruşu ve kaymasıyla kapandı.

Çatlak!

Nefesim kesildi ve birden dünya yeniden canlandı, kıcıma yediğim tokadın acısı beni aniden hayata döndürdü.

"Evet! Tekrar, lütfen, efendim," diye bağırdım, aceleyle sürüyordum, acı tanıdık bir zevk ağrısına dönüşüyordu.

"Teşekkür et," dedi Bay Tanner ve sonra elini şok edici bir sesle ama hafif bir sıcaklıkla kıcıma indirdi.

"Tanrım, teşekkür ederim, efendim!"

Her şaplak hızımı kesti ve her biri beni daha da yükseltti. Amon tam önümde durdu, sahneyi saf altın renginde bir bakışla izliyordu, rengi bastırılmış uyarılmasında kaynıyordu. Aleti kalkmış ve ağlıyordu, başı şimdiden hafifçe şişmiş ve kancasıyla kıvrılmıştı, öne doğru eğilip yalamak istedim ama çok uzaktaydı.

Çatlak!

"Ahh, evet, evet, teşekkür ederim, efendim!"

Bay Tanner kıkırdadı ve tokadı tekrarlardı, sesim kekeliyor, dişlerim dudağıma batıyordu. Amon'un başparmağı onu tekrar serbest bıraktı ve Tanner bana tekrar şaplak atana kadar dilimin üzerinde okşarken parmağını emdim, etinin etrafında inledim.

"Oh, lanet olsun!"

Tanner ve Amon boşalırken beni tuttular, çırpınıp yere yığıldım ve beni aralarında geçirdiklerini fark etmedim bile.

Platform yanağımın altında serindi, tırnaklarım parlak kumaşın üzerini çiziyordu. Amon bacaklarımı altıma doğru bükmişti ve elleri kıcımı yukarı kaldırdı.

"Çok güzelsin, yıldızım. Bir mucize."

Her şeyi izlemişti, benimle diğerleri arasındaki her dokunuşu, hareket edemeyecek kadar güçsüz olana kadar onlarla yaşadığım zevke tanık olmuştu. Ve sonra-

Amon içime kolayca girip sırtımı örtmek için eğildiğinde, kürkün kadifesi terli tenime değdiğinde yumuşak bir rahatlamayla iç çektim.

"Yesssss," diye nefes aldım, onu içimde taşımaktan başka bir şey yapamıyordum.

Belki birazdan, nefesimi topladıktan sonra, ben-

Amon'un kalçaları hızlı ve vahşi bir şekilde kırıldı, elleri beni desteklemek için omuzlarımı tuttu ve nefesim tekrar gitti, hareketin öfkesinde çalındı.

"Ahh, evet! Moooore!"

"Daha fazlasına sahip olacaksın, yıldızım, hayal ettiğinden daha fazlasına," diye soludu Amon, dişleri enseme tırmalıyor, dili orayı yalıyordu. "Sana tek başıma verebileceğimden daha fazlasını. Tam da olması gerektiği gibi."

Titreyen ellerimden birini geriye uzatıp kalçasına doladım, parmaklarımı esneyen kaslara geçirdim, onun gücünü hissettim ve beni boğmasına izin verdim.

"İsteyebileceğin her şeyi," diye tısladı Amon kulağıma. "Ve daha fazlasını."

Yirmi Sekizinci Bölüm

YANAR VE TÜTER

I Mezardan uyanmak gibiydi, bedenim rahatsız edilmemeye kararlıydı. Auguste'ün öpücükleri ısrarcı ve yumuşaktı, sonunda tek gözümü açacak kadar kendime gelene kadar her santimimde gezindi.

"Mm."

Kıkırdadı ve omzumu öptü. "Günlük istirahatim için Rooksgrave'e dönüyorum. Bu gece görüşürüz, *mon coeur*."

"Neden kalmıyorsun?" Mırıldandım, ona doğru uzandım ama onu yakınımnda bulamadım. "Auguste?"

Ama cevap yoktu ve beni geri çağıran uykuyla savaştığım iradem yoktu.

Saatler uykulu bir şekilde sabaha doğru ilerledi ve sonunda -her iki yanımdan gelen küçük bir itiş kakışla- Amon ve Booker'ın arasında uyandım. Bir gece önce yıkandığımı ve yatağa taşındığımı sisli bir şekilde hatırlıyordum ama odanın ayrıntıları şimdiye kadar kaybolmuştu.

Yastıklar havadar, üzerimdeki çarşaf ipeksi ve Amon ile Booker'ın sıcaklıkları arasındaki kontrast beni harika bir şekilde rahatlattı. Üzerimizdeki tavanlar parlak ve yüksekti ve oturmadan önce devasa şiltenin üzerinde gerinirken etrafımdaki adamlar mırıldanıyordu. Güneş ışığı, odayı gölgelemek için hiçbir şey yapmayan tül perdelerle örtülü bir duvarı kaplayan uzun pencerelerden içeri süzülüyordu.

Jonathon'ın yüzü Amon'un diğer tarafındaki yastıklara gömülmüştü ve Booker'ın yanındaki yatakta bir Ezra göçüğü vardı.

"Günaydın küçük yıldız," dedi Amon ve ses tonundaki uykulu hırıltıdan ürperdim. "Üşüdün mü?"

Elini sırtımda gezdirirken güneşin sıcaklığını tenime bastırdı, ben de cevap olarak başımı salladım, gözlerim odayı taradı.

"Henüz tam olarak uyanmadı, değil mi *puisín*?" Ezra mırıldanarak yatağın üzerinde belirdi.

"Auguste gitti," diye mırıldandım, pencereden dışarı bakarken vampirimin zar zor bilinçli veda öpücüklerini hatırladım.

"Rooksgrave'deki yeri daha güvenli. Dün gece bunu konuştuk," dedi Amon. "Nasıl hissediyorsun?"

Tekrar gerindim, sırtım harika bir şekilde çatlarken memnuniyetle sırttım. Bir gece önce yaptığımız her şeyi canlı bir şekilde hatırladım, hayali ağızlar, eller ve sikler hala tenimde yankılanıyordu ve yine de vücudum...

"Bundan daha fazla acı çekmem gerekmez mi?" Gözlerimi kırıştıtararak sordum.

"Masajında kullandığımız yağ bunu engellerdi," diye cevap verdi Amon, kollarını geriye doğru çekerek başını dikleştirdi, uykulu sırtışı galip gelmişti.

Onun sırtışına kendi sırtışımla karşılık verdim. "Mmm, bu çok iyi bir haber."

Dün geceki tüm o 'kutlamalardan' sonra biraz acı çekmeyi bekliyordum ama hissettiğim en fazla şey hoş bir farkındalıktı. Gerçekten ağrıyan tek nokta, Auguste'ün uyluğumun iç kısmında bıraktığı ısırık iziydi. İzi bastırmak için uzandığımda gözlerim tekrar pencereden dışarı kaydı.

"Onu özlüyorsun," dedi Booker.

Gözlerimi kırıştırdım, odaya döndüğümde Jonathon'ı sırtüstü yatmış, gözleri kararmış ve dudaklarında tembel bir gülümsemeyle buldum.

"Şimdiden mi?" Amon kaşlarını çatarak sordu.

"Sanırım bizimle olamayacağını bilmekten kaynaklanıyor," dedim usulca, bir şeylerin eksik olduğu, bir yapboz parçasının yerinde olmadığı hissini saptamaya çalışarak.

Amon mırıldandı, kaşlarını çatarak bana baktı ve odağı benimki kadar uzak görünüyordu. Beni hayal kırıklığına uğratmaktan ziyade düşünceliydi. "Burada onun için daha iyi bir dinlenme yeri hazırlayabilirim," dedi Amon.

Başımı salladım ve dudaklarıma bir gülümseme yerleştirdim. Bu nazik bir teklifti, Auguste'ün tüm gün ışığını benden uzakta kilitli geçirmek zorunda olduğu gerçeğini çözme bile. Belki de mantıksız davranıyordum. Diğerleri vardı. Geceleri oradaydı.

Jonathon kıkırdadı ve ayağa kalktı, sonunda bana yatakta benimle birlikte dört tane çok yakışıklı ve soyunmuş adam olduğunu hatırlattı.

Jonathon, "Günümüz için büyük planların var mı bilmiyorum Amon, ama hanımefendimiz Rooksgrave'e, kayıp üyemizin yanına dönerse çok sevinir," dedi.

Dudağımı ısırđım, ellerimi çarşafın içine soktum ve kabul ederek Amon'u gücendirmek istemedim, ama o sadece bir eliyle parmaklarını saçlarında taradı ve diğeri eliyle benimkilerden birine uzandı, parmak eklemlerimi öpmek için dudaklarına çekti.

"Kolayca halledilir. Malikaneye dönüyoruz."

İçimi çektim ve ona gülümsedim, üzerinde durmak için döndüm, alnına öpücükler kondurdum ve sonra beni kollarına alamadan kaçtım.

"Bu sabah beni kim giydiriyor?" diye sordum.

Yatak birkaç homurtu ve sallanan birçok uzuv dışında boştu. Önce Booker beni yakaladı ama Ezra'nın homurtusu ve Amon'un aniden ayak parmağını yere vurmasına bakarak hile yaptığından şüphelendim.

AUGUSTE, Rooksgrave'e döndükten sonra arabayı Amon'un evine geri göndermişti -gün ışığında daha da etkileyici ve pırıl pırıldı- ve Amon kaskatı kesildiğinde yarı yolda birlikte binmiştik.

Ezra çıplak ayaklarımı kucağına almış, sırtımı Jonathon'ın göğsüne yaslamıştı ve Amon'un bakışlarındaki ani parıltıyı, çenesindeki tiki yakaladım. Sanki kanatları serbest kalmak için savaşıyormuş gibi tüyleri uçuşuyordu.

Doğrudum, ona uzandım ve Amon dokunuşumla irkildi, sonra tekrar yerleşti, tırnaklarının olması gereken yerde siyah pençeleriyle ellerimi kapattı.

"Bir sorun var yıldızım," dedi Amon, beni görmeden bana bakarak. "Uçmam gerek."

"Uçmak mı? Ama!"

Amon ellerimi itti, arabanın kapısına uzandı ve kendini dışarı attı, ayakları yere bile değmeden arkasında büyük kara kanatlar açıldı, bir kez çırpı ve onu havaya kaldırdı.

"Ezra kaşlarını çatarak kapıyı kapattı ve öne doğru eğilerek pencereden dışarı baktı.

Jonathon, "Kendini gizlemek için büyü yapmış olabilir, emin değilim," diye cevap verdi ve Ezra'yla birlikte ben de pencereye yaklaştık.

Gökyüzünde karanlık bir şekil vardı ama Jonathon haklı olabilirdi çünkü benim sfenksimden çok bir akbaba ya da şahine benziyordu. Bu ani kesinti karşısında kalbim hızla çarpıyor, endişe zihnimin gölgelerinden tehlikeli düşünceleri çekip çıkarıyordu.

"Onun evi miydi yoksa Rooksgrave mi?" Kimse cevap vermeden devam ederek sordum. "Mary gittiğinde, onun hakkında bir şeyler biliyordu. Bilemeyeceği şeyler."

Jonathon, "Sfenksler biraz kâhindir ya da ona benzer bir şey," dedi, şaşkınlığımı fark edip açıkladı. "Bazen geleceği bilirler, tıpkı bir kehanet gibi. Sırlar üzerinde hakimiyetleri vardır, onları saklar ve ifşa ederler."

"Bu Rooksgrave," dedi Booker, sesi alçak ve korkunç derecede sakindi.

Gökyüzünde Amon'un uçuşuna dair ipuçları aramakla o kadar meşguldüm ki, Booker ufku işaret edene kadar sorumun bariz cevabını fark etmemiştim. Her zamanki sabah sisinden yükselen kara bulutlar. Duman.

"Hayır. Hayır! Auguste," diye soluk soluğa bağırdım, köyün hemen güneyinde büyüyen siyah sise bakıyordum. Arabanın kapısını ittim ama Jonathon kollarını omuzlarıma dolamıştı bile.

"Oraya daha hızlı koşamazsın Esther," dedi usulca, kolları aynı endişeyle sıkıydı.

Ezra arabanın tavanına vurarak şoföre daha hızlı gitmesi için seslendi ve yol bir anda az önceki sabırlı sürüşümüzde olduğundan daha engebeli bir hal aldı.

"Peki ya diğer kızlar ve Magdalena?" İşe yaramazlığım yüzünden ani bir öfkeyle sordum, bir arabanın içinde kapana kısılmış, hiç varamayacağımız bir yolda ilerliyorduk.

Jonathon etrafımda titreyerek başını eğdi ve yüzünü boğazıma dayadı. "Bay Tanner buraya bizimle sığmaz, tatlım. Biz gelene kadar sakın kalmalı ve ne yapılabileceğine bakmalıyız."

"Ama-"

Ezra öne doğru eğildi, yüzümü ellerinin arasına alıp bana odaklanırken biraz şeffaflaştı. "Sadece sıkı tutun, *puisín*. Birazdan orada olacağız."

Ama o an aramızda saatler gibi ağırlaştı, uzaktaki duman gittikçe yükseliyor, genişliyor ama asla tam olarak yaklaşmıyordu. Jonathon titriyordu,

Bay Tanner kurtulmaya ve tehlikenin üzerine gitmeye hevesliydi ve ben de tüm kaygımı ellerimi kollarının üzerinde gezdirerek, onun bana sarıldığı gibi ben de ona sarıldım.

Ateşin kokusu arabanın kapılarındaki çatlaklardan içeri sızıyor, bize önderlik eden atlar kişnemeye başlıyor, adımlarımız sarsılıyordu. Vadideki bir tepeyi dönerken bir an için Rooksgrave'in tamamen kaybolduğunu, Birsha'nın onu bu kara buluta dönüştürdüğünü, ürkütücü illüzyonlarından birinde yuttuğunu düşündüm.

Sonra teker teker ortaya çıktılar, soluk gecelikler giymiş küçük figürler, yoğun koyu sisin kenarlarında duruyor, dumanın arasından malikânenin yanan tuğlalarına bakıyorlardı.

Ezra ve Booker arabadan ilk ve en hızlı şekilde çıktılar, onları durdurmak için attığım çığlık Jonathon'ın beni kavramasıyla boğuldu. Beni tekmeleyerek ve döndürerek dışarı taşıdı, kolları kalınlaştı ve bir gece önce giydiği beyaz akşam yemeği gömleğinin dikişlerini gerdi.

"Oraya bir adım bile atmayacaksın, küçük kız," diye homurdandı Bay Tanner, doktorumun yerine geçerek, kırılması imkânsız ama ne kadar kıvranır ve mücadele edersem edeyim beni ezmemeye dikkat eden tutuşuyla.

"Ezra! Booker!"

Malikânenin paramparça olmuş pencerelerinden dökülen duman dalgalarına doğru koşarlarken onlar için çığlık attım. Ezra'nın kıvılcık saçları malikânenin açık siyah kapısında kıpırdandı ve sonra Booker'la birlikte içeri koşmaya başladılar. "Bırakın beni!" diye bağırdım.

"Hayır."

"Esther! Oh, Esther, işte buradasın."

Magdalena dumanın içinden koşarak çıktı, koyu renk bir cübbeye sarınmıştı, saçları bir omzunun üzerinde birbirine karışmış ve dağılmıştı, uçları yanıyordu. Her iki yanağında ve ellerinde is vardı, gözleri kan çanağına dönmüştü ve köprücük kemiğinin üzerinde kanayan bir kesik vardı.

"Bu sabah üç ifrit ortaya çıktı. Siobhan'ın davetiyesini almışlar." Magdalena soluk soluğa kaldı; gözleri ne bize, ne eve, ne de önümüzde yıkıma bakakalan kayıp gezgin kızlara odaklanabiliyordu.

"Amon, diğerleri, Auguste," diye bağırdım, Bay Tanner'la mücadele etmekten vazgeçip beni göğsüne hapsedmesine izin verdim.

"Amon gölde, yangını söndürmeye yardım etmeye çalışıyor. Vampirler..." Magdalena gözlerini kırptırdı ve başını salladı. "Ben bile ulaşamadım tüm

Bazı adamlar onları güvenli bir şekilde dışarı çıkarmış olsa da kızlar kanatta. Booker zarar görmeyecek, Esther."

Booker yapmazdı ama Ezra yapabilirdi. Auguste de oralarda bir yerdeydi, ne olduğuna dair hiçbir fikri olmadan çaresizce yeraltında yatıyordu.

"İçeri girmelisin," diye fısıldadım, gözümü kırıştıtarak Bay Tanner'ın yüzünü, yoğun açılarını ve bana olan sıkı odağını buldum. "Jonathon sana zarar veremeyeceğini söyledi. İçeri girip Auguste'ü dışarı çıkarmalısın."

"Gün ışıyıyor ufaklık," dedi Bay Tanner kulağıma usulca, etrafımda titreyerek. "Auguste'ü dışarı çıkarmak onu öldürür."

Magdalena ve Bay Tanner arasında göz kırparak ikisini de inceledim ve başımı salladım. Malikânede, üst katlardan birinin penceresi ani bir cam patlamasıyla kırıldı, büyük mavi bir karabasan kollarında iki kızla aşağı uçtu.

"Hayır," diye fısıldadım, malikâne kızlarının ve canavarlarının teker teker ateşten çıkışını izlerken, hiçbirini benim adamım değildi.

"Ateş bir vampiri öldürmenin yollarından biridir," diye devam etti Bay Tanner. "Eğer güvenli bir yerdeyse ve ateşi içeri alırsam, bu da işe yarar."

"Hayır!" Çığlık attım, yumruğum aniden fırladı ve göğsüne sertçe çarptı, acı dirseğime kadar yankılandı.

"Ben ölümsüzüm, yenilmez değilim."

Bay Tanner'a vurdukça ellerim morarıyor, gecelikleri içindeki korkunç erkek ve kızların görüntüsü ve durmadan sigara içilen malikâne gözümde bulanıklaşıyordu.

"Hayır! Hayır, hayır, hayır! Bırakın beni! Bırak beni, sen-sen-" Ama söyleyemedim. Bay Tanner haklıydı. Auguste kapana kısılmıştı, belki de çoktan ölmüştü ve onu kurtarmak için yapabileceğimiz hiçbir şey yoktu.

"Köylüler geliyor," diye fısıldadı Magdalena ve Bay Tanner etrafımda irkildi.

"Booker," diye fısıldadım. "Booker ve Ezra."

İp. Booker'ın ipi bende idi, onun iradesini kontrol ediyordum. İpin peşine düşmem bir anımı aldı, kafam çok karıştı -her şey ters gitmişti, çok feci ve onarılamaz bir şekilde ters gitmişti-.

Serindi, sessizdi, kaosun içinde sakindi ve malikânenin, ateşin ve hatta Magdalena ile Bay Tanner'ın etrafımda kaybolup gitmesine izin verdim, Booker'ın rahatlığına gömüldüm. Çekiştirdim ve Booker çağrımı reddederek geri çekildi. İpin yumruğuma dolayabileceğim bir kordon olduğunu varsaydım, onu bir, iki, üç kez sardım.

ve sonra çekiyordu. Booker'ın reddetmesi üzerine tekrar ani bir gerginlik oldu.

İnledim ve Bay Tanner bana seslendi, malikanenin dışından daha fazla ses yükseliyordu, köyden adamlar yangınla savaşmaya geliyorlardı. Ne göreceklerdi, garip yüzler, kanatlı ve pullu adamlar mı? Şu anda kesinlikle bir bitirme okuluna benzemiyorduk.

Her şeyi bir kenara ittim, Booker'ın ipini tüm vücudumla, tüm konsantrasyonumla tuttum. Onu elinden tutup sürüklemek gibiydi, tüm ağırlığı ve gücü bana karşı direniyordu ama santim santim onu yakaladığımı biliyordum.

Amon'un sesi yakınımda mırıldandı ve onu da susturana kadar neredeyse dikkatim dağılıyordu. Booker. Booker'ın o ateşten çıkmasını istiyordum. Onun, Ezra'nın ve Auguste'ün bir şekilde sağ salim toparlanıp Rooksgrove'in kapısının önünde yeniden belirmesini istiyordum.

İp sonunda yumuşadı ve gevşedi, Booker mücadeleyi bıraktı.
Ben.

Nefes nefese uyandım, Amon ve Bay Tanner'ın ellerini fırçaladım, Booker görüldüğünde kapıya doğru koşarak yere düşmek için mücadele ettim. Giysileri yanmıştı ve kollarında bir ceset vardı ama Magdalena haklıydı, zarar görmemişti.

Ceset Ezra ya da Auguste'a ait değildi.

Bir anlık kırmızı bir ışık, Booker'ın kucağından sarkan yuvarlak pembe bir el. Bu Cassie'ydi, küçük ve yumuşaktı, yanmış bir çarşafa sarılmıştı, saçları ateşle kesilmişti, derisi büzülmüş ve yer yer rengi solmuştu. Hareket etmiyordu, nefes almıyordu.

"Alt katta," dedi Booker. "George'a ulaşmaya çalışıyorum." Vampirine ulaşmaya çalışıyordu.

Cassie için olması gereken ama aslında Auguste için olan bir hıçkırık çıkardım ve Bay Tanner beni yerden kaldırırken bu kez karşı koymadım. Biri Cassie'nin bedenini Booker'ın kollarından aldı ve o da omzunun üzerinden geriye bakarak yavaş bir itaatle beni takip etti.

Elim bir anda dışarı fırladı ve avucumu yakmasına aldırmadan bileğini kavradım.

"Geri dönmeliyiz, dumandan uzaklaşmalıyız. Gözlerden uzağa," dedi Amon.

"Ezra yeraltında mahsur kaldı," dedi Booker ve ben kaskatı kesildim, nefes alıp almadığımdan emin değildim, hiçbir şeyden emin değildim ama bir sonraki sözlerinin sesini bekliyordum. "Auguste'a giden mağara çöktü."

Hıçkırıklara boğuldum ve Bay Tanner yüzümü omzuna bastırarak beni susturdu. "Çökmek yanmak değildir, ufaklık."

Çökmüş, ezilmiş olabilir. Ya da bir mezarda sıkışıp kalabilirdim. Bay Tanner'ın kucağında nefes alamayınca kadar ağladım ve yanan malikaneye bu kadar yakın olmanın bedeli göğsümden kopan öksürükler oldu.

Malikânenin kızları ve misafirleri ağaçların gölgeleri altında birbirlerine sokuluyorlardı ama bazı erkekler iyi gizlenemiyordu ve köylüler gözlerini dikmiş, saklanmaya çalışan ürkütücü yüzleri inceliyorlardı. Bay Tanner ve Booker bile onları merak ediyordu ve bir adamın malikâne ile bizim grubumuz arasına bakıp sonra da köye dönmek için arkasını dönmesini boş gözlerle izledim.

"Herkesi güvenli bir yere götürmeliyiz," diye mırıldandı Magdalena. "Gizli bir yere. Gördüklerine inanmaya başlamadan önce."

"Evim hepinize açık," diye cevap verdi Amon.

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

BİR KEDER KOROSU

B Gece uyuşmuştum. Rooksgrave'in sakinleri Amon'un evine kolayca yerleşmişti. Geniş bir alan vardı ve brownie'ler koridorlarda koşuştururken, banyo yaparken ve yemek dağıtırken neredeyse neşeli görünüyorlardı. Ancak evin sesi bir trajedinin sesiydi; öksürükler, bir yanık tedavi edilirken duyulan acı tıslamaları, ağlama korosu.

Bana dokunulmamıştı ama Jonathon sorsaydı göğsümü gösterip bir şeylerin oyulduğuna yemin edebilirdim. Kanıyor olmalıydım, enfeksiyon kapmıştım, bir yara iltihaplanmıştı.

"Şafaktan önce dönmüş olacağız yıldızım," diye mırıldandı Amon, görmezden geldiğim yemek tabağına kaşlarını çatarak.

"Hayır, geliyorum," dedim, saatler önce üzerime yerleştirdiği sıcak paltoyu ortama doğru daha sıkı çekerek.

"Yapamazsın," diye yanıtladı

Amon. "Ben sormadım."

"Ben-"

Jonathon, "Amon, yeter," diye fısıldadı.

Uyandığım yatak odasına geri dönmüştük, akşam olduğunda ışık tamamen yanmıştı. Bütün gün yanıltı. Muhteşem geceden sonra Auguste olmadan uyanmak rahatsız ediciydi ama bu...

Bu gerçek olamaz. Eğer gerçekse, o zaman ben...

"Esther, yangın malikaneyi yakıp kül etmemiş olacak ama zarar vermiş olacak. Tehlikeli ve muhtemelen geçmeniz imkansız olacak çünkü siz-"

"Sadece insan," dedim kaşlarımı çatarak. Saatler olduğunu düşündüğüm bir süredir bakışlarımı kucağımdan kaldırmamıştım. Etrafımdaki odayı görmek istemiyordum. Beş yerine üç yüz görmek.

Jonathon önümde çömeldi ve kendini çevreme doğru zorladı.

"Eğer gelerseniz, dışarıda kalmanız gerekecek ve güvende olduğunuzdan emin olmak için birinin yanınızda olması gerekecek. Birsha'nın tekrar saldırmayacağını bilmiyoruz. Magdalena ve Brownie'ler buraya daha yeni koğuş kurdular." Jonathon uzun bir iç geçirdi, bir eli yavaşça yüzüme doğru kalktı. O bana dokunana kadar kıpırdamadım, ani bağlantı beni elektriklendirdi. Gözyaşlarım yükseldi, boğazım düğümlendi, kalbim göğsümde çöküyordu. "Oh, Esther, biliyorum. Biliyorum."

Bay Tanner'la kavga etmekten, nefes alamayana kadar ağlamaktan tüm vücudum ağrıyordu ve Jonathon bana bu şekilde dokunmaya devam ederse her şey yeniden başlayacaktı.

"Burada kalabilirim ya da Bay Tanner sizinle dışarıda bekler-"

"Hayır. Hayır, haklısın. Ben bir şey yapamam ve Bay Tanner güçlü biri, belki o yapabilir..." Onları bulmak için. İyi ya da kötü.

"Auguste de güçlüdür," diye fısıldadı Jonathon ve beni göğsüne doğru çekerken içimdeki korkunç gerginliğin bir kısmı çözüldü. İkimiz de hâlâ duman kokuyorduk, özellikle derin ve topraksı bir koku, saldıran ifrit ateş iblisleriyle ilgili bir şeydi.

"Bay MacKenna kaypaktır," diye ekledi Amon.

Jonathon'ın boğazına doğru başımı sallayarak, "Yakalanamaz," dedim.

"Bütün gece arayacağız aşkım," diye fısıldadı Jonathon alnıma doğru.

Cevap boğazımda düğümlendi, işe yaramaz olduğum için kendime duyduğum öfke ile Jonathon'a söylemek istediğim şeyi Auguste ve Ezra'ya söyleme fırsatını kaçırdığımı bilmek arasında sıkışıp kaldım, belki de-

"Hope, Esther," dedi Booker, düşüncelerimi yarıda keserek.

Başımı salladım ve doğruldum, en azından yüklerimi kendi yükleri haline getirmeye çalışmasınlar diye rol yapıyordum. Jonathon Auguste'un arkadaşıydı ve belki biraz daha fazlasıydı. Ezra Booker'ındı. Amon da benim her türlü acımı kendi sorumluluğu olarak taşıyacaktı.

"Sadece güvende ol," diye fısıldadım, üçüne de göz kırparak. "Lütfen. Yapamam.

-Yapamazsın.

Jonathon, "Sabah olmadan dönmüş olacağız," diye tekrarladı.

Tekrar başımı salladım, kukla gibi hareket ediyordum ve hiçbiri rahatlamış görünmüyordu ama kapıya doğru yöneldiler. Onlar giderken ben yığıldım, Booker'ın vedalaşırken attığı bilmiş bir bakışla.

Tabakta beni bekleyen yemeğin görüntüsü hâlâ midemi bulandırıyor ama onlar dönene kadar burada hiçbir şey yapmadan kalma fikri çok daha kötüydü. Kendimi yemeye zorladım, hiçbir şey tatmadım ve sadece yutacak kadar çiğnedim, tabağı aldım ve kapıya yönelirken yemeği aceleye getirdim.

Kapıyı açtığımda koridorda koşuşturan bir brownie vardı, kolları çarşaflarla doluydu.

"Ne yapabilirim ki?" diye sordum. Kendi işiyle meşgul olduğu için beni görmezden geleceğini düşündüm ama küçük kadın topuğunun üzerinde döndü, kahverengi gözleri neredeyse manik bir heyecanla parlıyordu.

"Çok. Gel."

Tıpkı Cork gibi, diye düşündüm, neredeyse dizlerimin üzerine çökmeme neden olacak bir acıyla, ama bunun yerine, yarısı yenmiş tabağı bir sandalyeye koydum ve brownie'nin peşinden koştum. Hareket, emirler, talimatlar. En azından bu beni delirmekten alıkoyardı.

ROOKSGRAVE YAS TUTUYORDU. Kızlardan sadece Cassie kaybolmuştu, beyefendisini kurtarmak için çıktığı yolda çok fazla duman solumuştu. Diğerlerinin birçoğunun tedavi edilmesi gereken yanıkları ya da malikânenin derinliklerinde bir yerlerde kaybolmuş, yangının altında kalmış adamları vardı.

Kimse odalarına girip çıktığımı, ateş yaktığımı, yüzeyinde otlar yüzen et suyu getirdiğimi, bayatlamış banyoların suyunu değiştirdiğimi fark etmiyor gibiydi. Brownie'ler kendilerinden biri olmadığımı ya da işverenlerinin sevgilisi olduğumu umursamadılar. Yapılması gereken bir işleri vardı ve ben de onu hallediyordum.

Hizmetteki rolüm hakkında hiç bu kadar düşünmemiştim. Bu benim tek seçeneğim olmuştu, en azından kibar toplumda. Şimdi hizmetçi rolüne geri dönmek, malikâne hanımlarından biri olduğumu unutmak neredeyse güven vericiydi. Saldırıda muhtemelen iki adamımı kaybetmiştim.

"Esther. Esther mi? Ne yapıyorsun?"

Brownie'lerden birinin temiz çarşaflarla hazırladığı küçük bir yatağı giydiriyordum, saçlarım arkadan örülmüş ve elbisemin kolları kıvrılmıştı. Doğrulurken gözümü kırptım, Magdalena'yı karşımda bulduğumda şimdiki ana geri döndüm. Hâlâ kirli bornozunun içindeydi, is lekesi biraz daha azdı ama gözleri ve burnu kızarmıştı ve köprücük kemiğindeki kesik onarılmamış görünüyordu.

"Yardım etmek."

"Dinlenmelisin."

Hangimiz daha kötü görünüyordu bilmiyorum, belki de berabere kalmıştık ama başımı salladım ve getirdiğim ılık su sürahisini bulana kadar bulduğum küçük odayı aradım.

"Otur, yaranı temizleyeyim."

"Esther," diye tekrarladı Magdalena usulca, omuzlarım kulaklarıma doğru yükseldi. İçini çekti ve küçük yatağın ayakucundaki sandığın üzerine oturdu.

Oda evin en üst katındaydı ve bir zamanlar çocuk odası olabileceğini düşündüm, duvarlar küçük pembe çiçeklerle süslenmiş neşeli sarı kağıtlarla kaplanmıştı.

"Ne büyük bir hayal kırıklığı olduğumu kanıtladım, değil mi?"

Elimdeki kâse ve sürahi tıkırdadı, dudaktan biraz sıçradı. Gözlerim Magdalena'ya, onun kamburlaşmış haline, yerinde titreyen mahcup gülümsemesine kaydı.

"Sen mi?" Önündeki halının üzerine diz çöküp cebimden temiz bir bez çıkardım ve suyu kaseye boşalttım.

"Size kızların güvenliği için söz verdim. Müşterilerime mahremiyet sözü verdim." "Birsha'nın saldırması senin suçun değil, Magdalena."

"Evi korumak benim sorumluluğumdaydı. Siobhan'ın ifritleri içeri alan davetiyeyi vermeye zorlanıp zorlanmadığını ya da bunu isteyerek mi yaptığını bilmiyorum..." Yarayı temizlemeye başladığımda Magdalena'nın dudakları büzüldü, gözleri irkildi. Sıgdı, her şeyden çok kötü bir sıyrıktı. "Ben sadece bir cadıyım. Auraları okurum ve mutlu çiftleri bulurum. Ben-"

"O zaman belki daha fazla yardıma ihtiyacın vardır," dedim omuz silkerek.

"Sanırım bunun için biraz geç olabilir, sevgili kızım," diye fısıldadı Magdalena, gözleri yaşlarla dolmuştu. "Kızlarımızdan birini kaybettik. Beyefendiler kendi kızlarını Birsha'dan saklamak için daha iyi bir yer bulmaya çalışacaklardır. Zaten onun istediği de bu. Aletlerim, notlarım ve mektup koleksiyonlarım artık yandı. Bir ömürlük çalışma."

"Bence kendisini takdir edecek iyi bir kız ya da erkek isteyen bir canavar, senin gibi bir cadının o kişiyi bulmasına yardım etmesini hak ediyor," dedim, sırtımı dikleştirerek. "İşe yaramaz değilsin. Öyle olsaydın Birsha saldırma zahmetine girmezdi. Biz kızlar nasıl hissediyoruz sanıyorsun? Ben sadece insanım Magdalena, Aug'u aramak için malikâneye bile dönemem-" Nefesim kesildi ve gözlerimi sıkarak kapattım, ellerim yanımda yumruk oldu ve su yere damladı.

"Özür dilerim Esther. Özür dilerim. Özür dilerim, haklısın." Magdalena kollarını omuzlarıma dolayarak sustu. "Haklısın. Yerin altındaki vampir kanadı güvenli, iyi olabilir, biliyor musun? Ve Bay MacKenna son derece becerikli bir genç adam. Umudunu kaybetmemelisin."

Magdalena'nın kucağından kıpırdandım, beni yutmak isteyen hıçkırıklarımı daha fazla bastırmaya çalıştım, elbisemin omuzlarına dökülen gözyaşlarımı sildim. Ona göz kırptım, arkadaşım ya da işverenim, ikimiz de bitkin, umutsuz ve perişan bir haldeydik.

"Eğer ben yapmamalıysam, sen de yapmamalısın," dedim ve yere oturmak için geri çekildim. "Yani büyü konusunda bir uzmanlığın var, bundan utanmana gerek yok. Sadece koruma konusunda endişelenecek başka birini bulman gerekiyor, değil mi? Neden Birsha kazansın ki?"

Magdalena doğruldu, gözleri başımın üzerinde parlıyordu. "Yapmamalı. Tabii ki yapmamalı." Dudakları kıvrıldı, gözleri benimkilere kaydı. "Haklısın. Her zamanki gibi, sevgilim."

Bu övgü karşısında içimden kahkaha gibi bir şey koptu.

"Magdalena!" diye seslendi koridordan, tanıdık bir sestir bu.

Jonathon kapı aralığında belirdiğinde zayıf bacaklarımdan üzerinde doğruldum, beni bulduğunda tüm vücudum büyük bir iç çekişle sarsıldı.

"Şimdiden döndün mü?" Ben sordum.

Kaşları zıpladı. "Neredeyse şafak söküyor, aşkım. Neden dinlenmiyordun? Hayır, aptalca bir soru."

"Ne buldun?" Sanki görebilecekmişim gibi omzunun üzerinden bakarak bastırdım-

"Vampirlere giden tüneller çöktü ama Booker Ezra'nın çok daha uzağa gittiğini düşünüyor. Yakınlarda başka bir yol daha vardı, yani mümkün-

"Ama onlar değil," dedim usulca.

Jonathon yere yığıldı ve ben başımı salladım, ona doğru koştum ve kollarımı omuzlarına doladım, oda ve koridor bulanıklaştı.

"Ama bu iyi haber," dedim omzuna doğru başımı sallayarak. İstedğim bu değildi ama Jonathon ve diğerleri bütün geceyi arayarak geçirmişlerdi. Ezra ve Auguste'ü bulmayı onlar da benim kadar çok istiyorlardı.

"Bilmiyorum. Öyle olmasını istiyorum," diye fısıldadı Jonathon, kolları nihayet belimi sarmış ve sıkıca kavıyordu. "Eğer istiyorsan senin için iyi haberler var Magda. Alt katta."

Magda sandığın üzerindeki koltuğunda sallanıyor, iyi haberlerin birkaç saat uyumasını beklemesi gerekecekmiş gibi görünüyordu. Sonra ayağa fırladı ve başını salladı, etekleri yanmış ve yıpranmış olsa bile inanılmaz bir asaletle üzerindeki cübbeyi toparladı. Tüm güzel ipekleri, mücevherleri de gitmişti.

Benimkiler de öyleydi, gerçi onlar sadece hediye idi ve ben onlara daha yeni alışmıştım. Yangından sonra kaybettiklerimin yanında onlar hiçbir şeydi.

Magdalena yanımdan geçip merdivenlere yönelirken Jonathon'un alnı benimkine yaslandı, "Bulamadığımız için üzgünüm-"

Yüzümü onunkine çevirdim, ağzımı sıkı ve kapalı bir öpücükle bastırdım, kollarım onu biraz daha sıktı. O da aynı şekilde karşılık verdi ve omuzlarım koridorun duvarına dayanana kadar bana doğru eğildi.

"Onun gittiğini sanmıyorum Esther. Gerçekten sanmıyorum," diye fısıldadı Jonathon.

Tekrar başımı salladım, çünkü eğer o buna inanıyorsa, ben de inanıyordum. Auguste'ün gidip gitmediğini bilmiyordum. Ya da Ezra'nın. Sadece burada olmalarını istiyordum. Onlardan birinin uzakta olmasının içimi sızlatan yanlışlığı bir yaraya dönüşmüştü.

"Gel hadi. Amon ve Booker'a seni bulacağımı söyledim. Endişelenmeye başlayacaklar," dedi Jonathon ama birkaç dakika daha benden uzaklaşmadı ve benim de hareket etmek için acelem yoktu.

Görünüşe göre hiçbir şey değildim, sadece garip ve korkunç bir günün içinde sıkışıp kalmıştım. Bitirmek ve hepsini bir arada yaşadığım geceye geri dönmek istediğim bir gün.

Jonathon hareket etti ve ben de bir yankı gibi onu takip ettim, koridordan merdivenlere indik, Amon'un evinin aydınlık girişine geri dönene kadar dönüp durduk. Saksılardaki orkideler bir günden biraz daha uzun bir süre önce oldukları kadar canlı ve güzel kokuluydular ve içimden bir tanesini devirmek, odanın mükemmelliğini bozmak için garip ve şiddetli bir dürtü geldi, tıpkı benim mükemmel dünyamın bozulduğu gibi.

Amon bunu hak etmiyor. Orkideler de hak etmiyor, diye düşündüm, nefesimi tutup başka tarafa bakarak.

Booker yanıma geldi, kolu omzumda ağır ve güven vericiydi, harap olmuş giysilerindeki duman kokusu çok fazlaydı ama arkamı dönmek istememe neden olacak kadar değildi.

Amon kapı aralığında tanımadığı bir kadınla duruyordu. Uzun boylu, altın rengi tenli ve Amon'un gibi parlak siyah saçlıydı. Aslında, gözlerinin rengi ve eğiminden cildindeki hafif ışıltıya kadar Amon'a çok benziyordu.

"Magdalena Mortimer, kız kardeşim Khepri," dedi Amon her iki kadını da selamlayarak.

Khepri de Amon'a benzer şekilde giyinmişti; uzun soluk bir pantolon ve üzerinde neredeyse bir elbise gibi akan mavi bir tunik vardı, uzun boğazına altın işlemeli beyaz ipek bir eşarp sarmıştı. Magdalena'ya doğru yaklaştı, kusursuz eliyle diğer kadının kirli elini kaldırdı ve eğilerek alnını Magdalena'nın parmak eklemlerine dayadı.

"Bu yaralanma ve evinizin uğradığı kayıp için en derin taziyelerimi sunarım." Khepri'nin sesi alçak ve melodikti; Magdalena'nın yanaklarının hafifçe pembeleşmesini izledim, bu yangından sonra onda görülen ilk yaşam belirtisiydi. "Saldırıdan önce korumamı sunacak kadar erken gelemediğim için pişmanım ama yemin ederim Birsha'nın elleri bir daha asla bu kadar uzağa uzanmayacak. Hesap vermesi gereken çok şey var."

"Khepri'yi buraya hanımlarınızı ve müşterilerinizi korumada size yardımcı olması için çağırdım, eğer uygunsanız. Birsha benim türüme karşı hiç hareket etmedi. Bu onun nadir bilgelik anlarından biri," dedi Amon, gözleri kararmış ve vücudu gerilmiş bir halde. "Bu suç için onu kendim arayacağım ama türümden birinin sizi gizli tutmaya yardımcı olabileceğini düşündüm."

"I..." Magdalena şaşkın bir sessizlik içinde, biri hâlâ elini tutmakta olan iki sfenksin arasına, sonra da kısaca bana baktı. "Elbette kabul ediyorum. Çok minnettarım, Khepri."

Amon mırıldanarak onayladı ve sonra açık odayı geçip yanıma geldi, eğilip alnımdan öpmeden önce bir süre gözlerime baktı. "Onları tartışmalarıyla baş başa bırakacağız."

"Bekle kardeşim. Onunla tanışmak istiyorum," diye seslendi Khepri, Amon bizi merdivenlere doğru döndürmeye çalışırken.

Amon kaşlarını çattı ve biraz hırlayarak omzunun üzerinden, "Çok yorgunuz Khep," dedi.

"Senin için şiirler yazmış ufaklık," dedi Khepri, Amon'un omzunun üzerinden göz göze gelmek için eğilerek. Gözlerindeki hınzır parıltının bir kardeş gibi alay ettiğini anlamadan önce ona boş boş baktım.

"İyi şiirler mi?" Amon oflayıp puflarken etrafından dolanarak sordum.

Khepri ciddi düşünüyormuş gibi yaptı, zarif parmakları bir an için çenesine dayandı. "Yeterli." Gülümsedi, sıcaklığı gözlerine ulaştı ve odanın ortasında benimle buluştu. Bakışları en az Amon'un ki kadar hipnotize ediciydi ve Amon'un Mary'ye yaptığı gibi onun da beni okuduğunu fark ettim. "Evet. Senin parlaklığına neden bu kadar kapıldığını anlıyorum, küçük yıldız."

"Khepri," diye tersledi Amon arkamdan.

"Auguste ve Ezra'yı görebiliyor musun?" Gözlerim büyüyerek sordum, aynı derecede sersemlemiş Amon'a ve sonra tekrar Khepri'ye baktım.

Mırıldandı ve başını yavaşça salladı. "Kararsızlar. Onu kaybedebilirsin," dedi ama bu onun sesi değildi.

Magdalena'nın nefesi kesildi ve ben de Amon'un beni Ezra'yla birlikte bulduğu gün bana söylediği ürkütücü cümleyi hatırlayarak gözlerimi kırpıttım. Amon'u kastettiğini sanmıştım ama-

"Belki de olmayabilir," dedi Khepri yüzünü buruşturarak. "Artık kayıp değiller. Sadece güneşin ulaşamayacağı bir yerdeler."

Boğazımdan yaralı bir not yükseldi, göğsüm tekrar ağrıyordu ve kapıya doğru hızlı bir adım attım, dışarı fırlamaya ve onlara ulaşmak için Rooksgrove harabelerine kadar koşmaya hazırdım, çıplak ellerimle kazmak zorunda kalsam bile. Kalın bir kol belime dolandı ve ben bir adım daha atmadan beni yerden kaldırdı.

"Gün ışığı," diye hatırlattı Booker nazikçe.

İsteksizce başımı sallayarak ona sarıldım. Gün ışığı. Vampirler dışarı çıkmaları güvenli olana kadar kurtarılamazdı. Ve Ezra... Eğer şanslıysam, eğer şanslıysa, onu güvende tutacak olan Auguste ile birlikteydi. "Yatağa, Esther," dedi Booker, dönüp beni merdivenlerden yukarı taşıırken onayımı beklemeden, Amon ve Jonathon da onun peşinden Geri.

"Yarın geri dönebiliriz. Tünel girişinde çalışırız," dedi Amon. Kirliydi, üstü başı dağınıktı ve kendisine hiç benzemiyordu. Duruşunda yaşlılık vardı, kambur ve yorgundu, Jonathon'un ki de öyle. Gözleri benimkilere kaydı, yüzü sertleşti ve çenesi kalktı. "Seni hayal kırıklığına uğratmayacağız, yıldızım."

"Beni hayal kırıklığına uğratmadın Amon," dedim, kelimelere ekleme yapamadan. "Yarın gelebilir miyim?"

Bu gece olduğu gibi hemen reddetmelerini bekliyordum ama Amon sadece yorgun bir i çekti.

"Yarın hava serin olabilir mi?" Jonathon sfenksimize bir bakış attı.

Amon başını sallayarak, "Khepri ya da ben seni yanıklardan koruyabiliriz," dedi. "I

bizimle olmanı tercih ederim."

İçimi çektim, sözleri üzerine Booker'ın kollarına gömüldüm, gözlerim kapandı ve alnım Booker'ın çenesine yaslandı.

Jonathon, "Dinlenmeye ihtiyacımız olduğunda sırayla ona eşlik edebiliriz," diye mırıldandı.

Vücudum koridorda attığım her adımda hafifçe sallanıyordu.

"Evde değerli şeyler bulabilir," diye onayladı Amon, sesleri giderek uzaklaşıyordu.

Booker kulağıma "Uyu dostum," diye fısıldadı, sanki beni kendi sabit zihnine sürüklüyormuş gibi ipin ucundan biraz çekiştirdi.

İşe yaramış olmalı çünkü onlar beni yatağa yatırmadan önce kaybolmuştum.

Otuzuncu Bölüm

KARANLIKTA BİR YANKI

"W "Burada köylüler var mı?" Pencereden dışarı, Rooksgrave'in kalıntılarına ve arazide dolaşan kadın ve erkek topluluğuna bakarak sordum. Biri bana bakınca ağzım açık kaldı.

Genç bir adam pencere pervazına tırmandı, elinde parlayan bir şey vardı, diğerleri incelemek için acele ediyordu.

Jonathon, "Biz dün sabah yola çıkmaya hazırlanırken gelmeye başladılar," dedi.

"Akbabalar. Beni gördükçe gitmek için nedenler bulacaklar," diye homurdandı Amon nefesinin altından.

Amon'un giysilerinden bazılarını giymiştim, üzerime biraz uymuyordu ama pantolon ve çizmelerin rahatlığı ferahlatıcıydı. Arkamızda Rooksgrave'in yangın sonrası yardıma gelen erkek misafirlerinin bulunduğu iki araba daha vardı ve hepsi de kendilerini normal görünümlü erkekler gibi gösteren bir tür giysi giymişlerdi. Booker bile beyaz mermerini yaralı da olsa insan eti gibi gösteren bir eşarp takmıştı.

Araba, dantel ve ipek çiçeklerle süslenmiş kocaman bir şapkanın altından malikânenin kırık dökük kemiklerine bakan, sade etekli ve geniş ceketli genç bir kadının önünde durdu.

Mary.

Geldiğimizde döndüğünde gözlerimiz arabanın kapısının camında buluştu ve bir an için beni tanımadığını düşündüm, ifadesi o kadar boştu ki. Sonra burnu havaya kalktı ve döndü, şapkacıdaki tıknaz adamın koluna girdi, kulağına bir şeyler söyleyerek onu tekrar yola ve malikaneden uzağa yönlendirmesini istedi.

Gerçekten de akbabalar. Ve güneş, malikânenin kararmış taşları üzerinde batarken, temizlenmiş bir leş gibi görünüyordu. Birsha ve ateşli ifriti tarafından, asla anlamadıkları evden merak ettikleri şeyleri toplayan köylüler tarafından.

Amon arabadan indi, yavaşça ileriye doğru yürüdü, hâlâ etrafta dolaşan insanlara tek tek baktı, ta ki hepsi teker teker kendilerini heyecan içinde gevezelik ederek yola geri dönerken bulana kadar.

"Mücevherleri istiyorlarsa yanlarında götürmeleri gerekirdi, değil mi Gabe?" diye bağırdı bir kadın neşeyle, önünde parıldayan bir şeyi havada sallayarak.

Amon yerlilerin uzaklaşmasını bekledi, sonuncusu yola ulaştığında bize el salladı, biz aceleyle arabalardan inerken hiçbiri arkasına bakmadı. Sally gibi Enrique'yi özleyen, pratik giyimli ve sert ifadeli bir iki kız daha vardı. Biz Rooksgrave kızları saldırıdan sonra değişmiştik, artık şezlonglarda beyefendilerimizin ilgisini bekleyen çiçekler değildik, ama artık kalplerimizde de canavarca bir şey vardı. Korku, öfke ya da intikam arzusu.

Amon'un brownie personeli gün boyunca bizi beslemek ve yıkamak için neşe içinde çalışmıştı. Sadece yorgunluktan olsa bile Bay Tanner ve Booker'ın devasa gövdeleri arasına sıkışarak birkaç saat dinlenebildim.

"Uzun bir gece olacak," dedi Jonathon, eli benim elimdeydi, boştaki kolum Booker'inkine dolanmıştı. "Eğer yorulursan, yapabilirsin."

Jonathon'ın parmaklarını sıktım, ayak parmaklarımın ucuna kadar yükseldim ve ağzını sessizce öptüm. "Ben iyi olacağım."

"Her zaman adamlardan birinin görüş alanı içinde mi kalacaksın?" Jonathon sordu, Bay Tanner'ın endişesi bakışlarında yeşil bir parıltıyla belirmişti.

"Yapacağım."

"Eğer tünellerin güvenli olduğunu hissedersen."

"Efendim," diye mırıldandım, Jonathon'ın nefesi kesilerek sessizliğe gömüldü. "Her şey yoluna girecek. Git ve ne yapman gerekiyorsa yap. Ben elimden geleni yapacağım ve güvende kalacağım."

Malikânenin boş kapısında Amon'a ulaştığımızda Booker, "Önce ben onunla kalırım," dedi.

Amon başıyla onayladı ve Jonathon alnıma son bir öpücük kondurarak beni serbest bıraktı.

"Bakalım Magdalena için ne bulabileceğiz, ha?" Erkekler ve kadınlar etrafımızdaki malikâneye akın ederken Booker'a sordum.

Booker ciddiyetle başını salladı, sağ eli dirseğinin üzerinde benimkini kapatıyordu.

KÜTÜPHANE bir kül deniziydi, zemin botlarımın altında hâlâ sıcaktı. Kapıda boynuzlu bir adam duruyordu ve odanın içinde Hunter'a benzeyen iri yeşil bir canavar, büyük yastık kılıflarında değerli bir şeyler toplayan birkaçımıza göz kulak oluyordu.

"Sekiz yıl," diye fısıldadı Lilah, parlak siyah göle bakan kırık pencereden dışarı bakarken.

Karanlık odaya ay ışığı doluyordu ve boynuzlu adamın elinde küçük bir lamba vardı, biz ise evin içinde kaybolmuş bir şekilde dolaşırken sadece küçük gölgeler ve ışık titreşimlerinden ibarettik.

"Sekiz yıl mı?" Tekrar ettim.

Lilah yavaşça başını sallayarak, "Rooksgrave'de yaşadığım süre bu kadar," dedi.

Lilah yangında beyefendisini kaybetmemişti ama evini kaybetmişti, içimde aniden donup kalmış bir hisle fark ettim.

"Babam öldü ve borçlarını öğrendik. Annem... sanırım pes etti. Ve birdenbire, sözde başsağlığı dileyecek kadar sempatik olan tüm arkadaşlarım beni yanlarına almak istemediler ve sorunlarımın kendi sorunları haline gelmesi riskini göze aldılar. Ama görünüşe göre, hizmetçilerimizden birinde biraz Fae kanı varmış. Bana Rooksgrave'den bahsetti, Magdalena'ya benim için yazdı. Ve Magda kalmama izin verdi. Soru sormadan. Müşteri yoktu. Üç yıl boyunca burada yaşamam hoş karşılandı." Lilah bir kez başını salladı, sonra raftan tozlu küçük bir heykelcik alıp eteğiyle parlattı.

"Kalacak mısın?" Ona sordum.

Lilah hemen, "Evet," dedi, yüz ifadesi sertleşmişti.

"Gerçekten mi?" Teresa odanın diğer köşesinden sordu. "Neem onunla gitmemi istiyor."

"Borç yüzünden mi?" Kendi beyefendimin teklifini düşünerek sordum.

Lilah omuz silkerek, "Hayır, onu yıllar önce ödedim," dedi. "Hayır, sadece... Dürüst olmak gerekirse ben Mary gibi değilim. Misafirlerimi severim. Ama evlenmek ya da annem gibi sahiplenilmek istemiyorum. Kendi hayatımı istiyorum. Burada Magdalena ile istediğim kadar yaşayabilirim."

Duman ve külün acı tadından irkilerek dudağımı çiğnedim ve iri yeşil adama baktım. O da diğer beyefendi gibi vurdumduymaz görünüyordu ve kendi kızlarını, onlarla olan bağlantılarını merak ettim.

"Neem'le gidecek misin?" Teresa'ya sordum.

"Ben... Bilmiyorum," diye fısıldadı Teresa. "Kalmak istediğimden emin değilim ama..." Lilah bana, "Neem onun favorisi değil," diye fısıldadı.

Odadaki erkeklerden hiçbiri gözünü kırpmıyor gibiydi, bu yüzden hiçbirinin kızlardan herhangi biri için şapkasını ringe koymadığını varsaydım.

"Peki ya sen? Etrafın yeni gözdesi sensin..." Lilah, sanki içinde bulunduğumuz bu harabenin bahsettiğimiz 'burası' olduğunu neredeyse unutmış gibi gözlerini kırıştırarak etrafımıza baktı.

"Auguste ve Ezra'ya ne olduğunu öğrenene kadar hiçbir yere gitmiyorum," dedim, hatırlatma karşısında sertleşerek. Yangından önce grup olarak yaptığımız planlardan bahsetmek için ağzımı açtım ama sonra yine kapattım, bunun hâlâ gerçekleşiyor olma ihtimalinin kırılğanlığını kırmaktan korkuyordum. "Tünellerde neler olduğunu görmeye gidebilir miyim?"

Booker ve Amon gecenin bir noktasında yer değiştirmişlerdi, Amon ışık sağlamaya yardım etmesi için geri çağırılmadan önce ve onlardan ayrı kaldığım için huzursuz hissediyordum. Merdivenlerin ağzında durmak bile hiç yoktan iyi olabilirdi.

Refakatçilerimiz kısa bir bakış alışverişinde bulunduktan sonra boynuzlu olan omuz silkti ve başını salladı. "Sizi ben götüreceğim."

"Esther," dedi Lilah, göz göze geldik ve titrek bir gülümseme sundu. "Umarım onları bulurlar."

Ellerimi giydiğim pantolonun ceplerine soktum ve başımı salladım. Umarım güvendeydiler. Eğer değillerse onları bulmak istediğimden emin değildim.

"Boynuzlarını sevdim," diye teklif ettim bana eşlik eden adama, yanmış koridorlarda geri dönerken, botlarımızın altında is ve başımızın üzerinde hala küllü bir pus yüzüyordu. Kafasındaki parlak kemikli boynuzların biraz kulplara benzediğini düşündüm, bu da aklıma onları nasıl kullanacağıma dair eğlenceli fikirler getirdi.

Homurdandı ama bana biraz eğildi. Burnunun ortasından sarkan parlak altın bir yüzüğü ve kocaman kare bir çenesi vardı ve yerdeki bir deliğe ulaştığımızda tek kelime etmeden beni üzerinden kaldırdı.

"Kızlardan hangisi senin?" Ben sordum.

"Sally," dedi, iri kara gözlerinin ucuyla beni süzerek. Bana biraz boğayı hatırlatıyordu ve ne tür bir canavar olduğunu sormanın kabalık olup olmayacağını merak ettim. "Ben de onun favorisi değilim," dedi dudaklarını bükerek. "Ama o iyi bir kız."

"Onun kaybı," dedim.

Girişe ulaşp yeraltı mağaralarına inen taş basamaklara yöneldiğimizde karanlıkta gözlerini kırptırdı.

"Flört etme," dedi sonunda, sırtımadan önce. "Ellerin dolu."

"Doğru," dedim, omuz silkip gülümseyerek, kolunu önüme uzattı, merdivenlerden önce kendisi indi, elini uzatarak beni aşağı indirdi.

"En sevdiğin kim?" diye sordu.

"Hepsi," dedim hemen.

"O zaman çok şanslılar," dedi, sesi karanlıkta hoş bir şekilde yankılanarak.

"Flört etme." Kıkırdadı ve ben de iç çektim. Benim centilmenim olmayabilirdi ama sakinleştirici ve karanlıktan uzaklaştırıcı bir etkisi vardı.

"Senin adın ne?"

"Asterion."

"Biraz benim adıma benziyor," dedim burnumu kırıştırarak, ayak parmaklarım bir merdivenin yırtık kenarına sürtündükten sonra tekrar sabitlendi.

"İkimiz de yıldızlıyız," dedi, bu bana Amon'un lakabını ve Khepri'nin parladığını söylediği yolu hatırlattı.

"Umarım seni favori olarak seçen bir kız bulursun," diye fısıldadım.

Asterion alt basamaklara ulaşana kadar sessiz kaldı. "Teşekkür ederim, umarım adamlarınızı bulursunuz."

"Teşekkürler."

"er."

"Ess..."

Karanlıkta kaskatı kesildim ve Asterion'un eli benimkini bırakarak omzuma yaslandı. "Bunu duydun mu?" Nefes nefese kaldım.

"Bir tıslama duydum," diye yanıtladı Asterion. "Adamlar bu tarafta, size yol göstereceğim."

Ödünç aldığım ağır botlarla olabildiğince yumuşak adımlar attım, ismimin fısıltısını duyduğuma emindim ama Asterion bizi doğrudan ileriye götürdü, erkek sesleri ve kayaların sürtünme sesi uzaktan bize doğru geliyordu.

Ve sonra-

"Esther?"

Ben sustum ve Asterion da benimle birlikte sustu. "Bunu duydum," dedi usulca.

"Esther."

"Auguste," diye nefes aldım, karanlıkta iki büklüm oldum, ellerim duvarın kayalık yüzeyini bulana kadar hiçbir şeyi ellemedi. "Bu Auguste."

"Diğer yönden geliyor," dedi Asterion, koridorda el yordamıyla ilerlememe yardım ederken, koridor aniden sa  ımda bitti. "Diğer tarafta kazı yapıyorlar."

"Esther!"

"Auguste!" Sesinin tınısı o kadar tanıdık ve aynı zamanda o kadar zayıftı ki haykırdım.

"Bekle, ufaklık!"

Ama ben   oktan Asterion'un nazik ellerinden kurtulmuş, yankının ardından boş karanlığa doğru körlemesine koşmaya başlamıştım.

"Tanner! Amon!" Asterion arkamdan bağırdı. "Bir şey bulduk!"

"Esther! Yapamam-"

"Auguste aramaya devam et!" Ta  a çarparken haykırdım, başka bir açıklık bulana kadar sola doğru yalpaladım, engebeli basamaklardan tökezleyerek indim ve adımın yumu  sak tekrarlayan çığlığının ardından ileri atıldım.

Auguste ya  ıyordu. Auguste ya  ıyordu.

"Esther!" Sesi arkamdaki yeni seslere karıştı, Amon bana bağırıyordu ve ben ileriye doğru odaklandım.

Başka bir duvar, başka bir sağa d  n   . Sola, tekrar sola. "Esther!"

Auguste'  n sesindeki kırık sesle iniltimi yuttum, garip, siyah tünellerde kıvrıldım, vücudum başka bir duvara her   arpı  ımda morardı, kalbim adımın başka bir mırıltısıyla sıkıştı.

Ve sonra, nihayet, küçük bir parıltı, o kadar silikti ki neredeyse halüsinasyon gördüğümü sanacaktım, ama Auguste'  n sesleni  iyle aynı yönden geliyordu.

Diğerleri tünellerde bir yerlerde kaybolmuşlardı, duyamayacakları kadar uzaktaydılar ama Auguste'   bulursam onlara geri d  nebilirdik. Birlikte. Ve sonra Ezra'yı da buluruz.

Işığın pe  şinden koştum, ani köşelerden iki kez döndüm, sonunda son kısa koridora ulaşana kadar parıltı büyüdü. Bir yere doğru kaydım.

mağara, solumdaki duvardan aşağıya doğru büyüyen bir ağacın kökleri ve orada, yerde, benim beyim.

Auguste.

Auguste'ün ağzı lekeli bir bezle sıkıca sarılmış, elleri kanlar içinde ağacın köklerine saplanmış, gözleri öfke ve dehşetten kararmış.

"Sonunda."

Tabii ki, diye düşündüm aynı anda, yumuşak, zayıf bir hayal kırıklığıyla. Oh, elbette.

Küçük bir masada oturan, önüne bir tabak yemek konmuş ve iki kadeh şarap bekleyen adam tanıdık değildi. Yüzünü, gözlerini, bana sabırlı bir gülümsemeyle göz kırpan o ağzını hatırlayamıyordum ama daha önce gördüğümü biliyordum. Tiyatro gecesi, ayakta durmuş ve seyircilerin arasından beni izliyordu.

"Birsha," dedim, omuzlarım çökmüştü.

"Esther Reed," diye başını sallayarak selam verdi, masadan kalktı ve centilmence bir selam verdi. "Benim gevşek ipliğim."

Auguste zayıf görünüyordu, gömleğinin beyaz kolları kandan acı koyu kahverengiye dönmüştü ve bana bakıyor olmasına rağmen odada kaybolmuş gibiydi. Birsha onu ne kadar süre bu şekilde kanlar içinde tutmuştu? Daha ne kadar dayanacaktı?

"Gel. Otur."

Dudaklarımı aralayarak girdiğim kapı aralığına baktım.

"Seni duymayacaklar. Seni bulamayacaklar da. Boğa bile kayboldu artık."

Kaşlarım çatıldı, dudaklarım büzüldü. Gitmiş ve bunu yapmıştım, değil mi?

Aptal insan Esther bir adamın çağrısının peşine düştü. Tam bir tuzağın içine. *Ama Auguste'u buldun. Sadece tekrar bir çıkış yolu bulmalısın.* "Esther. Otur."

"Ben köpek değilim."

"Kızıışmış bir sürtük gibi davranıyorsun."

Birsha'ya kaşlarımı çatarak baktım, yüzünün özelliklerini ne kadar çabuk unuttuğuma şaşırıyordum. Sade biriydi ama bundan daha fazlası vardı. Canavar doğasına ait bir şey onu hafızamdan toplandığı kadar çabuk silmeye devam ediyordu.

Auguste'e baktım, bakışlarının bana doğru genişlediğini gördüm, tanıdık ve vahşiydi ve yavaşça masaya doğru yürüdüm.

"Mağarada bir kez benden kaçtın, bu da ilginç bir sürpriz oldu," dedi Birşa, kendi yerine yerleşmeden önce benim yerime oturmamı izleyerek.

Tabağındaki et bolca kanıyor, kızarmış patates ve sebzeleri ince sıvıya batırıyordu. Bardağına uzanırken bana bir kaşını kaldırdı ve ben de kendi bardağımı alıp dudaklarıma götürüyormuş gibi yaptım. Gözlerini devirdi ama derin derin içti, rengi odanın tuhaf parlaklığında garip ve mor duruyordu.

"Tiyatrodan kaçtığını söylemeyeceğim. İkimiz de bunun gerçek bir çaba olmadığını biliyoruz. Ama golem olayı ilginçti," dedi Birsha, sanki Booker'ı ondan geri çaldığımda öfkeden kükrememiş gibi yumuşak bir sesle. "Can sıkıcı ama merak uyandırıcı."

Biraz kırlaşmış siyah saçları var. Koyu renk gözleri var. Orta tenli, sırf beni sakinleştirdiği için listeledim. Büyük bir burun. Küçük kulaklar.

"Yenilmek bana yakışmıyor," dedi Birşa, çatalından bir lokma et alıp kısık gözlerle beni inceleyerek. "Başkalarına yanlış bir izlenim veriyor. Mortimer yaralarını yalayabilir ve ben tekrar saldırmadan önce parçalarını toplamaya çalışabilir ama sen, sen yönetilmelisin. Ben işleri dolaylı yoldan halletmeyi tercih ederim ama sen çok kaygan görüldüğün için özel bir durum yaratacağım."

"Auguste'ü neden böyle tutuyorsun?" Fısıldadım, Auguste gözlerini kırıştırdı ve ağaca dayalı pozisyonunda sessiz kaldı.

"Kaldıraç. Hem insanlar hem de anomaliler üzerinde garip bir şekilde etkilidir. Burada birlikte oturabiliriz ve ben 'Esther Reed, bu odadan canlı çıkmayacaksın, vampirin de öyle' diyebilirim ve sen yine de sırf koşullarının değişebileceği umuduyla dediğimi yapar ve davranırsın. Bu arada değişmeyecek," dedi Birsha, yine şarap içip beni izleyerek.

"Ve bu işe yarıyor mu?" Ben sordum.

Birsha'nın gözleri büyüdü, ellerini kaldırdı ve parmaklarının arasına çatal bıçak sıkıştırdı, sanki kendi sahnemizle bunu kanıtlamak ister gibiydi. Elinde bir bıçak tutuyordu. Bir bifttek bıçağı, her ne kadar tabağındakiler bifttekten çok bir kalbe benzese de-

Gözlerim ani bir panikle Auguste'ün göğsüne kaydı ama hayır, gömleği nispeten temizdi ve hâlâ düğmeleri ilikliydi.

"Onun değil, hayır, ama çok akıllıca. Bu onun türünden birine aitti. Bir vampiri kalbinden bıçaklamak çok sıradan bir şey. Gün içinde ameliyatla çıkarılması ve yavaşça ziyafet çekilmesi, böylece kendilerini yenmiş hissetmeleri daha

"dedi Birsha, bir ısırık daha alırken dili çatalındaki kanı yalıyordu. *Dili siyah*, dedim kendi kendime, bunu da kataloğa ekledim. "Thibodeaux ve ben onun tadını çıkaramadan araya gireceğiz, ama o benim zevkime göre çok tatlı ve onun izlemesini tercih ederim."

"Peki ya benim için planların?" Bıçağa bakmaktan kaçınarak sordum. Bu benim tek umudumdu, ama nasıl-

"Gerçekten bilmek istiyor musun?"

Ben bulamadım. Birsha diğerlerinin beni bulamayacağını söylerken kendine kesinlikle inanıyordu ama Amon'u bilmiyordu ve Booker'la olan bağlantımı hesaba katmamıştı, belki de bu fark yaratabilirdi. Her iki durumda da, her korkunç kelime düşünmek, kendi içime uzanmak ve o küçük bağı bulmaya çalışmak için bir saniye daha demekti. Oradaydı, kalbimde güven verici bir çarpıntıydı.

Sonunda yavaşça başımı salladım, kafamın içinde düşüncelerim çalkalanıyordu, Booker ve ben birbirimizi hafifçe çekiştiriyorduk. "Mmm, normalde fiziksel şiddeti çok sıkıcı bulurum. Sakinliği, sessizliği, yavaş yavaş acı çekmeyi severim. Ancak, senin için özel bir durum yaratabilirim.

Bir son-

Bedenin armağanlarında bulduğunuz neşeyi yok etmek için hendek çabası."

Gözlerimi kırıştırdım, başımı kaldırdım ve ağzımdan "Beni becermek mi istiyorsun?" diye kaçırdım. Birsha kaskatı kesildi, yüzü sertleşti ve bana ters ters baktı. "Tecavüz, Esther."

Nefesim kesildi ama tehdit karşısında değil. Oh, ne kadar zekice. Korkunç yaşlı bir adam beni tecavüz etmekle tehdit ediyordu. Nasırlı parmakların ensemdaki yumuşak fırçası, sıcak dokunuşu, balmumu kokusu olmasaydı Birsha'ya gözlerimi devirecektim. Dehşet ve rahatlama bir anda boğazıma düğümlendi, boğuldum. Hayal mi görüyordum... Hayır, hayır, bu onun eliydi.

"Muhtemelen senin gibi bir nemfomanla başarılması zor bir eylem," diye devam etti Birşa, korkudan soluğumun kesilmesini yanlış anlayarak ve daha neşeli bir hal alarak.

Auguste ağaca doğru hırladı. Ezra yine enseme okşadı. Umut.

Birsha sırtarak, "Ancak, işkence gören sevgilinin önünde zorlanmanın her zamanki şevkini yeterince köreltebileceğinden şüpheleniyorum," dedi, o siyah dili alt dudağındaki bir damla şarabı toplamak için dışarı fırladı.

Sandalyemden aniden kalktım, Ezra'nın avuçlarının sırtıma sertçe bastırmasıyla nefesimi tuttum ve Birsha bana baktı, muzaffer ve yırtıcı, sadece kaçmaya çalışmamı bekliyordu.

"Peki ya beğenirsem?" diye sordum.

Birsha'nın ifadesi tekrar sertleştii, gözleri kısıldı ve ben masanın etrafında hareket ettim, Ezra arkamda güven verici bir güçle beni takip etti, ta ki küçük gölgem Birsha'nın üzerine düşene kadar.

"Benimle oyun oynuyorlar, biliyorsun. Beni kovalıyorlar, avlıyorlar, bağıyorlar ve ne yapacağımı, ne alacağımı söylüyorlar," dedim, karşımda oturan, bir vampirin kalbini yiyen ve kim bilir ne içen Birsha'ya karşı olabildiğince gururlu bir şekilde. "Her dakikasını sevdim."

"Bu sizin seçiminizdi," dedi Birşa sert bir sesle.

Haklıydı ve ona yaklaştığım her adım tüylerimi diken diken ediyor, midemi bulandırıyor, başarısız olursak bunun neye dönüşeceğini düşündürüyordu. Ama Ezra arkamdaydı, Booker beni çağırıyordu ve Auguste'un bize ihtiyacı vardı.

Birsha'nın yanında dizlerimin üzerine çöktüm, çenemi gururla kaldırdım, bir elim yanımdan kalkıp kalçasına yerleştii. Dokunuşumla gerildi, tıpkı bir erkeğinki gibi.

"Bir sürü seçim yapıyorum," dedim yüzüme bir gülümseme yerleştirerek. "Sanırım benden korkuyorsun."

"Kork-?" Birsha hırladı.

"Sanırım beni kıramayacağından korkuyorsun. Etrafındaki herkese acı çekirtmeyi seviyorsun, ama ya ben de acı çekmeyi seviyorsam? Ya bana benim hoşlanacağımdan daha fazla zarar veremezsen?"

"Seni küçük parçalara ayırabilirim," diye ısırđı Birsha, parmakları bıçağın etrafında sıkılaştı, kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. *Geri çekil*, dedim kendi kendime, korkumun yüzüme çıkmasına izin vererek, onun bunu görmekten zevk alması için.

"Bu doğru."

"Beni fethedemezsin çocuğum," diye tısladı Birşa, alanıma doğru eğilerek.

"Fethedilmek istiyorum," diye fısıldadım, titreyerek, alnındaki çizgileri sayarak, kaşlarının kavisini inceleyerek, kendime tekrar arkamı döndüğümde bu yüzü hatırlayacağımı söyledim.

Birsha kaşlarını çattı ve ben de ipucuna tutunarak kelimelerin dudaklarımdan dökülmesine izin verdim.

"Kimsenin sizinkini kullanmaktan başka seçeneğı kalmasın diye diğeri evleri yok etmek mi istiyorsunuz? Neden benim gibi müşterilerinin denemek için can attığı bir kıza sahip olmuyorsun?" Sesim çaresiz ve boğucu arasında bir şeydi ama Birsha bana sırtıyordu ve bıçağın masaya yerleştii anı duydum. Ezra'nın ayakları botlarımdan tabanına değiyordu, tam bir sessizlik içinde bekliyor, her şeyi izliyordu.

"Pazarlık, anlıyorum. Zayıflar her zaman bunu da dener," diye mırıldandı Birşa, sandalyesinde arkasına yaslanarak.

"Beni öldürmek bir kayıp. Yavaş yavaş acı çekmeyi mi seviyorsun? Bırakın da evlerinizden birinde cehennemi yaşayayım." Dokunduğum kalçasını hafifçe çektim, cevap verirken nefesim düzensizdi. Vücudu yavaşça açıldı, uyluklarını benim için ayırdı, gözleri farenin çenesine tırmanışını izleyen bir yılanı benziyordu.

Auguste inledi ve bakışlarım kısa bir süreliğine ona doğru kaydı, onu gördüğümde boğazımdan küçük bir inilti yükseldi - gergindi, neredeyse elindeki kazıkları çekiyordu.

"Mmm, bu onun için trajik bir durum, değil mi? Birkaç yıllık değersiz bir hayat için baştan çıkarıcıyı oynamaya çalışarak kendini çözmeni izlemek," diye fısıldadı Birsha, Auguste ile benim arama bakarak. "Sana şimdi söyleyebilirim ki benim için elinden geleni yapsan da seni yine de öldürürüm ama yine de denersin. Sırf umut yüzünden. Güçlü olduğunu sanıyorsun. Seni o sahnede gördüm, Esther Reed. Çok çaresiz olduğumuz için hepimizin senin hükmün altına girdiğini düşünüyorsun. Çok yalnızız. Ama ben değilim."

Birsha'nın eli dışarı fırladı ve ben bağırarak sıçradım ama bıçağa uzanmadı. Parmakları çenemin etrafında kenetlendi ve burun buruna gelene kadar beni dizimden kaldırdı.

"Zevk istemiyorum. Bedenini fethetmek istemiyorum. Güç istiyorum," diye tısladı Birsha, güçlü parmaklarını yanaklarıma sokarken ağızma biraz ekşi tükürük geldi. "Canavarlara sahip olmak istiyorum. Senin Bay Tanner'ın gibi yaratıklara. Onu senden koparacağım, bununla onu delirteceğim. Ve en zayıf olduğu zaman, onu da diğerleri gibi kafesime koyacağım."

Nefes nefese kalmıştım, Auguste'ü unutmuştum, Ezra'yı unutmuştum, kendimi Birsha'nın elinden kurtarmaya çalışıyordum, kalbimin göğsümden fırlamaya çalıştığı kadar hızlı ve çılgınca.

"Tahtımı elinde tutmak için yalvaran küçük bir amcığa ihtiyacım yok. Sen bir hiçsin. Değersizsin. Her zaman değersizdin ve bunu hep biliyordun. Değil mi, Esther Reed?"

Gözyaşları Birsha'nın yüzünün endişe verici netliğini bulanıklaştırıyordu ve ben onun anısına tutunamayacak kadar paniklemişim, artık kaçamayacak kadar çaresizdim. Umut konusunda haklıydı ve şimdi kırılğan, anlamsız bir balon gibi patlıyordu. Boyun eğmişim. Pazarlık yapmışım, çünkü-

Masaya dayadığım elimin topuğuna soğuk bir şey bastırdı. Sıcak parmaklar elimi gümüşün uzunluğuna doladı.

Nefesim kesildi ve Birsha'nın sesi bir fırtına bulutu gibi etrafımı sardı. "Bana vereceğin tek zevk, seni diğer sinir bozucu küçükler gibi ezdiğim andır-"

Ve sonra hava ciğerlerime ulaştı. Kolum ileri fırladı ve elimdeki bıçak kemiğe sürtünürken dudaklarından dökülen kelimeler aniden sona erdi. Ezra'nın eli benimkinin etrafına dolandı, bıçağı döndürdü ve bıçağın geri kalanı içeri kayd, Birsha ve ben ikimiz de inledik, onun acısı ve benim rahatlamam, gözlerimiz genişledi ve birbirimize kilitlendi.

Yüz hatlarında gerçek bir şaşkınlık ve neredeyse eğlenceye benzer bir şey belirdi.

Auguste ağaçtan böğürdü, ayakları yeri tekmeliyordu ve Ezra beni Birsha'dan uzaklaştırdı, gümüş bir yemek bıçağı düzenli adamın göğsünden çıkmıştı.

"Esther!" diye bağırdı tünelden gelen sesler.

"Buraya!" Ben bıçağa bakarken Ezra cevap verdi. Birsha'ya.

Sonra sıırtı, siyah dili dudağındaki kırmızı tükürüğü yaladı ve konuşmak için ağzını açtı.

Bir çığlıkla ileri atıldım, bıçağı göğsünden çekip aldım ve kulağıma daha fazla zehir kusamadan Birsha'nın boğazına sapladım. Elleri bileğime dolandı ve beni yerimde tuttu.

"Göründüğünden daha akıllısın," diye mırıldandı Birsha ve Ezra'nın parmakları onu elimden çekip alırken inledi.

"Evet, öyleyim," diye nefes aldım, sendeleyerek uzaklaştım ve Bay Tanner'ın güçlü kollarına çarptım.

"Kahretsin, Amon! O-" diye bağırdı Ezra, Birsha hızla ve tamamen gölgelerin içinde kaybolmadan önce odayı aydınlatan o ürkütücü ışıkla parlamaya başladığında. "-Kaçıyor."

Bölüm Otuz Bir

GÜNEŞE DOĞRU BİR ADIM

"W

Ne sikime bu kadar uzun sürdü?!" Ezra bir ayağını ağacın köküne dayayıp elindeki kazıklardan birini çekerken Auguste hırladı. "Bıçağı yere bırakmıştı

yıllar önce-"

"Dikkati dağılmışken tek bir şansım vardı, onu da bıçağın geldiğini görmesine izin vererek harcamamı mı istiyorsun?" Ezra hırslayarak karşılık verdi, oflayıp puflayarak elindeki kanı pantolonuna sildi ve ben Auguste'a doğru koşarken beni belimden yakaladı. "İyi misin, *yavrum*?"

Sesim tuhaf çıksa da, "Ben iyiyim, gerçekten," dedim. Ezra'ya, alnındaki çatıklığa, sakalının ateşten kararmış rengine, bir kulağındaki parlak yanık izine göz kırptım ve sonra gözlerim büyüdü. "Tanrım, yaşıyorsun!"

Kendimi Ezra'nın göğsüne attım, Birsha'yla sıkışıp kaldığım süre boyunca bastırdığım tüm dehşet aniden ortaya çıkarken ağzım sessiz bir çığlıkla ayrıldı, boğazımın arkasında safra birikti. Ezra beni sıkıca sardı, ayak parmaklarımı yerden kaldırdı ve eliyle başımın arkasını kavradı.

"Elbette öyleyim. Çok kayganım, unuttun mu?" Ezra söyledi. Sesi boğuktu ve bana karşı titriyordu ama sağlam ve güvenliydi ve ona ihtiyacımız olduğunda benimle -Auguste'la- birlikte olmuştu.

"Bir daha ateşin içine girersen seni öldürürüm," dedim, hıçkırıklarım tehdidimi zayıflattı.

Ezra, "Anlaşıldı," diye mırıldanarak beni yeniden ayak parmaklarımın üzerine oturttu.

"Birsha göndermeden önce buradan çıkmalıyız-" Amon bileğimi yakalamaya çalıştı ama ben onun elinden kurtuldum ve Auguste'a doğru koştum.

Parmakları diğer elindeki kazığın etrafından dolanırken yüzü hırıldayarak kapana kısılmıştı.

Ezra, Auguste'ün elini iterek, "Al, ben hallederim, dostum," dedi.

"Esther, bekle, yapma-" Auguste'ün kucağına düştüğümde nefesi kesildi.

Emirlere aldırmadım, yüzünü ellerimle kavradım ve aç, gözyaşı dolu bir öpücük talep ettim. Dişleri dışarıdaydı ve ben dudaklarını yalarken uzaklaşmaya çalıştı. Ellerimin altındaki teni kâğıt gibi ve kırılıyordu; metalik ve tozlu bir kokusu vardı.

"Beslenmen gerek," dedim dudaklarını bir kez daha öperek. Amon arkamdan, "Zamanımız yok," diye ısırdı.

"*Mon coeur*, yapamam," diye nefes aldı Auguste, ama boynumu büküp boğazımı onun için açtığımda boğazından bir hırıltı yükseldi. "*Merde!* Hiç kendini koruma duygun yok mu Esther?!"

Gözlerimi kırıştırdım ve ona döndüm. Siyah gözbebeklerinin etrafında ince bir soluk mavi şerit vardı ama geri kalanı saf açlıktı, yüzünün açlıkları keskin ve çukurdu.

"İnatçı olma," dedim yumuşak bir sesle ve Auguste'ün dişleri hırıltı olarak açıldı. "Ve aptal olma. Bana asla zarar vermezsin."

Bay Tanner arkamdan seslenerek, "Sana izin vermeden önce çeneni açardım," dedi.

Auguste gözlerini kırıştırdı.

"Hepiniz imkânsız olacaksanız, en azından hızlı olun," diye tısladı Amon.

Boynumu tekrar dikleştirdim ve bu sefer Auguste rahatladı, serbest kalan kolları sırtıma dolandı ve rahatlamamı hatırlatmak için omurgamı bir kez okşadı. O noktayı kuru dudaklarıyla öptü ve sonra dişleri acımasız bir güçle tuttu. Ağlamamı ısırarak kestim, gözlerim sıkıca kapandı ve Auguste'ün tutuşuyla sarktım, parmaklarım siyah saçlarını taramak için yükseldi.

Benden içti ve hiç bu kadar acıtmamıştı ya da hiç bu kadar hoş karşılanmamıştı. Auguste yaşıyordu. İyileşecekti. Beni kurutsa bile bunu kendim yapacaktım. Ne o ne de diğerleri buna asla izin vermezdi.

"Onu kaybetmene izin veremezdim, *yavrum*," dedi Ezra fısıltıyla, alnımdan öperek ve Auguste'ün uyarı hırıltısını duymazdan gelerek. Auguste benden derin, höpürdeterek bir nefes daha alırken geri çekildi ve diğerlerine döndü. "İlk gece Birsha çoktan geldikten sonra vampirlere giden yolu buldum."

"İlk gece mi? Bunca zamandır burada mıydı?" Amon hırladı.

"Ona yakın. Esther'in hâlâ hayatta olduğunu fark eder etmez. Birsha onu yakalamadan önce Auguste'e onunla birlikte olduğumu bildirmek için fazla zamanım olmadı. Diğerleri-"

"Onlardan geriye kalanları bulduk," dedi Bay Tanner. "Tahmin ettik ki..." Auguste'ün kalıntıları arasında olduğunu düşündüler. İnledim ve Auguste ısırığını yumuşattı.

"Birsha, Auguste'u cezbetmek için Esther'in sesini taklit etti. Dürüst olmak gerekirse, neredeyse benim üzerimde de işe yarıyordu," dedi Ezra. "Ama ben görünmez kaldım ve görünüşe göre bu onun yeteneklerinden biri değil."

"Bu kadar yeter, Auguste," diye tersledi Amon.

Auguste yarayı yalamaya başlamıştı bile ve ben de yanağımı onun şakağına sürterek iç çektim. Şimdi biraz başım dönüyordu ama bu Birsha'yı bıçakladığım anın verdiği endişeyi azaltıyordu. Auguste'ün elleri enseme, saçlarıma doğru kaydı ve tüm yüzü boğazıma sürtündü, dudaklarından yavaş bir inilti döküldü, yarayı bir kez daha yaladı.

"Yürüyebilir misin?" Bay Tanner sordu.

Auguste beni kollarına aldı ve cevap vermek için ayağa kalktı.

"Hadi gidelim." "Sana izin verdiği için o boğanın burnundaki

halkayı koparacağım-" Amon'un gözüne takılarak,

"Yapmayacaksın," diye cevap verdim.

"Yalnız koştüğünüz için dayak yiyorsunuz," dedi Booker kararlı bir şekilde ve hepimiz ona baktığımızda gözlerini kırıştırtarak ekledi. "Benim tarafımdan değil."

"Benim tarafımdan," diye homurdandı Bay Tanner. Ama ben Auguste'ün kollarına dolanmış bir halde yaklaşırken eğilip saçlarımı koklamakla yetindi. "Sonra görüşürüz."

"Evet. Sonra. Zamanımız tükeniyor," diye tersledi Amon.

"Birsha'nın birini göndereceğinden emin misin? Esther... onu oldukça iyi yakaladı," dedi Ezra.

"Vahşi kız," diye mırıldandı Auguste kulağıma doğru, yaramı tekrar öptü ve bir yalama daha aldı.

"Yürüyebilirim."

Auguste diğerlerine cevap vermeden önce kalçalarımı sıkarak, "Kurtulamayacaksın," dedi. "Hayatta kalacak, Amon haklı. Eğer kaçabildiyse, kendini güvenli bir yere götürebilir. Kendi kanını akıttığını da sanmıyorum. Yanlış kokuyordu."

Amon'un elinde parlak bir fener vardı ve tünellerden geçerken bana ters ters bakan ama başıyla selam veren Asterion'a ve birkaç kişiye daha rastladık.

Bir adam, "Zaten iki arabayı geri gönderdik," dedi.

"Güzel. Benim ve Khepri'nin kutsaması diğerlerini gizli tutacak," dedi Amon, kendi gözleri de bana dönmüştü, bakışlarında bir tür çılgın enerji vardı, hâlâ grupta birlikte olduğuma dair kendine güveniyordu.

"Esther, söylediğin şeyler," diye fısıldadı Auguste.

Ezra başını sallayarak, "Bırak onu," dedi ve bir görünüp bir kayboldu.

"Sadece bir plan düşünmek için zaman istedim," dedim Auguste'ün saçlarını çekiştirerek ve beni taşırken karışmış alnında bir parmağımı gezdirerek. "Sadece kelimeler. Başka biri tarafından fethedilmek istemiyorum."

"Herhangi bir oyun ile-" arasında bir fark olmasını istediğimizi biliyorsunuz. "Evet," dedim ve Auguste'ün tenine daha fazla öpücük kondurarak dudaklarımın ve parmaklarımın altında ne kadar pürüzsüz olduğunu hissetmekten memnun oldum.

"Evet, biliyorum. Biliyorum, Auguste."

"Çirkin bir iş ama başardık," dedi Ezra ve ben de başımı salladım, Auguste bana yaslanarak rahatladı.

Bay Tanner omzunun üzerinden bize baktı, yeşil gözleri karanlıkta parlıyordu. Booker arkamızdaydı, eli kolumu okşadı ve sonra tekrar bıraktı. Amon'un koyu renk saçları grubun başındaki lamba ışığında kor gibi parlıyordu. Yine hepimiz bir aradaydık. Uzun zaman olmamıştı ama bunun bir daha asla gerçekleşmeme riski kafamın içinde sonsuza dek asılı kalmış gibiydi.

Ezra, "Vampirini boğuyorsun," dedi.

"Nefes almama gerek yok, bana ne?" Auguste homurdandı ama boynundaki kollarımı gevşettiğimde biraz rahatladı.

"Bir sorunumuz var," diye seslendi biri önümüzden. "Kahretsin.

Birsha'nın piçleri mi?" Ezra ön tarafa doğru ilerleyerek sordu.

"Hayır, hayır, neredeyse şafak sökmek üzere," dedi Amon. Merdivenlerin dibinde duruyordu, yüzü yukarı ve doğuya dönüktü, sanki ufuktaki güneşi hissedebiliyordu.

Onlara ulaştığımızda Auguste kaskatı kesildi, diğerleri merdivenlerden yukarı tırmanırken yer altında sadece adamlarım ve ben kaldık.

Auguste beni ayağa kaldırırken, "Hep birlikte burada kalacağız," dedim. "Hayır," dedi bütün adamlar aynı anda.

Ezra ve Bay Tanner, "Ben Auguste ile kalacağım," dediler.

"Bıçak nerede? Onsuz bir yere gideceğimi düşünüyorsanız hepiniz çıldırmışsınız-"

"Yeter!" Amon havladı. "Buradan hep birlikte çıkıyoruz.

Şimdi. Auguste, seni güvende tutacağım konusunda bana güveniyor musun?"

"Güneş ışığından mı?!" Auguste gözleri büyüyerek bağırdı. "Evet."

Auguste gözlerini kırıştırtarak Amon'a baktı, ikisi de birbirlerine bakıyorlardı. Auguste kısa bir süre bana ve sonra tekrar Amon'a döndü, ifadesi yumuşuyordu.

"Ben...ben biliyorum."

İtiraz etmek için ağzımı açtım ama sonra durup Amon'a baktım. Ben de ona güveniyordum. Eğer soru Amon'a kendi güvenliğim konusunda güvenip güvenmediğim olsaydı, cevabım hemen evet olurdu. Diğerleri konusunda ona güveniyor muydum? Gerçekten de hepimizin bu şekilde devam edebilmesi için buna ihtiyacım vardı.

Gözleri kısılmış olan Bay Tanner'a baktım ama elimi tuttu ve Auguste'ün Amon'la birlikte yavaşça öne doğru adım atmasına engel olmadı. "İşler ters giderse onu geri çekebilirim ufaklık," diye mırıldandı

Bay Tanner, Başımın tepesine bir öpücük kondurmak için beni kollarına çekti.

Amon'un kanatları yumuşak bir hışırtı ve büyüyen bir gölgeyle belirdi, tünelin son salonunu doldurmak için yayılırken fenerin ışığını engelledi ve birlikte merdivenleri yavaşça çıkarken Auguste'u gözden gizledi.

Durmaları için haykırmak, Birsha'ya ya da başka bir şeye aldırmadan hep birlikte karanlıkta beklememiz için yalvarmak dilimin ucundaydı.

Amon'a güveniyorum. Auguste güvende olacak. Hepimiz eve geri dönüyoruz. Merdivenleri ikişer ikişer çıkarken, Amon'un kanatlarının uçları karanlık süpürge kılları gibi basamakların üzerinde geziniyor, külleri savuruyor ve sonra da toz haline getirip yok ediyordu.

"Sen-" Auguste'ün adımları merdivenlerin en tepesinde tökezleyerek durdu. "Emin misin?"

"Dostum, keşke daha önce teklif etmiş olsaydım. Sana bizimle birlikte bir dinlenme yeri yapardım. Esther'in sana ihtiyacı var. Ve sen de yeniden güneşte yürümeyi hak ediyorsun. Birlikte dışarı çıkacağız ve yeminim olsun ki sana hiçbir zarar gelmeyecek."

Onlar merdivenden çıkıp Rooksgrove'in büyük giriş salonuna doğru ilerlerken sertçe yutkundum ve peşlerinden gittim. Pencere kırılmış, kapılar yanmıştı ve dışarıda gökyüzü ufukta sadece pembeydi, ama Auguste bu manzara karşısında irkildi, gözlerini ağır ağır kırıştırdı.

Amon, Auguste'ün koluna girerek, "Çabuk ol, gün batımı seni çekmeden," dedi, vampirim isteksizce kapıya doğru ilerledi.

Birlikte yola çıktık, Amon'un kanatları uzun bir şekilde açıldı ve Auguste'u bir kucak gibi sarıp sarmaladı.

Güneş yavaşça yükselirken Bay Tanner, Booker, Ezra ve ben Amon ve Auguste'un karşısına geçtik. Auguste, Amon'un kanadının örtüsü altında küçük görünüyordu ve biraz da korkmuştu, gözleri hâlâ simsiyahtı ve şafağın ilk altın ışığı vadiye ulaşp Amon'un siyah ve bronz tüylerinin arasından parladığında Auguste irkildi. Dakikalar geçtikçe rahatladı, gölgesi çakılların üzerinde uzanırken kendi ayaklarına baktı, güneş ışığı Amon'un kanatlarını Auguste'u parlatacak kadar ısıttı. Küçük kül ve is parçacıkları parıldıyor, ikilinin etrafında toplanıyor, Auguste'ün solgun yanaklarına, koyu renk saçlarına sürtünüyordu.

Amon, Auguste'ün elini kaldırdı, kanadın örtüsünün altına uzattı, ışığa doğru yönlendirmeden hemen önce durdu. Bir elimi ağzıma bastırdım ve nefes nefese izleyerek bekledik. Auguste'ün parmak uçları önce bir tanesinde, sonra bir diğerinde sabahı yakaladı, yavaşça elinin tamamını uzatana kadar her seferinde küçük küçük ölçüler aldı.

Auguste kendi derisine bakarken Amon kanadını geri çekiyordu ve sabahın ilk ışıkları Auguste'ün yanağına çarpıp tüm vücudu şokla zıplayınca parlak bir kıkırdama çıkardım.

"*Mon dieu,*" diye nefes aldı Auguste, yüzü dönerken gözleri genişledi, gözbebekleri iğne ucu kadar küçüldü, çenesi kalktı ve gözkapakları çırpınarak kapandı. Yumuşak bir inilti çıkardı, kaşları çatıldı ve omuzları rahatlayarak düştü.

"Ne kadar sürecek?"

Bay Tanner yerine Jonathon'ın bana sarıldığını görünce sıçradım. Auguste'ün ilk güneş ışığı anlarına o kadar dalmıştım ki, yer değiştirdiklerini fark etmemiştim bile.

"Bu benim ona hediyem. Elinden alınamaz," dedi Amon ciddiyetle, kanatları tekrar katlanırken.

Auguste boğuk bir kahkaha attı, gözleri tekrar kocaman açıldı. "Bir armağan," diye nefes aldı gülerek. "Bir hediye... Bu yeniden doğuştur, Amon."

Amon başını eğdi ve ben koşarak kendimi ona attım ve derin bir öpücük aldım. "Teşekkür ederim."

"Bunu yapmalıydım-" "Amon, sus. Teşekkür ederim."

Amon iç çekti ve öpücüğüme usulca karşılık verdi. "Benim için zevkti, küçük yıldız." "Dayrest mi?" Auguste'ün nefesi kesildi. "Bu değil... Ben-"

"Özgürsün," dedi Amon, ikimiz de Auguste'ün ışıkta bir ocuk gibi yavaşa döndüğünü görmek için döndük. "Hâlâ kana ihtiyaın var-"

Auguste yine çılgınca bir kahkaha attı, gülümsemesiyle yanakları öylesine genişlemişti ki, bu beni de aynı derecede sersemletti. Ve nedense bu mutluluk benim de canımı acıttı, Auguste'n ağaca yapışmış halini, Birsha'nın kayıp yüzünün tepemde hırıltılar çıkardığını gördüm. Hıkırıkımı bastırmaya çalıştım ama çok hızlı, çok kararlıydı.

"Oh, *mon coeur*," diye mırıldandı Auguste. Bir anda hepsi etrafımı sardı, Auguste yine glgelerimizin arasında gizlendi, yüzüm her açıdan gelen öpücükleri kabul etmek için kalktı. "Artık ayrılmak yok, değil *mi*?"

"Artık ayrılmak yok, lütfen," diye fısıldadım, hararetle başımı salladım, alnımda, dudaklarımda, enemde, yanaklarımda öpücükler yakaladım.

"Hayır," diye kabul etti Amon. "Ve şimdi eve dönmemiz gerekiyor. Gneşlenmek için bol bol vaktin olacak vampir."

Auguste homurdandı ama beşi beni kollarına alıp arabaya bindirirken Amon'un omzuna dostça bir el attı.

Auguste önümde hareketsiz ve sessiz durmasına rağmen, benim ve Jonathon'un kolları çıplak göğsünün üzerinde çapraz duruyordu. Yatak odasının perdeleri açıktı ve güneş ışığı Auguste'n solgun tenini neredeyse yarı saydam bir hale getirene kadar boyuyordu.

Yeni eve vardıklarında Amon ve Jonathon aceleyle Magdalena, Khepri ve çalışanlarla konuştular. Geri kalanımız yıkanmak ve Ezra'nın yaralarına yanıkları yatıştıracak bir merhem sürmek için st kata çıkarıldık. Yeniden bir araya gelişimiz yumuşak ve sessizdi, hatta yorgunduk ve hepimiz yatağa döndüğümüzde adrenalin güneşin sıcaklığı altında yok olmaya başlamıştı.

"Auguste?" Fısıldadım, aniden Auguste'n hareketsizliğinin uykudan daha fazlası olmasından korktum.

"Mmm?"

İimi çektim, yüzümü omzuna yasladım, Jonathon'ın eli benimkini örtmek için yukarı kaydı.

"Buradayım, *mon coeur*," dedi Auguste, alnını benimkine çarpmak için dönerek.

"Bilmiyorum, ne yapardım bilmiyorum eğer..." Sesim boğazımda düğümlendi, yerini sulu bir iç çekiş aldı ve Auguste bir elini kaldırıp saçlarımı okşadı ve taradı. Arkamda Ezra daha da sokuldu ve Amon ile Booker yatakta yer değiştirmeye başladı, altımız bir zamanlar paylaştığımız iç içe geçmiş çemberimize geri döndük.

"Seni seviyorum," diye nefes aldım ve Auguste sertleşti. Avucumu Jonathon'inkine bastırmak için elimi çevirdim. "Hepinizi seviyorum, ben-"

Auguste inledi ve sonra yuvarlandı, kolları ve bacaklarıyla beni çevreledi, çay tatlı dudakları benimkilerin arasına katlandı ve beni öptü, dili içeri girdi. "*Je t'aime, ma petite*. Seni seviyorum."

"Seni seviyoruz, küçük kız," diye homurdandı Jonathon, Bay'ımı ima ederek.

Tanner'ın sesinden.

"Benim tatlı küçük *puisín'im*,
mo grá." "Benim yıldızım,
aşkım."

"Esther'im."

Booker'ın son iddiasına kıkırdadım ve Auguste'ün ağzı boğazıma doğru ilerledi, nefes almak için öpücüğünü hiç kesmeye gerek duymadı. Amon yatağın başına geçmişti ve eğilip herkesten önce ağzımı yakaladı, Ezra ve Auguste boğazımı, omuzlarımı, göğüslerime kadar yalayıp ısırarak ziyafet çektiler ve sonra tekrar yukarı çıktılar.

Cinseldi, ama aynı zamanda daha basitti, saf rahatlık ve birlikteliktir. Etrafımızdaki oda sıcak ve aydınlıktı. Güvenliydi. Elleri üzerimden geçerek beni yatağa, onlarla birlikte olduğum ana bağladı.

"Tekrar söyle," diye fısıldadı Auguste, öpücükler yavaşlıyordu.

Her birine bakmak için boynumu bükerek sııttım. "Sizi seviyorum."

"Mmm, seninle olan şansımı hak ettiğimden pek emin değilim, *puisín*," dedi Ezra,

Tekrar sokuluyor, kulağımın arkasına burnunu sokuyor ve sonra orayı öpüyor.

Ben daha fırsat bulamadan Amon ciddiyetle, "Artık sahipsin," dedi. "Bir alçak olabilirsin ama sadıksın. Ve koruyucusun. Buna hayranım MacKenna."

Ezra kulağıma, "Benden hoşlanıyor," diye fısıldadı.

Amon homurdandı ve ben de homurdanarak bir kolumu geriye uzatıp sfenksimle parmaklarımı birleştirdim. Bacaklarım ayrıldı ve Booker orada kendine yer açtı, başı dikkatlice kalçama yaslandı.

"Şimdi ne yapacağız?" Kaşlarımı çatarak parlak tavana baktım.

Ezra nihayet konuşana kadar diğerleri uzun bir süre sessiz kaldı. "Booker ve ben senin gittiğin yere gideriz, sen bizim bağımızsın."

Jonathon hemen, "Siz banyodayken Auguste'ün evinin, benim evimin ve muayenehanemin mühürlenmesini ve korunmasını ayarladım," dedi.

Auguste ve Ezra şaşkınlıktan dik durmamı engellemek için beni daha sıkı tutmak zorunda kaldılar. "Ne?! Ama-"

"Birsha sadece Bay Tanner'ı tanıyordu ama isteseydi kimliğimi kesinlikle öğrenebilirdi. Ve şimdi, her şeyden sonra..." Jonathon yan tarafına yaslandı ve omuz silkti. "Sanırım seninki hariç tüm kadın histerilerini tedavi etmeyi bırakmamın zamanı geldi." Bakışlarına sıırttı ve kıkırdadı.

Auguste ona, "Güneşimi engelliyorsun," dedi.

Jonathon gözlerini devirerek, "Tükenmeyecek," diye cevap verdi ama güneşin Auguste'ün göğsüne tekrar vurması için yeterince kaydı.

"Peki ya senin evin?" Auguste'e sordum. "Sadece bir ev. Benim-"

"Başkaları da var. Hatırlıyorum," dedim yüzümü buruşturarak, ama Auguste sadece güldü.

"*Ma petite*, ben... artık bir gündüz gezginiyim. Her yere gidebiliriz. Her an birlikte olabiliriz-"

"Her an," diye fısıldadım, gözlerim açgözlülükle kısılmıştı, ama kimse talebimi umursamıyor gibiydi.

"Sadece bir ev," diye tekrarladı Auguste. "Cork güvende. Brownie'ler Birsha gibilere karşı bile beceriklidir."

"Bu şerefsiz de neyin nesi?" Ezra sordu. "O bir erkekten daha fazlası. Bu şeylerden mi... bilirsin işte. Vampir organları yemekten mi?"

Auguste bunun üzerine gözlerini kırıştırdı. "Biliyorsun... Ben öyle değildim-Jon?"

Jonathon aniden yataktan kalktı ve gergin duruma rağmen, pencerenin önünde volta atmasını, horozunun sallanmasını ve yürüyüşüyle sallanmasını izlemek biraz eğlenceliydi.

"Bu aslında büyüleyici bir hipotez Ezra. Bizim türümüzün organlarını yemenin etkisi ne olabilir?"

"Kim denemeye cesaret edebilir ki?" Amon kaşlarını çatarak sordu.

"Bir canavar," diye fısıldadım, diğerleri bana döndü. "Gerçek bir canavar yani. Öyle."

"Onun hakkında çok az şey biliniyor. Öldürülmeden önce değişti mi? Hiç öldürüldü mü? Bilinenlerin çoğu da çoktan kayboldu," dedi Auguste yumuşak bir sesle.

Jonathon elleri kalçalarında, "Bunu test etmek için nasıl bir deney yapacağımı bile bilmiyorum," diye mırıldandı.

Amon yavaşça, "Kayıp sadece gizlenmiş olabilir, gitmiş değil," dedi ve onlar konuşmayı çevremizde dolaştırırken başım ikisinin arasında gidip gelmek zorunda kaldı.

"Kehanette mi bulunuyorsun?" Ezra Amon'a sordu.

Hepimiz yatakta yer değiştiriyorduk, fikirler aramızda dolaştıkça yavaşça oturmaya doğru ilerliyorduk. Amon'un gözleri benimkilerle buluştuğunda parladı.

Amon yavaşça, "Birsha'nın bölgesinden ayrılmamız hepimiz için en iyisi ve en güvenlisi olur," dedi. "Magdalena Khepri'nin yanında kesinlikle güvende."

"Ama artık ondan üç kez kaçtığıma göre, burada kalmak diğerlerini çok daha ciddi bir hedef haline getiriyor," dedim, yavaşça başımı salladım, Booker içeri doluşup beni kucağına çekerken ve kendini benim için bir taht haline getirirken arkama yaslandım.

"Ah, planını şimdi anlıyorum," dedi Auguste Amon'a, biraz sırtarak.

"Hâlâ anlamıyorum," diye mırıldandı Ezra.

"Birsha hakkında bir şeyler yapılmalı. Esther'i korumak için. Kendimizi korumak için. Gelecekte başına bela açmaya çalışabileceği diğerlerini de," dedi Amon elini sallayarak. "Birsha gizliliği sayesinde hayatta kaldı. Kirli işlerini başkalarına yaptırmayı seviyor. Kendisini hatırlamayı imkânsız hale getirdi."

"Amon," dedim nazikçe, bir kaşımı kaldırarak. "Çıkar ağzındaki baklayı."

Amon kısa bir süre kaşlarını çattı ve sonra omuzlarını dikleştirip çenesini kaldırdı. "Birsha'nın kökenlerinin uzandığı Orta Doğu'da toprağı yok. Belki ilgisini çekmiyordur, belki de bir sebepten ötürü uzak duruyordur."

"Mısır'a gitmemizi istiyor. Gomorra'nın yok edilmeden önce bulunduğu yerden çok uzakta değil," dedi Jonathon yatağın üzerine oturarak.

Amon, "Ben de buna yol açıyordum," diye tersledi.

"Gösteriş yapıyordun," dedi Ezra, Amon hırlayıp ona vurmak için bir kolunu uzatırken gözden kayboldu.

"Mısır," diye nefes aldım, hayalimdeki sıcaklığı, kumu hatırladım.

"Benim bölgemde tamamen korunmuş oluruz. Birsha'nın ulaşamayacağı bir yerde ve onun geçmişinin topraklarında değerli sırlar keşfedebiliriz. Ona

karşı kullanabileceğimiz bir zayıflık ortaya çıkarabiliriz," dedi Amon.

Rooksgrave'den ayrılmaya hazır olduğumda hayal ettiğim gibi büyüleyici bir huzur ve keyif değildi. Hâlâ tehlikede olabilirdik. Yapılacak işler olacaktı. Ama bir hikâyede okuyabileceğiniz türden bir maceraya benziyordu, dönemeçler ve tehlikelerle dolu.

"Gizli geçitler olacak mı?" Gülümseyerek ve Jonathon'la birlikte Auguste'ün saklandığı yeri bulmak için indiğimiz merdivenleri düşünerek sordum.

Amon kaşlarını çatarak bana baktı. "En azından arazimde yarım düzine var."

"Ve belki... hazineye giden bir harita?" Sırıtarak ekledim.

Ezra aniden yeniden ortaya çıktı, gözleri neşeliydi. "Oh, lütfen bir hazine haritası olsun!"

Amon'un ifadesi düzleşti ama dudaklarının kıpırdadığına yemin edebilirdim.

Auguste kendi gülümsemesine karşı koyarak, "Sanırım bir noktada kılık değiştirmemiz gerekebilir," diye düşündü. "Bıyık hoşuma gidebilir."

Bunun üzerine burnum kırıştı ve Jonathon içini çekerek başını salladı. "Dikkat dağıtmak için en az bir patlamaya neden olmam gerekecek."

Amon derin bir iç çekti ve ben de dönüp hepimize boş boş bakan Booker'a baktım. Sonunda konuşana kadar alaylarımızın onu aştığından korkuyordum.

"Genç kızı kurtarmak istiyorum."

Ezra ona, "Bunun için bilek güreşi yapman gerekecek dostum," diye cevap verince güldüm ve alkışladım.

Amon hâlâ hepimizi gülünç buluyormuş gibi davranarak, "Sanırım aynı fikirdesiniz," dedi. Belki de öyleydi. O da bizi seviyordu, ne fark ederdi ki?

"Ah, evet," dedim Booker'ın kucağından inerken, çenem kalkmış ve dudaklarım Amon'a doğru eğilmişti. "Evet, hadi Mısır'a gidelim."

Otuz İkinci Bölüm

VEDA

Magdalena kocaman yatağın ayak ucunda oturmuş, brownie'lerin benim için hazırladığı uçuşan elbiselerden birini katlayıp önümdeki küçük çantaya yerleştirmemi izliyordu. Yapacak çok az şeyim vardı.

Rooksgrave'e gelirken yanımda getirdiğimden daha azdı ama Amon ve Auguste'ün elbise bedenlerimi birbirlerine fısıldadıklarını duymuştum ve Ezra iki gün sonra Portsmouth'tan ayrılacak gemide buluşmak üzere benim için bir sandık sipariş ettiklerini söylemişti.

"Bazen Rooksgrave'in kapısına bela getirmişim gibi hissediyorum," dedim usulca, konuşurken arkadaşımın bakışlarıyla karşılaşmak yerine kolların düzenli kıvrımlarına odaklandım.

"Saçmalama. Eğer sen Rooksgrave'de olmasaydın ve Bay MacKenna sana geri dönmeye bu kadar kararlı olmasaydı, başka bir kız... kaybolmuş olabilirdi," diye bitirdi.

Başka bir kız kaybolmuştu. Cassie. Cassie ve ikisi de Rooksgrave'in altında dinlenen vampirler George ve Enrique.

"Suçlu sen değilsin," dedi Magdalena daha kararlı bir şekilde.

Başımı salladım, çünkü her zaman öyle hissettirmese de o haklıydı. "Sen de öyle," dedim ona bakarak.

Gülümsemesi zayıftı ama o da başını salladı. "Amon Khepri'yi çağırdığı için şanslıyım. Ve bu kadar çok kız ve müşteri evden vazgeçmeye hazır olmadığı için de şanslıyım. Toparlanacağız, hatta belki de çeşitleneceğiz. Bence beyefendi ve hanımefendinin katı yapısı yeterince uzun sürdü."

Rooksgrave'in her türden canavar ve insanın mutlu bir şekilde bir araya gelmesiyle dolu olduğu düşüncesine gülümsedim. Ya da gruplaşarak, diye düşündüm sinsice, salonlardaki akşamlarımı hatırlayarak.

"Ve Birsha'ya karşı işe yarar bir şey bulmak için elimizden geleni yapacağız," dedim çenemi kaldırarak. "Misilleme yapmaya hazır olmayabiliriz ama en azından hazırlanmaya çalışabiliriz."

Magdalena elini dudaklarına götürdü ve parmak uçlarını düşünceli bir şekilde ileri geri ovuşturdu. "Acaba diğerleri de bu dövüş için hazır olmak ister mi?"

"Sence öyle değil mi?" Ben sordum. "O korkunç biri. Bunu fark eden bir tek biz olamayız herhalde."

"Bazen zalimlik için bahaneler üretilir. Canavarlar, özellikle de kendilerini incelemeye açma riskine girdiklerinde şüphe ve tiksinti duyarlar. Mary yıllarca benim çatım altındaydı," diye mırıldandı kaşlarını çatarak. "Bazılarını neye sürüklemiş olabileceğini düşünmekten nefret ediyorum. Onu korumaya çalışıyordum ama müşterilerimi hayal kırıklığına uğrattım. Bazen bir ömür boyu süren yabancılaşma, insanı kendisini reddedenlere ve Birsha gibi bir adama karşı doldurur."

"İnanın bana, Birsha ile er ya da geç yanlış canavarları kızdıracağını söyleyecek kadar çok etkileşimim oldu," dedim ürpererek ve Birsha'nın tabağındaki kanayan kalbi düşünerek. "Ve saldırmaya hazır olduklarında, onlara yardım etmek için orada olacağız."

Magdalena'nın dudakları kıvrıldı. "Haklısın. Belki de çoktan yapmıştır."

Cevap olarak mırıldandım, imayı görmezden geldim. Birsha ile bir savaştan yeni sağ çıkmıştım ve ikincisini ne kadar hevesle beklediğimden emin değildim. Belki korkaklıktı ama toparlanıp Birsha'nın ulaşamayacağı bir yere güvenli bir şekilde gitme fikri beni rahatlatıyordu. Bir maceraya hazırdım ama umarım kendim ve adamlarım için ölüm kalım mücadelesinin biraz daha az olacağı bir macera olurdu.

"Seni özleyeceğim Esther Reed," dedi Magdalena usulca, zarif bir parmağını gözünün altına götürerek.

Nefes nefese kaldım ve yerdeki yarı boş çantamdan fırlayarak kendimi Magdalena'ya doğru attım, kollarımı ona sararken neredeyse onu deviriyordum.

"Oh! Ben de seni özleyeceğim!" diye ağladım. Kızları biraz tanımıştım ama Rooksgrave'deki herkes arasında Magdalena ve Booker benim gerçek yoldaşlarım olmuştu. "Eminim Amon'a herkesin bizimle gelmesini önerirsek, bunu ayarlayabilir!"

Magdalena bu öneri karşısında ani bir kahkaha attı. "Bütün kızlarımı toplayıp bir gemiye bindirip başka bir kıtaya götürsem, eminim diğer beyefendi de bu konuda epey fikir sahibi olurdu."

"Ah, doğru," dedim, sonunda onu serbest bırakırken yanaklarım ısınıyordu. "Sanırım benimkilerin hepsi işbirliği yapmaya bu kadar istekli olduğu için şanslıyım."

Magdalena'nın dudakları büzüldü, eli havada sallanıyordu. "Şanslısın ya da son derece yetenekli bir cadı tarafından yönlendiriliyorsun," diyerek kendini beğenmiş bir sırıtişla eliyle işaret etti. "İkisinden biri, eminim. Şimdi, sana bir hediyem var."

Gözlerim büyüdü, heyecandan omurgam dikleşti. Her ne kadar erkeklerimin kıymetini bilmem için onlardan hediye almam gerekmesede, orada burada bir hediyeden hoşlanmadığımı söyleyemezdim.

"Evet, çok eski bir destem," dedi Magdalena, cebinden yıpranmış siyah kadife bir kese çıkararak ellerimden birini tuttu ve avucumun içine bastırdı. "Olduğundan başka bir şey olmana gerek yok Esther, ki o da kesinlikle çok hoş, nazik, açık yürekli bir genç kadın. Ama bence arada sırada biraz rehberlik hoşuna gidebilir ve eğer bunu sana bulduğum o yakışıklı beylerden birinden almakla ilgilenmiyorsan-"

"Ezra ve Booker'ı kendim buldum sayılır, sence de öyle değil mi?" "-o zaman bu kartlar sana biraz yardımcı olabilir. Korkma. Ne derlerse desinler, hiçbir şey kesin değildir, sadece dinlemeye açık olun."

Magdalena yataktan kalkmadan önce çantanın iplerini çözdüm, altın yaldızlı kenarları ve karmaşık desenli dokuma sırtını bir anlığına görebildim.

"Vakit geldi, sevgili kızım. Araban birazdan burada olur."

Keseyi çantama taşıdım, cebime soktum ve üzerine başka bir hafif elbise koyduktan sonra kapattım, dış taraftaki tokaları tutturdum. Ellerim üst kısmını okşadı ve bir an durakladı.

"Ayrıldığıma neredeyse inanamıyorum. Sanki geleli bir hafta olmuş gibi. Oh, Magdalena, yeni eve ne isim vereceksin?"

Elim çantanın sapında, ayağa kalktığımda Magdalena bana göz kırptı. "Amon'un sana söyleyeceğini sanıyordum. Burası Yıldız Malikânesi."

Kızardım, sıcaklık karnıma doğru yayıldı, geleceğime dair içimde ani bir güven oluştu. Önümüzdeki günler, haftalar ve aylar bilinmeyenlerle doluydu ama Magdalena haklıydı. Ben bulmuştum, ya da o seçmişti, ya da hepimiz birbirimizi keşfetmiş ve birbirimizden bir tür aile oluşturmuştuk. Bundan sonra ne olursa olsun, bunu beyefendilerim yanımdayken yapacaktım.

"Hazır mısın?"

"Öyleyim," dedim başımı sallayarak.

Booker beni merdivenlerin başında karşıladı, dirseğini almam için uzatmıştı. Jonathon ve Ezra aşağıda, şaşırtıcı bir kadın ve misafir kalabalığıyla birlikte bekliyorlardı. Kızların çoğunu iyi tanıımıyordum ama Cassie'nin kaybı kalplerimizde ve zihinlerimizde tazeyken sanki kardeşmişiz gibi vedalaştık. Onların nemli yanaklarını öptüm ve gözyaşlarımız arasında güldük. Aralarında Asterion'un da bulunduğu birkaç erkek veda ederken beni selamladı ve ben de ayaklarımın üzerinde zıplayarak adamlarıma döndüm.

"Eee?"

Jonathon sırttı ve başını kapıya doğru salladı. "Amon ve Auguste dışarıda bekliyorlar."

Khepri de dışarıdaydı ve Magdalena da bizimle birlikte merdivenlerde toplandı. Auguste'ün siyah bir şemsiyesi ve simsiyah camları olan bir çift gözlüğü vardı ama şemsiyenin ağzını sürekli geriye doğru eğiyor, güneş yüzüne tekrar vurdukça sırtıyordu. Amon sıcacık giyinmişti, kendi eşyalarından oluşan üç büyük sandığı merdivenlerin dibine yığmıştı.

"Avda iyi şanslar kardeşim," dedi Khepri, Amon'un elini sıkarken, kılık değiştirmiş bir brownie ve beş siyah at tarafından yönetilen karanlık bir araba yavaşça ilerliyordu.

"Onları güvende tut," diye ekledi Amon, yanımdan geçip kapıdan içerideki genç kadınlara ve yaratıklara bakarak. "İyi bir sır, korunması gereken bir nimettir."

"Kesinlikle," dedi Khepri başını sallayarak ve Magdalena'ya bir çeşit açlık olduğundan emin olduğum bir bakışla baktı.

"İyi olacak mısın?" Magdalena'ya sordum, adamlarımla ayrılırken hissettiğim o sakın duygular şimdi arkadaşşıma veda ederken hissettiğim karmaşık duygularla karışıyordu.

"Her zamanki gibi iş hayatım," dedi Magdalena, başını eğerek. "Şey, şimdi her zamankinden daha da dikkatli. Ama evet, iyi olacağım."

Çantamı Amon'a verdim, o da arabacının eline tutuşturdu ve sonra Magdalena'yla bir kez daha kucaklaştık.

"Her şey için teşekkür ederim," diye fısıldadım, tatlı tatlı sızlayan gözyaşlarımın arasından göz kırparak.

"Tekrar görüşeceğiz," dedi basitçe ve bunu bir arkadaş olarak mı söylediğini yoksa Auguste ve Ezra'yı kaybedebileceğimi bildiği için bunu gerçekten bilip bilmediğini sorma dürtüsüne direndim. Geri adım attım ve başını salladı, sakın bir gülümseme

yerinde. "Kartları okumayı unutmayın. Onlara düzenli ilgi gösterdiğinizde daha iyi işbirliği yaparlar."

Ben daha fazla açıklama isteyemeden Auguste ve Jonathon beni arabaya bindiriyorlardı.

"Güle güle!" Bir an için kapıdan sarkarak seslendim, Magdalena Mortimer'a son bir kez baktım, siyah saçları omzunun üzerinden örülmüştü, parlayan Yıldız Malikânesi'nin önünde yeni parlak bir bornoza sarınmıştı, koltuğuma geri gömülmeden önce atlar bir gıdaklamayla ileri atıldı. "Biz... Rooksgrave'in yanından geçebilir miyiz?"

Amon kaşlarını çattı ama başını salladı. "Yine de durmamalıyız, bence. Her ihtimale karşı."

"Durmamıza gerek yok," dedim. "Ben de ona veda etmek istiyorum."

Hepimiz bir arada ve güvende olduğumuzda karanlık ve ürkütücü eve olan yolculuk daha kısa sürüyordu ve Auguste doğrulup pencereye doğru başını salladığında ben Amon ve Ezra'nın arasına rahatça sokulmuş, tepelerin tanıdık dönemeçlerinin izini kaybediyordum.

"Neredeyse geldik," dedi.

Diğerleri benim ve Booker'ın pencereye yaslanıp Rooksgrave Malikânesi'nin yolda yükselen gölgesini izlememiz için yer açtılar. Duman buharlaşmıştı ve şimdi sadece kırık duvarlardan ve pencerelerden süzülen, gölden yukarı doğru süzülen bir sis vardı. Siyah kuleler gökyüzüne pençeler gibi uzanıyordu ama şimdi kırılğan görünüyorlardı. İlk gün karşılaştığım o katı, devasa canavar değildi ama yine de heybetli bir manzaraydı, şimdi yangından önceki halinin hayaletleriyle doluydu.

"Özleyecek misin?" Booker'a fısıldadım.

"Evet," dedi yavaşça yanımdan geçerken. "Ama sadece birazcık."

İçimi çektim ve başımı salladım, sonra koltuğuma geri yerleştim, Amon tavana vuruyordu. Atlar hızlandı ve Rooksgrave uzaklarda kayboldu.

Sonsöz

BİR SÜRE SONRA

S Uzun eller omuzlarımda buldukları gerginliği gidermek için aşağı doğru indi ve Auguste arkamda çömelip balkondaki yastıklara uzanırken iç geçirdim, arkama yaslandım ve gülümsedim. Auguste Güneş Nil'in üzerinde yükseliyordu, gökyüzü puslu ve hafifçe pembe, dünya şafakla maviydi.

"Yaşlanıyor musun?" Sırtıma kıvrılmış, gün doğumuna bakarken Auguste'e sordum.

Kaşları çatıldı. "Sen söyle. Öyle mi?"

"Hayır, öyle olduğunu sanmıyorum," diye mırıldandım ve o da mırıldanarak onayladı.

Mısır hiç de beklediğim gibi değildi, nehirde hayal ettiğim kum dalgalarından çok daha yeşildi. Kahire, Londra'ya hem benzeyen hem de hiç benzemeyen bir şehirdi; tozlu ve parlak, canlı ve gürültülü, dost canlısı ve yabancı. Ve Amon'un evi...

Aslında şehrin dışında, suya yakın ve kendi mahremiyetimizin sessizliğinde gizlenmiş koca bir saraydı. Vaat edilen tüm gizli geçitler, kahkahalarımız ve sohbetlerimizle yankılanan desenli karo zeminler, her gece çökmekte olan yemeklerle dolu yemek masaları ve hepimizin bir araya geldiği, Amon'un ona olacağıma söz verdiği kraliçe gibi tapıldığım bir yatak odası.

"Neden bu kadar erken *kalktın, yavrum?*" Ezra yanağıma bir öpücük kondurarak beni şaşırttı, ardından yanıma yerleşti ve kolunu omuzlarıma attı.

"Uyuyamadım," diye itiraf ettim.

"Mezarlarda bulduklarımız yüzünden mi?" Ezra sordu.

"Hayır, en azından ben öyle düşünmüyorum," dedim kaşlarımı hafifçe çatarak, küçük bir gölgenin nehrin yüzeyine çıkıp tekrar aşağıya batmasını izleyerek. İsrail'e yaptığımız son yolculukta bulduklarımıza bir anlam verememiştim ve şimdilik bulmacayı Jonathon ve Amon'un ellerine bıraktığım için rahatlamıştım. "Ama uyandığımda, döndüğümüzden beri kartları okumadığımı fark ettim."

Ayak sesleri ilerledi, Jonathon balkon kapısında belirdi, bize gülümsemeden önce bir an için güneş ışığında genişçe gerindi.

"Yer açın. Amon ve Booker yoldalar."

Auguste kulağıma, "Sen uyuyamazsan biz de uyuyamayız," diye fısıldadı, kaşlarını salladı ve Jonathon'ın aramıza girmesine izin vermek için hareket etti, bacaklar birbirine dolandı.

Birlikte geçirdiğimiz geceden sonra hepimiz öğle sıcağı bizi uyandırana ya da en azından yığınınızdan çıkarana kadar uyumayı hak etmiştik. Amon'un kas yağsı sihrine rağmen hâlâ hoş bir şekilde ağrıyordum.

"Senin için," dedi Booker selamlayarak, bir çay fincanı koyu kahve uzattı, başımın üstünü öptü ve sonra balkonun kenarına bir çirkin yaratık gibi tünemek için hareket etti, bacakları aşağıdaki bahçelerin üzerinde sallanıyordu.

"Kartların bu sabah ne dedi?" Ezra, Booker bakmıyorken bir ayağını uzatarak golemimi balkonun kenarından devirmekle tehdit ederek sordu. Ayak itti ve Booker iki büklüm oldu, şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı, ama hiç rahatsız olmadı.

"Sanırım..."

Kaşlarımı çatarak kartlara baktım. Şeytan, Asalar Sayfası, Dünya, Hierophant ve Ay.

Anladığım kadarıyla Şeytan kesinlikle Birsha ile ilgiliydi. Okumalarımda onu düşünürken sık sık karşıma çıkıyordu. Kendimizi Birsha'nın ulaşamayacağı bir yere başarıyla yerleştirmiştik ve bazı günler bu meseleyi tamamen unutup bulduğumuz bu yeni hayatın tadını çıkarmaya devam etme fikrini düşünmek cazip geliyordu. Kartlar bu huzurun geçici olduğunu sürekli hatırlatıyordu. Birsha beni unutmamıştı ve er ya da geç huzurumuz bozulacaktı. Hazır olmamız gerekiyordu.

Asaların Sayfası yeniydi. Magdalena olabilir mi diye düşündüm ama bana daha çok Pentacles Kraliçesi gibi geldi.

"Esther?" Jonathon sordu ve ben de kafamı toparladım.

"Onunla ilgili. Sanırım bir şey öğrenmek üzereyiz. Ya da bir mesaj alacağız. Ama hangisi olduğundan emin değilim ve kimden geldiğini de söyleyemiyorum," dedim,

Kaşlarımı çatıyor, parmağımı kartların üzerinde gezdiriyordum ama henüz onları yığına geri koymaya hazır değildim.

"Belki buna ben cevap verebilirim," dedi Amon, sonunda ortaya çıkararak.

Keten pantolon ve en sevdiğim ipek cübbelerden birini giymişti, kuyruğu serbestçe sallanıyordu, kedigil özellikleri ve kanatları açıktı. Mısır'da yaşamının en sevdiğim yanlarından biri Amon'u ne kadar rahatlatmıştıydı. Üzerimizdeki pozisyonunu almasını, kral rolünü oynamasını bekliyordum ama bunun yerine dizginleri gevşedi ve kendi evini tamamen bizim evimiz haline getirdi.

Yastıkların ve minderlerin üzerinde döndüm, hepimiz yuvamızda yeniden düzenlendik ve Amon önümde diz çöktü, parlak beyaz bir zarf uzatırken kuyruğu kucağıma indi.

"Bir mektup aldık. Şeytanlar Şirketi'nden..." diye okudu, kaşları çatılmıştı.

"Tiyatro mu?!" Ağladım, gözlerim büyüdü, oraya yaptığımız ziyaretin anısı hala canlı ve lezzetliydi.

Amon yavaşça başını salladı. "Görünüşe göre Birsha ile bazı sorunlar yaşıyorlar. Bizden yardım istiyorlar, yıldızım."

Mektubu Amon'un elinden aldım ve diğerlerinin omzumun üzerinden okuması için uzattım.

"Magdalena bizden bahsetti. Demek ki onlara güveniyor," diye mırıldandı Jonathon.

"Sence hazır mıyız?" Auguste kaşlarını çatarak ve gözleri benimkilerle buluşarak sordu.

Dudağımı ısırdım, gözlerim Amon'un yüzüne dikildi, kaşları çatılmıştı.

"Hazır değiliz. Ama elimizde yardımcı olabilecek bir şey olabilir," dedim yavaşça.

Amon rahatladı ve başını salladı. "Başladığımızdan çok daha fazlasına sahip olduğumuz kesin."

Bunun üzerine gülümsedim ve bir an etrafımdaki adamların, ince perdelerin ardındaki aydınlık odanın, gün doğumunun ateşiyle aydınlanan Nil'in manzarasının tadını çıkardım. Başladığımdan çok daha fazlasına sahiptim, en azından kişisel olarak.

Jonathon, "Gidip onlar için notlarımı bir araya getireyim," dedi.

Ezra yanağıma bir öpücük kondurup koşar adımlarla içeri girdi ve "Ben geri kalanımıza kahve getireyim, çünkü Book sadece sevgilisiyle ilgileniyor," dedi. "Bu sabah işe gitmeden önce banyo yapmak ister misin?" Amon

Bana sordu, Booker da ona katılmak için ayağa kalktı.

"Evet, lütfen," dedim. Kartları karıştırmaya başladım, mesajlarının ne

olduğu sorusu artık büyük ölçüde yanıtlanmıştı.

Auguste sırtarak, "Aslında seninle yalnız konuşmak için gelmişim ama bu asla uzun sürmez," dedi.

"Oh. Ne hakkında?"

Auguste sessizdi ve beklediğini fark ettim. Kartları bir kenara itip ona baktım, şafakla birlikte pembeleşen ve yakışıklılaşan görüntüsünü takdir etmek için bir an durdum, sonra yüzündeki küçük, mahcup gülümsemenin gergin olduğunu gösterdiğini fark ettim.

"Auguste, ne oldu?"

"Bana bir kez soru sordun, ben de sana bekleyip bir yıl sonra tekrar sormanı söyledim," dedi, gözlerini hızla kırıştırarak, kelimeleri boğuk boğuk.

Rooksgrave'le ilgili eski anıları karıştırmak biraz zamanımı aldı, Mısır'da yaptıklarımıza kıyasla çok azı bir arada.

"İyi bir vampir olur muydum?" Sözcükleri tekrarlayarak söyledim.

Auguste'ün gözbebekleri tekrar büyüdü ama ilk sorduğumda olduğu kadar aç ve şok olmuş görünmüyordu.

"Evet, sanırım öyle. İnanılmaz bir tane," dedi Auguste usulca. Bu ani teklif karşısında dudaklarım aralandı. Bu bir teklifti, değil mi?

"Zorunda değilsin," diye atıldı Auguste, bacaklarını katlanmış bacaklarına doladı ve ellerimi ellerinin arasına aldı. "Ve kesinlikle acelemiz yok. Ama... bu şu anlama gelir..."

"Sonsuza dek," diye fısıldadım, gözlerim büyümüştü. Sonsuza dek Auguste'le ve muhtemelen Amon ve Booker'la birlikte. Ama sonra ne olacak-

Auguste öne eğildi ve toplanmış kaşlarımın arasını öptü. "Bizi bir aile olarak düşünüyorum. Bu senin seçimin ama aynı zamanda diğerlerinin de onay vermesini istiyorum. Benim gibi olsaydın Amon'un senin için neler yapabileceğini zaten biliyoruz ama onun da kendine göre bir önerisi olabilir. Bir sfenksle kim bilebilir ki? Ve senin için ayarlamalar yapabiliriz-

"

"Auguste," dedim, saçmalamasını durdurdum, ellerimi serbest bıraktım, ama sadece yüzünü tutmak ve onu bir öpücük için sürüklemek için, zevk mırıltısını yuttum. "Ailemle sonsuza dek birlikte olmak istiyorum. Tabii ki istiyorum."

"Öyle ya da böyle, onu bulacağız," dedi Auguste usulca, burnumu öperek.

"Evet. Sonsuza dek bulacağız," diye cevap verdim, gülümsemem genişledi, Auguste sırtışımı defalarca gagalarken kıkırdadım, kollarını belime doladı ve beni kaldırdı, diğerlerini bulmak için beni kıkırdarak

yatak odamıza geri taşıdı.
Beyefendilerim. Ailem. Evim.

SON

Sonsöz

Sevgili okuyucu,

Daha fazla canavara ve onların kadın aşklarına mı ihtiyacınız var? Hunter ve Asterion gibi erkekleri ya da The Company of Fiends gibi bir yeri merak ediyor musunuz? Merak etmeyin, planlarım var!! Esther'in romantizmini beyefendileriyle bağlamak istedim ama bu dünyayı terk etmeye hazır değildim ve Birsha kesinlikle sorun çıkarmayı bitirmedi. Eğer iletişimde kalmak ve Cazip Canavarlar dünyasından daha fazla şey çıktığında ilk siz haberdar olmak istiyorsanız, Facebook grubum [Kathryn's Moongazers](#)'a katılmanızı şiddetle tavsiye ederim!

Bu arada çok sevgiler,
Kathryn Moon

Ayrıca Kathryn Moon tarafından

TAMAMLAYICI OKUMALAR

Kütüphanecinin Cadılar Meclisi Serisi

[Yazılı - 1. Kitap](#)

[Savaşçılar - 2.](#)

[Kitap Scrivens -](#)

[3. Kitap Eskiler -](#)

[4. Kitap](#)

Summerland Serisi

[Summerland Hikayeleri](#), [eksiksiz koleksiyon artı bonus içerik](#)

Standalones

[İyi İşler Aya](#)

[Hükmeder](#)

Say [Your Prayers - Crystal Ash](#) ile birlikte yazılmıştır

The Sweetverse

[Baby + the Late Night Howlers](#)

[Lola & the Millionaires - Birinci](#)

[Bölüm Lola & the Millionaires -](#)

[İkinci Bölüm](#)

Sol & Lune

[Kitap 1](#)

[Kitap 2](#)

Açlığın Mirası Üçlemesi

[Kraliçe'nin Hattı](#)

[Prensesin Seçilmiş](#)

[Krallığın Tacı](#)

SERİ DEVAM EDİYOR

Tatlı Bezelye Gizemleri

Fırcının Riskli Ritüeller Rehberi

Cazip Canavarlar

Rooksgrave Malikanesinde Bir Leydi

Teşekkür

Teşekkür ederim:

Jodie-Leigh, inanılmaz kapak tasarımcım ve keyifli yardımcım.

Meghan Leigh Daigle, hassas düzeltmenim.

BetaQueens: Desiree, Helen, Jami, Jess, Kathryn ve Ash.

Her müstehcen ve eğlenceli adımı alkışlayan muhteşem Moongazers'ım!

Bir kızın tanıyacak ve düzenli olarak konuşacak kadar şanslı olabileceği en harika kadınlardan oluşan yazı paketim! Bir gün hepinizle yüz yüze görüşebilmek için sabırsızlanıyorum.

Ve son olarak, yaptığım her şey için çok destekleyici ve heyecanlı olan harika ailem, gerçek detayları paylaşmasam bile çünkü onlar benim ailem ve seksi dokunaçlı canavarlar yazdığımı bilmemeliler.

Yazar Hakkında

Kathryn Moon, küçük yaşlarda annesine hikâyeler yazdırmaya başlayan bir taşra faresidir. Yeni dünyalar inşa etme ve kafasında büyüyen karakterlerin hayatlarını keşfetme tutkusu hiç azalmadı ve üniversiteden kurgu yazarlığı derecesiyle mezun oldu. Kırılganlıklarıyla güçlü kadınlar, zorlayıcı olduğu kadar sevecen aşklar ve okuyucunun içine girdiği ve asla çıkmak istemediği dünyalar yazmayı seviyor. Elleri yazmakla meşgul olmadığında muhtemelen kazak örüyor ya da Ohio'da turta kabuğu kıvırıyordur. Sihre kesinlikle inanıyor.

[Ona Facebook'tan](#) ve ohkathrynmoon@gmail.com adresinden ulaşabilir veya haber [bültenine](#) [kaydolabilirsiniz!](#)

